

หนังสือเพลงสดุดี

บทที่ 1-50

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์

(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ้าพิตอิสระ)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

(พันธกิจของคริสตจักรเบ้าพิตสนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

หนังสือเพลงสดุดี

บทที่ 1-50

บทนำสู่เพลงสดุดี: หนังสือเพลงสดุดีมีเอกลักษณ์ท่ามกลางหนังสือเหล่านั้นของพระคัมภีร์ มีผู้แต่งหลายคน โดยหลักๆคือ ดาวิด อย่างไรก็ตาม เพลงสดุดีบางบทก็ถูกเขียนโดยโมเสส บ้างก็โดยอาสาฟ เอธาน และคนอื่นๆ คำที่แปลเป็น เพลงสดุดี (มิชโมวร์) มีความหมายง่ายๆว่า 'ท่วงทำนอง' หรือ 'บทเพลง' หนังสือเพลงสดุดีจึงเป็นหนังสือเพลงสรรเสริญพระเจ้าของอิสราเอลสมัยพระคัมภีร์เดิม เห็นได้ชัดว่าบรรณาธิการผู้ไม่ปรากฏนามบางท่านได้รวบรวมสิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงบอกเขาว่าเป็นเพลงสดุดีเหล่านั้นที่ได้รับการคลอใจ ดูเหมือนว่าอย่างน้อยเพลงสดุดีบทหนึ่งถูกเขียนขึ้นในสมัยหลังพอๆกับตอนกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังบาบิโลน (เพลงสดุดี 137) บรรณาธิการท่านนี้อาจเป็นบุตรชายคนหนึ่งของเลวีและน่าจะเป็นนักดนตรีประจำวิหารคนหนึ่ง

เพลงสดุดีบ่อยครั้งเป็นคำอธิษฐานของดาวิดหรือของผู้แต่งคนอื่นๆที่ได้รับการคลอใจ แม้ว่าบ่อยครั้งมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับเหตุการณ์สำคัญๆในชีวิตของดาวิด มีเพลงสดุดีอีกหลายบทเช่นกันที่มีลักษณะเป็นคำพยากรณ์ โดยกล่าวถึงพระเมสสิยาห์โดยเฉพาะ เหตุว่าทำไมดาวิดถึงได้ชื่อว่าเป็นชายที่ดำเนินตามพระทัยพระเจ้าก็ปรากฏชัดเจนในเพลงสดุดี ในหนังสือเล่มนี้ดาวิดเผยให้เห็นถึงความรักของเขามีต่อพระวามะของพระเจ้า ความรักของเขามีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเอง การวางใจในพระเจ้าอย่างสิ้นสุจริตใจของเขา และการพึ่งอาศัยในพระเจ้าของเขา มีเพลงสดุดีหลากหลายชนิด ที่โดดเด่นคือ 'ฮาเลล' หรือเพลงสดุดีที่เป็นคำสรรเสริญ มีเพลงสดุดีบางบทที่เป็นคำแข่งسابซึ่งผู้แต่งเพลงสดุดีร้องขอความยุติธรรมและการพิพากษาต่อผู้บรรดาศักดิ์ของอิสราเอล มีเพลงสดุดีแห่งหนึ่งที่ถูกรับรองตอนขึ้นไปยังเยรูซาเล็มเพื่อร่วม

เทศกาลเลี้ยงต่างๆ เพลงสดุดีหลายบทขึ้นต้นด้วยตอนที่ดาวิดอยู่ในหุบเขาแห่งชีวิตและรู้สึก
ท้อแท้ กระนั้นเมื่อเขาพุ่งเป้าไปที่พระเมตตาขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพลงสดุดีบทนั้นก็ถูกแปลง
สภาพเป็นเพลงสรรเสริญและปิดท้ายด้วยการอยู่บนยอดภูเขา

หนังสือเพลงสดุดียังมีความเป็นเอกลักษณ์ด้วยตรงที่ว่ามันเป็นหนังสือที่มีความยาวที่สุดใน
ในพระคัมภีร์ โดยมี 150 บท มันยังมีบทที่ยาวที่สุดในพระคัมภีร์ด้วย นั่นคือ เพลงสดุดี 119 ซึ่ง
มีความเป็นเอกลักษณ์ในตัวเอง

เพลงสดุดีประกอบด้วยหนังสือห้าเล่ม โดยแต่ละเล่มปิดท้ายด้วยคำขอพระเกียรติซึ่ง
เป็นการสรรเสริญ: เล่มที่ 1 เพลงสดุดี 1-41; เล่มที่ 2 เพลงสดุดี 42-72; เล่มที่ 3 เพลงสดุดี 73-89;
เล่มที่ 4 เพลงสดุดี 90-106 และเล่มที่ 5 เพลงสดุดี 107-150

ภาพรวมของเพลงสดุดี 1: อย่างที่ถูกระบุไว้ เพลงสดุดี 1 เป็นบทนำสู่หนังสือเล่มนี้
มันพรรณนาอย่างกระชับและลึกซึ้งเกี่ยวกับ (1) แก่นแท้ของคนที่ยึดมั่นตามทางของพระเจ้า
และ (2) ปลายทางของคนชั่ว ความลึกซึ้งของเพลงสดุดีบทอื่นๆ นี้จะแพ้ก็เพียงความเรียบง่าย
ของมัน แม้ไม่ได้ถูกหมายเหตุไว้ เพลงสดุดีบทนี้น่าจะถูกเขียน โดยดาวิด

สดด 1:1 หนังสือเพลงสดุดีขึ้นต้นด้วยคำว่า *ความสุข ความสุขเป็นของ*
บุคคลผู้ไม่ดำเนินตามคำแนะนำของคนอธรรม หรือยืนอยู่ในทางของคนบาป หรือนั่งอยู่ในที่นั่ง
ของคนที่ชอบเยาะเย้ย คำที่แปลเป็น ความสุข (เฮเซอร์) ก็แปลเป็น ‘เป็นสุข’ เช่นกัน แน่ทีเดียว ผู้
ที่ได้รับการอวยพรจากพระเจาก็เป็นสุข ผู้เขียนหนังสือสุภายิตใส่ใจลึกซึ้งเพิ่มเติม
เข้าไปเมื่อเขาเขียนว่า “พระพรของพระเยโฮวาห์กระทำให้มั่งคั่ง และพระองค์มิได้แถมความ โศก
เศร้าไว้ด้วย” (สุภายิต 10:22) พระพรของพระเจามีแต่สิ่งที่ดี

ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้จึงนำเสนอเงื่อนไขสามประการสำหรับการอวยพรของพระเจ้าใน
ข้อเกริ่นนำนี้ ที่ควรหมายเหตุไว้ก็คือว่าเงื่อนไขทั้งสามประการนี้มีลักษณะเป็นด้านลบทั้งหมด

สำหรับด้านบวกแต่ละอย่าง ย่อมมีด้านลบที่เท่ากันและที่ตรงข้ามกันเสมอ ดังนั้นเงื่อนไขแรกก็คือ “ความสุขเป็นของบุคคลผู้ไม่ดำเนินตามคำแนะนำของคนอธรรม” สติปัญญาของพระเจ้าย่อมเรียบง่าย คนเหล่านั้นที่จัดชีวิตของตนให้เป็นระเบียบในแบบที่ว่าตนไม่ดำเนินตามคำปรึกษาของคนชั่วจะได้รับพร (มีความสุข) คำที่แปลเป็น คำปรึกษา (เอทซาร์ท) มีความหมายด้วยว่า ‘คำแนะนำ’ หรือในแง่กว้างๆกว่านั้นคือ ‘อิทธิพล’

การประยุกต์ใช้ที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า เมื่อประชาชนของพระเจ้าแยกตัวออกจากคำปรึกษาและอิทธิพลของคนชั่ว พวกเขาก็จะได้รับพระพร การอวยพรของพระเจ้าในเรื่องนี้เป็นทั้งในแง่ผู้รับและผู้ให้ แต่โดยการแยกออกจากอิทธิพลของคนชั่ว ก็มีพระพรโดยอ้อมของการไม่ต้องเจอกับความเสื่อมทรามซึ่งมีอยู่ในโลกผ่านทางค้นหา นอกจากนี้ เมื่อผู้ใดมุ่งมั่นที่จะหลีกเลี่ยงอิทธิพลของโลกซึ่งมีต่อชีวิตของเขา พระเจ้าก็อาจทรงเอื้อมลงมาและอวยพรคนๆนั้นโดยตรงเลยก็ได้ ที่น่าสนใจมากขึ้นอีกก็คือความคิดที่แฝงอยู่ในคำว่า คนอธรรม คำที่แปลเช่นนั้น (ราชา) มีความหมายตรงตัวว่าคนชั่ว อย่างไรก็ตาม ฉบับคิงเจมส์ก็บอกเป็นนัยอย่างถูกต้องแล้วถึงการไม่ดำเนินตามทางของพระเจ้าในบุคคลเช่นนั้น กล่าวโดยนัยแล้ว ความคิดตรงนี้ก็คือ การไม่มีสามัคคีธรรมอย่างสนิทสนมแม้แต่กับคนเหล่านั้นที่เฉยๆกับสิ่งต่างๆของพระเจ้า พวกเขาจึงไม่ดำเนินตามทางของพระเจ้า

ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้เขียนต่อไปว่า (ความสุขย่อมมีแก่ผู้ที่) “ยืนอยู่ในทางของคนบาป” พระพรของพระเจ้ายังมีไปถึงคนเหล่านั้นที่ไม่ยืนอยู่ในทางของคนบาป (คำที่แปลเป็น ทาง (เดเรค) มีความหมายว่า ‘ทางถนน’ หรือ ‘ทางเดิน’) ความคิดที่ใหญ่กว่าก็คือ การไม่ไปยังสถานที่เหล่านั้นที่คนบาปชอบไปกัน อีกครั้งที่หลักการที่กว้างกว่าก็คือ หลักการเรื่องการแยกออก พระพรของพระเจ้าถูกสัญญาแก่คนเหล่านั้นที่ออกมาจากท่ามกลางหมู่ชาวโลกและแยกออกจากพวกเขา โปรดสังเกตลำดับต่อเนื่องของความคิด เงื่อนไขแรกของการอวยพรเกี่ยวข้องกับการไม่ดำเนิน (การมีสามัคคีธรรม) กับคนชั่ว ตรงนี้ความคิดก็คือ การไม่ยืนหรือร่วมวงด้วยกับชาวโลก

จากนั้น ความคิดสุดท้ายก็คือ (ความสุขย่อมมีแก่ผู้ที่ไม่) “นั่งอยู่ในที่นั่งของคนที่ชอบเยาะเย้ย” ความคิดตรงนี้คือ การไม่นั่งอยู่ใต้อิทธิพลของคนเหล่านั้นที่เยาะเย้ยสิ่งต่างๆของพระเจ้า การประยุกต์ใช้กับการศึกษาและสถานที่การศึกษาถูกได้รับก็ปรากฏชัดเจน โปรดสังเกตลำดับพัฒนาการที่ต่อเนื่อง พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะอวยพรคนเหล่านั้นที่ไม่สามัคคีธรรมกับคนชั่ว เจื่อนใจนั้นยังรวมถึงการแยกออกจากสถานที่เหล่านั้นที่พวกคนบาปชอบไปกันด้วย สุดท้ายมันรวมถึงการไม่เอาตัวเองเข้าไปอยู่ใต้อิทธิพลและคำสอนของคนเหล่านั้นที่เยาะเย้ยและเหยียดหยันสิ่งต่างๆของพระเจ้า ข้อที่สนับสนุนการศึกษาแบบคริสเตียนจึงปรากฏตรงนี้ นี่บอกเป็นนัยถึงการไม่เห็นดีด้วยกับอิทธิพลของชาวโลก

ลำดับความต่อเนื่องก็คือ การไม่สามัคคีธรรมกับคนชั่ว (อิทธิพลด้านความคิด) การไม่อยู่ในสถานที่ๆคนชั่วชอบไปกัน (การไปอยู่ต่อหน้า) และการไม่เห็นดีด้วยกับคนเหล่านั้นที่เยาะเย้ยสิ่งต่างๆของพระเจ้า (การสามัคคีธรรมฝ่ายวิญญาณ) โปรดสังเกตว่าทั้งสามส่วนของตัวตนของเราถูกกล่าวถึง: (1) ร่างกาย, (2) จิตใจ และ (3) วิญญาณ ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ การแยกออกจากโลกในทุกมิติ สารสำคัญของข้อ 1 จึงเป็นการแยกออกจากโลก

สดด 1:2 เจื่อนใจเหล่านั้นสำหรับการอวยพรของพระเจ้ามุ่งต่อไป แต่ความปีติยินดีของผู้ที่นั่นอยู่ในพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ เขาไต่ตรองถึงพระราชบัญญัติของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน ข้อ 2 เป็นการต่อเนื่องของเจื่อนใจเหล่านั้นสำหรับการอวยพรของพระเจ้า ขณะที่ความคิดของข้อ 1 คือ การออกมาจากโลก ตรงนี้ความคิดคือการเข้าไปในพระวาระของพระเจ้า ผู้ที่พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะอวยพรคือ คนที่ปีติยินดีในพระราชบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า คำที่แปลเป็น ปีติยินดี (เชเฟทส์) ถูกแปลมาดีแล้ว มันยังมีความหมายด้วยว่า ‘การมีความเพลิดเพลินใน’ การอวยพรของพระเจ้าจึงถูกสัญญาแก่คนเหล่านั้นที่มีความเพลิดเพลินในและจริงๆแล้วก็ปีติยินดีในพระราชบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระวาระของพระเจ้คือรสชาติที่ค่อยๆติดใจ ยิ่งเราไปหามันมากเท่าไร มันก็ยิ่งนำปีติยินดีมากขึ้นเท่านั้น แม้ว่ามีหลายสิ่งในชีวิตที่คนเราอาจปีติยินดี พระเจ้าก็ทรงสัญญาเรื่องการอวยพรสำหรับคนที่ปีติยินดีในพระวาระของพระองค์อย่างแท้จริง อีกครั้งว่าการอวยพรของพระเจ้เป็นทั้งฝ่ายรับและ

ฝ่ายให้ เมื่อเราไปยังพระวณะนั้นและปิตินตีในมัน นั่นก็เป็นพระพรอย่างหนึ่งในตัวมันเอง แล้วและอิทธิพลของมันก็เป็นสุข นอกจากนี้ พระเจ้าจะทรงอวยพรคนเหล่านั้นโดยตรงซึ่งเป็นผู้ที่ไปยังพระวณะของพระองค์อย่างตั้งใจเป็นประจำ

ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ยังกล่าวเพิ่มเติมอีก เขากล่าวถึงไม่เพียงการปิตินตีในพระราชบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น แต่ “เขาไต่ตรงถึงพระราชบัญญัติของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน” คำวิคาลังอ้างถึงพระสัญญาโดยตรงนั้นที่พระเจ้าทรงกระทำกับโยชูวาในโยชูวา 1:8 อย่างไม่ต้องสงสัย ในข้อนั้นพระเจ้าทรงสั่งโยชูวาให้ไตร่ตรอง “ตามนั้นทั้งกลางวันและกลางคืน” ในข้อนั้นพระเจ้าทรงสัญญาการอวยพรสำหรับคนที่ทำเช่นนั้นและโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการกระทำตามข้อความที่เขียนไว้ทุกประการ คำที่แปลเป็น **พระราชบัญญัติ (โทราห์)** หมายถึงพระราชบัญญัติของโมเสสหรือหมวดเบญจบรรณ และนั่นคือพระวณะของพระเจ้าที่ดาวิดมีในขณะนั้น อย่างไรก็ตาม หากขยายความแล้ว มันก็หมายถึงพระคัมภีร์ซึ่งได้รับการคลอใจทุกตอน ความหมายของการไต่ตรง**ทั้งกลางวันและกลางคืน** อย่างน้อยก็บอกเป็นนัยถึงการเริ่มต้นวันด้วยพระวณะและปิดท้ายวันด้วยพระวณะ คำที่แปลเป็น **ไต่ตรง (ฮากาห์)** มีความหมายตรงตัวว่า การคิดถึงมันจนถึงขนาดที่ว่าเอยถึงมันทุกลมหายใจ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ การคิดถึงพระวณะของพระเจ้าตลอดทั้งวัน อย่างไรก็ตาม เราไม่มีทางไต่ตรงถึงพระวณะของพระเจ้าได้จนกว่าจะมีการอ่านพระวณะนั้น นั่นดูเหมือนจะถูกบอกโดยนัย

คำที่แปลเป็น **กลางวัน (โยว์มาม)** ไม่ใช่คำที่ปกติแปลเป็น **วัน (ยม)** ความคิดก็คือ ‘ตอนกลางวัน’ ดังนั้น ความคิดตรงนี้ก็คือการไต่ตรง**ตอนกลางวันและตอนกลางคืน** ดังนั้นความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าจึงเป็นการเปิดรับต่อพระวณะของพระเจ้าในระหว่างกลางวันและคิดถึงพระวณะนั้นในตอนกลางคืน นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงการไปยังพระวณะของพระเจ้ามากกว่าหนึ่งครั้งต่อวันและทำเช่นนั้นเป็นประจำทุกวัน เจ็ดวันต่อสัปดาห์ 365 วันต่อปี เงื่อนไขที่สองนี้สำหรับการอวยพรของพระเจ้าเป็นส่วนประกอบสำคัญที่มาพร้อมกับเงื่อนไขแรกในข้อ 1 เมื่อรวมกันพวกมันคือ (1) จงออกจากโลกและ (2) จงเข้าไปในพระวณะ พระเจ้าจึงทรงสัญญาการอวยพรของพระองค์แล้วสำหรับผู้ที่จะจัดระเบียบชีวิตของตนเช่นนั้น

สดด 1:3 พระพรต่างๆของพระเจ้าสำหรับการจัดระเบียบชีวิตของเราเช่น นั้นถูกแจกแจงดังนี้ เขาจะเป็นเช่นต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมธารน้ำ ซึ่งเกิดผลตามฤดูกาล และใบก็จะไม่เหี่ยวแห้ง การทุกอย่างซึ่งเขากระทำก็จะจำเริญขึ้น มีพระสัญญาที่เฉพาะเจาะจงอย่างน้อยสี่ประการดังนี้

บุคคลที่ยอมแยกออกจากโลกและให้ความคิดของตนชุ่มโชกไปด้วยพระวาทะของพระเจ้าจะ (1) “เป็นเช่นต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมธารน้ำ” ที่บอกเป็นนัยในภาพเปรียบเทียบของต้นไม้ต้นหนึ่งก็คือ *พละกำลัง* ในโลกของพืชพรรณ ไม่มีพืชใดที่ยิ่งใหญ่ไปกว่าต้นไม้ต้นหนึ่ง ยิ่งกว่านั้นต้นไม้ต้นหนึ่งซึ่งถูกปลูกลงไปก็มี *เสถียรภาพ* เมื่อเราแยกออกจากโลกและให้ความคิดของเราชุ่มโชกไปด้วยพระวาทะของพระเจ้า เสถียรภาพก็จะก่อตัวขึ้นในชีวิตของเรา ไม่มีสิ่งยิ่งใหญ่ใดถูกกระทำโดยบุคคลที่ไม่มีเสถียรภาพ นอกจากนี้ ต้นไม้ต้นหนึ่งที่ถูกปลูกไว้ริมแม่น้ำก็เป็นต้นไม้ต้นหนึ่งที่จะเติบโตและมีชีวิตชีวา

ดาวิดอาศัยอยู่ในอิสราเอลซึ่งส่วนใหญ่แล้วมีลักษณะกิ่งแห้งแล้ง ต้นไม้ทั้งหลายที่อยู่ริมแม่น้ำจอร์แดนก็มีชีวิตชีวาและเขียวชอุ่มขณะที่ต้นไม้ทั้งหลายที่อยู่ห่างจากที่นั่นมักมีลักษณะแคระแกร็นและจะตายมีตายແທ່ หากพวกมันยังมีชีวิตอยู่ ต้นไม้ทั้งหลายที่เติบโตริมแม่น้ำสายหนึ่งจะมีชีวิตชีวาและเติบโตจนถึงขีดจำกัดของพวกมันเกือบเสมอ

จากนั้น (2) ผู้ที่แยกออกจากโลกและให้ความคิดของตนชุ่มโชกไปด้วยพระวาทะของพระเจ้าจะเป็นเหมือนต้นไม้ต้นหนึ่ง “ซึ่งเกิดผลตามฤดูกาล” คนเหล่านั้นที่จัดแจงชีวิตของตนเช่นนั้นต่อพระพักตร์พระเจ้าจะเกิดผลตกเหมือนต้นไม้ต้นหนึ่งที่เติบโตอยู่ริมแม่น้ำสายหนึ่งจะออกผลอย่างบริบูรณ์ มีหมายเหตุด้วยว่าผลนั้นจะมาตามฤดูกาลของมัน นั่นคือ มันจะมา ณ เวลาอันเหมาะสม จังหวะเวลาของพระเจ้าถูกต้องเสมอ ความทนไม่ไหวของเราที่อยากได้ผลหลายครั้งก็วิ่งแข่งหน้าจังหวะเวลาของพระเจ้า

จากนั้น (3) ผู้ที่แยกออกจากโลกและให้ความคิดของตนชุ่มโชกไปด้วยพระวาทะของพระเจ้าจะเป็นเหมือนต้นไม้ต้นหนึ่งที่ “ใบ (ของเขา) ก็จะไม่เหี่ยวแห้ง” ในนิมิตเหล่านั้นซึ่งมี

ลักษณะกึ่งแห่งแสงของยูเดีย คาวิดย่อมเคยเห็นต้นไม้ทั้งหลายที่ใบของพวกมันเหี่ยวแห้งไปก่อนเวลาอันควรเพราะขาดความชุ่มชื้น อย่างไรก็ตาม พระสัญญาตรงนี้ก็มียู่ว่าคนเหล่านั้นที่จะแยกตัวออกจากโลกและทำให้ตัวเองชุ่มชื้นไปด้วยพระวอนะของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอจะไม่เหี่ยวแห้งฝ่ายวิญญาณ

สุดท้าย (4) บุคคลที่กระทำเช่นนั้นจะสามารถอ้างพระสัญญานั้นได้ว่า “การทุกอย่างซึ่งเขากระทำก็จะจำเริญขึ้น” คำที่แปลเป็น จะจำเริญขึ้น (ชาลัค) มีความหมายไม่เพียง ‘เจริญรุ่งเรือง’ เท่านั้นแต่ ‘ประสบความสำเร็จ’ ด้วย พระสัญญานี้ของพระคัมภีร์ก็คือว่าเมื่อเรา (a) แยกออกจากโลกและ (b) ทำให้ความคิดของเราชุ่มชื้นด้วยพระวอนะของพระเจ้าเป็นประจำทุกวัน เราก็จะประสบความสำเร็จในสิ่งใดก็ตามที่เรากระทำ การอวยพรของพระเจ้าจะมีแก่กิจการใดก็ตามที่เรากระทำ นั่นเป็นพระสัญญาหนึ่งที่ลึกซึ้ง เหตุผลประการหนึ่งที่ว่าทำไมคนมากมายไม่เห็นสิ่งนี้สำเร็จในชีวิตของตนก็ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขสองประการที่มาก่อนมัน: การแยกออกจากโลกอย่างสมบูรณ์และการทำให้ความคิดของเราชุ่มชื้นเป็นประจำทุกวันด้วยพระวอนะของพระเจ้า พระสัญญานี้ของพระเจ้ายิ่งก็คือว่า เมื่อเราจัดแจงชีวิตของเราเช่นนั้น พระองค์ก็จะทรงกระทำให้สิ่งใดก็ตามที่เรากระทำจำเริญขึ้นและประสบความสำเร็จ

สดด 1:4 เนื้อหาส่วนที่สองของเพลงสดุดีบทนี้อยู่ตรงนี้ ขณะที่เนื้อหาส่วนแรกกล่าวถึงเงื่อนไขเหล่านั้นสำหรับพระพรต่างๆของพระเจ้าที่มีแก่ประชาชนของพระองค์ ตรงนี้จุดสนใจหลักเปลี่ยนไปที่เหล่าคนอธรรมและสถานการณ์ของพวกเขา คนอธรรมไม่เป็นเช่นนั้น แต่เป็นเหมือนเกลบซึ่งลมพัดกระจายไป

อีกครั้งที่คนอธรรม (ราชา) ถูกหมายเหตุไว้ อย่างไรก็ตาม ตรงข้ามกับประชาชนของพระเจ้าซึ่งดำเนินตามทางของพระเจ้าและแยกตัวออกซึ่งจุ่มตัวเองอยู่ในพระวอนะของพระเจ้า คนอธรรมก็ไม่มีพลังกำลังของพระเจ้า เสถียรภาพ การเกิดผลคกฝ่ายวิญญาณ หรือการจำเริญขึ้นฝ่ายวิญญาณในชีวิตของตน แม้คนอธรรมอาจทำเงินได้เยอะเยอะและได้รับคำชมจากโลก บ่อยครั้งพวกเขาก็ไร้แก่นสาร ไม่มีความลึกฝ่ายวิญญาณที่มีเสถียรภาพและหนักแน่นในเรื่องต่างๆ

ของชีวิต ดังนั้นพวกเขาจึงเป็น*แกลบ* อันหลังนี้คือเปลือกนอกที่เป็นผงของข้าวซึ่งเหลืออยู่หลังจากมันถูกนวดแล้ว มันไม่มีเสถียรภาพและถูกลมพัดไปเป็นปกติ ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือ ความตรงข้ามกันระหว่างเสถียรภาพและการเกิดผลตกของคนที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าเทียบกับความไร้เสถียรภาพและความไร้ค่าของการเป็นคนอธรรมซึ่งถูกเปรียบว่าเป็นเหมือน*แกลบ* ขณะที่คนที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าจะออกผลอันมีค่าในชีวิตของตน คนอธรรมย่อมเกิดผลอันมีค่าจริงๆ น้อยมากและถูกลมแห่งชีวิตพัดไปเหมือน*แกลบ*

สดด 1:5 เหตุฉะนั้นคนอธรรมจะไม่ยั่งยืนอยู่ได้เมื่อถึงการพิพากษา หรือคนบาปไม่ยั่งยืนในที่ชุมนุมของคนชอบธรรม จุดสนใจของเพลงสดุดีบทนี้คราวันมองล่วงหน้าไปยังวันพิพากษา ในวันนั้น คนอธรรมจะไม่ยั่งยืนอยู่ ความคิดก็คือว่าพวกเขาจะไม่มีชัยเมื่อพวกเขายืนอยู่ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระเจ้าที่การพิพากษาบนพระที่นั่งใหญ่สีขาว พวกเขาจะถูกโยนทิ้งลงไปในบึงไฟ ความคิดเกี่ยวกับ “คนบาปในที่ชุมนุมของคนชอบธรรม” อาจหมายถึงอาณาจักรยุคพันปี คนบาปทั้งหลายจะไม่ได้รับอนุญาตให้ยืนอยู่ในที่นั้นได้ในวันนั้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คนบาปทั้งหลายจะไม่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในระยะสวรรค์นั้นของชาวยิวโดยเฉพาะ คาวิดเขียนในฐานะคนฮีบรูคนหนึ่งถึงพวกคนฮีบรู การประยุกต์ใช้ที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า เหล่าคนบาปจะไม่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในสวรรค์ (นอกเหนือจากพระคุณที่ช่วยให้รอดของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา) ดังนั้น ความอธรรมจึงก่อให้เกิดไม่เพียงความไร้เสถียรภาพและความว่างเปล่าของชีวิตตอนนี้เท่านั้น แต่การพิพากษาและการแยกออกจากอาณาจักรของพระเจ้าในอนาคตด้วย ความโง่เขลาของความอธรรมจึงปรากฏชัดเจน

สดด 1:6 เพราะพระเยโฮวาห์ทรงทราบทางของคนชอบธรรม แต่ทางของคนอธรรมจะพินาศไป พระเจ้าทรงทราบทางของคนชอบธรรม นั่นคือพระเจ้าทรงทราบวิถีของคนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมและจะทรงปูนบำเหน็จพวกเขาอย่างดี ดู เพลงสดุดี 58:12 ตรงกันข้าม “ทางของคนอธรรมจะพินาศไป” พระเจ้าจะทรงอวยพรคนเหล่านั้นที่เป็นตัวแทนของความชอบธรรมพร้อมกับความหมายโดยนัยทุกประการของมัน คนอธรรมจะพินาศไป ช่างเป็นภาพที่ตรงข้ามกันเสียจริงๆ

ภาพรวมของเพลงสดุดี 2: เพลงสดุดีบทที่สองนี้กล่าวถึงพระเมสสิยาห์ในฐานะกษัตริย์ เพลงสดุดีบทนี้จึงมีลักษณะเฉพาะตัวในการกล่าวถึงพระเมสสิยาห์ มันมองล่วงหน้าไปยังวันนั้น เมื่อพระเยซูจะเสด็จกลับมาและสถาปนาพระองค์เองเป็นกษัตริย์ของโลกนี้ แม้บางคนพยายามที่จะประยุกต์ใช้เพลงสดุดีบทนี้กับดาวิดบนบัลลังก์ของเขา บทบาทก็มีลักษณะเป็นคำพยากรณ์ที่กล่าวถึงอาณาจักรของพระเจ้าอย่างชัดเจน เพลงสดุดีบทนี้แบ่งออกได้เป็นส่วน: (1) 2:1-3 ประชาชาติต่างๆเดือดดาล; (2) 2:4-6 องค์พระผู้เป็นเจ้าในสวรรค์ทรงหัวเราะเยาะพวกเขา; (3) 2:7-9 พระบุตรทรงประกาศกฤษฎีกานั้น และ (4) 2:10-12 กษัตริย์ทั้งหลายได้รับคำแนะนำให้ยอมเชื่อฟังต่อพระองค์ผู้ทรงรับการเจิมของพระเจ้า

สดด 2:1 เหตุใดชนต่างชาติจึงกระทำโกลาหลขึ้น และชนชาติทั้งหลายคิดอ่านในการที่ไร้ประโยชน์ เราจะเข้าใจเพลงสดุดีบทนี้ได้ดีที่สุดก็โดยการมองล่วงหน้าไปยังการครอบครองในยุคพันปีของพระคริสต์หลังจากการเสด็จกลับมาของพระองค์ด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง มันกล่าวชัดเจนถึงพระคริสต์ พระเมสสิยาห์ ผู้ประทับบนพระที่นั่งของพระองค์ในตอนต้นของยุคพันปี หรืออาจในตอนท้ายโดยกล่าวถึงการสู้รบของโกกและมาโกก (ดู วิวรณ์ 20:4-9) คำที่แปลเป็น **ชนต่างชาติ** (*โกย* หรือ *โกยิม* พหูพจน์) เป็นคำฮีบรูพื้นฐานๆที่หมายถึง ‘คนต่างชาติ’ อย่างไรก็ตาม นี่อาจหมายถึงการมองย้อนกลับไปตอนวันท้ายๆของยุคเจ็ดปี

รูปกาลของคำที่แปลเป็น **กระทำโกลาหล** (*รากาช*) เป็นสมบุรณ์กาลและอาจเป็นปัจจุบัน กาลหรืออดีตกาลก็ได้ อันหลังดูเหมือนจะสอดคล้องกับบริบทมากกว่า ดังนั้นความคิดตรงนี้ก็ถือว่า บุคคลทั้งหลายซึ่งไม่ปรากฏชื่อ อาจในสวรรค์ กำลังใคร่ครวญเกี่ยวกับทำไมประชาชาติต่างๆของแผ่นดินโลกถึงได้เดือดดาลตลอดยุคเจ็ดปีต่อสู่พระเจ้า ความโง่เขลาของพวกเขา ปรากฏชัดเจน การเอ่ยถึงผู้คนเหล่านั้นที่คิดอ่าน “การที่ไร้ประโยชน์” อาจหมายถึงความคิดของกองทัพต่างๆของโลกก่อนถึงอารมาเกดโดน ซึ่งคิดว่าพวกเขาสามารถต่อต้านการเสด็จกลับมาของพระเมสสิยาห์ได้

สดด 2:2-3 มุมมองตรงนี้อาจเป็นจากสวรรค์อีกครั้งขณะที่บุคคลทั้งหลายซึ่งไม่ถูกระบุชื่อที่นั่นใคร่ครวญถึงความโง่เขลาของการกบฏของแผ่นดินโลกต่อพระเจ้าผู้สร้างและพระมหากษัตริย์ของพวกเขา บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกตั้งตนเองขึ้น และนักปกครองปรึกษากันต่อผู้พระเยโฮวาห์และผู้รับการเจิมของพระองค์ กล่าวว่า 3 "ให้เรากระเปิดสายแอกของเราให้ขาดสะบั้น และขจัดบังเหียนของเราให้พ้นจากเรา"

ความคิดตรงนี้อาจหมายถึงพวกผู้ปกครองของแผ่นดินโลกในวันนั้นขณะที่พวกเขาครุ่นคิดเรื่องการกบฏต่อการเสด็จกลับมาในไม่ช้าของพระคริสต์ น่าสนใจที่ว่าคำที่แปลเป็น ผู้รับการเจิม (มาซียาห์) เป็นคำฮีบรูที่หมายถึง 'พระเมสสิยาห์' กรอบเวลาไม่ปรากฏชัดเจน มันอาจเป็นในวันเหล่านั้นทันทีหลังจากที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาแล้วในฤทธานุภาพและสง่าราศี และก่อนการพิพากษาบรรดาประชาชาติในหุบเขาเยโฮซาฟัทนอกกรุงเยรูซาเล็มและก่อนการสถาปนาอาณาจักรของพระองค์อย่างเต็มที่ ดู โยเอล 3:14

สดด 2:4 ปฏิกริยาของพระเจ้าที่มีต่อการกบฏอันไร้สมรรถภาพของบรรดามนุษย์และโลกถูกบันทึกไว้ดังนี้ พระองค์ผู้ประทับในสวรรค์จะทรงพระสรวล องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเย้ยหยันเขาเหล่านั้น ความคิดตรงนี้ก็คือ พระเจ้าทรงหัวเราะเยาะความโง่เขลาของมนุษย์ที่มักกบฏ พระเจ้าจะทรงเยาะเย้ยพวกเขาอย่างสุดๆขณะที่พวกเขาคิดว่าตนสามารถขัดขืนฤทธานุภาพของพระองค์ได้ เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงมีอารมณ์ขันและทรงหัวเราะเป็นบางโอกาส

สดด 2:5 ดังนั้น แล้วพระองค์จะตรัสกับเขาทั้งหลายด้วยพระพิโรธ และกระทำให้เขาสะดุ้งด้วยความกริ้วของพระองค์ ตรัสว่า พระเจ้าจะทรงจัดการอย่างว่องไวกับมนุษยชาติที่มักกบฏ อิสยาห์ 11:4 ซึ่งก็เป็นคำพยากรณ์ถึงพระเมสสิยาห์เกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระคริสต์หมายเหตุไว้ว่า "และท่านจะประหารคนชั่วด้วยคมแห่งริมฝีปากของท่าน" บางคนมองว่านี่เป็นเหตุการณ์เหล่านั้นของยุคเจ็ดปี มันอาจหมายถึงเหตุการณ์เหล่านั้นใกล้ตอนจบของอารมาเคด โดน อย่างไรก็ตาม บริบทที่ตามมากลับดูเหมือนจะบ่งบอกวันเหล่านั้นทันทีหลัง

จากการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในสง่าราศี ไม่ว่ากรณีใด ในวันนั้นคนชั่วจะถูกกำจัดไปเสียจากแผ่นดินโลก

สดด 2:6 "เราได้ตั้งกษัตริย์ของเราไว้แล้วบนศิโยน ภูเขาอันบริสุทธิ์ของเรา" น่าสนใจที่คำที่แปลเป็น **ตั้ง** (נָסַב) มีความหมายได้ด้วยว่า 'เจิมตั้ง' หรือ 'ติดตั้ง' เห็นได้ชัดว่าผู้พูดคือ พระองค์ผู้ประทับในสวรรค์ (ข้อ 4) คำที่แปลเป็น **ตั้ง** อยู่ในรูปสมบูรณ์กาลและอาจมีความหมายเป็นการกระทำที่เสร็จสมบูรณ์แล้วหรือความคิดในอนาคตก็ได้ ดังนั้นพระเจ้าทรงประกาศว่าพระองค์ได้ทรงตั้งแล้วหรือจะทรงตั้งกษัตริย์ของพระองค์บนพระที่นั่งของพระองค์ที่ภูเขาศิโยน (คำหลังนี้เป็นชื่อเรียกแบบทั่วไปอย่างหนึ่งของกรุงเยรูซาเล็ม) อีกครั้งที่กรอบเวลาเห็นได้ชัดว่าเป็นตอนต้นของยุคพันธิน

สดด 2:7 เนื้อหาส่วนถัดไปของเพลงสดุดีบทนี้จึงเริ่มต้นขึ้น พระเจ้าทรงมีเรื่องที่จะประกาศ ข้าพเจ้าจะประกาศพระคำรัสของพระองค์ พระเยโฮวาห์รับสั่งกับข้าพเจ้าว่า "เจ้าเป็นบุตรของเรา วันนี้เราได้ให้กำเนิดแก่เจ้าแล้ว" คำที่แปลเป็น **พระคำรัส** (צֶדֶק) ปกติแล้วถูกแปลเป็น 'กฤษฎีกา' และมีความหมายได้ด้วยว่า 'กฎหมาย' หรือ 'กฤษฎีกา' กฤษฎีกาหรือข่าวประกาศทางการของพระองค์ก็คือว่า "เจ้าเป็นบุตรของเรา วันนี้เราได้ให้กำเนิดแก่เจ้าแล้ว"

เปาโลประยุกต์ใช้พระสัญญานี้โดยตรงกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ในกิจการ 13:33 เช่นเดียวกัน โรม 1:4 หมายถึงเกี่ยวกับพระเยซูว่า "ฝ่ายพระวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์นั้นบังไว้ด้วยฤทธาานุภาพ คือโดยการเป็นขึ้นมาจากความตายว่า เป็นพระบุตรของพระเจ้า" ดู ฮีบรู 1:5 และ 5:5 เช่นกัน แม้เปาโลประยุกต์ใช้ข้อนี้อย่างชัดเจนกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู มันก็อาจมีการประยุกต์ใช้แบบหนึ่งที่กว้างกว่า คำที่แปลเป็น **ให้กำเนิด** (יָלַד) ในความหมายขึ้นพื้นฐานที่สุดของมันก็หมายถึง 'ให้เกิด' การประยุกต์ใช้กับพระเยซูผู้ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดมาของพระเจ้าและการรับสภาพมนุษย์ของพระองค์เห็นได้ชัดว่าถูกกล่าวถึงตรงนี้เช่นกัน กฤษฎีกานั้นดูเหมือนว่าจะล่วงพ้นมิติของเวลา พระเยซูทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดมาของพระเจ้าตอนที่พระองค์ประสูติ พระองค์ทรงเป็นเช่นนั้นด้วย

ตอนที่พระองค์ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นจากตาย พระองค์จะทรงเป็นเช่นนั้นด้วยเมื่อพระองค์ทรงถูกตั้งบนพระที่นั่งของพระองค์ตอนที่พระองค์เสด็จกลับมา พระองค์ทรงเป็นพระบุตรที่บังเกิดมาของพระเจ้าเสมอมาและจะทรงเป็นเช่นนั้นเสมอไป

สดด 2:8 เพราะความสัมพันธ์อันมีเอกลักษณ์นั้น พระเจ้าพระบิดาจึงตรัสแก่พระองค์ว่า จงขอจากเราเถิด และเราจะมอบบรรดาประชาชาติให้เป็นมรดกของเจ้า ตลอดทั้งแผ่นดินโลกให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้า แม้บางคนได้พยายามที่จะประยุกต์ใช้ข้อนี้กับงานมิชชันต่างๆและพระมหาบัญชา นั้น บริบทก็กล่าวชัดเจนถึงพระคริสต์และอาณาจักรของพระองค์ที่จะมา อีกครั้งที่คำที่แปลเป็น **บรรดาประชาชาติ** (โกย หรือ โกยิม) หมายถึงประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติ พระเจ้าทรงสัญญาประชาชาติเหล่านั้นแห่งแผ่นดินโลกแก่พระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดมาของพระองค์ให้เป็นมรดกของพระองค์ เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง พระองค์จะทรงถือประชาชาติเหล่านั้นเป็นกรรมสิทธิ์

สดด 2:9 นอกจากนี้ พระเจ้าทรงสัญญาแก่พระบุตรแล้วว่า **เจ้าจะตีเขาให้แตกด้วยคทาเหล็ก และฟาดให้แหลกเป็นชิ้นๆดูภูษณะของช่างหม้อ"** เห็นได้ชัดว่านี่ดูเหมือนหมายถึงการทำลายอำนาจทางการเมือง วัฒนธรรม เศรษฐกิจและการทหารของประชาชาติเหล่านั้นเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพ ในพระคัมภีร์มีการอ้างอิงถึง “คทาเหล็ก” สี่ครั้ง แต่ทุกครั้งเชื่อมโยงถึงการครอบครองในยุคพันปีของพระคริสต์ ดู **วิวรณ์ 2:27, 12:5, 19:15** ด้วยความหมายโดยนัยตรงนี้ก็ถือว่าการครอบครองในยุคพันปีของพระคริสต์ ความบาปจะไม่ถูกยอมให้มีอยู่เลย มันจะถูกฟาดให้แหลกดูภูษณะหม้อดินที่ถูกฟาดด้วยคทาเหล็กในวันนั้น อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้ในทันทีตรงนี้เห็นได้ชัดว่ากล่าวถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์และการที่พระองค์จะทรงฟาดอำนาจของประชาชาติเหล่านั้นที่เรียงหน้ากันเข้ามาต่อสู้พระองค์ที่อารมาเกดโดน ดู **วิวรณ์ 19:11-17, 14:14-20**

สดด 2:10 เนื้อหาส่วนสุดท้ายของเพลงสดุดีบทนี้เริ่มต้นตรงนี้ มันเป็นคำแนะนำถึงเหล่าผู้ปกครองที่เหลืออยู่ของแผ่นดินโลกในวันนั้นเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา

ด้วยฤทธานุภาพ เพราะฉะนั้นบัดนี้ โอ ข้าแต่กษัตริย์ทั้งหลาย จงฉลาดเถิด ข้าแต่นักปกครองแห่งแผ่นดินโลก จงรับคำเตือนเถิด พระเจ้าผ่านทางพระวณะของพระองค์กำลังเสนอคำแนะนำที่ดีสำหรับเหล่าผู้ปกครองของประชาชาติเหล่านั้นที่ไม่ได้ถูกทำลายตอนที่พระคริสต์เสด็จกลับมา

สดด 2:11-12 จงปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ด้วยความยำเกรง และจงเกษมเปรมปรีดีด้วยตัวสัน 12 จงจูบพระบุตรเถิดเถิดเถิดกว่าพระองค์จะทรงพระพิโรธ และเจ้าต้องพินาศจากทางนั้น เพราะพระพิโรธของพระองค์นั้นจะดุเดือดให้ลุกได้รวดเร็ว ประชาชาติเหล่านั้นของแผ่นดินโลกในวันนั้นได้รับคำแนะนำให้ปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยความยำเกรง ความเกษมเปรมปรีดีและการตัวสัน แม้บริบทตรงนี้ก็กล่าวถึงอวสานกาลอย่างชัดเจน การประยุกต์ใช้ก็ใช้ได้อย่างแน่นอนตั้งแต่สมัยที่ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้เขียนมันจนถึงทุกวันนี้ กษัตริย์ทั้งหลายในวันนั้นได้รับคำแนะนำให้หันมัสการพระบุตรในฐานะกษัตริย์ของแผ่นดินโลกเกรงว่าพวกเขาจะเผชิญกับพระพิโรธของพระองค์

เพลงสดุดีอันลึกซึ้งบทนี้ปิดท้ายด้วยคำสัญญาอันเปี่ยมสุข: ความสุขเป็นของคนทั้งหลายผู้วางใจในพระองค์ นี่เป็นจริงในสมัยนั้น มันเป็นจริงในวันนี้ มันเป็นจริงตลอดชั่วนิรันดร์ พระเจ้าจะทรงอวยพรคนเหล่านั้นที่วางใจในพระองค์ นั่นเริ่มต้นด้วยความรอด มันต่อเนื่องไปตลอดประสบการณ์ของการเป็นคริสเตียน ดู เพลงสดุดี 34:8, 40:4, 84:12 เช่นกัน

ภาพรวมของเพลงสดุดี 3: ดังที่ได้หมายเหตุไว้ เพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนโดยดาวิดตอนที่เขาหนีไปจากอับซาโลม ดาวิดขึ้นต้นเพลงสดุดีบทนี้ในหุบเขาแห่งความสิ้นหวังแต่ปิดท้ายด้วยการอยู่บนยอดภูเขาสูงนั้นพร้อมคำสรรเสริญขณะที่เขาตระหนักถึงความประเสริฐของพระเจ้า

สดด 3:1-2 เพลงสดุดีบทนี้มีคำนำดังนี้ เพลงสดุดีของดาวิด เมื่อเสด็จหนีจากอับซาโลมโอรสของพระองค์ มันไม่ชัดเจนว่าคำนำนี้ได้รับการดลใจหรือไม่ แต่มันก็น่าเสนอจากหลังและกาลสมัยของเพลงสดุดีบทนี้ เห็นได้ชัดว่าคำนำนี้ถูกเขียนโดยใครสักคนนอกเหนือจากดาวิด

ดาวิดจึงขึ้นต้นว่า ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ศัตรูของข้าพระองค์ทวีมากขึ้นเหลือเกิน คู่อริ
มากมายเหล่านี้กำลังลุกขึ้นต่อสู้ข้าพระองค์ 2 มีคนเป็นอันมากกำลังกล่าวถึงจิตวิญญาณข้า
พระองค์ว่า "ในพระเจ้าไม่มีทางรอดสำหรับเขา" เหล่านี้ เราได้เห็นถึงการกบฏที่ก่อเค้าขึ้นต่อสู้
ดาวิดครั้งนี้ เขาถึงเห็นขอบเขตของความยุ่งยากที่กำลังก่อตัวขึ้นและเขารู้สึกกลัว อย่างไรก็ตาม
ขณะที่เมฆพายุกำลังก่อเค้าขึ้นรอบชีวิตของเขา ที่พึงเดียวของดาวิดก็คือ การหันไปหาลูกพระผู้
เป็นเจ้า บทเรียนหนึ่งยังมีอยู่สำหรับเราจนถึงวันนี้ เมื่อความยุ่งยากพอกพูนขึ้น เราหันไปขอ
ความช่วยเหลือจากพระเจ้าได้เสมอ นอกจากนี้ ประปักษ์มากมายของดาวิดก็เยาะเย้ยความไว
วางใจของเขาในพระเจ้า โดยอ้างว่าเขาจะไม่พบความช่วยเหลือใดเลยในพระเจ้า พวกเขาดู
เหมือนบอกเป็นนัยว่ามูลเหตุของดาวิดนั้นไม่ชอบธรรม และพระเจ้าจะไม่ทรงเข้าแทรกแซงเพื่อ
ช่วยเขา

ย่อหน้าแรกนี้ลงท้ายด้วยคำอธิษฐาน *เหล่านี้* ซึ่งไม่ได้ถูกแปล ในบริบทนี้ คำนี้มีความหมายว่า
หยุดชั่วคราว ดังนั้น มันจึงคล้ายกับเครื่องหมายพักในดนตรีสมัยใหม่ คำๆนี้จะปรากฏเจ็ดสิบเอ็ด
ครั้งตลอดหนังสือเพลงสดุดี ในแต่ละกรณี มันมีความหมายว่าการพักและการครุ่นคิดถึงสิ่งที่เพิ่ง
ถูกเขียนไปนั้น

สดด 3:3 แม้ความยากลำบากกำลังจะเกิดขึ้นในชีวิตของดาวิด เขาก็พบการ
หนุนใจในพระเจ้า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นโล่ล้อมรอบตัวข้าพระองค์ พระองค์
ทรงเป็นสง่าราศีของข้าพระองค์ และทรงเป็นผู้ชูศีรษะของข้าพระองค์ไว้ นี่เป็นครั้งแรกใน
หลายครั้ง ดาวิดกล่าวถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าว่าทรงเป็นโล่ของเขา ดู เพลงสดุดี 3:3; 5:12; 18:35;
28:7; 33:20; 35:2; 59:11; 84:9, 11; 115:9-11; 119:14; 144:2 คู่มืออ้างอิงต่างๆที่กล่าวถึงว่าองค์พระ
ผู้เป็นเจ้าทรงเป็นดังของเราในเพลงสดุดี 18:2 และ 30

นอกจากนี้ ดาวิดรู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็น (1) สง่าราศีของเขาและ (2) ผู้ทรงชู
ศีรษะของเขาไว้ อย่างหลังนี้อาจหมายถึงการที่จิตใจของเขาถูกยกชูขึ้น แม้อยู่ท่ามกลางความยาก
ลำบากใหญ่ยิ่งที่กำลังใกล้เข้ามา ดาวิดก็ได้รับการหนุนใจในการที่รู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็น

สง่าราศีของเขา ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า แม้เมฆพายุกำลังก่อตัวขึ้นในชีวิตของเขา เขาก็มอง
เลยความยากลำบากนั้นไปยังพระเจ้าของเขา เพลงสรรเสริญสมัยใหม่ที่มีชื่อว่า “จงหันมามอง
พระเยซู” (Turn Your Eyes Upon Jesus) แสดงออกถึงความจริงนี้อย่างแน่นอน แทนที่จะพุ่งเป้า
ไปที่ปัญหาเหล่านั้นที่เผชิญอยู่ เราควรพุ่งเป้าไปที่องค์พระผู้เป็นเจ้า

สดด 3:4 ดั่งนั้นดาวิดจึงกล่าวได้ว่า ข้าพเจ้าร้องทูลพระเยโฮวาห์ด้วยเสียง
ของข้าพเจ้า และพระองค์ทรงฟังข้าพเจ้าจากภูเขาศอนบรูซของพระองค์ เซลาห์ เมื่อความ
ทุกข์ลำบากกำลังก่อตัวขึ้นดาวิดก็อธิษฐานดังๆต่อพระเจ้า ดังที่ดาวิดจะเขียนในภายหลังว่า “จง
มอบภาระของท่านไว้กับพระเยโฮวาห์ และพระองค์จะทรงกำจุนท่าน พระองค์จะไม่ทรงยอมให้
คนชอบธรรมคลอนแคลนเลย” (เพลงสดุดี 55:22) ในวิกฤติครั้งใหญ่ที่สุดแห่งชีวิตของเขา ดาวิด
หันไปพึ่งพระองค์ผู้เดียวที่ทรงช่วยเขาให้พ้นได้ ดาวิดตระหนักเพิ่มเติมอีกว่าเมื่อเขาร้องทูลต่อ
องค์พระผู้เป็นเจ้าในคำอธิษฐาน “พระองค์ทรงฟังข้าพเจ้าจากภูเขาศอนบรูซของพระองค์” วลี
ที่กล่าวถึง “ภูเขาศอนบรูซของพระองค์” อาจหมายถึงภูเขาไซโยนหรือภูเขาโมริยาห์ซึ่งเป็นที่ตั้ง
ของกรุงเยรูซาเล็ม ที่เป็นไปได้มากกว่า เขากล่าวถึงกิเบโอนตรงนี้ซึ่งเป็นที่ๆพลับพลาตั้งอยู่ใน
เวลาส่วนใหญ่ของรัชกาลของดาวิด ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ ภาพเปรียบถึงสถานที่ๆพระเจ้า
ทรงสถิตอยู่ แน่ใจว่าปัจจุบันนี้มันคือสวรรค์ อีกครั้งที่ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้สรุปความคิดของ
เขาด้วย เซลาห์ นี่อาจหมายถึงการพักและการใคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของความจริงนั้นที่เพิ่ง
ถูกนำเสนอไป

สดด 3:5 เพราะเหตุที่เขาได้เอาความยุ่งยากของตนไปทูลต่อองค์พระผู้เป็น
เจ้าแล้ว ดาวิดจึงเขียนว่า ข้าพเจ้านอนลงและหลับไป ข้าพเจ้ากลับตื่นขึ้น เพราะพระเยโฮวาห์
ทรงอุปถัมภ์ข้าพเจ้า แม้พายุนั้นกำลังจะมาถล่มเขาแล้ว ดาวิดก็ไปที่เตียงและนอนหลับได้อย่าง
สันติ ที่ถูกเลี้ยงถึงตรงนี้คือสิ่งที่เปาโลเขียนถึงชาวฟิลิปปีในอีกหนึ่งพันปีต่อมาในฟิลิปปี 4:6-7
เพราะว่าเขาได้วางภาระของตนบนองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว เขาก็มีสันติสุขของพระเจ้าในใจของ
เขา อีสยาห์ 26:3-4 ก็เข้ามาในหัวเช่นกัน พระเจ้าได้ประทานสันติภาพอันสมบูรณ์แก่เขาเมื่อเขา
วางใจพระองค์สำหรับวิกฤติที่ใกล้เข้ามา

นอกจากนี้ แม้อับซาโลมและเหล่าผู้ติดตามของเขาจงใจที่จะฆ่าดาวิด เขาก็ไม่เพียงไปนอนหลับอย่างสันติเท่านั้น แต่เขาก็ลุกขึ้นในเช้าวันถัดมาด้วย นี่บอกเป็นนัยถึงการปกป้องดูแลของพระเจ้าที่มีให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ที่ถูกภัยหามรณะ เหตุผลนั้นก็ชัดเจน “เพราะพระเยโฮวาห์ทรงอุปถัมภ์ข้าพเจ้า” ดาวิดอยู่ในสถานที่ลับขององค์ผู้สูงสุดและเขาก็รู้ดี ดังนั้นเขาจึงอาศัยอยู่ใต้ร่มเงาขององค์พระผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ เขาจึงพักสงบได้ในสันติสุข โดยรู้ว่าเขาจะตื่นขึ้นอย่างปลอดภัยในตอนเช้า ที่พักพิงและโล่งของเขาคือองค์พระผู้เป็นเจ้า

สดด 3:6 ดั่งนั้นเขาจึงเขียนได้ว่า ข้าพเจ้าไม่กลัวคนเป็นหมื่นๆ ซึ่งตั้งตนต่อสู้อข้าพเจ้าอยู่รอบด้าน เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นกำลังของเขา แม้อับซาโลมอาจมาพร้อมกับคนเป็นหมื่นๆเพื่อต่อสู้เขา เขาก็พักสงบได้ในสันติสุข พระเจ้าจะทรงช่วยเขาให้พ้น ที่บอกเป็นนัยในเพลงสดุดีบทนี้ทั้งบทก็คือ การไว้วางใจของดาวิดในพระเจ้า เพราะความเชื่อนั้น เขาจึงไม่กลัว ดั่งนั้นความจริงหนึ่งอันมหัศจรรย์จึงอยู่ตรงนี้ ความเชื่อในพระเจ้าคือยาที่ช่วยรักษาความกลัว เมื่อเราวางใจพระองค์ เราก็ไม่ต้องกลัว ไม่ว่าวิกฤตินั้นจะเป็นอะไรก็ตาม

สดด 3:7 เขาจึงร้องออกมาว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ โปรดทรงลุกขึ้น โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้น เพราะพระองค์ทรงตบแค้นศัตรูทั้งหลายของข้าพระองค์ และทรงทูปันของคนอธรรมทั้งปวง ดาวิดจึงวิงวอนพระเจ้าให้ทรงช่วยเขาให้พ้นจากวิกฤติที่จะมานั้น คำที่แปลเป็น ช่วย (ให้รอด) (ยasha) มีความหมายด้วยว่า ‘ช่วยให้พ้น’ ในบริบทนี้ นั่นอาจเป็นความคิดตรงนี้ ดาวิดจึงระลึกว่าในอดีตพระเจ้าทรงฟาดฟันศัตรูทั้งปวงของเขาและช่วยเขาให้พ้นแล้ว เขาจึงขอร้องพระเจ้าให้ประทานการช่วยให้พ้นเช่นนั้นอีก

สดด 3:8 เมื่อใคร่ครวญถึงการที่พระเจ้าได้ทรงช่วยเขาให้พ้นมาแล้วเมื่อหลายปีก่อนโดยการระลึกถึงความประเสริฐขององค์พระผู้เป็นเจ้า ดาวิดจึงสรรเสริญว่า การช่วยให้รอดเป็นของพระเยโฮวาห์ ขอพระพรของพระองค์หลังลงเหนือประชาชนของพระองค์เทอญ เซลาห์ คำที่แปลเป็น การช่วยให้รอด (yasha) มีความหมายด้วยว่า ‘การช่วยให้พ้น’ ไม่ว่าจะมันเป็นความรอดฝ่ายวิญญาณหรือฝ่ายร่างกาย องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงช่วยประชาชนของ

พระองค์ให้ฟื้น มันเป็นของพระองค์และพระองค์แต่เพียงผู้เดียว ดาวิดจึงชื่นชมยินดีว่าพระพร
ของพระเจ้ามีแก่ประชาชนของพระองค์ นั่นเป็นความจริงในสมัยนั้น มันเป็นจริงในทุกวันนี้
พระเจ้าทรงอวยพรประชาชนของพระองค์!

ดาวิดขึ้นต้นเพลงสดุดีบทนี้โดยตระหนักถึงวิกฤติที่เขาเผชิญอยู่ มันทำให้เขาท้อใจ
กระนั้นเมื่อเขาคิดถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า ความประเสริฐและความยิ่งใหญ่ของพระองค์ จุดสนใจ
ของเขาก็เปลี่ยนไป เขาเงยหน้าขึ้นมองสวรรค์และปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ด้วยการชื่นชมยินดีและ
ชัยชนะ พระเจ้าทรงตั้งดาวิดเป็นกษัตริย์แล้วและเขาก็ทราบดี เขาจึงอยู่ในศูนย์กลางแห่งน้ำ
พระทัยของพระเจ้า เขาจึงพักสงบในข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าจะทรงปกป้องเขาและทรงช่วยเขาให้
พ้นจากวิกฤติที่เขาเผชิญอยู่ เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วย *เซลาห์* อีกอัน ซึ่งเป็นคำสั่งให้พักและ
ใคร่ครวญถึงความจริงอันยิ่งใหญ่ที่เพิ่งถูกนำเสนอไป ดู หมายเหตุสำหรับ 3:2

**ภาพรวมของเพลงสดุดี 4: เพลงสดุดีบทที่สี่มีชื่อว่า ถึงหัวหน้านักร้องใช้เครื่องสาย เพลง
สดุดีของดาวิด** เพลงสดุดีบทนี้เห็นได้ชัดว่าถูกเขียน โดยดาวิดและเขียนถึงหัวหน้านักร้องที่
พลับพลาซึ่งเขาไม่ถูกระบุชื่อ คำว่า *เนกิโลธ* ไม่ได้ถูกแปลแต่มีความหมายว่า 'เครื่องสาย' นี้
บอกเป็นนัยว่าเพลงสดุดีบทนี้จะต้องถูกขับร้องพร้อมกับเครื่องสายสมัย โบราณชนิดหนึ่ง
บรรเลงประสาน *สเปอร์เจียน (Spurgeon)* ถือว่าเพลงสดุดีบทก่อนหน้านั้นเป็น 'เพลงสดุดีตอน
เช้า' เขาเรียกบทนี้ว่าเป็น 'เพลงสรรเสริญตอนเย็น' เพลงสดุดีบทนี้ไม่ได้ถูกหมายเหตุไว้ว่าเขียน
ขึ้นมาในกาลสมัยใด อย่างไรก็ตาม นักอธิบายพระคัมภีร์บางท่านสันนิษฐานว่าเพลงสดุดีบทนี้
เป็นภาคต่อของเพลงสดุดีบทก่อนหน้า การสันนิษฐานจึงมีอยู่ว่ามันถูกเขียนจากมาหะนาอิมในกิ
เลอาดหลังจากดาวิดได้หนีไปจากอับซาโลม จากบริบทภายในเชื่อกันว่านี่เป็นคำอธิษฐานหนึ่งที่
ดาวิดเอ่ยก่อนเข้านอนและจึงถือว่าเป็นเพลงสรรเสริญตอนเย็น ไม่ว่ากรณีใด เห็นได้ชัดว่าหลาย
ส่วนของเพลงสดุดีบทนี้เป็นคำอธิษฐานหนึ่งของดาวิด

สดด 4:1

เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยดาวิดร้องทูลต่อพระเจ้า โอ ข้าแต่

พระเจ้าแห่งความชอบธรรมของข้าพระองค์ ขอทรงโปรดสถับเมื่อข้าพระองค์ร้องทูล เมื่อข้าพระองค์จนตรอก พระองค์ทรงประทานช่องทางให้ ขอทรงเมตตาแก่ข้าพระองค์และทรงฟังคำอธิษฐานของข้าพระองค์ ดาวิดจึงอ่อนวอนพระเจ้าให้ทรงสถับฟังเขาเมื่อเขาอธิษฐาน ให้เราสังเกตด้วยว่าผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้เรียกพระเจ้าว่าเป็น “พระเจ้าแห่งความชอบธรรมของข้าพระองค์” วลีนี้ไม่ถูกพบที่อื่นอีกเลยในพระคัมภีร์ แต่เห็นได้ชัดว่าดาวิดเข้าใจว่าความชอบธรรมในที่สุดแล้วของเขาไม่ได้อยู่ในตัวเขาเองแต่อยู่ในพระเจ้า นีบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงความชอบธรรมของพระเจ้าซึ่งมีมาโดยความเชื่อ ดู โรม 3:22 นี่คือการทำให้เราเป็นคนชอบธรรมอย่างไรก็ตาม ดาวิดอาจกำลังหมายถึงการที่พระเจ้าทรงนำเขาในวิถีต่างๆ แห่งความชอบธรรมเพื่อเห็นแก่พระนามของพระองค์เองตามที่มีหมายเหตุไว้ในเพลงสดุดี 23:3 พระเจ้าทรงเป็นแหล่งที่มาแห่งความชอบธรรมและมาตรฐานต่างๆ ที่ชอบธรรมทั้งปวง

ดาวิดจึงอ้างพระเมตตาต่างๆ ในอดีตของพระเจ้าเป็นมูลเหตุสำหรับการสงเคราะห์ในปัจจุบัน เขาเตือนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงระลึกว่าพระองค์ทรงประทานช่องทางให้เขาในอดีตตอนที่เขาจนตรอก คำที่แปลเป็น **ประทานช่องทางให้** (รากาบ) มีความหมายว่า ‘ทำให้กว้าง’ หรือ ‘ทำให้มีขนาดใหญ่โตขึ้น’ ความคิดตรงนี้ก็คือว่าเมื่อตกอยู่ในที่แคบๆ ในอดีต พระเจ้าทรงกรุณาให้เขามีช่องว่างที่จะหลบหลีกหรือหลีกหนีมาได้ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าพระเจ้าได้ทรงช่วยเหลือเขาตอนที่เขาเดือดร้อนในอดีต เพราะเหตุนั้นเอง ดาวิดจึงทูลขอพระเจ้าให้ทรงมีความเมตตาต่อเขาอีกและสถับฟังคำอธิษฐานของเขา ถ้าเราสันนิษฐานว่าดาวิดอยู่ที่มาหะนาอิมในขณะที่หลบหนีจากอับซาโลม เขาก็ตกอยู่ในสภาพจนตรอกจริงๆ

สดด 4:2

ดาวิดจึงหันความสนใจของเขาไปยังเหล่าปรปักษ์ของเขา เขาจึง

เปลี่ยนจากห้องชั้นในแห่งการอธิษฐานไปยังทุ่งแห่งความขัดแย้ง โอ บุตรทั้งหลายของมนุษย์เอ๋ย ท่านจะทำให้เกียรติของข้าพเจ้ากลายเป็นความอับอายอีกนานเท่าใด ท่านจะรักสิ่งไร้สาระ และแสวงการมุสาอีกนานเท่าใด เซลาห์ บุตรทั้งหลายของมนุษย์ในที่นี้อาจเป็นอับซาโลมกับเหล่าคนที่ติดตามเขา เขาจึงถามคนเหล่านั้นแบบไม่ต้องการคำตอบว่าพวกเขาจะเปลี่ยนสง่าราศีแก่ผู้

ปกครองที่ได้รับการเจิมของพระเจ้าให้กลายเป็นความอับอาย ความเหยียดหยาม และความ
สับสนอีกนานเท่าใด อับซาโลมได้บังคับดาวิดบิดาของตนให้ลงจากบัลลังก์และไปหลบซ่อนตัว
นอกจากนี้ เขาถามว่าพวกเขาจะไล่ตามสิ่งไร้สาระและ “แสวงหาการมูสา” อีกนานเท่าใด

คำที่แปลเป็น **การมูสา (คาซั)** มีความหมายว่า ‘การหลอกลวง’ หรือ ‘ความเทียมเท็จ’
ในการขับดาวิดออกจากบัลลังก์ของเขา อับซาโลมและเหล่าผู้ติดตามไม่เพียงถอดดาวิดจากราช
บัลลังก์อย่างอัปยศเท่านั้น แต่พวกเขายังเสนอเหตุที่มีพื้นฐานอยู่บนคำมูสาและการหลอกลวงอีก
ด้วย ดาวิดจึงกำชับผู้อ่านของตนให้หยุดชั่วคราวและพิจารณาเรื่องนี้ในคำว่า **เซลาห์** หมายความว่า เหตุ
สำหรับ 3:2

สดด 4:3 ตรงกันข้าม ดาวิดสั่งผู้อ่านของตนให้พิจารณาเรื่องนี้ **จงทราบเถิด**
ว่า พระเยโฮวาห์ทรงแยกคนที่ตามทางของพระเจ้าไว้สำหรับพระองค์ พระเยโฮวาห์จะทรงสดับ
เมื่อข้าพเจ้าทูลพระองค์ คำที่แปลเป็น **แยก (พาลาห์)** มีความหมายว่า ‘ทำเครื่องหมาย’ หรือ ‘แยก
ออก’ ดาวิดอุทิศสำห้เตือนผู้อ่านของเขาให้ระลึกว่าพระเจ้าทรงสังเกตเห็นคนเหล่านั้นที่ดำเนิน
ตามทางของพระเจ้า ความคิดตรงนี้ก็ถือว่าพระเจ้าจะไม่เพียงสังเกตเห็นคนเหล่านั้นเท่านั้น แต่
จะทรงแยกบรรดาคนที่ตามทางของพระเจ้าไว้สำหรับการปกป้องคุ้มครองของพระองค์ด้วย ยิ่ง
กว่านั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงสดับฟังเมื่อบรรดาคนที่ดำเนินตามทางของพระเจ้า (ในกรณีนี้
คือ ดาวิด) อธิษฐาน ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า พระเจ้าทรงเฝ้าดูเหนือบรรดาคนที่ดำเนินตาม
ทางของพระเจ้าและทรงสดับฟังเมื่อพวกเขาอธิษฐาน ความคิดหนึ่งที่สอดคล้องกันถูกพบใน
เพลงสดุดี 34:15 ซึ่งไปคู่อันนั้นได้

สดด 4:4-5 ดาวิดจึงนำเสนอคำสั่งหลายประการสำหรับผู้อ่านของตน **จงยืน**
ตะลึงพรึงเพริด และอย่าทำบาป จงคำนึงในใจเวลาอยู่บนที่นอนและสงบอยู่ เซลาห์ คำที่แปลเป็น
จงยืนตะลึงพรึงเพริด (รากาซ) มีความหมายด้วยว่า ‘ตัวสั่น’ คำๆนี้ร่วมกับคำกำชับที่ว่า “อย่า
ทำบาป” อาจหมายถึงความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้า ดาวิดกำชับผู้อ่านของเขาให้เกรงกลัว
พระเจ้าและไม่ทำบาป

คำที่แปลเป็น คำนี้ (อามาร์) ในความหมายแบบพื้นที่ที่สุดคือ ‘พูด’ ดาวิดจึงตั้งผู้อ่านของเขาให้พูดจากใจของพวกเขาต่อพระเจ้าบนเตียงของพวกเขา กระทั่งในยามค่ำคืนขณะอยู่บนเตียง เราก็ถูกสั่งให้อธิษฐานเหมือนตอนที่เรตื่น คำที่แปลเป็น **สงบอยู่ (คามา)** มีความหมายขึ้นพื้นฐานที่สุดว่า ‘เงียบ’ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าจึงเป็น จงเงียบ จงพูดกับพระเจ้าจากใจของเจ้า กระทั่งยามอยู่บนเตียง อย่าทำบาป และจงเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้า อีกครั้งที่เราถูกกำชับให้หยุดชั่วคราวและใคร่ครวญโดย **เซลาห์**

ดาวิดกล่าวคำกำชับเป็นชุดของเขาต่อไป 5 จงถวายเครื่องสัตวบูชาแห่งความชอบธรรม และวางใจในพระเยโฮวาห์ นี่เป็นหนึ่งในสามแห่งที่วลี “เครื่องสัตวบูชาแห่งความชอบธรรม” ถูกพบ (อีกสองแห่งที่เหลืออยู่ในพระราชบัญญัติ 33:19 และเพลงสดุดี 51:19) ความคิดตรงนี้อาจไม่ได้เจาะจงถึงเครื่องสัตวบูชาของคนเลวี แต่ดาวิดตรงนี้กำลังกล่าวถึงการถวายเครื่องสัตวบูชาต่างๆ ที่ถูกกำหนดไว้แต่พระเยโฮวาห์ในความชอบธรรม กล่าวโดยกว้างๆ เราอาจอนุมานได้ว่าการทำสิ่งที่ถูกต้องมักเกี่ยวข้องกับการเสวยสละอยู่บ่อยๆ กระนั้น เราก็ถูกเรียกให้ทำการเสวยสละเช่นนั้นอยู่ดี จากนั้นดาวิดก็กำชับผู้อ่านของเขาให้ “วางใจในพระเยโฮวาห์” นอกเหนือจากคำกำชับหลายประการที่ถูกหมายเหตุไว้ในข้อก่อนหน้าแล้ว ตรงนี้เราถูกกำชับให้ทำสิ่งที่ถูกต้อง จากนั้นก็วางใจพระเจ้า นั่นเป็นจริงในสมัยของดาวิด มันเป็นจริงกระทั่งในทุกวันนี้ ความลึกซึ้งของความจริงนี้จะแผ่ก็แค่ความเรียบง่ายของมันเท่านั้น

สดด 4:6 คราวนี้ดาวิดวกกลับไปกล่าวถึงเหล่าศัตรูของเขา ซึ่งอาจอยู่ที่เยรูซาเล็ม มีคนเป็นอันมากกล่าวว่า "ผู้ใดจะแสดงสิ่งดีๆ ให้เราได้เห็นบ้าง ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเปล่งแสงสว่างจากสีพระพักตร์ของพระองค์มาเหนือข้าพระองค์ทั้งหลาย" ดาวิดได้รับรายงานมาว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นในเยรูซาเล็มตอนที่เขาไม่อยู่ หุซัยได้ส่งสาโดคและอาบียาธารไปแจ้งให้ดาวิดทราบว่ายิวาโลมและเหล่าสหายของเขากำลังมีแผนอะไร เขาจึงเขียนอย่างถูกต้องแล้วเกี่ยวกับคนเป็นอันมากที่อ้างว่าไม่มีใครจะช่วยเหลือเขาเลย นั่นคือสิ่งที่คนเขาพูดกันที่เยรูซาเล็ม

แม้ ‘เสียงข้างมาก’ อ้างว่าไม่มีใครสนับสนุนดาวิด เขาก็หันไปมองสวรรค์และร้องทูลว่า “ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเปล่งแสงสว่างจากสี่พระพักตร์ของพระองค์มาเหนือข้าพระองค์ทั้งหลาย” แม้ดาวิดวางใจความช่วยเหลือของมนุษย์ไม่ได้มากนัก เขาก็รู้ว่าการช่วยให้พ้นของเขามาจากไหน เขาจึงร้องทูลพระเจ้าให้ทรงสำแดงความกรุณาต่อเขา คำพูดนี้ถูกแสดงออกมาอย่างชัดเจนโดยการขอให้พระเจ้าทรงเปล่งแสงสว่างจากสี่พระพักตร์ของพระองค์มาเหนือเขา ความคิดตรงนี้มี ความหมายตรงตัวว่า ขอให้พระเจ้าทรงมองเขาอย่างกรุณา พระองค์ทรงกระทำตามนั้นจริงๆ

สดด 4:7 เมื่อมองย้อนกลับไป ดาวิดก็สรรเสริญว่า พระองค์ได้ประทานความชื่นบานให้แก่จิตใจของข้าพระองค์มากกว่าเมื่อพวกเขาได้ข้าวและน้ำองุ่นมากมาย ฤดูเก็บเกี่ยวในอิสราเอลมักเป็นช่วงเวลาแห่งการชื่นชมยินดีและการเฉลิมฉลองครั้งใหญ่ เมื่อข้าวและองุ่นถูกเก็บเกี่ยว คนอิสราเอลก็จะกินเลี้ยงและเฉลิมฉลอง อย่างไรก็ตาม ดาวิดเป็นพยานว่าพระเจ้าได้ทรงใส่ความชื่นบานไว้ในใจของเขามากยิ่งกว่าความชื่นบานของเหล่าศัตรูของเขาในเวลาแห่งการเฉลิมฉลองฤดูเก็บเกี่ยวของพวกเขา แม้อับซาโลมและพรรคพวกอาจกำลังเฉลิมฉลองฤดูเก็บเกี่ยวและชัยชนะที่ชัดเจนของพวกเขาอยู่ที่เยรูซาเล็ม ดาวิดก็กล่าวยอมรับว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานความชื่นบานให้แก่จิตใจของเขามากยิ่งกว่าเสียอีก แหล่งที่มาแห่งความชื่นบานของดาวิดคือพระเจ้าของเขา แม้มีความทุกข์ลำบากต่างๆอยู่รอบด้าน เขาก็พุ่งเป้าไปที่องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ประทานความชื่นบานแห่งจิตใจเป็นการตอบแทน

สดด 4:8 ดังนั้น ดาวิดจึงเขียนได้อย่างชัดเจนว่า ข้าพระองค์จะเอนกายลงนอนหลับในความสันติ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์เท่านั้นที่ทรงกระทำให้ข้าพระองค์อาศัยอยู่อย่างปลอดภัย เมื่อเขาเตรียมตัวจะเข้านอนที่มาหะนาอิม ดาวิดก็เอนกายลงในความสันติและนอนได้ เขารู้ว่าผู้ปกป้องเขาคือผู้ใด องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระองค์แต่เพียงผู้เดียวเท่านั้นประทานความปลอดภัยแก่ดาวิด ดาวิดอยู่ในศูนย์กลางแห่งน้ำพระทัยของพระเจ้านอกจากนี้เขายังดำเนินชีวิตอย่างเที่ยงธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้าและวางใจพระองค์ต่อไปด้วย ดังนั้นเขาจึงมีความมั่นใจว่าพระเจ้าจะทรงดูแลเขา ด้วยเหตุนี้เขาจึงเข้านอนและหลับเหมือน

ทารกคนหนึ่ง เขามีสันติสุขแห่งจิตใจและความชื่นบานของหัวใจ แม่พายุทางการเมืองและการทหารยังส่งเสียงกึกก้องอยู่ไกลๆก็ตาม

ภาพรวมของเพลงสดุดี 5: เพลงสดุดีบทถัดไปนี้เห็นได้ชัดว่าถูกเขียนขึ้นในช่วงชั่วโงมอันมืดมิดในชีวิตของดาวิด เนื้อหาเปิดเผยว่าดาวิดยังอยู่ในเยรูซาเล็มในข้อ 7 ดังนั้นเพลงสดุดีบทนี้จึงน่าจะถูกเขียนขึ้นในช่วงวันเหล่านั้นก่อนการกบฏของอับซาโลม ดาวิดสังเกตเห็นการคิดคดทรยศของอับซาโลมและรู้ว่าการสู้รบกำลังใกล้เข้ามา เพลงสดุดีบทนี้อาจถูกเขียนในตอนเช้าหรืออย่างน้อยก็กล่าวถึงตอนเช้า ดู ข้อ 3

เพลงสดุดีบทนี้มีชื่อเรียกว่า **ถึงหัวหน้านักร้องใช้เครื่องเป่า** เพลงสดุดีของดาวิด อีกครั้งที่เพลงสดุดีบทนี้ถูกอุทิศให้แก่หัวหน้าคนดนตรีคนหนึ่งที่ไม่ถูกระบุชื่อของพลับพลา แม่อับซาโลมและพรรคพวกกบฏต่อดาวิด พวกเขาคนเลวที่พลับพลาที่ยังจงรักภักดีต่อเขาอยู่ นั่นอาจเป็นเหตุที่ว่าทำไมดาวิดถึงอุทิศเพลงสดุดีบทนี้ให้แก่หัวหน้าคนดนตรีผู้นี้ ดาวิดอาจทราบถึงความจงรักภักดีอันไม่เสื่อมคลายของชายผู้นี้

คำว่า **เนทิลอธ** ไม่ได้ถูกแปลและความหมายของมันก็ไม่ทราบแน่ชัด มันถูกพบแค่ครั้งหนึ่งในพระคัมภีร์ บางคนคิดว่าคำนี้หมายถึงขลุ่ย หากเป็นเช่นนั้น ความคิดตรงนี้ก็อาจเป็นไปได้ว่าเพลงสดุดีบทนี้จะต้องถูกขับร้อง โดยมีเสียงเครื่องดนตรีชนิดขลุ่ยหรือปี่บรรเลงประสาน เช่นเดียวกับที่เป็นตามปกติของเพลงสดุดีหลายบทเหลือเกิน นี่เป็นคำอธิษฐานหนึ่งของดาวิดซึ่งพระวิญญูณบริสุทธิทรงบันทึกไว้แล้วเป็นพระคัมภีร์ตลอดไป

สดด 5:1-3 ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยการวิงวอนพระเจ้าให้สดับฟังคำอธิษฐานของเขา **โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเจียรพระกรรมสิทธิ์ด้วยคำของข้าพระองค์ ขอทรงพิจารณาเสียงคร่ำครวญของข้าพระองค์** คำที่แปลเป็น **เสียงคร่ำครวญ (ฮาเกียก)** มีความหมายได้คำว่า ‘การรำพึง’ หรือแม้แต่ ‘การกระซิบ’ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า คำอธิษฐานนี้อาจไม่ได้ถูกอธิษฐานแบบออกเสียงดัง แต่อาจเป็นคำอธิษฐานแบบไม่มีเสียงหรือคนๆหนึ่ง

อธิษฐานอย่างเงียบๆ ในตอนเช้าตรู่เพื่อที่จะได้ไม่รบกวนผู้อื่น เขากล่าวต่อไปว่า 2 ข้าแต่ พระบรมกษัตริย์และพระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงฟังเสียงร้องทูลของข้าพระองค์ เพราะข้า พระองค์จะอธิษฐานทูลต่อพระองค์ ที่บอกเป็นนัยในวลีที่ว่า “เสียงร้องทูล” คือความเร่งด่วน ความยากลำบากกำลังใกล้เข้ามาและดาวิดก็ทราบดี โปรดสังเกตด้วยว่าเขาเรียกองค์พระผู้เป็นเจ้า ว่า “พระบรมกษัตริย์และพระเจ้าของข้าพระองค์” ดาวิดคือกษัตริย์แห่งอิสราเอล อย่างไรก็ตาม เขารู้ว่าใครคือกษัตริย์องค์ผู้สูงสุด นั่นคือพระเจ้าเอง ดาวิดจะไม่อธิษฐานต่อพระอื่นใดเลย “ข้า พระองค์จะอธิษฐานทูลต่อพระองค์” เท่านั้น นอกจากนี้ トラบใดที่เขามีชีวิตอยู่ เขาจะอธิษฐาน ตรงต่อพระเจ้าแห่งสวรรค์

3 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ในเวลาเช้าพระองค์จะทรงสดับเสียงของข้าพระองค์ ในเวลาเช้า ข้าพระองค์จะเตรียมคำอธิษฐานทูลต่อพระองค์และเฝ้าคอยอยู่ ไม่ปรากฏชัดเจนว่าดาวิดเขียน คำอธิษฐานนี้ในตอนเช้าหรือไม่ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ชัดเจนก็คือว่าเขาอธิษฐานในตอนเช้า เมื่อ เริ่มต้นวันใหม่ ดาวิดก็อธิษฐานตรงต่อสวรรค์และมองขึ้นไปที่นั่น บทเรียนนั้นยังมีอยู่จนถึงวันนี้ เราควรเริ่มต้นวันด้วยองค์พระผู้เป็นเจ้าและนั่นก็หมายถึงการใช้เวลากับพระองค์ในการอธิษฐาน ในตอนเช้า

สดด 5:4 ดาวิดเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงพระลักษณะอันบริสุทธิ์ของ พระองค์ ด้วยว่าพระองค์มิได้ทรงเป็นพระเจ้าผู้ปิดยีนตีในความชั่ว ความชั่วร้ายจะไม่อาศัยอยู่ กับพระองค์ ดาวิดทราบดีถึงพระลักษณะอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า พระเจ้าไม่เพียงเกลียดชังความ ชั่วร้ายเท่านั้น แต่มันไม่สามารถอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ได้เลย นั่นเป็นเหตุที่ว่าทำไมซาตานถึง ถูกขับออกจากสวรรค์และทำไมคนบาปทั้งหลายที่ไม่ได้บังเกิดใหม่จึงไปที่นั่นไม่ได้เมื่อพวกเขา ตาย ฮาบากุก 1:13 นำเสนอความจริงนี้อย่างชัดเจน ซึ่งไปคู่ได้ ดาวิดบอกไปอย่างชัดเจนว่า พระเจ้าจะไม่ข้องเกี่ยวกับคนเหล่านั้นที่กำลังกบฏต่อพระองค์อย่างบาปหนาเลย

สดด 5:5-6 ดาวิดกล่าวต่อไปถึงบรรดาศัตรูของเขาและการกบฏที่กำลังก่อตัว ขึ้นของพวกเขา คนโง่เขลาจะไม่ยืนอยู่เฉพาะพระเนตรของพระองค์ พระองค์ทรงเกลียดชังผู้

กระทำความชั่วซ้ำทั้งสิ้น คำที่แปลเป็น โง่เขลา (ฮาลเลล) ไม่ใช่คำที่ปกติแปลเป็น โง่เขลา มันมีความหมายตรงตัวว่า ‘สรรเสริญแต่พระเจ้า’ สิ่งนี้อาจถูกบอกเป็นนัยตรงนี้ก็คือว่า มีคนเหล่านั้นที่แสวงหาเป็นจงรักภักดีและดำเนินตามแบบพระเจ้าในเมื่อคาดคิดว่าพวกเขาจะมักกบฏอย่างลับๆ เขาจึงเตือนพระเจ้าให้ระลึกว่าคนเหล่านี้จะไม่ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ นอกจากนี้พระเจ้าทรงเกลียดชังคนเหล่านั้นที่กระทำความชั่วซ้ำ เหล่าศัตรูของดาวิดสุดท้ายแล้วจะพบว่าตัวเองเป็นผู้ที่ได้รับพระพิโรธของพระเจ้า พระเจ้าจะไม่ทรงอดทนต่อความบาปในระยะยาว

ดังนั้นดาวิดจึงเตือนพระเจ้าให้ระลึกว่า 6 พระองค์จะทรงทำลายผู้ที่พุ่มสา พระเยโฮวาห์จะทรงสะอิดสะเอียนต่อผู้กระหายเลือดและคนหลอกหลวง คำตรงนี้ที่แปลเป็น มุสา (คาซับ) มีความหมายว่า ‘ความเบี่ยงเบน’ หรือ ‘ความหลอกหลวง’ นี่อาจหมายถึงคนเหล่านั้นที่แสวงหาเป็นจงรักภักดีในขณะที่จริงๆ แล้วพวกเขาเข้าร่วมกบฏกับอับซาโลมด้วย แน่แน่นอนว่าพระเจ้าทรงสะอิดสะเอียนคนเหล่านั้นที่ประพฤติตัวในความหลอกหลวงและความรุนแรง ดาวิดอาจกำลังหมายถึงอับซาโลมหรือผู้ที่ร่วมสมคบคิดกับเขาด้วยซ้ำ พระเจ้าจะทรงทำลายเหล่าคนชั่วในกาลอันเหมาะสมของพระองค์

สดด 5:7 ดาวิดกลับปฎิญาณว่า แต่โดยความเมตตาอันบริบูรณ์ของพระองค์ ข้าพระองค์จะเข้าไปในพระนิเวศของพระองค์ ข้าพระองค์จะนมัสการตรงต่อพระวิหารอันบริสุทธิ์ของพระองค์ ด้วยความยำเกรงพระองค์ แม้เขาเผชิญกับความไม่จงรักภักดีอยู่รอบด้าน ดาวิดก็ตั้งใจมั่นที่จะไปยังพลับพลาเพื่อนมัสการ แม้คำว่าพระนิเวศถูกใช้ตรงนี้ พระวิหารทางการก็ยังไม่ได้ถูกสร้างขึ้นเลย เขาอาจกำลังหมายถึงพลับพลาที่กิเบโอนซึ่งอยู่ไม่ไกลจากเยรูซาเล็ม ดาวิดอาจหมายถึงพระวิหารแท้จริงในสวรรค์ก็ได้ ไม่ว่ากรณีใด ดาวิดก็ตระหนักว่าตนมาอยู่ต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าเพราะความเมตตาอันอุดมของพระเจ้า เขาจึงนมัสการต่อพระพักตร์พระองค์ในความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อเราตระหนักว่าเราสามารถมาอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ได้เพราะความเมตตาของพระองค์เท่านั้น เราก็จะเรียนรู้ที่จะยำเกรงพระองค์ไปโดยปริยาย

สดด 5:8-9

ดังนั้นดาวิดจึงวิงวอนว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เนื่องด้วยพวก

ศัตรูของข้าพระองค์ ขอทรงนำข้าพระองค์ไปโดยความชอบธรรมของพระองค์ ขอทรงโปรดทำ
ทางซึ่งข้าพระองค์เดินนั้นให้ราบรื่น ดาวิดหิวและกระหายหาความชอบธรรมของพระเจ้าใน
ชีวิตของตนเอง นอกจากนี้ เขาเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าเขาขึ้นอยู่กับพระเจ้าเพราะพระเมตตาและพระคุณ
ของพระเจ้าเท่านั้น ดังนั้นเขาจึงวิงวอนพระเจ้าให้ทรงนำเขาไปในวิถีแห่งความชอบธรรมเพราะ
เห็นแก่พระนามของพระองค์ ดาวิดทราบดีว่าพระเจ้าทรงพอพระทัยกับการดำเนินชีวิตในความ
ชอบธรรม ดู 5:12 ดังนั้นเขาจึงขอร้องพระเจ้าให้ทรงนำเขาเช่นนั้น

ดาวิดทราบดีถึงพายุแห่งการกบฏที่กำลังก่อตัวขึ้นซึ่งอับซาโลมกำลังวางแผนอยู่ลับๆ
ด้วยเหตุนี้เขาจึงขอร้องพระเจ้าให้ทรงนำเขาไปทางและน้ำพระทัยของพระองค์ บท
เรียนนั้นยังมีอยู่จนถึงวันนี้ เราควรแสวงหาการทรงนำของพระเจ้าและดำเนินในทางของ
พระองค์เสมอ

ครั้นกล่าวถึงพวกศัตรูของเขา ดาวิดก็หมายความว่า 9 เพราะในปากของเขาเหล่านั้นไม่ม
ีความสัตย์ซื่อ จิตใจของเขาก็คือความชั่วร้าย ลำคอของเขาก็คือหลุมฝังศพที่เปิดอยู่ เขาประจบ
สอพลอด้วยลิ้นของเขา ความตลบตะแลงและความไม่ซื่อตรงของเหล่าคนที่อยู่ฝ่ายอับซาโลมก็
ปรากฏชัดต่อดาวิด แม้พวกเขาออกปากว่าจงรักภักดีต่อเขาในฐานะกษัตริย์ ดาวิดก็รู้ดีว่านั่น เขา
รู้ว่า “ในปากของเขาเหล่านั้นไม่มีความสัตย์ซื่อ” เขาทราบแผนการลับๆของคนเหล่านั้นที่จะล้ม
ล้างเขา ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังประจบสอพลอเขาน่ารังเกียจขณะที่จริงๆแล้วพวกเขา
วางแผนทำลายเขาอยู่

สดด 5:10

ดาวิดจึงกำชับพระเจ้าว่า โอ ข้าแต่พระเจ้า โปรดทำลายพวกเขา

และให้เขาทั้งหลายล้มลงด้วยความคิดเห็นของตนเอง เหตุการณ์ละเมิดเป็นอันมากนั้นขอทรงขับ
ไล่เขาออกไปเนื่องจากเขาทั้งหลายได้กบฏต่อพระองค์ ดาวิดคิดว่าเป็นการรอบคอบที่จะไม่เผชิญ
หน้ากับการกบฏที่กำลังก่อตัวขึ้นนั้น ตรงกันข้ามเขาฝากเรื่องทั้งหมดนั้นไว้กับพระเจ้าเพื่อให้
พระองค์ทำลายพวกเขาเสีย เขาจึงขอร้องพระเจ้าให้ทรงดักจับพวกเขาในคำปรึกษาต่างๆของ

พวกเขาเอง แน่ใจว่านั่นเกิดขึ้นจริงในเรื่องของอาหิโธเฟลและหุซัย นอกจากนี้ดาวิดก็เข้าใจอย่างชัดเจนด้วยว่าสุดท้ายแล้วนั่นคือการกบฏต่อพระเจ้าผู้ได้ทรงแต่งตั้งเขาให้เป็นกษัตริย์ พวกเขาอาจทำเหมือนกับที่เยโรโบอัมกระทำในอีกหลายปีต่อมา ดาวิดรู้ว่าปัญหาที่แท้จริงคือ ความไม่จงรักภักดีของพวกเขาต่อพระเจ้า การกบฏต่อผู้นำที่พระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งคือความไม่จงรักภักดีเสมอ

สดด 5:11 แต่ให้คนทั้งปวงที่วางใจในพระองค์นั้นเปรมปรีดี ให้เขาร้องเพลงด้วยความชื่นชมยินดีอยู่เสมอ เพราะพระองค์ทรงป้องกันเขาไว้ ให้คนที่รักพระนามของพระองค์ปรีดาปรามิทัยอยู่ในพระองค์ แม้พายุแห่งการกบฏกำลังก่อตัวขึ้น ดาวิดก็กำชับคนเหล่านั้นที่วางใจในพระเจ้าให้ชื่นชมยินดี นั่นยังเป็นจริงอยู่เหมือนเดิมจนถึงวันนี้ เหตุผลนั้นลึกซึ้ง พระเจ้าทรงปกป้องคนเหล่านั้นที่วางใจพระองค์ในยามเดือดร้อน ดังนั้นเขาจึงป่าวร้องว่า “แต่ให้คนทั้งปวงที่วางใจในพระองค์นั้นเปรมปรีดี” ดาวิดรู้ว่าความช่วยเหลือของเขามาจากไหน เขาจึงขอร้องคนเหล่านั้นที่รักพระนามของพระเยโฮวาห์ให้ชื่นชมยินดีในพระองค์ พระองค์ไม่เคยทอดทิ้งคนของพระองค์เอง

สดด 5:12 บทนี้ปิดท้ายด้วยหนึ่งในพระสัญญาเหล่านั้นที่ลึกซึ้งอย่างแท้จริง ในพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์จะทรงอำนวยพระพรแก่คนชอบธรรม พระองค์จะทรงคุ้มครองเขาไว้ด้วยความโปรดปรานประดุจเป็นโล่ป้องกันเขา (1) พระเจ้าจะทรงอวยพรคนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม พระสัญญาต่างๆ ที่คล้ายกันถูกพบใน เพลงสดุดี 11:7, 33:5, 45:7, 146:8 และที่อื่นๆ พระเจ้าทรงอวยพรความชอบธรรม! นั่นเป็นจริงในสมัยของดาวิด มันยังเป็นจริงอยู่เหมือนเดิมจนถึงวันนี้ นอกจากนี้ “พระพรของพระเยโฮวาห์กระทำให้มั่งคั่ง และพระองค์มิได้แถมความโสภณเศร้าไว้ด้วย” (สุภาษิต 10:22) มีบำเหน็จสำหรับคนชอบธรรมและส่วนหนึ่งของบำเหน็จนั้นคือพระพรของพระเจ้า (2) พระเจ้าจะทรงแสดงความโปรดปรานต่อคนชอบธรรม นี่ก็เปรียบได้กับอันก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม มันคือการขยายออกของเรื่องเดียวกันนั้น พระเจ้าจะไม่เพียงอวยพรคนชอบธรรมเท่านั้น แต่ความโปรดปราน

ของพระองค์จะอยู่บนพวกเขาเสมอไปด้วย (3) พระเจ้าจะทรงปกป้องคนชอบธรรม พระองค์จะทรงล้อมรอบพวกเขาด้วยความโปรดปรานของพระองค์ด้วยโลอันหนึ่ง

ดาวิดกำลังเข้าใกล้สู่นิ่งในโมงยามเหล่านั้นที่มีคมที่สุดแห่งชีวิตของเขา เขาทราบถึงการกบฏที่กำลังก่อตัวขึ้นของอับซาโลมบุตรชายของเขาเอง เขาว่าการสู้รบเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งในทางการเมืองและน่าจะเป็นการทหารด้วย ถึงกระนั้นเขาก็รู้ว่าพระเจ้าจะทรงอวยพรช่วยเหลือและปกป้องเขาเพราะเขารู้ว่าเขาเป็นคนเที่ยงธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า แม้ดาวิดเป็นคนบาปคนหนึ่งอย่างแน่นอนเหมือนเราทุกคน เขาก็เป็นชายคนหนึ่งที่มีชีวิตของเขามีลักษณะเฉพาะตัวเป็นการดำเนินชีวิตที่ชอบธรรม ดาวิดทราบเรื่องนั้นดี พระเจ้าก็ทรงทราบเช่นกัน เพราะว่าพระเจ้าทรงชอบธรรมและทรงรักความชอบธรรม ดาวิดจึงรู้ว่าเขาวางใจพระเจ้าได้ว่าจะทรงอวยพรช่วยเหลือและปกป้องเขา พระองค์ทรงกระทำเช่นนั้นจริงๆ

ภาพรวมของเพลงสดุดี 6: เพลงสดุดีบทที่หกเป็นเพลงแรกของเพลงสดุดีเหล่านั้นที่แสดงการสำนึกผิด (อีกหกเพลงคือเพลงสดุดี 32:1-11; 38:1-22; 51:1-19; 102:1-7; 130:1-8 และ 143:1-12) มันเป็นเพลงสดุดีบทหนึ่งที่แสวงหาการยกโทษและการฟื้นฟูสุขภาพเดิม ด้วยเหตุนี้บางคนจึงสันนิษฐานว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนโดยดาวิดหลังจากที่เขาถูกเผชิญหน้าโดยนาธานเกี่ยวกับความบาปของเขากับนางบัทเชบาและอูรีอาห์ อาจเป็นไปได้ว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนในระหว่างชั่วโมงเหล่านั้นตอนที่ลูกน้อยของดาวิดซึ่งเกิดกับนางบัทเชบามีชีวิตแขวนอยู่ระหว่างความเป็นและความตาย ไม่มีชัยชนะในเพลงสดุดีบทนี้เลย ตรงกันข้ามมันคือเสียงร้องไห้ของคนบาปคนหนึ่งแสวงหาการอภัยโทษขณะที่เขาชำระค่าแห่งความบาปของตน

ชื่อเรียกของเพลงสดุดีบทนี้คือ **ถึงหัวหน้านักร้องใช้เครื่องสายตามทำนองเขมินิท เพลงสดุดีของดาวิด** หัวหน้านักร้องผู้นี้ย่อมเป็นเลวีคนหนึ่งซึ่งกำกับดูแลแผนกดนตรีของพลับพลา เพลงสดุดีบทนี้ถูกอุทิศให้แก่เขา **เนกิโนธ** เป็นคำที่ไม่ได้ถูกแปลซึ่งอาจหมายถึงเครื่องสาย เช่น พิณ เป็นต้น เห็นได้ชัดว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้นเพื่อขับร้องร่วมกับเครื่องดนตรีดังกล่าว **เขมิ**

นิท เป็นคำฮีบรูอีกคำที่ไม่ได้ถูกแปลซึ่งน่าจะหมายถึง 'ที่แปด' บางคนคิดว่านี่หมายถึง ระวังแปดเสียง (octave) ขณะที่คนอื่นๆคิดว่ามันคือเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งที่มีแปดสาย เห็นได้ชัดว่าคำฮีบรูทั้งสองคำนั้นเป็นชื่อเรียกทางดนตรีและเสนอแนะว่าเพลงสดุดีบทนี้จะต้องถูกขับร้องอย่างไร เพลงสดุดีบทนี้เห็นได้ชัดว่ายกให้ดาวิดเป็นผู้แต่งในชื่อเรื่องของมัน

สดด 6:1 เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยการร้องทูลอัน โสภเสร์้า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขออย่าทรงขนาบข้าพระองค์เมื่อทรงโกรธ และขออย่าทรงลงทัณฑ์ข้าพระองค์ด้วยพระพิโรธของพระองค์ บริบทกล่าวชัดเจนว่านี่เป็นช่วงเวลาหนึ่งในชีวิตของดาวิดเมื่อพระเจ้าทรงโกรธดาวิดมากๆ ช่วงเวลาที่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเห็นได้ชัดว่าเป็นตอนหลังจากความบาปอันใหญ่หลวงของดาวิดกับนางบัทเชบาและอูริอาห์ ผู้พยากรณ์นำธันได้ประจันหน้าและตำหนิเขาแล้ว เมื่อถูกฟ้องใจและความบาปของตนถูกเปิดเผย ดาวิดก็ถ่อมตัวลงต่อพระพักตร์พระเจ้าและวิงวอนพระองค์ให้ทรงมีเมตตาต่อเขา ความคิดนั้นจะถูกขยายความเพิ่มเติมในข้อถัดไป

สดด 6:2 ดาวิดจึงวิงวอนว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงพระกรุณาแก่ข้าพระองค์เพราะข้าพระองค์อ่อนโยนโรยแรง โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรักษาข้าพระองค์ เพราะกระดูกของข้าพระองค์ทุกซี่ยากลำบากนัก แม้ดาวิดได้ทำบาปอย่างร้ายแรง เขาก็มีใจอ่อนและร้องขอพระเมตตาของพระเจ้า ความบาปทำให้คนเราอ่อนแอลงฝ่ายวิญญาณ ดาวิดทราบเรื่องนั้นดี นอกจากนี้ ความรู้สึกฟ้องใจเรื่องความผิดบาปของเขาก็ทิ่มแทงใจกลางแห่งตัวตนของเขาจนถึงขนาดที่เขาถูกทิ่มแทงถึงกระดูกของตน การฟ้องใจเรื่องความบาปโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ลงไปยังส่วนลึก ความรู้สึกผิดของเขาทำให้เขาได้รับผลกระทบฝ่ายร่างกายด้วยซ้ำ

สดด 6:3 ยิ่งกว่านั้น เขาร้องทูลว่า ทั้งจิตใจของข้าพระองค์ก็ทุกข์ยากลำบากอย่างยิ่ง โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ อิกนานสักเท่าใด ความรู้สึกผิดเรื่องความบาปของเขาไม่เพียงทำให้เขาเจ็บป่วยฝ่ายร่างกายเท่านั้น แต่ที่แย่งไปกว่านั้น เขาไม่มีสันติสุขภายในด้วย แน่ทีเดียวไม่มีสันติสุขสำหรับคนบาป ดู อีสยาห์ 48:22 และ 57:21 ดาวิดได้แต่ร้องออกมาด้วยความสิ้นหวังว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ อิกนานสักเท่าใด เขาอาจคิดว่าความทุกข์โศกในใจของเขาจะต่อ

เนื่องไปอีกนานเท่าใด ผลพวงของความบาปก็นำเวทนาเสมอ ความบาปสัญญาเรื่องความ
เพลิดเพลิน แต่ถึงไว้แต่ความทุกข์โศก มันเต็ม ไปด้วยการหลอกลวงจริงๆ ดู ฮีบรู 3:13

สดด 6:4 ดาวิดจึงขอร้องว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงหันมาช่วยชีวิต
ของข้าพระองค์ให้ฟื้นด้วยเถิด โอ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดเพราะเห็นแก่ความเมตตาของ
พระองค์ ดาวิดอ่อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้กลับมาหาตนในสามัคคีธรรมและความเมตตา
ความบาปทำให้เราหนีห่างจากพระเจ้าและสามัคคีธรรมที่ดาวิดเคยมีกับองค์พระผู้เป็นเจ้าก็ถูก
ทำให้ขาดไปเสีย ดาวิดจึงอ่อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ช่วยจิตวิญญาณของเขาให้พ้นจากความ
ทุกข์โศกที่ความบาปได้นำมา นอกจากนี้เขายังอ่อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงช่วยเขาให้รอด
หรือให้พ้นจากความยากลำบากแห่งจิตใจและร่างกายซึ่งได้เกิดแก่เขาเพราะความบาปของเขา
ด้วย อีกครั้งที่คำที่แปลเป็น ช่วย (ยasha) ถูกใช้ในความหมายว่า ‘ช่วยให้พ้น’ ดาวิด ‘ถูกช่วยให้
รอด’ ฝ่ายวิญญาณ ไปเรียบร้อยแล้ว อย่างไรก็ตาม ความบาปได้นำมาซึ่งความทุกข์โศกและความ
ยากลำบากใหญ่หลวง เขาก็อ่อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงช่วยเขาให้พ้นจากความยุ่งยากที่
เขาประสบอยู่นั้น

สดด 6:5 ดาวิดทราบดีถึงสิ่งต่อไปนี้ เพราะถ้าในความตาย ไม่มีการระลึกถึง
พระองค์ แล้วในแดนผู้ตายใครเล่าจะโมทนาพระคุณของพระองค์ อาจเป็นไปได้ว่าดาวิดถึงขนาด
กลัวว่าตนจะถูกประหารชีวิต การเล่นซู้และการฆาตกรรมเป็นการกระทำผิดที่มีโทษประหาร
ชีวิตภายใต้พระราชบัญญัติของโมเสส หรืออาจเป็นไปได้มากกว่าว่าเขาทุกข์โศกเสียจนเขาคิดว่าตน
กำลังจะตาย ไม่ว่ากรณีใด ดาวิดก็เตือนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ระลึกว่าถ้าเขาตาย เขาก็ระลึกถึง
พระองค์หรือขอบพระคุณพระองค์ไม่ได้อีก ข้อนี้ดูเหมือนจะเป็นการร้องขอชีวิตแบบแฝงๆ ดา
วิดสมควรตายเพราะสิ่งที่เขาได้กระทำ กระนั้นเขาก็เตือนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ระลึกว่าเขา
สรรเสริญหรือขอบพระคุณพระองค์ไม่ได้จากหลุมศพ

อาจเป็นไปได้เช่นกันว่าถ้าดาวิดอธิษฐานคำอธิษฐานนี้ก่อนการเสียชีวิตของบุตรชายทารกของเขาที่เกิดจากนางบัทเชบา เขาก็กำลังอ้อนวอนพระเจ้าให้ทรงไว้ชีวิตเด็กนั้น แน่แน่นอนว่าเด็กนั้นไม่สามารถระลึกถึงหรือขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้าได้หากเขาตายตอนเป็นทารก

สดด 6:6-7 การฟุ้งงใจและความทุกข์โศกของดาวิดปรากฏชัดเจนยิ่งขึ้นในคำพูดต่อไปนี้ ข้าพระองค์อ่อนเปลี้ยด้วยการคร่ำครวญ และหลังน้ำตาท่วมที่นอนตลอดทั้งคืน ที่เอนกายก็ชุ่มโชกไปด้วยน้ำตาของข้าพระองค์ เห็นได้ชัดว่าดาวิดร้องไห้อย่างหนักตอนกลางคืนขณะที่เขานอนอยู่บนที่นอนของตน ความคิดตรงนี้ดูเหมือนจะบ่งชี้ถึงการกลับใจใหม่มากกว่าแค่ความทุกข์โศกอันเกิดจากผลที่ตามมาต่างๆของความบาปของเขา นี่บอกเป็นนัยถึงน้ำตาแห่งความเศร้าโศกเพราะสิ่งที่เขาได้กระทำ ดู 2 โครินธ์ 7:9-10

ดาวิดร้องออกมาในทำนองเดียวกันว่า 7 ตาของข้าพระองค์ทรุดโทรมไปเพราะความทุกข์ใจ มันอ่อนเปลี้ยลงเพราะคู่อริทั้งปวงของข้าพระองค์ ความคิดตรงนี้อาจเป็นไปได้ว่านัยน์ตาของดาวิดบวมช้ำและแดงก่ำเพราะการร้องไห้ บัดนี้ความเศร้าโศกของเขาก็แสดงถึงการสำนึกผิดอย่างแท้จริง ยิ่งกว่านั้น เขามีส่วนช่วยเหลือเหล่าศัตรูของเขาไปเรียบร้อยแล้ว นัยน์ตาของเขาคอยจับจ้องเพื่อระวังพวกเขาโดยตลอด แต่บัดนี้เขาได้ให้เหตุพวกเขาที่จะต่อต้านเขามากยิ่งกว่าเดิมอย่างโง่เขลา

สดด 6:8-9 น้ำเสียงของเพลงสดุดีบทนี้เปลี่ยนอย่างฉับพลัน ขณะที่ก่อนหน้านี้ดาวิดตรอมตรมในความเศร้าโศก บัดนี้เขาถูกฟื้นฟูใจใหม่แล้ว บรรดาเจ้าผู้กระทำความชั่วช้าจงพรวดไปจากข้า เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสดับเสียงร้องไห้ของข้าแล้ว เมื่อดาวิดได้ระบายความในใจของตนต่อพระเจ้าในความชอกช้ำและการกลับใจใหม่แล้ว พระเจ้าก็ทรงยกโทษเขาจากความบาปของเขาอย่างเปี่ยมพระเมตตา ดาวิดมองออกว่าเป็นเช่นนั้น ความมีดลุมแห่งความรู้สึกผิดและการฟุ้งงใจถูกทำให้สลายไปในทันทีโดยแสงแดดแห่งพระเมตตา พระคุณและการอภัยโทษของพระเจ้า ดาวิดจึงตำหนิพวกศัตรูของเขา ดูเหมือนว่านี่เป็นเชิงบทกวีและสำนวนโวหาร

มากกว่า แม้อาจเป็นไปได้ว่าศัตรูบางคนของดาวิดได้ปรากฏตัวขึ้นเพื่อต่อว่าเขาเรื่องความบาปของเขาก็ตาม แน่แน่นอนว่าดาวิดยังมีศัตรูอยู่หลายคนซึ่งเป็นผู้ที่ยังจงรักภักดีต่อซาอูล

ถึงกระนั้น ดาวิดก็เปรมปรีดิ์ 9 พระเยโฮวาห์ทรงสดับคำวิงวอนของข้า พระเยโฮวาห์จะทรงรับคำอธิษฐานของข้า ด้วยวิธีที่ไม่ถูกอธิบายไว้ ดาวิดคู่ออกว่าพระเจ้าทรงยกโทษเขาแล้ว มันอาจเป็นเรื่องที่นารันแจ่งแก่เขาใน 2 ซามูเอล 12:13 ที่ว่าเขาจะไม่ตาย ดาวิดจะยังเก็บเกี่ยวผลอันขมขื่นแห่งความบาปของตนอยู่เหมือนเดิม อย่างไรก็ตาม เขาชื่นชมยินดีที่ว่าพระเจ้าได้ทรงสดับฟังเสียงร้องไห้ของเขาแล้ว (ดู ข้อ 6-7)

สดด 6:10 ดาวิดปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้โดยประกาศว่า ขอให้ศัตรูทั้งสิ้นของข้าได้อายและล่าบากยากหนัก ขอให้เขาทั้งหลายหันกลับและได้รับความอับอายในพริบตาเดียว แม้เหล่าศัตรูของดาวิดอาจวางแผนที่จะใช้ความบาปของดาวิดเป็นข้อกล่าวหาทางการเมือง บัดนี้เขาก็สามารถกำชับพวกเขาให้ละอายและให้ตัวเองได้รับความล่าบากได้ พระเจ้าทรงยกโทษเขาอย่างเปี่ยมพระกรุณาแล้ว ดังนั้นเขาจึงสั่งพวกเขาให้ไปเสียและได้รับความอับอายในแผนการต่างๆของพวกเขาที่จะบ่อนทำลายเขา คำที่แปลเป็น 'ได้รับความอับอาย' (บัวร์) มีความหมายด้วยว่า 'ผิดหวัง' หรือ 'ตกตะลึง'

ภาพรวมของเพลงสดุดี 7: เพลงสดุดีบทนี้มีชื่อว่า ซิกกาโยนของดาวิดซึ่งท่านร้องถวายพระเยโฮวาห์เกี่ยวกับคำพูดของคุณคนเบนยามิน คำว่า ซิกกาโยน ไม่ถูกแปลและอาจมีความหมายว่า 'คำสรรเสริญ' ดังที่ชื่อเรียกนี้กล่าวชัดเจน เพลงสดุดีบทนี้ถูกประพันธ์และถูกขับร้องโดยดาวิดถวายแด่พระเจ้าเกี่ยวกับคำพูดของคุณคนเบนยามิน ชื่อคุณถูกใช้เฉพาะในบริบทเกี่ยวกับบุตรชายของฮามและไม่ใช่ในความหมายอื่นเลยในชีวิตของดาวิด อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าเขาเป็นใครก็ตาม เขาก็เป็นคนเบนยามินคนหนึ่งและน่าจะจงรักภักดีต่อซาอูล บางคนถึงขนาดเสนอแนะว่าคุณจริงๆแล้วคือ กิซ บิดาของซาอูล แม้ไม่มีหลักฐานสนับสนุนจากพระคัมภีร์ก็ตาม ตรงกันข้าม ดูเหมือนว่าคุณเป็นคนเบนยามินคนหนึ่งที่ยังรักภักดีต่อซาอูลผู้ซึ่งกล่าวหาดาวิดต่อซาอูล

โดยกล่าวคำพูดหลายอย่างที่^{ไม่จริง}และเป็นการใส่ร้ายเขา เนื่องจากซาอูลเป็นคนจิตใจฉ้อฉลและจิตใจไม่มั่นคง เขาจึงอาจเชื่อคำซุบซิบนินทาของคุณซัดดัก สเปอร์เจียนจึงเรียกเพลงสวดขับบทนี้ว่า ‘บทเพลงของวิสุทธิชนผู้ถูกใส่ร้าย’ (Song of the Slandered Saint) เห็นได้ชัดว่ามันถูกเขียนขึ้นโดยดาวิดในช่วงสมัยที่เขาถูกซาอูลข่มเหง ในเพลงสวดขับบทนี้ ดาวิดอ่อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงเป็นผู้ป้องกันเขา

สดด 7:1-2 เพลงสวดขับบทนี้ขึ้นต้นด้วยคำทูลขอการช่วยให้พ้นของพระเจ้า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์วางใจอยู่ในพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นภัยจากผู้ข่มเหงทั้งมวล ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้น ดาวิดขึ้นต้นคำอธิษฐานอันไพเราะนี้โดยเตือนพระเจ้าให้ระลึกว่าความวางใจของเขามีอยู่ในพระองค์ ดังนั้นเขาจึงอ่อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงช่วยเขาให้พ้นจากคนเหล่านั้นที่เสาะหาที่จะข่มเหงเขาอย่างอยุติธรรม ในกรณีนี้ เขาอาจหมายถึงซาอูลอยู่ในใจ

ความกลัวของเขาก็คือว่า **2** เกรงว่าเขาจะฉีกจิตวิญญาณข้าพระองค์เสียอย่างสิงโต และฉีกจิตวิญญาณนั้นออกเป็นชิ้นๆ โดยไม่มีผู้ใดช่วยได้ แน่แน่นอนว่าซาอูลมีเหล่าทหารไว้คอยเรียกใช้งานที่จะฉีกดาวิดเป็นชิ้นๆ ได้จริงๆ อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าสิ่งที่ดาวิดห่วงก็คือ ชื่อเสียงของตนซึ่งถูกใส่ร้ายให้ซาอูลฟัง ดาวิดกลัวเรื่องชื่อเสียงในด้านความสัตย์สุจริตของตน แม้ซาอูลได้กลายเป็นศัตรูของเขาแล้ว ดาวิดก็ไม่เคยคิดบ่อนทำลายเกียรติยศของเขาเลย เขายังจงรักภักดีต่อไปแม้ซาอูลจะแสวงหาที่จะเอาชีวิตของเขาในที่สุดก็ตาม

สดด 7:3-5 ดาวิดจึงปฏิเสธข้อกล่าวหาเหล่านั้นอย่างมีลักษณะเป็นบทกวีและอย่างมีสำนวนโวหาร โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ถ้าข้าพระองค์กระทำเช่นนี้คือถ้ามีความชั่วช้าในมือของข้าพระองค์ **4** ถ้าข้าพระองค์ตอบแทนความชั่วแก่ผู้ที่อยู่อย่างสันติกับข้าพระองค์ (แต่ผู้ที่เป็นศัตรูด้วยปราศจากเหตุ ข้าพระองค์เคยช่วยผู้นั้นให้รอดพ้นไป) **5** ก็ขอให้ศัตรูข่มเหงจิตวิญญาณข้าพระองค์ทัน และให้เขาเหยียบย่ำชีวิตข้าพระองค์ลงถึงดิน และวางเกียรติยศของข้าพระองค์ไว้ในพงคลี เซลาห์ ด้วยสำนวนโวหารแบบบทกวี ดาวิดยืนยันว่าหาก

เขามีความผิดในสิ่งที่เขาถูกกล่าวหาอย่างใส่ร้าย เขาก็วิงวอนพระเจ้าให้ทรงอนุญาตให้ศัตรูของเขามีชัยชนะเหนือเขา ถ้าเขามีความผิดจริง ก็ขอให้ซาอูลมีชัยชนะเหนือเขา แต่ดาวิดก็รู้ดีว่านั่นเหมือนกับที่พระเจ้าทรงทราบดี เท่าที่เขารู้ เขาไม่ได้ปฏิบัติตนอย่างยุติธรรมเลย เขาจึงทูลขอความช่วยเหลือของพระเจ้าได้

สดด 7:6-8 เขาจึงวิงวอนพระเจ้าให้ทรงสู้ความแทนเขา โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอพระองค์ทรงลุกขึ้นด้วยพระพิโรธของพระองค์ ขอทรงขึ้นสู้ความเกรี้ยวกราดของศัตรูของข้าพระองค์ ขอทรงตื่นขึ้นเพื่อทำการพิพากษาที่พระองค์ทรงกำหนดแล้ว แม้เหล่าปฏิปักษ์ของเขาเดือดดาลเข้าใส่เขา ดาวิดก็ขอร้องพระเจ้าให้ทรงกริ้วเพื่อเขาเพราะวิธีที่เขาถูกปฏิบัติอย่างยุติธรรม นอกจากนี้ เขายังกำชับพระเจ้าให้ทรงปฏิบัติอย่างยุติธรรมเพื่อเขาด้วย เราควรหมายเหตุไว้ว่าดาวิดอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาแห่งความยุติธรรมของพระเจ้าแทนที่จะพยายามจัดการปัญหาต่างๆด้วยตัวเอง องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่าการแก้แค้นเป็นของเรา ดาวิดนำความทุกข์ลำบากของตนไปมอบไว้แก่องค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อให้พระองค์ทรงทำให้เขาพ้นจากข้อกล่าวหา เขาไม่ได้พยายามที่จะทำการแก้แค้นให้ตัวเอง

นอกจากนี้ ดาวิดเตือนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ระลึกว่าเมื่อพระเจ้าทรงสู้ความแทนเขาเพื่อผู้ชื่อของเขา 7 ดังนั้นชุมนุมชนชาติทั้งหลายจะมาอยู่รอบพระองค์ เพราะเห็นแก่ชุมนุมชนนั้นขอทรงกลับไปประทับบนที่สูง คำว่า **ชุมนุมชนชาติทั้งหลาย** หมายถึงคนอิสราเอลโดยรวม ข้อกล่าวหาที่เป็นการใส่ร้ายต่อดาวิดนั้น ได้ถูกประกาศให้สาธารณชนรับรู้ทั่วกันแล้วอย่างไม่ต้องสงสัย อย่างไรก็ตามเมื่อพระเจ้าทรงสู้ความเพื่อทำให้ดาวิดพ้นผิดจากการใส่ร้ายนี้ ประชาชาตินั้นทั้งหมดจะพากันมาหาพระเจ้าด้วยคำสรรเสริญและความโล่งอก ดังนั้น ดาวิดจึงขอร้องพระเจ้าให้ทรงจัดการอย่างยุติธรรมโดยเร็วเพื่อเห็นแก่พวกเขา เขาจึงเสริมข้อโต้แย้งที่มีเหตุผลอีกประการเข้ากับคดีของตนต่อหน้าบัลลังก์แห่งพระคุณนั้น

หลังจากกล่าวเช่นนั้นแล้ว ดาวิดก็ป่าวประกาศว่า **8 พระเยโฮวาห์จะทรงพิพากษาชนชาติทั้งหลาย** โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงพิพากษาข้าพระองค์ตามความชอบธรรมของข้า

พระองค์ และตามความสัตย์สุจริตซึ่งมีอยู่ในข้าพระองค์ ดาวิดจึงเตือนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ระลึกว่าพระองค์ได้ทรงสัญญาแล้วว่า จะพิพากษาประชาชนของพระองค์ ดังนั้นเขาจึงวิงวอนต่อพระองค์ให้ทรงตัดสินชี้ขาดคดีความของเขา ยิ่งกว่านั้น ดาวิดอ้อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงพิพากษาตามความชอบธรรมและความสัตย์สุจริตของเขาในเรื่องนี้ ดาวิดไม่ได้อ้างว่าตนไม่มีบาปเลยแม้แต่ชนิดเดียว ตรงกันข้าม เขาแค่กำลังเตือนพระเจ้าให้ระลึกว่าในข้อกล่าวหาเหล่านั้นที่ปรักปรำเขา เขาก็ชอบธรรมและได้ประพฤติดนด้วยความสัตย์สุจริต ดังนั้นเขาจึงอุทธรณ์ต่อพระเจ้าให้ทรงพิพากษาตามหลักเกณฑ์นั้น

สดด 7:9 ด้วยเหตุนี้ดาวิดจึงร้องออกมาว่า โอ ขอให้ความชั่วร้ายของคนชั่วจงมาถึงที่สิ้นสุด แต่ขอทรงสถาปนาคนชอบธรรมขึ้น เพราะพระเจ้าผู้ทรงชอบธรรมทรงทดลองความคิดและจิตใจทั้งหลาย ดาวิดจึงร้องทูลต่อหน้าบัลลังก์ยุติธรรมของพระเจ้าให้พระองค์ทรงทำให้คำพูดใส่ร้ายของความชั่วมาถึงจุดจบและทรงสถาปนาความไว้พินิจของเขา (และเพื่อคนอื่นๆ ทั้งปวงที่ตกอยู่ในสภาวะอัปจนคล้ายๆ กัน) เขาจึงเตือนพระเจ้าให้ระลึกว่าพระเจ้าผู้ทรงชอบธรรมทรงทดลองความคิดและจิตใจทั้งหลาย แม้ที่เดียวพระเจ้าทรงชอบธรรม ดาวิดเตือนพระองค์ให้ระลึกถึงเรื่องนั้น นอกจากนี้ พระเจ้าทรงตรวจสอบ (หรือตัดสิน) เหตุจูงใจต่างๆ ที่อยู่ลึกสุดของเรา สำหรับคนสมัยโบราณ จิตใจทั้งหลาย (นั่นคือ เครื่องในทั้งหลาย) ถูกเชื่อกันว่าเป็นที่ตั้งของอารมณ์ส่วนลึกสุดเหล่านั้น ถึงกระนั้น พระเจ้าก็ทรงตรวจสอบแม้แต่เหตุจูงใจต่างๆ ที่อยู่ลึกสุดและความคิดมุ่งหมายในใจของเรา เพราะทราบถึงการไว้พินิจของตนในเรื่องนี้ ดาวิดจึงวิงวอนพระเจ้าให้ทรงเข้าแทรกแซงอย่างยุติธรรมเพื่อเขา

สดด 7:10 ดังนั้น ดาวิดจึงกล่าวได้อย่างมีใจกล้าว่า การป้องกันข้าพเจ้าอยู่กับพระเจ้า ผู้ทรงช่วยคนใจเที่ยงตรงให้รอด ที่น่าสนใจก็คือคำที่แปลเป็น การป้องกัน (มาเคน) การใช้ที่พบบ่อยที่สุดของมันคือความหมายที่เป็น ‘โล่’ หรือ ‘ค้ำ’ เขาจึงมั่นใจได้ว่าพระเจ้าทรงเป็นโล่ที่ป้องกันเขาไว้ ดู เพลงสดุดี 5:12 และสุภาษิต 2:7 ดังนั้นเขาจึงมีความมั่นใจเพราะเขารู้ว่าพระเจ้า “ทรงช่วยคนใจเที่ยงตรงให้รอด” บริบทตรงนี้ไม่ใช่ความรอดฝ่ายวิญญาณ แต่เป็นการช่วยให้พ้นจากความยากลำบากที่เขาเผชิญอยู่ ช่างเป็นพระสัญญาที่แสนวิเศษสำหรับคนเหล่านั้น

ที่จัดแจงชีวิตของตน โดยความชอบธรรม พระเจ้าจะทรงผู้ความเพื่อช่วยเหลือและช่วยพวกเขาให้พ้น

สดด 7:11 ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าทรงพิพากษาคนชอบธรรม และพระเจ้าทรงพระพิโรธกับคนชั่วทุกวัน ความคิดตรงนี้ก็คือน่า พระเจ้าประทานความยุติธรรมให้แก่คนชอบธรรม แต่ทรงกริ้วกับคนชั่วกระทั่งเป็นประจำทุกวัน ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าพระเจ้าจะทรงเข้าแทรกแซงและช่วยเหลือคนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิตอย่างเที่ยงธรรมต่อพระพักตร์พระองค์ คนชั่วก็รอคอยได้แต่การพิพากษาที่เป็นการตีสอนของพระองค์

สดด 7:12-16 ห้าข้อถัดไปนี้นำเสนอวิธีที่พระเจ้าทรงจัดการกับคนเหล่านั้นที่ประพฤติตัวอย่างอยุติธรรม ถ้ามนุษย์คนใดไม่กลับใจ พระองค์จะทรงล้มคมดาบของพระองค์ พระองค์ทรงโก่งธนูเตรียมพร้อมไว้ 13 พระองค์ทรงเตรียมอาวุธแห่งความตาย พระองค์ทรงกระทำให้ลูกธนูของพระองค์ต่อผู้ข่มเหงทั้งหลาย มนุษย์คนใดในที่นี้หมายถึงคนชั่วที่ถูกพรรณนาไว้ข้างบน (ในบริบทที่ใหญ่กว่า นั่นอาจหมายถึงซาอูลและพรรคพวกของเขา) ความคิดตรงนี้ก็คือน่า ถ้าคนชั่วไม่หันจากทางของตน ในกาลอันเหมาะสม พระเจ้าจะทรงจัดการกับพวกเขาอย่างรุนแรง ดาวิดใช้ภาพเปรียบเทียบของอาวุธต่างๆที่ถูกเตรียมไว้พร้อมสำหรับคนเหล่านั้นที่ได้ข่มเหงเขาอย่างอยุติธรรม

ดาวิดกล่าวต่อไปว่าคนเหล่านั้นที่กระทำความชั่วช้าจะพบว่ามันย้อนกลับมาทำร้ายพวกเขาในกาลอันเหมาะสม 14 ดูเถิด คนชั่วก่อความชั่วช้าขึ้นแล้ว กำลังท้องความชั่วช้า และคลอดการมูสาออกมา 15 เขาขุดหลุมพรางไว้ และตกลงไปในหลุมที่เขาทำไว้นั้น 16 ความชั่วช้าของเขาจะกลับมาสู่ศีรษะเขา และความทารุณของเขาจะลงมานกบาลของเขาเอง

ดาวิดใช้สำนวนโวหารแบบกวีอีกครั้งเพื่อพรรณนาถึงกระทั่งคนชั่ว เขาเปรียบเทียบเหล่าปฏิบัติของเขาว่าเป็นเหมือนหญิงคนหนึ่งที่ตั้งครรภ์และท้องโตขณะที่พวกเขาคิดอ่านแผนการชั่วของตน ในการทำเช่นนั้น พวกเขาก็คลอดการมูสา (นั่นคือ คำพุดใส่ร้าย) ออกมา ดาวิดถูกใส่ร้าย และเขาก็พรรณนาตรงนี้ให้เห็นภาพชัดเจน ดาวิดหมายเหตุต่อไปว่าคนชั่วได้วางกับดักไว้

และตกลงไปในนั่นเอง ดู สุภาษิต 26:27 และปัญญาจารย์ 10:8 คำว่า กบาล หมายถึงส่วนบนสุดของศีรษะคนเรา ความคิดที่ใหญ่กว่าก็คือว่า การใส่ร้ายและความชั่วช้าอื่นๆสุดท้ายแล้วจะย้อนกลับมาทำร้ายและกลับมาตกใส่ตัวคนๆนั่นเอง

สดด 7:17 ด้วยเหตุนี้ดาวิดจึงได้แต่สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าในการปิดท้ายข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระเยโฮวาห์เนื่องด้วยความชอบธรรมของพระองค์ และข้าพเจ้าจะร้องเพลงสรรเสริญพระนามของพระเยโฮวาห์ผู้สูงสุด พื้นฐานสำหรับคำสรรเสริญของดาวิดคือความชอบธรรมขององค์พระผู้เป็นเจ้า ความจริงบนยอดเขานั้นยังอยู่เหมือนเดิมจนถึงวันนี้ ด้วยเหตุนี้เขาจึงตั้งใจว่าจะร้องเพลงสรรเสริญถวายแด่พระนามแห่งพระเจ้าของเขา เช่นเดียวกับที่เป็นตามปกติในเพลงสดุดีหลายบท ดาวิดได้เริ่มต้นคำอธิษฐานของตนในหุบเขาแห่งปัญหาที่มีดมิต อย่างไรก็ตาม พอเขาได้ถูกคิดใคร่ครวญถึงความยุติธรรมและความประเสริฐของพระเจ้า แสงแดดแห่งคำสรรเสริญก็ได้สาดส่องลงบนตัวเขาแล้ว

ภาพรวมของเพลงสดุดี 8: ตรงข้ามกับเพลงสดุดีสองบทก่อนหน้า เพลงสดุดีบทนี้กล่าวถึงความชื่นชมยินดีใหญ่ยิ่งและคำสรรเสริญแด่พระเจ้า เพลงสดุดีบทนี้มีชื่อว่า ถึงหัวหน้านักร้องตามทำนองกิททิส เพลงสดุดีของดาวิด เห็นได้ชัดว่ามันถูกอุทิศแก่หัวหน้านักร้อง (อาจเป็นหัวหน้ากลุ่มนักร้องประสานเสียงหรือผู้ควบคุมวงออร์เคสตรา) ของพลับพลา ดาวิดอาจหวังว่านักร้องผู้ได้รับการนับถือท่านนี้จะใช้เพลงสรรเสริญบทนี้ในการประชุมนมัสการอันเหมาะสมที่พลับพลา

ทำนองของเพลงบทนี้คือ กิททิส คำๆนี้ไม่ได้ถูกแปลและหมายถึงบ่ออย่างงุ่น บางคนจึงคิดว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้นในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวผลงุ่นซึ่งเป็นช่วงเวลาหนึ่งแห่งความชื่นชมยินดีใหญ่ยิ่งเสมอ เห็นได้ชัดจากเพลงสดุดีบทนี้ว่าดาวิดกำลังมองขึ้นไปฟ้าสวรรค์ซึ่งคลอใจให้เขาเขียนเช่นนั้น มันเป็นวิธีปฏิบัติปกติในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวที่ชาวไร่ชาวนาจะค้างคืนในทุ่งจนกว่าการเก็บเกี่ยวสิ้นสุดลง ตอนที่เป่าห่มและยังทำงานให้บิดาของเขาอยู่นั้น ดาวิดอาจเคยทำเช่น

นั้นและได้รับการคล้อยจากพระเจ้าให้เจียนเช่นนั้นหลังจากได้มองดูสง่าราศีเหล่านั้นแห่งฟ้าสวรรค์ในคืนหนึ่งที่ฟ้ากระจ่าง

สดด 8:1 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์คือองค์พระผู้เป็นเจ้าของบรรดาข้าพระองค์ พระนามของพระองค์สูงส่งยิ่งนักทั่วทั้งแผ่นดินโลก พระองค์ผู้ทรงตั้งสง่าราศีของพระองค์ไว้เหนือฟ้าสวรรค์ทั้งหลาย ดาวิดขึ้นต้นด้วยการระบายคำสรรเสริญออกมาถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้า พระนามของพระองค์นั้นสูงส่งยิ่งนักในทั่วทั้งแผ่นดินโลก คำที่แปลเป็น สูงส่งยิ่งนัก (อัศจรรย์) มีความหมายเพิ่มเติมว่า 'ยิ่งใหญ่' หรือ 'โอ้อ่าตระการ' คำพยานเรื่องความยิ่งใหญ่และความโอ้อ่าตระการของพระเจ้าเป็นที่ทราบกันตั้งแต่ปลายสุดด้านหนึ่งของโลกจนถึงปลายอีกด้าน ไม่มีใครสามารถอ้างว่าตนไม่รู้ว่ามีพระเจ้าผู้โอ้อ่าตระการองค์หนึ่งในฟ้าสวรรค์ (น่าสนใจที่ว่าดาวิดใช้ทั้งพระนามพระเยโฮวาห์ และชื่อเรียกองค์พระผู้เป็นเจ้าของ (อาโดนาย) พระเยโฮวาห์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจริงๆ) นอกจากนี้ สง่าราศีอันโอ้อ่าตระการของพระองค์ก็สูงยิ่งกว่าฟ้าสวรรค์ จากมุมมองของสายตามนุษย์ ไม่มีสิ่งใดที่สูงส่งกว่าฟ้าสวรรค์ กระนั้นสง่าราศีของพระเจาก็ถูกตั้งไว้ให้สูงยิ่งกว่าฟ้าสวรรค์เสียอีก ดังนั้นดาวิดจึงได้แต่สรรเสริญพระเจ้า

สดด 8:2 จากปากของเด็กอ่อนและเด็กที่ยังดูคนม พระองค์ทรงตั้งกำลัง เพราะบรรดาอู่อริของพระองค์ เพื่อระงับยับยั้งศัตรูและผู้กระทำการแก้แค้น สง่าราศีของพระเจ้าปรากฏชัดเจนแม้มนุษย์ที่ชั่วร้ายและบาปหนาเพิกเฉยมันบ่อยๆก็ตาม ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงจัดการให้แม้แต่เด็กเล็กๆก็สรรเสริญพระองค์ถึงแม่พ่อแม่ของพวกเขาอาจไม่สรรเสริญพระองค์ก็ตาม แม้ผู้ใหญ่ทั้งหลายที่ใจแข็งกระด้างไม่ยอมสรรเสริญพระเจ้า เด็กเล็กๆก็จะสรรเสริญ เด็กเล็กๆเหล่านี้ทำให้คำถามแบบ โง่ๆของพวกคนไม่เชื่อพระเจ้าและคนเยาะเย้ยเจ็บไปเสีย

สดด 8:3-4 เห็นได้ชัดว่าดาวิดเพ่งมองขึ้นไปยังท้องฟ้ายามค่ำคืนและเห็นว่า ฟ้าสวรรค์ประกาศสง่าราศีของพระเจ้าอย่างไร (เพลงสดุดี 19:1) เมื่อข้าพระองค์พิจารณาดูฟ้าสวรรค์อันเป็นผืนนวิพระหัตถ์ของพระองค์ ดวงจันทร์และดวงดาวซึ่งพระองค์ได้ทรงสถาปนาไว้ เมื่อดาวิดตรึกตรองความเป็นระเบียบและความงดงามอันโอ้อ่าตระการของเหล่าดวงดาวในฟ้า

สวรรค์ เขาก็รู้ว่าพระเจ้าได้ทรงจัดแจงหรือสถาปนาพวกมันไว้ กระนั้นพระเจ้าก็ทรงอยู่สูงกว่า และทรงยิ่งใหญ่กว่าดวงดาวแห่งจักรวาลซึ่งพระองค์ได้ทรงเนรมิตสร้าง พร้อมกับความกว้างใหญ่ไพศาลของจักรวาลเป็นพื้นหลัง ดาวิดจึงถามว่า 4 มนุษย์เป็นผู้ใดเล่าซึ่งพระองค์ทรงระลึกถึงเขา และบุตรมนุษย์เป็นผู้ใดซึ่งพระองค์ทรงเยี่ยมเยียนเขา เมื่อเปรียบเทียบกับจักรวาลและจากนั้นก็เทียบกับพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่กว่าซึ่งทรงเนรมิตสร้างมัน มนุษย์ก็เล็กน้อยเหลือเกินที่พระเจ้าจะทรงระลึกถึงเขา คำที่แปลเป็น ระลึก (ซาการ) มีความหมายพื้นๆว่า ‘จดจำ’ ช่างเป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ที่พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ขนาดนั้นจะทรงสนพระทัยผู้ที่เล็กน้อยและไม่สำคัญเลยอย่างพวกเรา ดาวิดจึงได้แต่สรรเสริญพระองค์

สดด 8:5 ดาวิดออกความเห็นของตนเกี่ยวกับมนุษย์ต่อไปว่า เพราะพระองค์ทรงทำให้เขาดำกว่าพวกทูตสวรรค์แต่หน่อยเดียว และทรงประทานสง่าราศีกับเกียรติเป็นมงกุฎให้แก่เขา เราควรหมายเหตุคำที่แปลเป็น พวกทูตสวรรค์ (เอ โลฮิม) มันคือคำที่ร้อยละ 90 ของจำนวนครั้งที่มันปรากฏถูกแปลเป็นพระเจ้า ทำไมมันแปลกเหล่านั้นถึงเลือกใช้คำว่า พวกทูตสวรรค์ ก็ไม่ปรากฏชัดเจน อย่งไรก็ตาม ในที่ๆข้อนี้ถูกยกคำพูดไปในฮีบรู 2:7 และ 9 คำกรีก (อังกะลอส) หมายถึงพวกทูตสวรรค์อย่างชัดเจน เราจึงมีตัวอย่างหนึ่งที่คำๆหนึ่งของพระคัมภีร์ใหม่ให้ความหมายแก่วิธีที่คำๆหนึ่งของพระคัมภีร์เดิมถูกแปลอย่างไร ไม่มีคำถามเลยว่าพระเจ้าทรงสร้างมนุษยชาติให้ต่ำกว่าพระองค์เอง เห็นได้ชัดเราถูกสร้างให้ต่ำกว่าพวกทูตสวรรค์ด้วยซ้ำ พวกเขามีฤทธิ์เดชมากกว่าอย่างแน่นอนและสามารถเข้าถึงสวรรค์ได้ซึ่งเราทำไม่ได้ในยุคสมัยนี้ ดาวิดจึงอัศจรรย์ใจ แม้กระนั้นพระเจ้าได้ประทาน “สง่าราศีกับเกียรติ” เป็นมงกุฎให้แก่มนุษยชาติ อย่างหลังนี้ถูกประยุกต์ใช้อย่างชัดเจนกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในฮีบรู 2:6-9 พระองค์ทรงได้รับสง่าราศีกับเกียรติเป็นมงกุฎจริงๆในพระกายที่ได้รับสง่าราศีซึ่งถูกชุบให้เป็นขึ้นแล้วของพระองค์

สดด 8:6-8 พอย้อนกลับมากล่าวถึงเรื่องทั่วไปมากกว่า ดาวิดก็ตกตะลึงต่อไปที่ว่าพระเจ้าทรงพิจารณามนุษยชาติในการอวยพรเราด้วยอำนาจครอบครองเหนือสิ่งทรงสร้างของพระองค์ พระองค์ทรงมอบอำนาจให้ครอบครองบรรดาพระหัตถกิจของพระองค์

พระองค์ทรงให้สิ่งทั้งปวงอยู่ใต้ฝ่าเท้าของเขา 7 คือฝูงแกะและฝูงวัวทั้งสิ้นทั้งสัตว์ป่าด้วย
8 ตลอดทั้งนกในอากาศ ปลาในทะเล และอะไรต่างๆที่ไปมาอยู่ตามทะเล คำที่แปลเป็น อานาจีให้
ครอบครอง (มาชาด) มีความหมายพื้นฐานที่สุดว่า 'ปกครอง' พระเจ้าได้ประทานอานาจี
ปกครองแก่นุชชชาติเหนือสิ่งทรงสร้างที่เหลือของพระองค์ไม่ว่าจะเป็นอาณาจักรสัตว์ ฝูงนก
ในอากาศ หรือปลาที่แหวกว่ายในน้ำ พระเจ้ายังทรงอนุญาตให้มนุษย์ปกครองทะเลใหญ่ด้วยเรือ
ที่เขาสร้างขึ้นด้วย ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงระลึกถึงมนุษยชาติ
และประทานอานาจีครอบครองเหนือสิ่งทรงสร้างของพระองค์แก่เขา

สดด 8:9 ดั่งนั้นดาวิดจึงปาวร้องว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์คือองค์พระผู้เป็น
เจ้าของบรรดาข้าพระองค์ พระนามของพระองค์สูงส่งยิ่งนักทั่วทั้งแผ่นดินโลก เพลงสดุดีบทนี้
ปิดท้ายตรงสิ่งที่มันเริ่ม ดาวิดเปรมปรีดีในความโอ้อ่าตระการของพระเจ้าเมื่อเขามองดูความยิ่ง
ใหญ่แห่งสิ่งทรงสร้างของพระเจ้า พระเจ้าผู้ทรงเนรมิตสร้างสรรค์พลังที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นก็ทรงยิ่ง
ใหญ่กว่าความเจิดจรัสของพวกมัน

ภาพรวมของเพลงสดุดี 9: เพลงสดุดีบทนี้ถูกยกให้ดาวิดเป็นผู้แต่งและถูกอุทิศแก่
หัวหน้านักดนตรี อาจเพื่อให้เขาขับร้องที่พลับพลา สิ่งที่น่าทึ่งยิ่งกว่าก็คือคำว่า **มูรลับบเบน** มันไม่
ได้ถูกแปลแต่มีความหมายตรงตัวว่า 'ความตายของบุตรชายคนหนึ่ง' เพลงสดุดีบทนี้จึงอาจถูก
ประพันธ์ขึ้นตอนที่บุตรชายของดาวิดเสียชีวิตดังที่หมายเหตุไว้ใน 2 ซามูเอล 12:20 คนอื่นๆก็
พยายามตีความบางส่วนของเพลงสดุดีบทนี้ให้เป็นฝ่ายวิญญูณเพื่อหมายถึงการสิ้นพระชนม์
ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา คนอื่นๆก็ยังพยายามประยุกต์ใช้เพลงสดุดีบทนี้กับชัยชนะของดา
วิดเหนือโกลิอัท บริบทดูเหมือนจะสนับสนุนทรรศนะหลังสุดนี้ เพลงสดุดีบทนี้ดูเหมือนจะเดิน
ตามโครงสร้างนี้: 9:1-6 คือการโมทนาพระคุณแด่พระเจ้าไม่ว่าจะเป็นอย่างไร; 9:7-12 เป็นการ
แสดงออกซึ่งความเชื่อ; 9:13-14 เป็นคำอธิษฐานขอพระเมตตา; 9:15-16 เป็นการระลึกถึงการ

พิพากษาของพระเจ้า; 9:17-18 เป็นความไว้วางใจในความยุติธรรมในอนาคตของพระเจ้า; และ 9:19-20 เป็นคำอธิษฐานปิด มันเป็นเพลงสดุดีบทหนึ่งที่ซับซ้อน

สดด 9:1-2 เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยคำสรรเสริญ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ด้วยสิ้นสุดใจของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะบอกถึงการมหัศจรรย์ทั้งสิ้นของพระองค์ 2 ข้าพระองค์จะยินดีและปลาบปลื้มใจในพระองค์ โอ ข้าแต่องค์ผู้สูงสุด ข้าพระองค์จะร้องเพลงสรรเสริญพระนามของพระองค์ โปรดสังเกตลำดับก่อนหลังตรงนี้ (1) ดาวิดตั้งใจที่จะสรรเสริญพระเจ้าด้วยสิ้นสุดใจของเขา นำเสรีภาพที่การสรรเสริญแด่พระเจ้า ส่วนใหญ่มีลักษณะสองจิตสองใจ (2) ยิ่งกว่านั้น ดาวิดยังตั้งใจที่จะเป็นพยานแก่ผู้อื่นเกี่ยวกับพระราชกิจต่างๆอันมหัศจรรย์ของพระเจ้าด้วย แน่ทีเดียว พระราชกิจของพระเจ้านั้นนำมหัศจรรย์ แม้จะเจอกับปัญหาต่างๆและความโศกเศร้าของชีวิต ดาวิดก็ตั้งใจที่จะชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า (3) สุดท้าย เขาตั้งใจที่จะร้องเพลงสรรเสริญถวายแด่พระเจ้า สาละสำคัญของเพลงสดุดีก็คือ การสรรเสริญแด่พระเจ้า คนตรีอันศักดิ์สิทธิ์ตามความหมายแล้วคือสิ่งที่สรรเสริญและถวายเกียรติแด่พระองค์ ไม่ว่าจะมันให้ความบันเทิงหรือสร้างแรงบันดาลใจแก่เราหรือไม่มันไม่ได้ถูกกล่าวถึง

สดด 9:3-4 ดาวิดหยุดชั่วคราวเพื่อใคร่ครวญถึงการที่พระเจ้าได้ทรงช่วยเหลือเขาให้ฟื้นมาแล้วตลอดการสู้รบต่างๆของชีวิต เมื่อพวกศัตรูของข้าพระองค์หันกลับ เขาทั้งหลายก็สะดุดและพินาศไปต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์ 4 เพราะพระองค์ทรงให้ความยุติธรรมและความเที่ยงตรงแก่ข้าพระองค์ พระองค์ประทับบนพระที่นั่งและประทานการพิพากษาอันชอบธรรม ดาวิดสู้รบมาหลายศึกตลอดชีวิตของเขา หากเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนเพื่อใคร่ครวญถึงชัยชนะของเขาเหนือ โกลิอัท ดาวิดก็ยกให้ชัยชนะของเขาเป็นมาจากความช่วยเหลือของพระเจ้า แม้ดาวิดยังสละคืนก่อนนั้นใส่ โกลิอัท มันก็เป็นพระหัตถ์แห่งการทรงจัดเตรียมของพระเจ้าที่ทำให้เขาได้รับชัยชนะ ยิ่งกว่านั้นเขายังยกย่องความยุติธรรมของพระเจ้าด้วย

คำภาษาอังกฤษ *right* ปรากฏสองครั้งในข้อ 4 อย่างไรก็ตามคำฮีบรูสองคำก็ถูกใช้ในข้อนี้ คำแรกถูกแปลมาจาก *มิชพัท* ซึ่งมีความหมายว่า ความยุติธรรมหรือการพิพากษาอันถูกต้อง ในบริบทตรงนี้ ความคิดก็คือว่าพระเจ้าทรงดำรงความยุติธรรมให้แก่ดาวิด ดาวิดทราบว่เมื่อเขาทำสิ่งที่ถูกต้องและดำเนินชีวิตในใจกลางแห่งน้ำพระทัยของพระเจ้า พระเจ้าก็จะทรงทำสิ่งที่ถูกต้องต่อเขา คำว่า **right** ที่สองแปลมาจาก *เซเดค* และหมายถึงความชอบธรรมที่เป็นหลักการหนึ่ง ดาวิดรู้ว่าความยุติธรรมของพระเจ้มีพื้นฐานอยู่บนหลักการเรื่องความชอบธรรม เขาจึงสรรเสริญพระเจ้าสำหรับเรื่องนั้น

สดด 9:5-6 ความคิดของดาวิดตรงนี้เห็นได้ชัดว่าเปลี่ยนไปยังเหล่าศัตรูของเขาและ โกลิอัท โดยเฉพาะ **พระองค์ได้ทรงขนานบรรดาประชาชาติ และทรงทำลายคนชั่ว แล้วทรงลบชื่อของเขาออกเสียเป็นนิตย์** เมื่อดาวิดนึกย้อนถึงศึกต่างๆของตน เขาก็รวดเร็วที่จะสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าที่ประทานชัยชนะนั้นแก่เขา ดาวิดทราบดีว่าชัยชนะต่างๆของเขามาจากไหน ในคำพูดที่เห็นได้ชัดว่ากล่าวแก่ศัตรูที่พ่ายแพ้แล้วของเขาโดยตรง ดาวิดก็หมายถึง โกลิอัท 6 โธ **ศัตรูเอ๋ย ความพินาศของเจ้าได้สำเร็จเป็นนิตย์** **พระองค์ทรงทำลายบรรดาหัวเมืองของเขา และที่ระลึกลงเขาก็รอดวายพร้อมกับเขา** โกลิอัทและพรรคพวกชาวฟิลิเตียของเขาได้ทำให้นักต่างๆในอิสราเอลพ่ายแพ้ไปแล้วอย่างแน่นอน แต่ความทรงจำเรื่องชัยชนะต่างๆของพวกเขา ก็พินาศแล้วเป็นนิตย์ บางคนคิดว่ามีคำพยากรณ์แฝงตรงนี้เกี่ยวกับปฏิบัติต่อพระคริสต์ และความพ่ายแพ้ของเขาซึ่งถูกกำหนดไว้แล้ว การบอกไปถึงทรศนะนี้ถูกพบในข้อ 8

สดด 9:7-8 คราวนี้ดาวิดวกกลับมากล่าวถึงความเป็นนิรันดร์และความชอบธรรมขององค์พระผู้เป็นเจ้า แต่**พระเยโฮวาห์จะทรงยืนยงอยู่เป็นนิตย์** ไม่ว่าจะการพ่ายแพ้ของ โกลิอัทหรือปฏิบัติต่อพระคริสต์ถูกกล่าวถึงหรือไม่ สิ่งหนึ่งก็แน่นอน พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ ความเป็นนิรันดร์ของพระองค์ถูกนำเสนอตรงนี้อย่างชัดเจนพอๆกับที่อื่นในพระคัมภีร์

นอกจากนี้ พระองค์ทรงตระเตรียมบัลลังก์ของพระองค์เพื่อการพิพากษา 8 พระองค์จะทรงพิพากษาโลกด้วยความชอบธรรม พระองค์จะทรงพิพากษาบรรดาประชาชาติด้วยความเที่ยงธรรม การพิพากษาที่ใกล้เข้ามาของพระเจ้าในความชอบธรรมถูกประกาศอีกครั้ง เพราะการอ้างอิงถึง “โลก” ซึ่งถูกพิพากษาโดยพระองค์ บางคนจึงเสนอแนะว่านี่อาจเป็นคำพยากรณ์ที่เล็งถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง ในวันนี้ความชอบธรรมจะเป็นลักษณะเฉพาะตัวแห่งการครอบครองของพระองค์ ดู อิสยาห์ 11:5 และวิวรณ์ 19:11 ยิ่งกว่านั้น ในระหว่างนี้ ลักษณะเฉพาะตัวแห่งการพิพากษาของพระเจ้านี้ดำรงอยู่ต่อไปในความชอบธรรม

สดด 9:9-10 พระเจ้าจะไม่เพียงพิพากษาอย่างชอบธรรมเท่านั้น แต่พระองค์ทรงพร้อมที่จะช่วยเหลือประชาชนของพระองค์เสมอด้วย พระเยซูฮาวาห์จะทรงเป็นที่ลี้ภัยของคนที่ถูกกดขี่ ทรงเป็นที่ลี้ภัยในเวลายากลำบาก แม้พระเจ้าทรงเป็นที่ครั่นคร้ามในความยิ่งใหญ่ของพระองค์และทรงยุติธรรมในการพิพากษาของพระองค์ พระองค์ก็ทรงเป็นที่ลี้ภัยเสมอซึ่งประชาชนของพระองค์สามารถมาพึ่งพิงได้ในยามยากลำบาก การต้อนรับมิให้เสมอตรงหน้าบัลลังก์แห่งพระคุณสำหรับประชาชนของพระเจ้า เราหันมาหาพระองค์และพึ่งพระองค์ได้เสมอเมื่อความยากลำบากเข้ามา ดู ฮีบรู 4:16 แน่ทีเดียว องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระศิลาของเรา เราพักพิงในพระองค์ ที่หลบภัยเมื่อพายุใหญ่มา

ดังนั้น 10 บรรดาผู้ที่รู้จักพระนามของพระองค์ก็จะวางใจในพระองค์ ข้าแต่พระเยซูฮาวาห์ เพราะว่าพระองค์มิได้ทรงทอดทิ้งบรรดาผู้ที่แสวงหาพระองค์ เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยในยามยากลำบาก คนเหล่านั้นที่รู้จักพระองค์จึงวางใจพระองค์ พระองค์ไม่เคยและจะไม่มีวันทอดทิ้งคนเหล่านั้นที่แสวงหาพระองค์ ช่างเป็นพระสัญญาที่แสนวิเศษ ดู เพลงสดุดี 34:10 เช่นกัน

สดด 9:11-12 คาวิดจึงเร้าผู้อ่านของเขาให้สรรเสริญพระเจ้า จงร้องเพลงสรรเสริญพระเยซูฮาวาห์ ผู้ซึ่งประทับในศิโยน จงบอกเล่าถึงพระราชกิจของพระองค์ในท่ามกลาง

ชนชาติทั้งหลาย เพราะความสัตย์ซื่อ การช่วยให้พ้น ความยุติธรรม และความประเสริฐของพระเจ้า ดาวิดจึงกำชับเราให้ร้องเพลงสรรเสริญถวายแด่พระองค์ นอกจากนี้ เรายังถูกสั่งให้บอกคนอื่นถึงพระราชกิจต่างๆของพระองค์ด้วย

กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ 12 เมื่อพระองค์ทรงไต่สวนเรื่องโลहित พระองค์ทรงจำเขาทั้งหลายไว้ พระองค์มิได้ทรงลืมคำร้องทุกข์ของผู้ถ่อมตัวลง ความคิดตรงนี้ก็คือนั่นคือว่า เมื่อพระเจ้าทรงไต่สวนเรื่องโลहितของประชาชนของพระองค์ซึ่งถูกทำให้ห้ำหั่นออก พระองค์ก็ไม่ทรงลืมพวกเขา และพระองค์ไม่ทรงลืมคำอธิษฐานของผู้ถ่อมตัวลงด้วย ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ ความสัตย์ซื่อ และความยุติธรรมของพระเจ้า พระองค์ทรงยุติธรรมและพระองค์ทรงปฏิบัติโดยไม่เลือกหน้าผู้ใด

สดด 9:13-14 ดาวิดจึงเปลี่ยนจากคำสรรเสริญเป็นคำอธิษฐาน คราวนี้เขาเสนอคำทูลขอต่อพระเจ้า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงพระกรุณาแก่ข้าพระองค์ ขอทรงทอดพระเนตรว่าข้าพระองค์ต้องทนทุกข์ทรมานเพราะคนที่เกลียดชังข้าพระองค์เพียงใด ข้าแต่พระองค์ ผู้ทรงยกข้าพระองค์ขึ้นจากประตูของความตาย 14 เพื่อข้าพระองค์จะกล่าวบรรดาคำสรรเสริญพระองค์ที่ในประตูทั้งหลายแห่งธิดาสิโยน ข้าพระองค์จะเปรมปรีดีในการช่วยให้รอดของพระองค์ แม้พระเจ้าได้ประทานการช่วยให้พ้นอันยิ่งใหญ่แก่ดาวิดแล้วในครั้งอดีต คราวนี้เขาก็วิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงมีพระเมตตาต่อเขาต่อไป เขาขอร้องพระเจ้าให้ทรงระลึกถึงความยากลำบากที่ต่อเนื่อง ดาวิดมีศัตรูหลายคน โดยซาอูลก็เป็นหนึ่งในนั้น ดาวิดจึงเตือนพระเจ้าให้ระลึกว่าพระองค์ได้ทรงช่วยเขาให้พ้นจากความตายมาหลายครั้งแล้ว เพราะเหตุนี้ดาวิดจึงสรรเสริญพระเจ้าต่อไปได้ โปรดสังเกตวลี “ในประตูทั้งหลายแห่งธิดาสิโยน” สิโยนเป็นคำหนึ่งที่ใช้เรียกเยรูซาเล็มและประตูทั้งหลายของธิดาของมันก็อาจหมายถึงเมืองหนึ่งที่มีขนาดเล็กกว่า ซึ่งอาจเป็นเบธเลเฮม เมืองเกิดของดาวิด ไม่ว่ากรณีใดดาวิดก็ตั้งใจที่จะชื่นชมยินดีในความรอดของพระเจ้า ทั้งที่เป็นนิรันดร์และชั่วคราว

สดด 9:15-17 คราวนี้ดาวิดหันจุดสนใจของเขาไปยังเหล่าคนอธรรมและจุดจบของพวกเขา **บรรดาประชาชาติได้จมลงในหลุมซึ่งเขาทำไว้ และเท้าของเขาติดตาข่ายซึ่งเขาเองซ่อนดักไว้** คำที่แปลเป็น **บรรดาประชาชาติ (โกยิม)** เป็นคำฮีบรูที่หมายถึง ‘คนต่างชาติ’ คนต่างชาติในสมัยของดาวิดแทบทุกคนเป็นคนนับถือรูปเคารพและอยู่นอกพระสัญญาที่เป็นพันธสัญญาซึ่งพระเจ้าได้กระทำแก่อิสราเอล กล่าวโดยสรุป พวกเขาไม่รู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้าและดำเนินชีวิตอย่างปราศจากพระเจ้า ด้วยเหตุนี้แม้พวกเขาอาจขุดหลุมหรือวางตาข่ายเพื่อดักจับคนที่ดำเนินตามแบบพระเจ้า พวกเขาก็จะถูกจับในบ่วงแร้วของตัวเอง ความคิดตรงนี้สอดคล้องกับสุภาษิต 26:7 แม้ซาโลมอนยังไม่ได้เขียนข้อนี้เลยในตอนนั้น แต่ในฐานะเป็นสุภาษิตทั่วไปข้อหนึ่ง ดาวิดก็อาจทราบดีถึงความจริงของมัน

นอกจากนี้ **16 พระเยโฮวาห์ทรงเผยพระองค์ให้ปรากฏแจ้งด้วยการพิพากษาซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำ คนชั่วถูกดักด้วยกิจการที่ทำด้วยมือของเขาเอง ฮิกเกอัน เซลาห์** ความคิดหลายประการถูกนำเสนอตรงนี้ ประการแรก พระเจ้าทรงเป็นที่รู้จักดีในเรื่องการพิพากษาอันชอบธรรมของพระองค์ มันมีลักษณะเฉพาะตัวเป็นความชอบธรรมและความยุติธรรม ประการที่สองดังที่หมายเหตุไว้ข้างบน คนชั่วติดกับดักที่ตนวางไว้เอง สูดท้าย ดาวิดปิดท้ายข้อนี้ด้วย “**ฮิกเกอัน เซลาห์**” คำว่า **ฮิกเกอัน** ไม่ได้ถูกแปลแต่มีความหมายว่า ‘การใคร่ครวญ’ **เซลาห์** มีความหมายว่า ‘หยุดชั่วครู่’ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าอาจเป็นการหยุดชั่วครู่และใคร่ครวญหรือคิดเกี่ยวกับความจริงที่เพิ่งถูกเอ่ยไปนั้น มีเหตุให้คิดเกี่ยวกับสิ่งที่เพิ่งถูกกล่าวไปอย่างแน่นอน

ในทำนองเดียวกัน ดาวิดปิดท้ายเนื้อหานี้โดยหมายความว่า **17 คนชั่วจะต้องถอยไปสู่นรก คือประชาชาติทั้งหมดที่ลี้มพระเจ้า** คำที่แปลเป็น **นรก (เชโฮล)** มีความหมายตรงตัวว่าหลุมฝังศพ แต่มีความหมายด้วยวามโลกของผู้ที่ตายไปแล้ว นรกเป็นคำแปลที่ดีของคำๆนี้ คำที่แปลเป็น **ประชาชาติ** คือ **โกยิม** เหมือนเดิม มันหมายถึงคนต่างชาติ คนอธรรม หรือชนต่างชาติ ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า คนทั้งปวงที่เมินพระเจ้าจะลงเอยในนรก

สดด 9:18-20 คาวิตปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ด้วยคำทูลขอให้พระเจ้าทรงลงมือ เพราะพระองค์จะไม่ทรงลืมคนขัดสนเสมอไป และความหวังของคนยากจนจะไม่พินาศไปเป็น นิตย 19 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงลุกขึ้น อย่าให้มนุษย์มีชัยได้ แต่ให้บรรดาประชาชาติถูก พิพากษาในสายพระเนตรของพระองค์ทั้งสิ้น จริงๆแล้วคาวิตขอร้องพระเจ้าให้ทรงพิพากษาคณ ชั่วตามที่พระองค์เห็นสมควร แน่ทีเดียว การแก้แค้นเป็นของพระองค์ พระองค์จะทรงตอบ สอนอง เขาปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ด้วยคำขอนี้ 20 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงให้เขายำเกรง และ ให้บรรดาประชาชาติทราบว่าเขาทั้งหลายเป็นเพียงมนุษย์เท่านั้น เซลาห์ กล่าวอีกนัยหนึ่งคาวิต ขอร้องพระเจ้าให้ทรงจัดการกับเหล่าคนอธรรม ขอทรงทำให้พวกเขา รู้จักความเกรงกลัวองค์ พระผู้เป็นเจ้าของเขาเพื่อที่พวกเขาจะได้ตระหนักถึงความอ่อนแอของความเป็นมนุษย์ที่ตายได้ของ ตนเอง เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยคำกำชับให้หยุดชั่วครู่และใคร่ครวญเหมือนเดิม

ภาพรวมของเพลงสดุดี 10: เพลงสดุดีบทนี้อาจถูกเรียกว่าเสียงร้องไห้ของผู้ที่ถูกบีบ บังคับ นักอธิบายพระคัมภีร์ส่วนใหญ่เชื่อว่าเพลงสดุดีบทที่สิบเป็นเพลงที่ต่อเนื่องจากบทที่เก้า ในเนื้อหาส่วนหลังของเพลงสดุดีบทนั้น คาวิตขอร้องพระเจ้าให้ทรงจัดการกับคนชั่ว ความคิด นั้นต่อเนื่องมาในเพลงสดุดีบทนี้ คาวิตขอร้องพระเจ้าอีกครั้งให้ทรงพิพากษาคนอธรรม เพลง สดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยคำสรรเสริญอันเปี่ยมด้วยชัยชนะถวายแด่พระเจ้า อาจมีเนื้อหาเชิงคำ พยากรณ์ถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ด้วยเมื่อพระเยซูทรงปกครองและครอบครองจากเยรูซาเล็ม

สดด 10:1 เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยคำถามแบบเศร้าๆที่ว่าทำไมพระเจ้าถึง ไม่ทรงเข้าแทรกแซงและพิพากษาคณชั่ว โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ไฉนพระองค์ประทับยืนอยู่ห่าง ไกล ไฉนพระองค์ทรงซ่อนพระองค์เสียในยามยากลำบาก ความคิดตรงนี้สอดคล้องกับข้อสงสัย ที่มีมาทุกยุคสมัยที่ว่าทำไมคนชั่วดูเหมือนจะเจริญขึ้นและคนที่ดำเนินตามทางของพระเจ้า ประสบกับความทุกข์ลำบาก ดู เพลงสดุดี 37 และ 73 คาวิตจึงร้องออกมาว่า ทำไม โอ องค์พระผู้ เป็นเจ้า? ทำไมพระองค์ไม่ทรงเข้าแทรกแซงและช่วยเหลือเรา? พระเจ้าทรงกระทำกิจในเวลาอัน

สมบูรณแบบของพระองค์เสมอ เวลาของเราอาจไม่ใช่เวลาของพระองค์ บางครั้งพระองค์ทรงอนุญาตให้เราเผชิญกับช่วงเวลาแห่งการทดสอบเพื่อที่เราจะได้วางใจพระองค์มากขึ้น นอกจากนี้ การทดสอบเช่นนั้นก็เสริมกำลังเรา ทำให้เราเป็นผู้ใหญ่ และหล่อหลอมเรา กระนั้น ในระหว่างความยากลำบากของเขา ดาวิดก็ได้แต่ร้องขอความช่วยเหลือต่อสวรรค์

สดด 10:2-3 ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้จึงเริ่มร่ายยาววิถีต่างๆของคนชั่ว คนชั่ว

ข่มเหงคนยากจนอย่างทะนงองอาจ ขอให้เขาติดกับบ่วงแร้วแห่งอุบายที่เขาคิดขึ้นนั้น คำที่แปลเป็น คนชั่ว (ราชา) ในความหมายแบบทั่วไปมากกว่ามีความหมายเพียงว่าคนอธรรม โปรด สังกัดลักษณะเฉพาะตัวอย่างหนึ่งซึ่งแพร่หลายเหมือนความอธรรมและนั่นก็คือความเย่อหยิ่ง ไม่มีที่ใดเลยในพระคัมภีร์ที่ความเย่อหยิ่งถูกพูดถึงในแง่บวก มันถูกเชื่อมโยงเสมอกับความชั่ว นอกจากนี้ คนใหญ่คนโตและผู้มีอำนาจก็มักข่มเหงคนยากจน คำหลังนี้มีความหมายด้วยว่า การมีใจถ่อม การเป็นคนต่ำต้อยและแม้แต่คนที่ดำเนินตามทางของพระเจ้า ตลอดหลายยุคสมัยนี้หนังสือมีคำพิพากษาต่อผู้ที่บิดเบือนความจริง นั่นคือ ความอธรรมมีใจอิจฉาริษยาและใส่ร้ายคนที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าเสมอ ดังนั้นดาวิดจึงวิงวอนพระเจ้าให้ดักจับพวกเขาในกับดักของพวกเขาเอง ความคิดตรงนี้สอดคล้องกับ 9:15 และสุภาษิต 26:7

นอกจากนี้ 3 เพราะคนชั่วรอดถึงสิ่งที่ใจเขาอยากได้นั้น และอวยพรคนที่โลก ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเกลียดชัง เราได้ทราบเพิ่มเติมเกี่ยวกับใจมนุษย์ที่บาปหนา คนอธรรมมักอวดความปรารถนาต่างๆแห่งใจของตน นี่บอกเป็นนัยว่าคนอธรรมพูดพล่ามด้วยปากของตนอย่างโง่เขลา พวกเขาดำเนินชีวิตตามสิ่งที่พวกเขาอยากได้ (นั่นคือ ความปรารถนาต่างๆแห่งใจของพวกเขา) ยิ่งกว่านั้น พวกเขายังเที่ยวไปสรรเสริญคนเหล่านั้นที่โลกโมโหตันด้วย (คำที่แปลเป็น โลก ตรงนี้ (บัทชา) จริงๆแล้วหมายความว่า ‘โลกโมโหตัน’ หรืออยากได้ ‘มากกว่าเดิม’) อย่างไรก็ตาม ดาวิดหมายเหตุว่าพระเจ้ากลับทรงเกลียดชัง (หรือดูหมิ่น) คนที่มีมุมมองเช่นนั้นเกี่ยวกับชีวิต นำเสรำที่สิ่งนี้คือแรงจูงใจของคนมากมายในวัฒนธรรมสมัยใหม่ของเรา

สดด 10:4-6

ดาวิดพรรณนาถึงวิถีชีวิตของคนอธรรมต่อไป เพราะคนชั่วนั้น

ด้วยสีหน้าที่เย่อหยิ่งโงะจะไม่แสวงหาพระเจ้า พระเจ้ามิได้อยู่ในความคิดทั้งสิ้นของเขาเลย อีกครั้งที่ความเย่อหยิ่งถูกพรรณนาว่าเป็นอุปนิสัยหลักของความอธรรม คำที่แปลเป็น สีหน้า (ฮัพ) แม้หมายถึงใบหน้าโดยทั่วไป มันก็มีความหมายแบบเฉพาะเจาะจงว่าจมูก ความคิดตรงนี้อาจเป็นได้ว่าคนอธรรมเพราะความเย่อหยิ่งเซิดหน้าของตนใส่พระเจ้า เขาไม่มีเวลาให้พระเจ้า เขา “จะไม่แสวงหาพระเจ้า” เขาไม่ต้องการพระเจ้า (หรือเขาคิดเช่นนั้น) คำที่แปลเป็น ในความคิดทั้งสิ้นของเขาเลย (เมซิมมาห์) หมายถึงแผนการและจุดประสงค์ต่างๆของคนๆหนึ่ง ดังนั้นคนอธรรมจึงมักตัดพระเจ้าออกไปจากแผนการต่างๆของตน สิ่งที่เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าไม่ได้เข้ามาในหัวของเขาเลยและคนอธรรมไม่สนใจว่าเขาจะคิดถึงเรื่องนั้นหรือไม่ คนที่ยังไม่รอดและพวกคริสเตียนเนื้อหนังวางแผนชีวิตของตนโดยไม่คิดถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าเลย

ดาวิดหมายเหตุต่อไปว่าสำหรับคนอธรรมแล้ว 5 วิธีการของคนชั่วร้ายกาจอยู่ทุกเวลา การพิพากษาของพระองค์อยู่สูงพ้นสายตาของเขา เขาพ่นความร้ายใส่บรรดาคู่อริของเขา คำที่แปลเป็น ร้ายกาจ (ซูวล) มีความหมายตรงตัวว่า ‘บิดเบือน’ และอาจมีความหมายตรงนี้ว่า ‘เวียนวน’ เพราะชายและหญิงที่เป็นคนอธรรมใช้ชีวิตของตนโดยวางแผนและทำการตัดสินใจต่างๆโดยไม่คำนึงถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าเลย ชีวิตของพวกเขาและของครอบครัวของพวกเขาจึงประสบความยุ่งยากบ่อยๆ คนอธรรมที่ยังไม่รอดใช้ชีวิตของตนโดยไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับพระวาระของพระเจ้าและหลักการต่างๆของมัน นั่นอาจเป็นสิ่งที่ดาวิดหมายถึงในคำพูดที่ว่า “การพิพากษาของพระองค์อยู่สูงพ้นสายตาของเขา” คนที่ยังไม่รอดและคนอธรรมไม่สนใจว่าพระวาระของพระเจ้าคือสมุดแผนที่สำหรับชีวิต พวกเขาเมินมันอย่างสิ้นเชิง “เขาพ่นความร้ายใส่บรรดาคู่อริของเขา” ความคิดตรงนี้อาจเป็นได้ว่าคนอธรรมจำนวนมากทำเสียงขึ้นจมูกอย่างเย้ยหยันใส่ศัตรูของตน อีกครั้งที่ความเย่อหยิ่งปรากฏชัดเจน

ความคิดนั้นดำเนินต่อไปเมื่อดาวิดหมายเหตุว่า 6 โดยคิดในใจของเขาว่า "ข้าจะไม่หวั่นไหว เพราะข้าจะไม่พบความยากลำบากเลย" ความเย่อหยิ่งและความจองหองเป็นลักษณะทั่วไป

ของคนที่ยังไม่รอด คนอธรรมและคริสเตียนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง พวกเขาคิดเอาเองอย่างโง่เขลาว่าไม่มีใครและไม่มีสิ่งใดหยุดยั้งพวกเขาได้ พวกเขาดันทุรังต่อไปตามทางของตน

สดด 10:7-8 คาวิดพรรณนาต่อไปถึงความโง่เขลาของคนเหล่านั้น การแข่งด่า การล่อลวง และการนอกลอยอยู่เต็มปากของเขา ความชั่วร้ายและความเลวทรามอยู่ที่ลิ้นของเขา คนอธรรมเป็นคนปากเสีย มีการแข่งด่าและความตลบตะแลงอยู่ในตัวพวกเขา คำที่แปลเป็น การนอกล (โทวค์) มีความหมายว่า ‘ตัดเป็นชิ้นๆ’ ความคิดที่ใหญ่กว่าก็คือ ลิ้นที่ฉีกคนอื่นเป็นชิ้นๆ นอกจากนี้ “ความชั่วร้ายและความเลวทรามอยู่ที่ลิ้นของเขา” คนอธรรมใช้ลิ้นของตนเพื่อความชั่วร้าย คำที่แปลเป็น ความเลวทราม (อาเวน) มีความหมายด้วยว่าความชั่วช้า กล่าวโดยสรุป คนอธรรมใช้ลิ้นของตนในแบบที่ชั่วร้าย

นอกจากนี้ คนทั้งหลายที่เป็นคนอธรรมจะถูกพบว่า 8 นิ้วข่มคอยดักทำร้ายอยู่ตามชนบท และกระทำฆาตกรรมคนไร้ผิดเสียในที่เร้นลับ ตาของเขาสอดหาคนยากจน ความคิดตรงนี้ก็คือว่า คนอธรรมมักคิดแผนการร้ายและสมคบคิดความชั่วร้ายในใจของตน ความคิดตรงนี้อาจไม่ได้หมายความว่าคนอธรรมทุกคนเป็นฆาตกรมากเท่ากับที่ว่าบางครั้งพวกเขาตรึกตรองถึงเรื่องนั้นในใจของตน พวกเขามักคิดแผนการอสังค์ต่างๆต่อผู้คนที่ยากจนและมีฐานะต่ำต้อย

สดด 10:9-11 ความชั่วของใจมนุษย์ที่บาปหนาถูกเปิดโปงเพิ่มเติมโดยผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ เขาชุ่มอยู่ในที่ลับเหมือนสิงโตอยู่ในที่กำบัง เขาชุ่มอยู่เพื่อจับคนยากจน แล้วเขาหลุมหลอกคนยากจนมาด้วยตาข่ายของเขา 10 เขาหมอบลงและย่อตัวลง เพื่อคนยากจนจะจมลงด้วยพวกที่แข็งแรงของเขา ศักยภาพในการเป็นอาชญากรของใจมนุษย์ถูกเปิดโปง หากไม่ใช่เพราะพระคุณของพระเจ้าแล้ว เราทุกคนก็อาจตกไปในอาชญากรรมเช่นนั้นได้เหมือนกัน คนชั่วร้ายคิดแผนการและสมคบคิดเพื่อที่จะปล้นคนอื่น เมล็ดพันธุ์ชั่วนั้นถูกฝังอยู่ลึกๆภายในใจมนุษย์ทุกคน ข่าวนั้นสื่อหลายแขนงนำเสนอคนที่ทำแบบนั้นเป็นประจำทุกวัน

ยิ่งกว่านั้น คนอธรรม 11 คิดในใจว่า "พระเจ้าลืมนแล้ว พระองค์ทรงซ่อนพระพักตร์และจะไม่ทรงเห็นเลย" บ่อยครั้งที่คนอธรรมทั้งหลายคิดเอาเองว่าตนจะลอยนวลไปได้กับความบาป

ของคุณ หากพวกเขาแม้แต่ตรึกร่องเรื่องพระเจ้า พวกเขาก็เฝ้าเย้ยพระองค์โดยคิดเอาเองว่า
แม้แต่พระองค์ก็จะไม่เห็นความบาปของพวกเขา ช่างเป็นรายการที่เน่าเสียแต่ถูกต้องของ
ลักษณะเฉพาะตัวเหล่านั้นของความอธรรม

สดด 10:12 ดาวิดจึงร้องทูลพระเจ้าให้ทรงกระทำกิจต่อผู้ความชั่วเช่นนั้น โอ
ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงลุกขึ้น โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงชูพระหัตถ์ของพระองค์ขึ้น ขออย่า
ทรงลืมคนที่ถ่อมตัวลง คำที่แปลเป็น ถ่อมตัวลง (อานาฟ) แม้มีความหมายตรงตัวว่าคนเหล่านั้น
ที่มีฐานะต่ำต้อยในบริบทนี้ ก็อาจเป็นคำเหมือนที่ใช้เรียกคนที่ดำเนินตามทางของพระเจ้า ใน
พระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม การดำเนินตามทางของพระเจ้าถูกเชื่อมโยงกับความถ่อมใจ ดาวิดจึง
อ้อนวอนพระเจ้าให้ทรงพิพากษาคนชั่วและแก้ต่างให้คนที่ดำเนินตามทางของพระเจ้า

สดด 10:13-14 ดาวิดจึงถามว่า **ไหนคนชั่วจึงประณามพระเจ้า และกล่าวในใจของ**
ตนเองว่า "พระองค์จะไม่ทรงเอาเรื่องเอาราว" คำที่แปลเป็น ประณาม (นาอัทซ์) มีความหมาย
ด้วยว่า 'ดูหมิ่น' แม้คนอธรรมจะคิดอย่างจงใจว่าตนจะลอยนวลไปได้กับความบาปของตน
ดาวิดก็ถามว่าทำไมพระเจ้าถึงทรงยอมให้พวกเขาดูหมิ่นพระองค์

ตรงกันข้าม ดาวิดเตือนพระเจ้าให้ระลึกว่า **14 พระองค์ทรงเห็น เออ พระองค์ทรง**
พิเคราะห์ความยากลำบากและความโกรธเคืองแล้ว เพื่อพระองค์จะได้ทรงดำเนินคดีด้วย
พระหัตถ์ของพระองค์ คนยากจนมอบตัวไว้กับพระองค์ พระองค์ทรงเป็นผู้ช่วยคนกำพร้าพ่อ
พระเจ้าทรงทราบความบาปของมนุษย์แม้เขาจะจงใจก็ตาม ตรงกันข้าม เมื่อคนยากจน (นั่น
คือ คนที่เคราะห์ร้าย) หันมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าจะทรงเป็นผู้ช่วยเหลือของเขา ความคิด
ที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าเมื่อคนเหล่านั้นที่ขัดสนวางใจองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะทรงผู้ความ
แทนพวกเขา

สดด 10:15 อย่างไรก็ตาม เมื่อวกกลับมาถึงความบาปของคนอธรรม ดาวิดก็
กำชับพระเจ้าว่า **ขอพระองค์ทรงหักแขนของคนชั่วและคนกระทำชั่ว ขอทรงคืนความชั่วของเขา**

ออกมาจนหมดสิ้น ในเวลาอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ พระเจ้าจะทรงจัดการกับคนอธรรม นอกจากนี้ ดาวิดร้องทูลพระเจ้าให้ทรงค้นดูความบาปทั้งสิ้นของคนชั่วและพิพากษามันเสีย

สดด 10:16-18 ดาวิดจึงเปรมปรีดีว่า พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์อยู่ เป็นนิตย์นิรันดร์ บรรดาประชาชาติจะพินาศไปจากแผ่นดินของพระองค์ แม้องค์พระผู้เป็นเจ้า ทรงดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์อย่างแน่นอน อาจมีความหมายโดยนัยเชิงพยากรณ์ตรงนี้ด้วย พระวิญญูณบริสุทธิอาจทรงมองล่วงหน้าไปยังตอนที่พระเยซูจะทรงปกครองในฐานะพระมหากษัตริย์เหนือพิภพทั้งสิ้น เมื่อถึงตอนนั้นและตอนนั้นเท่านั้น คนอธรรมจะพินาศไปจากแผ่นดินอิสราเอลและจากพิภพโลกทั้งสิ้น เมื่อนั้นอาณาจักรของพระองค์จะดำรงอยู่ต่อไปเข้าสู่อาณาจักรนิรันดร์นั้นในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่

ดาวิดจึงปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ โดยร้องทูลว่า 17 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงสดับความปรารถนาของคนที่ย่อมตัวลง จะทรงเสริมกำลังใจเขา และพระองค์จะทรงเงี่ยพระกรรณสดับถ้อยคำของเขา 18 เพื่อประทานความยุติธรรมแก่คนกำพร้าพ่อและคนถูกบีบบังคับ เพื่อมนุษย์บนแผ่นดินโลกจะไม่บีบบังคับเขาอีกต่อไป ดาวิดเตือนพระเจ้าให้ระลึกว่าพระองค์ได้ทรงสดับฟังคำอธิษฐานของคนที่ยึดมั่นตามทางของพระเจ้า (นั่นคือ คนถ่อมใจ) แล้วจริงๆ ดังนั้นพระองค์จะทรงฟังเสียงร้องไห้ของพวกเขาที่ขอให้ นำความยุติธรรมมาสู่ผู้ที่ถูกบีบบังคับ วลีสุดท้าย “มนุษย์บนแผ่นดินโลก” เป็นสิ่งที่น่าสนใจ บางคนพยายามที่จะเชื่อมโยงชื่อนี้กับปฏิบัติต่อพระคริสต์ แม้อาจมีความหมายโดยนัยถึงเรื่องนั้นอย่างไม่ต้องสงสัย บริบทที่ใหญ่กว่าก็ดูเหมือนเอนเอียงไปทางทรศนะที่ว่านี่เป็นอีกชื่อหนึ่งของคนอธรรมโดยทั่วไป

ภาพรวมของเพลงสดุดี 11: เพลงสดุดีบทนี้ไม่ปรากฏชัดเจนว่าถูกเขียนขึ้นเนื่องในโอกาสใดแม้ว่ามันเป็นเพลงสดุดีบทหนึ่งของดาวิดก็ตาม บางคนเสนอแนะว่าดาวิดเขียนมันในสมัยที่เขาถูกซาอูลข่มเหง ความหมายของเพลงสดุดีบทนี้สนับสนุนทรศนะนี้ การจัดเรียงของเพลงสดุดีบทนี้มีลักษณะเรียบง่าย ข้อ 1-3 นำเสนอความทุกข์ลำบากที่ดาวิดเผชิญ ข้อ 4-7 นำ

เสนอพลังกำลังของเขา นั่นคือองค์พระผู้เป็นเจ้าเอง เพลงสดุดีบทนี้ถูกเกริ่นนำว่า ถึงหัวหน้านักร้อง เพลงสดุดีของดาวิด ดาวิดอุทิศเพลงสดุดีบทนี้เหมือนที่เขาทำกับเพลงสดุดีบทอื่นๆ ให้แก่หัวหน้านักดนตรี – อาจของพลับพลา เห็นได้ชัดว่าดาวิดมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลผู้นี้ และมอบเพลงนี้ให้แก่เขาเพื่อไว้ขับร้องที่พลับพลาโดยคนเลวีที่ถูกมอบหมายที่นั่น มีอยู่ห้าสิบห้าครั้งที่ดาวิดอุทิศเพลงสดุดีต่างๆ ให้แก่หัวหน้านักดนตรีผู้นี้

สดด 11:1 ความทุกข์ลำบากที่ดาวิดเผชิญปรากฏชัดเจนเมื่อเพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้น ข้าพเจ้าวางใจในพระเยโฮวาห์ ท่านจะพบกับจิตใจข้าพเจ้าอย่างไรว่า "จงหนีไปที่ภูเขาเหมือนนก ผู้ที่ดาวิดไว้วางใจปรากฏชัดเจน ผู้นั้นคือองค์พระผู้เป็นเจ้าเอง ดาวิดไม่เพียงวางใจพระเยโฮวาห์พระเจ้าในเรื่องความรอดของเขาเท่านั้น แต่เขาวางใจพระองค์เป็นประจำทุกวัน ด้วย จากบริบทนี้ ดูเหมือนว่าอย่างหลังถูกหมายถึงตรงนี้ ขณะที่ดาวิดเผชิญกับการรังควานและการข่มเหงจากซาอูล ความไว้วางใจของเขาก็อยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้า

แม้กระนั้น บางคนได้แนะนำดาวิดให้หนีไปเสีย ดาวิดจึงตอบกลับไปว่า “ท่านจะพบกับจิตใจข้าพเจ้าอย่างไรว่า "จงหนีไปที่ภูเขาเหมือนนก” ในความทุกข์ลำบากที่เขาเผชิญ ดาวิดถูกลองใจให้ยอมแพ้และวิ่งหนี ซาตานจะพยายามทำให้เราท้อใจก่อน จากนั้นหลังจากทำเรื่องนั้นสำเร็จแล้ว มันก็จะลองใจเราให้ยอมแพ้เสีย ดาวิดต่อสู้การทดลองนั้นและจับจ้องสายตาของตนที่องค์พระผู้เป็นเจ้า

สดด 11:2 ภาพเปรียบเทียบอันคมคายถูกนำเสนอ เพราะดูเถิด คนชั่วโง่ธนูและเอาลูกธนูพาดสายไว้แล้ว เพื่อจะยิงเข้าไปอย่างลับๆ ให้ถูกคนใจเที่ยงธรรม แม้ซาอูลเคยพุ่งหอกของตนเข้าใส่ดาวิดหลายครั้งจริงๆ ความคิดตรงนี้ก็เป็นการเปรียบเทียบถึงความทุกข์ลำบากที่ดาวิดเผชิญ เขาเปรียบมันว่าเป็นเหมือนคนๆ หนึ่งที่ขู่ว่าจะยิงเขาด้วยลูกธนูดอกหนึ่ง สิ่งที่ชัดเจนก็คือว่าดาวิดเผชิญความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งในชีวิตของตน เขานำเสนอมันอย่างคมคาย โดยใช้ภาพเปรียบเทียบของการถูกยิงด้วยลูกธนูดอกหนึ่ง

สดด 11:3 จากนั้นดาวิดกล่าวความเห็นหนึ่งที่ลึกซึ้ง **ถ้ารากฐานถูกทำลายเสียแล้ว คนชอบธรรมจะทำอะไรได้"** รากฐานของกฎหมายและความยุติธรรมกำลังถูกทำลายภายใต้การปกครองอันไม่ชอบธรรมของซาอูล ด้วยความสิ้นหวัง ดาวิดตรัสตรองว่าคนชอบธรรมคนหนึ่งจะทำอะไรสำเร็จได้ในสภาพการณ์แวดล้อมเช่นนั้น กล่าวแบบมนุษย์แล้ว เขามองไม่เห็นความหวังเลย เมื่อความบาปทวีคูณ รากฐานของสังคมก็ถูกบั่นทอน

สดด 11:4 อย่างไรก็ตาม ตรงข้ามกับความมืดมนนั้น ดาวิดหันความสนใจของตนไปยังองค์พระผู้เป็นเจ้า **พระเยโฮวาห์ทรงสถิตในพระวิหารอันบริสุทธิ์ของพระองค์ พระที่นั่งของพระเยโฮวาห์อยู่บนฟ้าสวรรค์ พระเนตรของพระองค์มองและหงายตาของพระองค์ทดสอบบุตรทั้งหลายของมนุษย์** แม้ความชั่วคดคิ่นอยู่รอบข้าง พระเจ้าก็ยังประทับอยู่บนบัลลังก์ของพระองค์เหมือนเดิม พระองค์ทรงบริสุทธิ์และพระวิหารของพระองค์ในสวรรค์ก็บริสุทธิ์ แม้คนบาปทั้งหลายอาจดูเหมือนมีชัยอยู่ขณะนี้ พระเนตรของพระเจ้ายิ่งทดสอบหรือประเมินค่าการกระทำและเหตุจูงใจต่างๆของมนุษย์ คำที่แปลเป็น **ทดสอบ (บาชาน)** มีความหมายว่า ‘ตรวจสอบ’ หรือ ‘ทดสอบ’

สดด 11:5 ดังนั้นในทำนองเดียวกัน ดาวิดจึงป่าวร้องว่า **พระเยโฮวาห์ทรงทดสอบคนชอบธรรม แต่วิญญูณของพระองค์ทรงเกลียดชังคนชั่วและผู้ที่ไม่รักความทารุณโหดร้าย** ความคิดตรงนี้อาจเป็นไปได้ว่าพระเจ้าทรงประเมินค่าคนชอบธรรมเป็นพิเศษและทรงสังเกตเห็นความชอบธรรมของพวกเขา นี่บอกเป็นนัยว่าพระองค์จะทรงช่วยพวกเขาให้พ้นอย่างยุติธรรม ตรงกันข้าม พระเจ้าทรงเกลียดชังความบาปของคนชั่ว ในกรณีนี้ดาวิดกล่าวถึง “ผู้ที่รักความทารุณโหดร้าย” เขาอาจหมายถึงซาอูลหรือกลุ่มคนที่สนับสนุนซาอูล

สดด 11:6 ดาวิดจึงกล่าวต่อไปว่า **พระองค์จะทรงเทบ่วงเร็วต่างๆ เพลิงและไฟกำมะถันใส่คนชั่ว ลมที่แผดเผาจะเป็นส่วนถ้วยของเขาเหล่านั้น** ด้วยสำนวนโวหารแบบกวี ดาวิดหมายเหตุน่าสนใจว่าพระเจ้าในเวลาอันสมบูรณ์แบบของพระองค์จะทรงนำการพิพากษามาสู่คนชั่ว เขาใช้คำพูดเปรียบเทียบประสมกันตั้งแต่บ่วงเร็ว (กับดัก) ไปจนถึงไฟและกำมะถันจนถึงพายุที่

โหมกระหน่ำ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือความทุกข์ลำบาก พระเจ้าจะทรงสังเกตเห็นคุณชอบธรรม เพื่อที่จะช่วยพวกเขาให้พ้น แต่พระองค์จะทรงนำแต่ความทุกข์ลำบากมาสู่ชีวิตของคนชั่ว แม้ดาวิดเผชิญการข่มเหงมากมายในวัยหนุ่มของตน พระเจ้าก็ทรงช่วยเขาให้พ้นจากพวกมันทั้งสิ้น ตรงกันข้าม ซาอูลมีชีวิตที่ซึมเศร้า ท้อใจ มีปัญหามากมายที่ไร้ทางออก และสุดท้ายก็ตายอย่าง อับยศ

สดด 11:7 ดาวิดจึงปิดท้ายเพลงสดุดีบทสั้นๆ นี้ด้วยข้อสรุปที่ลึกซึ้ง เพราะพระเยโฮวาห์ผู้ชอบธรรมทรงรักความชอบธรรม พระพิภคร์ของพระองค์ทอดพระเนตรคนเที่ยงตรง มีความจริงที่มีน้ำหนักมากสามประการถูกสรุปในที่นี้ (1) องค์พระผู้เป็นเจ้าเองทรงชอบธรรม หัวข้อหลักนั้นถูกพบอยู่ทั่วพระคัมภีร์ (2) องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรักความชอบธรรม ในประชาชนของพระองค์ (3) และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเผื่อระวังให้คนชอบธรรม พระเจ้าทรงสังเกตเห็นคนเหล่านั้นที่ทำการที่ถูกต้องในฐานะหลักการหนึ่งและทรงดูแลพวกเขา ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าพระเจ้าทรงอวยพรและปกป้องคนชอบธรรม ดู เพลงสดุดี 5:12

ภาพรวมของเพลงสดุดี 12: ชื่อเรื่องของเพลงสดุดีบทนี้ ถึงหัวหน้านักร้องตามทำนองเซมินิท เพลงสดุดีของดาวิด คล้ายกับชื่อเรื่องของเพลงสดุดีบทที่ 6 หัวหน้านักดนตรีผู้นี้ยอมเป็นเลวีคนหนึ่งที่ดูแลแผนกดนตรีของพลับพลา เพลงสดุดีบทนี้ถูกอุทิศให้แก่เขา อย่างไรก็ตาม ในกรณีนี้ ไม่มีการกล่าวถึงเนกิโนธ เห็นได้ชัดว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนเพื่อที่จะขับร้องกับเครื่องดนตรีดังกล่าว เซมินิทเป็นคำฮีบรูอีกคำที่ไม่ได้ถูกแปลซึ่งอาจหมายถึง 'ที่แปด' บางคนคิดว่านี่หมายถึง เสียงแปดคู่ (octave) ขณะที่คนอื่นๆ คิดว่ามันเป็นเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งที่มีแปดสาย เห็นได้ชัดว่าคำฮีบรูทั้งสองคำนี้เป็นศัพท์ทางดนตรีและเสนอแนะว่าเพลงสดุดีบทนี้ต้องถูกขับร้องอย่างไร เพลงสดุดีบทนี้เห็นได้ชัดว่ายกให้ดาวิดเป็นผู้แต่งในชื่อเรื่องของมัน

ภูมิหลังของเพลงสดุดีบทนี้มีลักษณะคล้ายคลึง แม้ไม่เหมือนซะทีเดียวกับภูมิหลังของเพลงสดุดีบทที่แล้ว ดาวิดยังอยู่ในห้องพระโรงของซาอูลและบรรดาข้าราชการสำนักของเขาก็หวาดระแวงดาวิด ดาวิดพรรณนาถึงพวกเขาว่าเป็นคนชั่วในข้อ 8

เพลงสดุดีบทนี้มีโครงร่างดังนี้ ดาวิดขึ้นต้นด้วยคำร้องทุกข์ต่อพระเจ้าอีกครั้งเกี่ยวกับการคิดคดทรยศของคนชั่วที่มีต่อเขา (12:1-4) พระเจ้าเองทรงเข้าแทรกแซงในพระพิโรธเพื่อดาวิด (12:5) จากนั้นดาวิดร้องเพลงถึงความสัตย์ซื่อของพระเจ้าและการที่พระองค์ดูแลประชาชนของพระองค์ (12:6-7) สุดท้ายดาวิดปิดท้ายด้วยหมายเหตุที่เป็นคำคร่ำครวญเมื่อเขาเฝ้าดูความชั่วที่ตกคืบในสมัยของเขา (12:8)

สดด 12:1 เมื่อดาวิดหยุดคิดใคร่ครวญสภาพการณ์แวดล้อมต่างๆ ของตนด้วยความสิ้นหวังเขาร้องออกมาว่า ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงโปรดช่วยเพราะคนที่ตามทางของพระเจ้าไม่มีอีกแล้ว และคนสุจริตได้อันตรธานไปจากบุตรทั้งหลายของมนุษย์ เหมือนเอเลียห์ในสมัยต่อมา เมื่อดาวิดเฝ้าดูความชั่วของสังคมที่อยู่รอบตัวเขา เขาก็มาถึงข้อสรุปที่ว่า การดำเนินตามทางของพระเจ้าและความสัตย์ซื่อได้สิ้นสุดเสียแล้ว เมื่อเราพุ่งเป้าไปที่ความยากลำบากต่างๆ ของเรา เราก็มีแต่ทำให้พวกมันมีขนาดใหญ่โตขึ้นในความคิดของเราซึ่งนำไปสู่ความสิ้นหวังถึงกระนั้น ดาวิดก็หันไปหาพระเจ้าในความสิ้นหวังของตน เมื่อดูเหมือนไม่มีความช่วยเหลืออื่นแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ไม่เคยล้มเหลว ดาวิดทราบเรื่องนั้นดี ถึงกระนั้น เขาก็ระบายความในใจของตนต่อพระเจ้า ดูเหมือนราวกับว่าไม่มีใครอื่นแล้วที่ยินหยัดเพื่อความชอบธรรมและการดำเนินตามทางของพระเจ้ารอบตัวเขา

สดด 12:2 เขาจึงพรรณนาต่อพระเจ้าถึงสภาพต่างๆ ที่เขาเห็นอยู่รอบตัวเขา ทุกคนกล่าวคำไร้สาระต่อเพื่อนบ้านของตน เขาทั้งหลายพูดด้วยริมฝีปากที่ป้อยอและสองใจ นอกจากนี้ ดาวิดมองเห็นความไร้สาระและความทุจริตของคนเหล่านั้นที่อยู่รอบตัวเขา พวกเขากำลังกระซิบเกี่ยวกับดาวิดลับหลังเขาและถึงขนาดโกหกเกี่ยวกับตัวเขาด้วย กระนั้นต่อหน้าเขาพวกเขาก็ป้อยอเขา ดาวิดทราบความหน้าซื่อใจคด การซุบซิบนินทาและการลอบกัดของพวกเขา

ยิ่งกว่านั้น เขารู้ว่าพวกเขากำลังใส่ร้ายเขาต่อหน้าซาอูล ดาวิดกำลังตกเป็นเป้าของเล่ห์เพทุบาย และความหลอกลวงต่อผู้เขา

สดด 12:3-4 อยากรู้ก็ตาม เมื่อตริกครองถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เขาก็หยุดชั่วคราว เพื่อให้กำลังใจตนเองในการที่ว่า พระเยโฮวาห์จะทรงตัดริมฝีปากที่ป้อยออกเสียสิ้น และลิ้นที่พูดวาจาเยอหยิ่งนั้นด้วย แม้ดาวิดตกอยู่ในสภาพการณ์ที่ชั่วร้าย เขาก็รู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าในกาลอันเหมาะสมจะทรงทำให้ริมฝีปากที่กิดคดทรยศเหล่านั้นสิ้นสุดลงเสีย ในวิธีการและจังหวะเวลาที่สมบูรณ์แบบของพระองค์ พระเจ้าทรงมีวิธีจัดการกับลิ้นมู่งร้ายทั้งหลาย ดาวิดวางใจได้ในการรู้ว่าพระเจ้าจะทรงจัดการกับคนเหล่านี้ในเวลาของพระองค์

เขาจึงหมายเหตุความเห็นที่ดูถูกเหยียดหยามบางประการที่เขาได้ยิน 4 คือบรรดาผู้ที่กล่าวว่า "เราจะชนะด้วยลิ้นของเรา ริมฝีปากของเราเป็นฝ่ายเรา ใครจะเป็นนายเรา" ดาวิดได้ยินความเห็นที่อวดดีเหล่านั้นแล้ว เขามองเห็นทัศนคติที่จองหองเหล่านั้น เขาได้ยินคำพูดหมิ่นประมาทที่ร้ายงายของพวกเขาแล้ว อยากรู้ก็ตาม ดาวิดไม่เพียงได้ยินสิ่งนี้เท่านั้น แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงได้ยินแล้วเช่นกัน

สดด 12:5 ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงเข้าแทรกแซงด้วยทรรศนะต่างๆของพระองค์ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราจะลุกขึ้นเดี๋ยวนี้ เพราะคนยากจนถูกบีบบังคับ และคนขัดสนคร่ำครวญ เราจะจัดเขาไว้ในที่ปลอดภัยจากคนที่พ่นความร้ายใส่เขา" พระเจ้าทรงทราบดีถึงการข่มเหงที่กระทำต่อคนชอบธรรม ในเวลาและวิธีการอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ พระองค์จะทรงเข้าแทรกแซงเพื่อพวกเขา ความคิดที่อยู่เบื้องหลังคนที่ยากจนและขัดสนในบริบทนี้ไม่ได้หมายถึงความยากลำบากทางเศรษฐกิจ แต่ความคิดตรงนี้หมายถึงผู้ที่ยากจนและขัดสนฝ่ายวิญญาณเพราะการบีบบังคับและการข่มเหงของผู้บีบบังคับทั้งหลายที่อยู่ดิฐธรรม

องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงประกาศแก่ดาวิดว่า "เราจะจัดเขาไว้ในที่ปลอดภัยจากคนที่พ่นความร้ายใส่เขา" คำว่า เขาในที่นี้คือคนชอบธรรมที่ยากจนและขัดสนซึ่งเผชิญสภาพการณ์แวดล้อมต่างๆที่อยู่ดิฐธรรมอยู่รอบด้าน ความคิดของ "คนที่พ่นความร้ายใส่เขา" คือผู้ที่พ่นคำขู่

อวดดีต่างๆ พระเจ้าทรงทราบเรื่องนี้ดีและในเวลาอันสมบูรณ์แบบของพระองค์จะทรงช่วยคนที่
ดำเนินตามทางของพระเจ้าและคนสัตย์ซื่อที่ถูกกล่าวถึงในข้อ 1 ให้พ้น

สดด 12:6 คราวนี้ผู้พูดกลับมาเป็นดาวิดเหมือนเดิม เขาจึงชื่นชมยินดีที่ว่า
พระคำรัสของพระเยโฮวาห์เป็นพระคำรัสที่บริสุทธิ์ เป็นเหมือนเงินหลอมให้บริสุทธิ์ในเตาไฟ
บนแผ่นดินแล้วถึงเจ็ดครั้ง พระเจ้าเพิ่งตรัสไปในข้อก่อนหน้าและดาวิดชื่นชมยินดีในความ
บริสุทธิ์หมดจดของคำรัสของพระเจ้า ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้เปรียบเทียบความบริสุทธิ์หมดจดของคำ
รัสของพระเจ้าว่าเป็นเหมือนเงินที่ถูกหลอมแล้วซึ่งมีเนื้อดีที่สุด เขาใช้ภาพเปรียบเทียบของ “เงิน
หลอมให้บริสุทธิ์ในเตาไฟบนแผ่นดินแล้วถึงเจ็ดครั้ง” โลหะทั้งหลายที่มีค่าย่อมถูกหลอม
มากกว่าหนึ่งครั้ง ในกรณีนี้ เหมือนกับที่เงินถูกหลอมให้ละลายภายใต้ความร้อนสูง ชีเงินก็ลอย
ขึ้นสู่ชั้นบนสุดของโลหะที่ถูกหลอมนั้นและถูกตัดออกไป จากนั้นเงินนั้นก็ถูกเทออกและถูก
ปล่อยให้แข็งตัว จากนั้นมันก็ถูกหลอมให้ละลายอีกครั้งและสิ่งเจือปนถูกเอาออกไปอีก เงินที่
ผ่านกระบวนการหลอมถึงเจ็ดครั้งถูกเชื่อว่าบริสุทธิ์สุดๆ นั่นคือภาพเปรียบเทียบที่ดาวิดนำเสนอเกี่ยว
กับคำรัสเหล่านั้นของพระเจ้า พวกมันบริสุทธิ์ ดู เพลงสดุดี 19:8

นอกจากนี้ มันสำคัญที่ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ซึ่งได้รับการคลไกรกล่าวถึงไม่เพียงพระ
วณะของพระเจ้าเท่านั้น แต่พระคำรัสของพระองค์โดยด้วย ซาโลมอนเขียนไว้ว่า “พระวณะทุก
คำของพระเจ้านั้นก็บริสุทธิ์” (สุภาษิต 30:5) ตรงนี้คือหลักคำสอนเรื่องการคลไกรด้านถ้อยคำ พระ
วณะของพระเจ้าได้รับการคลไกรไม่เพียงในเนื้อหาทั้งหมดของมันเท่านั้น แต่ทุกถ้อยคำของมัน
ก็ได้รับการคลไกรด้วย เรามีชีวิตอยู่ในสมัยที่แนวคิดเรื่องการคลไกรด้านความคิดถูกนำเสนอ พระ
คัมภีร์กล่าวถึงถ้อยคำเหล่านั้นของพระเจ้าว่าบริสุทธิ์ หนึ่งในปัญหาเหล่านั้นของวิธีการวิพากษ์
เนื้อหาพระคัมภีร์ก็คือว่าถ้อยคำของพระคัมภีร์เป็นสิ่งที่ปรับเปลี่ยนได้ พระวณะของพระเจ้านั้น
บริสุทธิ์และแต่ละถ้อยคำและทุกถ้อยคำของมันก็ได้รับการคลไกรจากพระเจ้า นี่บอกเป็นนัยถึงไม่
เพียงการคลไกรด้านถ้อยคำเท่านั้น แต่การเก็บรักษาไว้ด้านถ้อยคำด้วย

สดด 12:7

ดาวิดกล่าวต่อไปว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์จะทรง

ป้องกันพวกเขาทั้งหลาย พระองค์จะทรงปกป้องรักษาพวกเขาไว้เสมอจากพงศ์พันธุ์นี้ มีการตีความอยู่สองแนวคิดหลักๆเกี่ยวกับข้อนี้ บางคนเชื่อว่าบริบทตรงนี้ต่อเนื่องโดยตรงจากข้อที่แล้วที่มีหัวข้อหลักเป็นพระคำรับของพระเจ้า คนอื่นๆก็เชื่อว่าคำว่า พวกเขา ตรงนี้หมายถึงบริบทที่ใหญ่กว่าของบทนี้ นั่นคือ คนที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าและคนที่สัตย์ซื่อซึ่งถูกกล่าวถึงในข้อ 1 และไปจนจบข้อ 5 แม้ผู้อธิบายพระคัมภีร์ท่านนี้เชื่ออย่างมั่นคงในการเก็บรักษาไว้ของถ้อยคำทั้งสิ้นของพระเจ้า ความต่อเนื่องทางบริบทที่ใหญ่กว่าของบทนี้ก็ลดทอนทฤษฎะนั้น เนื้อหาหลักของเพลงสดุดีบทนี้และเพลงสดุดีบทก่อนหน้าและบทที่ตามมาก็คือว่า พระเจ้าทรงช่วยให้พ้นและทรงพิทักษ์รักษาประชาชนของพระองค์ไว้ นั่นคือความคิดที่ถูกนำเสนออย่างมีพลังในข้อ 5 ความคิดที่น่าจะไข่มากกว่าของดาวิดก็คือ ความมั่นใจของเขาที่ว่าพระเจ้าจะทรงปกป้องและพิทักษ์รักษาคนที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าและคนที่สัตย์ซื่อจากชั่วอายุที่ชั่วร้ายนั้น พระองค์จะทรงทำเช่นนั้นตลอดไปเป็นนิรันดร์ด้วย ข้อถัดไปก็สอดคล้องกับความคิดทั่วไปนี้ นอกจากนี้ บริบทแบบกว้างกว่าของบทที่ 11 จนถึงบทที่ 13 ก็กล่าวชัดเจนถึงการพิทักษ์รักษาของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนที่สัตย์ซื่อของพระองค์

สดด 12:8

แม้มีพระสัญญาของพระเจ้าที่จะช่วยประชาชนของพระองค์ให้

พ้นจากการบีบบังคับของคนอธรรม ดาวิดก็ปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ด้วยคำคร่ำครวญต่อไปนี้ คนชั่วก็เฟ้นฟ่านไปมาอยู่รอบด้าน ขณะที่มีการยกย่องคนชั่วช้าที่สุด ความหมายโดยนัยก็คือว่าซาอูลได้เลื่อนยศคนชั่วและคนต่ำทรามให้รับตำแหน่งที่มียศถาบรรดาศักดิ์และสิทธิอำนาจในราชสำนักของเขา คนเหล่านี้เป็นพวกที่ดาวิดต้องต่อสู้ด้วยเป็นประจำทุกวัน เขาจึงปิดท้ายว่าเมื่อคนเหล่านั้นถูกเช็ดชูในการปกครอง ความชั่วช้าก็แพร่กระจายในแผ่นดินหนึ่ง นั่นเป็นจริงอย่างแน่นอนในประวัติศาสตร์การเมืองอเมริกันเมื่อไม่นานมานี้ มันเป็นเรื่องจริงในสมัยของดาวิด

ภาพรวมของเพลงสดุดี 13: สภาพการณ์แวดล้อมของดาวิดไม่ปรากฏชัดเจน บางคนสันนิษฐานว่าเพลงสดุดีอัน โศกเศร้าบทนี้ถูกเขียนขณะที่เขาหลบหนีจากซาอูล คนอื่นๆก็เสนอแนวคิดที่ว่ามันถูกเขียนขึ้นขณะที่เขาหนีจากอับซาโลม เนื้อหาของเพลงสดุดีบทนี้มีลักษณะเป็นความโศกเศร้าและความสิ้นหวัง นั่นน่าจะสอดคล้องกับชั่วโมงอันมืดมิดเหล่านั้นของการหลบหนีจากอับซาโลมมากกว่าจากซาอูล ตอนที่ดาวิดหนีจากอับซาโลม มันเป็นส่วนหนึ่งของผลเก็บเกี่ยวอันขมขื่นของความบาปของเขา ไม่ว่าจะกรณีใด เพลงสดุดีบทนี้ก็เป็นเสียงร้องให้อัน โศกเศร้าที่ว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ อิกนานเท่าใด เพลงสดุดีบทนี้เริ่มต้นในหุบเขาแห่งความสิ้นหวัง แต่เมื่อดาวิดใคร่ครวญถึงความประเสริฐของพระเจ้า แสงอาทิตย์แห่งสง่าราศีของพระเจ้ายิ่งก็สาดส่องทะลุผ่านเมฆแห่งความมืดครึ้มและเขาปิดท้ายด้วยเพลงสรรเสริญบทหนึ่ง เช่นเดียวกับที่เป็นในเพลงสดุดีหลายบท เพลงสดุดีบทนี้ถูกอุทิศให้แก่หัวหน้ากร็องของปลับปลา อาจเพื่อถูกขับร้องที่ปลับปลา

สดด 13:1-2 ขณะที่ดาวิดอยู่ในหุบเขาแห่งความสิ้นหวัง เขาก็ร้องออกมาว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ อิกนานเท่าใดพระองค์จะทรงลืมข้าพระองค์เสีย เป็นนิตย์หรือ พระองค์จะปิดบังพระพักตร์ของพระองค์จากข้าพระองค์นานเท่าใด ในสองข้อแรก ดาวิดถามว่า “อิกนานเท่าใด” ถึงสี่ครั้ง แม้เขารู้ดีว่านั่น สภาพการณ์แวดล้อมอันยากลำบากซึ่งเขาพบว่าตัวเองอยู่ในนั้นก็ทำให้เขาหมดสิ้นความหวัง พระเจ้าไม่ได้ทรงเลือกที่จะเข้าแทรกแซงและช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นในทันทีเสมอไป พระเจ้าทรงมีบทเรียนหนึ่งให้ดาวิดได้เรียนรู้ขณะอยู่ในหุบเขาแห่งความสิ้นหวัง บทเรียนนั้นก็คือว่า แม้โมงยามนั้นดูเหมือนมืดมิด พระเจ้าก็จะทรงดูแลประชาชนของพระองค์อยู่ดี ถึงกระนั้น ณ เวลานั้นดูเหมือนไม่มีความหวังเลยสำหรับดาวิด เขาจึงกล่าวหาพระเจ้าอย่างขมขื่นว่าทรงลืมเขาเสียแล้วและถึงขนาดซ่อนพระพักตร์ของพระองค์เสียจากเขาด้วยซ้ำ

ดาวิดร้องทูลอย่าง โศกเศร้าต่อไปว่า 2 ข้าพระองค์จะต้องตรึงตรองในใจของข้าพระองค์ และมีความทุกข์โศกอยู่ในใจทุกวันนานเท่าใด ศัตรูของข้าพระองค์จะเหนือข้าพระองค์นานเท่าใด สำหรับดาวิด ดูเหมือนราวกับว่าความทุกข์ลำบากของเขาไม่มีวันจบสิ้น หากสภาพการณ์

แวดล้อมขณะนั้นคือการกบฏของอับซาโลมจริงๆ มันก็คงเป็นช่วงเวลาที่ย่ำแย่จริงๆ สำหรับดาวิด บุตรชายของเขาเองกำลังถูกยกชูขึ้นเหนือเขาในการกบฏอันชั่วช้า ไม่ว่าจะกรณีใด ดาวิดก็ทรมาณตัวเองโดยการตริตรองในใจ โดยอาจครุ่นคิดถึงความบาปนั้นกับนางบัทเชบาซึ่งเป็นสาเหตุหลักแห่งความโศกเศร้าทั้งสิ้นของเขา ถ้านี่เป็นสภาพการณ์แวดล้อมที่ดาวิดเผชิญ มันก็มีอีกบทเรียนหนึ่งตรงนี้ด้วย ผลเกี่ยวเนื่องของความบาปนั้นย่ำแย่ คงอยู่ยาวนาน และสร้างความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งแก่ผู้ที่มีความผิด แม้ผ่านมาหลายปีแล้ว ดาวิดก็ยังเผชิญผลที่ตามมาเหล่านั้นของความบาปของตนต่อไปอยู่เหมือนเดิม

สดด 13:3-4 ผู้แต่งเพลงสดุดีที่โศกเศร้าท่านนี้จึงอ้อนวอนพระเจ้าให้ทรงเข้าแทรกแซงเพื่อเขา โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงพิจารณา และฟังข้าพระองค์ด้วยเถิด ทั้งขอทรงเพิ่มความสว่างแก่ตาข้าพระองค์ เกือบกว่าข้าพระองค์จะหลับอยู่ในความตาย ความคิดตรงนี้ก็คือ ขอให้พระเจ้าทอดพระเนตรดูเขา เขาวิงวอนพระเจ้าให้ทรงทำให้เขาตาสว่างขึ้นเกรงว่าเขาจะตายเสีย ดาวิดตรอมตรมในความท้อใจของตนจนถึงขนาดที่ว่าเขาคิดว่าเขากำลังจะตาย เขาจึงวิงวอนพระเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือ

เขากล่าวต่อไปในทำนองเดียวกันว่า 4 เกรงว่าศัตรูของข้าพระองค์จะว่า "เราชนะเขาแล้ว" เกรงว่าคู่อริของข้าพระองค์จะเปรมปรีดีเพราะข้าพระองค์กำลังหวั่นไหว ดาวิดยกเหตุผลว่าถ้าเขาล้มลง ศัตรูที่เป็นคนไม่ชอบธรรมของเขาก็จะเปรมปรีดี ดังนั้นความพินาศของเขาก็จะเป็นชัยชนะสำหรับคนชั่ว โมเสสได้ยกเหตุผลทำนองเดียวกันนี้ต่อพระพักตร์พระเจ้าอย่างประสบความสำเร็จหลายต่อหลายครั้ง เช่น ในพระราชบัญญัติ 32:27 เป็นต้น

สดด 13:5 น้ำเสียงทั้งหมดของเพลงสดุดีบทนี้เปลี่ยนอย่างฉับพลัน ณ จุดนี้ แม้เขาอยู่ในสภาพการณ์แวดล้อมที่น่าท้อใจ ทันใดนั้นดาวิดก็ระลึกถึงความประเสริฐของพระเจ้า เขาจึงเปรมปรีดีว่า แต่ข้าพระองค์วางใจในความเมตตาของพระองค์ จิตใจของข้าพระองค์จะเปรมปรีดีในความรอดของพระองค์ ดาวิดเปลี่ยนความคิดของตนอย่างรวดเร็วโดยหันไปจับจ้องการที่เขาได้วางใจในความเมตตาของพระเจ้าแล้วซ้ำอีกมาตลอดหลายปี เขาจึง

เปรมปรีดิ์ได้ในการที่พระเจ้าทรงช่วยเขาให้ฟื้นมาแล้วหลายต่อหลายครั้ง เขาจึงชื่นชมยินดีในสิ่ง
ที่เขารู้ว่าจะเป็นการช่วยให้พื้นที่ใกล้เข้ามาของพระเจ้า

สดด 13:6 ด้วยเหตุนี้เขาจึงร้องออกมาว่า ข้าพเจ้าจะร้องเพลงสรรเสริญพระ
เยโฮวาห์ เพราะว่าพระองค์ทรงกระทำแก่ข้าพเจ้าอย่างบริบูรณ์ สเปอร์เจียนในบริบทนี้เขียนไว้
ว่า “ความเชื่อยอมป้องกันมิให้จิตวิญญาณจมดิ่งลงไปได้การทดสอบที่หนักหนาสาหัส โดยนำ
ประสบการณ์ครั้งอดีตเกี่ยวกับฤทธิ์เดช พระเมตตา และความสัตย์ซื่อของพระเจ้ามาสู่จิต
วิญญาณที่ชอบช้า” เมื่อดาวิดใคร่ครวญถึงการที่พระเจ้าได้ทรงช่วยเขาให้ฟื้นมาแล้วในครั้งอดีต เขา
ก็ได้แต่ชื่นชมยินดีในความรู้ที่ว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเขาให้ฟื้นอีก เขาจึงเปรมปรีดิ์และสรรเสริญ
พระเจ้าสำหรับความประเสริฐของพระองค์

เพลงสดุดีบทนี้เป็นตัวอย่างหนึ่งที่แสนคลาสสิกของการที่ดาวิดอยู่ในหุบเขาแห่งความ
สิ้นหวังจนกระทั่งเขาระลึกถึงความประเสริฐของพระเจ้า เขาจึงได้แต่เปล่งเสียงสรรเสริญและ
ขอบพระคุณ แบบแผนนี้จะถูกพบในเพลงสดุดีอีกหลายบท

ภาพรวมของเพลงสดุดี 14: เพลงสดุดีบทนี้ถูกอุทิศให้แก่หัวหน้านักดนตรีแห่งพลับพลา
เหมือนเดิม อาจเพื่อที่จะถูกขับร้องในที่ประชุมในงานพิเศษต่างๆ เราไม่ทราบชัดเจนว่าเพลง
สดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้นเนื่องในโอกาสใด บางคนเชื่อว่ามันถูกเขียนขึ้นในช่วงวันอันมืดมิดเหล่านี้นั้น
ตอนที่ดาวิดหนีไปจากอับซาโลม คนอื่นๆก็คิดว่าเพลงสดุดีบทนี้เป็นคำพยากรณ์ถึงตอนที่
เซนาเคอริบใช้รับซาเคห์มาต่อสู้เยรูซาเล็มเพื่อข่มขู่มัน ดู 2 พงศกัณฑ์ 18-19 แม้เหตุการณ์นั้น
เกิดขึ้นในอีกสามร้อยปีต่อมา มันก็เป็นการประยุกต์ใช้หนึ่งของความจริงที่อยู่ในนี้อย่างแน่นอน
เพลงสดุดีบทนี้มีลักษณะคล้ายกับเพลงสดุดี 53 เช่นกัน

สดด 14:1 เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยคำประกาศที่ว่า คนโง่รำพึงในใจของตน
ว่า "ไม่มีพระเจ้า" ที่น่าสนใจคือคำที่แปลเป็น คนโง่ (นาบาล) มันคือชื่อของ นาบาล ผู้เป็นสามี
คนแรกของนางอาปีกายิล ดู 1 ซามูเอล 25 อาจเป็นไปได้ด้วยว่าดาวิดหมายถึงชายอธรรมที่โง่เขลา

คนนี่ตอนที่เขาเขียนเพลงสคูตึบนี้ แน่ทีเดียว คนที่กล่าวว่าไม่มีพระเจ้าก็เป็นคนโง่ คำว่า *นาบาล* ไม่เพียงมีความหมายโดยนัยว่าโง่เท่านั้น แต่ (ในภาษาพูดสมัยใหม่) รวมถึงการเป็น ‘เจ้าจิ้ง’ ด้วย

ความหมายอีกแบบก็น่าสนใจ โปรดสังเกตว่าคำว่า “มี” เป็นตัวเอียง นั่นหมายความว่า คำๆนี้ไม่ได้อยู่ในต้นฉบับภาษาฮีบรู แต่ถูกผู้แปลใส่เข้ามา โดยหวังว่าจะช่วยเพิ่มความเข้าใจ ต้นฉบับภาษาฮีบรูกล่าวเพียงว่า “คนโง่รำพึงในใจของตนว่า ‘ไม่ พระเจ้า!’” ความคิดตรงนี้จึง อาจเป็นเพียงการกล่าวว่าไม่ต่อพระเจ้าในการกบฏและความไม่เชื่อฟัง คนที่ทำเช่นนั้นก็เป็นคนโง่อย่างแน่นอนเช่นกัน ลองดูบาลาอัม โยนาห์ หรือ โลก เป็นตัวอย่างก็ได้

ดาวิดกล่าวต่อไปว่า เขาทั้งหลายก็เลวทรามลง เขากระทำการที่นำสะอิดสะเอียน ไม่มีสักคนเดียวที่ทำดี คนเหล่านั้นที่ปฏิเสธการมีอยู่จริงของพระเจ้า (หรือแม้แต่เพียงกล่าวคำว่า ไม่ต่อพระเจ้า) ถูกหมายเหตุไว้ว่าเป็นคน *เลวทราม* ฝ่ายศีลธรรม บ่อยครั้งผู้กระทำผิดฝ่ายศีลธรรมที่แย่ที่สุดคือคนเหล่านั้นที่อ้างว่าไม่มีพระเจ้า อันที่จริงไม่มีคนที่เชื่อว่าไม่มีพระเจ้าอย่างจริงจังเลยสักคนเดียว (ในใจของพวกเขา มนุษย์ทุกคนรู้ว่ามิพระเจ้าอยู่องค์หนึ่ง) แทนที่จะทำอย่างนั้น พวกเขากลับอ้างแนวคิดไม่เชื่อพระเจ้าเป็นฉากบังหน้าเพื่อปกปิดการทำผิดศีลธรรมทางเพศที่วิปริตบ่อยครั้งของตน วิธีคิดแบบบิดเบือนของพวกเขาเหตุผลว่า ถ้าไม่มีพระเจ้า ฉันก็ไม่ต้องให้การต่อพระองค์ ฉันฉันก็ทำอะไรก็ได้ตามใจชอบ พวกเขาจึงทำเรื่องผิดศีลธรรมของตนต่อไปอย่างหน้าไม่อาย ชีวิตของพวกเขาจึงนำสะอิดสะเอียน ดาวิดปิดท้ายด้วยคำกล่าวโทษมนุษย์ทุกคน ไม่มีสักคนเดียวที่ทำดี นั่นยังเป็นความจริงอยู่จนถึงเวลานี้ เหตุว่าทุกคนทำบาป

สดด 14:2-3 พระเยโฮวาห์ทรงมองลงมาจากฟ้าสวรรค์ ดูบุตรทั้งหลายของมนุษย์ว่าจะมีคนใดบ้างที่เข้าใจที่เสาะแสวงหาพระเจ้า ความจริงอันมีพลังนั้นยังคงอยู่เหมือนเดิม นั่นคือ มีพระเจ้าอยู่องค์หนึ่งและพระองค์ทรงมองเห็นความชั่วช้าของมนุษย์ นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงเสาะหาเพื่อที่จะดูว่ามีใครสักคนใหม่ที่เข้าใจเรื่องฝ่ายวิญญาณจริงๆและแสวงหาพระเจ้าอย่างแท้จริง (ภาพที่ชัดเจนก็คือ พระเจ้าทรงชะ โง่มองลงมาจากสวรรค์พร้อมกับ

กล้องโทรทรรศน์ของพระองค์เพื่อค้นหาท่ามกลางมนุษย์มากมายสักคนหนึ่งที่แสวงหาพระเจ้าอย่างแท้จริง) นี่บอกเป็นนัยถึงการทรงทราบทุกสิ่งของพระเจ้า พระองค์ทรงรู้จักใจของมนุษย์ทุกคนทั้งชายหญิงและเด็ก

น่าเศร้าที่ว่า 3 เขาทิ้งหลายก็หลงเงินไปหมด เขาทิ้งหลายก็เลวทรามลงเหมือนกันสิ้น ไม่มีสักคนเดียวที่ทำดี ไม่มีเลย ดาวิดบันทึกข้อสรุปอันน่าเศร้าด้วยคำกล่าวโทษสามประการ (1) เผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งสิ้น “หลงเงินไปหมด” แน่ทีเดียว เราทุกคนได้เงินไปเหมือนแกะ เราทุกคนต่างได้หันไปตามทางของตนเอง (อิสยาห์ 53:6) (2) มนุษยชาติได้ “เลวทรามลงเหมือนกันทั้งสิ้น” คำที่แปลเป็น เลวทรามลง (อาลัค) มีความหมายว่าเสื่อมทรามฝ่ายศีลธรรม (3) สุดท้าย ข้อสรุปอันขมขื่นก็คือว่า “ไม่มีสักคนเดียวที่ทำดี ไม่มีเลย” คำกล่าวโทษของพระเจ้าเกี่ยวกับความเสื่อมทรามโดยธรรมชาติของมนุษย์ได้ถูกกล่าวอย่างมีพลังไปแล้ว กล่าวในแง่ของมนุษย์และตามธรรมชาติแล้ว มนุษย์ทุกคนก็เสื่อมทราม ไม่มีสักคนเดียวที่เป็นคนดีและถูกต้องต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้บริสุทธิ์องค์หนึ่ง อัครสาวกเปาโลจึงยกคำพูดจากเพลงสดุดีบทนี้เพื่อสนับสนุนข้อเสนอของเขาเกี่ยวกับความเปี่ยมด้วยบาปของมนุษย์ใน โรม 3:10-11

สดด 14:4 ดาวิดจึงถามคำถามนี้ว่า **บรรดาผู้ที่กระทำความชั่วช้าไม่มีความรู้ หรือ คือผู้ที่กินประชาชนของเราอย่างกินขนมปัง และไม่ร้องทูลพระเยโฮวาห์** ความคิดตรงนี้อาจเป็นได้ว่า มนุษยชาติโง่เขลาถึงขนาดที่พวกเขาไม่มีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าหรือธรรมชาติของบาปเลยหรือ? ดาวิดกล่าวอย่างกวีถึงการที่ชาวโลกมักข่มเหงและหาช่องที่จะกินประชาชนของพระเจ้า ยิ่งกว่านั้น พวกเขา “ไม่ร้องทูลพระเยโฮวาห์” ชาวโลกไม่มีเวลาสำหรับพระเจ้า พวกเขาไม่เคยมาฟังพระองค์ยามเคื่อดร้อน สเปนอร์เจียนออกความเห็นอย่างคมคาย ณ จุดนี้ “คนทั้งหลายที่ไม่มีความรู้ที่ช่วยให้รอดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆของพระเจ้า ย่อมทำให้ตัวเองตกเป็นทาสจนกลายเป็นผู้กระทำความชั่วช้า ไม่มีใจที่จะร้องทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือให้พ้น แต่แสวงหาที่จะสร้างความสนุกสนานให้ตัวเองด้วยการกินคนยากจนและดูหมิ่นประชาชนของพระเจ้า มันคือพันธนาการอันแข็งแรงแรงที่จะเป็นผู้กระทำความชั่วช้า ทาสที่เป็นฝีพาย หรือคนงานในเมืองของไซบีเรียไม่ได้ตกต่ำและน่าเวทนามากกว่าอย่างแท้จริง งานที่หนักและรางวัลก็เย่ คนเหล่า

นั่นที่ไม่มีความรู้ยอมเลือกการเป็นทาสเช่นนั้น แต่คนเหล่านั้นที่ได้รับการสั่งสอนเกี่ยวกับ พระเจ้ายอมร้องทูลเพื่อที่จะถูกช่วยให้พ้นจากมัน ความโหดเหี้ยมแบบเดียวกันนี้ซึ่งทำให้ผู้คนตก เป็นทาสของความชั่วร้ายต่อไปยอมทำให้พวกเขาเกลียดชังบุตรทั้งหลายที่เป็นไทของพระเจ้า คนเหล่านั้นยอมแสวงหาที่จะกินพวกเขาเสีย”

สดด 14:5 แม้หลายครั้งคนอธรรมอาจข่มเหงประชาชนของพระเจ้า สูดท้าย แล้วพวกเขาก็เจอกับพระพิโรธของพระเจ้า เมื่อถึงตอนนั้น เขาทั้งหลายอยู่ที่นั่นอย่างนำ สยดสยองยิ่งนัก เพราะพระเจ้าทรงสถิตตลอดชั่วอายุของผู้ชอบธรรม แม้คนทั้งหลายที่เป็นแบบ เสโรดและนิมโรดอาจข่มเหง พระเจ้าในกาลอันเหมาะสมของพระองค์ก็จะให้พวกเขาเจอกับการ ปกป้องดูแลของพระองค์ที่มีต่อประชาชนของพระองค์ คนเหล่านี้ยอมได้รับบทเรียนอันเจ็บปวด เพื่อที่จะเกรงกลัวพระเจ้า

คำว่า *ผู้ชอบธรรม* ถูกใช้ตรงนี้เพื่อเป็นคำเรียกทั่วไปสำหรับประชาชนของพระเจ้า มันยัง มีความหมายแบบเฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้นเพื่อหมายถึงคนเหล่านั้นที่จัดแจงชีวิตของตนในความชอบ ธรรมด้วย พระเจ้าทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกเขาและทรงพิทักษ์รักษาและปกป้องพวกเขา

สดด 14:6 แม้กระนั้น คนชั่วได้คิดว่าแผนงานของคนยากจนเสีย แต่พระเยโฮ วาห์ทรงเป็นที่ลี้ภัยของเขา ข้อที่กล่าวถึง *คนยากจน* ตรงนี้หมายถึงคนที่มีใจถ่อมซึ่งเป็นอีกชื่อ หนึ่งสำหรับประชาชนของพระเจ้า คนอธรรมยอมเหยียดหยันและเยาะเย้ยเมื่อประชาชนของ พระเจ้าเข้าลี้ภัยในพระองค์ แต่ช่างเป็นการตระหนักรู้อันเปี่ยมสุขที่ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็น ที่ลี้ภัยของเรา เจริญเยาะเย้ยต่อไปเลย เจ้าทั้งหลายผู้กระทำความชั่วช้าเอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าทรง เป็นที่ลี้ภัยของเรา!

สดด 14:7 ดาวิดปิดท้ายเพลงสดุดีสั้นๆอันเปี่ยมด้วยพลังบทนี้ด้วยคำร้องทูล ต่อพระเจ้า โอ ขอการช่วยให้รอดเพื่ออิสราเอลมาจากศิโยนเสียทีเถิด น่าสนใจที่คำที่แปลเป็น ความรอด (*เยชูวาห์*) ในพระคัมภีร์เดิมจริงๆแล้วคือชื่อ *เยชู* ในพระคัมภีร์ใหม่ มันแปลได้ด้วยว่า ‘ผู้ช่วยให้รอด’ ศิโยนเป็นชื่อเรียกอีกชื่อของเยรูซาเล็ม ความคิดตรงนี้จึงแปลได้ว่า “โอ ขอพระผู้

ช่วยให้อรอดของอิสราเอลเสด็จออกมาจากเยรูซาเล็มเสียทีเถิด” ดาวิดจึงวิงวอนพระเจ้าให้ส่ง ความรอดมาทางพระเมสสิยาห์ของพระองค์ นั่นคือ พระเยซู เขาจึงพูดต่อไปว่า เมื่อพระเยโฮ วาห์ทรงให้พวกเชลยแห่งประชาชนของพระองค์กลับสู่สภาพเดิม ยาโคบจะปลาบปลื้ม อิสราเอล จะยินดี ดาวิดอาจถูกนำพาโดยพระวิญญูณบริสุทธิเพื่อกล่าวพยากรณ์ถึงการกลับมาและการ รวบรวมอีกครั้งของอิสราเอลจากการตกเป็นเชลยของพวกเขา เมื่อวันนั้นมาถึงในที่สุด ยาโคบ จะชื่นชมยินดีอย่างแท้จริงและอิสราเอลจะดีใจ แม้จะมีการสำเร็จจริงบางส่วนแล้วของการกลับ มาของอิสราเอลยังแผ่นดินนั้น เมื่อพระเจ้าช่วยให้อรอดของอิสราเอลเสด็จมาด้วยฤทธานุภาพและ สง่าราศีใหญ่ยิ่ง อิสราเอลจะถูกพากลับมายังแผ่นดินของพวกเขาทั้งหมด ในวันนั้นจะมีความ ชื่นชมยินดีและความดีใจใหญ่ยิ่ง

เมื่อบทนี้ปิดท้ายด้วยสิ่งที่เป็นหมายเหตุเชิงพยากรณ์เกี่ยวกับวันแห่งพระเยโฮวาห์ อาจ เป็นได้ว่าการประยุกต์ใช้ที่ใหญ่กว่าของเพลงสดุดีบทนี้คือ อิสราเอลในยุคเจ็ดปีและการข่มเหงที่ พวกเขาจะเผชิญในวันนั้น กระนั้น ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงทำให้เหล่าคนอธรรมกลัว ยิ่งนักแม้ว่าพวกเขากินประชาชนของพระเจ้าดูจนมปังก็ตาม

ภาพรวมของเพลงสดุดี 15: เพลงสดุดีบทนี้มีชื่อเรื่องเพียงว่า เพลงสดุดีของดาวิด ไม่ ปรากฏชัดเจนว่ามันถูกเขียนขึ้นเนื่องในโอกาสใด แต่บางคนซึ่งรวมถึงสเปอร์เจียนด้วย ก็คิดว่า เพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้นในตอนที่ยิวบัพยิตถูกส่งคืนมายังอิสราเอลจากคนฟีลิสเตีย หลายส่วนของเพลงสดุดีบทนี้มีความคล้ายคลึงกันอย่างมากกับเพลงสดุดี 24 ซึ่งก็เชื่อมโยงกับ การนมัสการที่พลับพลาเมื่อที่ยิวบัพยิตถูกส่งคืนกลับมาแล้ว เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยการที่ดาวิด ถามคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบว่าผู้ใดจะนมัสการที่พลับพลาได้ ส่วนที่เหลือของเพลงสดุดีบทนี้ ถูกใช้เพื่อตอบคำถามนั้น

สดด 15:1

ดาวิดจึงขึ้นต้นเพลงสดุดีบทสั้นๆนี้ด้วยคำถามเหล่านี้ ข้าแต่พระเย

โฮวาห์ ผู้ใดจะอาศัยอยู่ในพลับพลาของพระองค์ ผู้ใดจะอยู่บนภูเขาอันบริสุทธิ์ของพระองค์

ความคิดตรงนี้ก็ถือว่า ใครจะอาศัยอยู่หรืออยู่ต่อไปในพลับพลาได้? หรือจะประยุกต์ใช้ความคิดที่ว่า ใครจะเข้าสนิทในสามัคคีธรรมอันใกล้ชิดกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้? (โปรดระลึกว่าพลับพลาคือที่ๆการสถิตบน โลกนี้ของพระเยซูเจ้าประทับอยู่ การอาศัยอยู่ที่นั่นบอกเป็นนัยถึงการมีสามัคคีธรรมอันใกล้ชิดกับพระองค์) ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าตรงนี้สอดคล้องกับของยอห์น 15 ที่พระเยซูทรงสั่งสอนเราให้เข้าสนิทในพระองค์ ดาวิดจึงถามว่าใครจะทำเช่นนั้นได้ (การกล่าวถึงภูเขาอันบริสุทธิ์ของพระเจ้าก็หมายถึงภูเขาสูงชันที่บนยอดของมันพลับพลาตั้งอยู่ที่กิเบโอน ห่างไปประมาณเจ็ด ไมล์ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเยรูซาเล็ม)

สดด 15:2-3 ดาวิดพรรณนาต่อไปถึงบุคคลผู้ที่จะได้รับสิทธิพิเศษที่จะเข้าสนิทในสามัคคีธรรมอันใกล้ชิดกับองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล คนๆนั้นคือผู้ที่ดำเนินใน**ความเที่ยงธรรม และประพฤติตามความชอบธรรม และพูดความจริงจากใจของตน** ความชอบธรรมแห่งชีวิตและความเชื่อตรงของจิตใจคือคุณสมบัติที่ต้องมีสำหรับการเข้าสนิทในสามัคคีธรรมอันใกล้ชิดกับพระองค์ เมื่อพระเยซูตรัสว่า “จงเข้าสนิทอยู่ในเรา” ในยอห์น 15:4 พระองค์ก็อาจหมายถึงเพลงสดุดี 15 อยู่ในพระคำริของพระองค์ นอกจากนี้ สาวกเหล่านั้นซึ่งรู้จักเพลงสดุดีบทนี้ดีก็อาจนึกย้อนถึงมันเช่นกัน

ยิ่งกว่านั้น บุคคลเช่นนั้นคือ **3 ผู้ซึ่งไม่ใช้ลิ้นของตนในการนินทาวาร้าย ไม่กระทำชั่วต่อเพื่อนบ้าน และไม่ตำหนิเพื่อนบ้านของตน** ความชอบธรรมที่แท้จริงแห่งชีวิตหมายถึงการควบคุมลิ้นของเรา มันหมายถึงการทำสิ่งที่ถูกต้องต่อเพื่อนบ้านของเรา ซึ่งรวมถึงการไม่นินทาลับหลังพวกเขาด้วย

สดด 15:4 นอกจากนี้ การที่ผู้ใดจะเข้าสนิทในสามัคคีธรรมอันใกล้ชิดกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของพระองค์ได้นั้น ในสายตาของเขา คนถ้อยเป็นคนที่ถูกคูหิมันเหยียดหยามเขาให้เกียรติแก่ผู้ที่ยำเกรงพระเยซูเจ้า เมื่อให้คำสัตย์ปฏิญาณแล้วต้องพบกับความปวดร้าวเขาก็ไม่กลับคำ คุณลักษณะอีกสามประการของอุปนิสัยอันชอบธรรมถูกให้ไว้ (1) บุคคลผู้ดำเนินในสามัคคีธรรมอันใกล้ชิดกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะขะเขย่งคนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิตในความบาป

ความลึกซึ้งของสามัคคีธรรมกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในขณะเดียวกันจะทำให้เกิดความ
สะอิดสะเอียนต่อความบาปและต่อคนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิตในความบาป (2) ตรงกันข้าม บุคคล
ที่เข้าสนิทในสามัคคีธรรมอันใกล้ชิดกับพระผู้ช่วยให้รอดของพระองค์จะทำให้เกียรติคนเหล่านั้นที่
ยำเกรงพระเจ้า คนที่ชอบธรรมจะนับถือคนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิตอย่างเที่ยงธรรม โดยดำเนินใน
ความยำเกรงพระเจ้า (3) ยิ่งกว่านั้น บุคคลที่เข้าสนิทในพระองค์จะรักษาคำพูดของตนแม้ว่ามัน
อาจเป็นเรื่องยากก็ตาม ความสุจริตของคำพูดคือรากฐานแห่งความชอบธรรม

สดด 15:5 สูดท่าย บุคคลผู้ที่เข้าสนิทในพระองค์คือ ผู้ที่มีได้ให้คนอื่นกู้
เงินโดยคิดดอกเบี้ย และไม่ยอมรับสินบนต่อผู้ผู้ไร้ความผิด ผู้ซึ่งกระทำสิ่งเหล่านี้จะไม่หวั่นไหว
เป็นนิรันดร์ เงื่อนไขเพิ่มเติมอีกสองประการสำหรับการเข้าสนิทในพระองค์ถูกนำเสนอ (1) บุคคล
เช่นนั้นเป็นคนซื่อตรงและทำธุรกิจอย่างสุจริต ในอพยพ 22:25, เลวีนิติ 25:36-37 และพระราช
บัญญัติ 23:19-20 อิสราเอลถูกห้ามมิให้ให้กู้ยืมเงินแก่พี่น้องหรือเพื่อนบ้านของตน โดยคิด
ดอกเบี้ย นี่ไม่ได้หมายถึงการทำสัญญาผ่อนสิ่งต่างๆหรือสัญญากู้ยืมอื่นๆ แต่ความคิดตรงนี้ก็คือ
ว่า พี่น้องหรือเพื่อนบ้านคนหนึ่งที่ขัดสนและการชู้ตริตเขาด้วยการปล่อยเงินกู้ที่คิดดอกเบี้ย
แพงๆ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ การเอาเปรียบใครสักคน โดยเฉพาะในยามที่เขาเดือดร้อน (2)
ในแบบเดียวกัน บุคคลที่เข้าสนิทในพระองค์จะไม่ปฏิบัติอย่างยุติธรรมต่อบุคคลที่ไร้เดียงสา
โดยกล่าวหาเขาหรือให้การปรักปรำเขาอย่างผิดๆ นี่ยิ่งเป็นจริงเมื่อรางวัล (หรือค่าหัว) ถูกเสนอ
ให้

ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าในเรื่องนี้ทั้งหมดก็คือว่า บุคคลที่อาศัยอยู่ในการสถิตอยู่ด้วยของ
องค์พระผู้เป็นเจ้าย่อมต้องเป็นผู้ที่ชีวิตของเขาถูกจัดระเบียบและมีลักษณะเฉพาะตัวเป็นความ
ชอบธรรมและความบริสุทธิ์ที่แท้จริง ดาวิดเข้าใจอย่างชัดเจนว่าความบริสุทธิ์นั้น ไม่ใช่เรื่องทาง
พิธีกรรมและความบริสุทธิ์หมดจดภายนอก แต่เป็นความบริสุทธิ์ของจิตใจซึ่งสำแดงตัวออกมา
ในการดำเนินชีวิตอันชอบธรรม นี่หมายรวมถึงเรื่องจิตปาดะของชีวิตและการทำธุรกิจในชีวิต
ประจำวัน

“ผู้ซึ่งกระทำสิ่งเหล่านี้จะไม่หวั่นไหวเป็นนิรันดร์” คนเหล่านั้นที่ชีวิตของตนต่ำแดงถึง ความชอบธรรมและความบริสุทธิ์ที่แท้จริงจะไม่หวั่นไหวเลยจากสามัคคีธรรมกับพระเจ้าผู้ช่วยให้ รอดและการเข้าสนิทในพระองค์ ตรงกันข้าม คนเหล่านั้นที่ยอมให้มีการฝ่าฝืนหลักการพื้นฐาน แห่งความชอบธรรมเหล่านี้จะไม่หวั่นไหวเข้าสนิทในพระองค์เลย

ภาพรวมของเพลงสดุดี 16: เพลงสดุดีบทที่สิบหกถูกเรียกว่า เพลงสดุดีทองคำ มันถูก เรียกว่า ‘เพชรพลอยของดาวิด’ และ ‘เพลงอัน โคตรเด่น’ ของเขา สเปร์เจอร์เขียนเรียกมันว่า ‘เพลง สดุดีแห่งเคล็ดลับอันมีค่า’ ความหมายของคำว่า **มิกทาม** ไม่ชัดเจน มันปรากฏตรงนี้และในชื่อ เรื่องของเพลงสดุดี 56-60 มันอาจเป็นข้อปฏิบัติทางดนตรี คนอื่นๆก็คิดว่ามันหมายถึง ‘คำ อธิษฐาน’ หนึ่งหรือ ‘การใคร่ครวญ’

ไม่ปรากฏชัดเจนว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้นในโอกาสใด อย่างไรก็ตาม บางคนคิดว่า มันเป็นส่วนที่ดาวิดกำลังหลบหนีจากซาอูลในถิ่นทุรกันดารมาโอนใน 1 ซามูเอล 23 ซาอูลไล่ล่า ดาวิดจนถึงจุดที่ดูเหมือนว่าการหลบหนีเป็นสิ่งที่ไม่อาจเลี่ยงได้ จากนั้นอยู่ดีๆก็มีข่าวมาว่าคนฟี ลิสเตียได้รุกรานแผ่นดินนั้นแล้ว พระเจ้าจึงทรงช่วยดาวิดให้พ้นอย่างอัศจรรย์ สภาพการณ์ แวดล้อมเหล่านั้นดูเหมือนจะสอดคล้องกับเพลงสดุดีบทนี้อย่างดี

เพลงสดุดีบทนี้ยังรวมถึงคำพยากรณ์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับการฟื้นฟูพระชนม์ขององค์พระผู้ เป็นเจ้าของเราด้วย พระวิญญูณบริสุทธิ์ทรงจิตใจทั้งเปโตรและเปาโลให้ยกคำพูดจากข้อ 9-10 เพื่อสนับสนุนคำกล่าวของพระคัมภีร์เรื่องการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู ดู กิจการ 2:25-31 และ 13:35-37

เช่นเดียวกับที่เป็นในเพลงสดุดีหลายบท ดาวิดขึ้นต้นในหุบเขาแห่งความสิ้นหวัง โดย ตระหนักถึงวิกฤตินั้นที่เขาเผชิญอยู่ (ข้อ 1-4) อย่างไรก็ตาม เมื่อเขาเริ่มใคร่ครวญถึงความ ประเสริฐของพระเจ้า (ข้อ 5-6) เขาก็เริ่มสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า (ข้อ 7-8) เพลงสดุดีบทนี้ปิด ท้ายด้วยการที่ดาวิดเปรมปรีดีในการช่วยให้พ้นของพระเจ้า (ข้อ 9-11)

สดด 16:1 ในคราวแห่งวิกฤติและความทุกข์ลำบาก ดาวิดร้องทูลว่า โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงพิทักษ์ข้าพระองค์ไว้ เพราะข้าพระองค์วางใจในพระองค์ ในการเผชิญการถูกจับโดยชาอูลซึ่งใกล้เข้ามา ดาวิดร้องทูลต่อพระเจ้าให้ทรงพิทักษ์รักษาเขาไว้ คำที่แปลเป็น พิตักษ์ (ชามาร์) ก็หมายถึง ‘ปกป้อง’ ด้วย เขาจึงร้องทูลต่อพระเจ้าให้ปกป้องเขาไว้ ดาวิดไม่เพียงฝากการช่วยให้พ้นของตนไว้กับพระเจ้าเท่านั้น เขายังเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงเรื่องนั้นด้วย – “เพราะข้าพระองค์วางใจในพระองค์” นั่นคือความเชื่อในระดับที่จริงจังมากขึ้น

สดด 16:2-3 ดาวิดกล่าวต่อไปโดยการถ่อมตัวเขาลงต่อพระพักตร์พระเจ้า โอ จิตวิญญาณของข้าพเจ้าเอ๋ย เจ้าได้ทูลพระเยโฮวาห์แล้วว่า "พระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ นอกเหนือพระองค์แล้ว ข้าพระองค์ไม่มีดีเลย" ดาวิดไม่เพียงให้การต่อพระเจ้าว่าพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาเท่านั้น แต่เขายังหมายเหตุด้วยความดีใจก็ตามที่เขาอาจมีเทียบไม่ได้เลยกับความประเสริฐอันไร้ที่สิ้นสุดของพระเจ้า ดาวิดรับสารภาพอย่างชัดเจนถึงความต่ำต้อยกว่าของตนและความเหนือกว่าของพระเจ้า

ความดีของดาวิด (แม้มีจำกัดก็ตาม) กลับมีไปถึง 3 วิสุทธิชนในแผ่นดินและผู้ประเสริฐ เป็นพวกที่ข้าพเจ้ามีความปีติยินดีทั้งสิ้นด้วย ความคิดตรงนี้อาจเป็นได้ว่าแม้ดาวิดอาจเทียบไม่ได้เลยกับความประเสริฐของพระเจ้า อย่างน้อยเขาก็แสดงความกรุณาต่อประชาชนของพระเจ้าเมื่อเขามีโอกาส ดังนั้นเขาจึงยกคำกล่าวอ้างนี้ต่อพระพักตร์พระเจ้าเป็นเหตุผลเพิ่มเติมเพื่อที่พระเจ้าจะทรงช่วยเขาให้พ้น

สดด 16:4 จากนั้นดาวิดออกความเห็นเกี่ยวกับคนเหล่านั้นที่หันไปนับถือรูปเคารพ แต่บรรดาผู้ที่รีบติดตามพระอื่น ความทุกข์โศกของเขาก็ทวีขึ้น ดาวิดครุ่นคิดถึงความทุกข์ลำบากที่จะถูกทวีขึ้นแก่คนเหล่านั้นที่ไปติดตามพระอื่น เขาจึงเตือนพระเจ้าให้ระลึกว่าข้าพเจ้าจะไม่ถวายเครื่องดื่มบูชาแห่งเลือดของพวกเขา หรือริมฝีปากของข้าพเจ้าจะไม่ออกชื่อพระนั้น ดาวิดปฏิเสธว่าจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับวิधिปฏิบัติในการนับถือรูปเคารพเหล่านั้นเลย เขาจะไม่แม้แต่เอ่ยชื่อพระเทียมเท็จเหล่านั้นด้วยซ้ำ เขาไม่ข้องเกี่ยวกับพวกมันเลย

สดด 16:5-6

แม้ดาวิดอยู่ในวิกฤติครั้งใหญ่ เขาก็เริ่มนึกย้อนถึงความประเสริฐของพระเจ้า พระเยโฮวาห์ทรงเป็นส่วนมรดกและถ้วยของข้าพเจ้า พระองค์ทรงรักษาส่วนของข้าพระองค์ไว้ ตรงนี้ดาวิดกล่าวถึงระบบของคณิสรรพในการรับมรดกตกทอดจากบรรพบุรุษของตนเป็นที่ดิน แม้เขาจะได้รับที่ดินเป็นมรดกเมื่อบิดาของเขาเสียชีวิต ดาวิดก็ประกาศว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นส่วนมรดกของเขา กล่าวอีกนัยหนึ่ง เขาตั้งตาคอยสิ่งใดก็ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะจัดเตรียมไว้ให้เขา นั่นย่อมดีกว่ารางวัลหรือความก้าวหน้าใดๆที่โลกนี้มีให้เสมอมาและจะเป็นเช่นนี้เสมอไป ดังที่เปาโลจะกล่าวไว้ว่า “เพราะว่าสำหรับข้าพเจ้านั้น การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ และการตายก็ได้กำไร” (ฟิลิปปี 1:21) ดาวิดรู้ว่าพระเจ้าทรงรักษาส่วนของเขาในชีวิตไว้ ความคิดตรงนี้ก็คือว่าพระเจ้าทรงพิทักษ์รักษาเขาและทรงปกป้องเขา ทุกอย่างที่เขาจะมีหรือจะเป็นอยู่ในพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าทั้งหมด

ยิ่งกว่านั้น ดาวิดประกาศว่า 6 เขตแดนของข้าพเจ้าเป็นที่ที่ร่มรื่น เออ ข้าพเจ้ามีมรดกที่ดี ความคิดตรงนี้ย้อนกลับไปยังระบบของคณิสรรพเรื่องการรับมรดกที่ดิน ความคิดเรื่อง เขตแดน อาจหมายถึงเส้นสำรวจ (หรือเขตแดน) ของสิ่งที่เขาจะได้รับเป็นมรดกจากบิดาของเขา เขารับรู้ว่ามีผืนดินอันสวยงามที่จะตกเป็นของเขา อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาบริบทที่ใหญ่กว่า ดาวิดกลับกำลังหมายถึงการที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นส่วนมรดกอันดีของเขา พระเจ้าทรงเป็นแหล่งที่มาและทรัพยากรแห่งพระพรทั้งสิ้นแก่เขา เขาตั้งตาคอยพระพรเหล่านั้นที่พระเจ้าจะทรงจัดหาให้ไม่เพียงในชีวิตนี้เท่านั้นแต่ในสวรรค์ที่จะมานั้นด้วย

สดด 16:7

ดาวิดจึงประกาศก้องว่า ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระเยโฮวาห์ ผู้ประทานคำปรึกษาแก่ข้าพเจ้า เออ ในกลางคตินจิตใจของข้าพเจ้าเตือนสอนข้าพเจ้า เมื่อตระหนักถึงความประเสริฐของพระเจ้าที่มีต่อเขา ดาวิดก็ได้แต่หยุดชั่วคราวเพื่อสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าไม่เพียงอวยพรเขาอย่างบริบูรณ์เท่านั้น แต่พระองค์ประทานคำปรึกษาแก่เขาด้วย น่าสนใจที่ดาวิดกล่าวถึง จิตใจของเขา คำที่แปลเช่นนั้น (คิลยาห์) มีความหมายตรงตัวว่าเครื่องในต่างๆ อย่างไรก็ตาม เราควรระลึกว่าคณิสรรพโบราณคิดเชิงสำนวนว่าเครื่องในต่างๆ (ลำไส้ต่างๆ) เป็นที่ตั้งของอารมณ์ต่างๆ ความคิดตรงนี้เปรียบได้กับความคิดของคนตะวันตกสมัยใหม่ที่ว่า

‘ใจ’ ของเราเป็นที่ตั้งของอารมณ์ต่างๆของเรา หากกล่าววลีหลังนี้โดยใช้คำพหูพจน์ใหม่กว่า ความคิดก็คือว่าพระเจ้าทรงสั่งสอนใจของดาวิดในตอนกลางคืน พระเจ้าประทานคำปรึกษาแก่เขากระทั่งในตอนกลางคืน

สดด 16:8 ดั่งนั้นดาวิดจึงประกาศต่อไปอีกว่า ข้าพเจ้าตั้งพระเยโฮวาห์ไว้ตรงหน้าข้าพเจ้าเสมอ เพราะพระองค์ประทับที่มือขวาของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่หวั่นไหว ความคิดก็คือว่าดาวิดให้องค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่ตรงหน้าเขาตลอดเวลา ในคำเทศนาอันยิ่งใหญ่ของเปโตรในวันเพ็นเทคอสต์นั้น เขายกคำพูดจากเพลงสดุดี 16:8 ในกิจการ 2:25 พระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่ตรงหน้าดาวิดตลอดเวลา พระองค์ทรงอยู่ในความคิดของเขาเสมอ ดั่งนั้นความช่วยเหลือของพระเจ้าจึงอยู่ที่มือขวาของเขา ดั่งนั้นดาวิดจึงประกาศได้ว่า “ข้าพเจ้าจะไม่หวั่นไหว” ความคิดก็คือว่าดาวิดรู้ว่าด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า เขาจะไม่หวั่นไหวเลย รากฐานอันมั่นคงถูกพบในองค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อเราขึ้นอยู่กับพระคริสต์ผู้ทรงเป็นพระศิลาอันเข้มแข็ง เราก็คงจะไม่หวั่นไหวหรือแม้แต่สะเทือนเลย ดาวิดทราบเรื่องนั้นและประกาศมันให้เป็นที่ทราบกันทุกยุคสมัย

สดด 16:9 ด้วยความมั่นใจอันเปี่ยมสุขนั้น ดาวิดจึงพักสงบในสันติสุขได้ เพราะฉะนั้นจิตใจของข้าพเจ้าจึงยินดีและจิตวิญญาณของข้าพเจ้าก็ปรีดา เนื้อหนังของข้าพเจ้าจะพักพิงอยู่ในความหวังใจด้วย เมื่อเราอาศัยอยู่ในสถานที่ลับแห่งองค์ผู้สูงสุดและในใจกลางแห่งน้ำพระทัยของพระองค์ เราก็คงชื่นชมยินดีได้ นอกจากนี้ มีสันติสุขและไม่มีความกลัว เพราะรู้ว่าพระองค์ทรงอยู่ที่มือขวาของเรา ดั่งนั้นแม้วิกฤตอาจอยู่รอบตัวเรา เราก็คงพักสงบได้ในความหวังเรื่องการช่วยให้พ้นและการอวยพรของพระองค์

สดด 16:10 ด้วยการหยั่งรู้อันล้ำลึกแบบผู้พยากรณ์ ดาวิดประกาศว่า เพราะพระองค์จะไม่ทรงทิ้งจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในนรก ทั้งจะไม่ทรงให้องค์บริสุทธิของพระองค์เปื้อนนำไป แม้หากว่าซาอูลมีชัยในการฆ่าเขา ดาวิดก็รู้ว่าพระเจ้าจะทรงทำให้ตนเป็น

ขึ้นอีกสักวันหนึ่ง คำที่แปลเป็น นรก (เฮโอด) หมายถึงหลุมศพ ยม โลก และนรกสำหรับคนที่ไม่รอด แม้ความตายจะมีชัยต่อเขาในที่สุด ดาวิดก็รู้ว่าเขาจะไม่อยู่ในหลุมศพเสมอไป

จากนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงคลอใจดาวิดให้เขียนเป็นคำพยากรณ์ถึงพระเยซูผู้ทรงเป็น “องค์บริสุทธิ์ของพระองค์” พระองค์จะไม่เห็นความเปื่อยเน่า นั่นคือ พระเมสสิยาห์จะไม่ประสบความเปื่อยเน่าของเนื้อหนังในหลุมศพ นี่บอกเป็นนัยไม่เพียงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์เท่านั้นแต่การฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ด้วย ทั้งเปโตรและเปาโลใช้คำพยากรณ์นี้ ขณะที่พวกเขาประกาศเรื่องการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ในกิจการ 2:27 และ 13:35 ตามลำดับ นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าแม้พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ พระกายอันบริสุทธิ์ของพระองค์ก็ไม่ประสบความเปื่อยเน่าของเนื้อหนังเลย ก่อนที่ความเปื่อยเน่านั้นจะเกิดขึ้น พระเจ้าก็ทรงชุบพระองค์ให้เป็นขึ้นจากตายอย่างน่าอัศจรรย์แล้ว ที่บอกไว้ล่วงหน้าอย่างชัดเจนก็คือการเข้าแทรกแซงอันอัศจรรย์ของพระเจ้าในการรักษาพระกายขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราไว้ตั้งแต่วินาทีที่พระองค์สิ้นพระชนม์

สดด 16:11 ด้วยความมั่นใจเรื่องชีวิตนิรันดร์ที่จะมานั้นและพระสัญญาเรื่องการเป็นขึ้นจากตาย ดาวิดจึงหันความคิดของตนกลับมายังชีวิตนี้ พระองค์จะทรงตำแดงวิถีแห่งชีวิตแก่ข้าพระองค์ ต่อพระพักตร์พระองค์มีความชื่นบานอย่างเปี่ยมล้น ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์มีความเพลิดเพลินอยู่เป็นนิตย์ พระเยซูไม่เพียงทรงเป็นทางแห่งชีวิตนิรันดร์เท่านั้น แต่พระองค์ประทานการชี้นำตลอดเส้นทางแห่งชีวิตนี้ในระหว่างนี้ด้วย

นอกจากนี้ ต่อพระพักตร์พระองค์มีความชื่นบานสุดๆ ยิ่งเราเข้าไปใกล้พระองค์ในสามัคคีธรรมมากเท่าไร พระพรต่างๆก็มีเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น เมื่อเราเข้าสนิทอยู่ในพระองค์ เราก็มีความชื่นบานอย่างเปี่ยมล้น ในบริบทของการเข้าสนิทอยู่ในพระองค์ของยอห์น 15 พระเยซูตรัสว่า “นี่คือสิ่งที่เราได้บอกแก่ท่านทั้งหลายแล้ว เพื่อให้ความยินดีของเราดำรงอยู่ในท่าน และให้ความยินดีของท่านเต็มเปี่ยม” (ยอห์น 15:11) ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า การอยู่ใกล้องค์พระผู้

เป็นเจ้าของเราไม่เพียงนำมาซึ่งเสถียรภาพและการปกป้องคุ้มครองเท่านั้น แต่ความชื่นบานเรื่อย
ไปในที่สุดด้วย

ภาพรวมของเพลงสดุดี 17: แม้เพลงสดุดีส่วนใหญ่อาจถือได้ว่าเป็นคำอธิษฐาน เพลง
สดุดีบทนี้ก็ถูกตั้งชื่อเช่นนั้นว่า คำอธิษฐานของดาวิด เพลงสดุดีบทนี้ไม่ปรากฏชัดเจนว่าถูก
เขียนขึ้นเนื่องในโอกาสใด อย่างไรก็ตาม บางคนคิดว่ามันเป็นโอกาสเดียวกับเพลงสดุดีบทที่
แล้วและสันนิษฐานว่ามันเป็นตอนที่ดาวิดกำลังหลบหนีจากซาอูล บางคนมองเพลงสดุดีบทนี้ว่า
มีกล่าวถึงพระเมสสิยาห์และมองเห็นพระเยซูอยู่ในนั้น โดยเฉพาะในความทุกข์ทรมานของ
พระองค์

สดด 17:1-2 เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยคำร้องทูลให้พระเจ้าทรงสดับฟัง โอ ข้า
แต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสดับความฝายยุติธรรม ทรงฟังคำร้องทูลของข้าพระองค์ ขอทรงเงี่ย
พระกรรณสดับคำอธิษฐานของข้าพระองค์ ซึ่งมาจากริมฝีปากที่ไม่มีการหลอกลวงของข้า
พระองค์ คำที่แปลเป็น ความฝายยุติธรรม (เซเดค) เป็นคำฮีบรูพื้นฐานๆ ที่หมายถึงความชอบธรรม
และมักถูกแปลเป็น ‘ชอบธรรม’ นั่นน่าจะใช่ความหมายตรงนี้ ด้วยสำนวนโวหารสามประการ
ดาวิดจึงวิงวอนพระเจ้าให้ทรงสดับฟังคำอธิษฐานของตน คำอธิษฐานของเขามีความร้อร่นและ
จริงใจอย่างชัดเจน โดยออกมาจากใจที่ชอบธรรม ดู ยากอบ 5:16

ดาวิดจึงอ้อนวอนพระเจ้าให้ทรงปฏิบัติอย่างยุติธรรมกับเขา 2 ขอให้การชนะความของ
ข้าพระองค์มาจากพระพักตร์พระองค์ ขอพระเนตรของพระองค์ทรงเห็นสิ่งเที่ยงธรรม คำที่
แปลเป็น การชนะความ (มิชพัท) เป็นคำฮีบรูพื้นฐานๆ ที่หมายถึง ‘การพิพากษา’ ดังนั้นคำว่า การ
ชนะความนี้จึงถูกใช้ในความหมายของศาลยุติธรรม คำที่แปลเป็น เที่ยงธรรม (เมย์ซาร์) มีความ
หมายด้วยว่า ‘ถูกต้อง’ กล่าวอีกนัยหนึ่ง ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้อ้อนวอนพระเจ้าให้ทรงปฏิบัติ
อย่างยุติธรรมกับเขา ดังนั้นดาวิดจึงขึ้นต้นคำอธิษฐานของตนโดยเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงความ

ชอบธรรมของเขาเองและจากนั้นเขาก็อ้อนวอนพระเจ้าให้ทรงปฏิบัติอย่างยุติธรรมกับเขาในการตอบคำอธิษฐานของเขา

สดด 17:3 ดาวิดนำเสนอกติของตนต่อพระพักตร์พระเจ้าต่อไป เมื่อพระองค์ทรงลงจิตใจของข้าพระองค์ และเสด็จเยี่ยมเยียนข้าพระองค์ในเวลากลางคืน เมื่อทรงทดสอบข้าพระองค์แล้ว พระองค์จะไม่ทรงพบความชั่วในข้าพระองค์เลย ข้าพระองค์ตั้งใจแล้วว่าปากของข้าพระองค์จะมีได้ละเมิด ความคิดตรงนี้ก็ถือว่า พระเจ้าได้ทรงวิเคราะห์ใจของเขาแล้วและทรงตรวจสอบเขาเพิ่มเติมในตอนกลางคืนด้วย พระเจ้าจึงได้ทรงประเมินคำดาวิดแล้วและทรงพบว่าเขามีความชอบธรรมอย่างมนุษย์ ดาวิดจึงตั้งใจว่าตนจะไม่ทำบาปด้วยปากของตน ความบาปย่อมออกมาจากปากมากกว่าจากที่อื่นใดทั้งหมด ดาวิดจึงปฏิญาณว่าจะควบคุมปากของตน

สดด 17:4-5 ดาวิดสนับสนุนคติของตนต่อพระพักตร์พระเจ้าต่อไป เกี่ยวด้วยกิจการของมนุษย์ โดยพระวณะจากพระโอษฐ์ของพระองค์ ข้าพระองค์มิได้ข้องเกี่ยวกับทางแห่งคนทารุณโหดร้าย โดยพระวณะของพระเจ้า ดาวิดได้ตั้งใจที่จะหลีกเลี่ยงความชั่วของคนบาปทั้งหลายที่อยู่รอบตัวเขา คำที่แปลเป็น คนทารุณโหดร้าย (*เบรียท์ส*) มีความหมายว่าผู้ปล้นหรือคนที่งัดแงะเข้าไป (นั่นคือ ขโมย) ดังนั้นความคิดตรงนี้อาจเป็น ได้ว่าดาวิดได้ตั้งใจที่จะดำเนินอย่างเที่ยงธรรมและอย่างซื่อตรงเพราะพระวณะของพระเจ้า

เขาจึงวิงวอนพระเจ้าว่า 5 ขอให้ย่างเท้าของข้าพระองค์แนบสนิทกับวิถีของพระองค์ เพื่อเท้าของข้าพระองค์มิได้พลาด ดาวิดจึงเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงความสัตย์สุจริตของเขาเอง เขาจึงวิงวอนพระเจ้าให้ทรงช่วยเหลือเขาและนำเขาไปในวิถีแห่งความชอบธรรม

สดด 17:6-7 ดาวิดจึงเตือนพระเจ้าให้ระลึกว่า โอ ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ร้องทูลถึงพระองค์ เพราะพระองค์จะทรงสดับข้าพระองค์ อีกครั้งที่ดาวิดเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงคำอธิษฐานต่างๆในอดีตของเขา โดยรับรู้่ว่าพระเจ้าได้ทรงสดับฟังเขาแล้ว คราวนี้เขาขอพระเจ้าอีกว่า ขอทรงเอียงพระกรรณสดับถ้อยคำของข้าพระองค์ด้วยเถิด

ดาวิดจึงวอนพระเจ้าต่อไปว่า 7 โอง **ข้าแต่พระเจ้าผู้ช่วยของบรรดาผู้แสวงหาที่ลี้ภัยจาก
ปฏิปักษ์ของเขา** ณ พระหัตถ์ขวาของพระองค์ ขอทรงสำแดงความเมตตาอย่างมหัศจรรย์ของ
พระองค์ ดาวิดอ้อนวอนพระเจ้าให้ทรงสำแดง ความเมตตา อย่างมหัศจรรย์ของพระองค์ คำๆนี้
แปลมาจากคำฮีบรู *เชเซค* ซึ่งปกติแล้วมักแปลเป็น ‘ความเมตตา’ โปรดสังเกตว่าผู้แต่งเพลงสดุดี
บทนี้รับรู้ว่าพระเจ้าทรงช่วยคนเหล่านั้นที่วางใจพระองค์ให้รอดและทรงช่วยพวกเขาให้พ้นโดย
พระหัตถ์ขวาของพระองค์เอง พระเจ้าทรงประทับใจเสมอเมื่อเราวางใจพระองค์ เราจะไม่มีวัน
อับอายเลยเมื่อเราวางใจพระองค์ ดู เพลงสดุดี 22:5

สดด 17:8-9 ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ของอิสราเอลจึงร้องออกมาว่า **ขอทรงรักษา
ข้าพระองค์ดังแก้วตา** ขอทรงซ่อนข้าพระองค์ไว้ภายใต้ร่มปีกของพระองค์ คำที่แปลเป็น **แก้วตา**
(*อัยโซวัน*) หมายถึงแก้วตาของคนเรา มีอวัยวะไม่กี่ส่วนของร่างกายเราที่มีค่าและเปราะบาง
มากกว่าดวงตาของเรา เรามักพยายามปกป้องพวกมันตามสัญชาตญาณ ดาวิดจึงวอนพระเจ้า
ให้ทรงปกป้องเขาเหมือนกับที่คนอื่นๆหนึ่งจะปกป้องดวงตาของเขาเอง จากนั้นเขาใช้ภาพเปรียบเทียบ
อีกอันที่งดงาม มีหกครั้งในหนังสือเพลงสดุดีที่มีการกล่าวถึงการปกป้องคุ้มครองแห่งร่มปีกของ
พระเจ้า แน่แน่นอนว่าเป็นเพียงคำพูดเปรียบเทียบอย่างหนึ่ง แต่มันก็แสดงให้เห็นภาพชัดเจนของ
การปกป้องดูแลที่พระเจ้าทรงมีต่อประชาชนของพระองค์เมื่อพวกเขาวางใจพระองค์ ภาพเปรียบเทียบ
นี้อาจกล่าวถึงแม่นกอินทรีขณะที่มันดูแลลูกๆของมัน ดู เพลงสดุดี 36:7, 57:1, 61:4, 63:7, 91:4
ดังนั้นความคิดตรงนี้จึงกล่าวถึงการปกป้องดูแลของพระเจ้า ดาวิดจึงวอนพระเจ้าให้ทรง
ปกป้องเขา 9 ให้พ้นจากคนชั่วผู้ล้างผลาญและจากศัตรูผู้คอยเข่นฆ่าซึ่งล้อมข้าพระองค์ไว้โดย
รอบ

สดด 17:10-12 ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้จึงพรรณนาต่อไปอย่างกวีถึงความแข็งแกร่ง
ของเหล่าศัตรูของเขา **เขาปิดใจของเขาไว้** เพราะเหตุความมั่งคั่งของตน ปากของเขาพูดคำหึง
ยโส คนอธรรมมักมีความเจริญรุ่งเรืองและแม้แต่มีร่างกายที่อ้วนท้วนสมบูรณ์ สเปอร์เจียน
หมายเหตุว่าท้องที่อึดทำให้เกิดกะโหลกที่ว่างเปล่า คนอธรรมจึงมักพูดจาถูกเหยียดหยาม
ตามใจชอบ

ดาวิดพรรณนาถึงเหล่าศัตรูที่เป็นคนอธรรมของเขาต่อไปอีกว่า **11** เขาสะกดรอยข้าพระองค์ เดียวนี้ได้ล้อมข้าพระองค์ไว้ เขาจับดาหูข้าพระองค์เพื่อจะเหวี่ยงข้าพระองค์ลงดิน **12** เขาเป็นดุจสิงโตที่กระหายเหยื่อของมัน เหมือนดังสิงโตหนุ่มซึ่งข่มดักทำร้ายอยู่ในที่ลับ ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้อาจหมายถึงซาอูลอยู่ในใจตอนที่เขาไล่ล่าดาวิดอย่างไม่ลดละ เหมือนกับสิงโตตัวหนึ่ง ซาอูลได้ไล่ล่าดาวิดโดยหวังว่าจะทำลายเขาเสีย

สดด 17:13-14 ดาวิดจึงร้องทูลพระเจ้าให้ทรงทำให้เหล่าศัตรูของเขาพ่ายแพ้ไป โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงลุกขึ้นปะทะเขาไว้ และกล่าวเขาลงเสีย ขอทรงช่วยชีวิตของข้าพระองค์ให้พ้นจากคนชั่วด้วยดาบของพระองค์ ดาวิดเองเป็นนักรบคนหนึ่ง แต่แทนที่จะวางใจในความแข็งแกร่งและความมองอาจของตัวเอง เขากลับวิงวอนพระเจ้าให้ทรงสู้ความแทนเขา ในการอ่อนวอนพระเจ้าให้ทรงช่วยเขาให้พ้น เขาก็รู้ว่าบางครั้งพระเจ้าทรงใช้คนชั่วเป็นดาบเล่มหนึ่งเพื่อตีสอนประชาชนของพระองค์

เขาแสวงหาการช่วยให้พ้นของพระเจ้าต่อไป **14** โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากมนุษย์ผู้ซึ่งเป็นพระหัตถ์ของพระองค์ จากมนุษย์แห่งโลกนี้ จากมนุษย์ผู้ซึ่งมีส่วนของชีวิตนี้ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงให้ท้องของเขาเต็มไปด้วยทรัพย์สมบัติที่พระองค์ทรงซ่อนไว้ พวกเขามีลูกหลานอุดมสมบูรณ์ และส่วนที่เหลือเขามอบไว้ให้แก่ลูกอ่อนของเขา อีกครั้งที่ดาวิดรู้ว่าพระเจ้าบางครั้งก็ทรงใช้ชาวโลกเป็นเครื่องมือแห่งการตีสอน อย่างไรก็ตาม หลังจากกล่าวเช่นนั้นแล้ว เขาก็อ่อนวอนพระเจ้าให้ทรงช่วยเขาให้พ้นจากคนเหล่านั้น

สดด 17:15 เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยหมายเหตุที่แสดงถึงชัยชนะ ส่วนข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะเห็นพระพักตร์ของพระองค์ในความชอบธรรม เมื่อข้าพระองค์ตื่นขึ้น ข้าพระองค์จะอิมเอบใจด้วยพระลักษณะของพระองค์ ดาวิดตั้งใจอีกครั้งว่าเขาจะปรากฏตัวต่อพระพักตร์พระเจ้าในความชอบธรรมแห่งชีวิต เขาจึงอ้างอิงถึงการเป็นขึ้นจากตายอย่างชัดเจน เมื่อความตายมาถึงเขาในที่สุด เขาก็รู้ว่าเขาจะตื่นขึ้นในพระลักษณะของพระเจ้า เพราะการอ้างอิงชัดเจนนี้ถึงการเป็นขึ้นจากตาย บางคนจึงประยุกต์ใช้เพลงสดุดีบทนี้กับองค์พระผู้เป็น

เจ้าของเรา นั้นอาจจะไข่ก็ได้ อย่างไม่รู้ก็ตาม เห็นได้ชัดว่าดาวิดตั้งตาคอยวันนั้นเมื่อเขาจะตื่นขึ้น
หน้าพระพักตร์ของพระเจ้า

ภาพรวมของเพลงสดุดี 18: เพลงสดุดีบทที่สิบแปดเกือบเป็นอันเดียวกับ 2 ซามูเอล 22
ข้อแรกของบทนั้นคือบทนำของเพลงสดุดีบทนี้ ถึงหัวหน้านักร้อง เพลงสดุดีของดาวิด ผู้รับใช้
ของพระเยโฮวาห์ ซึ่งถวายเป็นคำของเพลงบทนี้แด่พระเยโฮวาห์ในวันที่พระเยโฮวาห์ทรงช่วย
ท่านให้พ้นจากเงื้อมมือศัตรูทั้งหลายของท่าน และจากเงื้อมพระหัตถ์ของซาอูล แม้บางคน
พยายามจะให้เพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้นเนื่องในโอกาสที่ดาวิดชนะ โกลิอัท ฉากหลังของมันก็
ยิ่งใหญ่กว่านั้น 2 ซามูเอล 22 คือตอนจบของชีวิตดาวิด

ยิ่งกว่านั้น บทนำเองก็หมายความว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้นในวันที่ยกพระผู้เป็นเจ้า
ได้ทรงช่วยเขาให้พ้นจากเหล่าศัตรูทั้งสิ้นของเขาซึ่งรวมถึงซาอูลด้วย ข้อเขียนในเบื้องต้นนี้อาจ
เชื่อมโยงกับชัยชนะของเขาที่มีต่อโกลิอัท อย่างไม่รู้ก็ตาม คุณเหมือนว่าดาวิดตรงนี้นี้ย้อนถึง
ชัยชนะมากมายเหล่านั้นที่พระเจ้าได้ประทานให้ตลอดหลายปีเหล่านั้น อีกครั้งที่เพลงสดุดีบทนี้
ถูกอุทิศให้แก่หัวหน้าคนตรีของพลับพลา เพลงสดุดีบทนี้เป็นเพลงสรรเสริญแด่พระเจ้าและ
การชื่นชมยินดีเพราะพระพรต่างๆของพระองค์

สดด 18:1 เพลงสดุดีบทนี้จึงขึ้นต้นว่า ท่านกล่าวว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์
กำลังของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะรักพระองค์ ถ้อยคำเหล่านี้ไม่ถูกพบใน 2 ซามูเอล 22:1 แต่
ในที่นี้หัวใจของชายผู้ที่ดำเนินตามพระทัยของพระเจ้าถูกเปิดเผย ดาวิดรักองค์พระผู้เป็นเจ้าและ
ประกาศเรื่องนั้นอย่างชื่นชมยินดี นอกจากนี้ เขารู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นพลังกำลังของเขา

สดด 18:2 พร้อมกับบทนำที่ลึกซึ้งนี้ ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้เข้าสู่บทเพลง
สรรเสริญหนึ่งทันที พระเยโฮวาห์เป็นศิลา ป้อมปราการ และผู้ช่วยให้พ้นของข้าพระองค์ เป็น
พระเจ้าของข้าพระองค์ เป็นกำลังของข้าพระองค์ ซึ่งข้าพระองค์จะวางใจในพระองค์ เป็นตั้ง
เป็นเขาแห่งความรอดของข้าพระองค์ เป็นที่กำบังเข้มแข็งของข้าพระองค์ คำพรรณนาแปลหรือ

เก่าประการเกี่ยวกับพระเจ้าถูกหมายเหตุไว้ (ขึ้นอยู่กับว่าจะนับพวกมันอย่างไร) ดาวิดจึงรับรู้ว่
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็น (1) ศิลา ของเขา ความคิดก็คือที่กำลังเข้มแข็งหรือที่ลึกซึ้ง องค์พระผู้
เป็นเจ้าทรงเป็น (2) ป้อมปราการของเขาด้วย คำที่แปลเช่นนั้นคือ *มัทซอว์ดาห์* ซึ่งเป็นที่มาของ
คำสมัยใหม่ *มาซาดา* อันหลังนี้คือศิลาที่เป็นป้อมปราการซึ่งยากจะทะลวงเข้าไปได้ซึ่งตั้งอยู่ในยู
ดาห์ตอนใต้ แน่แน่นอนว่าดาวิดรู้จักสถานที่แห่งนี้และความปลอดภัยของมัน เขาจึงเปรียบองค์พระ
ผู้เป็นเจ้าว่าทรงเป็นเหมือนกับป้อมปราการนั้น

ยิ่งกว่านั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็น (3) *ผู้ช่วยให้พ้น* ของเขา – พระองค์ผู้ทรงกระทำการ
ช่วยให้พ้นเพื่อเขา นอกจากนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็น (4) *พระเจ้า* ของเขา – องค์ผู้ทรงฤทธิ์ผู้ที่
เขามัศจรรย์และปรนนิบัติ ด้วยเหตุนี้องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงเป็น (5) *กำลัง* ของเขา – พระองค์ผู้
ที่ไม่มีผู้ใดตีแตกได้ ดังนั้นดาวิดจึงตั้งใจว่าพระองค์คือผู้ที่เขาจะ (6) *วางใจ* องค์พระผู้เป็นเจ้าทรง
เป็น (7) *ดัง* ของเขา อันหลังนี้คือ *โล้* ดาวิดยังยกให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็น (8) *เขาแห่งความ*
รอดของข้าพระองค์ ด้วย ความคิดก็คือภาพเปรียบของผละกำลังหรือฤทธิ์เดช แน่ทีเดียวองค์พระ
ผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผละกำลังแห่งความรอดของเรา สุดท้ายดาวิดยกให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็น
(9) *ที่กำลังเข้มแข็ง* ของเขา นี่หมายถึงที่ป้องกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่เพียงทรงเป็นความรอดของ
เราเท่านั้น พระองค์ยังทรงเป็นผู้ป้องกันตลอดวิถีทางแห่งชีวิตในระหว่างนี้ด้วย

สดด 18:3 เมื่อคิดถึงความยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ดาวิดจึงร้องออกมา
ว่า *ข้าพระองค์จะร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ผู้ทรงสมควรแก่การสรรเสริญ และข้าพระองค์จะได้รับการ*
ช่วยให้พ้นจากศัตรูของข้าพระองค์ เพราะฤทธิ์เดชอันไม่รู้สิ้นสุดของพระเจ้า ดาวิดจึงรู้ว่าเขา
สามารถพึ่งพระองค์เพื่อขอความช่วยเหลือเมื่อใดก็ได้ พระองค์จึงทรงสมควรแก่การสรรเสริญ
ในการพึ่งพระองค์เพื่อขอความช่วยเหลือ ดาวิดรู้ว่าและข้าพระองค์จะได้รับการช่วยให้พ้นจาก
ศัตรูของข้าพระองค์ ด้วยคำพูดที่เป็นสำนวน โวหาร เขาพรรณนาถึงการดำเนินชีวิตโดยความเชื่อ

สดด 18:4-5 เมื่อมองย้อนกลับไปตลอดหลายปีเหล่านั้น ดาวิดก็ใคร่ครวญว่า
ความโศกเศร้าแห่งความตายล้อมข้าพระองค์ไว้ กระแสแห่งคนอธรรมที่ท่วมทับข้าพระองค์

ทำให้ข้าพระองค์กลัว มีหลายครั้งที่เขาหัวนเกรงเรื่องชีวิตของตนขณะที่เหล่าศัตรูตีโอบประชิดตัวเขา เขากล่าวต่อไปแบบกวีว่า 5 ความโศกเศร้าแห่งนรกล้อมข้าพระองค์ไว้ บวงมัจจุราชปะทะข้าพระองค์ คำที่แปลเป็น นรก (เชโอด) หมายถึงหลุมศพและยมโลก ความคิดก็คือว่ามีหลายครั้งที่โอกาสที่จะเจอกับหลุมศพได้ล้อมเขาไว้ เขาเคยประจันหน้ากับโอกาสแห่งความตายมาแล้ว

สดด 18:6 ในการเผชิญวิกฤติเหล่านั้น ดาวิดมีที่พึ่งเดียวเท่านั้น ในยามทุกข์ระทมใจ ข้าพเจ้าร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ ข้าพเจ้าร้องทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าของข้าพเจ้า พระองค์ทรงสดับเสียงของข้าพเจ้าจากพระวิหารของพระองค์ และเสียงร้องของข้าพเจ้าได้ยินต่อพระพักตร์พระองค์ ไปถึงพระกรรมของพระองค์ เมื่อเผชิญวิกฤติสำคัญๆ ในชีวิตของเขา ดาวิดก็หัน ไปพึ่งพระองค์ผู้ที่จะไม่ทำให้เขาผิดหวังเลย และเมื่อดาวิดมาด้วยความเชื่ออย่างสุดใจ พระเจ้าก็ทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเขาจากสวรรค์

สดด 18:7-8 ด้วยสำนวน โวหารแบบกวี ดาวิดเขียนถึงการที่พระเจ้าทรงตอบคำร้องทูลขอความช่วยเหลือของเขา แล้วแผ่นดินโลกก็สั่นสะเทือนและโคลงเคลง รากฐานของภูเขาก็ม้วนไหวด้วย และสั่นสะเทือน เพราะพระองค์ทรงกริ้ว 8 วันออกไปตามช่องพระนาสิกของพระองค์ และเพลิงผลาญออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ ถ่านก็ติดเปลวไฟนั้น เมื่อพระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของดาวิดและมองเห็นการบีบบังคับที่กระทำต่อเขาโดยพวกศัตรูที่อยู่ดิรัจฉาน พระเจ้าก็ทรงลุกขึ้นในพระพิโรธเพื่อช่วยผู้รับใช้ของพระองค์ให้พ้น

สดด 18:9-10 ด้วยคำพูดเปรียบเปรยอันสง่าผ่าเผย ดาวิดพรรณนาต่อไปถึงพระพิโรธอันชอบธรรมของพระเจ้าเพื่อเขา พระองค์ทรงโน้มฟ้าสวรรค์ลงด้วยและเสด็จลงมา ความมืดที่บอบอยู่ที่พระบาทของพระองค์ 10 พระองค์ทรงครุบทนหนึ่ง แล้วทรงเหาะไป พระองค์ทรงเหาะไปโดยปีกของลมอย่างรวดเร็ว ความคิดตรงนี้ไม่ควรถูกตีความแบบตรงตัว แต่เห็นได้ชัดว่ามันเป็นคำพรรณนาแบบบทกวีที่กล่าวถึงการช่วยให้พ้นอันตรายฤทธิ์ของพระเจ้าเพื่อผู้รับใช้ที่ถูกรบกวนรุมเร้าของพระองค์ สเปนอร์เขียนเขียนไว้ว่า “ท่ามกลางความน่ากลัวของพายุ

พระเยโฮวาห์ผู้ทรงกระทำการแก้แค้นได้เสด็จลงมา โดยทรงโน้มฟ้าสวรรค์ลงมาได้พระบาทของพระองค์”

สดด 18:11-12 ดาวิดพรรณนาต่อไปถึงพระพิโรธของพระเจ้าในคำพูดเปรียบเปรยที่มีสำนวนคมคาย พระองค์ทรงกระทำให้ความมืดปกคลุมพระองค์ไว้ให้เหมมมืดและอุ่มน้ำเป็นพลับพลาของพระองค์ 12 มีลูกเห็บและถ่านเพลิงแตกออกมาทะลุเมฆจากความสว่างสูงไสข้างหน้าพระองค์ ดาวิดเปรียบพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อเหล่าศัตรูของเขาว่าเป็นเหมือนกับพายุฝนฟ้าคะนองที่รุนแรง เมื่อพระเจ้าทรงจัดการกับเหล่าศัตรูของดาวิด มันก็เป็นเหมือนพายุฝนอันน่าสะพรึงกลัวที่มีลูกเห็บและฟ้าแลบ

สดด 18:13-14 การเปรียบพระพิโรธของพระเจ้าว่าเป็นเหมือนกับพายุฝนอันน่ากลัวดำเนินต่อไป พระเยโฮวาห์ทรงคะนองก็ก้องในฟ้าสวรรค์ และองค์ผู้สูงสุดก็เปล่งพระสุรเสียง คือลูกเห็บและถ่านเพลิง 14 พระองค์ทรงยิงลูกธนูของพระองค์ออกไป ทำให้เขาต่างกระจัดกระจายไป พระองค์ทรงปล่อยฟ้าแลบแปลบปลาบ ทำให้เขาโกลาหล เมื่อดาวิดอธิษฐานขอความช่วยเหลือให้พ้นของพระเจ้า พระเจ้าในเวลาและวิธีการอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ก็ทรงปล่อยฟ้าฟาดเข้าไปใส่เหล่าศัตรูของดาวิดจุดลำแสงของฟ้าแลบ ฤทธิ์เดชของพระเจ้าไม่เพียงถูกกล่าวถึงตรงนี้เท่านั้น แต่การช่วยให้พ้นอันยุติธรรมที่กระทำต่อผู้รับใช้ของพระองค์ก็ปรากฏชัดเจนด้วยเมื่อพระเจ้าทรงเข้าแทรกแซงจากสวรรค์ในฤทธิ์เดชอันน่าสะพรึงกลัว (ฤทธิ์เดชนั้นยังมีให้อยู่จนถึงวันนี้เมื่อประชาชนของพระเจ้าจะอธิษฐาน)

สดด 18:15-16 เมื่อพระเจ้าทรงจัดการกับเหล่าศัตรูของเขา ดาวิดก็ได้แต่ร้องว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แล้วก็เห็นกันทะเลตลอดจนรากฐานของพิภพที่ปรากฏแจ้ง เมื่อพระองค์ทรงขนาบทะเลด้วยลมที่พวยพุ่งจากช่องพระนาสิกของพระองค์ 16 พระองค์ทรงเอื้อมมาจากที่สูงทรงจับข้าพเจ้า พระองค์ทรงดึงข้าพเจ้าออกมาจากน้ำอันมากมาย ในอิสราเอล มีห้องลำธารที่แห้งขุดอยู่หลายแห่ง เมื่อฝนตกหนักๆลงมา ลำธารที่ว่างเปล่าเหล่านี้ก็เริ่มมีชีวิตชีวาอย่างรวดเร็ว นั่นอาจเป็นสิ่งที่ดาวิดหมายถึงตรงนี้ รากฐานของพิภพที่ถูกทำให้ปรากฏแจ้งน่าจะหมาย

ถึงลำธารที่มีน้ำไหลก็ก້องซึ่งกัศเซาะตลิ่งของมัน กระนั้นเมื่อพายุแห่งพระพิโรธของพระเจ้าตกลงมารอบๆตัวเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงช่วยดาวิดให้พ้นจากน้ำท่วมของมัน

สดด 18:17-18 การประยุกต์ใช้ของคำพูดเปรียบเทียบนี้ถูกกล่าวชัดเจนตรงนี้ เมื่อพระเจ้าทรงเทพพระพิโรธของพระองค์ลงบนบรรดาศัตรูของดาวิดเพื่อตอบสนองต่อคำอธิษฐานของเขา พระเจ้าก็ทรงช่วยดาวิดให้พ้นจากพวกเขา ดาวิดจึงปิดท้ายเนื้อหาคำอธิษฐานที่มีสำนวนโวหารแบบบทกวีโดยการประกาศว่า พระองค์ทรงช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากศัตรูเข้มแข็งของข้าพเจ้า และจากบรรดาผู้ที่เกลียดชังข้าพเจ้า เพราะเขามีอำนาจเกินกว่าข้าพเจ้ามากนัก สมัยที่ดาวิดยังหนุ่ม กองทัพของซาอูลก็มีกำลังมากกว่าดาวิดมากนัก โกลิอัทเป็นอีกกรณีหนึ่ง แม้กระนั้นพระเจ้าก็ทรงช่วยดาวิดให้พ้นจากศัตรูที่เข้มแข็งเหล่านั้น เขาได้อ่อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าในการอธิษฐานและความเชื่อแล้ว พระเจ้าทรงตอบสนองโดยการทำลายเหล่าศัตรูของเขา

18 เขาชัดเจนว่าข้าพเจ้าในวันที่ข้าพเจ้าประสบหายนะ แต่พระเยโฮวาห์ทรงเป็นที่พิทักษ์ของข้าพเจ้า ในช่วงเวลาแห่งวิกฤติครั้งใหญ่เหล่านั้น ดาวิดก็เผชิญหน้ากับหายนะ กระนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นที่พิทักษ์ของเขา ความคิดก็คือว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นความช่วยเหลือของเขา

สดด 18:19-20 พระเจ้าไม่เพียงพิพากษาเหล่าศัตรูของเขาเท่านั้น แต่พระองค์ทรงอวยพรดาวิดอย่างบริบูรณ์หลังจากนั้นด้วย ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้จึงประกาศว่า พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าออกมาซึ่งที่กว้างใหญ่ และทรงช่วยข้าพเจ้าให้พ้น เพราะพระองค์ทรงชื่นชมยินดีในข้าพเจ้า วลีที่กล่าวถึง “ที่กว้างใหญ่” เป็นคำพูดเปรียบเปรยของคนฮีบรูที่หมายถึงการช่วยให้พ้นนี้หมายถึงการถูกปิดล้อมไว้หรือถูกขังไว้โดยวิกฤติ อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงช่วยดาวิดให้พ้นจากที่คับแคบเช่นนั้นและทรงวางเขาในสถานที่แห่งพระพร ดาวิดจึงรับรู้อย่างเปิดเผยว่าพระเจ้าทรงปีติยินดีในตัวเขา

นอกจากนี้ ดาวิดไม่ลังเลที่จะรับรู้ว่าจะทำไมพระเจ้าถึงทรงพอพระทัยในตัวเขา **20** พระเยโฮวาห์ประทานรางวัลแก่ข้าพเจ้าตามความชอบธรรมของข้าพเจ้า พระองค์ทรงตอบแทน

ข้าพเจ้าตามความสะอาดแห่งมือของข้าพเจ้า ไม่มีการอวดอ้างในความชอบธรรมของตัวเองตรง
นี้ ดาวิดกล่าวว่าเขาได้จัดแจงชีวิตของตนในความชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า เขามีชีวิตที่
บริสุทธิ์หมดจด ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงให้เกียรติเขา อีกครั้งที่ดาวิดเป็นแบบอย่างของหลักการของ
เพลงสดุดี 5:12 ซึ่งไปคูได้ เขาเป็นคนชอบธรรมคนหนึ่ง คำอธิษฐานของเขามีลักษณะร้อนรน
มันจึงเกิดผลมาก ดู ยากอบ 5:16

สดด 18:21-23 ในทำนองเดียวกัน ดาวิดอธิบายต่อไปว่าทำไมพระเจ้าถึงทรงเข้า
แทรกแซงเพื่อเขา เพราะข้าพเจ้ารักษามรรคาของพระเยโฮวาห์ และไม่ได้พรางจาก
พระเจ้าของข้าพเจ้าอย่างชั่วร้าย แม้โดยรวมแล้วเขาไม่ใช่คนที่ไม่มีบาปเลย ดาวิดก็รู้ว่าเขาเชื่อ
ฟังพระวาทะของพระเจ้า เขาคงความสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าของเขา

22 เพราะคำตัดสินทั้งสิ้นของพระองค์อยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า และข้าพเจ้ามิได้ผลักกฎเกณฑ์
ของพระองค์ไปเลย “คำตัดสินของพระองค์” และ “กฎเกณฑ์ของพระองค์” อ้างอิงชัดเจนถึงพระ
วาทะที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระเจ้า พวกมันอยู่ต่อหน้าเขาเสมอ นี่บอกเป็นนัยถึงการซึมซับ
และการใคร่ครวญเกี่ยวกับมันเป็นประจำทุกวัน

ด้วยเหตุนี้ ดาวิดจึงสารภาพอย่างจริงใจว่า 23 ต่อพระพักตร์พระองค์ข้าพเจ้าไร้ตำหนิ
และข้าพเจ้ารักษาตัวไว้ไม่ทำความชั่วช้า แม้เคยมีวันอันมืดมิดในชีวิตของเขาที่ดาวิดกระทำความ
ผิดบาปอันชั่วร้าย นั่นก็เป็นข้อยกเว้นที่ชัดเจน ชีวิตของเขาหลักๆแล้วมีลักษณะเฉพาะตัวเป็น
ความเที่ยงธรรมและการแสวงหาที่จะหลีกเลี่ยงความบาป เพราะเหตุนี้เอง ดาวิดจึงยกให้การ
ปกป้องของพระเจ้าและการช่วยให้พ้นของพระองค์เป็นคำตอบแก่คำอธิษฐานของเขา

สดด 18:24 ผู้แต่งเพลงสดุดีที่ยิ่งใหญ่ท่านนี้จึงปิดท้ายว่า เพราะฉะนั้นพระเย
โฮวาห์จึงทรงตอบแทนข้าพเจ้าตามความชอบธรรมของข้าพเจ้า ตามความสะอาดแห่งมือของ
ข้าพเจ้าในสายพระเนตรของพระองค์ ดาวิดรับรู้อย่างเปิดเผยว่าพระเจ้าได้ทรงคืนการช่วยให้พ้น
ให้แก่เขาเพราะความชอบธรรมแห่งชีวิตของเขา แน่ทีเดียว มีบำเหน็จสำหรับผู้ชอบธรรม
ม “พระองค์ทรงเป็นดั่งให้แก่ผู้ที่ดำเนินในความเที่ยงธรรม” (สุภาษิต 2:7)

สดด 18:25-27 ดาวิดจึงประกาศว่าพระเจ้าทรงมีปฏิกริยาต่อบุคคลต่างๆ ในแบบที่แตกต่างกันไป พระองค์จะทรงสำแดงความเมตตาต่อผู้ที่มีความเมตตา พระองค์จะทรงสำแดงพระองค์อย่างไร้ตำหนิต่อผู้ที่ไร้ตำหนิ 26 พระองค์จะทรงสำแดงพระองค์บริสุทธิ์ต่อผู้ที่บริสุทธิ์ พระองค์จะทรงสำแดงพระองค์เป็นปฏิภักษ์ต่อผู้ที่คดโกง พระเจ้าทรงปฏิบัติต่อผู้ที่มีความเมตตาด้วยความเมตตา พระองค์ทรงปฏิบัติต่อคนเที่ยงธรรมด้วยความเที่ยงธรรม พระองค์ทรงปฏิบัติกับคนบริสุทธิ์ด้วยความบริสุทธิ์ อย่งไรก็ตาม กับคน**ศลบตะแลง** (นั่นคือ คนคดโกง, คนวิปริตหรือคนไม่ชอบธรรม) พระเจ้าก็ปฏิบัติอย่างรุนแรง (ความคิดนี้ถูกใช้โดยอัครสาวกเปาโล ในโรม 9:15-18)

ยิ่งกว่านั้น 27 เพราะพระองค์จะทรงช่วยประชาชนที่ยากแค้นให้พ้น แต่ตาที่หยิ่งโสนั้น พระองค์จะทรงกระทำให้ต่ำลง ความคิดตรงนี้ก็คือน่าพระเจ้าจะทรงช่วยคนใจถ่อมให้พ้นและจะทรงทำให้คนเย่อหยิ่งต่ำลง หลักการนั้นมีอยู่ที่ว่าพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม ดู มัทธิว 23:12, ลูกา 14:11 และ 18:14

สดด 18:28-29 ดาวิดจึงประกาศว่า พระองค์จะทรงจุดตะเกียงของข้าพระองค์ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์จะทรงกระทำความคิดของข้าพระองค์ให้สว่าง โดยใช้ภาพเปรียบของความสว่างและความมืด ดาวิดชื่นชมยินดีในการที่องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานความสว่างให้เมื่อวันอันมืดมิดเหล่านั้นปกคลุมเขา ความคิดตรงนี้สื่อถึงการให้กำลังใจและความช่วยเหลือ

จากนั้นเขาก็เปลี่ยนไปใช้คำพูดเปรียบเทียบอีกอย่าง 29 พระเจ้าข้า ข้าพระองค์ตะลุมถองทัพได้โดยพระองค์ และโดยพระเจ้าของข้าพเจ้านี้ข้าพเจ้าสามารถกระโดดข้ามกำแพงได้ ความคิดก็คือชัยชนะและความมองอาจในการสู้รบ มีหลายครั้งที่พระเจ้าประทานการช่วยให้พ้นแก่เขาจากพวกศัตรู องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้เขาสามารถมีชัยชนะได้

สดด 18:30 ดาวิดจึงหยุดชั่วคราวในตอนกลางของเพลงสดุดีอันยิ่งใหญ่บทนี้เพื่อประกาศว่า สำหรับพระเจ้าพระองค์นี้ พระมรรคาของพระองค์ดีเลิศทุกประการ พระวอนะของ

พระเยโฮวาห์พิสูจน์แล้วเป็นความจริง พระองค์ทรงเป็นคั้งของบรรดาผู้ที่วางใจในพระองค์ แน่
ทีเดียว พระมรรคาของพระเจ้าสมบูรณ์แบบ! นอกจากนี้ พระวณะของพระองค์ได้ถูกทดสอบ
และถูกพิสูจน์แล้ว มันผ่านบททดสอบแล้ว พระเจ้าทรงรักษาคำตรัสของพระองค์เสมอ พระองค์
ทรงแสดงออกถึงเรื่องนั้นมาหลายครั้งหลายคราแล้ว พระองค์ไม่เพียงทรงเป็นคั้ง (นั่นคือ โโล่)
แก่คนเหล่านั้นที่ดำเนินอย่างเที่ยงธรรมเท่านั้น แต่พระองค์ทรงเป็น โโล่สำหรับคนเหล่านั้นที่
วางใจพระองค์ด้วย ช่างเป็นพระสัญญาและหลักการหนึ่งที่ลึกซึ้งจริงๆ! คาวิตทราบเรื่องนั้นมา
จากประสบการณ์ที่เจอมากับตัวเอง

สดด 18:31-32 เขาจึงถามแบบไม่ต้องการคำตอบว่า เพราะผู้ใดจะเป็นพระเจ้า
นอกจากพระเยโฮวาห์ และผู้ใดเล่าเป็นศิลา เว้นแต่พระเจ้าของเรา คำตอบต่อคำถามนั้นชัดเจนอยู่
แล้ว ไม่มีพระเจ้าองค์อื่นเว้นแต่พระเยโฮวาห์ เช่นเดียวกัน ไม่มีศิลารากฐานใดนอกจากพระเจ้า
(ดู มัทธีว 16:18)

ดังนั้นคาวิตจึงประกาศอีกครั้งว่า **32** คือพระเจ้าผู้ทรงเอากำลึงคาดเอวของข้าพเจ้าไว้
และทรงกระทำให้ทางของข้าพเจ้ารอบคอบ คาวิตรู้ว่าพละกำลึงของเขามาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า
เท่านั้น นอกจากนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้ที่ทำให้ทางของดาวิตรอบคอบ คาวิตรู้ว่าการเจริญ
ขึ้นและความช่วยเหลือของเขามาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขเหล่านั้นที่
ถูกพบในข้อ 19-27

สดด 18:33-34 คาวิตจึงขยายความความจริงนั้นในข้อที่แล้ว พระองค์ทรงกระทำ
ให้เท้าของข้าพเจ้าเหมือนอย่างตีนกวางตัวเมีย และทรงวางข้าพเจ้าไว้บนที่สูง กวางตัวเมียถูกใช้
เป็นภาพเปรียบเทียบนี้ กล่าวอีกนัยหนึ่ง ดาวิตเปรียบถึงการได้รับพละกำลึงและความว่องไวของ
กวางที่วิ่งเร็ว พระเจ้าจึงประทานที่สูงให้แก่เขาในการสู้รบ กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระเจ้าได้ประทาน
พละกำลึงและความช่วยเหลือที่พระองค์เท่านั้นประทานให้ได้

ยิ่งกว่านั้น **34** พระองค์ทรงฝึกริมฝีปากของข้าพเจ้าให้ทำสงคราม ดังนั้นแขนของข้าพเจ้า
สามารถทำให้ศัตรูหนักอึ้งได้ พระเจ้าประทานความชำนาญพิเศษให้แก่เขาในการสู้รบ

รวมถึงฤทธิ์เดชด้วย คัมภีร์เหล็กกล้า (ตรงตัวคือ ทองสัมฤทธิ์) เป็นอาวุธชิ้นหนึ่งที่ทรงพลังและ
แข็งแกร่ง กระนั้นพระเจ้าก็ประทานพละกำลังแก่ดาวิดเพื่อที่จะหักเครื่องมือเช่นนั้น ได้ ความคิดที่
ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าพระเจ้าทรงทำให้ดาวิดเจริญขึ้นและช่วยเหลือเขาในการสู้รบครั้งใหญ่ๆ แห่ง
ชีวิตของเขา ความเป็นไปได้เดียวกันนั้นยังมีอยู่จนถึงวันนี้

สดด 18:35-36 ดาวิดยกให้ชัยชนะต่างๆ ของคนเป็นมาจากพระเจ้าแห่งพละกำลัง
ของเขาต่อไป พระองค์ประทานโล่แห่งความรอดของพระองค์ให้ข้าพระองค์ และพระหัตถ์ขวา
ของพระองค์ทรงค้ำชูข้าพระองค์ และซึ่งพระองค์ทรงโน้มพระทัยลง ก็กระทำให้ข้าพระองค์
เป็นใหญ่ขึ้น การกล่าวถึงความรอดตรงนี้อาจหมายถึงการช่วยให้พ้นในการสู้รบต่างๆ แห่งชีวิต
พระเจ้าทรงช่วยดาวิดให้พ้นมาหลายต่อหลายครั้งแล้ว พระหัตถ์ขวาของพระองค์ช่วยให้ดาวิด
สามารถไปต่อได้ คำที่แปลเป็น **โน้มพระทัยลง (อันวาท)** มีความหมายด้วยว่า ‘ความอ่อนสุภาพ’
หรือ ‘การทำให้ถ่อมลง’ ความคิดตรงนี้อาจเป็นได้ว่า เพราะการทำให้ถ่อมลงที่ดาวิดเรียนรู้จาก
องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าจึงทรงยกชูเขาขึ้น ดาวิดเริ่มต้นการทำงานและการรับใช้ของคนใน
สถานะที่ต่ำต้อยจริงๆ กระนั้นพระเจ้าก็ทรงยกชูความถ่อมใจนั้น

ยิ่งกว่านั้น ดาวิดประกาศว่า **36** พระองค์ประทานที่กว้างขวางสำหรับย่างเท้าของข้า
พระองค์ **เท้าของข้าพระองค์จึงไม่พลาด** ความคิดตรงนี้ก็ถือว่า พระเจ้าได้ประทานเสถียรภาพ
และความมั่นคงให้แก่เขาซึ่งเป็นที่เขาต้องการเพื่อที่จะทำสิ่งที่ต้องทำ ภาพเปรียบเทียบของความ
มั่นคงของเท้าบนภูเขาถูกใช้

สดด 18:37-38 ดังนั้น ดาวิดจึงให้การได้ว่า **ข้าพระองค์ไล่ตามศัตรูของข้า**
พระองค์ทัน และไม่หันกลับจนกว่าเขาจะถูกผลาญเสียสิ้น 38 **ข้าพระองค์ได้แทงเขาทะลุ เขาจึง**
ไม่สามารถลุกขึ้นได้อีก เขาล้มลงที่ใต้เท้าของข้าพระองค์ พระเจ้าจึงประทานชัยชนะเด็ดขาดแก่
เขาเหนือบรรดาศัตรูของเขา

สดด 18:39-40 เขาจึงหยุดชั่วคราวอีกครั้งเพื่อกล่าวชัดเจนถึงแหล่งที่มาแห่งชัยชนะ
และพละกำลังของเขา **เพราะพระองค์ทรงเอากำลังคาดเอวข้าพระองค์ไว้เพื่อทำสงคราม**

พระองค์ทรงกระทำให้พวกที่ลุกขึ้นต่อสู้กับข้าพระองค์สยบลงอย่างราบคาบ อีกครั้งที่แหล่งที่มาแห่งพละกำลังที่ดาวิดมีในการสู้รบต่างๆของชีวิตคือพระเจ้าของเขา พระเจ้าจึงประทานชัยชนะต่างๆของเขาแก่เขา แมื่อดาวิดกำลังกล่าวถึงการสู้รบจริงๆ หลักการนี้ก็ประยุกต์ใช้ได้กับการสู้รบแบบใดก็ได้ทั้งนั้น

เขาจึงขยายความต่อไปอีกว่า 40 พระองค์ทรงโปรดประทานคอกของศัตรูของข้าพระองค์แก่ข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะทำลายบรรดาผู้ที่เกลียดชังข้าพระองค์เสียสิ้น ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าพระเจ้าได้ประทานสิ่งใดก็ตามที่เขาต้องการแก่เขาเพื่อต่อสู้บรรดาศัตรูของเขา ดาวิดจึงป่าวร้องคำสรรเสริญถวายแด่พระเจ้าของตน

สดด 18:41-42 เขาขยายความต่อไปอีกว่า เขาร้องให้ช่วย แต่ไม่มีใครช่วยให้รอดได้ เขาร้องทูลพระเยโฮวาห์ แต่พระองค์มิได้ทรงตอบเขา 42 ข้าพระองค์จึงทูลเขาแหกทะเลเอียดอย่างผกคลีต่อหน้าลม ข้าพระองค์จึงโยนเขาออกไปเหมือนโคลนตามถนน เมื่อดาวิดมีชัยต่อเหล่าศัตรูผู้เป็นคนอธรรมของเขา พวกเขาก็ตัดสินใจร้องขอความช่วยเหลือต่อพระเจ้า แต่มันก็เปล่าประโยชน์ พระเจ้าทรงทราบว่ามีผู้ใดเป็นคนชอบธรรมและผู้ใดไม่ใช่ พระองค์จึงทรงอนุญาตให้ดาวิดเอาชนะเหล่าศัตรูของเขาอย่างราบคาบ ความจริงอันยิ่งใหญ่กว่าในเรื่องทั้งหมดนี้ก็คือว่าพระเจ้าทรงให้เกียรติ ทรงช่วยให้พ้นและทรงช่วยเหลือผู้รับใช้ที่ชอบธรรมคนหนึ่งของพระองค์

สดด 18:43-45 พระเจ้าไม่เพียงประทานชัยชนะแก่ดาวิดเหนือเหล่าศัตรูภายนอกของเขาเท่านั้น แต่พระองค์ทรงช่วยให้เขาสามารถมีชัยต่อความขัดแย้งภายในด้วย พระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากการยื้อแย่งกับประชาชน และทรงตั้งให้ข้าพระองค์เป็นหัวหน้าของบรรดาประชาชาติ ชนชาติที่ข้าพระองค์ไม่เคยรู้จักก็จะได้ปรนนิบัติข้าพระองค์ พระเจ้าทรงอนุญาตให้ดาวิดเอาชนะสงครามกลางเมืองนั้นที่ต่อสู้เขา นอกจากนี้ พระองค์ทรงช่วยให้ดาวิดสามารถปกครองเหนือบรรดาประชาชาติเพื่อนบ้านที่เป็นคนต่างชาติด้วย เช่น โมอับและเอโดม ในเรื่องนั้นเขาออกความเห็นว่ 44 พอเขาได้ยินถึงข้าพระองค์ เขาก็จะเชื่อฟัง ชนต่างด้าวจะได้

มาหมอบราบต่อข้าพระองค์ 45 คนต่างค้ำน้ำหนักจะเสียดำลังใจ และตัวสั่นออกมาจากที่กำบังอัน
เข้มแข็งของเขาเหล่านั้น พระเจ้าทรงยกชูดาวิดให้สูงจนถึงขนาดที่แม้แต่บรรดาประชาชาติเพื่อน
บ้านที่เป็นคนต่างชาตีก็นมอบราบลงด้วยความเชื่อฟังต่อกษัตริย์ดาวิด ดาวิดบัญชาแม่แต่เหล่า
เพื่อนบ้านต่างชาติของเขาให้แสดงความเคารพ ในที่สุดแล้วนั้นก็เกิดจากการอวยพรของพระเจ้า
ที่อยู่บนตัวเขา

สดด 18:46-48 ขณะที่ตอนจบของเพลงสดุดีอันยิ่งใหญ่บทนี้ใกล้เข้ามาแล้ว ดาวิด
ก็กล่าวชัดเจนถึงแหล่งที่มาของชัยชนะต่างๆ ชื่อเสียง และความเจริญของเขา พระเยโฮวาห์ทรง
พระชนม์อยู่ และศิลาของข้าพระองค์เป็นที่ควรสรรเสริญ พระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์
เป็นที่ยกย่อง พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็นชีวิตของเขา ดังนั้นดาวิดจึงถวายสาธุการแด่พระศิลา
ของเขาและยกย่องพระเจ้าแห่งความรอดของเขา อีกครั้งที่ดาวิดใช้ภาพเปรียบเทียบที่ว่าพระเจ้าทรง
เป็นศิลาของเขา ที่บอกเป็นนัยในภาพเปรียบเทียบนี้คือ พลธำลัง การปกป้องคุ้มครองและการช่วยให้
พ้นอันยิ่งใหญ่

ดังนั้นจึงไม่มีคำถามในหัวของดาวิดเลยว่า 47 คือพระเจ้าผู้ประทานการแก้แค้นแก่ข้า
พระองค์ และทรงปราบปรามบรรดาชนชาติทั้งหลายให้อยู่ภายใต้อำนาจของข้าพระองค์
48 ผู้ทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากศัตรู พระเจ้าข้า พระองค์ทรงยกข้าพระองค์ขึ้นเหนือพวกที่
ลุกขึ้นต่อสู้กับข้าพระองค์ พระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากคนทารุณโหดร้าย ไม่ว่าจะ
เป็น โกลิอัท ซาอูล อับซาโลม หรือศัตรูคนอื่น ๆ อีกมากมาย พระเจ้าก็ทรงช่วยเหลือดาวิดให้พ้น
จากคนเหล่านั้นมาทั้งสิ้น เขาจึงสรรเสริญและยกย่องพระเจ้าของเขาอย่างมีสำนวนโวหาร

สดด 18:49 ดาวิดจึงได้แต่ประกาศว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะเหตุนี้ข้า
พระองค์จึงจะขอเทิดทูนพระองค์ไว้ท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย และร้องเพลงสรรเสริญ
พระนามของพระองค์ ดาวิดได้แต่ขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้าและร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า
ของเขาท่ามกลางประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติ

สดด 18:50 เขาปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ด้วยคำประกาศอันยิ่งใหญ่ว่า พระองค์
ประทานชัยชนะอันยิ่งใหญ่แก่กษัตริย์ของพระองค์ และทรงสำแดงความเมตตาแก่ผู้ที่พระองค์
ทรงเจิมไว้ นั่นคือดาวิด และแก่เชื้อพระวงศ์ของท่านเป็นนิตย์ ดาวิดกล่าวถึงตัวเองอย่างคมคาย
โดยใช้คำเรียกสามประการว่า (1) กษัตริย์, (2) ผู้ที่พระเจ้าทรงเจิมไว้ และ (3) ดาวิด ชื่อของเขา
เอง พระเจ้าได้ประทานการช่วยให้พ้นอันยิ่งใหญ่แก่เขาแล้ว เขาวางใจในพระสัญญาในที่
พระเจ้าได้ทรงกระทำไว้เกี่ยวกับเชื้อสายของเขาเช่นกัน ดู 2 ซามูเอล 7:11-16 พระเจ้าทรงช่วยดา
วิดให้พ้นจากวิกฤติหลายอย่างในชีวิตมาแล้ว ดาวิดจึงประกาศการขอบพระคุณและการ
สรรเสริญของตนต่อพระเจ้าของเขาอย่างเสียงดังและคมคาย

ภาพรวมของเพลงสดุดี 19: เพลงสดุดีอันยิ่งใหญ่นี้ถูกยกให้เป็นของดาวิดและถูกอุทิศ
ให้แก่หัวหน้านักดนตรีของพลับพลาเพื่อที่จะถูกใช้สำหรับการนมัสการในที่ประชุม ไม่มีการบ่ง
บอกชัดเจนภายในบทเพลงนี้ว่ามันถูกเขียนขึ้นเนื่องในโอกาสใด อย่างไรก็ตาม การพุ่งเป้า
ชัดเจนไปที่ฟ้าสวรรค์ก็ดูเหมือนบ่งชี้ว่าดาวิดกำลังมองขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์ในตอนกลางคืน มัน
อาจเป็นตอนที่เขาเป็นเด็กเลี้ยงแกะหรือตอนเป็นทหารคนหนึ่งในทุ่งหญ้า

ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ถวายสง่าราศีแด่พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ การเปิดเผยของพระเจ้าคือ
จุดสนใจหลัก (1) การเปิดเผยทั่วไปของพระองค์ในฟ้าสวรรค์ เช่นเดียวกับ (2) การเปิดเผยพิเศษ
ของพระองค์ผ่านทางพระวจนะที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระองค์ ดาวิดปิดท้ายเพลงสดุดีบท
นี้โดยการวิงวอนพระเจ้าให้ทรงป้องกันเขาจากความบาปและให้เขาเป็นที่พอพระทัยในสาย
พระเนตรของพระองค์

สดด 19:1 เพลงสดุดีอันยิ่งใหญ่นี้เริ่มต้นโดยการประกาศว่า ฟ้าสวรรค์
ประกาศสง่าราศีของพระเจ้า และภาคพื้นฟ้าสำแดงพระหัตถกิจของพระองค์ คำที่แปลเป็น ฟ้า
สวรรค์ (ชามายิม) หมายถึง ฟ้าสวรรค์ที่มองเห็นได้และโดยเฉพาะฟ้าสวรรค์ชั้นที่เป็นดวงดาว
ต่างๆ เมื่อเรามองขึ้นไปในท้องฟ้าชั้นที่เป็นดวงดาวต่างๆยามค่ำคืน ความเจิดจรัสของฟ้าสวรรค์

ชั้นดวงดาวก็ประกาศทันทีถึงสง่าราศีของพระเจ้า คำที่แปลเป็น **ภาคพื้นฟ้า** (ราชาธิยา) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ผืนฟ้า’ และอาจหมายถึงฟ้าสวรรค์ชั้นบรรยากาศ – หมูเมฆและความงดงามของพวกมัน ความสง่างามของดวงอาทิตย์ขึ้นหรือดวงอาทิตย์ตกก็ไม่เหมือนความงามอื่นใดในโลก พวกมันเป็นผลงานแห่งพระหัตถ์ของพระเจ้า ขณะที่ดาวิดเงยหน้ามองคูฟ้าสวรรค์ตลอดหลายปี เขาก็ตระหนักว่า (1) พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองแล้วในฟ้าสวรรค์นั้น และว่า (2) พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยสง่าราศี และว่า (3) พระเจ้าทรงเป็นพระผู้สร้างความงดงามเหล่านั้น ดาวิดจึงได้แต่สรรเสริญพระองค์

สดด 19:2-3 ขณะยังมีพื้นหลังเป็นฟ้าสวรรค์อันตื้นตื้นอยู่นั้น ดาวิดก็ร้องออกมาว่า **วันส่งถ้อยคำให้แก่วัน และคืนแจ้งความรู้ให้แก่คืน** ความคิดตรงนี้ก็ถือว่าวันแต่ละวันและคืนแต่ละคืนแสดงออกถึงสง่าราศีของพระเจ้าและความรู้เกี่ยวกับการทรงสร้างของพระองค์ ข้อนี้ อาจแปลได้ว่า “วันส่งถ้อยคำนี้ให้แก่วัน และคืนแจ้งความรู้นี้ให้แก่คืน” ความสง่างามของท้องฟ้าไม่ว่าจะเป็นตอนกลางคืนหรือกลางวันย่อมเปิดเผยว่า (1) มีพระเจ้าอยู่องค์หนึ่ง, (2) พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยสง่าราศี และ (3) ว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น

ในบริบทนั้น ดาวิดกล่าวต่อไปว่า **3 วาจาไม่มี ถ้อยคำก็ไม่มีและไม่มีการไม่ได้ยินเสียงฟ้าไม่มีที่ใดบนแผ่นดิน** โลกนี้ที่ข้อความและภาษานั้นของฟ้าสวรรค์ไม่ถูกได้ยิน ที่ถูกแสดงออกอย่างชัดเจนคือการเปิดเผยเป็นสากลเกี่ยวกับพระเจ้า นอกจากนี้ สิ่งที่ถูกบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนก็คือว่า มนุษย์ทั้งปวงในทุกแห่งหนสามารถไขว่คว้าและเข้าใจความจริงนั้นได้ ปัญหาหนึ่งของการอาศัยอยู่ในเมืองก็คือว่า ท้องฟ้ามักถูกบดบัง คนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในเมืองใหญ่มักมองไม่เห็นการเปิดเผยของพระเจ้าที่ปรากฏชัดเจนเหลือเกินแก่คนเหล่านั้นที่สามารถมองเห็นท้องฟ้าตอนกลางคืนได้อย่างชัดเจน

สดด 19:4-6 ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายเนื้อหาส่วนนี้เกี่ยวกับการเปิดเผยทั่วไปของพระเจ้า ถึงกระนั้นเสียงฟ้าก็ออกไปทั่วแผ่นดินโลก และถ้อยคำก็แพร่ไปถึงสุดปลาย

พิภพ พระองค์ทรงตั้งพลับพลาไว้ให้ดวงอาทิตย์ ณ ที่นั้น ความคิดตรงนี้อาจเป็น ‘ลำแสง’ ของ ดวงดาวต่างๆในฟ้าสวรรค์ (ดวงอาทิตย์, ดวงจันทร์และดวงดาวต่างๆ) ที่สาดส่องไปจนถึงที่สุด ปลายแผ่นดินโลก ดังนั้น “ถ้อยคำ” เหล่านั้น (นั่นคือ ข้อความเกี่ยวกับการเปิดเผยของพระเจ้า) จึงไปถึงที่สุดปลายแผ่นดิน โลกแล้ว

ดาวิดใช้สำนวนโวหารแบบกวีในการขยายความประเด็นของตน 5 ซึ่งออกมาอย่างเข้า บ่าวออกมาจากห้องโถงของเขา และวิ่งไปตามวิถีด้วยความชื่นบานอย่างชายฉกรรจ์ ความคิดก็คือว่าในฟ้าสวรรค์ พระเจ้าทรงสร้างที่อาศัยให้แก่ดวงอาทิตย์แล้ว เขาเปรียบเทียบขึ้นของดวง อาทิตย์ในแต่ละวันว่าเป็นเหมือนกับ (1) เจ้บ่าวผู้งามสง่าที่งานวิวาห์ของเขา และ (2) นักกรีฑาผู้ มั่นใจซึ่งกำลังจะวิ่งแข่ง ดวงอาทิตย์ในฟ้าสวรรค์ก็สัต์ชัยชื่อและเจ็ดจ้าเสมอ มันสะท้อนให้เห็นถึง พระผู้สร้างและเปิดเผยอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระองค์เอง

นอกจากนี้ 6 ดวงอาทิตย์ขึ้นมาจากสุดปลายฟ้าสวรรค์ข้างหนึ่ง และโคจรไปถึงที่สุด ปลายอีกข้างหนึ่ง ไม่มีสิ่งใดสามารถซ่อนให้พ้นจากความร้อนของมันได้ โดยใช้ดวงอาทิตย์ใน ท้องฟ้าเป็นภาพประกอบหนึ่งต่อไป ดาวิดหมายเหตุว่าการมีอยู่ของมันก็เป็นสากลและทุกคน เห็นมันหมด เห็นได้ชัดว่าการทรงอยู่ทุกแห่งหนและการทรงทราบทุกสิ่งของพระเจ้าถูกให้ภาพ ประกอบ อีกครั้งที่ดวงดาวต่างๆในฟ้าสวรรค์ไม่เพียงเปิดเผยพระผู้สร้างของพวกเขาเท่านั้น แต่ คุณลักษณะพื้นฐานต่างๆของพระองค์ด้วย

สดด 19:7-8 ด้วยพื้นหลังอันสง่างามนั้นซึ่งแสดงออกถึงการเปิดเผยทั่วไป คราวนี้ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้หันไปกล่าวถึงการสำแดงอันเฉพาเจาะจงของพระเจ้าเกี่ยวกับ พระองค์เองในพระวณะที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระองค์ พระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ รอบคอบและฟื้นฟูจิตวิญญาณ ดาวิดเริ่มใช้คำเหมือนต่างๆอันไพเราะเพื่อพรรณนาถึงการเปิด เผยแบบพิเศษของพระเจ้าในพระวณะของพระองค์ เขายังหมายเหตุผลลัพธ์ต่างๆของมันด้วย ก่อนอื่นเขาพรรณนาถึงพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ คำที่แปลเป็น พระราชบัญญัติ คือ โท ราทร์ คำที่แปลเป็น รอบคอบ (ทามิม) มีความหมายไม่เพียงว่า ‘ปราศจากตำหนิ’ เท่านั้นแต่

‘เพียบพร้อม’ ด้วย พอหันไปใช้คำเหมือนอีกคำ ดาวิดก็กล่าวต่อไปว่า พระโอวาทของพระเยโฮวาห์นั้นแน่นอนกระทำให้คนรู้น้อยมีปัญหา ตรงนี้ดาวิดกล่าวถึงพระวณะที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระเจ้าในฐานะคำให้การหรือพยานของพระองค์ มันแน่นอน คำที่แปลเช่นนั้น (อาแมน ในโครงสร้างนิพจน์ที่เป็นตรงนี้) มีความหมายด้วยว่า ‘สัตย์ซื่อ’ หรือ ‘เชื่อถือได้’ มันเป็นอย่างนั้นจริงๆ นอกจากนี้ คำเดียวกันนี้ก็เป็นที่มาของคำว่า อาเมน ซึ่งมีความหมายว่า ‘อย่างแท้จริง’ หรือ ‘ถูกต้องแล้ว’

ดาวิดหมายเหตุต่อไปอีกว่า 8 กฎเกณฑ์ของพระเยโฮวาห์นั้นถูกต้องกระทำให้จิตใจเปรมปรีดี คำเหมือนอีกคำที่หมายถึงพระวณะที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระเจ้าถูกหมายเหตุไว้ในกฎเกณฑ์ของพระองค์ นี่หมายถึงข้อบังคับหรือพระบัญญัติต่างๆของพระองค์ ถูกสรุปย่อว่าชอบธรรม พระวณะของพระเจ้าถูกต้องเสมอ ผลลัพธ์ก็คือว่า พระบัญญัตินำความชื่นบานมาสู่ใจของเรา การเชื่อฟังพระวณะของพระเจ้าและการทำสิ่งที่ถูกต้องตามนั้น ไม่เพียงนำสันติสุขมาสู่ใจเท่านั้น แต่ความชื่นบานด้วย

จากนั้นดาวิดหมายเหตุว่า พระบัญญัติของพระเยโฮวาห์นั้นบริสุทธิ์กระทำให้ดวงตากระจ่างแจ้ง พระบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่เพียงบริสุทธิ์เท่านั้น มันยังให้ความรู้และความเข้าใจด้วย

สดด 19:9 โดยเบื้องออกจากกระแสความคิดที่ใหญ่กว่าชั่วครู่ ดาวิดหมายเหตุว่า ความยำเกรงพระเยโฮวาห์นั้นสะอาดหมดจดถาวรเป็นนิรันดร์ แม้บางคนกล่าวอ้างว่าความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นคำเหมือนอีกคำที่หมายถึงพระวณะของพระเจ้า ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ก็อาจกำลังหมายถึงผลกระทบของพระวณะของพระเจ้า มันจะก่อให้เกิดความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งสะอาดหมดจดและทำให้บริสุทธิ์ ความยำเกรงพระเจ้ายังยืนอยู่เสมอไปในฐานะเป็นมาตรฐานหนึ่งที่เราต้องจัดระเบียบชีวิตของเราตามนั้น

จากนั้นความคิดตรงนี้ก็วกกลับมายังพระวณะที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระเจ้าซึ่งปิดท้ายรายการคำเหมือนต่างๆนี้ของดาวิด คำตัดสินของพระเยโฮวาห์ก็เที่ยงตรงและชอบธรรมทั้ง

สิ้น ความคิดตรงนี้เปลี่ยนไปยังเรื่องทางกฎหมายบ้าง พระราชบัญญัติของพระเจ้าซึ่งส่งผลเป็น คำตัดสินต่างๆของพระองค์เป็นความจริงและชอบธรรมทั้งสิ้น ขณะที่ในข้อ 8 คำที่แปลเป็น **ถูกต้อง** (ยอฮ์วาร) หมายถึงการทำให้ถูกต้อง ตรงนี้คำที่แปลเป็น **ชอบธรรม** (ชาคัค) เกี่ยวข้องกับความชอบธรรมในฐานะหลักการหนึ่ง พระวณะของพระเจ้าเป็นความจริงและเป็นรากฐานแห่งความชอบธรรมในฐานะหลักการหนึ่งโดยรวมทั้งหมด

สดด 19:10-11 ขณะที่กล่าวต่อไปถึงพระวณะที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระเจ้า ดาวิดก็ประกาศว่า **นำปรารถนามากกว่าทองคำ เอ ยิ่งกว่าทองคำเนื้อดีมากนัก** พระวณะที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระเจ้าในรูปแบบต่างๆของมันย่อมดีกว่าเงินปริมาณใดๆทั้งนั้น ทองคำเนื้อดีคือทองคำที่ถูกหลอมขึ้นสูง ซึ่งเป็นชนิดที่มีราคาแพงสุด พระวณะของพระเจ้าจึงนำปรารถนามากยิ่งกว่าความมั่งคั่งมหาศาลที่สุด ยิ่งกว่านั้น มันหวานยิ่งกว่าน้ำผึ้งและรวงผึ้ง พระวณะของพระเจ้าไม่เพียงมีมูลค่าเป็นอนันต์เท่านั้น มันยังมีรสหวานแก่จิตวิญญาณที่กระหายด้วย

11 **อันหนึ่ง สิ่งเหล่านี้เป็นที่รักเตือนผู้รับใช้ของพระองค์** เราซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ได้รับคำเตือนโดยพระบัญญัติและข้อบังคับต่างๆอันชอบธรรมของพระเจ้า พระวณะของพระเจ้าเป็นเหมือนแผนที่ของนักเดินเรือที่เตือนให้ระวังแนวปะการังและสันดอนต่างๆแห่งความบาป ซึ่งจะทำให้เรือของผู้ที่ไม่ระวังตัวอัปปางลง สุดท้าย การที่จะรักษาข้อความเหล่านี้ก็ได้บำเหน็จอันใหญ่ยิ่ง มีบำเหน็จใหญ่ยิ่งในการเชื่อฟังพระวณะของพระเจ้า แม้ที่เดียวพระเจ้าทรงอวยพรคนเหล่านั้นที่เชื่อฟังพระวณะของพระองค์ นอกจากนี้ สติปัญญาของการดำเนินในความจริงของพระเจ้าย่อมนำมาซึ่งข้อดีต่างๆทั้งในและจากมันเอง

สดด 19:12 ทิศทางของเพลงสดุดีบทนี้เปลี่ยนตรงนี้ ขณะที่จนถึงจุดนี้ ดาวิดได้ประกาศสง่าราศีแห่งการเปิดเผยตามธรรมชาติของพระเจ้าและมูลค่าอนันต์ของพระวณะที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระองค์ คราวนี้เขาปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ด้วยคำทูลขอต่างๆที่เฉพาะ

เจาะจงต่อพระเจ้า แต่ผู้ใดเล่าจะเข้าใจเรื่องความผิดพลาดของตนได้ นี่ก็คือคำถามหนึ่งที่มีคำตอบของมันเอง พระเจ้าไม่ทรงมีข้อผิดพลาดใดเลย ดังนั้นจึงไม่มีผู้ใดเข้าใจพวกมันได้

อย่างไรก็ตาม ดาวิดก็ตระหนักถึงความบาปของตัวเอง ดังนั้นเขาจึงอ้อนวอนว่า ขอพระองค์ทรงชำระข้าพระองค์ให้พ้นจากความผิดที่ซ่อนเร้นอยู่ ความบาปมักสำแดงตัวมันเองในความคิดต่างๆ ที่ถูกปิดซ่อนไว้ซึ่งเราไม่แม้แต่ตระหนักว่าเป็นความคิดในขณะนั้น ดาวิดอ้อนวอนพระเจ้าให้ทรงชำระเขาให้พ้นจากแม้แต่ความผิดลับๆเหล่านั้น

สดด 19:13 ยิ่งกว่านั้น เขาอ้อนวอนว่า ขอทรงยับยั้งผู้รับใช้ของพระองค์ให้พ้นจากบาปโดยประมาทนั้นด้วยเถิด ขออย่าให้มันมีอำนาจเหนือข้าพระองค์เลย แล้วข้าพระองค์จะไร้ตำหนิและพ้นจากความผิดจากการละเมิดที่ยิ่งใหญ่นั้น ดาวิดไม่เพียงกังวลเรื่องความบาปที่ถูกปิดซ่อนไว้ภายใต้พื้นผิวแห่งชีวิตของเขาเท่านั้น แต่เขายังอ้อนวอนพระเจ้าให้ทรงป้องกันเขาจากบาปโดยประมาท – ความบาปต่างๆ ที่เป็นความเย่อหยิ่งและความโอหัง เขากลัวอิทธิพลที่ทำให้ตายได้ของความเย่อหยิ่งซึ่งนำไปสู่การละเมิดต่างๆ ที่ร้ายแรงยิ่งกว่า เมื่อพระเจ้าทรงนำเขาออกไปให้ห่างจากความโง่เขลาดังกล่าว ดาวิดก็รู้ว่าเขาจะดำเนินในความเที่ยงธรรมและความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

สดด 19:14 เมื่อพิจารณาสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด เขาจึงร้องทูลพระเจ้าว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ กำลังของข้าพระองค์และพระผู้ไถ่ของข้าพระองค์ ขอให้ถ้อยคำจากปากของข้าพระองค์ และการรำพึงในจิตใจเป็นที่พอพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์เถิด ดาวิดจึงอธิษฐานว่า (1) ขอให้ถ้อยคำแห่งปากของเขาและ (2) แม้แต่ความคิดแห่งจิตใจของเขาเป็นที่พอพระทัยต่อพระเจ้า เขารับรู้เพิ่มเติมอีกว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเขาและพระผู้ไถ่ของเขา เราควรหมายเหตุว่าเป็นครั้งแรกที่คำว่า *พระผู้ไถ่* ปรากฏในหนังสือเพลงสดุดีและเป็นครั้งที่สองในพระคัมภีร์ (โยบ 19:25) แต่ที่เดียว พระเจ้าทรงเป็นพระผู้ไถ่ที่ยิ่งใหญ่ของเรา

ภาพรวมของเพลงสดุดี 20: เพลงสดุดีบทถัดไปนี้ถูกเรียกว่า “เพลงชาติบทหนึ่ง ซึ่งเหมาะที่จะถูกขับร้องในยามเกิดสงคราม เมื่อกษัตริย์กำลังเอาดาบคาดเอวของตนเพื่อเตรียมสู้รบ” (สเปอร์เจียน) บางคนเชื่อว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนโดยดาวิดตอนที่เขากำลังจะไปทำสงคราม โดยเฉพาะกับคนอัมโมนและคนซีเรีย ดู 2 ซามูเอล 10:6, 18 มันเป็นการร้องขอความช่วยเหลือของพระเจ้าในยามเดือดร้อน

สดด 20:1-3 เมื่อเผชิญความทุกข์ลำบากที่ใกล้เข้ามาในชีวิต ดาวิดจึงร้องเพลงว่า ขอพระเยโฮวาห์ทรงฟังท่านในวันยากลำบาก พระนามของพระเจ้าแห่งยาโคบพิทักษ์รักษาท่าน ความทุกข์ลำบากย่อมเข้ามา ในวันนั้น ดาวิดร้องทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงสดับฟังคนเหล่านั้นที่มาพึ่งพระองค์ นอกจากนี้ เขาขอร้องพระเจ้าแห่งยาโคบให้ทรงป้องกันคนเหล่านั้นที่หันมาขอความช่วยเหลือจากพระองค์

ดาวิดร้องขอความช่วยเหลือของพระเจ้าต่อไปให้แก่คนเหล่านั้นที่เผชิญศึกต่างๆ แห่งชีวิต

2 ขอพระองค์ทรงให้ความช่วยเหลือมาจากสถานบริสุทธิ์ และทรงเพิ่มกำลังให้แก่ท่านมาจากเมืองศิโยน แน่แน่นอนว่าสถานบริสุทธิ์นั้นหมายถึง ที่บริสุทธิ์ เช่น ในพลับพลาเป็นต้น ซึ่งเป็นที่ๆ การสถิตบนโลกนี้แห่งสง่าราศีเสคินาห์ของพระเจ้าประทับอยู่ในขณะนั้น พลับพลาที่ตั้งอยู่ที่กิเบโอน นอกกรุงเยรูซาเล็มซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อศิโยนด้วย ดาวิดจึงขอร้องพระเจ้าให้ทรงส่งความช่วยเหลือและพลังกำลังมาจากที่ประทับบริสุทธิ์ของพระองค์

ในบริบทนั้น ดาวิดเตือนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ระลึกว่า **3** ขอทรงระลึกถึงเครื่องถ้วยทั้งสี่ของท่าน และโปรดปรานเครื่องเผาบูชาของท่าน เซลาห์ เขาเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงเครื่องถ้วยที่มีกลิ่นหอมหวานทั้งสิ้นซึ่งถูกถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าที่พลับพลาเหล่านั้น พวกมันมีไว้เพื่อสรรเสริญ ขอพระคุณและถวายสง่าราศีแด่พระองค์ ดังนั้นดาวิดจึงขอร้องพระเจ้าให้ทรงระลึกว่าพวกเขาได้ถวายเกียรติพระองค์เช่นนั้นอย่างไร ความคิดที่ชัดเจนก็คือ ขอให้พระองค์ทรงช่วยเหลือประชาชนของพระองค์ในตอนนี้ขณะที่พวกเขาเข้าทำศึกนี้

สดด 20:4 เขาจึงวิงวอนพระเจ้าให้ทรงประสิทธิ์ประสาทตามใจปรารถนาของท่านด้วย และให้โครงการที่ท่านคิดนั้นสำเร็จทั้งสิ้น เขาจึงอธิษฐานขอพระเจ้าให้ทรงกระทำตามน้ำพระทัยของพระองค์และคำปรึกษาของพระองค์ในศึกที่จะมานี้ ด้วยถ้อยคำมากมายเหลือเกิน ดาวิดร้องออกมาว่า: ขออย่าให้เป็นไปตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์เถิด

สดด 20:5 ด้วยการตั้งตาคอยการช่วยให้พ้นของพระเจ้า ดาวิดเปรมปรีดิ์ว่าเพื่อพวกเราจะได้โห่ร้องเนื่องด้วยความรอดของท่าน และยกชกขึ้นในพระนามพระเจ้าของเรา ขอพระเยโฮวาห์ทรงโปรดให้คำทูลขอทั้งสิ้นของท่านสำเร็จเถิด ดาวิดอาจกำลังหมายถึงการช่วยให้พ้นของพระเจ้าจากการสู้รบ (“ความรอดของท่าน”) เขาจึงสัญญาพระเจ้าล่วงหน้าว่าจะชื่นชมยินดีและถวายเกียรติพระองค์เมื่อได้รับการช่วยให้พ้นของพระองค์ในศึกที่จะมานั้น ดาวิดจึงร้องทูลพระเจ้าให้ทรงกระทำตามคำขอต่างๆของประชาชนของพระองค์

สดด 20:6 ในทำนองเดียวกันนั้น ดาวิดประกาศว่า บัดนี้ ข้าพเจ้าทราบว่พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยผู้ที่พระองค์ทรงเจิมไว้ พระองค์จะทรงพังเขาจากฟ้าสวรรค์อันบริสุทธิของพระองค์ และโดยชัยชนะอันทรงอานุภาพด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ ฤทธานุภาพได้ช่วยให้ “ข้าพเจ้าทราบว่พระเยโฮวาห์ทรงช่วยผู้ที่พระองค์ทรงเจิมไว้ให้พ้น” แน่แน่นอนว่าดาวิดเป็นผู้ที่ถูกเจิมไว้ของพระเจ้า ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่าพระเจ้าจะทรงช่วยคนเหล่านั้นที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้วให้พ้น พระองค์จะทรงสดับฟังจากสวรรค์เมื่อเราร้องทูลพระองค์เพื่อขอการช่วยให้พ้น ด้วยการมคมคายแบบกวี ดาวิดยอมรับว่าพระเจ้าจะทรงช่วยให้รอดโดยกำลังแห่งพระหัตถ์ขวาของพระองค์เอง

สดด 20:7-9 ดาวิดจึงปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ด้วยคำประกาศเรื่องความไว้วางใจของเขาและคำทูลขอให้พระเจ้าประทานการช่วยให้พ้น บ้างก็วางใจในรถรบ บ้างก็วางใจในม้า แต่เราจะระลึกถึงพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา บางคนหันไปพึ่งความช่วยเหลือและ

ความสามารถของโลก – พละกำลังทางทหารในม้าและรถรบต่างๆ แต่ดาวิดหมายเหตุน่าว่าความช่วยเหลือของเขาอยู่ที่ไหน – “พระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา”

คนเหล่านั้นที่วางใจในพละกำลังและอาวุธของมนุษย์ 8 เขาทั้งหลายจะล้มพับลงไป แต่เราจะลุกขึ้นยืนตรงอยู่ ทรัพย์ากรมนุษย์อย่างดีที่สุดก็ใช้ได้ชั่วคราว เมื่อผู้ใดวางใจพระเจ้าสำหรับศึกต่างๆของชีวิต เขาก็จะขึ้นหัดมั่นคง นั่นคือเขาจะมีชัยชนะ

ดังนั้นดาวิดจึงอธิษฐานต่อพระเจ้าว่า 9 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้รอดเถิด ขอให้กษัตริย์ทรงฟังเมื่อข้าพระองค์ทั้งหลายร้องทูลต่อท่าน อีกครั้งที่ความคิดตรงนี้ก็กล่าวถึงการช่วยให้พ้นของพระเจ้า กษัตริย์ (แม้ไม่ถูกทำให้เป็นตัวอักษรใหญ่โดยเหล่าผู้แปล) อาจหมายถึงพระองค์ผู้ทรงเป็นจอมกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย ดาวิดจึงร้องทูลพระเจ้าให้ทรงสดับฟังคำอธิษฐานของประชาชนของพระองค์เมื่อพวกเขาออกไปทำศึก

ภาพรวมของเพลงสดุดี 21: เพลงสดุดีบทนี้ถูกอุทิศให้แก่หัวหน้านักดนตรีของพลับพลา และถูกยกให้ดาวิดเป็นผู้แต่งเหมือนเดิม บทเพลงนี้ถูกเขียนขึ้นเนื่องในโอกาสใดไม่ปรากฏชัดเจน อย่างไรก็ตาม เพลงสดุดีบทนี้ก็กล่าวถึง ‘กษัตริย์’ อย่างชัดเจน ดาวิดกล่าวถึงตัวเองตลอดทั้งบทนี้ในบุคคลที่สามในฐานะ ‘กษัตริย์’ องค์กรนั้น อย่างไรก็ตาม แทบไม่มีคำถามเลยว่าพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่กว่าถูกกล่าวถึงอยู่ไกลๆ จะว่าไปแล้วเพลงสดุดีบทนี้ก็กล่าวถึงพระเมสสิยาห์ ในบทนี้ทั้งบท ดาวิดยกให้ความสว่างแบบกษัตริย์ใดก็ตามที่ตนมีอยู่เป็นของพระเจ้าของเขา จากนั้นเขาหมายเหตุน่าว่าการพิพากษาที่จะตกลงบนเหล่าศัตรูของเขาที่นับถือพระต่างด้าวเขาปิดท้าย โดยการเทิดทูนพระเยโฮวาห์พระเจ้า

สดด 21:1-2 ครั้นกล่าวถึงตัวเองในบุคคลที่สาม ดาวิดประกาศว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ กษัตริย์จะเปรมปรีดีในพระกำลังของพระองค์ ท่านจะปิติยินดีอย่างยิ่งในความรอดของพระองค์ แหล่งที่มาแห่งความเปรมปรีดีของดาวิดมีอยู่ในพละกำลังของพระเจ้า นอกจากนี้

จุดสนใจหลักของการปีติยินดีของเขาก็อยู่ในความรอดของพระเจ้า เป็นไปได้ว่าทั้งความรอดนี้
รันคร์และการช่วยให้พ้นชั่วคราวถูกกล่าวถึงตรงนี้ในคำว่า *ความรอด*

ดาวิดจึงประกาศว่า **2 พระองค์ทรงประสิทธิประสาทตามใจปรารถนาของท่าน และมีได้
ทรงยับยั้งสิ่งที่ริมฝีปากท่านทูลขอ เซลาห์** ดาวิดขอพระเกียรติองค์พระผู้เป็นเจ้าที่ประทานตาม
ความปรารถนาในใจของเขา ในบริบทที่ใหญ่กว่า ความปรารถนานั้นอาจเป็นคำขอของเขาเรื่อง
การช่วยให้พ้นในการศึก ดู เพลงสดุดี 37:4 เช่นกัน

สดด 21:3-4 ดาวิดกล่าวต่อไปว่า **เพราะพระองค์ทรงอำนวยพรดีแก่ท่าน**
พระองค์ทรงสวมมงกุฎทองคำบริสุทธิบนศีรษะของท่าน คำที่แปลเป็น *อำนวย (ความ)* มีความ
หมายว่า ‘นำหน้า’ หรือ ‘ไปก่อน’ ดาวิดรับรู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นทัพหน้าของตน
พระองค์ได้เสด็จนำหน้าเขาไปและเปิดทางให้ ในการทำเช่นนั้น พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมทางนั้น
ไว้เพื่อเขาพร้อมกับพระพรต่างๆแห่งความดี นอกจากนี้ ดาวิดกล่าวย้อนถึงวันนั้นที่เขาถูกสวม
มงกุฎเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพระมหากษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งปวงจะ
ทรงรับมงกุฎทองคำบริสุทธิเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองทั้งพิภพโลก

ดาวิดซึ่งกล่าวถึงตัวเองอย่างแน่อนระลึกถึงการที่เขาได้ **4 ทูลขอชีวิต และพระองค์ก็
ประทานชีวิตยืนนานเป็นนิรันดร์** พระเจ้าทรงช่วยชีวิตของดาวิดให้พ้นมาหลายครั้งแล้ว
อาจมีภาพของการที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงขอพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ของพระองค์เรื่อง
การฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ด้วยในสวนเกทเซmani แน่แน่นอนว่าพระองค์จะทรงครอบครอง
ตลอดไปเป็นนิรันดร์

สดด 21:5-6 พอกกล่าวถึงตัวเองในบุคคลที่สามเหมือนเดิม ดาวิดยอมรับว่า **สง่า
ราศีของท่านใหญ่ยิ่งเนื่องด้วยความรอดของพระองค์** พระองค์ทรงประดับกษัตริย์ด้วยยศศักดิ์
และความสง่าโอ้อำตะการ ดาวิดยอมรับอย่างเปิดเผยว่าสง่าราศีของกษัตริย์แบบใดก็ตามที่เขา
ก็มาจากการช่วยให้พ้นและความรอดของพระเจ้า หากไม่มีพระเจ้าเข้ามาแทรกแซงและประทาน
ชีวิตให้แก่เขายามเผชิญหน้าความตายในการศึกหลายครั้งของเขา ดาวิดรู้ว่าตนจะถึงจุดจบเป็น

แน่ เขารู้แหล่งที่มาแห่งการช่วยให้พ้นของเขา มันอยู่ในความรอดของพระเจ้า เกียรติยศและความสง่ามโหดก็ตามที่เขาเป็นในฐานะกษัตริย์ เขารู้ว่ามันมาจากไหน เขายอมรับอย่างเปิดเผยว่ามันเป็นมาจากพระเจ้า

จุดสนใจหลักดูเหมือนเปลี่ยนไปกล่าวถึงอนาคตเมื่อดาวิดหมายเหตุน่า 6 พระองค์ทรงโปรดให้ท่านรับพระพรอย่างที่สุดเป็นนิรันดร์ และทรงกระทำให้ท่านยินดีปรีดาอย่างเหลือล้นด้วยสิทธิพระพักตร์อันชอบพระทัยของพระองค์ แม้พระเจ้าได้ทรงอวยพรดาวิดและประทานความยินดีปรีดาให้แก่เขาแล้วอย่างแน่นอน คำกล่าวนี้ก็อาจเล็งถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเมื่อพระองค์ทรงครอบครองสักวันหนึ่งจากเยรูซาเล็มเหนือทั้งพิภพโลก แน่ทีเดียว พระองค์ผู้เดียวจะทรงรับพระพรอย่างที่สุดเป็นนิรันดร์

สดด 21:7 วกกลับมากล่าวถึงตัวเอง ดาวิดสารภาพต่อไปอีกว่า เพราะกษัตริย์วางใจในพระเยโฮวาห์ และด้วยความเมตตาของพระองค์ผู้สูงสุด ท่านจะไม่หวั่นไหวเลย ความไว้วางใจของเขาอยู่ในพระเยโฮวาห์พระเจ้าและ โดยความเมตตาของพระองค์เขาจะไม่หวั่นไหวเลย (นั่นคือ คลอนแคลน) ดูเพลงสดุดี 10:6, 16:8, 46:5, 62:6 และสุภาษิต 12:3

สดด 21:8-11 ดาวิดจึงกล่าวถึงพวกศัตรูของเขาและการที่พระเจ้าได้ทรงเล่นงานคนเหล่านั้น พระหัตถ์ของพระองค์จะค้นพบเหล่าศัตรูทั้งหลาย พระหัตถ์ขวาจะพบบรรดาผู้ที่เกลียดชังพระองค์ ดาวิดกล่าวถึงการที่พระเจ้าจะทรงค้นพบและจัดการกับคนทั้งปวงที่เกลียดชังพระองค์ 9 เมื่อพระองค์ทรงพระพิโรธ พระองค์จะทรงกระทำให้เขาร้อนจัดดังเตาไฟ พระเยโฮวาห์จะทรงกลืนเขาด้วยพระพิโรธของพระองค์ และไฟจะเผาผลาญเขาเสีย 10 พระองค์จะทรงทำลายลูกหลานของเขาเสียจากแผ่นดินโลก และพรากเชื้อสายของเขาจากบุตรทั้งหลายของมนุษย์ ไฟแห่งพระพิโรธของพระเจ้าในที่สุดแล้วจะเผาผลาญศัตรูทั้งสิ้นของพระองค์และเชื้อสายของพวกเขาเสีย วันของพวกเขากำลังจะมา นอกจากนี้ดาวิดหมายเหตุเพิ่มเติมอีกว่า 11 แม้เขาทั้งหลายได้ปองร้ายต่อพระองค์ แม้เขาประดิษฐ์เรื่องชั่วร้าย เขาก็จะกระทำไม่สำเร็จ แม้คน

ชั่วคิดแผนการชั่วร้ายต่างๆต่อผู้พระเจ้า พวกเขาจะไม่สามารถทำแผนการเหล่านั้นสำเร็จ พวกเขาจะถูกทำลายในการพิพากษาของพระเจ้าในเวลาอันเหมาะสมที่สุดของพระองค์

สดด 21:12 **ฉะนั้นพระองค์จะทรงกระทำให้เขาหนีหายไปเมื่อพระองค์จะทรง**
เสด็จไปตรงหน้าเขาทีเดียว ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้พรรณนาถึงการที่พระเจ้าจะทรงทำให้เหล่า
ศัตรูของพระองค์หันกลับและวิ่งหนีไป พระองค์จะทรงหันลูกธนูแห่งพระพิโรธของพระองค์
ต่อสู้พวกเขา

สดด 21:13 **ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเป็นที่ยกย่องเชิดชูในพระกำลังของ**
พระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายจะร้องเพลงสรรเสริญฤทธานูภาพของพระองค์ เพลงสดุดีบทนี้เปิด
ท้ายด้วยคำยกย่ององค์พระผู้เป็นเจ้าเพราะพระกำลังและการช่วยให้พ้นของพระองค์ ด้วยเหตุนี้
เอง คาวิตและประชาชนของเขาจึงจะร้องเพลงและสรรเสริญฤทธานูภาพของพระองค์

ภาพรวมของเพลงสดุดี 22: ขณะที่เพลงสดุดีบางบทบอกไว้เป็นนัยเรื่องพระเมสสิยาห์ เพลงสดุดีบทนี้ก็กล่าวถึงพระเมสสิยาห์อย่างชัดเจนมากกว่าเพลงสดุดีบทอื่น แม้คาวิตอาจกำลังเขียนเกี่ยวกับช่วงเวลาอันมืดมิดในชีวิตของตน เช่น การที่เขาหลบหนีจากซาอูลหรืออับซาโลม เพลงสดุดีบทนี้ก็เป็นการพยากรณ์อย่างชัดเจนเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราบนกางเขนนั้น ด้วยเหตุนี้ มันจึงถูกเรียกว่า “เพลงสดุดีแห่งกางเขนนั้น” มันอาจถูกกล่าวซ้ำคำต่อคำโดยองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราขณะที่พระองค์ทรงถูกตรึงอยู่บนต้นไม้ ไม่มีคำถามเลยว่าพระเยซูทรงยกคำพูดอย่างน้อยจากข้อ 1 ขณะทรงอยู่บนกางเขนนั้น (มัทธิว 27:46)

*เพลงสดุดีบทนี้ถูกอุทิศให้แก่หัวหน้านักดนตรีที่ปล้ำปลาเหมือนเดิมเพื่อที่จะถูกขับร้อง ที่นั่น วลี **อายเลท ซาหาร์** ไม่ได้ถูกแปลและมีความหมายตรงตัวว่า “กวางตัวเมียแห่งยามเช้า” กวางตัวเมียมักถูกพบเห็นในเวลาเช้ามืด ความคิดตรงนี้อาจหมายถึงความงามสง่าขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา โดยเฉพาะขณะที่พระองค์ทรงทนทุกข์เพื่อเรา ความคิดสำคัญสองประการถูกพบ*

ในเพลงสดุดีบทนี้: 22:1-21 เป็นคำร้องทูลขอความช่วยเหลืออันน่าเวทนาที่สุดอย่างหนึ่ง และ 22:22-31 เป็นคำกล่าวที่รอคอยการช่วยให้พ้นอันตราย

สดด 22:1-2 เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยการประยุกต์ใช้ชัดเจนกับพระเยซูบนกางเขนนั้น ดังที่หมายเหตุไว้ในมัทธิว 27:46 และมาระโก 15:34 พระเยซูทรงร้องออกมาว่า **พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ โฉนพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย เหตุใดพระองค์ทรงเมินเฉยที่จะช่วยข้าพระองค์ และต่อถ้อยคำคร่ำครวญของข้าพระองค์** ขณะที่องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ได้รับพระพรของเราทรงถูกตรึงอยู่ระหว่างสวรรค์และแผ่นดินโลก พระองค์ก็ทรงตกอยู่ในสภาพที่อับจนยิ่งนัก พระองค์ทรงถูกมนุษย์ปฏิบัติแล้ว – “พระองค์ได้เสด็จมายังพวกของพระองค์ และพวกของพระองค์นั้นหาได้ต้อนรับพระองค์ไม่” และเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงวางลงบนพระองค์ซึ่งความชั่วช้าของเราทุกคน พระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปทรงกลายเป็นความบาปเพื่อเรา พระเจ้าพระบิดาจึงไม่อาจทนดูพระบุตรผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ได้อีกต่อไป มันอาจเป็นตอนเที่ยงของวันซึ่งะดานันบนกลโกธาที่พระเจ้าพระบิดาทรงให้ความบาปของทุกคน สมัยตกอยู่ที่พระบุตรผู้บริสุทธิ์ของพระองค์และขณะที่พระองค์ทรงกลายเป็นความบาปเพื่อเรา แม้แต่ดวงอาทิตย์แห่งฟ้าสวรรค์ก็ไม่ยอมส่องแสงตั้งแต่เที่ยงวันจนถึงบ่ายสามวันนั้น (มัทธิว 27:45) พระเยซูทรงอยู่โดดเดี่ยวในจักรวาล แม้พระองค์ทรงทนทุกข์ความเจ็บปวดแห่งกางเขนนั้นฝ่ายร่างกาย ความทุกข์ทรมานของจริงก็เกิดขึ้นในฝ่ายวิญญาณ พระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปทรงกลายเป็นความบาป พระบิดาในสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ได้ทรงหันไปเสียจากพระองค์แล้ว พระองค์ทรงถูกตรึงอยู่ที่นั่นเพียงลำพัง ถูกมนุษย์ปฏิบัติและถูกพระเจ้าทอดทิ้ง คำที่แปลเป็น **ถ้อยคำคร่ำครวญ (เซอากาห์)** มีความหมายว่า ‘คำราม’ ความคิดตรงนี้อาจเป็นไปได้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงร้องออกมาในความสิ้นหวังสุดๆบนกางเขนนั้นเหมือนกับสิงโตตัวหนึ่งร้องคำราม

ภาพเหตุการณ์ความทุกข์ทรมานขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราถูกพรรณนาเพิ่มเติมเมื่อพระองค์ทรงร้องว่า **2 โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ร้องทูลในเวลากลางวัน แต่พระองค์มิได้ทรงฟัง ถึงกลางคืนข้าพระองค์ก็ยังร้องทูลต่อไปไม่หยุด** ขณะที่พระเยซูทรงถูกตรึงอยู่

บนกางเขนนั้นในวันซึ่งจะตานั้น พระองค์ก็ทรงร้องทูลต่อพระเจ้าในสวรรค์ แต่พระเจ้ายิ่งไม่ทรงตอบ คืบก่อนหน้านั้นพระองค์ได้ทรงระบายความในพระทัยอันบริสุทธิ์ของพระองค์ในสวนเกทเสมนีแล้ว ในชั่วโมงนั้นแห่งวิกฤติใหญ่ของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้เต็มองไปยังสวรรค์ กระนั้นในชั่วโมงอันมืดมิดเหล่านั้นของปายที่เป็นกลางนั้น พระเจ้ายิ่งไม่ยอมสดับฟังหรือตอบ พระเยซูทรงกลายเป็นความบาปเพื่อเราแล้วและพระเจ้าไม่ยอมมีสัมพันธภาพกับความบาปเลย

สดด 22:3 ในชั่วโมงอันมืดมิดเหล่านั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงทราบดีว่าทำไมพระบิดาในสวรรค์ของพระองค์ถึงไม่ยอมตอบ ถึงอย่างไรพระองค์ทรงเป็นองค์บริสุทธิ์ โอ พระองค์ประทับเหนือคำสรรเสริญของคนอิสราเอล พระลักษณะสูงสุดของพระเจ้าถูกรับรู้โดยพระบุตรของพระองค์ พระองค์ทรงบริสุทธิ์! ในฮีบราฮูก 1:13 ผู้พยากรณ์ท่านนั้นเขียนไว้ว่า “พระเนตรของพระองค์บริสุทธิ์เกินที่จะทอดพระเนตรการชั่ว จะทรงมองดูความชั่วช้าก็ไม่ได้” เพราะความบริสุทธิ์อันไร้ที่สิ้นสุดของพระเจ้า พระองค์จึงไม่อาจมองไปยังพระบุตรของพระองค์ผู้ทนทุกข์ในวันอันน่ากลัวนั้นได้ โปรดสังเกตด้วยว่าดาวิดใช้คำต่อท้ายพระเจ้าว่า “พระองค์ผู้ประทับเหนือคำสรรเสริญของคนอิสราเอล” องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นและควรเป็นจุดสนใจหลักของประชาชนของพระเจ้า

สดด 22:4-5 ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ (และขยายรวมถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราด้วย) คราวนี้ใคร่ครวญเกี่ยวกับการช่วยให้พ้นของพระเจ้าในครั้งอดีต **บรรพบุรุษของข้า** พระองค์ทั้งหลายวางใจในพระองค์ เขาทั้งหลายวางใจ และพระองค์ทรงช่วยเขาให้พ้น ช่างเป็นการระลึกถึงอันแสนวิเศษ เมื่อเหล่าบรรพบุรุษฝ่ายวิญญาณของเราวางใจพระเจ้าในครั้งอดีต พระองค์ก็ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากวิกฤติเหล่านั้นที่พวกเขาเผชิญ สิ่งที่ทำให้พระเจ้าทรงช่วยให้รอดก็คือเมื่อมนุษย์หันมาหาพระองค์และวางใจพระองค์ให้เป็นที่พักพิงเดียวของพวกเขา พระเจ้าทรงช่วยคนเหล่านั้นที่วางใจพระองค์ให้รอดและทรงช่วยพวกเขาให้พ้นเสมอมาและเสมอไป

ดาวิดหมายเหตุต่อไปอีกว่า 5 เขาร้องทูล พระองค์ก็ทรงช่วยเขาให้รอด เขาวางใจในพระองค์ เขาจึงมิได้รับความอับอาย ในครั้งอดีต เมื่อประชาชนของพระเจ้าร้องขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ พระองค์ก็ทรงช่วยพวกเขาให้พ้น หลักการนั้นยังมีอยู่เหมือนเดิมจนถึงวันนี้ เพราะว่าผู้ใดที่ร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้รับการช่วยให้รอด นอกจากนี้ เมื่อประชาชนของพระเจ้าวางใจพระองค์ พวกเขาจะไม่ได้รับความอับอายเลย คำที่แปลเช่นนั้น (บูวซ์) มีความหมายคำว่า ‘ละอาย’ หรือ ‘ผิดหวัง’ เมื่อเราวางใจพระองค์ เราก็จะไม่อับอายเลย พระเจ้าจะไม่มีวันทำให้คนเหล่านั้นที่หันมาพึ่งพระองค์ในความไว้วางใจต้องผิดหวัง นั่นเป็นความจริงสำหรับความรอดนิรันดร์ของเรา มันเป็นความจริงสำหรับวิกฤติต่างๆของชีวิตซึ่งเกิดขึ้นในระหว่างนี้

ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้จึงเตือนพระเจ้าให้ระลึกว่าในครั้งอดีต พระองค์ได้ทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นแล้วอย่างสัตย์ซื่อเมื่อพวกเขาหันมาพึ่งพระองค์ในความไว้วางใจ พวกเขาไม่เคยได้รับความอับอายในการทำเช่นนั้นเลย ความหมายโดยนัยที่ชัดเจนก็คือว่าในวิกฤติที่ดาวิดเผชิญอยู่ตอนนี้ เขาก็กำลังร้องทูลต่อพระเจ้าในความไว้วางใจเพื่อขอการช่วยให้พ้นเช่นกัน การประยุกต์ใช้กับพระเยซูบนกางเขนนั้นก็ใช้ได้เหมือนเดิมด้วย

สดด 22:6-8 ความถ่อมใจของผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ปรากฏชัดเจน ยิ่งกว่านั้น การประยุกต์ใช้กับพระคริสต์บนกางเขนนั้นก็ชัดเจน **ข้าพระองค์เป็นจุดตัวหนอน มิใช่คน คนกัค่า ประชาชนก็ดูหมิ่น** มีสิ่งมีชีวิตไม่ก็อย่างที่ดีกว่าหนอน ดาวิดอยู่ ณ จุดต่ำสุดในชีวิตของเขา เขาถูกรังเกียจและถูกปฏิเสธ โดยคนเหล่านั้นที่อยู่รอบตัวเขา (นี่อาจเป็นตอนที่เขาถูกข่มเหงโดยชาอูลหรืออาจในช่วงที่อับซาโลมกบฏ) อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในการทนทุกข์ของพระองค์ก็ปรากฏชัดเจน พระองค์ทรงถูกดูหมิ่นและถูกปฏิเสธโดยผู้คน **อิสยาห์ 53:3** ขณะที่พระองค์ทรงถูกตรึงบนกางเขนนั้น คุณเหมือน โลกทั้งโลก ได้หันมาต่อสู้อองค์พระผู้สร้างของมัน กลุ่มผู้เชื่อเพียงหยิบมือหนึ่งหมอบด้วยความกลัวอยู่ในเงามืดขณะที่พระองค์ทรงทนทุกข์และสิ้นพระชนม์ พวกโรมได้ตรึงพระองค์ที่กางเขนแล้ว พวกยิวได้ปฏิเสธพระองค์แล้ว พระองค์ได้เสด็จมายังพวกของพระองค์ และพวกของพระองค์หาได้ต้อนรับพระองค์ไม่

เรายังเห็นถึงคำพยากรณ์เกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์อันโหดร้ายทารุณขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราตรงนี้ด้วย 7 บรรดาผู้ที่เห็นข้าพระองค์ก็หัวเราะเยาะเย้ยข้าพระองค์ เขาบู้ริมฝีปากและสันติริษะกล่าวว่า การดูหมิ่นความทุกข์ทรมานขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราปรากฏชัดเจนเหลือเกิน พวกทหารเยาะเย้ยพระองค์และหัวเราะกับการที่พวกเขาล้อเลียนพระองค์ว่าเป็นกษัตริย์ ขณะพระองค์ทรงถูกตรึงบนกางเขนนั้นในการทนทุกข์ คนอื่นๆก็มาและพูดจาเยาะเย้ยพระองค์อย่างล้อเลียนและดูถูก คนอื่นๆก็สันติริษะด้วยความอัศจรรย์ใจแบบจอมปลอมราวกับว่าพวกเขาสะท้อนใจที่เห็นพระองค์ทนทุกข์อยู่นั้น

มีคำพยากรณ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับการที่คนอื่นๆเหน็บแนม 8 "เขาวางใจในพระเยโฮวาห์ว่า พระองค์จะทรงช่วยเขาให้พ้น จงให้พระองค์ทรงช่วยเขาให้พ้น เพราะพระองค์ทรงพอพระทัยในเขา" คำพยากรณ์นี้ถูกทำให้สำเร็จจริงอย่างชัดเจนตามที่บันทึกไว้ในมัทธิว 27:43

สดด 22:9-10 ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้เตือนพระเจ้าให้ระลึกต่อไปถึงการที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเขามาตั้งแต่เขาเกิด ถึงกระนั้นพระองค์ก็ทรงเป็นผู้นำข้าพระองค์ออกมาจากครรภ์มารดา และทรงให้ข้าพระองค์มีความหวังใจเมื่ออยู่ที่อกแม่ 10 ตั้งแต่คลอด ข้าพระองค์ก็ต้องพึ่งพระองค์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ตั้งแต่ข้าพระองค์ยังอยู่ในครรภ์มารดา ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของดาวิดมาตั้งแต่วันที่เขาคงคลอดออกมา ดังนั้น พระเจ้าจึงทรงมีหน้าที่ๆจะทำอะไรสักอย่างเกี่ยวกับวิกฤติที่เขาเผชิญอยู่นั้น อีกครั้งที่การประยุต์ใช้กับพระเยซูปรากฏชัดเจนเหลือเกิน พระองค์ทรงเป็นของพระเจ้าพระบิดามาตั้งแต่พระองค์ทรงปฏิสนธิ นี่จึงบอกเป็นนัยถึงความคิดที่ให้พระเจ้าทรงเข้าแทรกแซงและนำการช่วยให้พ้นมา

สดด 22:11-13 ดาวิดจึงวิงวอนพระเจ้าให้ทรงเข้าแทรกแซงและช่วยเขาให้พ้น ขออย่าทรงห่างไกลข้าพระองค์ เพราะความยากลำบากอยู่ใกล้และไม่มีผู้ใดช่วยได้เลย ดาวิดกำลังเผชิญกับวิกฤติครั้งใหญ่ในชีวิตของเขา ความทุกข์ลำบากกำลังเข้ามาใกล้และไม่มีผู้ใดสามารถช่วยเขาให้พ้นจากมันได้ มันคือตอนที่เรไม่มีที่พึ่งอื่นแล้วและตอนที่ไม่มีทางแก้ปัญหาอื่นที่

พระเจ้าทรงกระทำกิจด้วยฤทธิ์อันมหัศจรรย์ อีกครั้งที่การประยุกต์ใช้กับพระเยซูที่กล โทธาปรากฏชัดเจน พระองค์ทรงไม่มีที่พึ่งอื่นแล้วจริงๆนอกจากหัน ไปยังสวรรค์เพื่อขอความช่วยเหลือ

ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ใช้ภาพเปรียบเทียบหนึ่งจากไรรุ่นต่อไป เหล่าวัวผู้ที่โมโหยอมเป็นสัตว์ที่อันตราย เขาจึงเขียนว่า 12 เหล่าวัวผู้ล้อมข้าพระองค์ วัวผู้แข็งแรงแห่งบาซันล้อมข้าพระองค์ไว้ 13 มันอ้าปากกว้างเข้าไปใส่ข้าพระองค์ตั้งถึงโศกและคำรามร้อง วลีที่กล่าวถึงพวกมันอ้าปากเข้าไปใส่เขาอาจหมายถึงภาพเปรียบเทียบของวัวผู้ตัวหนึ่งที่โมโหและสุดลมหายใจเข้าทางปากของมัน คาวีรูส์ก็ได้ถึงลมหายใจอันร้อนผ่าของบรรดาศัตรูที่โมโหของเขา จากนั้นภาพเปรียบเทียบนี้ก็เปลี่ยนจากวัวผู้ที่โมโหตัวหนึ่งไปยังสิงโตที่คำรามตัวหนึ่ง ซาอูลและเหล่าสมุนของเขาหลายครั้งได้ล้อมดาวิดไว้ดุจฝูงวัวผู้ที่โมโหหรือเหล่าสิงโตที่ร้องคำราม เขาไม่มีทางหนี เช่นเดียวกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงถูกล้อมไว้โดยเหล่าปุโรหิตใหญ่ พวกผู้ใหญ่ พวกธรรมจารย์ พวกฟาริสีและผู้นำคนอื่นๆของอิสราเอล เป้าหมายเดียวของพวกเขาคือ ทำลายพระองค์เสีย พระเยซูทรงเผชิญกับภาพที่คุกคามเช่นนั้นในช่วงรุ่งสางของคืนอันเป็นกลางร้ายนั้นขณะที่พระองค์ทรงยืนอยู่ต่อหน้ามหาปุโรหิตและคณะผู้แทนของอิสราเอล พวกเขาเป็นเหมือนวัวผู้ที่โมโหและสิงโตที่ร้องคำรามเข้าไปใส่พระองค์

สดด 22:14-15 แม้ดาวิดเขียนถึงความทุกข์ลำบากของตัวเอง การสำเร็จจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าก็กล่าวถึงพระเยซูอย่างชัดเจน ข้าพระองค์ถูกเทออกเหมือนอย่างน้ำ กระจกทั้งสี่ของข้าพระองค์หลุดล้วยไป จิตใจก็เหมือนขี้ผึ้ง ละลายภายในอกของข้าพระองค์ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้รักของเราทรงกลัวสุดๆ ความกลัวได้เกาะกุมพระองค์จนถึงภายในตัวพระองค์ วลีที่กล่าวว่าพระองค์ทรงถูกเทออกเหมือนน้ำอาจหมายถึงการที่พระองค์ทรงเหวี่ยงออกจนชุ่มโชกเหมือนที่พระองค์ทรงเหวี่ยงออกในสวนนั้นเมื่อคืนก่อนหน้านั้น อย่างไรก็ตาม มันอาจหมายถึงการที่พละกำลังหรือกำลังใจใดที่มีอยู่ในพระทัยของพระองค์ถูกเทออกเหมือนน้ำจากภาชนะที่แตก พระทัยของพระองค์ (นั่นคือ พละกำลังด้านอารมณ์และด้านจิตวิญญาณของพระองค์) เป็นเหมือนขี้ผึ้งละลาย

วลีที่ว่า “กระดุกทั้งสี่ของข้าพระองค์หลุดลุ่ยไป” อาจเป็นมากกว่าเพียงภาพเปรียบเทียบของความกลัวและความทุกข์ใจ เมื่อบรรดาเหยื่อของการตรึงกางเขนของพวกโรมนถูกตรึงบนกางเขนของตนและเมื่อกางเขนอันหนักอึ้งนั้นถูกปล่อยลงไปในหลุมที่เตรียมไว้ แรงสะเทือนของมันก็ทำให้กระดุกของเหยื่อหลุดจากข้อต่อ เป็นไปได้อย่างยิ่งที่ว่าไหล่และข้อศอกขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราหลุดจากข้อต่อขณะที่พระองค์ทรงถูกตรึงอยู่บนกางเขนนั่น ไม่ต้องสงสัยเลยว่า ข้อต่ออื่นๆก็หลุดจากที่ของมันเช่นกัน ความเจ็บปวดนั้นรวดร้าวอย่างแน่นอน นอกจากนี้ ความสิ้นหวังสุดๆเหมือนเมฆมืดที่ปกคลุมหนึ่งก็ลอยต่ำลงมาเหนือพระองค์ขณะที่พระองค์ทรงถูกตรึงอยู่ระหว่างสวรรค์และแผ่นดินโลก

ดังนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ โดยการคลใจของพระวิญญูณบริสุทธิจึงพยากรณ์ถึงการที่ 15 กำลังของข้าพระองค์เหือดแห้งไปเหมือนเศษหม้อดิน และลื่นของข้าพระองค์ก็เกาะติดที่ขากรรไกร พระองค์ทรงวางข้าพระองค์ไว้ในผงคลีมีจจูราช ขณะที่พระเยซูทรงถูกแขวนอยู่ที่นั่น โดยทนทุกข์ในความเจ็บปวดรวดร้าว พละกำลังของพระองค์ก็เหือดแห้งไป ลื่นที่บวมและแห้งผากของพระองค์เกาะติดด้านในปากของพระองค์ขณะที่พระองค์กระหายน้ำท่ามกลางแสงแดดอันร้อนระอุแห่งตะวันออกกลางนั้น แน่ทีเดียว พระองค์ทรงทราบว่าอีกไม่นานพระองค์จะเผชิญกับผงคลีแห่งความมรณา มันเป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

สดด 22:16-17 แม้ดาวิดเขียนถึงความทุกข์ลำบากต่างๆของตัวเอง เห็นได้ชัดว่าพระวิญญูณบริสุทธิกำลังทำงานผ่านตัวเขาเพื่อที่จะพยากรณ์ถึงการทนทุกข์อันน่ากลัวเหล่านั้นของพระเมสสิยาห์บนกางเขนนั่น (ดาวิดอาจไม่รู้ตัวถึงเรื่องนั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อมองย้อนกลับไปมันก็ชัดเจนวันนี้) พระเจ้าข้า บรรดาสุนัขล้อมรอบข้าพระองค์ไว้ คนทำชั่วหมู่หนึ่งล้อมข้าพระองค์ เขาแทงมือแทงเท้าข้าพระองค์

ภาพเปรียบเทียบของฝูงสุนัขป่าที่เข้าโจมตีถูกใช้เพื่อพรรณนาถึงเหล่าศัตรูของเขา เหมือนฝูงสุนัขป่าที่หิวโห พวกเขาได้ล้อมรอบพระผู้ช่วยให้รอดเพื่อที่จะเขมือบพระองค์เสีย ฝูงนั้นรวมถึงพวกมหาปุโรหิตซึ่งฉ้อฉลที่อาฆาตแค้นและพรรคพวกของพวกเขา รวมถึงฝูงชนแห่งเยรูซาเล็มที่

หันมาต่อสู้อัศจรรย์ที่พวกเขาเพิ่งสรรเสริญไปเมื่อไม่กี่วันก่อน แน่ทีเดียวพวกเขาแทงพระหัตถ์ และพระบาทของพระองค์ นี่เป็นภาพเลื่องที่ชัดเจนจริงๆของการถูกตรึงที่กางเขนขององค์พระผู้ เป็นเจ้าของเรา ดู ยอห์น 20:25, 27; เศคาริยาห์ 12:10 และวิวรณ์ 1:7

ดาวิดจึงร้องออกมาเป็นคำพยากรณ์ว่า **17 ข้าพระองค์นับกระดูกทั้งหลายของข้าพระองค์ ได้เป็นชิ้นๆ เขาจ้องมองและยืมเยาะข้าพระองค์** ภาพที่ปรากฏตรงนี้แสดงออกถึงความเปล่า เปลี่ยวอันเศร้าสลด มันเป็นภาพเปรียบของความสิ้นหวัง อาจมีการอนุমানเชิงพยากรณ์ถึงองค์ พระผู้เป็นเจ้าของเราคือ พระองค์อาจสามารถอย่างน่าเวทนาที่จะมองเห็นกระดูกที่หลุดจากข้อ ต่อของพระองค์ผ่านทางผิวหนังที่เกร็งของพระองค์ขณะที่พระองค์ทรงถูกเหยียดออกบน กางเขนนั่น ภาพที่เห็นก็น่ากลัวจริงๆ

สดด 22:18 ในคำพยากรณ์ที่ไม่ผิดปกติเลยนี้ ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้กล่าวล่วง หน้าถึงการที่เสื้อผ้าของข้าพระองค์เขาแบ่งปันกัน ส่วนเสื้อของข้าพระองค์นั้นเขาก็จับสลากกัน การประยุกต์ใช้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราปรากฏชัดเจน คำพยากรณ์อันน่ากลัวนี้ถูกทำให้ สำเร็จจริงในทุกรายละเอียดตามที่มีบันทึกไว้ในยอห์น 19:23-24

สดด 22:19-21 พร้อมกับภาพเหตุการณ์อันสิ้นหวังที่ถูกแสดงนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดี บทนี้เอ่ยคำร้องทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าเป็นคำพยากรณ์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอ พระองค์อย่าทรงห่างไกลเลย โอ ข้าแต่พระองค์ กำลังของข้าพระองค์ ขอทรงเร่งรีบมาช่วยข้า พระองค์ด้วยเถิด ดาวิดอยู่ในวิกฤติอันร้ายแรง ที่พึ่งเดียวของเขาคือ การอ้อนวอนพระเจ้าให้ทรง อยู่ใกล้และช่วยเหลือเขา การประยุกต์ใช้กับพระเยซูก็อาจใช้ด้วย พระองค์อาจทรงอ้อนวอนแบบ เดียวกันนี้บนกางเขนนั่นขณะที่พระองค์ทรงยกข้อความจากเพลงสดุดีที่ได้รับพระพรบทนี้

20 ขอทรงช่วยจิตวิญญาณข้าพระองค์ให้พ้นจากดาบ ช่วยชีวิตข้าพระองค์จากฤทธิ์ของ สุนัข ไม่ว่าจะเป็นดาวิดหรือพระเยซู คำร้องทูลนี้ก็คล้ายกัน เขาร้องขอความช่วยเหลือจาก พระเจ้า จุดสนใจหลักดูเหมือนจะเปลี่ยนกลับมาที่ดาวิดมากกว่าเพราะภัยคุกคามขณะนั้นคือดาบ กระนั้นคำที่แปลเป็น **ชีวิต (ยาซิช)** ควรถูกหมายเหตุไว้ ความคิดตรงตัวก็คือ ‘ผู้เดียวเท่านั้น’

พระเยซูทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดมาของพระเจ้า ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ คำร้องทูลขอความช่วยเหลือให้พ้นจากความตายและการ โจมตีของศัตรู ดาวิดอธิษฐานเช่นนั้นอย่างแน่อน องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราที่อาจทรงทำเช่นนั้นเหมือนกัน

ด้วยการมคมคายแบบกวีเพิ่มเติม ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้เขียนว่า **21 ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดพ้นจากปากสิงโต เพราะพระองค์ทรงฟังข้าพระองค์จากบรรดาเขาของม้ายูนิคอนเหล่านั้นด้วย** ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ คำร้องทูลขอความช่วยเหลือให้พ้นจากความตายที่ใกล้เข้ามา ดาวิดเคยอยู่ในหุบเขานั้นมาหลายครั้งแล้ว วลีที่กล่าวถึงม้ายูนิคอนเหล่านั้นอาจหมายถึงฝูงวัวป่าหรืออาจเป็นม้าเขาเดียวเหล่านั้นที่เดี๋ยวนี้สูญพันธุ์ไปแล้ว ไม่ว่ากรณีใด นี่ก็หมายถึงอันตรายร้ายแรง ดาวิดจึงร้องทูลพระเจ้าให้ทรงช่วยเขาให้พ้นจากวิกฤติที่เขาเผชิญอยู่นั้น อีกครั้งที่อาจมีการประยุกต์ใช้กับพระเยซูบนกางเขนนั้นขณะที่พระองค์เผชิญวิกฤติแห่งยุคสมัย พระองค์ทรงอ่อนวอนพระบิดาแห่งสวรรค์ของพระองค์ให้ทรงช่วยพระองค์ให้พ้นในการฟื้นคืนพระชนม์ที่จะเกิดขึ้นในไม่ช้าของพระองค์

สดด 22:22-23 น้ำเสียงและเนื้อหาของเพลงสดุดีบทนี้เปลี่ยนไปอย่างมหาศาล ณ จุดนี้ จากมุมมองของดาวิด เขามองเห็นการช่วยให้พ้นของพระเจ้าในขณะนั้นและเริ่มสรรเสริญพระองค์ จากมุมมองขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา แม้ความตายอยู่ตรงหน้า การฟื้นคืนพระชนม์ และสง่าราศีต่างๆของมันก็อยู่ใกล้แล้ว ดังนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้จึงร้องประกาศว่า **ข้าพระองค์จะประกาศพระนามของพระองค์แก่พี่น้องของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ท่ามกลางชุมนุมชน** พระเยซูทรงสั่งพวกสาวกของพระองค์ให้ประกาศพระนามของพระองค์หลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์แล้วอย่างแน่อน ดู มัทธิว 28:10 และยอห์น 20:17 อย่างไรก็ตาม เนื้อความตรงนี้ก็กล่าวถึงพระองค์ที่ประกาศพระนามของพระเจ้าและสรรเสริญพระองค์ สิ่งที่ถูกกล่าวถึงตรงนี้อาจเป็นการที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงประกาศแก่พวกวิสุทธิชนในเมืองบรมสุขเกษมระหว่างการสิ้นพระชนม์ของพระองค์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ ดู 1 เปโตร 4:6 หลังจากอธิบายแก่พวกเขาแล้วถึงความจริงอันยิ่งใหญ่

เกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ การถูกฝังไว้และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ พระองค์ก็ทรงนำพวกเขาไปยังสวรรค์หลังจากนั้น ดู เพลงสดุดี 68:18 และเอเฟซัส 4:8

จุดสนใจหลักของคำสรรเสริญของเขาคือสิ่งนี้ 23 ท่านผู้เกรงกลัวพระเยโฮวาห์ จงสรรเสริญพระองค์ ท่านเชื้อสายทั้งหลายของยาโคบเอ๋ย จงถวายสง่าราศีแด่พระองค์ ท่านเชื้อสายทั้งสิ้นของอิสราเอลเอ๋ย จงเกรงกลัวพระองค์ ประชาชนของพระเจ้าซึ่งถูกแสดงเป็นบุคคลในสมัยของดาวิดในฐานะเชื้อสายของยาโคบ/อิสราเอล ถูกกำชับให้สรรเสริญพระเจ้าโดยถวายสง่าราศีแด่พระองค์และเกรงกลัวพระองค์ คำกำชับนั้นยังมีอยู่จนถึงชั่วโม่งนี้

สดด 22:24-25 ดาวิดจึงเปรมปรีดิ์ว่า เพราะพระองค์มิได้ทรงดูถูกหรือละอิดสะเอียนต่อความทุกข์ยากของผู้ที่ทุกข์ใจ และพระองค์มิได้ทรงซ่อนพระพักตร์จากเขา เมื่อเขาร้องทูล พระองค์ทรงสดับ ดาวิดทราบจากประสบการณ์ที่เจอมากับตัวเองว่าพระเจ้าไม่ทรงดูหมิ่นหรือซ่อนจากคนเหล่านั้นที่อยู่ในวิฤติ เมื่อเขาร้องขอความช่วยเหลือต่อพระเจ้า พระเจ้าก็ทรงสดับฟังเขา เรากล่าวเช่นนี้เกี่ยวกับพระเยซูบนกางเขนนั้นได้เหมือนกัน

ดังนั้นดาวิดจึงร้องประกาศว่า 25 ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ในที่ชุมนุมชนใหญ่ ข้าพระองค์จะทำตามคำปฏิญาณต่อหน้าผู้ที่เกรงกลัวพระองค์ ดาวิดตั้งใจว่าจะสรรเสริญพระเจ้า เพราะการช่วยให้พ้นของพระองค์ต่อหน้าประชาชาติอิสราเอลทั้งสิ้น เพราะพระเจ้าทรงช่วยเหลือให้รอดแล้ว เขาจึงปฏิญาณว่าจะเป็นพยานแก่คนทั้งปวงถึงความรอดอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า คำปฏิญาณใดก็ตามที่ดาวิดได้กระทำไว้ต่อพระเจ้า เขาสัญญาว่าจะกระทำตาม ดู ปัญญาจารย์ 5:4-5

สดด 22:26 ดาวิดประกาศต่อไปว่า คนเสี้ยมเจียมตัวจะได้กินอิ่ม บรรดาผู้ที่แสวงหาพระองค์จะสรรเสริญพระเยโฮวาห์ ขอจิตใจของท่านทั้งหลายมีชีวิตอยู่เป็นนิรันดร์ ความคิดสามประการถูกแสดงออกตรงนี้ (1) พระเจ้าจะทรงอวยพรบรรดาผู้ที่ถ่อมใจและทำให้พวกเขาอิ่มหนา คำฮีบรูที่แปลเป็น เสี้ยมเจียมตัว (อานาฟ) มีความหมายที่แตกต่างจากที่พบในพระคัมภีร์ใหม่ ตรงนี้ความหมายก็คือผู้ที่ถ่อมใจ พระเจ้าจะทรงอวยพรและทำให้บุคคลเช่นนั้นอิ่มหนา (2) คนเหล่านั้นที่แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าจะสรรเสริญพระองค์ พระองค์ไม่เคยทำให้คน

เหล่านั้นที่มาหาพระองค์เพื่อที่จะรับความรอดและการช่วยให้พ้นต้องผิดหวัง คุณ ยอห์น 6:37 จาก นั้น (3) จิตวิญญาณ (หรือจิตใจ) ของเราคำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ มันจะมีชีวิตอยู่ตลอดไป แม้ความตาย อาจทำให้ร่างกายเราไปอยู่ในหลุมศพ จิตวิญญาณของเราก็จะคงอยู่ต่อไปกับพระเจ้าตลอดไป ตรงกันข้าม สำหรับคนที่ไม่ได้รับความรอด จิตใจและจิตวิญญาณของเขาจะมีชีวิตอยู่ตลอดไป เช่นกันในนรก

สดด 22:27-28 คราวนี้จุดสนใจเปลี่ยนไปยังการครอบครองในยุคพันปีของพระ คริสต์ ที่สุดปลายทั้งสิ้นของแผ่นดินโลกจะจดจำและหันกลับมายังพระเยโฮวาห์ และครอบครัว ทั้งสิ้นของบรรดาประชาชาติจะนมัสการต่อพระพักตร์พระองค์ ดาวิดมองล่วงหน้าไปยังการ ครอบครองของพระเมสสิยาห์อย่างไม่ต้องสงสัย อย่างไรก็ตาม มีความต่อเนื่องที่ยิ่งใหญ่มากกว่า ตรงนี้ เพลงสดุดีบทนี้แสดงภาพความทุกข์ทรมานขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราบนกางเขนนั้น อย่างชัดเจน จากนั้นมันก็กล่าวสั้นๆถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์และการที่มันมองล่วงหน้า ไปยังการครอบครองในยุคพันปีของพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและ สง่าราศียิ่งใหญ่ เกรงว่าจะมีคำถามใดๆเกี่ยวกับเรื่องนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ประกาศว่า **28** เพราะอำนาจการปกครองเป็นของพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงครอบครองเหนือบรรดา ประชาชาติ อาณาจักรของพระเจ้าจะเบ่งบานเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาเพื่อที่จะปกครองและ ครอบครองเหนือพิภพโลกทั้งสิ้น มันเป็นอาณาจักรของพระองค์และพระองค์จะทรงครอบครอง เหนือประชาชาติทั้งปวง

สดด 22:29-31 ในวันนั้น เออ คนร่ำรวยทั้งสิ้นของแผ่นดินโลกจะต้องกินเลี้ยง และกราบลงต่อพระองค์ บรรดาผู้ที่ลงไปสู่ห้วงลึกทั้งสิ้นจะกราบไหว้ต่อพระพักตร์พระองค์ และ ไม่มีผู้ใดรักษาตัวให้คงชีวิตอยู่ได้เลย เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาเพื่อปกครองและครอบครอง แม้แต่คนที่มียศศักดิ์และผู้มีอำนาจ – บรรดาคนที่อ้วนพีหรือมั่งมี – จะนมัสการต่อพระพักตร์ พระองค์ นอกจากนี้ คนเหล่านั้นที่มีฐานะต่ำต้อย – บรรดาผู้ที่ลงไปสู่ห้วงลึก – จะก้มกราบลง นมัสการ ในวันนั้น คนทั้งปวง – ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ – จะนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ดา วิดจึงกล่าวถึงความจริงทั่วไปอย่างหนึ่งของชีวิต “ไม่มีผู้ใดรักษาตัวให้คงชีวิตอยู่ได้เลย” วันเวลา

ของเราอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ลมหายใจแห่งชีวิตของเราถูกกำหนดแล้วโดยน้ำพระทัยอัน เป็นสิทธิขาดของพระองค์ เราจึงควรปรนนิบัติและถวายสง่าราศีแด่พระองค์

ขณะเดียวกัน 30 จะมีเชื้อสายๆหนึ่งปรนนิบัติพระองค์ จะทรงนับว่าพวกนั้นเป็นยุคที่ ถวายแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า แม้วันนั้นกำลังจะมาเมื่อคนทั้งปวงจะปรนนิบัติพระองค์ ในระหว่างนี้ เชื้อสายๆหนึ่งหรือชนส่วนที่เหลือจะทำเช่นนี้ต่อไปในยุคสมัยที่ชั่วร้ายนี้ ในคนทุกชั่วอายุจะมี คนเหล่านั้นที่ถูกนับว่าเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าในฐานะประชาชนของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ 31 พวกเขาจะมาประกาศความชอบธรรมของพระองค์แก่ชนชาติหนึ่งที่จะเกิดมา ว่าพระองค์ได้ ทรงกระทำการนั้น เชื้อสายแห่งประชาชนของพระเจ้าในคนแต่ละชั่วอายุจะประกาศความชอบ ธรรมของพระองค์แก่คนชั่วอายุถัดไป นั่นเป็นความจริงในสมัยนั้น มันเป็นความจริงในปัจจุบัน พระเจ้าทรงทำให้แน่ใจว่าในยุคสมัยที่มีดมิคนี้ มีผู้ที่เปี่ยมพยานที่กล่าวถึงความชอบธรรมและ พระคุณของพระองค์เสมอ หนึ่งในบทที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในพระคัมภีร์จึงปิดท้ายด้วยประการฉะนี้

ภาพรวมของเพลงสดุดี 23: เพลงสดุดีบทนี้ถูกยกให้เป็นของดาวิดและเห็นได้ชัดว่าถูก เขียนขึ้นในช่วงเวลาที่ยากลำบากในชีวิตของเขา แม้เขาเจอความทุกข์ลำบากต่างๆ ดาวิดก็รู้จัก พระผู้เลี้ยงของตน ตอนที่ยังเป็นเด็กเลี้ยงแกะ ดาวิดเข้าใจดีถึงหน้าที่รับผิดชอบของผู้เลี้ยงแกะ เขาจึงพรรณนาถึงการที่พระเจ้าทรงดูแลประชาชนของพระองค์เช่นกัน ตำแหน่งของเพลงสดุดี บทนี้ควรค่าแก่การหมายเหตุไว้ ไม่มีทุ่งหญ้าเขียวสดหรือริมน้ำแดนสงบอยู่อีกฟากหนึ่งของ เพลงสดุดีบทที่ยี่สิบสองเลย หลังจากที่เรารู้ได้อ่านว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้า พระองค์ ไฉนพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย” แล้วเท่านั้นเราจึงมาสู่ “พระเยโฮวาห์ทรง เป็นผู้เลี้ยงดูข้าพเจ้า”

สดด 23:1 ด้วยสำนวนโวหารแบบกวี ดาวิดพรรณนาถึงการที่ พระเยโฮวาห์ ทรงเป็นผู้เลี้ยงดูข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่ขาดสน พระเยซูกล่าวชัดเจนว่าพระองค์ทรงเป็นผู้เลี้ยงที่ดี นั้น (ยอห์น 10:10, 14) นอกจากนี้ พระองค์ได้ทรงสละชีวิตของพระองค์เองเพื่อแกะนั้นด้วย

เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นผู้เลี้ยงของเรา เราจะไม่ขัดสน พระเจ้าทรงดูแลประชาชนของพระองค์ เราเป็นประชาชนของพระองค์และเป็นแกะแห่งทุ่งหญ้าของพระองค์ แม้ว่าชาวโลกมักยกเพลงสดุดีบทนี้บ่อยๆหรือพิมพ์ข้อความนี้ลงบนบัตรงานศพของคน พระสัญญานี้ก็มิแก่คนเหล่านั้นที่เป็นของพระองค์อย่างแท้จริง พระเจ้าทรงดูแลประชาชนของพระองค์ พวกเขาจะไม่ขัดสนสิ่งต่างๆที่จำเป็นในชีวิตเลย ดู มัทธิว 6:25-34

สดด 23:2 ดั่งนั้น พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพเจ้านอนลงที่ทุ่งหญ้าเขียวสด พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปปริมน้ำแดนสงบ ในฐานะเป็นพระผู้เลี้ยงใหญ่ของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราไม่เพียงจัดหาทุ่งหญ้าเขียวสดให้เท่านั้น พระองค์ยังทรงทำเช่นนั้นในหุบเขาแห่งสันติสุขซึ่งเป็นที่น่ารื่นไหลผ่านด้วย พระองค์มิได้ทรงให้กระแสน้ำที่พลุ่งพล่านซึ่งมีฟองฟองแทนที่จะเป็นเช่นนั้น พระองค์กลับทรงนำประชาชนของพระองค์ไปยังลำธารที่มีน้ำสงบไหลเย็นซึ่งไหลอย่างเงียบๆผ่านเข้าไปในหุบเขา นอกจากนี้องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราไม่เพียงจัดหาสำหรับความจำเป็นต่างๆของชีวิตฝ่ายร่างกายเท่านั้น แต่ฝ่ายวิญญาณด้วย แม้ความทุกข์ยากต่างๆถ้าโถม พระองค์ผู้ทรงเป็นพระผู้เลี้ยงที่ดี ก็ทรงนำเราไปยังสถานที่แห่งสันติสุขและความเงียบสงบ ในฐานะพระผู้เลี้ยงผู้ยิ่งใหญ่ พระองค์ยังทรงนำเราไปยังทุ่งหญ้าที่ดีที่สุดด้วย – ทุ่งหญ้าเหล่านั้นที่เขียวสด นี่บอกเป็นนัยว่าพระพรเหล่านั้นของพระผู้เลี้ยงที่ดีจะมาได้ก็ต่อเมื่อเราเดินตามการทรงนำของพระองค์เท่านั้น เมื่อนั้นเองที่พระองค์จะทรงสามารถนำเราไปยังทุ่งหญ้าเขียวสดได้

สดด 23:3 เมื่อเราเดินตามพระองค์ โดยคิดสนิทกับพระองค์ พระองค์ทรงฟื้นจิตวิญญาณของข้าพเจ้า พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปในทางชอบธรรม เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์ คำที่แปลเป็น **ฟื้น (ชูวบ)** มีความหมายด้วยว่า ‘ทำให้กลับมาสดชื่นขึ้น’ นั่นอาจเป็นความหมายตรงนี้ เมื่อเราอยู่ในสามัคคีธรรมอันใกล้ชิดกับพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้เลี้ยงแห่งจิตวิญญาณของเรา พระองค์ก็ทรงทำให้เรากลับมาสดชื่นขึ้น ดู ยอห์น 15:11

ในขณะที่เดียวกัน เมื่อเราติดสนิทกับพระองค์ พระองค์ก็ทรงนำเราไปในวิถีต่างๆแห่ง ความชอบธรรม องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะไม่มีวันนำเราไปผิดทางเลย พระองค์ทรงปลุกเร้าเรา ไปสู่ความชอบธรรมเสมอ นอกจากนี้ มันยังเห็นแก่พระนามของพระองค์ด้วย ชีวิตของเราเป็น คำพยานถึงพระคุณของพระองค์ การดำเนินในความชอบธรรมคือคำพยานหนึ่งถึงเรื่องนั้น ด้วย เหตุนี้พระองค์จึงทรงนำเราไปในทางนั้นขณะที่เราเดินตามพระองค์

สดด 23:4 **แม้ข้าพระองค์จะเดินไปตามหุบเขาเงามัจจุราช ข้าพระองค์ไม่**
กลัวอันตรายใดๆ เพราะพระองค์ทรงสถิตกับข้าพระองค์ คทาและธรรพระกรของพระองค์
เล่าโลมข้าพระองค์ ช่วงเวลาต่างๆที่เป็นวิกฤติข้อมมาเสมอ ความหวาดกลัวความตายอาจทอดตัว อยู่เหนือเรา แม้กระนั้นดาวิดก็เป็นพยานอย่างจริงใจว่าเขาไม่กลัวความเป็นไปได้เหล่านั้นเลย (ดาวิดเคยอยู่ ณ จุดนั้นมาหลายครั้งแล้ว) โดยใช้ภาพเปรียบเทียบของเครื่องมือต่างๆของคนเลี้ยงแกะ ดาวิดกล่าวถึงคทาและธรรพระกรของพระผู้เลี้ยงใหญ่ที่ดั้นนั้น เขาทราบจากประสบการณ์ของตัวเองตอนเป็นคนเลี้ยงแกะว่าคทาของเขาได้ขับไล่สัตว์กินเหยื่อเหล่านั้นซึ่งคอยจ้องโจมตีแกะของเขาไปให้พ้น นอกจากนี้ ธรรพระกร (ไม้เท้าด้ามงอ) ของคนเลี้ยงแกะของเขาได้ช่วยชีวิตลูกแกะ มาหลายตัวแล้วจากความโง่เขลาของมัน ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงดูแลประชาชนของพระองค์ จากการโจมตีต่างๆของปฏิปักษ์ผู้หนึ่งและแม้แต่ความโง่เขลาของเราเอง แต่ทั้งหมดนี้ก็กลับมาสู่ การติดสนิทอย่างใกล้ชิดกับพระองค์เพื่อที่พระองค์จะทรงดูแลเราได้ แกะตัวหนึ่งที่อยู่ตัวเดียวใน ทุ่งหญ้าก็ต้องดูแลตัวเอง เช่นเดียวกัน เมื่อเราเดินลงไปจากพระผู้เลี้ยงในสวรรค์ของเรา เราก็จะ พบว่าตัวเราเองคือครีเอชั่น

สดด 23:5 **ภาพเปรียบเทียบของพระผู้เลี้ยงและแกะคราวนี้เปลี่ยน ไปยังภาพเปรียบเทียบ**
ของเจ้านายคนหนึ่งและแขกเหรื่อของเขา พระองค์ทรงเตรียมถ้ำรับให้ข้าพระองค์ต่อหน้าต่อตา
ศัตรูของข้าพระองค์ พระองค์ทรงเจิมศีรษะข้าพระองค์ด้วยน้ำมัน **ขันน้ำของข้าพระองค์ก็ล้น**
อยู่ ดาวิดมีศัตรูเยอะแยะตลอดชีวิตการทำงานอันยาวนานของเขา แม้กระนั้น เขาก็รู้ว่าพระเจ้าไม่ เพียงทรงเลี้ยงดูเท่านั้นแต่ทรงอวยพรเขาจนเกินและมากกว่านั้นอีก – แม้แต่ต่อหน้าบรรดาศัตรู ของเขา การกล่าวว่าศีรษะของเขาถูกเจิมด้วยน้ำมันมีความหมายสองประการ (1) ดาวิดผู้เป็น

กษัตริย์เคยถูกโจมตีมาได้อย่างแน่นอนตามคำสั่งของพระเจ้า มันเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่แสดงถึงการทรงเลือกและคัดสรรของพระเจ้าให้เขาเป็นกษัตริย์ปกครองเหนืออิสราเอล (2) อย่างไรก็ตาม ในความหมายแบบกว้างกว่ามันอาจเป็นคำพูดเปรียบเปรยถึงการอวยพรของพระเจ้าซึ่งมีให้แก่คนทั้งปวง วลีสุดท้ายขยายความแนวคิดนั้น ชันน้ำของเขาล้นไปด้วยความดีและการอวยพรของพระเจ้า พระเจ้าได้ทรงอวยพรเขาอย่างบริบูรณ์แม้เขาเจอกับการต่อต้านของบรรดาศัตรูของเขาก็ตาม อย่างไรก็ตาม ภาพเปรียบเทียบนี้ชวนให้นึกถึงการอยู่ในสถานที่ลับขององค์ผู้สูงสุดอีกครั้ง – แกะตัวหนึ่งที่อยู่ใกล้ชิดกับการดูแลของผู้เลี้ยงแกะ เมื่อดาวิดดำเนินอยู่ในสามัคคีธรรมอันใกล้ชิดกับพระบิดาในสวรรค์และพระเจ้าผู้เลี้ยงใหญ่ของเขา เขาก็ตระหนักถึงพระพรเหล่านั้นที่พระเจ้าได้ประทานแก่เขามาตลอดหลายปี

สดด 23:6 ดังนั้นเขาจึงประกาศได้ว่า แน่ทีเดียวที่ความดีและความเมตตาจะติดตามข้าพเจ้าไปตลอดวันคืนชีวิตของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์สืบไปเป็นนิรันดร์ เพราะว่าเขาได้ดำเนินในสามัคคีธรรมอันใกล้ชิดกับพระบิดาในสวรรค์ของเขามาตลอดหลายปี ดาวิดจึงรู้ว่าความดีและความเมตตาจะติดตามเขาไปตลอดชีวิตที่เหลืออยู่ของเขา แม้กระทั่งในยามที่เขากระทำความบาปครั้งใหญ่ในเรื่องของนางบัทเชบา สามัคคีธรรมอันใกล้ชิดของเขากับพระเจ้าตลอดหลายปีก่อนหน้านั้นได้สร้างอ่างเก็บน้ำแห่งความเมตตาขนาดใหญ่ขึ้นมา แม้ดาวิดต้องชดใช้เพราะความบาปนั้นอย่างสาสม พระเจ้าก็ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตาต่อเขาอยู่ดี ด้วยมุมมองนั่นเอง ดาวิดจึงปฏิญาณว่าจะสัตย์ซื่อต่อพระนิเวศของพระเจ้าตลอดไป นอกจากนี้ นี่บอกเป็นนัยถึงความมั่นใจของดาวิดเรื่องการอาศัยอยู่ในพระนิเวศนั้นซึ่งไม่ได้ถูกสร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์ และตั้งอยู่ชั่วนิรันดร์ในฟ้าสวรรค์ เขารู้ว่าความรอดของเขามั่นคงปลอดภัยในพระคริสต์ ดังนั้น เขาจึงตั้งใจมั่นว่าจะสัตย์ซื่อในระหว่างนี้ การร่วมประชุมของเขานั้นไม่ใช่เดี๋ยวมาเดี๋ยวขาด เขาอาศัยอยู่ที่นั่น! นอกจากนี้ เขายังตั้งใจว่าจะทำเช่นนั้นตลอดไปด้วย

ภาพรวมของเพลงสดุดี 24: เพลงสดุดีบทถัดไปนี้อาจถูกเขียนขึ้นตอนที่หีบพันธสัญญา
นั้นถูกนำขึ้นมาจากบ้านของ โอบิเอด โคม ไปยังเยรูซาเล็ม คนอื่นๆก็เสนอแนะว่ามันอาจถูกเขียน
ขึ้นหลังจากที่ดาวิด ได้สร้างแท่นบูชาหนึ่งบนลานนวดข้าวของอาราเนาห์คนเยบรูสบนภูเขาโมริ
ยาห์ในฐานะเป็นสถานที่ๆพระวิหารในอนาคตจะถูกสร้างขึ้น ไม่ว่าในกรณีใด เพลงสดุดีบทนี้ก็
ถูกแต่งโดยดาวิดอย่างชัดเจนดังที่หมายเหตุไว้ในชื่อเรื่องของมัน

เพลงสดุดีบทนี้ประกอบด้วยสามส่วน ส่วนแรกถวายสง่าราศีแด่พระเจ้าและสิทธิความเป็น
เป็นเจ้าของอันเป็นสากลของพระองค์ที่มีต่อแผ่นดิน โลก ส่วนที่สองพรรณนาถึงคนเหล่านั้นที่
จะได้รับการอวยพรอย่างบริบูรณ์ในยุคพันปี ส่วนที่สามนำเสนอภาพการเสด็จของพระมหา
กษัตริย์เข้าไปในเยรูซาเล็มยุคพันปี เพลงสดุดีบทนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์อย่างชัดเจน
และมองล่วงหน้าไปยังยุคพันปีเมื่อพระเยซูผู้ทรงเป็นพระมหากษัตริย์จะทรงปกครองและครอบ
ครองจากเยรูซาเล็ม

สดด 24:1-2 เนื้อหาส่วนแรกของเพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยการถวายสง่าราศี
แด่พระเจ้าแห่งพิภพ โลกทั้งสิ้น แผ่นดินโลกกับสรรพสิ่งในโลกนั้นเป็นของพระเยโฮวาห์ ทั้ง
พิภพกับบรรดาผู้ที่อยู่ในพิภพนั้น เกรงว่าจะมีคำถามใดๆ ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ประกาศว่าใคร
เป็นเจ้าของแผ่นดิน โลก พระเจ้าแห่งสากลจักรวาลทรงถือกรรมสิทธิ์ความเป็นเจ้าของดาว
เคราะห์ดวงนี้ทั้งหมด นอกจากนี้ ในที่สุดแล้วพระองค์ยังทรงเป็นเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ทุกผืน
บนแผ่นดิน โลกด้วย ไม่เพียงเท่านั้น พระองค์ทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่งบนแผ่นดิน โลกนี้ด้วย ซึ่ง
รวมถึงพืชผลทุกอย่างที่ถูกผลิตออกมา แร่ธาตุทุกอย่างที่อยู่ในพื้นดิน และความมั่งคั่งทั้งสิ้นที่อยู่
ในนั้น ยิ่งกว่านั้น คนทั้งปวงที่มีชีวิตอยู่บนดาวเคราะห์ดวงนี้ก็เป็นของพระองค์ด้วย พระองค์
ทรงสร้างเราขึ้นมาและเพราะเหตุนี้เอง พระองค์จึงทรงเป็นจอมเจ้านายของคนทั้งปวง ทุกสิ่ง
และทุกคนเป็นของพระองค์ ไม่มีข้อยกเว้นเลย ดู เพลงสดุดี 89:11 เช่นกัน

พระราชกิจของพระเจ้าในฐานะพระผู้เนรมิตสร้างจึงถูกรับรู้เพิ่มเติม 2 เพราะพระองค์
เองทรงประดิษฐานแผ่นดินไว้บนทะเลและทรงสถาปนามันไว้เหนือน้ำ ในวันที่สองของการ

เนรมิตสร้างพระเจ้าทรงแบ่งน้ำออกเป็นสองส่วนตามที่ปฐมกาล 1:6-7 กล่าวไว้ นอกจากนี้ เปโตรเขียนไว้ว่าในกระบวนการเนรมิตสร้างนั้น แผ่นดิน โลกได้บังเกิดขึ้นแยกออกจากน้ำและท่ามกลางน้ำ (2 เปโตร 3:5) ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้รับรองคำกล่าวเรื่องการเนรมิตสร้างที่ถูกรับในปฐมกาล 1 อย่างถูกต้องและมีสำนวนโวหาร ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้เนรมิตสร้างและจึงทรงเป็นเจ้าของแผ่นดินโลก

สดด 24:3 ขณะกล่าวถึงถึงการครอบครองในยุคพันปีของพระมหากษัตริย์แห่งมหากษัตริย์ทั้งปวง ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ก็กล่าวว่าใครจะมีสิทธิพิเศษในวันนั้น **ผู้ใดจะขึ้นไปบนภูเขาของพระเยโฮวาห์ และผู้ใดจะยืนอยู่ในที่บริสุทธิ์ของพระองค์ เนินเขา (หรือภูเขา) ขององค์พระผู้เป็นเจ้านี้**ย่อมหมายถึงเยรูซาเล็มซึ่งถูกสร้างอยู่บนภูเขาศิโยน โดยมีภูเขาโมริยาห์อยู่บนยอดสุดของมัน ดาวิดเขียนจากมุมมองของยุคพันปีเมื่อพระเมสสิยาห์จะทรงปกครองจากเยรูซาเล็ม คำถามนี้ไม่ใช่เกี่ยวกับว่าใครจะอยู่ในอาณาจักรนั้น ตรงกันข้าม คำถามก็คือว่าใครจะมีสิทธิพิเศษที่จะได้เข้าไปในนครบริสุทธิ์นั้นในวันนั้น มุมมองนี้จึงเกี่ยวข้องกับบำเหน็จและพระพรสำหรับคนเหล่านั้นที่รอดแล้ว

สดด 24:4-5 ดาวิดจึงตอบคำถามนั้นที่เขาเพิ่งถามไป **คือผู้ที่มีมือสะอาดและใจบริสุทธิ์ ผู้ที่มีได้ปลงใจในสิ่งไร้สาระและมีได้ปฏิญาณอย่างหลอกลวง** ความคิดตรงนี้ไม่ใช่ว่าคนเราจะรอดได้อย่างไร แต่ความคิดตรงนี้หมายถึงบำเหน็จและพระพรในยุคพันปีสำหรับคนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้จึงพรรณนาถึงบุคคลผู้ที่สะอาดภายนอกและบริสุทธิ์ภายใน นอกจากนี้ บุคคลเช่นนั้นยังปราศจากความเย่อหยิ่งและความหลอกลวงด้วย คนเหล่านั้นที่จัดระเบียบชีวิตของตนเช่นนั้นด้วยความบริสุทธิ์ (ฝ่ายวิญญาณและฝ่ายร่างกาย) และด้วยคุณธรรมที่ตามแบบพระเจ้า นั่นคือ ความถ่อมใจและความซื่อสัตย์จะได้สิทธิพิเศษในการเข้าสู่พื้นที่หลายส่วนของนครบริสุทธิ์นั้น

ส่วนคนที่จัดระเบียบชีวิตของตนเช่นนั้นในระหว่างนี้ **5** เขาจะรับพระพรจากพระเยโฮวาห์ และความชอบธรรมจากพระเจ้าแห่งความรอดของเขา คำที่แปลเป็น **รับ (นาซา)** ในความ

หมายขึ้นพื้นฐานที่สุดของมันก็หมายถึง ‘ถือ’ หรือ ‘แบก’ ดังนั้น สำหรับผู้ที่ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้าตอนนี้ ในวันนั้นเขาจะมีสิทธิพิเศษของการแบกรับพระพรของพระเจ้า วลีที่กล่าวถึงการรับความชอบธรรม “จากพระเจ้าแห่งความรอดของเขา” อาจหมายถึงความชอบธรรมที่ถูกลบเอา ความชอบธรรมของพระเยซูคริสต์ย่อมมาจากพระเจ้าแห่งความรอดของเราเท่านั้น

ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าคนเหล่านั้นที่จัดระเบียบชีวิตของตนในความชอบธรรม ความบริสุทธิ์และการดำเนินตามทางของพระเจ้าจะมีอภิสิทธิ์ในพระพรพิเศษต่างๆ ในวันแห่งพระเยซูฮาว์ที่จะมานั้น ในวันนั้น เห็นได้ชัดว่าอภิสิทธิ์พิเศษต่างๆจะถูกพระราชทานไว้ในเยรูซาเล็มยุคพันปีและในราชสำนักของพระมหากษัตริย์สำหรับคนเหล่านั้นที่ได้จัดระเบียบชีวิตของตนเช่นนั้นในความบริสุทธิ์และความชอบธรรมหลังจากได้รับความรอดแล้ว

สดด 24:6 ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้จึงปิดท้ายเนื้อหาส่วนนี้ด้วยข้อสรุปว่า **อย่างนี้แหละเป็นยุคที่เสาะหาพระองค์ ที่เสาะหาพระพักตร์ของพระองค์ โอ ยาโคบเอ๋ย เซลาห์ ดาวิด** จึงบอกลักษณะของคนเหล่านั้นในคนทุกชั่วอายุที่แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า มีบำเหน็จสำหรับผู้ชอบธรรม มันก่อเกิดเป็นพระพรต่างๆ ในชีวิตนี้และจากนั้นเป็นยศศักดิ์และอภิสิทธิ์ในวันนั้น อีกครั้งที่คำปริศนา **เซลาห์** ถูกแทรกเข้ามาซึ่งอาจเสนอแนะว่า: จงหยุดชั่วคราวและใคร่ครวญเกี่ยวกับความจริงเหล่านั้นที่ถูกลำเสนอ

สดด 24:7-8 เนื้อหาส่วนต่อไปของเพลงสดุดีอันมีเอกลักษณ์บทนี้จึงถูกนำเสนอ **โอ ประตูเมืองเอ๋ย จงยกหัวของเจ้าขึ้นเถิด บานประตูนิรันดร์เอ๋ย จงยกขึ้นเถิด เพื่อกษัตริย์ผู้ทรงสง่าราศีจะได้เสด็จเข้ามา ด้วยสำนวนโวหารแบบกวี ดาวิดยกให้ประตูเมืองของเยรูซาเล็มมีลักษณะแบบมนุษย์ เหมือนกับที่คนๆหนึ่งจะยกหัวของตนขึ้นด้วยความชื่นบานและความเปรมปรีดิ์ ดาวิดก็สั่งประตูเมืองของเยรูซาเล็มแบบมีสำนวนโวหารให้ยกหัวของพวกมันขึ้นขณะที่กษัตริย์ผู้ทรงสง่าราศีทรงเตรียมพร้อมที่จะเสด็จเข้าไป ภาพเหตุการณ์นี้เห็นได้ชัดว่ากล่าวถึงเยรูซาเล็มในยุคพันปี – อาจเป็นการเสด็จเข้าครั้งแรกขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในตอนเริ่มต้น**

ของยุคพันธปี เฉพาะในเพลงสดุดีบทนี้เท่านั้นที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงถูกเรียกว่ากษัตริย์ผู้ทรงสง่าราศี

แนวคิดของสง่าราศีในพระคัมภีร์ถูกเชื่อมโยงโดยตรงกับแสงสว่าง – แสงสว่างจ้า หรือแสงจ้าของเครื่องมือช่างเชื่อมเหล็ก พระเยซูคริสต์ทรงเป็นกษัตริย์แห่งสง่าราศีทั้งสิ้น พระองค์ทรงสว่างจ้ามากยิ่งขึ้นกว่าความเจิดจรัสของแสงที่ปวงในจักรวาล พระองค์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์แห่งสง่าราศีที่ปวง มีข้ออ้างอิงหลายข้อในพระคัมภีร์ที่กล่าวว่างค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเป็นความสว่างของโลกและเป็นแหล่งที่มาที่แท้จริงของความสว่าง ตรงกันข้าม ความบาปและพญามารมักถูกเชื่อมโยงกับความมืดเสมอ พร้อมกับภาพของกษัตริย์ผู้ทรงสง่าราศีที่กำลังจะเสด็จเข้าในนครหลวงของพระองค์ ดาวิดกำชับประตูเมืองของนครนั้นให้ยกหัวของพวกมันขึ้นด้วยความชื่นบานและความเปรมปรีดิ์

เกรงว่าจะมีคำถามใดๆ ดาวิดจึงถามว่า 8 กษัตริย์ผู้ทรงสง่าราศีนั้นคือผู้ใด คือพระเยโฮวาห์ ผู้เข้มแข็งและทรงอำนาจ พระเยโฮวาห์ผู้ทรงอำนาจในสงคราม กษัตริย์ผู้ทรงสง่าราศีนั้นหาใช่ใครอื่นนอกจากพระเยโฮวาห์พระเจ้า พระเยโฮวาห์ผู้เข้มแข็งและทรงอำนาจ พระเยโฮวาห์ผู้ทรงอำนาจในสงคราม แน่แน่นอนว่าพระเยโฮวาห์แห่งพระคัมภีร์เดิมคือพระเยซูแห่งพระคัมภีร์ใหม่ อาจมีความสะเทือนอารมณ์เป็นพิเศษในวันนั้น การเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มของพระเยซูในตอนต้นของยุคพันธปีจะเกิดขึ้นหลังจากสงครามอารมาเกด โดน ด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์ พระองค์จะทรงสังหารคนชั่วจำนวนนับไม่ถ้วนในวันนั้น พระองค์ทรงอำนาจในสงครามอย่างแท้จริง

สดด 24:9 เพื่อตอกย้ำประเด็นนั้น ดาวิดจึงกล่าวซ้ำว่า โอ ประตูเมืองเอ๋ย จงยกหัวของเจ้าขึ้นเถิด บานประตูนิรันดร์เอ๋ย จงยกขึ้นเถิด เพื่อกษัตริย์ผู้ทรงสง่าราศีจะได้เสด็จเข้ามา ข้อ 9 เกือบเหมือนกับข้อ 7 ทุกประการ โดยมีข้อแตกต่างเพียงเล็กน้อยเพื่อเป็นการเน้นความสำคัญ อีกครั้งที่จุดสนใจหลักไม่ได้อยู่ที่ประตูเมืองและบานประตูของเยรูซาเล็มยุคพันธปี แต่มันอยู่ที่กษัตริย์ผู้ทรงสง่าราศีและการเสด็จเข้าไปในกรุงนั้นอย่างสง่างามของพระองค์ มันจะ

เป็นวันที่ยิ่งใหญ่ขนาดไหนที่จะได้รับเชิญให้เข้าร่วมในการเสด็จเข้าอย่างเป็นทางการขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในนครหลวงที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ของพระองค์ นั่นคือ เยรูซาเล็มยุคพันปี จะมีความโอ่อ่าตระการและสง่าราศีมากยิ่งขึ้น นี่บอกเป็นนัยว่าคนเหล่านั้นที่มีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์เหล่านั้นของข้อ 3-5 จะได้รับเชิญ คนเหล่านั้นที่ถูกถือว่าเป็นคนบริสุทธิ์และชอบธรรมในการดำเนินชีวิตคริสเตียนของตนตอนนี้อาจได้รับเชิญให้เข้าสู่โรกาสน์เปี่ยมสง่าราศีเมื่อถึงตอนนั้น นั่นจะเป็นสิทธิพิเศษจริงๆ!

สดด 24:10 กษัตริย์ผู้ทรงสง่าราศีนั้นคือผู้ใด คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา

พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ผู้ทรงสง่าราศี เซลาห์ เพื่อตอบคำถามที่ถูกถามซ้ำๆ ของตนอีกรอบ ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้จึงกล่าวอย่างชัดเจน กษัตริย์ผู้ทรงสง่าราศีองค์นี้หาใช่ใครอื่นนอกจาก “พระเยโฮวาห์จอมโยธา” พระเยซูไม่เพียงทรงเป็นกษัตริย์ผู้ทรงสง่าราศีเท่านั้นแต่ทรงเป็นจอมโยธาด้วย วลีหลังนี้หมายถึงเหล่ากองทัพแห่งสวรรค์และการที่พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ของกองทัพเหล่านั้น ดู วิวรรณ์ 19:11-16 เราถูกกำชับอีกครั้งให้หยุดชั่วคราวและใคร่ครวญ

ภาพรวมของเพลงสดุดี 25: อีกครั้งที่เพลงสดุดีบทนี้ถูกแต่งโดยดาวิด ไม่ปรากฏชัดเจนว่ามันถูกเขียนขึ้นเนื่องในโอกาสใด อย่างไรก็ตาม เห็นได้ชัดว่าดาวิดเขียนเพลงบทนี้ในยามที่เขาเผชิญกับเหล่าศัตรู เพราะว่าเขากล่าวถึงความบาปต่างๆ ในวัยหนุ่มของตน เราจึงอาจอนุมานได้ว่าเขาเขียนมันตอนที่เขาแก่แล้ว การกบฏของอับซาโลมเกิดขึ้นในช่วงนั้นของชีวิตและจึงอาจถูกกล่าวถึง เพลงสดุดีบทนี้ยังเป็นเพลงสดุดีเรียงลำดับตามตัวอักษรด้วยตรงที่ว่าอักษรตัวแรกของแต่ละข้อขึ้นต้นด้วยอักษรฮีบรูเรียงลำดับต่อกันไปเรื่อยๆ ความปราดเปรื่องทางวรรณกรรมของดาวิดจึงถูกแสดงให้เห็น เพลงสดุดีบทนี้สลับกันไปมาระหว่างคำอธิษฐานและการใคร่ครวญ (คำอธิษฐาน ข้อ 1-7, การใคร่ครวญ ข้อ 8-10, คำอธิษฐาน ข้อ 11, การใคร่ครวญ ข้อ 12-15 และปิดท้ายด้วยคำอธิษฐานสุดท้าย ข้อ 16-22)

สดด 25:1-3

ดาวิดจึงขึ้นต้นเพลงสดุดีบทนี้ด้วยคำร้องทูลอันเปี่ยมด้วยสำนวน

โวหาร โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ จิตวิญญาณข้าพระองค์ตั้งใจแน่วแน่มิในพระองค์ ด้วยความร้อนรนแบบกวี ดาวิดร้องทูลต่อพระเจ้าถึงการที่ตนวางจิตวิญญาณของตนต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า นี่เป็นคำอธิษฐานที่ร้อนรนอย่างแท้จริง เขาตีแผ่ใจของเขาออก จิตวิญญาณของเขาถูกลอยขึ้นในคำอธิษฐานต่อพระเจ้า พระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานเช่นนั้น ดาวิดร้องทูลอย่างร้อนรนต่อไปว่า 2 โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์วางใจในพระองค์ ขออย่าให้ข้าพระองค์ได้อาย ขออย่าให้ศัตรูของข้าพระองค์ได้ไชโยเหนือข้าพระองค์ คำอธิษฐานของเขาเอ่อล้นขึ้นมาจากก้นบึ้งแห่งหัวใจเขา เขาจึงร้องว่า โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ไม่มีคำถามเกี่ยวกับความร้อนรนของคำอธิษฐานเช่นนั้นเลย ไม่มีจุดสนใจอื่นใดเลยสำหรับดาวิด ความไว้วางใจของเขาอยู่ในพระเจ้าในโมงยามวิกฤติของเขา เขาพึ่งอาศัยในพระองค์และพระองค์เพียงผู้เดียว เขาไม่มีที่พึ่งอื่นใดอีกเลย

ดังนั้นเขาจึงร้องทูลต่อไปอีกว่า ขออย่าให้ข้าพระองค์ได้อาย ขออย่าให้ศัตรูของข้าพระองค์ได้ไชโยเหนือข้าพระองค์ ดังที่ดาวิดหมายเหตุไว้ในเพลงสดุดี 22:4-5 เมื่อเราวางใจพระองค์ เราก็จะไม่ได้รับความอับอาย – นั่นคือไม่ละอาย พระเจ้าไม่ทรงปล่อยให้คนเหล่านั้นที่วางใจพระองค์ในยามวิกฤติต้องผิดหวัง เมื่อกองกำลังของอับซาโลมคุกคามชีวิตของดาวิด เขาก็หันไปพึ่งที่พึ่งเดียวของเขาที่ช่วยให้พ้นได้ – พระเยโฮวาห์พระเจ้า เพลงสดุดี 119:16 เตือนเราให้ระลึกว่าพละกำลังนั้นที่จะทำให้ไม่ละอายส่วนหนึ่งมาจากพระวาระของพระเจ้า

ในทำนองเดียวกัน ดาวิดกล่าวต่อไปว่า 3 เออ อย่าให้ผู้ใดที่เฝ้าพระองค์อยู่นั้นได้อาย แต่ผู้ที่ละเมิดโดยไม่มีเหตุนั้นขอให้ความอับอาย พอเปลี่ยนจากปัญหาต่างๆ ของตัวเอง ดาวิดก็ขอร้องว่าอย่าให้คนทั้งปวงที่รอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าได้รับความอับอาย ตรงกันข้าม เขาเสนอแนะว่าคนเหล่านั้นที่ละเมิดพระวาระของพระเจ้าจะอับอายและขายหน้าในทางของตน น่าสนใจที่แนวคิดเรื่องการรอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าจริงๆ แล้วก็เท่าเทียมกับการวางใจพระองค์ ในข้อ 2 มันคือ ความไว้วางใจของดาวิดในพระเจ้าที่จะช่วยให้เขาสามารถไม่ละอายได้ ตรงนี้ เขา

ขอเรื่องเดียวกันนี้ให้แก่คนเหล่านั้นที่รอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้า นี่บอกเป็นนัยว่าทั้งสองคำนี้มีความเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดหากไม่มีความหมายเหมือนกันก็ตาม

สดด 25:4-5 คำอธิษฐานของดาวิดมีต่อไป **โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงกระทำให้ข้าพระองค์รู้จักพระมรรคาของพระองค์ ขอทรงสอนวิถีของพระองค์แก่ข้าพระองค์** ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้จึงอ้อนวอนขอการทรงนำของพระเจ้าสำหรับแต่ละย่างก้าวในมรรคาของพระองค์ ความจริงที่คล้ายๆกันถูกพบในเพลงสดุดี 27:11, 31:3, 32:8, 119:12 และสุภาษิต 3:5-6 เมื่อเราวางใจพระองค์ พระเจ้าจะทรงนำพาเราในการตัดสินใจแต่ละอย่างของชีวิต

นอกจากนี้ ดาวิดแสวงหาความเข้าใจฝ่ายวิญญาณจากพระเจ้าเช่นกัน **5 ขอทรงนำข้าพระองค์ไปในความจริงของพระองค์ และขอทรงสอนข้าพระองค์** เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์ ข้าพระองค์รอคอยพระองค์อยู่วันยังค่ำ มีอยู่สิบเอ็ดครั้งในหนังสือเพลงสดุดีทั้งหมด ดาวิดทูลขอพระเจ้าให้ทรงนำเขา เช่นเดียวกัน มีอยู่สิบสี่ครั้งในเพลงสดุดี ดาวิดวิงวอนพระเจ้าว่า “ขอทรงสอนข้าพระองค์” ใจถ่อมและจิตใจที่เปิดรับปรากฏชัดเจนในชายผู้นี้ที่ดำเนินตามพระทัยของพระเจ้าเอง โดยไม่มีความลังเลเลย ดาวิดจึงรู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นความรอดของเขา อีกครั้งที่เราพบการให้ค่าเท่ากันระหว่างการวางใจพระองค์กับการรอคอยพระองค์ การรอคอยขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือการวางใจพระองค์ ดาวิดรับสารภาพว่าเขาทำเช่นนั้นอย่างสม่ำเสมอ ความคิดตรงนี้ก็คือนัยน์ตาของดาวิดจับจ้องอยู่ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าเสมอ โดยแสวงหาการทรงนำและการชี้ทางของพระองค์ โปรดสังเกตความจริงที่คล้ายๆกันในเพลงสดุดี 25:21 และ 27:14

สดด 25:6-7 ในการปิดท้ายเนื้อหาส่วนนี้ ดาวิดวิงวอนพระเจ้าให้ทรงระลึกถึงสามสิ่ง **โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงระลึกถึงพระกรุณาของพระองค์และถึงความเมตตาของพระองค์ ด้วยสิ่งเหล่านั้นมีมาแต่กาลก่อน** (1) ดาวิดขอร้องให้พระเจ้าทรงระลึกว่าพระองค์ได้ทรงปฏิบัติต่อคนอื่นๆในอดีตด้วยพระกรุณาและความเมตตา สรุปก็คือ ดาวิดเตือนพระเจ้าให้

ระลึกว่าพระองค์ได้ทรงสถาปนาการปฏิบัติต่อประชาชนของพระองค์ด้วยความเมตตาในอดีตที่ผ่านมา

จากนั้นเขาวิงวอนพระเจ้าว่า 7 ขออย่าทรงนึกถึงบาปในวัยหนุ่มของข้าพระองค์ หรือการละเมิดของข้าพระองค์ (2) ดาวิดอ้อนวอนพระเจ้าให้ทรงลืมความบาปเหล่านั้นในช่วงวัยหนุ่มของเขาเสีย เขารู้ว่าความบาปจะทำให้คำอธิษฐานของเขาไปไม่ถึงพระเจ้า ดู เพลงสดุดี 66:18 ดาวิดจึงวิงวอนพระเจ้าให้ทรงอภัยโทษความบาปในอดีตเสีย

สุดท้ายเขาวิงวอนพระเจ้าว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ด้วยเห็นแก่ความดีของพระองค์ ขอทรงนึกถึงข้าพระองค์ด้วยเห็นแก่ความเมตตาของพระองค์ (3) เมื่อเขาเผชิญช่วงเวลาแห่งวิกฤติครั้งใหญ่ในชีวิตของเขา ดาวิดก็วิงวอนพระเจ้าให้ทรงระลึกถึงเขาในความเมตตาและเพราะเห็นแก่ความดีของพระองค์

ในพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม คำอธิษฐานที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายมักเป็นการขอร้องพระเจ้าให้ทรงระลึกถึงข้อเท็จจริงต่างๆที่โดดเด่นซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคลผู้นั้นที่อธิษฐานอ้อนวอน บทเรียนหนึ่งยังมีอยู่จนถึงวันนี้เกี่ยวกับการอธิษฐาน การอธิษฐานด้วยวิธีนั้นย่อมนำเราให้กลับมาสู่การยึดถือตามคำตรัสของพระองค์ซึ่งก็คือความเชื่อ นอกจากนี้ บันทึกสถิติที่ผ่านมาของคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบในหลายกรณีดังกล่าวก็บ่งบอกว่าพระเจ้าทรงพอพระทัยกับการทำเช่นนั้น

สดด 25:8-10 ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้จึงเปลี่ยนเรื่องชั่วขณะเพื่อใคร่ครวญเกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้า พระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้ประเสริฐและเที่ยงธรรม เพราะฉะนั้นพระองค์จะทรงสั่งสอนพระมรรคนั้นแก่คนบาป ความประเสริฐและความเที่ยงธรรมขององค์พระผู้เป็นเจ้าจึงถูกระลึกถึงโดยดาวิด เพราะว่าพระเจ้าทรงประเสริฐและชอบธรรม พระองค์จึงจะสั่งสอนคนบาปทั้งหลายเมื่อพวกเขาดำเนินไปตามวิถีทางต่างๆแห่งชีวิต ให้เราขอบพระคุณพระเจ้าที่ว่าด้วยความประเสริฐและความเที่ยงธรรมของพระองค์ พระองค์ได้ทรงโน้มลงมาเพื่อสั่งสอนเราเกี่ยวกับทางแห่งชีวิตนั้น

นอกจากนี้ 9 พระองค์จะทรงนำคนใจถ่อมไปในสิ่งที่ถูก และทรงสอนมรรคาของพระองค์แก่คนใจถ่อม พระเจ้าจะทรงยอมลำบากเพื่อที่จะสั่งสอนคนใจถ่อมด้วยความหมายตามพระคัมภีร์เดิมของคำว่าคนใจถ่อมหมายถึง ความต่ำต้อยหรือความถ่อมใจ แน่ทีเดียว “พระเจ้าทรงต่อสู้ผู้ที่หยิ่งจองหอง แต่ทรงประทานพระคุณแก่คนที่ใจถ่อม” (ยากอบ 4:6) กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ พระเจ้าจะทรงช่วยเหลือคนเหล่านั้นที่มีใจถ่อมเพื่อที่จะทำการตัดสินใจต่างๆ ที่ถูกต้อง พระองค์จะทรงสอนพวกเขาถึงเคล็ดลับต่างๆ แห่งมรรคาทั้งหลายของพระองค์

ยิ่งกว่านั้น 10 พระมรรคาทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์เป็นความเมตตาและความจริง แก่บรรดาผู้ที่รักษาพันธสัญญาและบรรดาพระโอวาทของพระองค์ ในสองข้อก่อนหน้า ดาวิดได้กล่าวถึงมรรคานั้น (แห่งชีวิต) และโดยเฉพาะพระมรรคาของพระเจ้า เขาจึงใช้ภาพเปรียบเทียบที่คล้ายๆ กันในการกล่าวถึง “พระมรรคาทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์” พระมรรคาเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงนำเราไปยอมอยู่ในความเมตตาและความจริงเสมอ อย่างไรก็ตาม พระสัญญานี้ยังมีให้เป็นพิเศษสำหรับคนเหล่านั้นที่ “รักษาพันธสัญญาและบรรดาพระโอวาทของพระองค์” บทเรียนที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าพระเจ้าทรงอวยพรคนเหล่านั้นที่เชื่อฟังพระวจนะของพระองค์ในทุกเรื่อง พระองค์ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตาต่อคนเหล่านั้นและทรงนำทางพวกเขาเข้าไปในความจริงนั้น

สดด 25:11 ที่อยู่คั่นกลางระหว่างเนื้อหาส่วนนี้และส่วนต่อไปของการไคร่ครวญ ดาวิดวกกลับมายังคำอธิษฐานอีกครั้ง โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพื่อเห็นแก่พระนามของพระองค์ ขอทรงให้ภัยความชั่วช้าของข้าพระองค์ เพราะความชั่วช้าใหญ่โตนัก เมื่อดาวิดตรัสตรงถึงความเมตตาและความประเสริฐของพระเจ้า เห็นได้ชัดว่าเขาถูกพองใจโดยการที่อยู่ดีๆ ก็ระลึกถึงความบาปที่ถูกลืมไปแล้ว เขาจึงอ้อนวอนพระเจ้าให้ทรงอภัยโทษความบาปของเขา เพราะกิตติศัพท์ของพระองค์ในเรื่องความเมตตาและความประเสริฐ การกล่าวว่าความบาปของเขานั้นใหญ่โตนักอาจชี้กลับไปถึงความบาปครั้งใหญ่ของดาวิดในเรื่องนางบัทเชบา การระลึกถึงเรื่องอันเลวร้ายนั้นอาจผุดขึ้นมาในสมองและปรับโทษดาวิดเรื่องสภาพอันบาปหนาของเขา เขาจึงวิงวอนพระเจ้าอีกหนให้ทรงอภัยโทษ การกบฏของอับซาโลมเป็นส่วนหนึ่งของผลเกี่ยวเกี่ยวอันขมขื่นที่ดาวิดต้องเจอเพราะความบาปนั้น แม้กระนั้น เขาก็วิงวอนพระเจ้าให้ทรงอภัยโทษ

และช่วยเขาให้พ้น คำที่แปลเป็น **ให้อภัย (คาลัก)** มักถูกแปลเป็น ‘ยกโทษ’ ถึงอย่างไรแล้ว ดาวิด ก็ร้องขอความเมตตาของพระเจ้าในเรื่องนี้อีกครั้ง

สดด 25:12-14 ดาวิดจึงวกกลับไปยังการไคร่ครวญถึงความประเสริฐของพระเจ้า ผู้ใดเล่าที่เป็นคนยำเกรงพระเยโฮวาห์ พระองค์จะทรงตั้งสอนผู้นั้นในทางที่เขาควรเลือกได้ ขณะที่ก่อนหน้านี้ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ได้พรรณนาถึงการที่พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตาต่อคน ถ่อมใจและคนเหล่านั้นที่เชื่อฟังพระวณะของพระองค์ คราวนี้เขากล่าวว่าพระเจ้าจะทรงนำทาง คนเหล่านั้นที่ยำเกรงพระองค์ด้วย พระเจ้าจะทรงเลือกน้ำพระทัยอันเป็นสิทธิ์ขาดของพระองค์ จากนั้นก็สอนมันแก่คนเหล่านั้นที่ยำเกรงพระองค์ สำหรับบุคคลเช่นนั้น **13 จิตวิญญาณเขาเอง จะอาศัยอยู่อย่างสงบ และเชื้อสายของเขาจะได้แผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์** ความคิดก็คือว่าพระเจ้าจะ ประทานสันติสุขและพระพรให้แก่คนเหล่านั้นที่ยำเกรงพระองค์ นอกจากนี้ ลูกหลานของพวกเขา จะได้รับการอวยพร ความคิดแบบตรงตัวของ การที่เชื้อสายของเขาจะได้แผ่นดินเป็นมรดก อาจหมายถึงบรรดาบุตรชายชาวยิวของคนเหล่านั้นที่รักษามรดกของตนไว้ได้ในแผ่นดินนั้นที่ พระเจ้าประทานแก่พวกเขา (คำที่แปลเป็น **แผ่นดินโลก (ฮา เอรเทซ)** มักถูกแปลเป็น ‘แผ่นดิน นั้น’) ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็หมายถึงการอวยพรและการปกป้องของพระเจ้าที่มีต่อคนเหล่านั้น ที่ยำเกรงพระองค์ ดาวิดจึงบอกพระเจ้าเป็นนัยว่าเขาได้ดำเนินชีวิตในความยำเกรงองค์พระผู้เป็น เจ้า

ในบริบทนั้น ดาวิดร้องประกาศว่า **14 ความลึกลับของพระเยโฮวาห์มีอยู่แก่คนที่ยำเกรง พระองค์ และพระองค์จะทรงแจ้งพันธสัญญาของพระองค์แก่เขาเหล่านั้น** คำที่แปลเป็น **ความ ลึกลับ (โสด)** หมายถึงคำปริศยานั้นหรือบทสนทนานั้นที่ถูกแบ่งปันกันระหว่างเพื่อน มันสื่อถึง มิตรภาพที่สนิทสนม พระเจ้าทรงแบ่งปันความลับและข้อลึกลับต่างๆของพระองค์แก่คนเหล่า นั้นที่ยำเกรงพระองค์ คนเหล่านี้คือผู้ที่ติดสนิทอยู่กับพระองค์ในสามัคคีธรรมที่ใกล้ชิดและ พระองค์ทรงเปิดเผยความจริงพิเศษต่างๆแก่คนเหล่านี้ ส่วนคนเหล่านั้นที่อยู่ในสามัคคีธรรมอัน ใกล้ชิดนั้น พระเจ้าจะทรงเปิดเผยสิ่งต่างๆในพระวณะของพระองค์ซึ่งคนอื่นๆจะไม่มีวันเข้าใจ

เลย นั่นเป็นสาระสำคัญของวลีสุดท้าย “และพระองค์จะทรงแจ้งพันธสัญญาของพระองค์แก่เขา เหล่านั้น”

ดังนั้น สำหรับคนเหล่านั้นที่ถ่อมใจลงต่อพระพักตร์พระเจ้า เชื่อฟังพระวามะของพระองค์ และดำเนินในความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าจะไม่เพียงชี้ทางและอวยพรเท่านั้น พระองค์จะทรงเปิดเผยความลับต่างๆ ที่มีคิซิดที่สุดของพระองค์ด้วย การดำเนินใกล้ชิดกับองค์พระผู้เป็นเจ้าทำให้เรามีสิทธิพิเศษจริงๆ!

สดด 25:15 ดาวิดจึงปิดท้ายเนื้อหาที่เป็นการไคร่ครวญส่วนนี้โดยประกาศว่า ตาของข้าพเจ้าจ้องตรงพระเยโฮวาห์เสมอ เพราะพระองค์จะทรงถอนเท้าของข้าพเจ้าออกจากข่าย เพราะความประเสริฐของพระเจ้า ดาวิดจึงประกาศความตั้งใจของตนที่จะจับจ้องตาของเขาท้องค์พระผู้เป็นเจ้าเสมอ เขาว่าการช่วยให้พ้นของเขามาจากพระองค์ เขาจึงกล่าวอย่างมีสำนวนโวหารถึงการที่เท้าของเขาถูกถอนออกมาจากข่ายของศัตรู โดยองค์พระผู้เป็นเจ้า ท่ามกลางวิกฤตินั้นที่เขาเผชิญอยู่ ดาวิดจึงรื้อฟื้นความตั้งใจแน่วแน่ของตนที่จะวางใจพระเจ้า

สดด 25:16-19 เขาจึงกลับมาอ้างคำอธิษฐานที่ร้อนรน ขอพระองค์ทรงหันมาทางข้าพระองค์ และมีพระเมตตาต่อข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์วิ้าเหวและเป็นทุกข์อยู่ หลังจากได้หยุดชั่วคราวเพื่อไคร่ครวญถึงความประเสริฐและการช่วยให้พ้นของพระเจ้า คราวนี้ดาวิดกล่าวซ้ำคำร้องทูลของเขาที่ขอให้พระเจ้าทรงมีความเมตตาต่อเขา วิกฤติแห่งการกบฏของอับซาโลม อาจพุ่งขึ้นถึงขีดสุดแล้วและดาวิดก็ทราบดี เขารู้สึกโดดเดี่ยวและตกอยู่ภายใต้แรงกดดันมหาศาล

เขาจึงร้องทูลต่อพระเจ้าว่า 17 ความยากลำบากในใจของข้าพระองค์ก็ขยายกว้างออกไป โอ ขอทรงนำข้าพระองค์ออกจากความทุกข์ใจของข้าพระองค์ ดังนั้นเขาจึงอ้อนวอนว่า 18 ขอทรงพิจารณาความทุกข์ยากและความยากลำบากของข้าพระองค์ และทรงยกบาปทั้งสิ้นของข้าพระองค์เสีย ในโมงยามแห่งวิกฤติอันร้ายแรง ดาวิดหันไปพึ่งพระเจ้าและอ้อนวอนพระองค์ให้ทรงหายเหตุถึงความทุกข์ลำบากของเขาและความเจ็บปวดในใจของเขา หากว่ามีความบาปใดๆ ที่จนถึงบัดนี้เขายังมิได้ขอการยกโทษ เขาก็อ้อนวอนพระเจ้าอีกครั้งให้ทรงยกโทษเขา ใน

การแสวงหาความช่วยเหลือของพระเจ้า ดาวิดรู้ว่าใจของเขาต้องถูชำระให้สะอาดจากบาปทั้งสิ้น

ในบริบทนั้นเขาขอร้องพระเจ้าว่า **19** ขอทรงพิจารณาว่าคู่อริของข้าพระองค์มีมากเท่าใด และเขาเกลียดชังข้าพระองค์ด้วยความเกลียดอย่างทารุณสักเพียงใด ขณะที่การกบฏของอับซาโลมกำลังขยายใหญ่ขึ้น มันก็ดูเหมือนใหญ่โตมากกว่านั้นเสียอีกสำหรับดาวิด ด้วยไม่แน่ใจว่าใครรักดีและใครไม่รักดีทำให้ความไม่แน่ใจเกี่ยวกับสถานการณ์นั้นดูเหมือนแย่งกว่าเดิมเสียอีก

สดด 25:20-21 เพลงสดุดีอันยิ่งใหญ่บทนี้ใกล้ถึงตอนจบของมันแล้วโดยดาวิด อ่อนวอนพระเจ้าว่า **โอ ขอทรงระแวงระวังชีวิตของข้าพระองค์ และช่วยข้าพระองค์ให้พ้น** ขออย่าให้ข้าพระองค์ได้รับความอายนะ เพราะข้าพระองค์วางใจในพระองค์ คำที่แปลเป็น **ระแวงระวัง (ซามาร์)** ในบริบทนี้มีความหมายว่า ‘ปกป้อง’ ดาวิดจึงอ่อนวอนพระเจ้าให้ทรงช่วยเขาให้พ้นจากพายุที่กำลังก่อตัวขึ้นต่อสู่เขา อีกครั้งที่เขาอ่อนวอนพระเจ้าว่าอย่าให้เขาได้รับความอายนะ เพราะการที่เขาวางใจในพระองค์

พร้อมกับพื้นหลังนั้น ดาวิดร้องทูลว่า **21** ขอให้ความสุจริตและความเที่ยงธรรมสงวนข้าพระองค์ไว้ เพราะข้าพระองค์รอคอยพระองค์อยู่ ความสุจริตและความเที่ยงธรรมที่ดาวิดทูลขอนี้อาจเป็นของเขาเอง ในเพลงสดุดี 7:8 และ 26:1 ดาวิดไม่ละอายที่จะเตือนพระเจ้าให้ระลึกว่าเขาได้ดำเนินชีวิตเช่นนั้นต่อพระพักตร์พระองค์ หรือมันอาจเป็นคำขอหนึ่งของดาวิดที่ขอให้พระเจ้าทรงช่วยให้เขาสามารถดำเนินชีวิตเช่นนั้นต่อไปได้ ข้อเท็จจริงที่ว่าคำที่แปลเป็น **สงวน (นัทซาร์)** อยู่ในรูปกาลไม่สมบูรณ์ก็สนับสนุนทรรศนะหลังนี้ อีกครั้งที่ความคิดเรื่องการรอคอยของข้าพระองค์ผู้เป็นเจ้าของ (อย่างน้อยก็ในบริบทนี้) เปรียบได้กับและแทบจะมีความหมายเหมือนกันกับการวางใจในพระองค์ นั่นเป็นความหวังเดียวของเขา

สดด 25:22 ดาวิดปิดท้ายโดยการเปลี่ยนไปพุ่งเป้าที่ประชาชนของเขา **โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงไถ่อิสราเอลออกจากความยากลำบากทั้งสิ้นของเขา** เพลงสดุดีบทนี้จนถึงจุดนี้

ถูกพุ่งเข้าไปที่การช่วยให้พ้นของดาวิดจากวิกฤติของเขาล้วนๆ อย่างไรก็ตาม คราวนี้เขาขอร้องพระเจ้าให้ทรงไถ่ (หรือช่วยให้พ้น) ประชาชาตินั้นทั้งสิ้นจากความทุกข์ลำบากต่างๆของมัน สงครามกลางเมืองกำลังจะปะทุขึ้นและดาวิดก็ทราบดี เขาจึงอ้อนวอนพระเจ้าให้ทรงมีความเมตตาต่อประชาชาตินั้นโดยรวม

ภาพรวมของเพลงสดุดี 26: ไม่ปรากฏชัดเจนว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้นเนื่องในโอกาสใด บางคนเสนอแนะว่ามันเป็นตอนที่ซาอูลข่มเหงดาวิด คนอื่นๆก็คิดว่ามันเป็นตอนที่อิซโบเซทถูกลอบสังหาร โดยบาอานาห์และเรคาบเพื่อประกาศว่าเขาไม่มีส่วนรู้เห็นเลยในการฆาตกรรมอันทรยศนั้น คนอื่นๆเสนอแนะสภาพการณ์แวดล้อมอื่นๆ ไม่ว่าจะกรณีใด ดาวิดก็ยกเรื่องความเที่ยงธรรมของตนต่อพระพักตร์พระเจ้า นั่นคือหัวข้อหลักของเพลงสดุดีบทนี้ทั้งบท

สดด 26:1 ดาวิดร้องทูลพระเจ้าให้ทรงตระหนักถึงความเที่ยงธรรมของเขา โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงตัดสินเข้าข้างข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ดำเนินอยู่ในความสุจริตของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ได้วางใจในพระเยโฮวาห์ ฉะนั้นข้าพระองค์จะไม่พลาด ไม่ว่าสภาพการณ์แวดล้อมนั้นจะเป็นอะไรก็ตามที่ทำให้เขาเขียนบทเพลงนี้ขึ้นมา ดาวิดก็รู้ว่าเขาไม่ได้ทำความชั่วร้ายใดๆเลย ดังนั้นเขาจึงวิงวอนพระเจ้าให้ทรงหมายเหตุเรื่องความสุจริตแห่งอุปนิสัยของเขา ดังนั้นเขาจึงวางใจองค์พระผู้เป็นเจ้าว่าจะทรงตัดสินให้เขาพ้นผิดจากข้อกล่าวหาเท็จต่างๆ ด้วยเหตุนี้เขาจึงจะไม่หวั่นไหว เขาจะไม่ไถ่ลงไปในเนินลื่นนั้นของการถูกกล่าวหาอย่างผิดๆและการไม่ได้รับความยุติธรรม

สดด 26:2-3 ดาวิดร้องทูลต่อไปว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอพิสูจน์ข้าพระองค์ และลองข้าพระองค์เถิด ทดสอบใจและจิตของข้าพระองค์เถิด ด้วยสำนวนโวหารที่กล่าวสามสิ่ง ดาวิดวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงทดสอบเขา ประการแรกเขาร้องทูลพระเจ้าให้ทรงพิสูจน์หรือตรวจสอบเขาอย่างละเอียด จากนั้นเขาขอร้องพระเจ้าให้ทรงลอง (นั่นคือ ทดสอบ) เขา สุดท้ายเขาขอร้องพระเจ้าให้ทรงทดสอบใจและจิตของเขา คำที่แปลเป็น ทดสอบ (ชาราฟ) หมายถึง

ถึงการถูกละทิ้งเพื่อประเมินค่าความบริสุทธิ์ของมัน ดาวิดจึงตีแผ่ใจของตนให้พระเจ้าตรวจสอบ การที่เขากล่าวถึงจิตของเขาก็มีความหมายตรงตัวถึงเครื่องในของเขา (นั่นคือ ลำไส้ของเขา) คนสมัยโบราณคิดว่าที่ตั้งของอวัยวะและเหตุจูงใจต่างๆของพวกเขาเอ่อล้นขึ้นมาจากช่องท้องด้านล่าง และแน่ทีเดียวอวัยวะหลายอย่างดูเหมือนส่งผลกระทบต่อทางเดินย่อยอาหาร ด้วยจำนวนโวหารของคำขอสามประการ ดาวิดจึงขอร้องพระเจ้าให้ทรงตัดสินเขาว่าเป็นคนเที่ยงธรรมเมื่อเขาถูกกล่าวหาอย่างผิดๆ

เขากล่าวต่อไปว่า 3 เพราะความเมตตาของพระองค์ที่อยู่ต่อข้าพระองค์ และข้าพระองค์ดำเนินในความจริงของพระองค์ ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้จึงเริ่มยกข้อสนับสนุนคดีของตน เขาเตือนพระเจ้าให้ระลึกว่าเขานึกถึงความประเสริฐของพระเจ้าที่มีต่อเขาเสมอ ดังนั้นเขาจะทำเรื่องเลวร้ายต่อคนอื่นได้อย่างไรในเมื่อใจของเขาพุ่งเป้าอยู่ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า ยิ่งกว่านั้น เขาเตือนพระเจ้าให้ระลึกว่าเขาได้ดำเนินในความจริงจนถึงขณะนั้น ดาวิดกล่าวได้อย่างชัดเจนว่าชีวิตของเขาเป็นหนังสือเล่มหนึ่งที่เปิดออก ซึ่งเปิดให้ทุกคนได้อ่านรวมถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วย เขาจึงขอร้องพระเจ้าให้ทรงทำเช่นนั้นเลย

สดด 26:4-5 ดาวิดจึงนำเสนอคดีของตนต่อพระพักตร์พระเจ้าต่อไป ข้าพระองค์มิได้นั่งอยู่กับคนไร้สาระ หรือจะมีได้สมาคมกับคนมารยา 5 ข้าพระองค์เกลียดชมนุมคนที่ทำชั่ว และข้าพระองค์จะไม่นั่งกับคนชั่ว ดาวิดเตือนพระเจ้าให้ระลึกว่าเขาได้ดำเนินชีวิตที่แยกออก เขาหลีกเลี่ยงการคบหาสมาคมกับมิตรสหายที่เป็นคนอธรรม คำที่แปลเป็นไร้สาระ (ซาฟ) มีความหมายว่า 'ไร้ค่า' หรือ 'คดโกง' คำที่แปลเป็น คนมารยา (อาลาม) มีความหมายด้วยว่า 'ลับๆล่อๆ' หรือ 'ตลปตะแฉง' กล่าวโดยสรุป ดาวิดมิได้ดำเนินในคำปรึกษาของคนอธรรม และไม่ได้ยืนอยู่ในทางของเหล่าคนบาป และไม่ได้นั่งอยู่ในที่นั่งของคนชอบเยาะเย้ย พระเจ้าทรงทราบเรื่องนี้ไหม? แน่แน่นอนว่าพระองค์ทรงทราบ แต่ในการอธิษฐาน ดาวิดเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงอุปนิสัยส่วนตัวของเขา บทเรียนหนึ่งยังมีอยู่สำหรับการอธิษฐาน ในคำอธิษฐานที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายที่มีอยู่ทั่วพระคัมภีร์ คนทั้งหลายที่ดำเนินตามทางของพระเจ้ามักเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงสิ่งที่พระองค์ทรงทราบอยู่ก่อนแล้วเพื่อเสริมกำลังเข้ากับคำอธิษฐานของพวกเขา การใส่

ปรากฏการณ์นี้เข้าไปด้วยอย่างซ้ำๆ ในพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่มก็สอนอะไรเราบางอย่าง พระเจ้าทรงประทับใจเมื่อเราเสนอคดีของเราต่อพระพักตร์พระองค์และไม่แค่คิดเอาเองว่าพระองค์ทรงทราบมันอยู่ดี

สดด 26:6-7 ดาวิดจึงรับปากพระเจ้าถึงความตั้งใจของเขาที่จะดำเนินชีวิตอย่างเที่ยงธรรมต่อพระพักตร์พระองค์ต่อไป โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพื่อความบริสุทธิ์ข้าพระองค์จะชำระมือและจะเดินอยู่รอบแท่นของพระองค์ เพื่อเป็นเครื่องหมายที่แสดงถึงการไร้ความผิดของเขา ดาวิดตั้งใจว่าจะล้างมือของตนจากข้อกล่าวหาเหล่านั้นที่ปรักปรำเขา อีกทรรศนะหนึ่งก็คือว่า ความคิดตรงนี้อาจหมายถึงการชำระล้างในทางพิธี นั่นคือ การล้างมือของตนก่อนการนมัสการที่พลับพลา วลีถัดไปสนับสนุนการตีความนี้ ดาวิดตั้งใจว่าจะมาอยู่ต่อหน้าแท่นบูชาในการนมัสการพร้อมกับมือที่สะอาดจากข้อกล่าวหาต่างๆที่ปรักปรำเขา

เขาจึงจะ 7 พลงประกาศด้วยเสียงแห่งการโหมทนาพระคุณและบอกเล่าถึงพระราชกิจมหัศจรรย์ทั้งสิ้นของพระองค์ เมื่อพ้นจากข้อกล่าวหาเทียมเท็จต่างๆที่ปรักปรำเขา ดาวิดก็ปฏิญาณต่อพระเจ้าว่าเขาจะขอบพระคุณพระองค์และเป็นพยานถึงพระพรมากมายของพระเจ้าแก่คนทั้งปวง

สดด 26:8 พร้อมกันนั้น ดาวิดหยุดชั่วคราวเพื่อประกาศถึงความรักของเขามีต่อพระนิเวศของพระเจ้า ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์รักพระนิเวศอันเป็นที่ประทับของพระองค์ และสถานที่ประทับแห่งเกียรติยศของพระองค์ พระวิหารยังไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมา ดาวิดจึงรักการร่วมประชุมที่พลับพลา นั้น เขาจึงร้องประกาศถึงความรักของคนที่มิต่อพลับพลา นั้น เขารักพระนิเวศของพระเจ้าและทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับมัน เขาจึงจงรักภักดีและสัตย์ซื่อต่อสิ่งต่างๆของพระเจ้าที่นั่นอย่างสุดๆ

สดด 26:9-10 แม้ดาวิดได้เตือนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ระลึกแล้วว่าเขาไม่คบหาสมาคมกับคนอธรรม เขาก็ขอร้องพระเจ้าให้ทรงช่วยเหลือเขาให้ดำเนินในเส้นทางนั้นได้อยู่ต่อไป ขออย่าทรงกวาดจิตวิญญาณข้าพระองค์ไปกับคนบาป หรือกวาดชีวิตของข้าพระองค์ไปกับ

คนกระหายเลือด 10 คือคนซึ่งในมือของเขามีแผนการชั่ว และมีขาของเขาเต็มไปด้วยดินบน ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ใช้ภาพเปรียบเทียบของการเก็บรวบรวมผลไม้ในฤดูเก็บเกี่ยว คาวิดทราบว่ามีเมื่อถึงคราวเหมาะสมพระเจ้าจะทรงใช้เคียวแห่งการพิพากษาเกี่ยวคนชั่วออกไปเสีย เขาจึงอ้อนวอนพระเจ้าให้ทรงไว้ชีวิตเขาในวันนั้น ที่ถูกรวมอยู่ในกลุ่มคนอธรรมคือคนเหล่านั้นที่ชอบใช้ความรุนแรง คนเหล่านั้นที่ชอบทำเรื่องลามก และคนเหล่านั้นที่ไม่ซื่อสัตย์และฉ้อฉล (คำที่แปลเป็นแผนการชั่ว (ชิมมาห์) มีความหมายว่า ‘ความลามก’ หรือความไม่บริสุทธิ์ทางเพศ) คาวิดไม่ยอมมีส่วนเกี่ยวข้องกับฝูงชนกลุ่มนั้นเลยเมื่อพระเจ้าทรงพิพากษาพวกเขา

สดด 26:11-12 หลังจากได้นำเสนอคดีของตนต่อพระพักตร์พระเจ้าแล้ว ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้แห่งอิสราเอลก็ปฏิญาณอย่างสละสลวยว่าจะดำเนินชีวิตอย่างเที่ยงธรรมต่อไป แต่สำหรับข้าพระองค์ ข้าพระองค์เดินในความสุจริต ขอทรงไถ่ข้าพระองค์และทรงกรุณาต่อข้าพระองค์ เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยการที่คาวิดประกาศความสุจริตของตน มันปิดท้ายด้วยคำพูดที่คล้ายๆกัน เขาจึงร้องทูลพระเจ้าให้ทรงไถ่เขาจากเหล่าปฏิปักษ์และเปี่ยมด้วยความเมตตาต่อเขา

แม้เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยคำทูลขอความช่วยเหลือของพระเจ้า มันก็ปิดท้ายด้วยคำพยานเรื่องพระคุณ 12 แท้ของข้าพระองค์เหยียบอยู่บนพื้นราบ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระเยโฮวาห์ในที่ชุมนุมชน สเปนอร์เจียนเขียนไว้ว่า “ที่ราบที่เท้าของเราเหยียบอยู่บนนั้นคือ พันธสัญญาที่แน่นอน ความสัตย์ซื่อ พระสัญญานิรันดร์และคำปฏิญาณที่ไม่รู้เปลี่ยนแปลงขององค์พระผู้เป็นเจ้าจอมโยธา ไม่มีความกลัวว่าจะร่วงจากพื้นฐานอันแข็งแกร่งนี้เลย หรือกลัวว่ามันจะถูกเอาออกไปจากใต้เท้าของเราด้วย” คาวิดรู้ว่าเขายืนอยู่บนศิลามั่นคงแห่งพระเจ้าของเขา ดังนั้นเขาจึงตั้งใจว่าจะสรรเสริญพระนามของพระเจ้าแก่คนทั้งปวง

ภาพรวมของเพลงสดุดี 27: อีกครั้งที่ไม่ปรากฏชัดเจนว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้นเนื่องในโอกาสใด บางคนคิดว่ามันหมายถึงช่วงเวลานั้นหลังจากคาวิดได้ยื่นข่าวเรื่องการเสียชีวิตของอับซาโลมและชัยชนะของเขาเหนือบุตรชายของเขา คนอื่นๆคิดว่ามันหมายถึงตอนที่ดา

วิดได้ยื่นข่าวเรื่องการเสียชีวิตของซาอูล คนอื่นๆเสนอแนะว่ามันเป็นตอนที่โคเอกคนเอโดม กล่าวใส่ร้ายเขาต่อซาอูล ไม่ว่าจะกรณีใด เพลงสดุดีบทนี้เป็นเพลงบทหนึ่งทีกล่าวถึงความรื่นเริง ความหวังและความเปรมปรีดิ์ เจ็ดข้อแรกเห็นได้ชัดว่าแสดงถึงความชื่นบาน เจ็ดข้อสุดท้ายออก จะเศร้ามากกว่า บางทีหลังจากชื่นชมยินดีแล้ว ดาวิดก็ตระหนักว่าตนต้องการความช่วยเหลือ ของพระเจ้าสำหรับเส้นทางที่อยู่เบื้องหน้า

สดด 27:1 ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้แห่งอิสราเอลขึ้นต้นด้วยการประกาศคำ

สรรเสริญแด่พระเจ้า พระเยโฮวาห์ทรงเป็นความสว่างและความรอดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะกลัว ผู้ใดเล่า พระเยโฮวาห์ทรงเป็นที่กำบังเข้มแข็งแห่งชีวิตข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะต้องเกรงใคร องค์พระ ผู้เป็นเจ้าของไม่เพียงประทานความสว่างและจัดหาความรอดให้เท่านั้น พระองค์ทรงเป็นทั้งสองสิ่ง ในตัวพระองค์เองด้วย พระองค์ทรงเป็นบุคลาธิษฐานของความสว่างทั้งในด้านกายภาพและด้าน จิตวิญญาณ ดู เพลงสดุดี 84:11 องค์พระผู้เป็นเจ้าของไม่เพียงความรอดฝ่ายวิญญาณเท่านั้น แต่การช่วยให้พ้นแบบชั่วคราวจากวิกฤติต่างๆของชีวิตด้วย ดังนั้นดาวิดจึงร้องประกาศได้ว่า “ข้าพเจ้าจะต้องเกรงใคร” นอกจากนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเป็นพละกำลังแห่งชีวิตของเขาเลย ด้วย ด้วยเหตุนี้เขาจึงไม่ต้องเกรงกลัวผู้ใด และแน่นอนว่าดาวิดมีศัตรูมากมายตลอดชีวิตของเขา – ศัตรูทั้งหลายที่จ้องเอาชีวิตของเขา กระนั้นในการตระหนักว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของ (1) ความสว่าง, (2) ความรอดและ (3) พละกำลังของเขา เขาจึงรู้ว่าเขาไม่มีเหตุให้ต้องกลัว

สดด 27:2-3 ดาวิดจึงหยุดชั่วคราวเพื่อใคร่ครวญ เมื่อคนชั่วได้เข้ามาหาข้าพเจ้า

เพื่อจะกินเนื้อข้าพเจ้า คือปฏิบัติและคู่อริของข้าพเจ้า เขาได้สะดุดและล้มลง ศัตรูทั้งหลายของ เขาจงใจที่จะทำลายเขาหลายต่อหลายครั้ง นั่นเป็นคำพูดเปรียบเทียบอย่างไม่ต้องสงสัยเมื่อเขา กล่าวว่าคุณเหล่านั้นกินเนื้อของเขา กระนั้นเพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นพละกำลังและความรอดของ เขา พวกเขาจึงสะดุดและล้มลง

เขากล่าวต่อไปว่า 3 แม้กองทัพตั้งค่ายสู้ข้าพเจ้า จิตใจของข้าพเจ้าจะไม่กลัว กองทัพในที่นี้คือพลโยธา แม้กระทั่งกองทัพหนึ่งจะยกมาต่อสู้ดาวิด เขาก็จะไม่กลัวเลย (แน่ทีเดียวมีอยู่หลายครั้งที่บรรดากองทัพของเหล่าศัตรูของดาวิดทำเช่นนั้นจริงๆ)

นอกจากนี้ ดาวิดประกาศได้ว่า แม้ข้าพเจ้าจะได้รับภัยสงคราม ข้าพเจ้ายังไว้ใจได้อยู่ ความไว้ใจของเขาถูกพบในข้อ 1: องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นความสว่าง ความรอดและผลกำลัแห่งชีวิตของเขา เพราะความมั่นใจนั่นเอง เขาจึงจะไม่กลัว – แม้กองทัพหนึ่งยกมาต่อสู้เขาจริงๆ ก็ตาม ดาวิดเคยอยู่ที่นั่นมาแล้วและได้เห็นการช่วยให้พ้นของพระเจ้ามากับตา เขาพูดจากประสบการณ์ที่เจอมากับตัว

สดด 27:4-5 ใจของชายผู้หนึ่งที่ดำเนินตามพระทัยของพระเจ้าถูกเปิดเผยเพิ่มเติม แม้มีชัยชนะเหนือเหล่าศัตรูของเขาแล้ว ดาวิดก็ร้องออกมาว่า ข้าพเจ้าทูลขอสิ่งหนึ่งจากพระเยโฮวาห์ซึ่งข้าพเจ้าจะแสวงหาเสมอ คือที่ข้าพเจ้าจะได้อยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ตลอดวันเวลาชั่วชีวิตของข้าพเจ้า เพื่อจะดูความงามของพระเยโฮวาห์ และเพื่อจะพิจารณาอยู่ในพระวิหารของพระองค์ นอกเหนือจากทุกสิ่ง que ดาวิดผู้เป็นกษัตริย์จะปรารถนา เขามีอยู่สิ่งหนึ่งที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใด เขามีความปรารถนาแรงกล้าที่จะสัจย์เชื่อต่อพระนิเวศของพระเจ้าตลอดชั่วชีวิตของเขา ความตั้งใจแน่วแน่ของเขาไม่ใช่ที่จะเป็นผู้เข้าร่วมประชุมแค่เป็นบางโอกาสหรือมาบ้างไม่มาบ้าง ตรงกันข้ามดาวิดปฏิญาณว่าจะอาศัยอยู่ในพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า นี่บอกเป็นนัยถึงความถาวรและความสัจย์เชื่อ เท่าที่เขาทราบ พระนิเวศของพระเจ้าเป็นบ้านของเขา ที่นั่นเขาจะแสวงหาพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าและมีใจจดจ่ออยู่ที่ความบริสุทธิ์ของพระองค์ ที่นั่นเขาจะอธิษฐานอย่างใกล้ชิดกับสง่าราศีเชคินาห์ของพระเจ้า ความสนทนสนมฝ่ายวิญญาณ เช่นนั้นจะถูกพบในพระนิเวศของพระเจ้าและดาวิดก็โหยหาที่จะถูกปลุกอยู่ในที่นั่น ดู เพลงสดุดี 92:13

นอกจากนี้ 5 เพราะพระองค์จะทรงซ่อนข้าพเจ้าในที่กำบังของพระองค์ในยามยากลำบาก พระองค์จะปิดข้าพเจ้าไว้ในที่ซ่อนเร้นแห่งปลับปลาของพระองค์ พระองค์จะทรงตั้ง

ข้าพเจ้าไว้สูงบนศิลา เมื่อความทุกข์ลำบากต่างๆแห่งชีวิตเกิดขึ้นเหมือนที่พวกมันจะเกิดขึ้นอย่าง
แน่นอน ดาวิดก็รู้ว่าเขาจะพบที่ลี้ภัยในเบื้องพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า การสถิตอยู่ด้วยนั้น
อยู่ที่พลับพลาเมื่อเขาไปยังที่นั่นเพื่ออธิษฐานและนมัสการ ในการทำเช่นนั้น เขารู้ว่าพระเจ้าจะ
ทรงตั้งเขาไว้บนศิลาเข้มแข็งแห่งความช่วยเหลือและการปกป้องของพระองค์ ความจริงที่ยิ่ง
ใหญ่กว่าซึ่งดาวิดได้พรรณนาอย่างสละสลวยเหลือเกินนี้ก็คือว่า ในการพักพิงในองค์พระผู้เป็น
เจ้าในยามยากลำบาก เขาจะพบความช่วยเหลือ พละกำลังและการช่วยให้พ้นของพระเจ้า

สดด 27:6 เมื่อเล็งเห็นสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น ดาวิดจึงร้องประกาศได้ว่า **และบัดนี้**
ศิระของข้าพเจ้าจะเชิดขึ้นเหนือศัตรูของข้าพเจ้าที่อยู่รอบข้าง ฉะนั้นข้าพเจ้าจะถวายเครื่อง
สัตวบูชาแห่งการโห่ร้องในพลับพลาของพระองค์ ข้าพเจ้าจะร้องเพลงและร้องเพลงสรรเสริญ
แด่พระเยโฮวาห์ ในการพบความช่วยเหลือ พละกำลังและการช่วยให้พ้นของพระเจ้าที่พระนิเวศ
ของพระเจ้า ดาวิดประกาศล่วงหน้าถึงชัยชนะของเขาเหนือเหล่าศัตรูของเขา ดังนั้นเขาจึง
ปฏิญาณว่าจะถวายเครื่องสัตวบูชาต่างๆแห่งความชื่นชมยินดีแด่พระเจ้าที่พลับพลา การที่ดาวิด
กล่าวถึง “เครื่องสัตวบูชาแห่งการโห่ร้อง” อาจเป็นมากกว่าแค่คำกล่าวเกินจริง มันอาจหมายถึง
ของถวายที่เฉพาะเจาะจงซึ่งถูกกล่าวถึงในกัณฑ์คาราวีถิ 10:10

ไม่ว่ากรณีใด ในการรู้ว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเขาให้พ้น ดาวิดจึงปฏิญาณว่าจะร้องเพลง
สรรเสริญแด่พระเจ้า บทเรียนนั้นยังมีอยู่สำหรับประชาชนของพระเจ้าจนถึงวันนี้ เราไม่มีทาง
ร้องเพลงสรรเสริญแด่พระเจ้าได้มากพอเลย มีบทเรียนหนึ่งในเรื่องดนตรีศักดิ์สิทธิ์ตรงนี้เช่นกัน
จุดสนใจหลักของบทเพลงของดาวิดคือองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ผู้ที่ฟังบทเพลงสรรเสริญ
ต่างๆของเขาทรงอยู่ในสวรรค์และไม่ไช้บนแผ่นดินโลก ไม่มีการบอกตรงไหนในพระคัมภีร์เลย
ว่าดนตรีแบบคริสเตียนมีไว้เพื่อให้ความบันเทิงแก่หูของมนุษย์ จุดสนใจเดียวเท่านั้นของมันอยู่ที่
การเป็นที่พอพระทัยแก่พระกรรณของพระเจ้า

สดด 27:7-8 การเปลี่ยนแปลงแบบแยกเกิดขึ้นตรงนี้ในเพลงสดุดีบทนี้ ขณะที่
ที่จนถึงจุดนี้ ดาวิดได้ปรบปรีดีในการสรรเสริญและถวายสง่าราศีแด่พระเจ้า คราวนี้ น้ำเสียง

เปลี่ยนไปเป็นคำอธิษฐานแบบเศร้าๆบ้าง อาจเป็นได้ว่าเมื่อดาวิดหนีจากการไคร่ครวญเกี่ยวกับการช่วยให้พ้นของพระเจ้าไปยังการศึกษาเหล่านั้นที่จะมาถึงอย่างเลี่ยงไม่ได้ คราวนี้เขาจึงวิงวอนพระเจ้าให้ทรงช่วยเขาให้พ้นเมื่อถึงตอนนั้นเช่นกัน โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสดับเมื่อข้าพระองค์ร้องทูลด้วยเสียงของข้าพระองค์ ขอทรงกรุณาและตรัสตอบข้าพระองค์ ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ร้องทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงตอบคำอธิษฐานของเขาอีกครั้ง

จากนั้นดาวิดเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงน้ำพระทัยของพระองค์อีกครั้ง 8 พระองค์ตรัสแล้วว่า "จงหาหน้าของเรา" จิตใจของข้าพระองค์ทูลพระองค์ว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์จะแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์" ในพระราชบัญญัติ 4:29 พระเจ้าทรงบัญชาประชาชนของพระองค์ให้แสวงหาพระองค์ นั่นอาจเป็นสิ่งที่ดาวิดหมายถึงอยู่ในใจ ดังนั้นดาวิดจึงเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงพระวณะของพระองค์และในความเชื่อฟังต่อพระวณะนั้นเขาก็กำลังมาเข้าเฝ้าพระองค์ในคำอธิษฐาน ปราภฏการณ์ของการเตือนพระเจ้าในคำอธิษฐานให้ทรงระลึกถึงสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาไว้หรือทรงสัญญาไว้ถูกพบอยู่ทั่วพระคัมภีร์ ดาวิดทำเช่นนั้นตรงนี้

สดด 27:9-10 น้ำเสียงแห่งคำอธิษฐานของดาวิดอยู่ดีก็เปลี่ยนเป็น โศกเศร้า เขาจึงร้องออกมาว่า ขออย่าทรงซ่อนพระพักตร์ของพระองค์จากข้าพระองค์ อย่าผลักไสผู้รับใช้ของพระองค์ออกไปเสียด้วยความกริ้ว พระองค์ทรงเป็นผู้อุปถัมภ์ของข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์ ขออย่าทรงทิ้งข้าพระองค์ หรือสละข้าพระองค์เสีย นี่เป็นแบบอย่างหนึ่งที่ชัดเจนของคำอธิษฐานอันร้อนรนที่เกิดผลมากของผู้ชอบธรรมคนหนึ่ง พระวิญญาณบริสุทธิ์อาจทรงเตือนดาวิดให้ระลึกถึงความบาปในชีวิตของเขา ในการตระหนักถึงเรื่องนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้อยู่ดีก็ทูลขอพระเมตตาของพระเจ้า ระดับของคำวิงวอนของเขาเห็นได้ชัดว่ามาจากก้นบึ้งแห่งหัวใจของเขา เขาไม่ได้กำลังอ้อนวอนพระเจ้ามิให้ทรงทิ้งเขาในเชิงว่าเขาจะสูญเสียความรอดของเขา ตรงกันข้ามเขาอ้อนวอนพระเจ้ามิให้ทรงหันความประเสริฐและการอวยพรของพระองค์ไปจากเขา

ดาวิดถึงขนาดยกกรณีที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ 10 แม้บิดาและมารดาของข้าพระองค์ทอดทิ้งข้าพระองค์ แต่พระเยโฮวาห์จะทรงยกข้าพระองค์ขึ้น นี่เป็นเพียงการสมมติเท่านั้น ไม่มีการบันทึกไว้หรือการบอกเป็นนัยเกี่ยวกับการตัดสายสัมพันธ์ระหว่างเขากับบิดามารดาของเขาแต่อย่างใดเลย ตรงกันข้ามดาวิดเสนอว่าแม้หากเรื่องนั้นเกิดขึ้นจริงๆ องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงรับเขาไว้ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าพระเยซูไม่เคยทำให้ผิดหวัง พระองค์จะไม่มีวันทอดทิ้งเราหรือละทิ้งเราเลย ดู พระราชบัญญัติ 31:6 และฮีบรู 13:5 ตลอดหลายปีที่ผ่านมาคริสเตียนใหม่จำนวนมากต้องอ้างพระสัญญาข้อนี้เมื่อครอบครัวหันมาต่อสู้ออกเขา

สดด 27:11-12 ขณะที่เพลงสดุดีอันได้รับพรนี้ใกล้ถึงตอนจบของมันแล้ว ผู้แต่งท่านนี้ก็เอ่ยคำอธิษฐานทูลขอหลายประการต่อสวรรค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอสอนมรรคาของพระองค์แก่ข้าพระองค์ และทรงนำข้าพระองค์ไปบนวิถีราบ เหตุด้วยศัตรูของข้าพระองค์ เขาแสวงหาการทรงนำและการชี้ทางของพระเจ้า นี่เท่ากับดาวิดร้องทูลพระเจ้าว่า “ขอทรงนำข้าพระองค์ โอ พระองค์ผู้ทรงเป็นพระเยโฮวาห์ผู้ยิ่งใหญ่” เขาทราบถึงกับดักและหลุมพรางเหล่านั้นที่บรรดาศัตรูของเขาจะวางไว้ดักจับเขา เขาต้องการการชี้ทางของพระเจ้าและเขาก็ทราบเรื่องนี้ดี เขาจึงอ้อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงนำทางของเขา

นอกจากนี้เขายังวิงวอนพระเจ้าว่า 12 ขออย่าทรงมอบข้าพระองค์ไว้กับปฏิปักษ์ให้เขาทำตามใจชอบ เพราะพยานเท็จได้ลุกขึ้นสู้ข้าพระองค์ และเขาหาใจออกมาเป็นความทารุณ เพราะทราบถึงปัญหาและวิกฤติเหล่านั้นที่รอคอยอยู่เบื้องหน้า ดาวิดจึงวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าอีกครั้งให้ทรงช่วยเขาให้พ้น ความหวังของเขาอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้า

สดด 27:13 พร้อมกันนั้นดาวิดประกาศว่า ข้าพเจ้าคงหมดสติไปนอกจากข้าพเจ้าเชื่อว่า ข้าพเจ้าจะเห็นความดีของพระเยโฮวาห์ที่ในแผ่นดินของคนเป็น ดาวิดสารภาพอย่างเปิดเผยว่าเขาคงถูกทำลายไปแล้วหากเขาไม่ได้เชื่อ ความเชื่อเป็นพลังอันเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชที่นำมาซึ่งการช่วยให้พ้นของพระเจ้า แม้พายุชีวิตมักทำให้เรามองชีวิตด้วยมุมมองที่มีดหม่น ดาวิดโดยความเชื่อก็มองเห็นความดีของพระเจ้าในแผ่นดินของคนเป็นอยู่ดี แม้ความทุกข์ลำบาก

ต่างๆของชีวิตลงใจเราให้หมดสิ้นความหวัง โดยความเชื่อดาวิดก็มองเห็นความดีของพระเจ้า และมันป้องกันไม่ให้เขาล้มลง

สดด 27:14 เพราะเห็นถึงความคิดอันเปี่ยมสุขนั้น ดาวิดจึงปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ด้วยคำกำชับนี้ **จงรอคอยพระเยโฮวาห์ จงเข้มแข็ง และพระองค์จะทำให้จิตใจของท่านกล้าหาญเถิด** **เออ จงรอคอยพระเยโฮวาห์** ความคิดที่ถูกบอกเป็นนัยในการรอคอยของค้พระผู้เป็นเจ้าของคือการหันมาพึ่งพระองค์ วางใจพระองค์ จากนั้นก็รอ ยิ่งกว่านั้น ดาวิดกำชับเราว่า “**จงเข้มแข็ง**” ช่วงเป็นความเรียบง่ายอันเปี่ยมสุข (1) จงรอคอยของค้พระผู้เป็นเจ้าของ จากนั้นก็ (2) **จงเข้มแข็ง** (นั่นคือ จงมีกำลังใจดี) เราควรหมายเหตุว่าการมีกำลังใจดีตรงนี้ไม่ใช่การเป็นผู้ถูกระทำ มันคือการเป็นผู้กระทำ

คำที่แปลเป็น **จงเข้มแข็ง (ชาซัค)** มีความหมายว่า 'เข้มแข็งในจิตวิญญาณ' เราไม่ควรจมปลักอยู่ในความท้อใจ เราถูกสั่งให้เข้มแข็งในจิตวิญญาณ และมีเหตุผลง่ายๆประการหนึ่งสำหรับคำสั่งเช่นนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้สัญญาว่าเมื่อเรารอคอยของค้พระผู้เป็นเจ้าของและเข้มแข็งในจิตวิญญาณต่อไป “**พระองค์จะทำให้จิตใจของท่านกล้าหาญ**” เราควรหมายเหตุไว้ว่าพระสัญญาข้อนี้ตั้งอยู่บนเงื่อนไขสองประการนั้นที่ถูกกล่าวถึงไปแล้ว: จงรอคอยและจงเข้มแข็ง ดังนั้นดาวิดจึงปิดท้ายโดยการกล่าวซ้ำคำสั่งของตน “**เออ จงรอคอยพระเยโฮวาห์เถิด**” ไบสังยาของพระเจ้าสำหรับพละกำลังก็เรียบง่ายจริงๆ ดู อีสยาห์ 40:31

ภาพรวมของเพลงสดุดี 28: ไม่ปรากฏชัดเจนเหมือนเดิมว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้นเนื่องในโอกาสใด บางคนคิดว่ามันเป็นตอนที่ดาวิดกำลังหลบหนีจากซาอูล คนอื่นๆคิดว่ามันเป็นตอนที่ดาวิดกำลังหลบหนีจากอับซาโลมที่มาหะนาอิม ไม่ว่าจะกรณีใด เพลงสดุดีบทนี้ก็เป็เพลงที่สื่อถึงความเร่งด่วนสุดๆ ดาวิดทูลขอความช่วยเหลือของพระเจ้า ขณะที่เพลงสดุดีบทที่แล้วขึ้นต้นด้วยชัยชนะจากนั้นก็เริ่มเศร้าลง เพลงสดุดีบทนี้ก็กลับตรงกันข้าม ดาวิดอยู่ในหุบเขา

แห่งวิกฤติตอนที่เพลงสดุดีบทนี้เริ่มต้น อย่างไรก็ตาม พอถึงตอนจบของมัน เขาก็อยู่บนยอดเขา และสรรเสริญพระเจ้า

สดด 28:1-2 ขณะอยู่ในสภาพจนตรอก ดาวิดร้องทูลต่อพระเจ้าว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ร้องทูลต่อพระองค์ ศิลาของข้าพระองค์ ขออย่าให้พระกรรมหนวกต่อข้าพระองค์ เกรงว่าถ้าพระองค์ทรงเจียบอยู่ต่อข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะเป็นเหมือนคนเหล่านั้นที่ลงไปยังปากแดนผู้ตาย ดาวิดเรียกองค์พระผู้เป็นเจ้าว่าศิลาของเขาอีกครั้ง ดู เพลงสดุดี 18:2, 31, 46; 31:3; 42:9; 61:2, 62:2; 62:6-7; 71:3; 78:35; 89:26; 92:15; 94:22 และ 95:1 เมื่อดาวิดเผชิญช่วงเวลาแห่งวิกฤติครั้งใหญ่ เขาก็ร้องทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเขา หากพระองค์ไม่ทรงสดับฟัง เขาก็จะตาย การที่เขากล่าวถึงปากแดนผู้ตายย่อมเป็นคำเปรียบ หมายถึงหลุมศพและความตาย สภาพการณ์แวดล้อมต่างๆของเขาก็น่ากลัวจริงๆ มันเป็นเรื่องคอขาดบาดตาย

เขากล่าวต่อไปว่า 2 ขอทรงสดับเสียงวิงวอนของข้าพระองค์ ขณะเมื่อข้าพระองค์ร้องทูลขอความช่วยเหลือจากพระองค์ ขณะเมื่อข้าพระองค์ยกมือของข้าพระองค์ขึ้นตรงต่อที่บริสุทธิ์ที่สุดของพระองค์ คำที่แปลเป็นที่บริสุทธิ์ที่สุด (เดบิยร์) หมายถึง สถานที่บริสุทธิ์ที่สุด ดาวิดอาจไม่ได้อยู่ที่พลับพลา แต่ในโมงยามวิกฤติ เขาก็คุกเข่าลงต่อที่ใดก็ตามที่เขาอยู่ในขณะนั้นและยกมือของตนขึ้นต่อพระเจ้าในคำอธิษฐานแบบจนตรอก ความคิดที่แฝงอยู่ในเสียงวิงวอนของเขาก็คือ การวิงวอน ที่ถูกบันทึกไว้ตรงนี้คือ คำวิงวอนในส่วนลึกที่สุดจากหัวใจของดาวิดในโมงยามแห่งวิกฤติอันร้ายแรง

สดด 28:3-5 จากนั้นดาวิดก็หันความสนใจของตนไปยังบรรดาศัตรูของเขา เขาร้องทูลพระเจ้าว่า ขออย่าทรงกวาดข้าพระองค์ไปพร้อมกับคนชั่ว กับบรรดาคนที่กระทำความชั่ว ผู้พูดอย่างสันติกับเพื่อนบ้านของตน แต่การปองร้ายอยู่ในใจของเขาทั้งหลาย ความคิดตรงนี้อาจหมายถึงตอนที่พระเจ้าจะทรงตั้งอวนแห่งการพิพากษาของพระองค์เพื่อต่อสู้อุ้งคนชั่ว เมื่อวันนั้นมาถึง ดาวิดร้องทูลพระเจ้ามิให้ทรงลากเขาไปกับคนเหล่านั้นด้วย เขาหมายเหตุเป็น

พิเศษเกี่ยวกับคนเหล่านั้นที่ตีสองหน้า พวกเขาพูดจากับเพื่อนบ้านอย่างร่าเริงต่อหน้าแต่แทงข้างหลังพวกเขาในภายหลัง ดาวิดอาจหมายถึงการตีสองหน้าของซาอูลหรืออับซาโลมอยู่ในใจ

เขาจึงวิงวอนพระเจ้าว่า **4 ขอทรงสนองเขาตามการงานของเขา และตามความชั่วแห่งกิจการของเขา ขอทรงสนองเขาตามงานน้ำมือของเขา และทรงตอบแทนเขาตามสมควร** กล่าวอีกนัยหนึ่ง ดาวิดอ้อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงตอบแทนเหล่าศัตรูของเขาตามที่พวกเขาสมควรได้รับอย่างสาสม คำที่แปลเป็น **ตามสมควร (กามูลวล)** จริงๆแล้วมีความหมายว่าสิ่งที่คนอื่นๆหนึ่งสมควรได้รับ

5 เพราะเขาไม่นับถือพระราชกิจของพระเยโฮวาห์ หรือพระหัตถกิจของพระองค์ พระองค์จะทรงฟังเขาลงและไม่สร้างเขาขึ้นอีก คำที่แปลเป็น **พระหัตถกิจ (มาอาเซห์)** มีความหมายตรงนี้ว่า ‘ภาระหน้าที่ต่างๆ’ หรือแค่ ‘ผลงานต่างๆ’ เพราะคนอธรรมเมินเฉยและไม่สนใจพระราชกิจของพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง ดาวิดจึงรีบร่ำพระเจ้าให้ทรงพิพากษาพวกเขาโดยทำลายพวกเขาและไม่ทรงอนุญาตให้พวกเขาถูกสร้างขึ้นใหม่

สดด 28:6 โปรดสังเกตุความเปลี่ยนแปลงมหาศาลในสภาพอากาศตรงนี้ ขณะที่ก่อนหน้านี้ดาวิดอับจนอยู่ในพายุแห่งชีวิต บัดนี้แสงแดดแห่งการอวยพรของพระเจ้าก็ปรากฏชัดเจนแก่เขาแล้ว **สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ทรงสดับเสียงวิงวอนของข้าพเจ้า** อาจเป็นไปได้ว่าขณะที่ดาวิดกำลังอธิษฐานอย่างจนตรอกเกี่ยวกับวิกฤติที่เขาเผชิญอยู่นั้น มีคนมาแจ้งข่าวแก่เขาว่าศัตรูของเขาได้ถูกกำจัดไปแล้ว หรืออาจเป็นไปได้ว่าดาวิดในความเชื่อตระหนักว่าพระเจ้าจะทรงสดับฟังและตอบคำอธิษฐานของเขา ดังนั้นเขาในความเชื่อที่เพิ่มมากยิ่งขึ้นกว่าเดิมเสียอีกจึงสรรเสริญพระเจ้าสำหรับสิ่งที่พระองค์จะทรงกระทำ ไม่ว่ากรณีใด คำอธิษฐานของเขาตอนนี้ก็เปลี่ยนเป็นคำสรรเสริญแล้ว

สดด 28:7 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงประกาศว่า **พระเยโฮวาห์ทรงเป็นกำลังและเป็นโล่ของข้าพเจ้า จิตใจของข้าพเจ้าวางใจในพระองค์ ข้าพเจ้าจึงได้รับความอุปถัมภ์** ฉะนั้นจิตใจของข้าพเจ้าจึงปีติยินดียิ่ง ข้าพเจ้าจะถวายโมทนาแก่พระองค์ด้วยบทเพลงของ

ข้าพเจ้า เมื่อข่าวเรื่องชัยชนะได้มาถึง ดาวิดก็ตระหนักอีกครั้งว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพละกำลังของเขาและโล่ของเขา พระเจ้าได้ทรงปกป้องและทรงช่วยเขาให้พ้นแล้ว เขาได้วางใจพระเจ้าสำหรับการช่วยให้พ้นและพระเจ้าทรงช่วยเหลือเขาแล้วจริงๆ ดังนั้นเขาจึงเป็นพยานว่าจิตใจของเขาปีติยินดีอย่างยิ่ง อีกครั้งที่บทเพลงของดาวิดหรือคนตรีนมัสการ มีไว้เพื่อพระกรรมของพระเจ้า ดาวิดต้องการให้พระองค์ฟังบทเพลงของเขา

สดด 28:8 ในข้อที่แล้ว ดาวิดเป็นพยานถึงพละกำลังของพระเจ้าในชีวิตของเขา คราวนี้เขานึกย้อนถึงประชาชนของพระเจ้าโดยทั่วไป พระเยโฮวาห์ทรงเป็นกำลังของเขาทั้งหลาย พระเจ้าทรงเป็นพละกำลังของเราเช่นกัน โดยเฉพาะเมื่อเราหันมาพึ่งพระองค์และวางใจพระองค์ในเวลาที่เราต้องการ จากนั้นเขาก็ออกความเห็นหนึ่งที่ลึกซึ้ง พระองค์ทรงเป็นป้อมรอดของผู้รับเจิมของพระองค์ คำที่แปลเป็น **ผู้รับเจิม** (*เมชิยาห์* หรือ *เมสสิยาห์*) เป็นคำที่น่าสนใจ ดาวิดอาจกำลังหมายถึงตัวเขาเองผู้เป็นกษัตริย์ อย่างไรก็ตาม ไม่ต้องสงสัยเลยว่ามีกรอ้างอิงแบบระยะยาวถึงพระองค์ผู้ทรงรับเจิมเช่นกัน ในทั้งสองกรณี “ผู้รับเจิมของพระองค์” หมายถึงกษัตริย์แห่งอิสราเอล พระเจ้าทรงเป็นพละกำลังของดาวิดและทรงเป็นพละกำลังของพระเยซูอย่างแน่นอนในการรับใช้ของพระองค์

สดด 28:9 เพลงสดุดีบทนี้จึงปิดท้ายด้วยคำร้องทูลต่อพระเจ้าว่า **ขอทรงช่วย** ประชาชนของพระองค์ให้รอด และอำนาจพระพรแก่มรดกของพระองค์ ขอทรงเป็นผู้เลี้ยงดูเขาและหอบหิ้วเขาไปเป็นนิรันดร์ จุดสนใจหลักขณะนั้นอยู่ที่อิสราเอล ดาวิดผู้เป็นกษัตริย์ทูลขอให้การอวยพรของพระเจ้าอยู่บนพวกเขา การกล่าวว่พระเจ้าทรงช่วยพวกเขาให้รอดในบริบทนี้อาจหมายถึงการที่พระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากวิกฤติต่างๆของชีวิต ความเป็นไปได้ที่นั่นยังมีอยู่จนถึงวันนี้

ภาพรวมของเพลงสดุดี 29: เราไม่ทราบชัดเจนว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้นเนื่องในโอกาสใดนอกเสียจากว่ามันถูกเขียนโดยดาวิด มันเป็นเพลงสดุดีแห่งคำสรรเสริญแด่พระเจ้า

อาจเป็นไปได้ว่าดาวิดถูกคลอใจให้เขียนมันหลังจากได้เห็นพายุฝนอันทรงพลัง ในเพลงสดุดีบทนี้ทั้งบท เขาเปรียบพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่าเป็นเหมือนเสียงปรบมือและเสียงกึกก้องของพายุฝนอันทรงพลัง

สดด 29:1-2 เพลงสดุดีบทนี้เริ่มต้นด้วยการที่ดาวิดรบเร้าคนเหล่านั้นที่ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิอำนาจให้สรรเสริญและถวายสง่าราศีแด่พระเจ้า โอ ข้าแต่เทพซีฟทั้งหลาย จงถวายแด่พระเยโฮวาห์เถิด จงถวายสง่าราศีและพระกำลังแด่พระเยโฮวาห์ 2 จงถวายสง่าราศีซึ่งควรแก่พระนามของพระองค์แด่พระเยโฮวาห์ จงนมัสการพระเยโฮวาห์ด้วยเครื่องประดับแห่งความบริสุทธิ์ ความจริงอันเรียบง่ายซึ่งถูกนำเสนออย่างสละสลวยนี้ก็คือว่า เรามีหน้าที่ที่จะยกสง่าราศีและพระกำลังให้เป็นของพระเจ้า นอกจากนี้คำกำชับให้นมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วย “เครื่องประดับแห่งความบริสุทธิ์” ยังถูกนำเสนอด้วย (1) เห็นได้ชัดว่าเราจะต้องนมัสการพระเจ้าในความบริสุทธิ์ (2) เห็นได้ชัดอีกว่าความบริสุทธิ์ก็สวยงามในตัวมันเอง มีอะไรบางอย่างที่น่าดึงดูดฝายวิญญานเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ของชีวิต เราจึงถูกกำชับให้นมัสการพระเจ้าเช่นนั้น

สดด 29:3-4 จากนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็เริ่มพรรณนาถึงพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้า เขาทำเช่นนี้หกครั้งในเพลงสดุดีบทนี้ พระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์อยู่เหนือ น้ำ พระเจ้าแห่งสง่าราศีทรงคะนองเสียง คือพระเยโฮวาห์ทรงอยู่เหนือ น้ำทั้งหลาย พระสุรเสียงของพระเจ้าถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนพลังและเสียงอันน่าสะพรึงกลัวของฟ้าผ่า เพราะว่าพระสุรเสียงของพระองค์ทรงพลังและน่าสะพรึงกลัวเช่นนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงร้องบอกให้ถวายสง่าราศีและพระกำลังแด่พระเจ้า ตรงนี้เขาหมายเหตุเสียงของฟ้าผ่าที่ดังก้องไปทั่วทะเล นอกจากนี้ เสียงอันทรงพลังนั้นก็เป็นที่ได้ยินบนแหล่งน้ำมากมายด้วย เห็นได้ชัดว่า 4 พระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ทรงฤทธานุภาพ พระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์เต็มด้วยความสูงส่ง เหมือนกับที่เสียงฟ้าผ่าผ่านนั้นทรงพลังและน่าสะพรึงกลัว พระสุรเสียงของพระเจ้ายิ่งเป็นแบบเดียวกัน

สดด 29:5-6

ดาวิดกล่าวความคิดนี้ต่อไปโดยหมายเหตุว่า พระสุรเสียงของพระ

เยโฮวาห์หักต้นสนสีดาร์ พระเยโฮวาห์ทรงหักต้นสนสีดาร์แห่งเลบานอน เหมือนกับที่ฟ้าผ่าอัน
ทรงพลังสามารถหักต้นไม้ที่แข็งแรงที่สุดได้ พระสุรเสียงของพระเจ้าก็ทำได้เช่นกัน นอกจากนี้
6 พระองค์ทรงกระทำให้พวกเขากระโดดเหมือนลูกวัว เลบานอนและสิริออนเหมือนม้ายูนิกอน
หนุ่ม คำว่า พวกเขา คือ ต้นสนสีดาร์แห่งเลบานอน พายุฝนที่ทรงพลังยอมทำให้ป่าที่อยู่ลึกที่สุด
ต้นไผ่และกระโดดเหมือนลูกวัว ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงเปรียบพระสุรเสียงของพระเจ้าว่า
เป็นเหมือนพลังเช่นนั้นในธรรมชาติ สิริออนเป็นอีกชื่อหนึ่งของภูเขาเซอร์โมนซึ่งเป็นภูเขาสูงที่สุด
สูงสุดในแผ่นดินอิสราเอล ดาวิดพรรณนาอย่างกว้างว่าพระสุรเสียงของเจ้ามีพลังมากเสียจน
มันทำให้ภูเขาเหล่านั้นแห่งเลบานอนและแม้แต่ภูเขาเซอร์โมน (สิริออน) ต้นเทียมและกระโดด
เหมือนม้ายูนิกอนหนุ่ม การกล่าวถึงอันหลังนี้ไม่ทราบชัดเจน มันอาจหมายถึงสัตว์ชนิดหนึ่ง
สมัยโบราณที่เป็นที่รู้จักในชื่อ 'auroch' ซึ่งปัจจุบันสูญพันธุ์ไปแล้ว พวกมันเป็นวัวป่าของ
แคว้นแคว้นนั้น ไม่ว่าพวกมันมีเขาเดียวหรือไม่นั้นก็ไม่ใช่ที่ทราบแน่ชัด

สดด 29:7-9

ดาวิดกล่าวต่อไปและปิดท้ายภาพเปรียบของพระสุรเสียงขององค์

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ พระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์แยกเปลวเพลิงออกจากกัน นี่อาจเป็นภาพของ
ฟ้าแลบเมื่อมันส่องแสงสว่างวาบไปทั่วท้องฟ้า ดาวิดยกให้พระสุรเสียงขององค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
เป็นสิ่งที่แบ่งแยกฟ้าแลบในท้องฟ้า ยิ่งกว่านั้น 8 พระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์สั่นดินทุรกันดาร
พระเยโฮวาห์ทรงสั่นดินทุรกันดารแห่งเมืองคาเดช เราทุกคนเคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับพายุฝน
ฟ้าคะนองเมื่อแม้แต่พื้นดินก็ดูเหมือนสั่นสะเทือนเมื่อเกิดฟ้าผ่าอยู่ใกล้ๆ ดินทุรกันดารแห่งเมือง
คาเดชอยู่ในตอนใต้ของยูเดียในพื้นที่ส่วนใต้สุดของอิสราเอล อีกครั้งที่พระสุรเสียงขององค์พระเจ้า
ผู้เป็นเจ้าของถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนกับพลังเช่นนั้น

สุดท้ายผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เขียนว่า 9 พระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์กระทำให้กวางตัว
เมียดกลก และทำให้ป่าดงโหรงเหรง และในพระวิหารของพระองค์ทุกคนกล่าวถึงสง่าราศีของ
พระองค์ เหมือนกับที่เสียงฟ้าร้องอันทรงพลังสามารถทำให้วัวตัวเมียดกลกได้ และเหมือนกับที่
ความสว่างจ้าของฟ้าแลบที่พุ่งไปจนถึงพื้นที่มืดที่สุดของป่า พระสุรเสียงขององค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

เจ้าก็เป็นแบบเดียวกัน มันทรงพลังและท่วมท้น ด้วยเหตุนี้ที่พระวิหารของพระเจ้า (ไม่ว่าในสวรรค์พร้อมกับเหล่าทูตสวรรค์ร่วมประชุมอยู่ด้วยหรือพลับพลาที่มีพวกคนเลวี่ร่วมประชุมอยู่ด้วย) ทุกคนก็กล่าวถึงสง่าราศีของพระเจ้า ฤทธิ์เดชแห่งพระสุรเสียงของพระองค์เปิดเผยถึงสง่าราศีและพละกำลังของพระองค์ พลังที่แท้จริงของพายุฝนอันทรงพลังเป็นภาพประกอบหนึ่งที่ชัดเจนของฤทธิ์เดชแห่งพระสุรเสียงของพระเจ้า

สดด 29:10 ขณะที่เขาใกล้ถึงตอนจบของเพลงสดุดีบทนี้แล้ว ดาวิดก็ร้องออกมาว่า พระเยโฮวาห์ประทับเหนือน้ำท่วม พระเยโฮวาห์ประทับเป็นกษัตริย์เป็นนิรันดร์ น้ำท่วมที่วุ่นวายนี้อาจหมายถึงน้ำท่วมในสมัยของโนอาห์ ในสมัยนั้นพระเจ้าทรงนั่งลงพิพากษาแผ่นดินโลกทั้งสิ้น นอกจากนี้ พระองค์จะประทับนั่งเป็นกษัตริย์ตลอดไปด้วย

สดด 29:11 จุดสนใจหลักของเพลงสดุดีบทนี้เปลี่ยนตรงตอนท้ายนี้จากฤทธิ์เดชและการพิพากษาของพระเจ้าไปยังความหวังและการดูแลประชาชนของพระองค์ พระเยโฮวาห์จะทรงประทานกำลังแก่ประชาชนของพระองค์ พระเยโฮวาห์จะทรงอำนาจพระพรแก่ประชาชนของพระองค์ให้มีสันติภาพ พระเจ้าผู้ที่พละกำลังของพระองค์สามารถทำให้ภูเขาทั้งหลายสั่นสะเทือนได้จะทรงถ่ายทอดพละกำลังให้แก่ประชาชนของพระองค์เช่นกัน ยิ่งกว่านั้นพระเจ้าองค์เดียวกันนี้จะทรงอวยพรประชาชนของพระองค์ด้วยสันติภาพ เหล่านี้ช่างเป็นเหตุผลอันทรงพลังที่เราจะสรรเสริญและถวายสง่าราศีแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า

ภาพรวมของเพลงสดุดี 30: เพลงสดุดีบทนี้มีชื่อเรียกว่า เพลงสดุดีและบทเพลงของดาวิด ณ พิริถวายพระราชวังของดาวิด มีผู้สันนิษฐานว่านี่หมายถึงตอนที่ดาวิดถวายเรือนไม้สนสี่คาร์ของเขาที่เยรูซาเล็ม คนอื่นๆก็พยายามประยุกต์ใช้เพลงสดุดีบทนี้กับตอนที่ดาวิดได้รับการไว้ชีวิตจากการพิพากษาโดยตรงของพระเจ้า ณ เหตุเกิดที่ลานนวดข้าวของอาราวันาห์ (เนื้อความในเพลงสดุดีบทนี้บอกไว้ไปทางเหตุการณ์นั้น) ไม่ว่ากรณีใด เพลงสดุดีบทนี้ก็เป็นเพลงสรรเสริญและโมทนาพระคุณแด่พระเจ้าสำหรับการช่วยให้พ้นและการอวยพรของพระองค์

สดด 30:1 ดาวิดขึ้นต้นด้วยการสรรเสริญแด่พระเจ้า โธ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์จะยกย่องพระเกียรติพระองค์ เพราะพระองค์ทรงดึงข้าพระองค์ขึ้นมา และมีได้ทรงให้ คู่อริของข้าพระองค์แปรมปรีดีเพราะข้าพระองค์ เมื่อดาวิดนึกย้อนถึงการศึกหลายครั้งของตน เขาก็ได้แต่ยกย่องพระเกียรติองค์พระผู้เป็นเจ้า คำที่แปลเช่นนั้น (รูวม) หมายถึง ‘ยกขึ้น’ หรือ ‘เทิดทูน’ ด้วยการเล่นคำเพียงเล็กน้อย ดาวิดเตือนพระเจ้าให้ระลึกว่าพระองค์ทรง ‘ดึงเขาขึ้นมา’ หลายต่อหลายครั้งตอนที่เขาถูก ‘เชือก’ แขนงไว้ พระเจ้าทรงทำให้แน่ใจว่าบรรดาศัตรูของเขา ไม่ได้มีชัยชนะและดาวิดจึงชื่นชมยินดี กล่าวสั้นๆคือ ดาวิดยกย่ององค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับความช่วยเหลือของพระองค์

สดด 30:2-3 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงร้องทูลว่า โธ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า ของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ร้องทูลขอความช่วยเหลือจากพระองค์ และพระองค์ได้ทรงรักษาข้าพระองค์ให้หาย ในยามทุกข์ใจ อาจด้วยโรคภัยหรือบาดแผลจากการศึก ดาวิดได้ร้องทูลต่อ พระเจ้าและพระองค์ได้ทรงรักษาเขาให้หาย นอกจากนี้ เขาร้องทูลว่า 3 โธ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงนำจิตวิญญาณของข้าพระองค์ขึ้นมาจากแดนผู้ตาย ทรงให้ข้าพระองค์มีชีวิต เพื่อ ข้าพระองค์ไม่ต้องลงไปสู่ปากแดนผู้ตาย มีอยู่หลายครั้งที่พระเจ้าทรงช่วยดาวิดให้พ้นจากขา กรรไกรแห่งความตาย การที่เขากล่าวถึง “ปากแดนผู้ตาย” ก็เป็นคำเปรียบถึงหลุมศพ บทเรียนที่ ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า แม้ดาวิดได้เผชิญความตายมาแล้ว เขาก็ร้องทูลขอการช่วยให้พ้นต่อพระเจ้า และพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของเขาอย่างเปี่ยมกรุณา (บางคนคิดว่านี่เป็นการอ้างอิงแบบอ้อมๆถึงเรื่องถ่านนวดข้าวของอาราโมนา และการนับจำนวนประชาชนของดาวิด มันเป็นความ บาปของดาวิดส่วนหนึ่งซึ่งนำความตายมาสู่ผู้อื่น กระนั้นพระเจ้าก็ทรงไว้ชีวิตเขาอย่างเปี่ยม กรุณา)

สดด 30:4 เขากล่าวต่อไปว่า โธ ท่านวิสุทธิชนของพระองค์เอ๋ย จงร้องสรรเสริญพระเยโฮวาห์ และถวายโมทนาเมื่อระลึกถึงความบริสุทธิ์ของพระองค์ หลังจากได้ตรัสร้อง ถึงความดีของพระเจ้าแล้ว ดาวิดก็สั่งประชาชนทั้งปวงของพระเจ้าให้ร้องเพลงถวายแด่องค์พระ ผู้เป็นเจ้า มันสำคัญที่ว่าในพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม คนตรี ‘แบบคริสเตียน’ มีไว้เพื่อพระกรรม

ของพระเจ้าเสมอและไม่ใช้หูของมนุษย์ มันมีไว้เพื่อถวายสง่าราศีพระองค์เสมอและไม่ใช้เพื่อให้ความบันเทิงแก่หูของมนุษย์ คาวัดยังกำชับเราด้วยให้ “ถวายโมทนาเมื่อระลึกถึงความบริสุทธิ์ของพระองค์” เรามักขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับความดี ความเมตตาและพระคุณของพระองค์ แต่ตรงนี้เราถูกสั่งให้ขอบพระคุณเมื่อนึกถึงความบริสุทธิ์ของพระเจ้า ความสัตย์ซื่อ ความยุติธรรมและการพิพากษาของพระองค์หลังไหลออกมาจากความบริสุทธิ์ของพระองค์ เมื่อเราอยู่ฝั่งที่ถูกต้องของการพิพากษาของพระองค์ เราก็ขอบพระคุณพระเจ้าได้สำหรับการจัดการอย่างสาสมกับคนเหล่านั้นที่จะข่มเหงผู้ชอบธรรม

สดด 30:5 พร้อมกับพื้นหลังนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้นำเสนอความจริงแฝดคู่หนึ่ง เพราะพระพิโรธของพระองค์นั้นเป็นแต่ชั่วขณะหนึ่ง และความโปรดปรานของพระองค์นั้นตลอดชีวิต การร้องไห้อาจจะอ้อยอิ่งอยู่สักคืนหนึ่ง แต่ความชื่นบานจะมาเวลาเช้า เมื่อคาวัดคริกตรองถึงการติสสอนของพระเจ้า เขาก็ชื่นชมยินดีได้ว่าความกริ้วโกรธของพระเจ้าเป็นเพียงชั่วคราว และการเป็นที่โปรดปรานของพระองค์ก็นำมาซึ่งชีวิต จงสรรเสริญพระเจ้าที่ในพระคริสต์เราพบความโปรดปรานกับพระเจ้า พระองค์จึงทรงถ่ายทอดชีวิตนิรันดร์ให้แก่คนเหล่านั้นที่วางใจพระคุณของพระองค์

จากนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้หมายความว่า การร้องไห้อาจจะอ้อยอิ่งอยู่สักคืนหนึ่ง แต่ความชื่นบานจะมาเวลาเช้า ความเศร้าโศกไม่เคยอยู่ตลอดไป แม้คำคืนอาจดูเหมือนยาวนาน รุ่งอรุณก็มาเสมอ สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “เมื่อพระองค์ผู้ทรงเป็นดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมเสด็จมา เราก็เซ็ดตาของเรา และความชื่นบานก็ขับไล่ความเศร้าโศกที่รุกรานเข้ามาออกไปเสีย ใครจะไม่ชื่นบานที่ได้รู้จักพระเยซู? ลำแสงแรกแห่งรุ่งเช้าย่อมนำการปลอบประโลมมาให้เรา เมื่อพระเยซูทรงเป็นรุ่งอรุณ และผู้เชื่อทั้งปวงก็รู้ว่ามันเป็นเช่นนั้น การไว้ทุกข์อยู่จนถึงเวลาเช้าเท่านั้น: เมื่อคำคืนลวงพ้นไป ความมืดหม่นก็จะจางหายไป” แน่ทีเดียว เมื่อเราหันไปมองพระเยซู คำคืนอันยาวนานแห่งความเศร้าโศกจะสลายกลายเป็นความชื่นบานและสันติสุขขององค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อถูกทำให้ท้อใจและซึมเศร้าโดยความสูญเสียและความทุกข์โศก เราต้องจำไว้ว่า (1) เหมือนกับที่คำคืนยอมสิ้นสุดลง ความเศร้าโศกของเราก็ยอมสิ้นสุดลงเหมือนกัน (2) เมื่อเรา

หันไปมองดูพระองค์ผู้ทรงเป็นดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม พระองค์ก็จะทรงฟื้นคืนความ
ชื่นบานแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า

สดด 30:6 ดาวิดจึงตรัสตรองถึงอันตรายของช่วงเวลาแห่งความเจริญรุ่งเรือง
ข้าพระองค์พบในความเจริญรุ่งเรืองของข้าพระองค์ว่า "ข้าพเจ้าจะไม่หวั่นไหวเลย" เมื่อเราสุข
สบายดีและดูเหมือนไม่มีความยากลำบากอยู่ใกล้เลยคือตอนที่ความเย่อหยิ่งและการคิดว่าตัวเอง
อยู่ได้โดยไม่ต้องพึ่งผู้ใดปรากฏ ดาวิดตรัสตรองถึงช่วงเวลาแห่งความสงบสุขและความเจริญ
รุ่งเรืองในชีวิตของตนและระลึกว่าเขาคิดว่าเขาจะไม่หวั่นไหวอีกเลย เขาช่างคิดผิดเสียจริงๆ เขา
รู้สึกมั่นคงกับการเป็นกษัตริย์มายาวนานและมีสันติสุขตอนที่อัชบาโลมยุยงให้ก่อการกบฏ
ความเจริญรุ่งเรืองย่อมก่อให้เกิดความประมาทและความเฉาฝ่ายวิญญาณ มันคือตอนนั้นเองที่
เราอธิษฐานน้อยลงและอาจถูกทดลองได้มากที่สุด มันคือตอนนั้นเองที่ศัตรูนั้นพบเป้าของมัน

สดด 30:7 เมื่อตระหนักถึงความโง่เขลาของการคิดเช่นนั้น ดาวิดจึงรับรู้ว่า
ข้าแต่พระเยโฮวาห์ โดยความโปรดปรานของพระองค์ พระองค์ทรงสถาปนาข้าพระองค์ไว้อย่าง
ภูเขาเข้มแข็ง พอพระองค์ทรงซ่อนพระพักตร์ของพระองค์ ข้าพระองค์ก็ลำบากใจ อย่างไรก็ตาม
ก็ตาม เมื่อมองย้อนกลับไป ดาวิดก็ยอมรับอย่างเปิดเผยว่ามันเป็นเพราะความโปรดปรานของ
พระเจ้าเท่านั้นที่ภูเขาของเขายังตั้งยั้งยืนอยู่ นั่นคือ มันเป็นเพราะความดีของพระเจ้าเท่านั้นที่เขา
ได้มีชัยชนะเหนือเหล่าศัตรูของเขา ตรงกันข้าม เมื่อพระเจ้าทรงซ่อนพระพักตร์ของพระองค์แห่ง
การอวยพร ดาวิดก็พบอย่างรวดเร็วว่าตัวเองเดือดร้อนแล้ว มันจึงเหมาะสมสำหรับเราจนถึงทุก
วันนี้ที่จะแสวงหาอย่างสม่ำเสมอที่จะอยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้า ที่จะแสวงหาความ
โปรดปรานของพระองค์เสมอ

สดด 30:8-9 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ตรัสตรองต่อไปอีกว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮ
วาห์ ข้าพระองค์ร้องทูลต่อพระองค์ และข้าพระองค์ได้วิงวอนพระเยโฮวาห์ว่า เพราะดาวิดได้
เผชิญวิกฤติต่างๆมาตลอดหลายปี เขาจึงเตือนพระเจ้าให้ทรงระลึกว่าเขาได้ร้องขอความช่วยเหลือ
เหลือ กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ บางครั้งเขาได้อธิษฐานว่า 9 "จะได้กำไรอะไรจากโลหิตของข้า

พระองค์เมื่อข้าพระองค์ลงไปยังปากแดนผู้ตาย ผงคลีจะสรรเสริญพระองค์หรือ มันจะบอกเล่าเรื่องความจริงของพระองค์หรือ ขณะที่ดาวิดได้เผชิญหน้าความตายในครั้งอดีต เขาได้ถามพระเจ้าว่าจะมีประโยชน์อะไรในการที่เขาเสียชีวิต จากนั้นเขาก็สรรเสริญพระเจ้าไม่ได้อีกต่อไป ยิ่งกว่านั้น ผงคลีก็ทำเช่นนั้นไม่ได้ และมันประกาศความจริงของพระเจ้าแก่ผู้อื่นไม่ได้ด้วย มีหลักเหตุผลอันทรงพลังตรงนี้ ที่ว่าพระเจ้าทรงพอพระทัยกับมันก็ปรากฏชัดเจนในการที่พระองค์ทรงใส่มันไว้แล้วในพระคัมภีร์

สดด 30:10 คราวนี้เพลงสดุดีบทนี้เปลี่ยนจากการตริกตรองเกี่ยวกับการช่วยให้พ้นในอดีตไปยังความต้องการขณะนี้บ้าง ชายผู้ที่ดำเนินตามพระทัยของพระเจ้าผู้นี้จึงร้องออกมาว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสดับและทรงพระกรุณาต่อข้าพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเป็นผู้อุปถัมภ์ของข้าพระองค์" คำร้องทูลสามประการปรากฏตรงนี้ ดาวิดร้องทูลให้ (1) พระเจ้าทรงสดับฟัง จากนั้นเขาวิงวอนพระเจ้า (2) ให้มีความเมตตาต่อเขา สูดท้ายเขาวิงวอนพระเจ้า (3) ให้เป็นผู้ช่วยเหลือของเขา คำร้องทูลสามประการนี้ยังใช้ได้อยู่จนถึงวันนี้

สดด 30:11-12 ดาวิดจึงปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ด้วยการชื่นชมยินดีในความช่วยเหลือที่ชัดเจนของพระเจ้า สำหรับข้าพระองค์ พระองค์ทรงเปลี่ยนการไว้ทุกข์เป็นการเต้นรำ พระองค์ทรงแก้เสื้อผ้ากระสอบของข้าพระองค์ออก และทรงคาดเอวข้าพระองค์ด้วยความยินดี พระเจ้าทรงเปลี่ยนความโศกเศร้าของดาวิดเป็นการกระโดดโลดเต้นด้วยความยินดีแล้ว พระองค์ทรงเปลี่ยนอาการปรีดาของเขาจากการไว้ทุกข์ด้วยผ้ากระสอบเป็นการชื่นชมยินดีแล้ว

ทั้งหมดนี้ก็ 12 เพื่อจิตวิญญาณของข้าพระองค์จะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์และไม่นั่งเงิบ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะถวายโมทนาแด่พระองค์เป็นนิตย์ หลังจากได้ตริกตรองเกี่ยวกับการช่วยให้พ้นของพระเจ้าตลอดหลายปีและความช่วยเหลือในช่วงหลังๆนี้ของพระองค์ ดาวิดก็ปฏิญาณว่าจะสรรเสริญพระองค์และขอบพระคุณพระองค์ตลอดไป บทเรียนนั้นยังมีอยู่สำหรับเราจนถึงวันนี้

ภาพรวมของเพลงสดุดี 31: ไม่ปรากฏชัดเจนว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้นเนื่องในโอกาสใด แม้เห็นได้ชัดว่ามันเป็นช่วงเวลาแห่งความทุกข์ใจครั้งใหญ่สำหรับดาวิดก็ตาม บางคนคิดว่ามันเป็นตอนที่อิสราเอลถูกตีสอนเพราะความบาปของดาวิดในการนับจำนวนประชาชน คนอื่นๆก็เสนอแนะว่ามันเป็นตอนที่ชาวเมืองเคีลาห์เปิดเผยที่ซ่อนของดาวิดแก่ซาอูลหลังจากที่เขาได้ช่วยพวกเขาให้พ้นจากคนฟีลิสเตียแล้ว ไม่ว่าในกรณีใด ดาวิดก็ร้องขอความช่วยเหลือต่อพระเจ้าทรงนี้ เหมือนกับที่เป็นหลายครั้งในเพลงสดุดีหลายบท ดาวิดเริ่มต้นในหุบเขาแต่ปิดท้ายด้วยการไปอยู่บนยอดเขาแห่งการสรรเสริญเมื่อเขาตรัสถึงความคิดของพระเจ้า

สดด 31:1-2 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้แห่งอิสราเอลเริ่มต้นโดยการร้องทูลว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์วางใจในพระองค์ ขออย่าให้ข้าพระองค์ได้อายเลย ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นในความชอบธรรมของพระองค์ ดาวิดสารภาพอย่างเปิดเผยต่อพระเจ้าว่าความไว้วางใจของเขาอยู่ในพระองค์ เขาจึงร้องทูลว่าอย่าให้ตนได้อาย คำที่แปลเช่นนั้น (บวช) มีความหมายด้วยว่าสับสน ยุ่งยากใจหรือผิดหวัง แน่ทีเดียวเมื่อเราวางใจพระองค์ เราก็จะไม่อาย ดู เพลงสดุดี 22:4-5 เขาจึงร้องทูลพระเจ้าให้ทรงช่วยเขาให้พ้นโดยความชอบธรรมของพระองค์

ยิ่งกว่านั้นดาวิดวิงวอนพระเจ้าว่า 2 ขอทรงเสียพระกรรมให้แก่ข้าพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดอย่างรวดเร็วเถิด ขอพระองค์ทรงเป็นศิลาเข้มแข็งของข้าพระองค์ เป็นป้อมปราการเข้มแข็งที่จะช่วยข้าพระองค์ให้รอด ดาวิดไม่อายที่จะขอพระเจ้าให้ทรงช่วยเขาให้พ้น เขาต้องการความช่วยเหลือเดี๋ยวนี้ เขาวิงวอนพระเจ้าอีกให้ทรงเป็นศิลาของเขาและป้อมปราการเพื่อช่วยเขาให้รอดจากวิกฤติที่เขาเผชิญอยู่ ที่บอกเป็นนัยในเรื่องนี้คือความเชื่อของดาวิดในพระเจ้าในยามวิกฤติ ที่พึงเดียวของเขาคือการไว้วางใจพระเจ้า

สดด 31:3-4 เขากล่าวต่อไปว่า พระเจ้าข้า พระองค์ทรงเป็นศิลาและเป็นป้อมปราการของข้าพระองค์ ขอทรงพาและนำข้าพระองค์ด้วยเห็นแก่พระนามของพระองค์ น่าสนใจที่คำว่า ป้อมปราการ แปลมาจาก *มัทซอว์ดา* แน่แน่นอนว่านี่คือป้อมปราการลักษณะคล้ายภูเขาซึ่งยื่นออกมาบนที่ราบหินขรุขระอยู่สูงเหนือหุบเขาทะเลตาย มันดูเหมือนไม่อาจถูกเจาะ

เข้าไปได้เลย ดาวิดรู้จักสถานที่นั้นและเคยไปหลบภัยที่นั่นอย่างไม่ต้องสงสัย เขาเปรียบศิลาที่ไร้พายนั่นว่าเป็นเหมือนพระเจ้า ดังนั้นเขาจึงร้องทูลพระเจ้าให้ทรงนำและชี้ทางเขา นอกจากนี้ ดาวิดรับรู้อย่างเปิดเผยว่าการทรงนำเช่นนั้นมิใช่เพื่อจุดประสงค์ของพระเจ้าเอง – ด้วยเห็นแก่พระนามของพระองค์

ดาวิดจึงเปลี่ยนคำพูดเปรียบเทียบและร้องทูลพระเจ้าว่า **4 ขอทรงปลดข้าพระองค์ออกจากข่ายที่พวกเขาวางอย่างลับๆ เพื่อดักข้าพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเป็นกำลังของข้าพระองค์** เหล่าศัตรูของเขาได้วางกับดักไว้จับเขาเหมือนกับนายพรานคนหนึ่งหาช่องที่จะดักจับเหยื่อของเขา อีกครั้งที่ดาวิดรู้ว่าพลังกำลังของเขามาจากไหน เขาไม่มีพลังกำลังที่จะเอาชนะบ่วงแร้วของเหล่าศัตรูของเขาได้ แต่เขารู้ว่าผู้ใดมี

สดด 31:5 ดังนั้นดาวิดจึงสารภาพว่า **ข้าพระองค์มอบจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งความจริง พระองค์ทรงไถ่ข้าพระองค์แล้ว** คำที่แปลเป็น **มอบ (ป/ซัด)** ตรงนี้มีความหมายว่า 'ฝากให้ดูแล' เห็นได้ชัดว่าดาวิดฝากจิตวิญญาณของตนไว้ให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงดูแล องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราก่อนทรงสิ้นพระชนม์บนกางเขนนั้นจึงยกข้ออันสะเทือนอารมณ์นี้ในลูกา 23:46 ดาวิดก็เตือนพระเจ้าให้ทรงระลึกว่าพระองค์ได้ทรงไถ่เขาแล้ว เขาจึงถวายสง่าราศีแด่พระองค์โดยการรับรู้ที่พระองค์ทรงเป็น “พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งความจริง”

สดด 31:6-8 ดาวิดจึงให้การเป็นพยานว่า **ข้าพระองค์เกลียดบรรดาผู้ที่นับถือพระเทียมเท็จ แต่ข้าพระองค์วางใจในพระเยโฮวาห์** เขาไม่อดทนต่อการถือเรื่องมกมายต่างๆ และเรียกสิ่งเหล่านั้นว่าสิ่งไร้สาระต่างๆ อันว่างเปล่าของการนับถือรูปเคารพ เขาเกลียดสิ่งเหล่านั้น ตรงกันข้าม ความไว้วางใจของเขามีอยู่ในพระเยโฮวาห์พระเจ้า

ยิ่งกว่านั้นเขาสารภาพว่า **7 ข้าพระองค์จะเปรมปรีดีและยินดีในความเมตตาของพระองค์** เพราะพระองค์ทรงทอดพระเนตรความทุกข์ใจของข้าพระองค์ พระองค์ทรงทราบเรื่องความทุกข์ยากแห่งจิตวิญญาณของข้าพระองค์ ดาวิดได้แต่เปรมปรีดีในความเมตตาของพระเจ้าเพราะ

ว่าพระองค์ได้ทรงช่วยเหลือเขาในยามทุกข์ลำบากมาแล้ว นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงอยู่ใกล้ชิด เขามากเป็นพิเศษด้วยเมื่อเขาอยู่ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยาก

นอกจากนี้ ดาวิดสารภาพว่าพระเจ้า 8 มิได้ทรงมอบข้าพระองค์ไว้ในมือของศัตรู พระองค์ทรงวางเท้าของข้าพระองค์ไว้ในที่กว้างขวาง พระเจ้ามิได้ทรงยอมให้เขาถูกศัตรูจับตัว ไป ตรงกันข้าม พระองค์ได้ประทานที่กว้างขวางแห่งชัยชนะและอิสรภาพแก่เขา

สดด 31:9-10 หลังจากหยุดชั่วคราวเพื่อสรรเสริญพระเจ้าและเป็นพยานถึงความดี ของพระองค์ คราวนี้ดาวิดวกกลับมาสู่การทูลขอความช่วยเหลือ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรง พระกรุณาแก่ข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์กำลังทุกข์ใจ นัยน์ตาของข้าพระองค์ก็ร่วงโรยไป เพราะความระทม ทั้งจิตวิญญาณและร่างกายของข้าพระองค์ด้วย เมื่อยามแห่งวิฤติมาถึง ดาวิด ก็หันไปขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าและทูลขอความเมตตาของพระองค์ เขาบอกพระเจ้าต่อไป ว่าตัวตนทั้งหมดของเขาถูกผลาญด้วยความระทม มักรุนแรงเสียจนทำให้ท้องของเขาปั่นป่วน ขณะที่นัยน์ตาของเขาร้องไห้

ดาวิดสารภาพต่อไปอีกว่า 10 เพราะชีวิตของข้าพระองค์ก็ร่อยหรอไปด้วยความทุกข์โศก และปีเดือนของข้าพระองค์ก็หมดไปด้วยการถอนหายใจ กำลังของข้าพระองค์อ่อนลงเพราะ ความชั่วช้าของข้าพระองค์ และกระดูกของข้าพระองค์ก็ร่วงโรยไป อาจใช้คำพูดเกินจริงไปเล็กน้อย ดาวิดใช้ถ้อยคำสละสลวยมากขึ้นในคำอธิษฐานของตน โดยบอกเป็นนัยว่าชีวิตทั้งหมด ของเขามีแต่ความทุกข์โศกและการถอนหายใจ เขาเผชิญความทุกข์ลำบากมาแล้วอย่างแน่นอน และในช่วงเวลาวิฤติ เขาก็บ่นว่าทั้งชีวิตของเขาเป็นเช่นนั้น นั่นเป็นการกล่าวเกินจริง แต่ใน ความทุกข์ลำบากของเขามันก็ดูเหมือนเป็นเช่นนั้น ไม่ว่าดาวิดหมายถึงความบาปบางอย่างที่ เฉพาะเจาะจงหรือธรรมชาติบาปของตนโดยทั่วไปก็ไม่ปรากฏชัดเจน อย่างไรก็ตาม เขามีการรับรู้ฝ่ายวิญญาณที่จะตระหนักว่าความทุกข์ลำบากต่างๆของเขาสุดท้ายแล้วก็ย้อนกลับไป ที่ความ บาป มันอยู่ที่ต้นตอของปัญหาทุกอย่างของเรา เขาถึงขนาดบอกเป็นนัยว่าสุขภาพของเขากำลัง อยู่ในภาวะเสี่ยง นี้ไม่ได้บอกเป็นนัยว่าเขามีโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เหมือนอย่างที่บางคนได้

กล่าวหา ตรงกันข้าม เขารับรู้ถึงความทุกข์ลำบากและผลลัพธ์ต่างๆของความบาปได้เต็มทาง
เข้าไปถึงตัวตนภายในสุดของเขา แน่ทีเดียว ความบาปย่อมก่อปัญหาเหล่านั้นของชีวิต

สดด 31:11-13 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงเริ่มเปิดเผยการเหยียดหยามของเหล่าศัตรู
ของเขามีสต่อเขา ข้าพระองค์เป็นที่นิทาท่ามกลางบรรดาปฏิบัติของข้าพระองค์ โดยเฉพาะ
ท่ามกลางเพื่อนบ้านของข้าพระองค์ เป็นเรื่องน่าครั้นคร้ามของผู้ที่คุ้นเคย ผู้ที่เห็นข้าพระองค์ใน
ถนนก็หนีข้าพระองค์ไป เขารู้ว่าเขาถูกพวกศัตรูของเขาดูหมิ่น แต่สิ่งที่ทำให้เขาเจ็บปวดมาก
ที่สุดคือการทรยศของบรรดาเพื่อนบ้านของเขาเอง นี่อาจหมายถึงตอนที่ดาวิดถูกทรยศโดยชาว
เมืองเคีธลาห์ใน 1 ซามูเอล 23 ก่อนหน้านั้นคนเหล่านี้เคยเป็นเพื่อนบ้านของเขา กระนั้นแม้ดาวิด
ได้ช่วยพวกเขาให้พ้นจากคนฟิลิสเตียแล้ว พวกเขาก็พร้อมที่จะส่งตัวเขาให้แก่ซาอูล แม้แต่พวก
พี่น้องของเขาจากตระกูลยูดาห์ก็ไม่มี ความจงรักภักดีต่อเขา

เขาจึงออกความเห็นที่ 12 เขาลืมข้าพระองค์เสียประหนึ่งว่าเป็นคนตายแล้ว ข้าพระองค์
เหมือนอย่างภาชนะที่แตก ดาวิดไม่อยู่ในสายตาของเพื่อนๆของเขาแล้วและจึงไม่อยู่ในความคิด
ของพวกเขาด้วย เท่าที่เขาทราบ เขาเป็นเหมือนคนที่ตายไปแล้ว ชีวิตของเขาเป็นเหมือนขูดใบ
หนึ่งที่แตกแล้ว – ไม่มีประโยชน์อันใดเลย

ยิ่งกว่านั้น 13 พระเจ้าข้า ข้าพระองค์ได้ยินเสียงซุบซิบของคนเป็นอันมาก มีความ
สยดสยองอยู่ทุกด้าน ขณะที่เขาร่วมกันคิดแผนการต่อผู้ข้าพระองค์ ขณะที่เขาปองร้ายชีวิต
ของข้าพระองค์ ในช่วงเวลาวิกฤตินี้ในชีวิตของเขา คำพูดใส่ร้ายต่างๆของเหล่าเพื่อนบ้านที่
ทรยศเขาก็กลับมาทำร้ายเขา ข่าวเรื่องการเป็นนกสองหัวของชาวเมืองเคีธลาห์ได้ถูกรายงานให้
เขาทราบ เขาไม่รู้ว่าเขาจะไว้วางใจใครได้ มีคนมาแจ้งข่าวเขาว่าพวกเขากำลังวางแผนที่จะฆ่าเขา

สดด 31:14 อย่างไรก็ตาม เขาได้แต่สารภาพอย่างกล้าหาญว่า โอ ข้าแต่พระเย
โฮวาห์ แต่ข้าพระองค์วางใจในพระองค์ ข้าพระองค์ทูลว่า "พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้า
พระองค์" แม้คนอื่นๆ กระทั่งคนที่เขาคิดว่าเป็นเพื่อน ได้ทรยศเขา ดาวิดก็รู้ว่าเขาวางใจองค์พระ

ผู้เป็นเจ้าของได้ เขาจึงร้องออกมาว่า “พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์” เขารู้ว่าการช่วยให้พ้นของเขาอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้าของ

สดด 31:15-16 เขาจึงร้องประกาศว่า วันเวลาของข้าพระองค์อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ขอพระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นมือศัตรูและผู้ข่มเหงของข้าพระองค์ ชีวิตของดาวิด บรรดาปีของเขาและวันเวลาของเขาล้วนอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าและเขาก็ทราบเรื่องนี้ดี เขาจึงร้องทูลพระเจ้าให้ทรงช่วยเขาให้พ้นจากเหล่าศัตรูของเขา เขากล่าวต่อไปว่า **16** ขอพระพักตร์พระองค์ทอแสงบนผู้รับใช้ของพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดด้วยความเมตตาของพระองค์ คำพูดเปรียบเทียบกับหนึ่งที่ถูกพบทั่วหนังสือเพลงสดุดีก็คือ การมีพระพักตร์ (หรือใบหน้า) ของพระเจ้าทอแสงบนตัวเรา มันสื่อถึงการมีความโปรดปรานหรือการอวยพรของพระเจ้าเพราะว่าพระองค์ทรงพอพระทัย ด้วยความหวังนั้น ดาวิดจึงร้องทูลพระเจ้าอีกครั้งให้ทรงช่วยเขาให้รอดเพราะความเมตตาของพระองค์ (คำที่แปลเป็น **ช่วยให้รอด** (ยาคา) มีความหมายด้วยว่า 'ช่วยให้พ้น' นั่นคือความหมายตรงนี้) ดาวิดได้ร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าของแล้วและพระเจ้าจะทรงให้เกียรติคำร้องทูลนั้นอย่างแน่นอน

สดด 31:17-18 เขาร้องทูลต่อพระพักตร์พระเจ้าต่อไปอีกว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขออย่าให้ข้าพระองค์ได้อาย เพราะข้าพระองค์ร้องทูลพระองค์ ขอให้คนชั่วได้อาย ขอให้เขาเจ็บเสียงไปยังแดนผู้ตาย เขาได้ร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าของแล้ว ดังนั้นเขาจึงวิงวอนอีกครั้งที่เขาจะไม่อาย (หรือยุ่งยากใจ) ตรงกันข้ามเขาขอให้คนชั่วได้อายและเจ็บเสียงในหลุมศพของพวกเขา

เขากล่าวต่อไปอีกว่า **18** ขอให้ริมฝีปากที่มูสาเป็นใบ้ ซึ่งพูดทะเลื่องอวดดีต่อคนชอบธรรมด้วยความจองหองและการดูหมิ่น แน่แน่นอนว่าเขาหมายถึงตัวเองว่าเป็นคนชอบธรรม ดาวิดครบถ้วนพระเจ้าให้ทรงทำให้คำพูดมุสาและเรื่องเหลวร้ายต่างๆที่คนเหล่านั้นพูดใส่ร้ายเขาเจ็บลงเสีย เขาจึงฝากเหล่าศัตรูของเขาไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าของ

สดด 31:19-20 ท้องฟ้าของเพลงสดุดีบทนี้บัดนี้เริ่มกระจ่างในฉับพลัน ขณะที่
ก่อนหน้านี้ดาวิดได้โศกเศร้าและกลัวอยู่ใต้หมู่เมฆแห่งวิกฤติที่เขาเผชิญอยู่ คราวนี้แสงอาทิตย์
แห่งความดีของพระเจ้าได้สาดส่องลงมาบนตัวเขาแล้ว ดังนั้นคราวนี้เขาจึงหันไปสู่การ
สรรเสริญ โอ ความดีของพระองค์อุดมสักเท่าใดที่พระองค์ทรงสะสมไว้เพื่อบรรดาผู้ที่เกรงกลัว
พระองค์ และทรงกระทำไว้เพื่อผู้ที่วางใจในพระองค์ ต่อหน้าบุตรทั้งหลายของมนุษย์ ดาวิด
ระลึกถึงความดีของพระเจ้าและปาวประกาศคำพยานเกี่ยวกับมัน น่าสนใจที่ว่าความดีของ
พระเจ้าถูกเก็บสะสมไว้สำหรับคนเหล่านั้นที่เกรงกลัวพระเจ้า มันถูกทดลองบนคนเหล่านั้นที่
วางใจพระเจ้าอย่างเปิดเผยต่อหน้าคนอื่น ๆ

นอกจากนี้ดาวิดประกาศว่า **20** พระองค์ทรงซ่อนเขาไว้ในความลึกลับแห่งพระพักตร์
พระองค์ให้พ้นจากการปองร้ายของมนุษย์ พระองค์ทรงยึดเขาไว้อย่างลึกลับในกำบังของ
พระองค์ให้พ้นจากลื่นที่ทะเลาะวิวาท คนเหล่านั้นที่ยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าและวางใจพระองค์
อย่างเปิดเผยจะถูกซ่อนไว้ในที่เร้นแห่งเบื้องพระพักตร์ของพระองค์ ความคิดตรงนี้สอดคล้อง
กับเพลงสดุดี 92 ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือคนเหล่านั้นที่ยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าและวางใจ
พระองค์อย่างเปิดเผยจะได้ถูกคุ้มกันโดยการปกป้องดูแลของพระองค์ ยิ่งกว่านั้น พวกเขาจะถูก
คุ้มกันจากการ โจมตีของลื่นทั้งหลายที่ปองร้ายด้วย

สดด 31:21-22 ดาวิดจึงเริ่มปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ด้วยคำสรรเสริญแด่พระเจ้า
สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ทรงสำแดงความเมตตาอย่างมหัศจรรย์ของพระองค์แก่
ข้าพระองค์ในเมืองเข้มแข็ง พระเจ้าทรงช่วยดาวิดให้พ้นมาแล้วในนครเข้มแข็งต่างๆหลายครั้ง
หลายครา เช่น มาหะนาอิมและเยรูซาเล็ม ความคิดตรงนี้อาจเป็นคำเปรียบเปรยถึงพลังกำลังของ
พระเจ้ามากกว่า ไม่ว่าจะกรณีใด ดาวิดก็ยกให้การช่วยให้พ้นของตนว่าเป็นมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า

เขาสารภาพอีกว่า **22** ด้วยข้าพระองค์กลัวอย่างรีบร้อนว่า "ข้าพระองค์ถูกตัดขาดไปพ้น
สายพระเนตรของพระองค์แล้ว" แต่พระองค์ยังทรงได้ยินเสียงแห่งคำวิงวอนของข้าพระองค์

เมื่อข้าพระองค์ร้องทูลขอต่อพระองค์ แม้ในตอนแรกเขารู้สึกสิ้นหวังในความทุกข์ลำบากของตน พระเจ้าก็ทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเขาอยู่ดี เขาจึงขอพระเกียรติองค์พระผู้เป็นเจ้า

สดด 31:23-24 เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยคำกำชับหลายประการ โดยดาวิดถึงประชาชนของพระเจ้าโดยรวม โอ ท่านบรรดาวิสุทธิชนทั้งสิ้นของพระองค์เอ๋ย จงรักพระเยโฮวาห์ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงพิทักษ์รักษาคนสัตย์ซื่อไว้ แต่ทรงสนองผู้กระทำหังการอย่างเต็มขนาด เราถูกกำชับให้รักองค์พระผู้เป็นเจ้า โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาถึงการช่วยให้พ้นของพระองค์ที่มีต่อประชาชนของพระองค์ นอกจากนี้ พระเจ้าทรงพิทักษ์รักษาคนสัตย์ซื่อและทรงเล่นงานคนเยอหยิ่งอย่างเต็มขนาด ช่างเป็นคำเตือนใจอันแสนวิเศษ “พระเยโฮวาห์ทรงพิทักษ์รักษาคนสัตย์ซื่อไว้”

ดังนั้น ดาวิดมีคำแนะนำที่ท่ายนี้ไว้ 24 จงเข้มแข็ง และพระองค์จะให้อใจของท่านกล้าหาญเถิด ท่านทั้งปวงผู้หวังใจในพระเยโฮวาห์ แม้หมู่เมฆอาจคูมีดมัว เราก็ถูกสั่งให้เข้มแข็งและมีใจกล้าหาญเพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงทำให้อใจของเราเข้มแข็ง น่าสนใจที่ว่าคำที่แปลเป็น หวังใจ (ยาคัล) มีความหมายด้วยว่า 'รอคอย' หรือ 'วางใจ' พระเจ้าจะทรงช่วยเหลือคนเหล่านี้ที่รอคอยและวางใจพระองค์

ภาพรวมของเพลงสดุดี 32: เพลงสดุดีบทนี้ถูกประกาศว่าเป็น เพลงสดุดีของดาวิด มัสคิลบทหนึ่ง คำหลังนี้มีความหมายเพียงว่า 'คำสั่งสอน' หรือ 'การครุ่นคิด' เนื้อหาของเพลงสดุดีบทนี้เห็นได้ชัดว่ากล่าวถึงการกลับใจใหม่และมีลักษณะเป็นการสำนึกผิด ไม่ปรากฏชัดเจนว่าถูกเขียนขึ้นเนื่องในโอกาสใด บางคนสันนิษฐานว่ามันเป็นตอนหลังเกิดเรื่องของนางบัทเชบา แม้มันอาจเป็นความบาปอื่นในชีวิตของดาวิดก็ตาม แต่เพลงสดุดีบทนี้ก็มีเนื้อหาเกี่ยวกับการยกโทษและช้ชชนะ

สดด 32:1-2 เพลงสดุดีบทนี้จึงขึ้นต้นด้วยการประกาศว่าบุคคลผู้ซึ่งได้รับอภัยการละเมิดแล้วก็เป็นสุข คือผู้ทรงกลบเกลื่อนบาปให้มัน แน่ทีเดียวมีพระพรใหญ่ยิ่งในการได้รับ

การยกโทษ คำที่แปลเป็น **ซึ่งได้รับอภัย** (นาซา) มีความหมายตรงตัวว่า 'ถูกยก' จงสรรเสริญพระเจ้า เมื่อพระองค์ทรงยกโทษเราแล้ว พระองค์ก็ทรงยกภาระหนักแห่งความบาปออกไปเสีย ภายใต้ยุคแห่งพระบัญญัติของพระคัมภีร์เดิม ความบาปถูกปกคลุมโดยโลหิตของลูกแกะที่เป็นเครื่องสัตวบูชา แต่ในพระคัมภีร์ใหม่ ความบาปถูกล้างออกไปเสียโดยพระเมษโปดกของพระเจ้า ดู **วิวรณ์ 1:5**

แต่มีมากกว่านี้อีก ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กล่าวต่อไปว่า **2 บุคคลซึ่งพระเยโฮวาห์มิได้ทรงถือโทษความชั่วช้าก็เป็นสุข คือผู้ที่ไม่มีการหลอกลวงในใจของเขา** จุดสนใจหลักเปลี่ยนจากการยกโทษส่วนบุคคลไปยังการตัดสินใจส่วนตัวจำเลย ดาวิดจึงพรรณนาถึงความเป็นสุขของบุคคลผู้ที่ “พระเจ้าได้ทรงโปรดให้เป็นคนชอบธรรม โดยมีได้อาศัยการกระทำ” (โรม 4:6) อัครสาวกเปาโลยกคำพูดจากข้อนี้ไปอย่างชัดเจนเพื่อสนับสนุนความจริงอันยิ่งใหญ่กว่าของพระคัมภีร์ใหม่เรื่องการถูกนับว่าเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ คำที่แปลเป็น **ถือโทษ** (คอว์ซับ) มีความหมายว่า 'นับเอา' หรือ 'คิด' ยิ่งกว่านั้น มีความเป็นสุขสำหรับบุคคลผู้ที่ “ไม่มีการหลอกลวงในใจของเขา” คำหลังนี้มีความหมายว่า 'ความไม่จริงใจ', 'การทรยศหักหลัง' หรือ 'มารยา' ไม่เพียงมีพระพรในการถูกนับว่าเป็นคนชอบธรรมเท่านั้น ยังมีพระพรของการเป็นคนซื่อตรงโดยแท้ด้วย

สดด 32:3-4 ดาวิดเริ่มกล่าวถึงความพยายามของเขาที่จะปกปิดความบาปของตน เมื่อข้าพระองค์นั่งเงียบ ร่างกายของข้าพระองค์ก็ร่วงโรยไปโดยการคร่ำครวญวันยังค่ำของข้าพระองค์ ครั้นพยายามที่จะเพิกเฉยความบาปของตน ดาวิดกลับทุกข์ใจสุดๆ เขากล่าวเชิงอุปมาและเชิงโวหารว่าการที่เขาปกปิดความบาปของเขาดูเหมือนทำให้เขาแก่ลง แม้ถูกปิดซ่อนอยู่ภายใน ความบาปของเขาก็ร้องคำรามดุจสิงโตและทิ่มแทงจิตสำนึกผิดชอบของเขาอยู่เนืองๆ

4 พระหัตถ์ของพระองค์หนักอยู่บนข้าพระองค์ทั้งวันทั้งคืน กำลังของข้าพระองค์ก็เหี่ยวแห้งไปอย่างความร้อนในหน้าแล้ง เซลาห์ พอกกล่าวโดยใช้คำพูดเปรียบเทียบเปรยต่อไป ดาวิดก็พูดถึงการถูกฟ้องใจโดยพระเจ้าเรื่องความบาปที่ถูกปิดบังไว้ของเขา การที่เขาพูดถึงความชื่นของเขาก็เป็นคำพูดเปรียบเทียบเหมือนเดิม ความหมายก็คือว่า 'น้ำเลี้ยง' แห่งจิตวิญญาณของเขา

ได้เหือดแห้งไปแล้ว บุคคลผู้นำเวทนามากที่สุดในโลกคือ คริสเตียนคนหนึ่งซึ่งบังเกิดใหม่แล้ว และหยุดการมีสามัคคีธรรมกับพระเจ้าและปิดบังความบาปซึ่งไม่ได้ถูกสารภาพ อีกครั้งที่คำว่า *เซลาห์* แปลว่า จงหยุดชั่วคราวและใคร่ครวญเกี่ยวกับสิ่งที่เพิ่งถูกกล่าวไปนั้น

สดด 32:5-6 ดาวิดไม่อาจปิดบังความบาปของตนได้อีกต่อไปแล้ว **ข้าพระองค์** สารภาพบาปของ**ข้าพระองค์**ต่อ**พระองค์** และ**ข้าพระองค์**ก็มีได้ซ่อนความชั่วช้าของ**ข้าพระองค์**ไว้ **ข้าพระองค์**ทูลว่า "ข้าพระองค์จะสารภาพการละเมิดของ**ข้าพระองค์**ต่อพระเยโฮวาห์" แล้ว **พระองค์**ทรงยกโทษความชั่วช้าแห่งความบาปของ**ข้าพระองค์** *เซลาห์* คำที่แปลเป็น สารภาพ (*ยาคา*) ตรงนี้มีความหมายว่า 'ทำให้เป็นที่ทราบ' ความคิดตรงนี้สื่อถึงการสารภาพอย่างชัดเจน และการสารภาพจริงๆแล้วคือการรับรู้ความบาปของตนต่อพระเจ้า ดู เพลงสดุดี 51:3 ดาวิดไม่อาจปิดซ่อนมันไว้ภายในได้อีกต่อไป เขาจึงบันทึกการตัดสินใจของเขา: "ข้าพระองค์จะสารภาพการละเมิดของ**ข้าพระองค์**ต่อพระเยโฮวาห์" ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงหมายความว่าพระเจ้าทรงยกโทษเขาแล้วอย่างบริบูรณ์ ความหมายของการถูกยกโทษความชั่วช้าแห่งความบาปของเขาอาจสื่อถึงการลงโทษเพราะความบาปของเขา คำที่แปลเป็น ความชั่วช้า (*อวัไวิน*) มีความหมายด้วยว่า 'การลงโทษ' ซึ่งดูเหมือนจะเข้ากับบริบทตรงนี้

เมื่อนึกย้อนถึงการสารภาพของเขาและการรับรู้เรื่องความบาปของเขา ดาวิดจึงออกความเห็นว่าเป็น 6 เพราะฉะนั้นทุกคนที่ตามทางของพระเจ้าจะอธิษฐานต่อ**พระองค์**ในเวลาที่จะพบ**พระองค์**ได้ ในเวลาน้ำท่วมมาก น้ำจะไม่มาถึงคนนั้น ทุกคนที่ตามทางของพระเจ้าอย่างแท้จริงจะมาหาพระเจ้าในการสารภาพและอธิษฐานขอการยกโทษของ**พระองค์** นอกจากนี้ นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าการยกโทษดังกล่าวเป็นสิทธิพิเศษอย่างหนึ่งซึ่งไม่ควรถูกถือว่าจะได้มาหรือมีให้เมื่อใดก็ได้ที่เราอยาก การยกโทษเป็นไปตามเงื่อนไขต่างๆของพระเจ้าและไม่ใช่ของเรา คำพูดเปรียบเปรยอีกประการถูกพบตรงนี้ "น้ำท่วมมาก" อาจหมายถึงความทุกข์ลำบากต่างๆและความทุกข์ใจต่างๆที่ย่อมมาถึงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่สำหรับคนที่ตามทางของพระเจ้า น้ำท่วมแห่งความทุกข์ลำบากต่างๆจะไม่ท่วมพวกเขา พวกมันจะ "ไม่มาถึงคนนั้น" ดังนั้นความสำคัญของการคอยระวังไม่ให้บัญชีแห่งความบาปในชีวิตของเราเป็นหางว่าวจึงถูกเน้นย้ำ เราต้อง

สารภาพมันให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความบาปที่ไม่ถูกสารภาพทำให้เราอยู่นอกการอวยพรของพระเจ้า เมื่อพายุชีวิตมา นั่นก็เป็นทีๆไม่ควรอยู่จริงๆ

สดด 32:7 เพราะดาวิดได้สารภาพความบาปของตนแล้วและได้รับการยกโทษแล้ว เขาจึงประกาศได้ว่า พระองค์ทรงเป็นที่ซ่อนของข้าพระองค์ พระองค์ทรงสงวนข้าพระองค์ไว้จากความยากลำบาก พระองค์ทรงล้อมข้าพระองค์ไว้ด้วยเพลงฉลองการช่วยให้พ้นเซลล์่าห์ เมื่อพายุชีวิตมา ดาวิดก็รู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยของเขา ดู เพลงสดุดี 27:5 และ 46:1 หลังจากได้รับการยกโทษการละเมิดต่างๆของเขาแล้ว ความบาปของเขาได้รับการปกคลุมแล้วและความชั่วช้าของเขาไม่ถูกนับให้เป็นของเขาแล้ว ดาวิดก็เปรมปรีดีที่พระเจ้าจะทรงพิทักษ์รักษาเขาจากความทุกข์ลำบาก เขาจะถูกล้อมไว้ด้วยบทเพลงต่างๆแห่งการช่วยให้พ้น นี่บอกเป็นนัยถึงความชื่นชมยินดีของการถูกยกโทษแล้ว ดาวิดจึงเขียนในเพลงสดุดี 51:12 เกี่ยวกับการที่เขาได้รับความชื่นบานแห่งความรอดของเขากลับคืนมาหลังจากสารภาพผิดแล้ว

สดด 32:8-9 ผู้พูดเปลี่ยนที่ข้อ 8 ขณะที่จนถึงจุดนี้ ดาวิดได้ครุ่นคิดมาตลอดเกี่ยวกับการสารภาพความบาป คราวนี้ผู้พูดคือพระเจ้าเอง เราจะแนะนำและสอนเจ้าถึงทางที่เจ้าควรจะไป เราจะให้คำปรึกษาแก่เจ้าด้วยอับดาเจ้าอยู่ ช่างเป็นพระสัญญาอันเปี่ยมสุขจากพระเจ้า พระองค์ทรงสัญญาแล้วว่าจะสั่งสอนเราและนำพาเราไปในทางที่เราควรไป นอกจากนี้การนำพานั้นก็เป็นมาโดยพระเนตรที่รู้เห็นทุกสิ่งของพระองค์ ดาวิดกล่าวถึงความจริงอันแสนวิเศษเดียวกันนี้ในเพลงสดุดี 73:24 สุภาษิต 3:5-6 ซึ่งไปยังพระสัญญาเดียวกันนี้ พระองค์ผู้ทรงทราบทุกสิ่งและทรงมองเห็นทุกสิ่งย่อมรู้ดีกว่าเราเยอะว่าเราควรเดินไปในเส้นทางใด มีแต่คนโง่เท่านั้นที่เพิกเฉยการนำพาดังกล่าว กระนั้น พวกเขาทำเช่นนั้นอยู่ทุกวัน

เพราะเห็นถึงความจริงอันยิ่งใหญ่ นั่น ผู้พูดท่านนี้จึงดูเหมือนเป็นดาวิดอีกครั้ง เขาจึงเตือนว่า 9 อย่าเป็นเหมือนม้าหรือล่อที่ปราศจากความเข้าใจ ซึ่งต้องติดเหล็กขวางปากและบังเหียน มิฉะนั้นมันก็จะเข้ามาหาเจ้า ม้าและ โดยเฉพาะล่ออาจเป็นสัตว์ที่ดุร้ายเอามากๆ พวกมันไม่มีความเข้าใจ เมื่อเรามีการทรงนำของพระเจ้าพร้อมใช้งาน มันคงเป็นการโง่เขลาที่จะ

ชัดขึ้นเหมือนล่อตัวหนึ่ง พระองค์ทรงมีความเข้าใจเอนกอนันต์ ตรงกันข้ามความเข้าใจของเรา นั้นเหมือนไม่มีค่าอะไรเลย ดังนั้นเราจึงควรแสวงหาการทรงนำของพระองค์เสมอ

สดด 32:10 เมื่อพิจารณาถึงความคิดที่สื่อในสองข้อก่อนหน้า ดาวิดจึงสรุปว่า **อันความทุกข์ของคนชั่วนั้นมีมาก แต่ความเมตตาจะล้อมบุคคลที่วางใจในพระเยโฮวาห์** แม้ที่เดียวมีแต่ความเศร้าโศกและความทุกข์ลำบากที่รอคอยเหล่าคนชั่ว ความบาปยอมก่อให้เกิดแต่ความทุกข์ลำบาก ตรงกันข้าม เมื่อเราวางใจองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงชี้นำตลอดวิถีทางแห่งชีวิต ความเมตตาก็จะล้อมเราไว้ พระเจ้าทรงดีต่อคนเหล่านั้นที่วางใจพระองค์

สดด 32:11 บทสรุปของเพลงสดุดีบทนี้มีดังนี้: **ข้าแต่คนชอบธรรม จงยินดีในพระเยโฮวาห์ และเปรมปรีดี** บรรดาท่านผู้มีใจเที่ยงตรงจงโห่ร้องเถิด เพราะว่าพระเจ้าทรงยกโทษ ทรงทำให้เป็นคนชอบธรรมและจากนั้นก็ประทานการชี้ทางและความเมตตา เราจึงต้องชื่นชมยินดีและโห่ร้องด้วยความชื่นบาน เขาพูดถึง**ผู้ชอบธรรม**ตรงนี้ คำที่แปลเช่นนั้น (*ซาคคียัค*) หมายถึงความชอบธรรมที่เป็นหลักการ คำที่แปลเป็น**เที่ยงตรง** (*ยาซาร์*) หมายถึงความชอบธรรมที่เป็นการปฏิบัติ ดาวิดหมายถึงทั้งสองสิ่ง ในพระคริสต์ เราถูกทำให้เป็นผู้ชอบธรรมแล้วในทางหลักการ อย่างไรก็ตาม มันเป็นหน้าที่ของเราที่จะดำเนินในความชอบธรรมที่เป็นการปฏิบัติ เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยหมายเหตุให้ชื่นชมยินดีเพราะความดีของพระเจ้า

ภาพรวมของเพลงสดุดี 33: เพลงสดุดีบทนี้ไม่มีชื่อเรื่อง ประเพณีของคนฮีบรูจึงเชื่อว่ามันเป็นเพลงต่อจากผู้แต่งคนก่อนหน้าและอาจถูกเขียนขึ้นเนื่องในโอกาสเดียวกัน หากเป็นเช่นนั้นจริง เพลงสดุดีบทนี้ก็จะเป็นของดาวิด เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยถ้อยคำเดียวกันกับที่ปิดท้ายบทก่อนหน้า **การสรรเสริญพระเยโฮวาห์คือหัวข้อหลักของเพลงศักดิ์สิทธิ์บทนี้**

สดด 33:1-3 เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยคำเตือนสติให้สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า **โอ ข้าแต่ท่านผู้ชอบธรรม จงเปรมปรีดีในพระเยโฮวาห์ การสรรเสริญนั้นควรแก่คนเที่ยงธรรม** ผู้ชอบธรรมถูกกำชับให้สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า แม้ดาวิดอาจไม่ได้ใช้คำว่า ‘คนชอบ

ธรรม' ในความหมายของพระคัมภีร์ใหม่ที่หมายถึงการถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรม การใช้คำๆนี้
ของเขาจริงๆแล้วก็มีความหมายเหมือนกับการเป็นคนติดตามของพระเจ้า เราไม่เพียงถูกกำชับ
ให้ชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น ดาวิดกล่าวชัดเจนด้วยว่ามันเป็นการเหมาะสมที่จะทำ
เช่นนั้น เขาใช้คำฮีบรูอีกคำหนึ่งซึ่งหมายถึงความชอบธรรม – **เที่ยงธรรม** (แปลมาจาก *ยาสาร์*)
ใจความสำคัญก็คือว่าเราถูกบัญชาให้ชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าถ้าเราเป็นคนเที่ยงธรรม

ในทำนองเดียวกัน ดาวิดกล่าวต่อไปว่า **2 จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์ด้วยพิณเขาคู่ จง**
ถวายนูตีแด่พระองค์ด้วยพิณใหญ่และพิณสิบสาย 3 จงร้องเพลงบทใหม่ถวายพระองค์ จงดีด
สายอย่างแคล่วคล่องพร้อมกับโห่ร้อง การชื่นชมยินดีของเราควรจะเป็นบทเพลงที่มีดนตรี
ประกอบด้วย หลายสิ่งปรากฏชัดเจนเกี่ยวกับดนตรีศักดิ์สิทธิ์ (นั่นคือ แบบคริสเตียน) (1) ผู้ฟัง
ประทับอยู่ในสวรรค์และไม่ไช้บนแผ่นดินโลก จุดสนใจหลักของดนตรีนมัสการคือ การ
สรรเสริญแด่พระเจ้าและไม่ไช้การให้ความบันเทิงมนุษย์ (2) เครื่องดนตรีต่างๆไม่เพียงถูกกล่าว
ถึงเท่านั้น พวกมันต้องถูกใช้ด้วย นี่หักล้างธรรมเนียมของกลุ่มคริสตจักรของพระคริสต์ (Church
of Christ) ที่กล่าวว่าไม่ควรใช้เครื่องดนตรี (3) เหล่านักดนตรีศักดิ์สิทธิ์ถูกสั่งให้เล่นอย่าง
แคล่วคล่อง นี่บอกเป็นนัยถึงการฝึกฝนและการทำให้ดีที่สุดตามความสามารถของตัวเอง ผู้ฟัง
ของพวกเขาหาใช่ใครอื่นนอกจากพระเจ้าเอง คำที่แปลเป็น **โห่ร้อง (เทรูวอห์)** มีความหมายด้วย
ว่า 'อย่างปิติยินดี' ซึ่งอาจเป็นความหมายที่ถูกต้องมากกว่า

สดด 33:4-5 เหตุเพิ่มเติมถูกให้ไว้เพื่อที่จะสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะ
พระวณะของพระเยโฮวาห์เที่ยงธรรม อุปนิสัยอันเที่ยงธรรมของพระเจ้าและพระวณะของ
พระองค์ถูกกล่าวถึง นอกจากนี้ **และบรรดาพระราชกิจของพระองค์ก็สำเร็จด้วยความจริง** คำที่
แปลเป็น **ความจริง (เอมูว์นาห์)** มีความหมายชั้นธรรมดามากที่สุดของมันว่า 'ความสัตย์ซื่อ' สิ่งใด
ก็ตามที่พระเจ้าทรงกระทำย่อมถูกกระทำในความจริงและความสัตย์ซื่อ นั่นถูกแสดงเป็นแบบ
อย่างในพระวณะอันชอบธรรมของพระองค์

ดังนั้น สิ่งก็ตามมาก็คือ 5 พระองค์ทรงรักความชอบธรรมและความยุติธรรม พระเจ้าทรงรักความชอบธรรม ดู เพลงสดุดี 11:7, 45:7, 146:11 และฮีบรู 1:8-9 คำที่แปลเป็นการพิพากษา (มิชพัท) มีความหมายด้วยว่า ‘ความยุติธรรม’ ซึ่งน่าจะใช่ความหมายตรงนี้ เพราะเหตุอุปนิสัยอันชอบธรรมและความรักที่มีต่อความชอบธรรมของพระเจ้า แผ่นดินโลกเต็มไปด้วยความดีของพระเยซูฮาวห์ ความดีย่อมหลั่งไหลมาจากความชอบธรรม เพราะว่าพระเจ้าทรงชอบธรรม มันจึงสำแดงตัวมันออกมาในความดีของพระองค์ทั่วแผ่นดินโลก ที่น่าสนใจด้วยก็คือคำที่แปลเป็น ความดี (เชเซค) เป็นคำฮีบรูอื่นๆที่หมายถึง ‘ความเมตตา’ มันมักถูกแปลเช่นนั้นๆในพระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์ ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องสรรเสริญพระองค์

สดด 33:6-7 อีกสาเหตุหนึ่งที่เราควรสรรเสริญพระองค์ก็คือว่า โดยพระวณะของพระเยซูฮาวห์ฟ้าสวรรค์ก็ถูกสร้างขึ้นมากับบริวารทั้งปวงก็ด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์ พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างสรรพสิ่ง มันสำคัญตรงที่ว่าเนื้อความตรงนี้ไม่ได้กล่าวว่าฟ้าสวรรค์ถูกมอบอำนาจโดยพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้า แต่พวกมันถูกสร้างขึ้นโดยพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้า นี่บอกเป็นนัยถึงการถูกสร้างขึ้นในทันที พระเจ้าไม่ต้องใช้เวลาหลายล้านปีเพื่อที่จะทำให้การเนรมิตสร้างของพระองค์สำเร็จ ดังที่ข้อ 9 จะหมายเหตุอย่างชัดเจน พระองค์ตรัสและมันก็สำเร็จ จักรवालถูกทำให้มีตัวตนขึ้นมาโดย “ลมพระโอษฐ์ของพระองค์”

ความคิดเดียวกันนี้คราวนี้ถูกประยุกต์ใช้กับการเนรมิตสร้างแผ่นดินโลกเอง 7 พระองค์ทรงรวบรวมน้ำทะเลไว้ด้วยกันเป็นกองใหญ่ และทรงเก็บที่ลึกลงในคลัง ดังที่ถูกพรรณนาไว้ในปฐมกาล 1:9-10 พระเจ้าทรงวางเขตกันทะเลไว้และทรงยกแผ่นดินแห้งขึ้นมาจากทะเลเหล่านั้น ความจริงที่สำคัญยิ่งก็คือว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้เนรมิตสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

สดด 33:8-9 ดังนั้น ให้แผ่นดินโลกทั้งสิ้นยำเกรงพระเยซูฮาวห์ ให้บรรดาชาวพิภพทั้งปวงยินดีถึงพรีงเพริตต่อพระองค์ เพราะพระราชกิจในการเนรมิตสร้างของพระเจ้า ประชากรทั้งสิ้นของแผ่นดินโลกจึงถูกกำชับให้ยำเกรงพระองค์และนบนาบเชื่อฟังพระองค์ 9 เพราะพระองค์ตรัส มันก็เกิดขึ้นมา พระองค์ทรงบัญชา มันก็ออกมา ตรงนี้คืออาวูธอันทรง

พลังที่สุดอย่างหนึ่งที่มีไว้ต่อสู้กับทฤษฎีวิวัฒนาการแบบเชื่อว่ามีพระเจ้า พระเจ้าไม่ได้ทรงใช้ เวลาหลายล้านปีเพื่อที่จะทำให้พระราชกิจในการเนรมิตสร้างของพระองค์สำเร็จ พระองค์ตรัส และมันก็เกิดขึ้นมา! โดยลมพระโอษฐ์ของพระองค์ฟ้าสวรรค์และแผ่นดิน โลกก็ถูกเนรมิตสร้าง ขึ้นมา! มันถูกสร้างขึ้นในทันทีด้วยพระวาระของพระองค์ในแต่ละวันของหกวันแห่งการเนรมิต สร้างนั้น

สดด 33:10-11 **ตรงกันข้าม พระเยโฮวาห์ทรงให้การปรึกษาของชาติต่างๆเปล่า ประโยชน์ พระองค์ทรงให้แผนงานของชนชาติทั้งหลายไร้ผล** แม้คนไม่นับถือพระเจ้าได้เสนอ แนวคิดวิวัฒนาการและคำสอนเท็จอื่นๆที่คล้ายกันมาตลอดหลายยุคสมัย พระเจ้าก็ทรงทำให้ ความคิดเหล่านั้นสูญเปล่า คำที่แปลเป็น แผนงาน (*มาช้สซาบาห์*) มีความหมายว่า ‘ความคิด ต่างๆ’, ‘ทฤษฎีต่างๆ’ หรือ ‘อุบายต่างๆ’ วิทยาศาสตร์และปรัชญาของมนุษย์ถูกเหนี่ยวรั้งโดย พระเจ้าซึ่งเป็นความหมายของคำที่แปลเป็น **ไร้ผล** (*นูว์*) แม้มนุษย์อาจพยายามมากเท่าไร ทฤษฎี หลักปรัชญาและวิทยาศาสตร์ต่างๆของเขาก็ย่อมเสื่อมสูญไปตามกาลเวลา พวกมันเป็นเหมือน คลื่นในทะเลที่ผ่านมาแล้วก็ผ่านไป

อย่างไรก็ตาม ที่ตรงกันข้ามก็คือ **11 คำปรึกษาของพระเยโฮวาห์ตั้งมั่นคงเป็นนิรันดร์** พระ ดำริในพระทัยของพระองค์อยู่ทุกชั่วอายุ แผนการและจุดประสงค์ต่างๆของพระเจ้านั้นอยู่ชั่ววัน รัันคร์ พวกมันไม่เสื่อมสูญไปพร้อมกาลเวลา คำที่แปลเป็น พระดำริ (*มาช้สซาบาห์*) เป็นคำเดียวกับที่ถูกแปลเป็น แผนงานในข้อที่แล้ว ขณะที่ทฤษฎีเหล่านั้นของมนุษย์เสื่อมสูญไป พระดำริ ต่างๆของพระเจ้ากลับคงอยู่เป็นนิรันดร์ พระองค์ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง พระประสงค์ของพระองค์ ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง พระวาระของพระองค์ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง สิ่งเหล่านี้ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง

สดด 33:12 **ดังนั้นดาวิดจึงป่าวร้องว่า ประชาชาติที่พระเจ้าของเขาคือพระเย โฮวาห์ก็เป็นสุข คือชนชาติซึ่งพระองค์ทรงเลือกสรรไว้เป็นมรดกของพระองค์** ดาวิดจึงตรัส ครอบถึงพื้นเพของตน เขาเป็นชนชาติที่พระเจ้าของพวกเขาชื่อพระเยโฮวาห์ พระเจ้าได้ทรงเลือก อิสราเอลให้เป็นมรดกพิเศษของพระองค์เองแล้ว แม้เราในปัจจุบันที่เป็นคริสเตียนคนต่างชาติไม่

ได้เป็นผู้รับอภิสิทธิ์นั้น โดยตรง ผ่านทางความเชื่อในพระคริสต์เราก็เป็นประชาชนของพระเจ้า และจึงเป็นทายาทที่ได้รับพันธสัญญาเหล่านั้นที่เป็นพระสัญญา

สดด 33:13-15 ดาวิดจึงใคร่ครวญเกี่ยวกับพระศนะของพระเจ้าที่มีต่อมนุษยชาติ พระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรจากฟ้าสวรรค์ พระองค์ทอดพระเนตรบุตรทั้งหลายของมนุษย์ 14 จากที่ซึ่งพระองค์ประทับพระองค์ทอดพระเนตรเหนือชาวแผ่นดินโลกทั้งสิ้น 15 คือพระองค์ ผู้ทรงประดิษฐ์จิตใจของเขาทั้งหลายทุกคน และทรงพิจารณากิจการของเขาทั้งหลายทั้งสิ้น การ ทรงทราบทุกสิ่งของพระเจ้าถูกกล่าวถึงตรงนี้ พระองค์ทรงทราบทุกสิ่งและทรงเห็นทุกสิ่ง ใจ ของมนุษยชาติก็ล้วนเหมือนกันทั้งสิ้น ดู เยเรมีย์ 17:9 พระเจ้าไม่เพียงมองเห็นความเปี่ยมด้วย บาปของใจมนุษย์ที่เป็นเหมือนกันหมดทุกคนเท่านั้น พระองค์ทรงทราบกิจการทุกอย่างของเรา ด้วย

สดด 33:16-17 เมื่อเห็นถึงการทรงทราบทุกสิ่งและการทรงดูฐานะทุกอย่าง ของพระเจ้าแล้ว ข้อสรุปนี้ก็ชัดเจน กองทัพใหญ่หาช่วยให้นักขัตริย์องค์หนึ่งองค์ใดรอดพ้นไปไม่ กำลังอันมากมายก็ไม่ช่วยนักรบให้พ้นได้ กองทัพใดหรือยอดมนุษย์คนใดก็เทียบไม่ได้กับฤทธิ์เดชของพระเจ้า ไม่มีผู้ใดหนีพ้นพระหัตถ์ของพระองค์ได้ 17 ม้าศึกจะเป็นที่หวังความปลอดภัย ก็หาไม่ กำลังมหาศาลของมันก็ช่วยให้รอดไม่ได้ ในอิสราเอลสมัยโบราณ ม้าถือว่าเป็นสุดยอด ของความแข็งแกร่งในการศึก กระนั้น ไม่มีม้าหรือสิ่งมีชีวิตอื่นใดสามารถช่วยให้พ้นจาก พระหัตถ์ของพระเจ้าได้ พระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างของพวกมัน

สดด 33:18-19 ตรงกันข้าม ดูเถิด พระเนตรของพระเยโฮวาห์อยู่เหนือผู้ที่ยำเกรง พระองค์ เหนือผู้ที่หวังในความเมตตาของพระองค์ นี่บอกเป็นนัยว่าพระเจ้าจะทรงเฝ้าดูแลและ ช่วยคนเหล่านั้นให้พ้นซึ่งเป็นผู้ที่ (1) ยำเกรงพระองค์และ (2) หวัง (นั่นคือ วางใจ) ในความ เมตตาของพระองค์ ความคิดที่คล้ายๆกันถูกพบในเพลงสดุดี 147:11 พระเจ้าทรงเข้าแทรกแซง เพื่อคนเหล่านั้นที่ยำเกรงพระองค์และที่วางใจพระองค์ พระองค์ทรงเฝ้าดูแลพวกเขาในระหว่าง นี้ กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ เมื่อประชาชนของพระเจ้ายำเกรงพระองค์และวางใจพระองค์ พระองค์

ก็ทรง 19 ช่วยจิตวิญญาณของเขาให้พ้นจากมัจจุราช และให้เขาดำรงชีวิตอยู่ได้ในเวลาสั้นๆ
อาหาร นี้ออกเป็นนัยถึงการพิทักษ์รักษาของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของพระองค์ พระองค์จะ
ทรงดูแลและเฝ้าระวังเหนือพวกเขา

สดด 33:20-21 ด้วยเหตุนี้ดาวิดจึงร้องประกาศว่า จิตวิญญาณของเราทั้งหลายรอ
คอยพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นความอุปถัมภ์และเป็นโล่ของเรา ความคิดที่แฝงอยู่ในการรอ
คอยของพระองค์ผู้เป็นเจ้าของคือ การวางใจพระองค์ จากนั้นก็รอคอยในระหว่างนี้ เมื่อเรายำเกรง
พระองค์ วางใจพระองค์และรอคอยพระองค์ พระองค์ก็ทรงกลายเป็น (1) ความอุปถัมภ์และ (2)
โล่ของเรา มีหลายแห่งในหนังสือเพลงสดุดีที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงถูกพรรณนาว่าเป็นความ
อุปถัมภ์ของประชาชนของพระองค์และโล่ของพวกเขา 21 เออ จิตใจของเราทั้งหลายยินดีใน
พระองค์ เพราะเราวางใจในพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์ ดาวิดจึงสารภาพว่าใจของประชาชน
ของพระเจ้าจะชื่นชมยินดีเมื่อพวกเขาได้วางใจพระองค์และพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์

สดด 33:22 ดาวิดจึงปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ด้วยคำทูลขอนี้ โอ ข้าแต่พระเยโฮ
วาห์ ขอความเมตตาของพระองค์จงอยู่เหนือข้าพระองค์ทั้งหลายตามที่ข้าพระองค์หวังใจใน
พระองค์ คำที่แปลเป็น หวังใจ (ยาบาล) เป็นการรวมกันของความคิดเหล่านี้: ‘การหวัง’, ‘การรอ
คอย’ และ ‘การวางใจ’ ความคิดแบบประสมกันก็คือ การหมายพึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า การรอคอย
พระองค์และการวางใจพระองค์ว่าจะทรงช่วยเหลือและช่วยให้พ้น การทำเช่นนี้ย่อมนำมาซึ่ง
ความเมตตาของพระองค์

ภาพรวมของเพลงสดุดี 34: ต่างจากเพลงสดุดีหลายบท ชื่อเรื่องของเพลงสดุดีบทที่ 34
พรรณนาชัดเจนว่ามันถูกเขียนขึ้นเนื่องใน โอกาสใด เพลงสดุดีของดาวิดเมื่อท่านทำเป็นบ้าต่อ
หน้าอาบีเมเลค พระองค์จึงขับไล่ท่านออกไปเสียและท่านก็ไป เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นใน 1 ซามู
เอล 21:1-15 (เราควรหมายเหตุไว้ว่าอาคิซ กษัตริย์เมืองกัท หลายครั้งถูกเรียกว่าอาบีเมเลคเช่น
กัน) ในข้อ 1-3 ดาวิดปฏิญาณว่าจะถวายสารภักแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและเชิญชวนคนอื่นๆ ให้

สรรเสริญพระองค์ ในข้อ 4-7 เขาเล่าประสบการณ์ของตน ในข้อ 8-10 ดาวิดเตือนสติบรรดาผู้ที่ตามทางของพระเจ้าให้มีความเชื่อที่หนักแน่น ในข้อ 11-14 เขาให้คำเตือนสติโดยตรง สุดท้ายผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จบท้ายด้วยคำสอนจากข้อ 15 จนถึงตอนจบ สเปอร์เจียนกล่าวว่าสิบข้อแรกเป็นเพลงสรรเสริญและสิบสองข้อสุดท้ายเป็นคำเทศนา

สดด 34:1-3 เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยการที่ดาวิดสรรเสริญพระเจ้า ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระเยโฮวาห์ตลอดไป คำสรรเสริญพระองค์อยู่ที่ปากข้าพเจ้าเรื่อยไป แม้เป็นเพลงสรรเสริญสดุดี ก็มีบทเรียนสำคัญอย่างหนึ่งซึ่งคงอยู่จนถึงวันนี้ คำสรรเสริญพระองค์ควรอยู่ในปากของเราเรื่อยไป

ดาวิดกล่าวต่อไปว่า **2** จิตใจของข้าพเจ้าจะโอ้อวดในพระเยโฮวาห์ คนที่เสี้ยมเจียมตัวจะฟังและยินดี คำที่แปลเป็น โอ้อวด (ฮาลาล) แม้ปกติแล้วมีความหมายว่า ‘สรรเสริญ’ ในโครงสร้างของมันตรงนี้ก็มีความหมายว่า ‘อวดอ้าง’ นี้เท่ากับดาวิดกล่าวว่าจิตใจของเขาจะอวดอ้างในองค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อคนที่ใจถ่อมจะได้ยินถึงการอวดอ้างในองค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาก็จะดีใจเช่นกัน

เนื้อหาส่วนนี้ปิดท้ายโดยการที่ดาวิดสั่งคนอื่นให้มาร่วมวงกันในการสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า **3** โอ เชิญโยพระเกียรติพระเยโฮวาห์พร้อมกับข้าพเจ้า ให้เราสรรเสริญพระนามของพระองค์ด้วยกัน คำกำชับนั้นยังมีอยู่จนถึงวันนี้ เราถูกสั่งโดยพระคัมภีร์ให้ยกพระเกียรติและยกชูองค์พระผู้เป็นเจ้า ที่ว่าสิ่งนี้ต้องถูกกระทำเป็นกลุ่มก็สื่อถึงการนมัสการเป็นหมู่คณะ (เป็นกลุ่ม) ดังนั้นส่วนหนึ่งของการร่วมประชุมกันของคริสตจักรจึงควรเป็นเพื่อการนมัสการ

สดด 34:4-5 คราวนี้ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ตรัสตรงถึงประสบการณ์ของตนเองและการช่วยให้พ้นของพระเจ้า ข้าพเจ้าได้แสวงพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงฟังข้าพเจ้า และทรงช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากความกลัวทั้งสิ้นของข้าพเจ้า ในวิกฤติที่ก่อตัวขึ้นที่เมืองกัทต่อหน้าอาบีเมเลค ดาวิดไม่มีที่พึ่งอื่นนอกจากแสวงหาความช่วยเหลือของพระเจ้า ในชั่วโมงนั้นแห่งความท้อใจและความทุกข์ลำบาก พระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเขาและทรงช่วยเขาให้พ้น

หนึ่งในข้อดีแสนวิเศษเหล่านั้นของการไว้วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างสุดจิตสุดใจก็คือว่า มันทำให้ความกลัวของเราสลายไป คาวิดให้การเกี่ยวกับเรื่องนั้นได้จากประสบการณ์ที่เจอมา กับตัว

คาวิดไม่เพียงให้การได้ถึงการช่วยให้พ้นของพระเจ้าเท่านั้น แต่คราวนี้เขาพูดแทนคนอื่น ๆ ด้วย 5 เขาทั้งหลายเพ่งดูพระองค์ และบิกบาน หน้าตาของเขาจึงไม่ต้องอาย เขาทั้งหลายที่ว่านี้อาจเป็น คนที่เสียมียมตัวของข้อ 2 เมื่อประชาชนของพระเจ้าเพ่งดูพระองค์ในความทุกข์ใจของตน ใบหน้าของพวกเขา ก็จะแจ่มใส คำที่แปลเป็นอาย (ซาเฟอร์) มีความหมายด้วยว่า ‘สับสน’, ‘ขายหน้า’ หรือ ‘ผิดหวัง’ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าเมื่อเราหันมาหาพระองค์และเพ่งมองดูพระองค์ (นั่นคือ วางใจพระองค์) เราก็จะไม่สับสนหรือผิดหวัง

สดด 34:6 คาวิดจึงเอาความคิดนี้ไปสู่อัศจรรย์ของมัน คนจนคนนี้ร้องทูล และพระเยโฮวาห์ทรงสดับ และทรงช่วยเขาให้พ้นจากความยากลำบากทั้งสิ้นของเขา ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เรียกตัวเองในบุคคลที่สาม (“คนจนคนนี้”) เมื่อเราร้องทูลต่อพระเจ้าในคำอธิษฐาน พระเจ้าก็ทรงสดับฟังเขาและทรงช่วยเขาให้พ้นจากความทุกข์ลำบากที่เขาเผชิญอยู่ นี่ยังเป็นจริงอยู่เหมือนเดิมจนถึงวันนี้

สดด 34:7 คราวนี้คาวิดกล่าวถึงความจริงหนึ่งที่เชื่อมโยงกัน ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ได้ตั้งค่ายล้อมบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระองค์ และช่วยเขาทั้งหลายให้รอด วดี ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ปรากฏหกสิบสี่ครั้งในพระคัมภีร์ นี่เป็นการปรากฏของมันครั้งแรกในหนังสือเพลงสดุดี ในบางโอกาส ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าหมายถึงพระคริสต์เอง ในคราวอื่นๆ มันหมายถึงทูตสวรรค์พิเศษองค์หนึ่งที่ถูกส่งมาโดยพระองค์ ไม่เป็นที่แน่ชัดว่าตรงนี้หมายถึงอันไหน แต่สิ่งที่ปรากฏชัดเจนก็คือว่า พระเจ้าจะทรงปกป้องและทรงช่วยคนเหล่านั้นที่ยำเกรงพระองค์ให้พ้น (หลักการเรื่องทูตสวรรค์ผู้พิทักษ์ประจำตัวเราอาจถูกสื่อถึงตรงนี้ด้วย) ภาพประกอบหนึ่งที่ชัดเจนของความจริงนี้คือตอนที่พระเจ้าทรงช่วยเอลิชาให้พ้นที่โคธาน ดู 2 พงศ์กัษัตริย์ 6:13-17 ตรงนั้นพลโยธาทูตสวรรค์หมู่หนึ่งตั้งค่ายล้อมผู้พยากรณ์ท่านนี้ซึ่งถูก

ปัญหาเรื้อรังจริงๆ ที่อยู่ที่นี่คือพระสัญญาที่ยิ่งใหญ่ข้อหนึ่งสำหรับคนเหล่านั้นที่ยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงสัญญาแล้วว่าจะช่วยพวกเขาให้พ้นในยามวิกฤติ

สดด 34:8 ความจริงที่ยิ่งใหญ่อีกประการหนึ่งถูกนำเสนอ **โอ ขอเชิญชิมดู** แล้วจะเห็นว่าพระเยโฮวาห์ประเสริฐ ความคิดของ “ชิมดู” ก็คือ จงหยุดและตระหนักถึงความดีของพระเจ้า จงพิจารณามัน จงมีประสบการณ์กับมัน คำพูดเปรียบเทียบของการชิมก็เหมาะสมที่สุด เมื่อเรามีประสบการณ์กับความดีของพระเจ้าแล้ว เราจึงสามารถเข้าใจมันได้อย่างแท้จริง พระองค์ทรงประเสริฐ! ปัญหาของเราก็คือว่า เราไม่หยุดชั่วครู่เพื่อที่จะมีส่วนร่วมในมัน

แต่ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าอีกถูกนำเสนอ **คนที่วางใจในพระองค์ก็เป็นสุข** มีความเชื่อมโยงกันโดยตรงระหว่างการวางใจขององค์พระผู้เป็นเจ้ากับการถูกอวยพรโดยพระองค์ การดำเนินชีวิตโดยความเชื่อคือหนทางหนึ่งอย่างแท้จริงที่นำไปสู่การอวยพรของพระเจ้า (หนทางอื่นๆคือความเชื่อฟังและการดำเนินชีวิตอย่างเที่ยงธรรม) เมื่อเราวางใจพระองค์สำหรับความต้องการแต่ละอย่างและการตัดสินใจแต่ละครั้งในชีวิต พระเจ้าก็ทรงสัญญาแล้วว่า จะอวยพร ความจริงที่คล้ายกันถูกพบในเพลงสดุดี 2:12, 40:4 และ 84:12 นอกจากนี้ คำที่แปลเป็น **เป็นสุข (เอเซอร์)** มีความหมายด้วยการถูกทำให้มีความสุข แม้ทีเดียวก่อน การอวยพรของพระเจ้าย่อมนำมาซึ่งความสุข ชาวโลกมักเสาะแสวงหาโลแห่งความสุข ณ ปลายสายรุ้งและไม่เคยพบมันเลย อย่างไรก็ตาม การได้รับพรแห่งความสุขที่แท้จริงส่วนหนึ่งก็ถูกพบในการวางใจพระองค์ตลอดวิถีทางแห่งชีวิต

ดาวิดทำให้ตัวเองเดือดร้อนอย่างหนักโดยการไปยังเมืองกัท กระนั้นเมื่อเขากลับมาสู่การวางใจองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับการช่วยให้พ้นจากซาอูล เขาก็พบการได้รับพรแห่งความสุขที่เขาแสวงหา (ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่เมืองกัท ดาวิดเริ่มรู้สึกท้อใจเพราะการไล่ล่าไม่ลดละของซาอูล ด้วยความสิ้นหวังเขาจึงยอมแพ้และไปหลบภัยอยู่กับอาคิซ กษัตริย์ผู้นับถือพระต่างค้ำแห่งเมืองกัท ชั่วระยะหนึ่งเขาจัดการปัญหาด้วยตัวเองและทำให้ตัวเองเดือดร้อน เมื่อเขาหันมาพึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อที่จะได้รับการช่วยให้พ้นเท่านั้น เขาก็พบสถานที่แห่งการอวยพรของพระเจ้า)

สดด 34:9-10

ดาวิดจึงกำชับผู้อ่านของเขาให้ปฏิบัติตามแบบอย่างของเขา โอ

ท่านวิสุทธิชนทั้งหลายของพระองค์ จงยำเกรงพระเยโฮวาห์ เพราะผู้ที่ยำเกรงพระองค์ไม่
ขาดแคลน พระพรยิ่งใหญ่อีกประการหนึ่งสำหรับการยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าถูกกล่าวถึง เมื่อ
ประชาชนของพระเจ้ายำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า พระวาทะของพระองค์ก็สัญญาว่าพวกเขาจะไม่
ขัดสน คำที่แปลเป็น ขาดแคลน (มัก โควร์) มีความหมายว่า 'ขัดสน' เมื่อเรายำเกรงพระองค์
พระเจาก็ทรงสัญญาแล้วว่าเราจะไม่ขัดสน เงื่อนไขที่สำคัญประการหนึ่งสำหรับการที่พระองค์
ทรงตอบสนองความต้องการต่างๆของเราจึงถูกนำเสนอ มีหลายสิ่งถูกกล่าวถึงตรงนี้ได้เกี่ยวกับ
ความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า อย่างไรก็ตาม สุภาษิต 16:6 ก็สรุปมันได้เป็นอย่างดี "และคนหลีกเลี่ยง
ความชั่วร้ายได้โดยความยำเกรงพระเยโฮวาห์"

ความคิดนี้ถูกขยายความเพิ่มเติมอีก 10 เหล่าถึงโทหนุ่มยังขาดแคลนและหิวโหย แต่
บรรดาผู้ที่แสวงหาพระเยโฮวาห์จะไม่ขาดของดีใดๆ ในโลกของธรรมชาติแม้แต่สัตว์ที่ทรงพลัง
อย่างสิงโตก็ประสบความสำเร็จอย่างไรก็ตาม "แต่บรรดาผู้ที่แสวงหาพระเยโฮวาห์จะไม่ขาด
ของดีใดๆ" ความคิดนี้สอดคล้องอย่างใกล้ชิดกับของมัทธิว 6:33 และลูกา 12:31 เมื่อเราแสวงหา
องค์พระผู้เป็นเจ้าและสิ่งต่างๆของพระเจ้า พระองค์ก็ทรงสัญญาแล้วว่าจะเลี้ยงดู นี่บอกเป็นนัย
อีกครั้งถึงความคิดเรื่องการดำเนินชีวิตโดยความเชื่อ การไปหาพระองค์ในคำอธิษฐานเกี่ยวกับ
ความต้องการใดๆในชีวิตของเราคือการดำเนินชีวิตโดยความเชื่อ ดังนั้น เมื่อเรายำเกรงพระองค์
และแสวงหาพระองค์สำหรับความต้องการต่างๆของเรา พระองค์ก็ทรงสัญญาแล้วว่าจะเลี้ยงดู ที่
อยู่ในที่นี้คือพระสัญญาต่างๆที่ชัดเจนซึ่งเราอ้างได้โดยคำอธิษฐานในยามที่ต้องการ

สดด 34:11-14

เกรงว่าผู้ใดจะไม่แน่ใจว่าความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าหมายถึง

ความว่าอะไร ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงหยุดชั่วคราวเพื่อยกตัวอย่างต่างๆ บุตรทั้งหลายเอ๋ย มาเถิด
มาฟังเรา เราจะสอนเจ้าถึงความเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ ดาวิดจึงเชิญชวนเด็กๆที่อยู่ใกล้ให้มาฟัง
บทเรียนหนึ่งจากเขา มันเกี่ยวกับความเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ 12 มนุษย์คนใดผู้ปรารถนาชีวิต
และรักวันคืนทั้งหลาย เพื่อเขาจะได้เห็นของดี ความเต็มเปี่ยมของชีวิต การมีอายุยืนยาว และชีวิต
ที่เชื่อด้วยสิ่งดีๆคือวิธีหนึ่งอันมหัศจรรย์ที่จะพรรณนาถึงการได้รับพระพร กล่าวโดยสรุป ดาวิดถาม

ว่า ใครอยากได้รับการอวยพรในชีวิตนี้บ้าง? ใครอยากมีชีวิตที่เต็มเปี่ยม บริบูรณ์และยืนยาวโดยเจอสั่งสัญญาเยอะเยอะบ้าง?

คำตอบต่อคำถามนั้นอยู่ในข้อความต่อไปนี้ **13 จงระวังลึนของเจ้าจากความชั่ว และอย่าให้ริมฝีปากพูดเป็นอุบายล่อลวง** เรื่องของลึนถูกพูดถึง มีอวัยวะไม่กี่ส่วนของร่างกายเราที่ชอบทำบาปมากไปกว่าลึน หนึ่งในอันตรายที่ร้ายแรงที่สุดที่มีอยู่ในลึนก็คือการที่มันคลบตะแลง นั่นคือความหมายของคำที่แปลเป็น **อุบายล่อลวง (มิมมาห์)** ตรงกันข้าม ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เตือนสติเราให้เชื่อตรงสุดๆกับลึนของเรา ถ้าเราอยากได้การอวยพรของพระเจ้าในชีวิตของเรา มันก็เริ่มต้นด้วยการใช้ลึนของเราอย่างเชื่อตรงและชอบธรรม

ดาวิดสั่งเพิ่มเติมอีกว่า **14 จงหนีความชั่ว และกระทำความดี แสวงหาความสุขและดำเนินตามนั้น** การหนีจากความชั่วหาใช่ใดอื่นนอกจากหลักการเรื่องการแยกออก ดู เพลงสดุดี 1:1 และ 2 โครินธ์ 6:14-18 เรายังถูกกำชับให้กระทำความดีด้วย บ่อยครั้งมีเหตุการณ์ต่างๆเกิดขึ้นในชีวิตซึ่งการกระทบกระทั่งอาจปะทุจนกลายเป็นการทะเลาะวิวาทและการต่อสู้ ดาวิดสั่งอีกว่าจง “แสวงหาความสุขและดำเนินตามนั้น” ไม่บ่อยนักที่การทะเลาะวิวาทจะสะท้อนให้เห็นน้ำพระทัยของพระเจ้า

หลักการที่ยิ่งใหญ่กว่าของหลายข้อก่อนหน้านี้นี้ก็คือหลักการเรื่องความชอบธรรม การระวังลึนของเราและการเป็นคนเชื่อตรงกับมันคือความชอบธรรมขั้นพื้นฐาน การหลีกเลี่ยงความบาปและความชั่วร้ายคือความชอบธรรม การทำความดีคือความชอบธรรม การแสวงหาความสุขมากกว่าการปะทะกันคือความชอบธรรม (มันยังเป็นสติปัญญาอันแข็งแกร่งด้วย) การดำเนินชีวิตโดยความเชื่อคือความชอบธรรม และบริบทนี้ก็บ่งบอกชัดเจนว่าทั้งหมดนี้คือส่วนหนึ่งของการยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า

สดด 34:15-16 จุศสนใจหลักของเพลงสดุดีบทนี้จึงเปลี่ยนอย่างแยกออกจาก การดำเนินชีวิตโดยความเชื่อและการยำเกรงพระเจ้าไปยังความชอบธรรม **พระเนตรของพระเยโฮวาห์เห็นคนชอบธรรม และพระกรรมของพระองค์สถับคำอ้อนวอนของเขา** เห็นได้ชัดว่า

พระเจ้าทรงเฝ้าดูแลคนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิตอย่างเที่ยงธรรม ดู เพลงสดุดี 5:12 และ 11:7 นอกจากนี้ ในที่นี้คือพระสัญญาขั้นพื้นฐานที่ชัดเจนสำหรับคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ พระเจ้าจะทรงใส่พระทัยและสดับฟังคำอธิษฐานของคนเหล่านั้นที่เที่ยงธรรมต่อพระพักตร์พระองค์ หลักการเดียวกันนี้ถูกนำเสนออย่างชัดเจนในสุภาษิต 15:8 และ 29 นอกจากนี้ เปโตรยกคำพูดจากข้อความตอนนี้ใน 1 เปโตร 3:12 เพื่อนำเสนอประเด็นเดียวกัน แม้เราเป็นคนชอบธรรมแล้ว ในตำแหน่งของเราในพระคริสต์ เราก็ถูกบัญชาให้ดำเนินชีวิตสู่ความชอบธรรมหลังจากนั้นด้วย (1 เปโตร 2:24) เมื่อเราทำเช่นนั้น เราก็ทำให้ตัวเองอยู่ในตำแหน่งที่พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐาน พระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของผู้เที่ยงธรรม

อย่างไรก็ตาม ที่ตรงข้ามกันอย่างชัดเจนก็คือว่า **16 พระพักตร์ของพระเยโฮวาห์ตั้งต่อผู้** กับคนทั้งหลายที่ทำความชั่ว เพื่อจะตัดการระลึกถึงเขาเสียจากแผ่นดินโลก นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าจะทรงเมินเฉยคำอธิษฐานของ “คนทั้งหลายที่ทำความชั่ว” คนเหล่านั้นที่ชีวิตของพวกเขา มีความบาปเป็นลักษณะเฉพาะตัวเมื่อเผชิญกับวิกฤติในชีวิตก็อาจลองอธิษฐานขอต่อพระเจ้าอย่างเร่งด่วน แต่พวกเขาจะผิดหวังที่มันจะไม่ได้ผล พระเจ้าไม่ทรงใส่พระทัยต่อคำอธิษฐานของคนเหล่านั้นที่ชีวิตของพวกเขา มีความบาปเป็นลักษณะเฉพาะตัว ดู อีสายห์ 59:1-2 และ เพลงสดุดี 66:18 ยิ่งกว่านั้น พระเจ้ากลับทรงสัญญาว่าพระองค์จะทรงจัดการกับพวกเขาในการพิพากษา สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “เกียรติยศของพวกเขาจะถูกเปลี่ยนเป็นความอับอาย ชื่อของพวกเขาจะถูกลืมหือถูกกล่าวหา ความพินาศสิ้นเชิงจะเป็นส่วนของคนอธรรมทั้งปวง” ดังที่ดาวิดจะเขียนใน เพลงสดุดี 58:11 “แน่แล้ว มีบาปเหนือใจให้แก่คนชอบธรรม แน่แล้ว มีพระเจ้าผู้ทรงพิพากษาโลก”

สดด 34:17-18 หลักการเหล่านั้นสำหรับคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบถูกนำเสนอต่อไป เมื่อคนชอบธรรมร้องทูลขอ พระเยโฮวาห์ทรงสดับและทรงช่วยเขาให้พ้นจากความยากลำบากทั้งสิ้นของเขา แม้คำว่า *คนชอบธรรม* เป็นคำที่ถูกใส่เข้ามาและถูกหมายเหตุดูว่าเป็นเช่นนั้น โดยตัวอักษรเพียงในฉบับภาษาอังกฤษ คำที่มาก่อนหน้าก็ชัดเจนว่าเป็นคนชอบธรรมของข้อ 15 ดาวิดจึงใส่รายละเอียดเพิ่มเติมเข้าไปของคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบสำหรับคนที่มิมีชีวิตเที่ยง

ธรรม พระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของพวกเขาและตอบพวกเขา พระองค์ทรงทำเช่นนั้น โดยการช่วยพวกเขาให้พ้นจากวิกฤติต่างๆแห่งชีวิต อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ชัดเจนก็คือการช่วยให้พ้นดังกล่าวมีพื้นฐานอยู่บนคำอธิษฐานของคนชอบธรรม เมื่อพวกเขาทำให้ตัวเองอยู่ในจุดที่ 'พระเจ้าจะทรงฟังคำอธิษฐาน' โดยการดำเนินชีวิตของตนอย่างเที่ยงธรรม พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าจะฟังคำอธิษฐานของพวกเขาและช่วยพวกเขาให้พ้นจากวิกฤติที่อยู่ต่อหน้าพวกเขา

นอกจากนี้ 18 พระเยโฮวาห์ทรงอยู่ใกล้ผู้ที่จิตใจฟกช้ำและทรงช่วยผู้ที่จิตใจสำนึกผิดให้รอด พระเจ้าทรงใส่พระทัยเป็นพิเศษต่อคนเหล่านั้นที่ใจของพวกเขาฟกช้ำ พระองค์จะทรงอยู่ใกล้พวกเขาเป็นพิเศษ ช่างเป็นพระสัญญาอันมีค่าในยามเผชิญความสูญเสียครั้งใหญ่! ที่บอกเป็นนัยในบริบทที่ใหญ่กว่าก็คือว่าพระเจ้าจะทรงสดับฟังคำอธิษฐานของคนเหล่านั้น ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าได้ทรงสัญญาแล้วว่าจะทรงช่วยคนเหล่านั้นที่ “จิตใจสำนึกผิด” ให้รอด คำที่แปลเป็นสำนึกผิด (ดักคา) หมายถึงการถูกบดขยี้จนกลายเป็นผงธุลีหรือต่ำพอกๆกับผงธุลี เมื่อความเยอหยิ่งแห่งใจของเราถูกบดขยี้และเราเป็นเหมือนผงธุลีในจิตวิญญาณของเรา พระเจ้าก็จะทรงช่วยให้รอดในตอนนั้น นี่เป็นความจริงไม่เพียงในเรื่องความรอดฝ่ายวิญญาณเท่านั้น แต่การช่วยให้พ้นแบบชั่วคราวด้วย พระเจ้าทรงรังเกียจใจที่เยอหยิ่งแต่ทรงเข้าใกล้คนเหล่านั้นที่มีใจสำนึกผิด พระองค์ทรงช่วยให้รอดและทรงช่วยผู้ที่ใจสำนึกผิดให้พ้น ดังนั้นอีกหลักการหนึ่งสำหรับคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบและการอวยพรของพระเจ้าจึงถูกเสริมเข้ากับเพลงสดุดีแสนวิเศษบทนี้ พระเจ้าจะทรงอวยพรและเลี้ยงดูคนเหล่านั้นที่ยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า วางใจพระองค์ แสวงหาพระองค์และทำสิ่งที่ถูกต้องต่อพระพักตร์พระองค์ พระองค์จะทรงช่วยเหลือคนเหล่านั้นที่มีใจสำนึกผิดด้วย

ที่บอกเป็นนัยในบริบทที่ใหญ่กว่าของเพลงสดุดีบทนี้ก็คือ ตอนที่ดาวิดมายังเมืองกัท ในช่วงเวลาที่ความเชื่ออ่อนแอ เขาแสวงหาความช่วยเหลือของมนุษย์แทนที่จะพึ่งพระเจ้า อย่างไรก็ตาม วิกฤติที่เขาเจออย่างฉับพลันนั้นก็บังคับให้เขาต้องถ่อมตัวลงด้วยใจสำนึกผิดต่อพระพักตร์พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงช่วยเขาให้พ้น

สดด 34:19

ความคิดหนึ่งที่จะเชื่อมโยงกันถูกเพิ่มเข้าไป **คนชอบธรรมนั้นถูกข่ม**

ใจหลายอย่าง แต่พระเยโฮวาห์ทรงช่วยเหลือเขาออกมาให้พ้นหมด ความจริงอันลึกซึ้งสองประการถูกนำเสนอ (1) ไม่มีคำถามเลยว่ามีใจหลายอย่างสำหรับคนเหล่านั้นที่พยายามทำสิ่งที่ถูกต้อง คำที่แปลเป็น **ถูกข่มใจหลายอย่าง (ราห์)** เป็นคำฮีบรูพหูพจน์ที่หมายถึง 'ความชั่วร้าย' ในบริบทนี้ ความหมายก็คือ 'ความทุกข์ลำบาก' แน่ทีเดียว บ่อยครั้งมีความทุกข์ลำบากสำหรับการยืนหยัดเพื่อสิ่งที่ถูกต้องและการพยายามทำสิ่งที่ถูกต้อง อย่างไรก็ตาม (2) องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเหลือคนเหล่านั้นที่พยายามดำเนินชีวิตเช่นนั้นให้พ้น พระเจ้าทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นจากความทุกข์ลำบากโดยเฉพาะเมื่อพวกเขาพยายามทำสิ่งที่ถูกต้อง ไม่ว่าจะต้องแลกด้วยอะไรก็ตาม พระคัมภีร์เต็มไปด้วยภาพประกอบต่างๆของหลักการนี้ ไม่ว่าจะเป็นโยเซฟในอียิปต์หรือดาเนียลในบาบิโลน พระเจ้าทรงอวยพรผู้ชอบธรรม

สดด 34:20

ในบริบทเดียวกันนี้ คำพยากรณ์หนึ่งที่ชัดเจนเกี่ยวกับองค์พระผู้

เป็นเจ้าของเราถูกนำเสนอ **พระองค์ทรงรักษากระดูกเขาไว้ทั้งหมด ไม่หักสักรั้วเดียว** ในบริบทโดยตรงนี้ หลักการกว้างๆก็คือว่า พระเจ้าจะทรงปกป้องผู้ชอบธรรม (มีข้อยกเว้นต่างๆที่ชัดเจนของความจริงข้อนี้เมื่อพระเจ้าทรงอนุญาตให้ประชาชนของพระองค์ถูกข่มเหงและถึงขั้นพลีชีพ – สิทธิพิเศษอย่างหนึ่งซึ่งจะได้รับบำเหน็จอย่างบริบูรณ์ในสวรรค์) อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราที่ถูกกระทำอย่างชัดเจนในยอห์น 19:36 พระเยซูทรงเป็นผู้ชอบธรรมอย่างแท้จริง และแม้ทรงถูกตรึงกางเขน พระเจ้าก็ทรงป้องกันมิให้กระดูกหักสักซี่เดียวของพระกายอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์หักเสีย อย่างไรก็ตาม ความจริงอันยิ่งใหญ่ก็คือเรื่องของการปกป้องของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของพระองค์ โดยเฉพาะเมื่อพวกเขาดำเนินอย่างชอบธรรมต่อพระพักตร์พระองค์

สดด 34:21

ตรงกันข้าม **ความชั่วจะสังหารคนชั่ว และคนทั้งหลายที่เกลียดชัง**

คนชอบธรรมจะสาบสูญไป แม้คนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิตในความบาปอาจดูเหมือนเจริญขึ้นในขณะนี้และได้เปรียบ กระนั้นวันของพวกเขาก็กำลังจะมา ความทุกข์ลำบากจะตามทันพวกเขาในที่สุดและฆ่าพวกเขาด้วยซ้ำ นอกจากนี้ คนเหล่านั้นที่เกลียดชังคนชอบธรรมจะถูกทิ้งไว้ให้

เหี่ยวแห้งตาย คำที่แปลเป็น **สาบสูญไป (อาซาม)** มีความหมายตรงตัวว่าความผิดและการพิพากษาที่ตามมา นี่บอกเป็นนัยถึงจุดจบอันว่างเปล่าของคนอธรรม

สดด 34:22 เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยพระสัญญาแสนวิเศษอีกสองประการ พระเยโฮวาห์ทรงไถ่ชีวิตผู้รับใช้ของพระองค์ คำที่แปลเป็น **ไถ่ (ปาดาคห์)** ในบริบทนี้ไม่น่าจะหมายถึงการไถ่จิตวิญญาณของเรา ตรงกันข้ามคำๆนี้มีความหมายได้คำว่า 'ถูกกู้ภัย' หรือ 'ถูกช่วยให้พ้น' ประเด็นหลักของเนื้อหาส่วนหลังของเพลงสดุดีบทนี้ก็คือว่า พระเจ้าทรงช่วยคนเหล่านั้นที่วางใจพระองค์ แสวงหาพระองค์ ยำเกรงพระองค์และดำเนินชีวิตอย่างเที่ยงธรรมต่อพระพักตร์พระองค์ให้พ้น ความคิดนั้นถูกนำเสนออย่างสละสลวยอีกครั้งตรงนี้ ความคิดที่สองก็สรุปย่อความจริงอันยิ่งใหญ่อีกประการของเพลงสดุดีบทนี้ **และไม่มีผู้ใดที่วางใจในพระองค์แล้วจะต้องสาบสูญไป** อีกครั้งที่คำที่แปลเป็น **สาบสูญไป (อาซาม)** หมายถึงการมีความผิด จงสรรเสริญพระเจ้า เมื่อเราวางใจพระองค์ ความผิดบาปของเราก็ถูกยกให้เป็นของพระเยซูผู้ทรงแบกรับมันบนกางเขนนั้น ความวางใจในพระเยโฮวาห์พระเจ้าจะนำมาซึ่งการช่วยให้พ้นและความรอดของพระองค์

ภาพรวมของเพลงสดุดี 35: เพลงสดุดีที่ยาวเหยียดบทนี้อาจถูกเขียนขึ้นในตอนเช้าอูลไถ่ล่าคาวิดแบบขึ้นเขาลงห้วย มันอาจอ้างอิงโดยเฉพาะเจาะจงถึง 1 ซามูเอล 24 ซึ่งเป็นตอนที่คาวิดหลบอยู่ในถ้ำๆหนึ่งที่เอนเกติและซาอูลท่องเข้ามาในถ้ำเดียวกันนั้น คาวิดจะฆ่าซาอูลก็ทำได้ในตอนนั้น แต่เขาไม่ทำ เพลงสดุดีบทนี้มีสามส่วนโดยแต่ละส่วนประกอบด้วยคำร้องทุกข์ คำอธิษฐาน และคำสัญญาว่าจะสรรเสริญ รูปแบบนี้ถูกทำซ้ำสามครั้งใน 35:1-10, 35:11-18 และ 35:19-28

สดด 35:1-3 เมื่อคาวิดครุ่นคิดเกี่ยวกับการข่มเหงอันอับยติธรรมซึ่งมีต่อเขา เขาก็ร้องออกมาว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงผจญผู้ที่ผจญข้าพระองค์ ขอทรงสู้รบผู้ที่รบกับข้าพระองค์ แทนที่จะเอาคืนแม้ในยามที่เขามีโอกาสทองที่จะทำเช่นนั้นได้ คาวิดกลับฝากเรื่องนี้ไว้

กับองค์พระผู้เป็นเจ้า เขาขอร้องพระเจ้าให้ทรงจัดการกับเหล่าศัตรูของเขา เขากล่าวความคิดนั้นต่อไปว่า 2 ขอทรงถือโล่และดั่ง และทรงลุกขึ้นช่วยข้าพระองค์ 3 ขอทรงเตรียมหอกและขวาน ศิกู้ผู้ข่มเหงข้าพระองค์ แทนที่จะจัดการปัญหาด้วยตัวเอง ดาวิดฝากเรื่องนี้ไว้กับพระเจ้า เขาปิดท้ายการร้องทูลนี้ด้วยคำทูลขอว่า ขอตรัสกับจิตใจของข้าพระองค์ว่า "เราเป็นผู้ช่วยให้รอดของเจ้า" ดาวิดขอการให้ความมั่นใจจากพระเจ้าว่าพระองค์จะทรงช่วยเขาให้พ้น

สดด 35:4-6 คราวนี้เพลงสดุดีบทนี้เปลี่ยนไปยังคำอธิษฐานแบบแข่งสาป โดยขอร้องพระเจ้าให้ทรงพิพากษาบรรดาศัตรูที่อยู่ธรรมของเขา ผู้ที่แสวงชีวิตของข้าพระองค์นั้น ขอให้เขาได้ตายและอัปยศ ผู้ที่ประดิดฐ์ความชั่วต่อข้าพระองค์นั้น ขอทรงให้เขากลับไปและอดสู 5 ขอให้เขาเป็นเหมือนแกลบต่อหน้าลม และขอให้ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์จับไล่ตามเขาไป ดาวิดขอร้องพระเจ้าให้ทรงจัดการกับบรรดาศัตรูของเขา ในกรณีนี้มันน่าจะเป็นซาอูลและสมุนของเขา ดาวิดถึงขนาดขอให้ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าไล่ล่าพวกเขาเลยด้วยซ้ำ ความคิดนั้นถูกขยายความเพิ่มเติม 6 ขอให้ทางของเขามืดและลื่น และขอให้ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ข่มเหงพวกเขา

สดด 35:7-8 ดาวิดหยุดชั่วคราวเพื่ออธิบายคดีของตน เพราะเขาเอาข้ายซ่อนดักข้าพระองค์ไว้อย่างไม่มีเหตุ เขาขุดหลุมพรางเอาชีวิตข้าพระองค์อย่างไม่มีเรื่อง ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ใช้ภาพเปรียบของข้ายที่ซ่อนไว้ใต้หลุมพรางเพื่อพรรณนาถึงการที่เหล่าศัตรูของเขาแสวงหาชีวิตของเขา พวกเขาทำเช่นนั้นอย่างอยู่ธรรม ดังนั้นดาวิดจึงขอร้องพระเจ้าอีกครั้งให้ทรงเล่นงานพวกเขา 8 ขอให้ความพินาศมาถึงเขาอย่างไม่รู้ตัว และขอให้ข้ายที่เขาซ่อนไว้นั้นติดเขาเองและให้เขาติดข้ายพินาศเอง ความจริงอันยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าแทนที่จะหาทางแก้เผ็ดซาอูล ดาวิดกลับฝากเขาไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อที่จะจัดการกับเขาในวิธีอันสมบูรณ์แบบของพระองค์

สดด 35:9-10 เมื่อพิจารณาว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเขาให้พ้นอย่างแน่นอน ดาวิดจึงปฏิญาณว่า แล้วจิตวิญญาณของข้าพระองค์จะเปรมปรีดีในพระเยโฮวาห์ ถึงตลอดอยู่ในการช่วยให้

รอดของพระองค์ คำที่แปลเป็น การช่วยให้รอด (เยชูวอาห์) ในบริบทนี้อาจหมายถึงการที่พระเจ้าทรงช่วยดาวิดให้พ้นจากซาอูล เขาสัญญาว่าจะชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า อย่างไรก็ตาม ความรอดฝ่ายวิญญาณชั่วนิรันดร์ของพระเจ้าอาจอยู่ในความคิดของดาวิดครั้งนี้ด้วย กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ คำสัญญาว่าจะสรรเสริญของดาวิดก็คือว่า 10 กระดูกทั้งสิ้นของข้าพระองค์จะกล่าวว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ มีผู้ใดเหมือนพระองค์ พระองค์ผู้ทรงช่วยคนยากจนให้พ้นจากผู้ที่เข้มแข็งเกินกำลังของเขา คนยากจนและคนขัดสนจากผู้ที่ปล้นเขา" จากกันบึงแห่งตัวตนของเขานั้นคือ จากกระดูกของเขาเลย ดาวิดสัญญาว่าจะสรรเสริญพระเจ้าเมื่อพระองค์ทรงช่วยเขาให้พ้นจากบรรดาศัตรูของเขา

สดด 35:11-12 เมื่อเนื้อหาส่วนที่สองของเพลงสดุดีบทนี้เริ่มต้น ดาวิดก็กล่าวซ้ำคำร้องทุกข์ของตนต่อพระเจ้า มีพยานเท็จลุกขึ้น เขาฟ้องสิ่งที่ข้าพระองค์ไม่ทราบ เหล่าสหายของซาอูลได้โกหกเขา โดยกล่าวหาว่าดาวิดกำลังคิดแผนการต่อสู้ซาอูล ดู 1 ซามูเอล 24:9 ดาวิดได้แต่ร้องทูลต่อพระพักตร์พระเจ้า เขาถูกกล่าวหาอย่างอยุติธรรม 12 เขาสนองข้าพระองค์โดยทำชั่วตอบความดี จิตใจของข้าพระองค์ก็ตรมตรอม ดาวิดเป็นผู้ได้บังคับบัญชาที่จงรักภักดีต่อซาอูลมาโดยตลอด กระนั้นเขาก็ถูกกล่าวหาอย่างผิดๆ

สดด 35:13-14 ตรงกันข้าม ดาวิดไม่เพียงประพาศิตัวอย่างอยุติธรรมเท่านั้น แต่ถึงขนาดอริษฐานและอดอาหารเพื่อซาอูลด้วย ส่วนข้าพระองค์ เมื่อเขาป่วยข้าพระองค์สวมผ้ากระสอบ ข้าพระองค์ข่มใจตนเองด้วยการอดอาหาร ข้าพระองค์ชบหน้าลงที่อริษฐาน เห็นได้ชัดว่ามีเหตุการณ์หนึ่งซึ่งไม่ถูกบันทึกไว้ซึ่งเป็นตอนที่ซาอูลป่วย ดาวิดไม่เพียงอริษฐานเพื่อเขาเท่านั้น แต่ยังทำเช่นนั้นอย่างเปิดเผยด้วยโดยสวมผ้ากระสอบและอดอาหาร มีหมายเหตุเกี่ยวกับการอดอาหารครั้งนี้ นอกจากเรื่องอื่นๆแล้ว การอดอาหารเป็นวิธีหนึ่งในการถ่อมจิตใจลงต่อพระพักตร์พระเจ้า ความคิดอันหลังนี้ก็คือว่า ดาวิดอริษฐานส่วนตัวและจากใจของตนเพื่อซาอูลและเหล่าข้าราชการสำนักของเขา

นอกจากนี้ ดาวิดสารภาพว่า 14 ข้าพระองค์ประพฤติอย่างที่เขาเป็นเพื่อนหรือพี่น้องของข้าพระองค์ ข้าพระองค์คอตกและร้องไห้คร่ำครวญเหมือนคนไว้ทุกข์ให้มารดา ดาวิดเคยเป็นทุกข์โศกเพื่อซาอูลในความเจ็บป่วยของเขาราวกับว่าเขาเป็นเพื่อนหรือพี่น้องคนหนึ่ง ดาวิดเคยคร่ำครวญให้ซาอูลราวกับว่าเขาเป็นคนอื่นๆหนึ่งที่ไว้ทุกข์ให้แก่การสูญเสียมารดาของตน ดาวิดถูกกล่าวหาอย่างยุติธรรม กระนั้นเราก็ได้เห็นถึงอุปนิสัยที่ไม่เห็นแก่ตัวของดาวิด เขาอ่อนไหวง่ายต่อความต้องการต่างๆของผู้อื่นและห่วงใยพวกเขาอย่างแท้จริง

สดด 35:15-16 แต่พอข้าพระองค์สะดุด เขาก็ข่มขู่ฉันอย่างชอบใจ นักเลงหัวไม้รวบรวมกันมาสู้กับข้าพระองค์ ข้าพระองค์ยังไม่รู้ แต่พวกเขาได้ด่าว่าข้าพระองค์อย่างไม่หยุดยั้ง แม้ดาวิดเคยไว้ทุกข์และถึงขนาดอดอาหารและอธิษฐานเพื่อซาอูล เมื่อดาวิดประสบความสำเร็จ ทุกข์ลำบาก ซาอูลและบรรดาข้าราชการสำนักของเขากลับชื่นชมยินดี คำที่แปลเป็น นักเลงหัวไม้ (เนเคห์) ในบริบทนี้มีความหมายว่า 'พวกจัญทาล' คนของซาอูลกล่าวใส่ร้ายดาวิดว่าเป็นพวกเหลือขอของอิสราเอลจนพวกเขาแข่งสาปเขา ด้วยลิ้นของพวกเขาถึงกับด่าดาวิดอย่างไม่หยุดหย่อน กระนั้น ขณะนั้นดาวิดก็ไม่รู้เรื่องอะไรเลย 16 เขาเยาะเย้ยอย่างคนหน้าซื่อใจคดในการเลี้ยงต่างๆ ขบเจี้ยวเคี้ยวฟันใส่ข้าพระองค์ พ่อคนของซาอูลรวมตัวกันเพื่อที่จะรับประทานอาหาร พวกเขาก็มีดาวิดอยู่ในเมนูด้วย พวกศัตรูของเขามักพุดจาใส่ร้ายเขาไปรอบ โด๊ะกินเลี้ยงของพวกเขา

สดด 35:17-18 ดาวิดจึงวิงวอนพระเจ้าอีกครั้งว่า ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะนิ่งทอดพระเนตรอีกนานเท่าใด ขอทรงช่วยจิตวิญญาณข้าพระองค์ให้พ้นจากการร้ายกาจของเขา ช่วยชีวิตข้าพระองค์จากหมู่สิงโต เขาถามว่าพระเจ้าจะทรงยืนค้ำอยู่ห่างๆไปอีกนานสักเท่าใด เขาร้องทูลพระเจ้าให้ทรงช่วยชีวิตเขาจากการใส่ร้ายและคำพุดเจ็บแสบของพวกศัตรูของเขา คำว่า ชีวิต (darling) มีความหมายตรงตัวว่า 'สิ่งเดียวของเขา' และเป็นคำขยายความจิตวิญญาณของเขา กล่าวอีกนัยหนึ่ง ดาวิดร้องทูลพระเจ้าให้ทรงช่วยจิตวิญญาณของเขาให้พ้นจากเหล่าศัตรูหน้าซื่อใจคดและยุติธรรมของเขา

อีกครั้งที่ดาวิดสัญญาว่าจะสรรเสริญพระเจ้าสำหรับการช่วยให้พ้นของพระองค์ 18 แล้ว
ข้าพระองค์จะโมทนาพระคุณพระองค์ในที่ชุมนุมใหญ่ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์
ท่ามกลางคนเป็นอันมาก ที่ชุมนุมใหญ่ที่นี้อาจหมายถึงการประชุมศักดิ์สิทธิ์ระดับชาติของ
อิสราเอลเมื่อทุกคนต้องไปปรากฏตัวที่พลับพลา เมื่อพระเจ้าทรงช่วยให้พ้น ดาวิดก็สัญญาว่า
จะสรรเสริญและขอบพระคุณพระองค์ในที่ชุมนุมชน

สดด 35:19-21 อีกครั้งที่ดาวิดอ่อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าว่าอย่าให้พวกศัตรูของ
เขามีชัยต่อเขา ขออย่าให้คู่อริอย่างไร้เหตุผลนั้นมีความเปรมปรีดิ์เหนือข้าพระองค์ และอย่าให้
บรรดาผู้ที่เกลียดชังข้าพระองค์อย่างไม่มีเหตุได้หลีบลตาให้กัน การที่เหล่าศัตรูของเขาหลีบลตาให้
กันอาจหมายถึงอากัปกริยาอันหลอกลวงเมื่อพวกเขาแอบส่งสัญญาณให้กันแบบไม่มีเสียงถึง
ความรังเกียจของพวกเขาที่มีต่อเขา ดาวิดจึงหันไปพึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อขอการช่วยให้พ้นจาก
พวกเขาแทนที่จะตอบโต้พวกเขาด้วยตัวเอง

ความตลบตะแลงของเหล่าศัตรูของเขาปรากฏชัดเจน 20 เพราะเขาไม่พุดอย่างสันติ แต่
เขาคิดถ้อยคำหลอกลวงต่อบรรดาผู้ที่สงบเงียบในแผ่นดิน ดาวิดพุดถึงตัวเองว่าเป็นผู้ที่สงบเงียบ
ในแผ่นดิน นั่นคือ เขาไม่ได้มีความไม่จงรักภักดีต่อซาอูลเลย เขาเป็นข้าราชการที่จงรักภักดี
แม้กระนั้น ความอิจฉาของซาอูลก็แพร่ไปถึงบรรดาผู้ใต้บังคับบัญชาของเขา พวกเขาจึงใส่ความ
ดาวิด และมันกลายเป็นวงจรอุบาทว์ที่กัดกินตัวมันเอง การใส่ร้ายดาวิดโดยเหล่าข้าราชการ
ของซาอูลมีแต่จะเพิ่มความอิจฉาของซาอูล

21 เขาอ้าปากกว้างใส่ข้าพระองค์ เขากล่าวว่า "อ้อฮา อ้อฮา เราเห็นกับตาแล้ว" เหล่าศัตรู
ของดาวิดใส่ความเขามากขึ้นไปอีกโดยอ้างว่าพวกเขาได้เห็นความไม่จงรักภักดีในตัวเขาแล้ว
พวกเขาจึงกล่าวหาเขาอย่างหลอกลวงและอย่างอยุติธรรม

สดด 35:22-23 ดาวิดเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงความทุกข์ลำบากของเขาอีกครั้ง โอ
ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทอดพระเนตรแล้ว ขออย่าทรงนิ่งเสีย โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า
ขออย่าทรงสถิตไกลจากข้าพระองค์ แม้พวกศัตรูของเขาอ้างว่าตนได้เห็นความไม่จงรักภักดีใน

ตัวดาวิด เขาก็รู้ดีกว่านั้น นอกจากนี้ เขารู้ว่าพระเจ้าทรงรู้เห็นทุกสิ่ง ดังนั้นดาวิดจึงทูลขอพระเจ้า ให้ทรงปกป้องเขา องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงเห็นแล้วว่าเกิดอะไรขึ้น พระเจ้าทรงทราบความชอบธรรมของดาวิด ดาวิดจึงอ้อนวอนพระเจ้าให้ตรัสออกมาเพื่อเขาและช่วยเหลือเขา ยิ่งกว่านั้น ดาวิดร้องทูลว่า 23 ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงร้อนพระทัย ตื่นขึ้นเพื่อเห็นแก่สิทธิของข้าพระองค์ เพื่อเห็นแก่เรื่องของข้าพระองค์เถิด พึงง่ายก็ต่อ เขาอ้อนวอนพระเจ้าให้ทรงปฏิบัติอย่างยุติธรรมเพื่อเขา กษัตริย์ซาอูลเป็นผู้ยุติธรรม แต่พระเจ้าไม่ทรงเป็นเช่นนั้น ดังนั้นเขาจึงวิงวอนพระเจ้าให้ทรงเป็นผู้พิพากษาของเขา

สดด 35:24-26 ดังนั้นดาวิดจึงวิงวอนพระเจ้าว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงให้ความยุติธรรมแก่ข้าพระองค์ตามความชอบธรรมของพระองค์ และขออย่าให้เขาเปรมปรีดีเหนือข้าพระองค์ เขาแสวงหาการพิพากษาอันชอบธรรมของพระเจ้า นำเสรีที่กษัตริย์แห่งอิสราเอลเป็นผู้ยุติธรรม ดังนั้น ดาวิดจึงอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาแห่งสวรรค์

เขายังวิงวอนด้วยว่าอย่าให้พวกศัตรูของเขาเปรมปรีดี แต่ให้คนเหล่านั้นอับอายเพราะความอยุติธรรมของพวกเขา 25 อย่าให้เขาทั้งหลายรำพึงในใจว่า "เอ้อเฮอ เราได้ตามใจปรารถนาของเรา" อย่าให้เขากล่าวได้ว่า "เราได้กลืนเขาเสียแล้ว" 26 ขอให้เขาได้อายและได้ความยุ่งยากด้วยกัน คือเขาผู้เปรมปรีดีเพราะความลำเค็ญของข้าพระองค์ ให้เขาได้ห่มความอายและความอัปยศ คือผู้ที่เขาอวดตัวสู้ข้าพระองค์ บทเรียนที่ยิ่งใหญ่กว่าในเรื่องทั้งหมดนี้ก็คือว่าดาวิดไม่ได้หาทางที่จะจัดการกับปัญหาด้วยตัวเอง เขาไม่ได้หาทางแก้แค้นเพราะถูกใส่ร้ายและถูกข่มเหงอย่างอยุติธรรม แทนที่จะทำเช่นนั้น เขากลับนำเรื่องราวทั้งหมดไปยังศาลแห่งสวรรค์และวิงวอนพระเจ้าให้ทรงแก้คดีให้เขาอย่างยุติธรรม

สดด 35:27-28 เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยการที่ดาวิดบอกคนเหล่านั้นที่จงรักภักดีต่อเขาให้ชื่นชมยินดีในการคลี่คลายเรื่องดังกล่าวอย่างชอบธรรมของพระเจ้า ขอให้บรรดาผู้ที่เห็นชอบในเหตุอันชอบธรรมของข้าพระองค์ให้ร้องและยินดี และกล่าวอยู่เสมอว่า "ขอให้พระเยโฮวาห์นั้นใหญ่ยิ่ง พระองค์ผู้ทรงปิติยินดีในความเจริญของผู้รับใช้ของพระองค์" ดาวิดไม่

เพียงขอให้มิตรสหายของเขาชื่นชมยินดีในการที่เขาถูกพิสูจน์ว่าไม่มีความผิดเท่านั้น เขายังปรารถนาให้พวกเขาสรรเสริญพระเจ้าเพราะเหตุนี้ด้วย ที่น่าสนใจก็คือคำที่แปลเป็น ความเจริญ (ชาโลว์ม) เป็นคำฮีบรูทั่วไปที่หมายถึง ‘สันติสุข’ พระเจ้าทรงปิตินดีในการนำสันติสุขมาสู่ประชาชนของพระองค์ซึ่งนำไปสู่ความเจริญของพวกเขา

เมื่อการนั้นเกิดขึ้น ดาวิดก็สัญญาพระเจ้าว่า 28 แล้วสิ้นของข้าพระองค์จะบอกเล่าถึงความชอบธรรมของพระองค์ และจะสรรเสริญพระองค์วันยังค่ำ พอได้รับการช่วยให้พ้นจากพวกศัตรูของเขาแล้ว ดาวิดก็สัญญาว่าจะบอกเล่าถึงความชอบธรรมของพระเจ้าและสรรเสริญพระองค์เรื่อยไป

ภาพรวมของเพลงสดุดี 36: เพลงสดุดีบทนี้ถูกอุทิศให้แก่หัวหน้านักร้อง บุคคลผู้นี้เป็นผู้กำกับคณะนักร้องประสานเสียงหรือผู้นำฝ่ายดนตรีที่พลับพลา เขาเป็นคนเลวคนหนึ่งที่ถูกฝึกฝนสำหรับการรับใช้นี้โดยไม่ต้องสงสัย ความคิดตรงนี้อาจเป็นไปได้ว่าดาวิดอุทิศเพลงสดุดีบทนี้ให้แก่ชายผู้หนึ่งเพื่อถูกใช้ที่พลับพลา มันถูกพรรณนาว่าเป็น เพลงสดุดีของดาวิด ผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ โปรดสังเกตสิทธิพิเศษอันถ่อมใจแต่ยิ่งใหญ่ของการเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า นักอธิบายพระคัมภีร์หลายท่านได้สืบเสาะหาว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้นเนื่องในโอกาสใด บางท่านคิดว่ามันกล่าวถึงชัยชนะของดาวิดเหนือบุตรชายสี่คนของ โกลิอัท คนอื่นๆก็คิดว่ามันอาจเกี่ยวข้องกับความไม่จงรักภักดีของอาหิโธเฟลในช่วงการกบฏของอับซาโลม อย่างหลังอาจเป็นไปได้มากกว่า

สดด 36:1-4 ดาวิดเริ่มพรรณนาถึงความชั่วของศัตรูของเขา การละเมิดของคนชั่วลึกลับเข้าไปในใจของข้าพเจ้าว่า "ในแวงตาของเขาไม่มีความเกรงกลัวพระเจ้า" ความบาปของคนอธรรมเปิดเผยข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาไม่เกรงกลัวพระเจ้า เปาโลเขียนเรื่องเดียวกันนี้ใน โรม 3:18 ตรงกันข้าม “และคนหลีกเลี่ยงความชั่วร้ายได้โดยความยำเกรงพระเยโฮวาห์” (สุภาษิต 16:6) ความบาปประกาศว่ามนุษย์ไม่เกรงกลัวพระเจ้า

2 เพราะเขาป้อยตนเองในสายตาของตนจนได้พบว่าความชั่วช้าของเขาเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ แทนที่จะเกรงกลัวพระเจ้า คนบาปทั้งหลายกลับยกชูตัวเองในความคิดของตน ความจงหองดังกล่าวย่อมกลายเป็นความน่ารังเกียจในไม่ช้า ถ้อยคำแห่งปากของพวกเขาย่อมปรับโทษพวกเขาเอง 3 ถ้อยคำจากปากของเขาก็ชั่วช้าและหลอกลวง เขาหยุดที่จะประพฤติอย่างฉลาดและกระทำความดี คนอธรรมเปิดเผยการขาดซึ่งความสุจริตของตน โดยปากอันเลวทรามและตลบตะแลงของตน พระเยซูตรัสว่าความบาปดังกล่าวย่อมเปิดเผยใจที่บาปหนา (มัทธิว 15:19) ด้วยเหตุนี้ คนอธรรมจึงขาดสติปัญญาและไม่ชอบทำความดี ยิ่งกว่านั้น คนบาปหนายัง 4 ปองความชั่วร้ายเมื่อเขาอยู่บนที่นอนของเขา เขาวางตัวในทางที่ไม่ดี เขามิได้เกลียดชังความชั่ว คนอธรรมนอนคิดแผนการชั่วร้ายต่างๆตอนกลางคืน ด้วยเหตุนี้เขาจึงลุกขึ้นในตอนเช้าและมุ่งหน้าไปในทิศทางที่ไม่ดี เขาไม่สะทกสะท้านเลยเกี่ยวกับความบาป

สดด 36:5-6 ตรงกันข้าม ดาวิดพรรณนาถึงความดีของพระเจ้า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ความเมตตาของพระองค์อยู่ในฟ้าสวรรค์ ความสัตย์ซื่อของพระองค์ไปถึงเมฆ ด้วยความงามสง่าหาใดเปรียบ ดาวิดพรรณนาอย่างกวีว่าความเมตตาและความสัตย์ซื่อของพระเจ้าไปถึงฟ้าสวรรค์ นี่สื่อถึงการวัดค่าไม่ได้เลย

นอกจากนี้ ดาวิดกล่าวต่อไปว่า 6 ความชอบธรรมของพระองค์เหมือนภูเขาใหญ่ทั้งหลาย คำตัดสินของพระองค์เหมือนที่ลึกยิ่ง โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงช่วยมนุษย์และสัตว์ให้รอด วลี “ภูเขาใหญ่ทั้งหลาย” อาจอ่านได้ด้วยว่า ‘ภูเขาเหล่านั้นของพระเจ้า’ ไม่ว่าจะกรณีใด ดาวิดเปรียบเทียบความชอบธรรมของพระเจ้าว่าเป็นเหมือนเทือกเขามหิมา พวกมันไม่หวั่นไหวและตั้งตระหง่าน พวกมันไม่เคยเปลี่ยนแปลง คำตัดสินของพระองค์เป็นเหมือนมหาสมุทร ความคิดอาจเป็นได้ว่าพระวณะของพระเจ้านั้นไม่มีที่สิ้นสุดในความลึกล้ำของมัน มันไม่อาจถูกหยั่งได้นอกจากนี้ ความดีของพระเจาก็ถูกสาธิตให้เห็นอย่างชัดเจนในการที่พระองค์ทรงพิทักษ์รักษาทั้งมนุษยชาติและอาณาจักรสัตว์ พระเจ้าทรงดูแลแม้แต่ฝูงนกในอากาศ เราไม่ประเสริฐกว่าพวกมันหรือ? ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ ความดีและความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับความบาปหนาของมนุษย์ซึ่งถูกหมายเหตุไว้ข้างบน

สดด 36:7-8 ดาวิดใช้ภาพเปรียบอีกประการซึ่งสละสลวยและเป็นแบบกวีเพื่อพรรณนาถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า โอ ข้าแต่พระเจ้า ความเมตตาของพระองค์ประเสริฐสักเท่าใด บุตรทั้งหลายของมนุษย์เข้าลี้ภัยอยู่ใต้ร่มปีกของพระองค์ คำที่แปลเป็น ความเมตตา (ความรักมั่นคง) (*เชเซค*) คือคำที่ปกติแล้วแปลเป็น ‘ความเมตตา’ แต่ข้อเท็จจริงยังมีอยู่เหมือนเดิม นั่นคือ มันประเสริฐ (*ดีเลิศ*) คำหลังนี้แปลมาจากคำฮีบรู *ยาคาร์* ซึ่งความหมายพื้นฐานของมันก็คือ ‘ประเสริฐ’ นอกจากนี้ ความคิดและความเมตตาของพระเจ้าไม่ใช่ความลับ ดังนั้น คนเหล่านั้นที่ เป็นผู้ตามทางของพระเจ้าย่อมแสวงหาที่ลี้ภัยในความเมตตาของพระองค์ ดาวิดจึงใช้ภาพเปรียบแสนวิเศษนี้ของปีกนกอินทรี ลูกนกอินทรีไม่ต้องกลัวสิ่งใดเลยเมื่ออยู่ภายใต้การดูแลปกป้องของพ่อแม่ของมัน วิบัตจึงมีแก่สัตว์ชนิดใดก็ตามที่พยายามก่อกวนลูกนกอินทรีที่อยู่ในรังของพวกมัน ผู้แต่งเพลงสวดคุณานี้ใช้ภาพเปรียบอันมีเอกลักษณ์นี้หลายต่อหลายครั้ง (เพลงสวด 17:8, 57:1, 61:4, 63:7, 91:4)

คนเหล่านั้นที่วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้รับการอวยพรอย่างบริบูรณ์ 8 เขามีด้วยความอุดมสมบูรณ์แห่งพระนิเวศของพระองค์ และพระองค์จะประทานให้เขาคืบคลานจากแม่น้ำแห่งความสุขเกษมของพระองค์ คนเหล่านั้นที่ได้รับอนุญาตให้ได้รับเนื้อสัตว์ส่วนดีที่สุดจากพลับพลา คือพวกปุโรหิต กระนั้นดาวิดใช้ภาพเปรียบนี้เพื่อพรรณนาว่าคนเหล่านั้นที่วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าย่อมได้รับการอวยพรอย่างบริบูรณ์ ดู เพลงสวด 2:12, 34:8, 40:4, 84:12 คำที่แปลเป็น ความสุขเกษม (*เฮ็ดนาห์*) มีความหมายด้วยว่า ‘ความสุขใจ’ ดาวิดกล่าวถึงแม่น้ำทั้งหลายแห่งความดีดังกล่าว แต่เงื่อนไขสำคัญที่สุดของพระพรดังกล่าวคือ การดำเนินชีวิตโดยความเชื่อ มันคือการให้ความไว้วางใจของตนอยู่ภายใต้ร่มปีกของพระองค์

สดด 36:9 ดาวิดปิดท้ายเนื้อหาตอนนี้ด้วยชื่อเรียกอีกประการของพระเจ้า เพราะธารน้ำพุแห่งชีวิตอยู่กับพระองค์ เราจะเห็นความสว่างโดยสว่างของพระองค์ น้ำพุแห่งชีวิตในตำนานไม่ถูกพบในใครอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์พระเจ้า ในพระองค์คือชีวิตนิรันดร์ ยิ่งกว่านั้น ในความสว่างของพระเจ้าย่อมมีความสว่างให้แก่คนทั้งปวง ความคิดตรงนี้เป็นภาพเล็งถึงยอห์น 1:4 อย่างชัดเจน “ในพระองค์มีชีวิต และชีวิตนั้นเป็นความสว่างของมนุษย์ทั้งปวง”

ชีวิตนิรันดร์และความสว่างเช่นนั้นถูกแสดงออกเป็นบุคคลในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็น
เจ้าของเรา

สดด 36:10 เพลงสดุดีบทนี้เริ่มต้นโดยพรรณนาถึงความบาปหนาของคน
อธรรม คราวนี้ดาวิดร้องทูลพระเจ้ามิให้หยุดยั้งความดีของพระองค์แก่ประชาชนของพระองค์
โอ ขอประทานความเมตตาของพระองค์ต่อไปแก่ผู้ที่ยังกลัวพระองค์ และความชอบธรรมของ
พระองค์แก่คนใจเที่ยงธรรม หลังจากได้ชิมความเมตตาและความชอบธรรมของพระเจ้าแล้ว ดา
วิดจึงวิงวอนพระเจ้ามิให้ทรงถอนสองสิ่งนี้ไปจากคนเหล่านั้นที่ (1) รู้จักพระองค์และ (2) มีใจ
เที่ยงธรรม การรู้จักพระคริสต์เป็นการส่วนตัวคือแก่นแท้ของชีวิตนิรันดร์ ดู ยอห์น 17:3 ยิ่งกว่า
นั้น พระสัญญาเรื่องการปกป้องดูแลและการอวยพรสำหรับคนเหล่านั้นที่เที่ยงธรรมในชีวิตนี้ก็
ถูกพบอยู่ทั่วพระคัมภีร์ ดู เพลงสดุดี 5:12

สดด 36:11-12 ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้โดยการอธิษฐานขอ
ความช่วยเหลือของพระเจ้า ขออย่าให้เท้าของคนจองหองมาเหนือข้าพระองค์ หรือให้มือของคน
ชั่วจับไล่ข้าพระองค์ไปเสีย เพราะทราบเรื่องการคิดแผนปองร้ายของคนชั่วซึ่งถูกพรรณนาไว้ใน
ข้อ 1-4 และตระหนักถึงความดีอันแสนวิเศษของพระเจ้า ดาวิดจึงอ้อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้ามิ
ให้ทรงอนุญาตให้คนชั่วอย่างอาหิโธเฟลยกสันเท้าของเขาต่อสู้เขา คำบรรยายลักษณะอีก
ประการของคนชั่วถูกให้ไว้และนั่นก็คือความเย่อหยิ่ง มันถูกเชื่อมโยงกับความชั่วเสมอเช่นใน
ข้อนี้เป็นต้น ดาวิดจึงวิงวอนพระเจ้าให้ทรงปกป้องเขาจากมือของคนชั่ว การที่เขากล่าวถึงการถูก
จับไล่ไปอาจหมายถึงการกบฏและการก่อรัฐประหาร ของอับซาโลม พวกเขาหวังที่จะถอดดาวิด
จากบัลลังก์ของเขา แม้พวกเขาสำเร็จอยู่ชั่วคราว มันก็ถูกคว่ำลงในไม่ช้าโดยพระเจ้า

ดาวิดปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้โดยหมายเหตุถึงจุดจบของคนชั่ว **12 แล้วคนกระทำความชั่ว**
ซำก็ล้มอยู่ที่นั่น เขาถูกผลักลง ลุกขึ้นอีกไม่ได้ ความคิดตรงนี้ก็ถือว่าบรรดาผู้ที่กระทำความชั่วซ้ำ
จะล้ม ถูกเหยียงลง และลุกขึ้นไม่ได้ พระเจ้าในเวลาอันสมบูรณ์แบบของพระองค์จะทรง
พิพากษาคนชั่ว นอกจากนี้ การพิพากษาของพระองค์ก็ครบถ้วน ไม่มีผู้ใดจะลุกขึ้นจากมันได้เลย

ภาพรวมของเพลงสดุดี 37: บางคนเชื่อว่าเพลงสดุดีบทที่สามสิบเจ็ดถูกเขียนขึ้นโดยซาโลมอน แต่ชื่อเรื่องกล่าวชัดเจนว่าเป็นเพลงของดาวิด นอกจากนี้ ข้อ 25 ก็บ่งบอกด้วยว่าผู้แต่งมีอายุมากแล้วตอนที่มันถูกเขียน ในช่วงวัยชราของซาโลมอน เขาอยู่ห่างไกลจากพระเจ้าและไม่น่าจะเขียนพระคัมภีร์ที่ได้รับการคลอใจนี้ นักอธิบายพระคัมภีร์ส่วนใหญ่เห็นพ้องตรงกันว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนโดยดาวิด เพลงสดุดีบทนี้กล่าวถึงปริศนาอันยิ่งใหญ่เรื่องความเจริญของคนชั่วและความทุกข์ยากของคนชอบธรรม เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายโดยหมายเหตุว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานผลแก่กำลัง ช่วยเหลือและช่วยคนชอบธรรมให้พ้นในยามทุกข์ลำบาก เพลงสดุดีบทนี้มีคุณสมบัติหลายประการคล้ายกับหนังสือสุภาษิต โดยมีหลายข้อที่กล่าวถึงความสอดคล้องที่เหมือนกันและความสอดคล้องที่ตรงข้ามกันซึ่งพบบ่อยในหนังสือสุภาษิต (นี่เป็นเหตุว่าทำไมบางคนถึงคิดว่าซาโลมอนเป็นผู้แต่ง)

สดด 37:1-2 เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยคำเตือนสติมิให้เดือดร้อนใจที่เหล่าคนอธรรมดูเหมือนเจริญขึ้น อย่าให้เจ้าเดือดร้อนเพราะเหตุคนที่กระทำชั่ว อย่าอิจฉาคนที่กระทำ ความชั่วช้า คำที่แปลเป็น เดือดร้อน (คอว์รอว์) ในบริบทนี้มีความหมายว่า ‘กลุ่มใจ’, ‘ลำบากใจ’ หรือ ‘ว้าวุ่นใจ’ เราไม่ควรอิจฉาคนเหล่านั้นที่ทำความชั่วร้ายเป็นกิจวัตรด้วย พวกเขาดูเหมือนเจริญรุ่งเรืองและมีทรัพย์สินเงินทองและชื่อเสียง

อย่างไรก็ตาม ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้หมายเหตุอย่างกระชับว่า **2** เพราะไม่ช้าเขาจะเหี่ยวไปเหมือนหญ้า และแห้งไปเหมือนพืชสด สเปนอร์เจียนเขียนไว้ว่า “หญ้าเหี่ยวโตดี แต่เล็วก็ก็น่าเกี่ยวมันไปเร็ว ความพินาศของคนอธรรมจะว่องไว นับปล้น แน่นอน ท่วมท้นและกู้คืนไม่ได้” หญ้าย่อมถูกตัดเป็นกิจวัตร นอกจากนี้ ในฤดูร้อนของตะวันออกกลางซึ่งร้อนและแห้งซึ่งเป็นเรื่องปกติของยูเดีย พืชผักที่ไม่ได้ถูกรดน้ำเป็นประจำย่อมเหี่ยวแห้งไปอย่างรวดเร็ว ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่าแม้คนชั่วดูเหมือนเจริญขึ้นและมีอำนาจ วันพิพากษาของพวกเขาที่จะมาอย่างแน่นอนเหมือนกับที่หญ้าย่อมถูกตัดและใบพืชของอิสราเอลเหี่ยวแห้งไปในเดือนกรกฎาคม

สดด 37:3

ตรงกันข้าม ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้บอกคนที่ตามทางของพระเจ้าว่า จงวางใจในพระเยโฮวาห์ และกระทำความดี ท่านจึงจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินและจะได้รับการเลี้ยงดูอย่างแท้จริง คำบัญชาสองประการถูกให้ไว้สำหรับคนชอบธรรม (1) จงวางใจในพระเยโฮวาห์ มันคือคำสั่งอย่างหนึ่ง แม้เราอาจถูกลองใจให้มองไปยังการที่คนอธรรมเจริญขึ้นอยู่รอบตัวเรา คำกำชับของเราก็คือ จงวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า จากนั้นเราได้รับคำสั่งให้ (2) กระทำ ความดี อย่างหลังนี้จริงๆแล้วมีความหมายเหมือนกับการทำสิ่งที่ถูกต้อง คำที่แปลเป็น ความดี (โทว์บ) มีความหมายอย่างหนึ่งว่า ‘ที่ดีในแง่ศีลธรรม’ เมื่อเราวางใจพระเจ้าและทำสิ่งที่ถูกต้อง และดี พระองค์ก็จะทรงให้การปกป้องและการพิทักษ์รักษา

เป้าหมายอย่างหนึ่งของคนอิสราเอลส่วนใหญ่คือการที่จะสามารถอยู่ต่อไปในแผ่นดินของตน และไม่ถูกจับตัวไปเป็นเชลยโดยประชาชาติที่มารุกราน เมื่อพวกเขาดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อและทำสิ่งที่ถูกต้อง พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าจะพิทักษ์รักษาและปกป้องพวกเขาในแผ่นดินของพวกเขา นอกจากนี้พระเจ้าทรงสัญญาว่าพวกเขาจะได้รับการเลี้ยงดู นั่นคือความต้องการต่างๆของพวกเขาจะได้รับการตอบสนอง พระเจ้ามิได้ทรงสัญญาว่าจะประทานทุกสิ่งที่เราอยากได้ นั่นเกือบจะเป็นความโลภแล้ว อย่างไรก็ตาม สำหรับคนเหล่านั้นที่วางใจพระองค์และทำสิ่งที่ดีต่อพระพักตร์พระองค์ พระองค์ก็ทรงสัญญาว่าจะตอบสนองความต้องการต่างๆของพวกเขา ดู มัทธิว 6:33, ฟิลิปปี 4:19 และข้อ 25 ของบทนี้

สดด 37:4-6

ความจริงฝ่ายวิญญาณอันเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชสามประการปรากฏตรงนี้ (อีกครั้งที่ความคิดที่ตรงข้ามกันคือ การไม่กังวลเกี่ยวกับความเจริญของคนชั่ว) ตรงกันข้าม เราถูกสั่งว่า จงปิติยินดีในพระเยโฮวาห์และพระองค์จะประทานตามใจปรารถนาของท่าน ความคิดที่แฝงอยู่ในคำที่แปลเป็น จงปิติยินดี (ออว์นัค) คือ ‘ชื่นชมยินดี’ หรือ ‘พบความสุขของตนใน’ (ความคิดตรงนี้เป็นคำสั่งอีกแล้ว) ความปิติยินดีนั้นควรมีอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อเราให้พระองค์เป็นจุดสนใจหลักของความปิติยินดีและความรู้สึกเต็มเต็มของเรา พระองค์ก็จะประทานตามใจปรารถนาของเรา เมื่อเราให้พระองค์เป็นจุดสนใจหลักแห่งชีวิตของเรา พระองค์ก็จะประทานตามความปรารถนาที่อยู่ลึกที่สุดของใจที่ตามทางของพระเจ้า

ยิ่งกว่านั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กำชับเราว่า 5 จงมอบทางของท่านไว้กับพระเยโฮวาห์
วางใจในพระองค์ และพระองค์จะทรงกระทำให้สำเร็จ คำที่แปลเป็น มอบ (กอว์ลัล) มีความ
หมายตรงตัวว่า ‘กลิ้ง’ แต่ในบริบทนี้มีความหมายว่า ‘ฝากไว้กับ’ คำว่า ‘มอบ’ ก็สื่อความหมายนี้
ได้อย่างถูกต้อง ความคิดตรงนี้ก็คือ จงเสนอคำทูลขอต่างๆและความปรารถนาต่างๆของเราต่อ
องค์พระผู้เป็นเจ้า จากนั้นเรายังถูกสั่งให้ “วางใจในพระองค์” เมื่อคนที่ตามทางของพระเจ้าทูล
คำร้องต่างๆของตนต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า โดยวางใจพระองค์ในระหว่างนั้น พระองค์ก็ทรง
สัญญาแล้วว่า จะ “กระทำให้สำเร็จ” ความคิดอันหลังนี้แปลตรงตัวได้ว่า “พระองค์จะทรงกระทำ
ตามนั้น” หลักการที่สำคัญกว่าก็คือ จงเอาความปรารถนาต่างๆและคำขอต่างๆของเราทูลต่อองค์
พระผู้เป็นเจ้า โดยฝากพวกมันไว้กับพระองค์ ด้วยเหตุนี้ พระองค์จะทรงตอบคำอธิษฐานของเรา
โดยทรงทำสิ่งที่เราได้ขอไปนั้น ความคิดตรงนี้สอดคล้องกับสุภาษิต 3:5-6

นอกจากนี้ 6 พระองค์จะทรงให้ความชอบธรรมของท่านกระจ่างอย่างความสว่าง และให้
ความยุติธรรมของท่านแจ่มอย่างเที่ยงวัน ความคิดตรงนี้อาจหมายความว่าเมื่อเราวางใจองค์พระ
ผู้เป็นเจ้าและทำสิ่งที่ดี พระองค์จะทรงพิสูจน์ว่าเราไม่เป็นฝ่ายผิด พระองค์จะทรงทำให้ความ
ชอบธรรมของเราและการตัดสินใจต่างๆอันยุติธรรมปรากฏเมื่อเราวางใจพระองค์และมีชีวิตอยู่
เพื่อพระองค์

สดด 37:7-9 ความคิดดั้งเดิมของเพลงสดุดีบทนี้ถูกนำเสนออีกครั้ง จงสงบอยู่
ต่อพระเยโฮวาห์ และเพียรรอคอยพระองค์อยู่ อย่าให้ใจของท่านเดือดร้อนเพราะเหตุผู้ที่เจริญ
ตามทางของเขา หรือเพราะเหตุผู้ที่กระทำตามอุบายชั่ว คำที่แปลเป็น สงบ (คอว์มาน) ในความ
หมายขั้นพื้นฐานที่สุดของมันมีความหมายว่า ‘เงียบ’ ความคิดตรงนี้ก็คือ จงเงียบเสียงและรอคอย
องค์พระผู้เป็นเจ้าแทนที่จะปล่อยให้ตัวเราเองกระวนกระวายใจว่าทำไมคนชั่วถึงดูเหมือนเจริญ
ขึ้นในความบาปของตน ยิ่งกว่านั้น เราถูกสั่งอีกครั้งให้อยู่นิ่งๆและรอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ว่า
คนบาปหนาทั้งหลายทำสิ่งใดก็ตาม การวิตกกังวล การโมโห หรือการปล่อยให้ความขมขื่นมาร
บกวนจิตใจเพราะสิ่งที่ผู้อื่นทำย่อมไม่มีประโยชน์อันใดเลย

แทนที่จะทำเช่นนั้น ดาวิดแนะนำว่า 8 จงระงับความโกรธ และทิ้งความพิโรธ อย่าให้ใจ
เดือดร้อนของท่านนำท่านไปกระทำชั่ว การโกรธหรือการโมโหไม่เพียงต้องถูกหลีกเลี่ยงเท่านั้น
แต่การคิดแผนการแก้แค้นยังถูกห้ามมิให้กระทำเช่นกัน มันง่ายเหลือเกินที่จะปล่อยให้ใจของเรา
คิดเรื่องการแก้แค้นต่อคนเหล่านั้นที่ทำผิดต่อเรา พระคัมภีร์กล่าวว่า อย่าทำ

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ทำให้เรามองสิ่งต่างๆ ด้วยมุมมองที่แท้จริงอย่างมีปัญญา 9 เพราะ
คนที่กระทำชั่วจะถูกตัดออกไป แต่คนเหล่านั้นที่รอคอยพระเยโฮวาห์จะได้แผ่นดินโลกเป็น
มรดก คนอธรรมจะถูกพิพากษาในไม่ช้า คุณวิฆเนศที่เป็นอันตราย พวกเขาจะถูกตัดลงโดยการ
พิพากษาของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม คนเหล่านั้นที่รอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้แผ่นดินโลกเป็น
กรรมสิทธิ์ในกาลอันเหมาะสม ความหมายของคำที่แปลเป็น รอคอย (คอว่วอว) คือ ‘ตั้งตาคอย’
หรือแม้แต่ ‘หวัง’ ขณะที่ยังรอคอยอยู่ การสำเร็จจริงในท้ายที่สุดของพระสัญญาที่คือนอนที่พระ
เมสสิยาห์เสด็จกลับมาและทรงสถาปนาอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลกนี้ ในวันนั้น
ความชอบธรรมจะอุดมบริบูรณ์ ในวันนั้น คนเหล่านั้นที่ได้ปรนนิบัติพระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ วางใจ
พระองค์และรอคอยอาณาจักรของพระองค์ จะได้รับอาณาจักรอันเปี่ยมสุขนั้นเป็นมรดกและเป็น
กรรมสิทธิ์

สดด 37:10-11 การเปรียบเทียบความแตกต่างนี้มีอยู่ต่อไป ยังอีกหน่อยหนึ่งคนชั่ว
จะไม่มีอีก แม้จะมองดูที่ที่ของเขาให้ดี เขาก็ไม่ได้อยู่ที่นั่น แม้คนอธรรมอาจดูเหมือนเจริญขึ้น
วันนั้นก็กำลังจะมาเมื่อพวกเขาจะจากไป – จากไปในความตายและจากไปเพราะการพิพากษา
ของพระเจ้า สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “บ้านเรือนของเขาจะว่างเปล่า เก้าอี้ประจำตำแหน่งของเขา
จะไม่มีคนนั่ง ทรัพย์สินของเขาจะไม่มีเจ้าของ เขาจะถูกกลบเกลื่อนออกไปอย่างสิ้นเชิง อาจถูกตัด
ทิ้งเพราะความล้มเหลวของตัวเขาเอง หรือประสบความยากจนเพราะความสุรุ่ยสุร่ายของ
ตัวเอง จากไปคุณเมฆที่ลอยหายไป – ถูกลืมนึกความฝันหนึ่ง – คำพูดโอ้อวดและการรังแกของ
เขาอยู่ที่ไหนแล้ว? ความยศที่ช่วยให้บรรดาคนยากจนคิดว่าคนบาปได้รับการอวยพรอยู่ที่ไหน
แล้ว?”

กระนั้น ในทางกลับกัน **11** แต่คนใจอ่อนสุภาพจะได้แผ่นดินตกไปเป็นมรดก และตัวเขาจะปิติยินดีในสันติภาพอุดมสมบูรณ์ แม้ความหมายของพระคัมภีร์เดิมของคำว่า *คนใจอ่อนสุภาพ* แตกต่างเล็กน้อยจากคำนี้ของพระคัมภีร์ใหม่ พระเยซูก็ทรงยกคำพูดจากเพลงสดุดี 37:11 ในมัทธิว 5:5 ในคำเทศนาบนภูเขา นั่น ความหมายภาษาฮีบรูของคำว่า *คนใจอ่อนสุภาพ* คือ ‘ความถ่อมใจ’ หรือการเป็น ‘คนต่ำต้อย’ ตรงข้ามกับความมโหฬารและความจองหองของคนชั่ว ผู้คนที่ตามทางของพระเจ้ามักเป็นคนถ่อมใจและมีสถานะทางสังคมที่ต่ำต้อย ดังนั้นความหมายก็คือว่าสักวันหนึ่งคนที่ตามทางพระเจ้าจะได้รับแผ่นดินโลกเป็นมรดกในอาณาจักรที่จะมานั้นของพระเจ้า ในวันนั้น พวกเขาจะปิติยินดีในความอุดมสมบูรณ์ของสันติภาพซึ่งจะมีชัย อีกไม่นานคนชั่วจะจากไปแล้ว คนที่ตามทางพระเจ้าจะได้รับการอวยพรอย่างบริบูรณ์ในกาลอันเหมาะสม

สดด 37:12-13 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคนชั่วและคนที่ตามทางพระเจ้าถูกขยายความเพิ่มเติม **คนชั่ว**ปองร้ายคนชอบธรรม และ**ขบเจี้ยว**เคี้ยวฟันใส่เขา คนอธรรมอาจคิดแผนการต่อต้านและข่มเหงคนชอบธรรม และแสดงออกถึงความเกลียดชังโดยการขบเจี้ยวเคี้ยวฟันใส่เขา กระนั้น **13** แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงพระสรวลต่อคนชั่ว เพราะพระองค์ทอดพระเนตรเห็นวันเวลาของเขากำลังมา พระเจ้าทรงทราบดีว่าจุดจบของคนอธรรม และคนบาปกำลังเข้ามาใกล้อย่างรวดเร็ว แม้พวกเขาอาจเดือดดาล ชะตากรรมของพวกเขาก็ถูกกำหนดไว้แล้ว อีกไม่นานพวกเขาก็จะจากไป

สดด 37:14-15 การเปรียบเทียบความแตกต่างดำเนินต่อไป **คนชั่ว**ชักดาบและโค้งคันธนู เพื่อเอาคนจนและคนขัดสนลง เพื่อสังหารคนที่เดินอย่างเที่ยงธรรม ประวัติศาสตร์เต็มไปด้วยบันทึกเกี่ยวกับเหล่าคนชั่วที่ข่มเหงคนชอบธรรม – กระทั่งด้วยอาวุธต่างๆแห่งความรุนแรง กระนั้น **15** ดาบของเขาจะเข้าไปในใจของเขาเอง และคันธนูของเขาจะหัก พระเจ้าทรงมีวิธีทำให้แผนการชั่วต่างๆของบรรดาผู้ข่มเหงย้อนกลับไปทำร้ายพวกเขาเอง ลองดูความพยายามของฮามานที่จะสังหาร โมรเดคัยหรือความพยายามอย่างไม่ลดละของซาอูลที่จะสังหารดาวิดดู

ก็ได้ คาวีคู้นเคยกับอย่างหลังนี้แน่นอน พระเจ้าจะทรงปกป้องคนชอบธรรมและถึงขนาด
ทำให้คนอธรรมได้รับผลการกระทำของตัวเองด้วย

สดด 37:16-17 การเปลี่ยนแปลงอันแยบยลในบทนี้เกิดขึ้นตรงนี้ จุดสนใจหลัก
จนถึงบัดนี้อยู่ที่การคิดแผนการของคนชั่วเพื่อทำร้ายคนชอบธรรม คราวนี้จุดสนใจหลักเปลี่ยน
ไปยังพระพรของคนชอบธรรมซึ่งมีมากกว่าคนชั่ว เล็กๆน้อยๆที่คนชอบธรรมมีก็ดีกว่าความอุดม
สมบูรณ์ของคนชั่วเป็นอันมาก อาหารพอประมาณของคนที่ชอบธรรมอย่างแท้จริงย่อมดีกว่า
ความมั่งคั่งอันออกนอกหน้าของคนอธรรมจำนวนมาก มีความสุขในมือเย็นที่เป็นอาหารเล็ก
น้อยของคนติดตามพระเจ้ามากกว่าเนื้อชิ้นดีของคนชั่ว คำที่แปลเป็น **ความอุดมสมบูรณ์**
(*ฮอว์โมน*) มีความหมายด้วยว่า ‘ความอลหม่าน’ นี่อาจหมายถึงการกินเลี้ยงวุ่นวายและดนตรี
อีกที่กกรีกโครมของชาวโลก แน่ทีเดียว มืออาหารแบบพอประมาณของครอบครัวที่ติดตาม
พระเจ้าย่อมดีกว่าซีโครงชิ้นดีของชาวโลกในไนท์กลับที่เปิดดนตรีของชาวโลกเสียงดังสนั่น

ยิ่งกว่านั้น **17** เพราะแขนของคนชั่วจะหัก แต่พระเยโฮวาห์ทรงเชิดชูคนชอบธรรม พลະ
กำลังของคนอธรรมจะถูกทำให้สิ้นฤทธิ์ แต่พระเจ้าทรงช่วยเหลือ คำจุนและปกป้องคนชอบ
ธรรม ความหมายของคำที่แปลเป็น **คนชอบธรรม** (*ชาดคียัค*) อาจหมายถึงความชอบธรรมที่ถูก
นับเอาในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม นี่น่าจะหมายถึงบุคคลผู้ที่ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมต่อพระ
พักตร์พระเจ้ามากกว่า พระเจ้าทรงปกป้องคนชอบธรรม

สดด 37:18-19 ผู้แต่งเพลงสวดนี้ขยายความเพิ่มเติมเกี่ยวกับพระพรต่างๆของ
คนชอบธรรมและความตกต่ำลงของคนชั่ว พระเยโฮวาห์ทรงทราบวันเวลาของคนไร้ตำหนิ และ
มรดกของเขาคำจะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ ความคิดตรงนี้ก็ถือว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบทุกสิ่งเกี่ยว
กับคนเที่ยงธรรม นี่บอกเป็นนัยถึงการเฝ้าดูแลของพระองค์เหนือพวกเขา ดู โยบ 36:7 และเพลง
สวด 34:15 นอกจากนี้ มรดกของคนชอบธรรมจะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ในอาณาจักรนิรันดร์นั้นของ
พระผู้ช่วยให้รอดและองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระเจ้าทรงทราบเรื่องนั้นแม้ในยามที่เราหลงลืม
มันไป **19** เขาจะไม่ได้อายในยามชั่วร้าย ในวันกัณดารเขาจะอิมใจ พระเจ้าทรงดูแลประชาชน

ของพระองค์ เมื่อความทุกข์ลำบากเข้ามา คนชอบธรรมจะไม่อาย แม้การกัณดารอาหารอาจเกิดขึ้นอยู่รอบตัว พระเจ้าจะทรงเลี้ยงดูคนของพระองค์เอง ลองดูหญิงม่ายคนนั้นแห่งเมืองศาราเฟท ก็ได้ “แบ่งในหม้อก็ไม่หมด น้ำมันในไหก็ไม่ขาด” (1 พงศ์กษัตริย์ 17:16) พระเจ้าทรงให้เกียรติความชอบธรรมของนาง

สดด 37:20 ในภาพที่ตรงข้ามกันอย่างสิ้นเชิง ชะตากรรมของคนชั่วถูก
พรรณนาไว้ แต่คนชั่วจะพินาศ ศัตรูของพระเยโฮวาห์จะเหมือนสง่าของลูกแกะ เขาจะ
อันตรายไป อันตรายไปเหมือนควัน คนอธรรมจะพินาศไป! พวกเขาจะถูกทำลาย มันอาจยังไม่เกิดขึ้น แต่คอยดูเถิด มันจะมาแน่ แม้พวกเขาโอ้อวดความเจริญและความมั่งคั่งของตน คาบ
แห่ง Damocles ก็อยู่เหนือศีรษะของพวกเขา เมื่อไขมันของลูกแกะที่เป็นเครื่องสัตวบูชาถูกเผา
จนละลายไปบนแท่นบูชา จุดจบของคนอธรรมก็จะเป็นเช่นนั้นด้วย สุดท้ายแล้วพวกเขาจะ
อันตรายไปเหมือนควัน จะไม่มีอะไรเหลืออยู่เลย ไม่ว่าจะป็นอิตเลอร์ผู้มีชื่อกระฉ่อนหรืออันท
พาลที่ไม่มีชื่อเสียงเรียงนาม วันของเหล่าคนชั่วก็จะมาแน่นอน เหมือนกับที่พระเจ้าจะทรงพิทักษ์
รักษาคนชอบธรรม พระองค์ก็จะทรงทำลายคนชั่วด้วย คุณวางใจได้เลย แคร์อูเกิด วันของพวก
เขาจะมาแน่!

สดด 37:21-22 คราวนี้คนอธรรมถูกพรรณนาถึงในระดับธรรมดาๆมากกว่า คน
ชั่วขอยืมและไม่จ่ายคืน แต่คนชอบธรรมนั้นแสดงความเมตตาและแจกจ่าย มันไม่ใช่เรื่องน่าอาย
ที่จะขอยืม มันเป็นเรื่องน่าอายที่จะไม่ชดใช้หนี้ คนเหล่านั้นที่ขาดอุปนิสัยอันชอบธรรมจะขอยืม
จากผู้อื่นและไม่คืนสิ่งที่ถูกขอยืมมานั้น อย่าให้มีใครกล่าวถึงคริสเตียนสักคนได้เลยว่าเขาไม่
ชดใช้หนี้สินของตน ท่ามกลางคนทั้งปวง คริสเตียนต้องคืนสิ่งที่ขอยืมมาจากเพื่อนบ้านของตน
โดยเร็ว การทำน้อยกว่านั้นจะถูกถือว่าเป็นคนชั่ว ตรงกันข้าม คนชอบธรรมจะเปี่ยมด้วยความ
เมตตา นอกจากนี้ เขาจะทำยิ่งกว่านั้นและแจกจ่ายออกไปแทนที่จะให้กู้ยืม ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
คือคุณธรรมอย่างหนึ่งที่น้อยคนนักเรียนรู้ กระนั้นมันคือลักษณะเฉพาะตัวอย่างหนึ่งของความ
ชอบธรรม คนชั่วขอยืมและไม่คืนสิ่งนั้นๆ คนชอบธรรมกล่าวว่า ถ้าคุณมีความต้องการใด จงเอา

ไปเถิดและไม่ต้องคืน คนที่ขอยืมและไม่จ่ายคืนก็เป็นคนอปัญญาจริงๆ บุคคลที่เปี่ยมคุณธรรมคือผู้ที่ให้แก่คนอื่นๆ หนึ่งที่ขัดสนโดยไม่เรียกร้องให้จ่ายคืน

22 เพราะคนเช่นนั้นที่พระองค์ทรงอำนาจพระพระจะได้แผ่นดินโลกเป็นมรดก แต่คนทั้งหลายที่ถูกพระองค์สถาปนาจะต้องถูกตัดออกไปเสีย การอยู่ฝังการอวยพรของพระเจ้าย่อมดีกว่าการอยู่ฝังการพิพากษาของพระองค์ตั้งเยอะ อีกครั้งที่ภาพของอาณาจักรที่จะมานั้นของพระเจ้าปรากฏให้เห็น คนเหล่านั้นในหมู่ประชาชนของพระเจ้าที่ได้ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมในชีวิตนี้ จะได้รับมรดกยิ่งใหญ่ในวันนั้น

สดด 37:23-24 คำพรรณนาเกี่ยวกับคนชอบธรรมมีต่อไป พระเยโฮวาห์ทรงนำอย่างทำของคนดี และพระองค์ทรงพอพระทัยในทางของเขา แม้เหล่าผู้แปลใส่คำว่า ดี เข้ามา แต่บริบทในทันทีทั้งที่มาก่อนหน้าและที่ตามมาก็กล่าวถึงคนชอบธรรม (นอกจากนี้ จงระลึกถึงความเห็นในข้อ 3 ที่ว่าความหมายอันยิ่งใหญ่กว่าของ ดี คือ ‘ความดีด้านศีลธรรม’ หรือ ‘ความชอบธรรม’) ดังนั้นความคิดตรงนี้ก็ถือว่าวิถีของคนดีถูกสถาปนาโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า คำที่แปลเป็น นำ (คูวน์) มีความหมายว่า ‘เตรียม’ หรือ ‘สถาปนา’ นี่บอกเป็นนัยถึงความคิดที่ว่าพระเจ้าจะทรงนำทางและกำกับอย่างทำของเราเมื่อเราถูกถือว่าเป็นคนเที่ยงธรรมต่อพระพักตร์พระองค์ ดู เพลงสดุดี 32:8 และสุภาษิต 3:5-6 พระเจ้าทรงปิติยินดีในวิถีของคนชอบธรรม เหมือนกับที่พ่อแม่ยอมปิติยินดีในอย่างทำของลูกที่เชื่อฟัง พระบิดาในสวรรค์ของเราก็เช่นกัน ดู เพลงสดุดี 11:7 ด้วย

พระสัญญาแสนวิเศษอีกประการสำหรับการดำเนินชีวิตที่ชอบธรรมปรากฏตรงนี้ **24** แม้เขาล้ม เขาจะไม่ถูกเหวี่ยงลงเหยียดยาว เพราะว่าพระหัตถ์พระเยโฮวาห์พยุงเขาไว้ แม้คนชอบธรรมอาจสะดุดล้มตลอดวิถีแห่งชีวิต เขาก็จะถูกรักษาไว้มิให้ร่วงตกหน้าผาไป พระเจ้าจะทรงคว่ำตัวเขาไว้ด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ ดู เพลงสดุดี 37:17 และ 63:8 ช่างเป็นภาพประกอบอันแสนวิเศษ พ่อแม่ทุกคนย่อมเคยคว่ำตัวลูกน้อยวัยหัดเดินของตนเมื่อเขากำลังจะล้ม พระเจ้าทรงสัญญาเรื่องนี้เช่นกันสำหรับคนชอบธรรม ลองดูโยเซฟในอียิปต์ ดาเนียลในบาบิโลน เอลียาห์ที่

คำขอร้อง หรือโยนภาระในท้องทะเลก็ได้ แม้พวกเขาเจอกับความทุกข์ลำบาก พระเจ้าก็ทรงพิทักษ์รักษาพวกเขาไว้

สดด 37:25-26 เมื่อดาวิดมองย้อนไปในชีวิตของตน เขาก็กล่าวข้อสังเกตหนึ่งอันแสนวิเศษ ข้าพเจ้าเคยหนุ่ม และเดี๋ยวนี้แก่แล้ว แต่ข้าพเจ้ายังไม่เคยเห็นคนชอบธรรมถูกลดทอนหรือเช็ดสายของเขาขาทาน เมื่อดาวิดมองย้อนไปในชีวิตอันยาวนานของตน เขาก็เห็นว่าพระเจ้าทรงเลี้ยงดูคนชอบธรรมเสมอ อีกครั้งที่คำจำกัดความของคนชอบธรรมต้องถูกทบทวน แม้ความชอบธรรมที่ถูกนับเอาในทางตำแหน่งซึ่งเราในฐานะคริสเตียนสมัยพระคัมภีร์ใหม่คุ้นเคยเป็นอย่างดีอาจอยู่ในพื้นหลัง นั่นก็ไม่ใช่บริบทตรงนี้และไม่ใช่ความหมายปกติในพระคัมภีร์เดิมด้วย

ตรงกันข้ามความหมายของ ‘คนชอบธรรม’ ในหนังสือเพลงสดุดีและหนังสือสุภาษิต หมายถึงคนเหล่านั้นที่จัดระเบียบชีวิตของตนโดยหลักการเรื่องความชอบธรรม พระเจ้าทรงดูแลคนของพระองค์เอง โดยเฉพาะคนเหล่านั้นที่ได้จัดระเบียบชีวิตของตนในความชอบธรรมต่อพระพักตร์พระองค์ คนชอบธรรมจึงไม่เพียงได้รับการอวยพรเท่านั้น แต่ลูกๆของพวกเขาก็ได้รับการอวยพรเช่นกัน แน่ทีเดียวมีบาเหน็จสำหรับคนชอบธรรม ดู เพลงสดุดี 58:11 และมัทธิว 6:33 ในกรณีของอย่างหลัง สิ่งที่มีถูกมองข้ามบ่อยๆก็คือเรื่องของการแสวงหาความชอบธรรมของพระองค์ก่อน ดู เพลงสดุดี 5:12 เช่นกัน

ยิ่งกว่านั้น 26 เขาแสดงความเมตตาและให้ยืมเสมอ และเช็ดสายของเขาก็ได้รับพระพร เขาในที่นี้คือคนชอบธรรม ดังนั้นลักษณะเฉพาะตัวเพิ่มเติมของความชอบธรรมจึงถูกพรรณาคคนชอบธรรมย่อมเปี่ยมด้วยความเมตตาและจะให้ยืม เขาไม่เพียงมีความเต็มใจที่จะให้ยืมเท่านั้น แต่ที่ถูกบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนคือความสามารถที่จะทำเช่นนั้นได้ นอกจากนี้ ลูกๆของเขาก็ได้รับการอวยพรตามเขา ช่างเป็นเหตุผลหนึ่งอันแสนวิเศษที่จะดำเนินชีวิตอย่างเที่ยงธรรม พระพรเหล่านั้นของความชอบธรรมจะส่งต่อไปยังลูกๆของเรา

สดด 37:27-28 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงหยุดชั่วคราวเพื่อกล่าวคำเทศนาสั้นๆ จงพราดเสียดจากการชั่ว และกระทำความดี และท่านจะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ เราจึงถูกกำชับให้ขับเข้า

ช่องทางด่วนของการทำความดีและออกจากความชั่ว แน่ทีเดียว “ทางหลวงของคนเที่ยงธรรมหัน ออกจากความชั่วร้าย” (สุภาษิต 16:17) นี่ไม่ใช่สูตรสำเร็จสำหรับความรอด แต่มันเป็นข้อ กำหนดสำหรับพระพรหลังจากเราได้รับความรอดแล้ว ความหมายของการดำรงอยู่เป็นนิത്യเป็น แนวคิดของคนฮีบรู เป้าหมายสูงสุดและความชื่นชมยินดีของยิวที่ตามทางพระเจ้าในพระคัมภีร์ เดิมคือ การที่จะสามารถมีชีวิตอยู่อย่างสันติตลอดไปบนที่ดินส่วนที่จัดสรรให้เป็นมรดกของเขา ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ สันติภาพ ความเจริญ และการปกป้อง แต่จงระลึกเงื่อนไขในส่วน แรกของข้อนี้ การดำเนินชีวิตอันชอบธรรมย่อมนำมาซึ่งการอวยพรของพระเจ้า

28 เพราะพระเยโฮวาห์ทรงรักการพิพากษา พระองค์จะไม่ทอดทิ้งวิสุทธิชนของพระองค์ จะทรงสงวนคนเหล่านั้นไว้เป็นนิത്യ แต่เชื้อสายของคนชั่วจะถูกตัดออกไปเสีย คำที่แปลเป็น การพิพากษา (มิชพัท) ในบริบทนี้หมายถึง การปฏิบัติอย่างยุติธรรม พระเจ้าเองจะทรงพิพากษา อย่างยุติธรรมเพื่อเราและไม่ทอดทิ้งประชาชนของพระองค์ แม้คนชั่วอาจบีบบังคับและข่มเหง พระเจ้าก็ยังประทับอยู่บนบัลลังก์ของพระองค์และยังประทับอยู่หลังราวบัลลังก์แห่งความ ยุติธรรมอันชอบธรรมของพระองค์เหมือนเดิม พระองค์จะทรงพิทักษ์รักษาประชาชนของ พระองค์ตลอดไป! พระเจ้าทรงดูแลประชาชนของพระองค์ โดยเฉพาะคนเหล่านั้นที่ดำเนินอย่าง เที่ยงธรรมต่อพระพักตร์พระองค์ ในภาพที่ตรงข้ามกันอย่างสิ้นเชิง แม้แต่ลูกๆของคนชั่วก็จะถูก ทำลาย ความบาปของบิดาจะต้องรับโทษ ไปจนถึงชั่วอายุที่สามและสี่ ดู อพยพ 20:5

สดด 37:29-31 ในภาพที่ตรงข้ามกันมากขึ้นไปอีก ดาวิดหมายเหตุว่า **คนชอบ ธรรมจะได้แผ่นดินตกไปเป็นมรดก และอาศัยอยู่บนนั้นเป็นนิത്യ** อีกครั้งที่เป้าหมายระยะยาว ของคนฮีบรูของการมีมรดกที่ยั่งยืนในแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้ในวันนั้นปรากฏให้เห็น **วลี แผ่นดิน (นั้น) (ฮา เอเรทซ์)** ถูกใช้จนวันนี้โดยคนอิสราเอลสมัยใหม่เพื่อหมายถึงแผ่นดินของพวกเขา หนังสือพิมพ์สำคัญฉบับหนึ่งซึ่งตีพิมพ์ในอิสราเอลมีชื่อว่า “ฮา เอเรทซ์” การสู้รบในอิสราเอลก็ เพื่อแย่ง ‘แผ่นดินนั้น’ พระเจ้าทรงสัญญาว่าคนเหล่านั้นที่เป็นคนชอบธรรมในทุกด้านของ อิสราเอลจะได้รับแผ่นดินนั้นเป็นมรดก นำเสรีภาพที่พวกยิวและคนอิสราเอลสมัยใหม่ส่วนใหญ่ไม่

แม้แต่นับถือศาสนาคริสต์แบบรับบี และนี่ยังไม่พูดถึงการมีความชอบธรรมในที่สุดของพระเยซูคริสต์เลย

อย่างไรก็ตาม วันนั้นจะมาแน่เมื่อพวกเขาจะหันไปหาพระเจ้าผู้ช่วยผู้ถูกแทงของตนและวางใจพระองค์อย่างสุดใจ เมื่อนั้นพวกเขาจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นอย่างผาสุกตลอดไป อย่างไรก็ตามหลักการที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า พระเจ้าจะทรงอวยพรความชอบธรรม แม้การประยุกต์ใช้นั้นแตกต่างกันสำหรับผู้เชื่อที่เป็นคนต่างชาติ หลักการนั้นก็ยิ่งเหมือนเดิม พระเจ้าทรงอวยพรคนชอบธรรม ดู เพลงสดุดี 5:12

คำพรรณนาเพิ่มเติมถูกให้ไว้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่ชอบธรรม 30 ปากของคนชอบธรรมเปล่งสติปัญญา และลิ้นของเขาพูดความยุติธรรม มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดมากระหว่างความชอบธรรมกับสติปัญญา ดู สุภาษิต 8:1, 7, 8 คนชอบธรรมจะพูดอย่างมีสติปัญญา เขาไม่เพียงพูดถึงการพิพากษาของพระเจ้าเท่านั้น แต่ถึงการพิพากษาที่ตามมาเพราะความบาปด้วย สิ่งสุดท้ายที่คน โง่อยากได้ยินคือ ผลที่ตามมาต่างๆของความบาปของตน อย่างไรก็ตาม คนชอบธรรมจะพูดถึงมัน

เพราะว่า 31 พระราชบัญญัติของพระเจ้าอยู่ในจิตใจของเขา และอย่างทำของเขาจะไม่พลาด ความคิดแสนวิเศษสองประการปรากฏให้เห็นตรงนี้ (1) คนชอบธรรมจะมีพระราชบัญญัติของพระเจ้าอยู่ในใจของเขา นี่บอกเป็นนัยถึงความคุ้นเคยเป็นอย่างดีและแม้แต่การท่องจำพระวจนะของพระเจ้า (2) ด้วยเหตุนี้ คนชอบธรรมจึงจะมีเสถียรภาพในชีวิต ความชอบธรรมซึ่งแผ่ออกมาจากพระวจนะของพระเจ้าจะทำให้การชี้นำที่มีสติปัญญาและเสถียรภาพแห่งชีวิต บุคคลที่ดำเนินชีวิตเช่นนั้นก็เป็นสุข

สดด 37:32-33 แม้กระนั้น คนชั่วเฝ้าดูคนชอบธรรมและแสงที่จะสังหารเขาเสีย
ความคิดก็คือว่าคนชั่วเฝ้าดูคนชอบธรรมด้วยตาที่จ้องจับผิด ในบางกรณีและเมื่อพวกเขามีโอกาส พวกเขาก็ทำเช่นนั้นพร้อมกับตาที่จ้องฆาตกรรม บางทีการสำเร็จจริงที่สุดในเรื่องนี้ก็เกิดกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในมาระโก 3:2 และลูกา 14:1 พวกศัตรูของพระองค์จ้องจับตา

พระองค์ด้วยใจที่จ้องจับผิด โดยหวังว่าจะสบโอกาสที่จะฆ่าพระองค์ได้ อย่างไรก็ตาม 33 พระเยโฮวาห์จะไม่ทรงทิ้งเขาไว้ในมือของเขา หรือให้เขาถูกปรับโทษเมื่อเขาขึ้นศาล แม้คนชั่วอาจหาช่องที่จะทำลายคนชอบธรรม พวกเขา ก็อาจทำเช่นนั้น ได้ก็ต่อเมื่อพระเจ้าทรงอนุญาตเท่านั้น พวกศัตรูของพระเยชูคอยหาช่องที่จะทำลายพระองค์ตลอดการรับใช้บน โลกนี้ของพระองค์ พวกเขาถูกขัดขวาง โดยพระเจ้าจนกระทั่งเวลาของพระองค์มาถึง พระเจ้าอาจทรงอนุญาตให้เกิดการข่มเหงและกระทำการพลีชีพ อย่างไรก็ตาม มันก็อยู่ในน้ำพระทัยอันสมบูรณ์แบบของพระองค์เท่านั้น จนกว่าจะถึงเวลานั้น พระองค์จะทรงพิทักษ์รักษาประชาชนของพระองค์

สดด 37:34 ดาวิดจึงกล่าวคำเทศนาสั้นๆอีกเรื่อง จงรอคอยพระเยโฮวาห์ และรักษาทางของพระองค์ไว้ และพระองค์จะยกย่องท่านให้ได้แผ่นดินโลกเป็นมรดก ท่านจะได้เห็นเมื่อคนชั่วถูกตัดออกไปเสีย บริบทยังเกี่ยวข้องกับคนฮีบรูที่ดำเนินชีวิตอย่างถาวรในแผ่นดินของพวกเขา หลักการที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ จงรอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าและเชื่อฟังพระวณะของพระองค์ มีความลึกซึ้งอันยิ่งใหญ่ในการไว้วางใจและเชื่อฟัง ผลลัพธ์จะเป็นการอวยพรของพระองค์ นอกจากนี้ ในกาลอันเหมาะสม เราจะเห็นคนชั่วถูกพิพากษาที่การพิพากษาที่บัลลังก์ใหญ่สี่ขานั้น ในวันนั้นพวกเขาจะถูกตัดออกไปเสียเป็นนิรันดร์

สดด 37:35-36 ขณะที่เพลงสดุดีบทนี้ใกล้ถึงตอนจบของมันแล้ว ดาวิดก็หยุดชั่วคราวเพื่อสรุปจุดจบของคนชั่ว ข้าพเจ้าเห็นคนชั่วมีอำนาจมากยิ่งขึ้น และสูงเด่นอย่างดั้นเจียวสดที่อยู่ในท้องถื่นของมัน ภาพเปรียบเทียบนี้กล่าวถึงต้นไม้สูงใหญ่ต้นหนึ่ง บางครั้งคนชั่วก็ดูเหมือนจะมีความแข็งแกร่ง ความโดดเด่นและความเจริญของต้นสนหรือต้นโอ๊กขนาดใหญ่ ดาวิดได้เห็นเรื่องนี้ในคนทั้งหลายอย่าง ซาอูล โดเอก และอาหิโธเฟล เป็นต้น 36 เขาได้ผ่านไป และดูเถิด ไม่มีเขาเสียแล้ว ถึงข้าพเจ้าจะแสวงหาเขา ก็ไม่พบเขา กระนั้นสิ่งต่างๆก็เปลี่ยนแปลง และพวกมันเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน พระเจ้าทรงตัดต้นไม้ต้นไหนลงก็ได้ คนเหล่านั้นที่บังคับคนชอบธรรมอย่างจงหองอาจถูกโค่นลงด้วยสายฟ้าฟาดเพียงเดียวแห่งการพิพากษาของพระเจ้า ตลอดหลายยุคสมัยเหล่าคนชั่วที่มีอำนาจได้มาถึงจุดจบก่อนกำหนดอย่างฉับพลัน ไม่ว่าจะเป็ ซาอูลหรือเฮโรด หรือฮิตเลอร์ในประวัติศาสตร์เมื่อไม่นานมานี้ พวกเขาก็จากไปอย่างกะทันหัน

และหาตัวไม่เจออีกเลย หลักการนี้ยังมีอยู่เหมือนเดิม นั่นคือ คนอธรรมและคนชั่วจะถูกตัดทิ้งไป
ในไม่ช้า ไม่ว่าพวกเขาจะมีอำนาจและอิทธิพลปานใดก็ตาม

สดด 37:37-38 การเปรียบเทียบความแตกต่างของทั้งบทนี้ถูกกล่าวซ้ำอีกครั้ง จง
หมายคนไร้ตำหนิไว้ และมองดูคนที่เที่ยงธรรม เพราะอนาคตของคนนั้นคือสันติภาพ คำสืบริฐที่
แปลเป็น ไร้ตำหนิ (ทัม) มีความหมายว่า ‘สมบูรณ์พร้อม’ หรือ ‘สุดจิตสุดใจ’ เราอาจใช้คำว่า
อุทิศตัว ในปัจจุบัน ผลลัพธ์สำหรับคนชอบธรรมที่อุทิศตัวคือ สันติภาพ – ไม่เพียงสันติภาพแห่ง
จิตใจเท่านั้น แต่สันติภาพกับคนเหล่านั้นที่อยู่รอบตัวด้วย ผู้พยากรณ์อิสยาห์จะเขียนในภายหลัง
ว่า “และผลของความชอบธรรมจะเป็นสันติภาพ และผลของความชอบธรรมคือความสงบและ
ความวางใจเป็นนิรันดร์” (อิสยาห์ 32:17) สันติภาพเกิดขึ้นต่อจากความชอบธรรม

ในภาพที่ตรงข้ามกันอย่างสิ้นเชิง 38 แต่ผู้ละเมิดจะถูกทำลายเสียด้วยกัน จุดหมายปลายทาง
ของคนชั่วจะถูกตัดออกไปเสีย ดังที่ได้พรรณนาไปแล้วตลอดทั้งบทนี้ คนเหล่านั้นที่ละเมิด
พระวาระของพระเจ้า (นั่นคือ คนชั่ว) จะถูกทำลายในเวลาอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้า วันของ
พวกเขาจะมาแน่ คอยดูเถิด

สดด 37:39-40 บทนี้ปิดท้ายด้วยหมายเหตุเรื่องชัยชนะ ความรอดของคนชอบ
ธรรมมาจากพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นกำลังของเราในเวลายุากลำบาก บริบทของ ความ
รอด ตรงนี้เห็นได้ชัดว่าหมายถึงการช่วยให้พ้น พระเจ้าจะทรงช่วยคนชอบธรรมให้พ้น พระองค์
ทรงเป็นพลังกำลังของเราในยามยากลำบาก นอกจากนี้ 40 พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเขาและทรง
ช่วยเขาให้พ้น พระองค์จะทรงช่วยเขาให้พ้นจากคนชั่วและทรงช่วยเขาให้รอด เพราะเขาทั้ง
หลายวางใจในพระองค์ พระเจ้าจะทรงช่วยเหลือและช่วยคนชอบธรรมให้พ้น พระองค์จะทรง
ช่วยพวกเขาให้พ้นจากคนชั่วที่บีบบังคับพวกเขาในชีวิตนี้ เหตุผลสำหรับการช่วยให้พ้นเช่นนั้น
นะหรือ? “เพราะเขาทั้งหลายวางใจในพระองค์” พระเจ้าจะทรงตอบสนองต่อคนเหล่านั้นที่
วางใจพระองค์เสมอ!

ภาพรวมของเพลงสดุดี 38: เพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียน โดยดาวิดในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ใจครั้งใหญ่ ผู้เชี่ยวชาญบางท่านคิดว่ามันเป็นช่วงเวลาแห่งความเจ็บป่วย ท่านอื่นๆก็คิดว่ามันเป็นช่วงเวลาแห่งการฟ้องใจในชีวิตของเขา เช่น หลังจากความบาปของเขากับนางบัทเชบา เป็นต้น ท่านอื่นๆก็ยังคิดว่ามันเป็นช่วงเวลาแห่งความท้อใจทุกๆไปเมื่อดาวิดคิดว่าพระเจ้าทรงลืมเขาเสียแล้ว เพลงสดุดีบทนี้เอนเอียงไปทางช่วงเวลาแห่งความเจ็บป่วยซึ่งทำให้ดาวิดรู้สึกท้อใจ เพลงสดุดีบทนี้เป็นคำอธิษฐานเป็นชุดต่อพระเจ้า โดยดาวิดระบายความในใจอย่างโศกเศร้าต่อพระเจ้า ที่แทรกอยู่ระหว่างคำอธิษฐานเหล่านี้คือความเห็นหลายประการเกี่ยวกับความหวังที่มีต่อสวรรค์

สดด 38:1-3 ดาวิดรู้สึกท้อใจอย่างเห็นได้ชัด โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอย่าทรงขนาบข้าพระองค์ด้วยความกริ้วของพระองค์ หรือตีสอนข้าพระองค์ด้วยพระพิโรธของพระองค์ บริบทที่ตามมาจะบ่งบอกว่าดาวิดป่วยอยู่ เขารับรู้อย่างชัดเจนว่าความเจ็บป่วยของเขาเป็นมาจากพระเจ้า เขาพูดออกว่ามันเป็นการตีสอนจากพระเจ้า 2 เพราะลูกธนูของพระองค์จมเข้าไปในข้าพระองค์ และพระหัตถ์ของพระองค์ลงมาเหนือข้าพระองค์ 3 เพราะพระพิโรธของพระองค์จึงไม่มีความปกติในเนื้อหนังของข้าพระองค์ เพราะบาปของข้าพระองค์จึงไม่มีอนามัยในกระดูกของข้าพระองค์ ดาวิดล้มป่วยอย่างน่าเวทนาและเขายกอย่างเปิดเผยว่ามันเป็นเพราะความกริ้วของพระเจ้า ยิ่งกว่านั้น ดาวิดยอมรับว่าพระเจ้าทรงโกรธเขาเพราะความบาปของเขา เมื่อมองย้อนไปในชีวิตของดาวิด ความบาปซึ่งน่าจะทำให้พระเจ้าทรงเล่นงานเขาหนักขนาดนั้นคือความบาปในเรื่องนางบัทเชบา

สดด 38:4-6 เขากล่าวต่อไปว่า เพราะความชั่วช้าของข้าพระองค์ท่วมศีรษะ มันหนักเหมือนภาระซึ่งหนักเหลือกำลังข้าพระองค์ 5 เพราะความโง่เขลาของข้าพระองค์ บาดแผลของข้าพระองค์จึงเหม็นและเปื่อยเน่า 6 ข้าพระองค์หนักใจ ข้าพระองค์ก็งอลงมาก ข้าพระองค์เดินเป็นทุกข์ไปวันยังค่ำ ดาวิดเชื่อมโยงสภาพร่างกายของเขากับความบาปของเขา เหมือนเดิม เขากล่าวเพิ่มเติมถึงบาดแผลภายนอกทั้งหลายซึ่งอักเสบและส่งกลิ่นเหม็น นอกจากนี้ สถานการณ์นี้ยังถ่วงเขาลงอย่างหนักด้วย

สดด 38:7-8 นอกจากนี้ ดาวิดเขียนว่า เพราะบั้นเอวของข้าพระองค์เต็มไปด้วยโรคที่น่ารังเกียจ และไม่มี ความปกติในเนื้อหนังของข้าพระองค์ 8 ข้าพระองค์ร่วงโรยและฟกช้ำทีเดียว ข้าพระองค์ครวญครางเพราะใจข้าพระองค์ไม่สงบ บางคนกล่าวหาว่าดาวิดเป็นโรคซิฟิลิสหรือโรคติดต่อทางเพศชนิดอื่น นั่นไม่น่าจะใช่ บันทึกเดียวเกี่ยวกับความบาปเรื่องเพศในชีวิตของดาวิดคือ กับนางบัทเชบาและนางก็จะเป็ต้นเหตุของโรคดังกล่าว แม้เป็นไปได้ มันก็ไม่น่าจะใช่ ยิ่งกว่านั้น โรคซิฟิลิสที่ไม่ได้รับการรักษาก็เป็นโรคที่รุนแรง ซึ่งทำให้เกิดการเสียดสีได้ในระยะท้ายๆของมัน ไม่มีบันทึกละเลยดาวิดเจอกับระยะหลังๆของโรคนี้ ตรงกันข้าม คำอธิบรูเหล่านั้นเสนอแนะว่าเขามีการอักเสบในช่องท้องของเขา นั่นอาจไล่ตั้งแต่โรคท้องเสียธรรมดาๆไปจนถึงความผิดปกติในช่องท้องแบบอื่นๆ ไม่ว่าจะกรณีใด ความเจ็บป่วยของดาวิดก็ทำให้เขาทุกข์ใจยิ่งนักและเขายอมรับอย่างเปิดเผยว่าพระเจ้ากำลังตีสอนเขาโดยมัน

สดด 38:9 หลังจากได้ระบายคำร้องทุกข์ของตนต่อพระเจ้าแล้ว ดาวิดหยุดชั่วคราวตอนนี้เพื่อมองไปยังสวรรค์ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ความปรารถนาทั้งสิ้นของข้าพระองค์ก็แจ้งอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ การถอนหายใจของข้าพระองค์ก็ไม่พินที่พระองค์ทรงทราบ แม้ทุกข์ยากในความเจ็บช้ำของตน ดาวิดก็ยังรวบรวมพลังกำลังที่จะมองขึ้นไปยังพระเจ้าและอ่อนวอน

สดด 38:10-12 จากนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้วกกลับมาถึงการเล่าเรื่องวิบัติต่างๆของตน หัวใจของข้าพระองค์เต้น และกำลังของข้าพระองค์หมดไป และความสว่างของนัยน์ตาของข้าพระองค์ก็สูญไปจากข้าพระองค์เสียแล้วด้วย คำที่แปลเป็น เต้น (ฮอว์คาร์) มีความหมายว่า 'สั่นระริก' หัวใจของดาวิดเต้นแรง พลังกำลังของเขาถดถอยลง เขารู้สึกท้อใจ ยิ่งกว่านั้น 11 มิตรและเพื่อนของข้าพระองค์ยืนเด่นอยู่ห่างจากภัยพิบัติของข้าพระองค์ และญาติของข้าพระองค์ยืนห่างออกไปไกลโพ้น คำว่า มิตร ในที่นี้คือ 'บรรดาคนรัก' หรือสมาชิกในครอบครัว แม้แต่ครอบครัว เพื่อนๆและญาติพี่น้องของเขาก็ดูเหมือนทำตัวเหินห่างจากเขาในความทุกข์ใจของเขา 12 และบรรดาผู้ที่แสวงชีวิตของข้าพระองค์ได้วางบ่วงไว้ บรรดาผู้ที่คิดทำร้ายข้าพระองค์พูดเป็นอุบาย และรำพึงถึงการทรยศอยู่วันยังค่ำ แน่แน่นอนว่าบรรดาศัตรูของดาวิดยังจง

เวอร์เขาอยู่ พวกเขาแพร่เรื่องมูสาต่างๆอันเลวร้ายเกี่ยวกับเขา ดาวิดเห็นว่าทุกคนต่อสู้เขารวมถึงครอบครัวและเพื่อนๆของเขาด้วย

สดด 38:13-14 แต่ข้าพระองค์เหมือนคนหูหนวก ข้าพระองค์ไม่ได้ยิน ข้าพระองค์เหมือนคนใบ้ที่ไม่อ้าปากของเขา 14 พะยะคะ ข้าพระองค์เหมือนคนที่ไม่ได้ยิน ซึ่งในปากของเขาไม่มีการตัดพ้อ ต้องขอชมดาวิดว่าเขาเมินบรรดาคนที่วิจารณ์เขาและไม่ได้ตอบคนพวกนั้น เขาหุบปากของตนอย่างมีปัญญา

สดด 38:15 ตรงกันข้าม ความหวังของเขาอยู่ในพระเจ้าเท่านั้น โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่ข้าพระองค์หวังใจในพระองค์ โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของข้าพระองค์คือพระองค์ผู้ที่จะทรงฟังข้าพระองค์ แทนที่จะตอบโต้บรรดาคนที่วิจารณ์เขา ดาวิดกลับให้ความหวังของตนอยู่ในพระเจ้า เขารู้ว่าพระเจ้าจะทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเขา

สดด 38:16-18 สารสำคัญของคำอธิษฐานของเขาถูกนำเสนอด้านล่าง เพราะข้าพระองค์ทูลว่า "ขอโปรดฟังข้าพระองค์เถิด มิฉะนั้นพวกเขาจะเปรมปรีดีเพราะข้าพระองค์ คือผู้ที่โอ้อวดต่อข้าพระองค์เมื่อทำข้าพระองค์พลาดไป" 17 เพราะข้าพระองค์จะล้มแล้ว และความเศร้าโศกอยู่ต่อหน้าข้าพระองค์เสมอ ดาวิดจึงอ้อนวอนพระเจ้าให้ทรงสดับฟังคำร้องทุกข์ของเขา เกรงว่าเหล่าศัตรูของเขาจะเฉลิมฉลองความพินาศของเขา เขายอมรับอย่างเปิดเผยว่าเขากำลังจะสะดุดและเขาอยู่ในความสิ้นหวัง

หลังจากไคร้ครวญเรื่องความทุกข์ยากของตนแล้ว ดาวิดทราบว่าเขาต้องทำอะไร 18 ข้าพระองค์จะสรรภาพความชั่วช้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะเป็นทุกข์เพราะบาปของข้าพระองค์ การกลับใจใหม่ของเขาเกี่ยวข้องกับ (1) การสรรภาพในการประกาศความชั่วช้าของเขา ในเพลงสดุดี 51:3 ดาวิดร้องว่า “เพราะข้าพระองค์ทราบถึงการละเมิดของข้าพระองค์แล้ว และบาปของข้าพระองค์อยู่ต่อหน้าข้าพระองค์เสมอ” การสรรภาพคือการรับรู้ความบาปของเราและความผิดของมัน มันคือการยอมรับว่าเราเป็นฝ่ายผิด มันจึงเป็นการยอมรับว่าตนมีความผิดต่อ

พระพักตร์พระเจ้า จากนั้นการกลับใจใหม่ของเขาจึงรวมถึง (2) ความเสียใจเพราะความบาปของเขาด้วย

เปาโลเขียนว่า “เพราะว่าความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้าย่อมกระทำให้กลับใจใหม่ ซึ่งนำไปถึงความรอดและไม่เป็นที่น่าเสียใจ แต่ความเสียใจอย่างโลกนั้นย่อมนำไปถึงความตาย จงพิจารณาว่าความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้ากระทำให้เกิดความกระตือรือร้นมากทีเดียว ทำให้เกิดความขวนขวายที่จะแก้ตัวใหม่ และการ โกรธแทน ความกลัว ความปรารถนาอย่างยิ่ง ความกระตือรือร้น การแก้แค้น ในทุกสิ่งเหล่านั้นท่านได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าท่านก็หมดจดในการนี้แล้ว” (2 โครินธ์ 7:10-11) ดังนั้นการกลับใจใหม่ที่แท้จริงย่อมรวมถึงทั้งการสารภาพความบาปและความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้าเพราะความบาปนั้นด้วย สุดท้าย (3) มันเกี่ยวข้องกับ การหันเสียจากความบาปนั้น

สดด 38:19-20 ขณะที่ดาวิดใกล้ถึงตอนจบของเพลงสดุดีบทนี้แล้ว เขาเตือนพระเจ้าให้ทรงระลึกถึงพวกศัตรูของเขาอีกครั้ง **บรรดาผู้ที่ เป็นคู่อริของข้าพระองค์ก็ว่องไวและแข็งแรง และคนที่เกลียดข้าพระองค์โดยไร้เหตุทวีมากขึ้น 20 บรรดาผู้ที่กระทำชั่วแก่ข้าพระองค์ตอบแทนความดี เป็นปฏิปักษ์ของข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ติดตามความดี ความคิดตรงนี้ก็** คือว่า บรรดาศัตรูของเขาอยู่เย็นเป็นสุขดี พวกเขาแข็งแรงและทวีจำนวนขึ้น นอกจากนี้ พวกเขาตอบแทนความดีด้วยความชั่วเมื่อดาวิดพยายามผูกมิตรพวกเขา เขาเตือนพระเจ้าให้ทรงระลึกด้วยว่าตัวเขาเองก็ติดตามสิ่งที่ดี

สดด 38:21-22 ดังนั้นดาวิดร้องทูลว่า **โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขออย่าทรงทอดทิ้งข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขออย่าสถิตไกลจากข้าพระองค์ 22 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ความรอดของข้าพระองค์ ขอทรงรีบมาช่วยข้าพระองค์เถิด แม้เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยการที่ดาวิดร้องทูลขอพระเจ้าถึงความเจ็บป่วยของตน คราวนี้จุดสนใจหลักเปลี่ยนไปยังเหล่าศัตรูของเขา เขาได้สารภาพความบาปของตนและกลับใจจากมันแล้ว คราวนี้เขาวิงวอนพระเจ้าให้ทรงช่วยเหลือเขาอีกครั้งและไม่ทรงทอดทิ้งเขาเสีย ดาวิดรู้ว่าความรอดของเขามาจาก**

ไหนด มันอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้าและเขาก็กลับมาหาพระองค์เพื่อขอความช่วยเหลือให้พ้น เพลงสดุดีที่มีเนื้อหาดูน่าทึ่งนี้จึงจบลงเพียงเท่านี้ กระนั้น พอดาวิดได้คิดสิ่งต่างๆอย่างถ้วนถี่แล้ว เขาก็ได้แต่กลับมาหาพระเจ้าเพื่อขอพลังกำลัง ความช่วยเหลือและการช่วยให้พ้น ความจริงนั้นมีอยู่เหมือนเดิมจนถึงวันนี้

ภาพรวมของเพลงสดุดี 39: เพลงสดุดีบทนี้เป็นของดาวิดแม้ว่ามันถูกอุทิศให้แด่บุตรก็ตาม ฝ่ายหลังเป็นเลวีคนหนึ่งและเป็นหัวหน้านักร้องของพลับพลา เชื่อกันว่าเขาเป็นคนเดียวกับเอธาน ไม่ว่ากรณีใด เห็นได้ชัดว่าเขาเป็นผู้อำนวยการของหนึ่งในคณะนักร้องประสานเสียงทั้งสามนั้นที่พลับพลา ดาวิดเขียนเพลงสดุดีบทนี้อย่างเห็นได้ชัด จากนั้นก็ส่งมันให้บุตรเพื่อที่จะถูกขับร้อง ณ วาระต่างๆอันเหมาะสมที่พลับพลาโดยคณะนักร้องประสานเสียงของเขา

เพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนเนื่องในโอกาสคล้ายๆกับของเพลงที่แล้ว ดาวิดซึ่งก้มตัวลงด้วยความเจ็บป่วยและความเสียใจถูกโถมทับด้วยความคิดต่างๆที่เป็นของคนไม่เชื่อ ซึ่งเขาตัดสินใจแน่วแน่ว่าจะระงับไว้ เขาถึงขนาดพยายามที่จะฝังความทุกข์ยากของตนด้วยความเงียบ กระนั้น การฝังความทุกข์ยากของเขาก็มีแต่ทำให้มันสุ่มร้อนอยู่ภายใน แม้น้ำเสียงของเพลงบทนี้มีลักษณะท้อแท้ในตอนแรก พอดาวิดได้หยุดชั่วคราวเพื่อใคร่ครวญถึงความดีของพระเจ้า ความท้อแท้ของเขาก็เปลี่ยนเป็นความหวัง

สดด 39:1-3 ข้าพเจ้าว่า "ข้าพเจ้าจะระแວดระวังทางของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะไม่ทำบาปด้วยลิ้นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะใส่บังเหียนปากของข้าพเจ้า トラบเท่าที่คนชั่วอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า" 2 ข้าพเจ้าก็เป็นใบ้เงียบไป ข้าพเจ้านิ่งเงียบแม้แต่จากสิ่งที่ดี ความทุกข์ใจของข้าพเจ้ารุนแรงขึ้น ดาวิดเข้าใจดีว่าลิ้นคนเรานั้นก่อความยุ่งยากได้ แม้เขาเดือดร้อนใจและถึงขนาดสิ้นหวัง เขาก็ตัดสินใจว่าเขาจะหุบปากของตนและไม่พูดอะไรเลย เขาไม่พูดแม้แต่สิ่งใดเลยที่ดี กระนั้น ในการฝังความทุกข์ลำบากของตน มันก็มีแต่คุกรุ่นอยู่ในภายในและทำให้เขารู้สึกปั่นป่วน แม้มีปัญญาแบบทั่วไปในการหุบปากของเราไว้ เมื่อมีความขัดแย้งหรือความยุ่งยาก

ภายใน มันก็เป็นการมีปัญญาที่จะระบายภาระหนักออกจากอกของเราอย่างเหมาะสม นี่บอกเป็นนัยว่าเขาไม่แม้แต่เอาภาระของตนหลุดต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าในการอธิษฐาน

เขาฝังมันไว้ และความทุกข์ลำบากที่คุกรุ่นอยู่ก็ค่อยๆ กัดกินเขาจนในที่สุดเขาต้องจัดการกับมัน 3 จิตใจข้าพเจ้าร้อนอยู่ภายในข้าพเจ้า ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังรำพึงอยู่นั้นไฟก็ลุก ข้าพเจ้าจึงพูดด้วยลิ้นของข้าพเจ้าว่า ดังที่ข้อที่ตามมาจะบอก ดาวิดเปิดปากของตนหลุดต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าในการอธิษฐาน ก่อนหน้านั้นเขาพยายามอย่างโง่เงาที่จะฝังความทุกข์ใจของตนไว้และมันมีแต่จะค่อยๆ กัดกินเขา ในที่สุดเขาก็นำเรื่องนี้หลุดต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าในคำอธิษฐาน

สดด 39:4-6 "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอให้ข้าพระองค์ทราบถึงบั้นปลายของข้าพระองค์ และวันเวลาของข้าพระองค์จะนานสักเท่าใด เพื่อข้าพระองค์จะทราบว่าชีวิตของพระองค์ไม่เที่ยงอย่างไร ในการหยุดชั่วครู่เพื่อตรึกตรอง ดาวิดตระหนักถึงความไม่เที่ยงของชีวิต เขาจึงขอร้องพระเจ้าให้ทรงช่วยเหลือเขาให้เข้าใจความเป็นนิรันดร์ซึ่งรออยู่ภายนอก ในทางกลับกัน ดาวิดขอร้องพระเจ้าด้วยให้ทรงช่วยเขาให้ระลึกว่าชีวิตนี้สั้นขนาดไหน ทันใดนั้นเขามองสิ่งต่างๆ ด้วยมุมมองที่ถูกต้องและขอร้องพระเจ้าให้ทรงช่วยเขาให้เข้าใจสิ่งสำคัญก่อนหลังอย่างถูกต้องเพิ่มเติมอีก ชีวิตนั้นสั้น ชั่วนิรันดร์นั้นยาวนาน นอกจากนี้ ชีวิตอย่างที่เรารู้จักมันก็ไม่เที่ยงและผ่านไปอย่างรวดเร็วจริงๆ

เขากล่าวต่อไปว่า 5 คูเถิด พระองค์ทรงกระทำให้วันเวลาของข้าพระองค์ยาวสองสามฝ่ามือเท่านั้น ชั่วชีวิตของข้าพระองค์ไม่เท่าไรเลยเฉพาะพระพักตร์พระองค์ มนุษย์ทุกคนดำรงอยู่อย่างไร้สาระแน่ทีเดียว เซลาห์ ความกว้างของฝ่ามือเรานั้นไม่ได้ใหญ่โตอะไรเลย ดาวิดเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าขนาดแห่งชีวิตของเขานั้นก็เล็กมากจริงๆ ตรงข้ามกับความเป็นนิรันดร์ของพระเจ้า อายุของเขาก็เทียบไม่ได้เลย ณ สถานะสูงสุดของเขา มนุษย์ก็เปรียบเหมือนไอน้ำที่จางหายไปอย่างรวดเร็ว (คำที่แปลเป็น อนิจจัง (เฮท์เบล) มีความหมายตรงตัวว่า ไอน้ำ) สรุปลก็คือ ดีที่สุดที่มนุษย์จะเสนอให้ได้ก็เหมือน ไม่มีค่าเลยต่อพระพักตร์พระเจ้า ดังนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงแนะนำเราให้หยุดคิดและพิจารณาซึ่งเป็นความหมายของคำว่า เซลาห์

ในการทำงานเดียวกัน ดาวิดกล่าวต่อไปว่า 6 มนุษย์ไปๆมาๆอย่างเงาแต่คนเดียว เขาทั้งหลาย
อยู่อยู่เปล่าๆแต่คนเดียว มนุษย์โดยกองไว้ และไม่ทราบว่าใครจะเก็บไป ความคิดตรงนี้ก็คือว่า
มนุษย์ทุกคนเป็นเพียงภาพที่ว่างเปล่า ชีวิตเป็นเพียงการประกวดนางงามที่ผ่านไป เราเป็นเพียง
นักแสดงเท่านั้น ความเป็นจริงของแท้เป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณและไม่ใช่เรื่องทางกายภาพ เรากังวล
และเดือดร้อนใจเกี่ยวกับสิ่งต่างๆซึ่งไม่มีค่าเลยเมื่อพูดถึงคุณค่าต่างๆซึ่งเป็นนิรันดร์แล้ว เราเก็บ
สะสมวัตถุสิ่งของต่างๆและความมั่งคั่งฝ่ายโลกโดยไม่ตระหนักเลยว่าคนอื่นจะถือครองพวกมัน
เป็นกรรมสิทธิ์เมื่อเราตาย ชีวิตอย่างที่คนส่วนใหญ่ใช้กันเป็นการแสดงที่ว่างเปล่า

สดด 39:7 ดาวิดจึงปรับมุมมองของเขาให้ถูกต้อง ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า
บัดนี้ข้าพระองค์จะรอคอยอะไร ความหวังของข้าพระองค์อยู่ในพระองค์ ผู้แต่งเพลงสดุดีอัน
ไพเราะบทนี้แห่งอิสราเอลทันใดนั้นก็ดูออกว่ามนต์เสน่ห์ทั้งหลายของชีวิตนี้เป็นเพียงสิ่งลวงตา
เท่านั้น ทำไมต้องรอคอยพวกมันด้วย? แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ความหวังของเขากลับอยู่ในพระเจ้า
ของเขา เขาตั้งตาคอยสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้เพื่อเขา

สดด 39:8-10 คราวนี้เพลงสดุดีบทนี้หัน ไปกล่าวถึงคำร้องทูลที่เฉพาะเจาะจง
หลายประการต่อพระเจ้า ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากการละเมิดทั้งสิ้นของข้าพระองค์
อย่าให้ข้าพระองค์เป็นที่นิทาของคนโง่ ดาวิดเดินหน้าต่อไปแล้ว เขาไม่จมปลักอยู่ในความทุกข์
ยากของตนอีกต่อไปแล้ว แต่เขาขอการช่วยให้พ้นจากความบาปต่างๆของเขา พระเจ้าเท่านั้นทรง
ช่วยเราให้พ้นจากความบาปและผลที่ตามมาต่างๆของมันได้ ดาวิดตัดสินใจถูกต้องแล้ว เขากลัว
ว่าจะถูกเยาะเย้ยโดยเหล่าปฏิปักษ์ของเขาไม่ว่าจะเป็นซาอูล คนฟิลิสเตียหรืออาหิโรเฟล

เขากล่าวต่อไปว่า 9 ข้าพระองค์เป็นใบ้ ข้าพระองค์ไม่อ้าปาก เป็นพระองค์เองที่ทรง
กระทำเช่นนั้น ก่อนหน้านั้นเขาพยายามที่จะฟังความทุกข์ยากของตนไว้โดยฟังกำลังของตัวเอง
บัดนี้เขาเงียบเสียงเพราะว่าพระเจ้าทรงจัดการกับปัญหานั้นแล้ว ไม่มีอะไรจะพูดอีกแล้ว

ดังนั้นดาวิดจึงร้องทูลว่า 10 ขอทรงถอนทัณฑ์จากข้าพระองค์เสียเถิด ข้าพระองค์ร่วง
โรยไปด้วยการทุบตีจากพระหัตถ์ของพระองค์ ดาวิดยังเข้าใจอยู่เหมือนเดิมว่าความทุกข์ใจก่อน

หน้านั้นของเขาเป็นมาจากพระหัตถ์ของพระเจ้า เขาจึงวิงวอนพระเจ้าให้ทรงถอนความเจ็บป่วย
ในร่างกายของเขาออกไปเสีย ข้อนี้ผูกเพลงสดุดีบทที่ 38 และ 39 เข้าด้วยกัน ดาวิดรู้ว่าทำไมเขา
ถึงถูกทำให้เจ็บปวดครวคร่า คราวนี้เขาอ้อนวอนพระเจ้าให้ทรงเอาความเจ็บปวดครวคร่าของเขา
ออกไปเสีย

สดด 39:11 และเมื่อตริกตรองถึงสิ่งที่เขาได้เจอมา ดาวิดก็ออกความเห็นว่
เมื่อพระองค์ทรงตีสอนมนุษย์ด้วยการขนาบเพราะเรื่องความชั่วช้า พระองค์ทรงเผาผลาญความ
สวยงามของเขาเสียอย่างถ้วนหมด มนุษย์ทุกคนก็ไร้สาระแน่ทีเดียว" เซลาห์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของ
ทรงรักผู้ใด พระองค์ก็ทรงตีสอนผู้นั้น หลายครั้งพระเจ้าจะทรงใช้ความเจ็บป่วยหรือ โรคภัยไข้
เจ็บเพื่อตีสอนเมื่อเราไม่ยอมฟังพระองค์หากใช้วิธีอื่น ดาวิดรู้ว่าตนกำลังพูดเรื่องอะไรอยู่เพราะ
ว่าเขาเคยผ่านมันมาแล้ว เขารู้ว่ามันเป็นยังไงกับการโดนพระเจ้าตีสอน เขาคิดว่าเขาจะสาบสูญ
ไปจุดตัวหมดที่แห่งตาย เมื่อตระหนักถึงฤทธานุภาพของพระเจ้าและความโง่เขลาของตัวเอง
ดาวิดก็ได้แต่อุทานออกมาว่ามนุษย์ทุกคนล้วนเป็นอนิจจัง (หรือไอน้ำ) ต่อพระพักตร์พระเจ้า ดู
ยากอบ 4:14 อีกครั้งที่มีเหตุที่ต้องหยุดชั่วคราวและใคร่ครวญความหมายโดยนัยอันลึกซึ้งเหล่านั้น
ของสิ่งที่เพิ่งถูกหมายเหตุไว้

สดด 39:12-13 เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยคำร้องทูลขอความช่วยเหลือ "โอ ข้าแต่
พระเยโฮวาห์ ขอทรงสดับคำอธิษฐานของข้าพระองค์ ขอทรงเงี่ยพระกรรณแก่การร้องทูลของ
ข้าพระองค์ ขออย่าทรงเฉยเมยต่อหน้าตาของข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์เป็นแต่แขกที่ผ่านไป
ของพระองค์ เป็นคนที่อาศัยอยู่อย่างบรรพบุรุษทั้งหลายของข้าพระองค์ ด้วยตำนานโหวหาร
แบบกวี ดาวิดอ้อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าของให้ทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเขา การที่เขาบอกว่าเขา
เป็นคนแปลกหน้าและคนสัญจรย่อมอยู่ในความหมายของฮีบรู 11:13-16 เขาตระหนักอย่าง
ถ่องแท้ว่าโลกนี้ไม่ใช่บ้านของเขา เขาเป็นเพียงคนที่ผ่านมาแล้วผ่านไปเท่านั้น

ดังนั้นคำอธิษฐานของเขาก็คือว่า 13 โอ ขอทรงเมินพระพักตร์จากข้าพระองค์ เพื่อข้า
พระองค์จะเบิกบานขึ้น ก่อนที่ข้าพระองค์จะจากไปและไม่มีอยู่อีก" นี่บอกเป็นนัยอีกครั้งถึง

ความเจ็บป่วยของดาวิด เขาจึงวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงอนุญาตให้เขาได้มีพละกำลังฟื้นคืนมาและกลับมีสุขภาพดีเหมือนเดิม อีกทางเลือกหนึ่งคือความตายเมื่อเขาจะไม่เป็นอยู่อีกต่อไป

เพลงสดุดีบทนี้เริ่มต้นด้วยการที่ดาวิด โศกเศร้าคร่ำครวญในความเจ็บปวดทรมานของตัวเอง กระนั้นเมื่อเขาหยุดชั่วคราวเพื่อตระหนักว่าความหวังของเขาอยู่ในพระเจ้า เขาก็เลิกบ่น ตรงกันข้าม เสียงร้องของเขากลับกลายเป็นคำอธิษฐานขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า

ภาพรวมของเพลงสดุดี 40: เพลงสดุดีบทที่สี่สิบเป็นเพลงสดุดีของดาวิดอย่างชัดเจน กระนั้น เพลงสดุดีบทนี้ก็กล่าวถึงพระคริสต์อย่างชัดเจน กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ มันมีเนื้อหาเกี่ยวกับพระคริสต์ในการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ - พระองค์ทรงถอดข้าพเจ้าขึ้นมาจากหลุมอันน่ากลัว ไม่ปรากฏชัดเจนว่าดาวิดเขียนเพลงสดุดีบทนี้เนื่องในโอกาสใด บางคนคิดว่ามันถูกเขียนขึ้นหลังสงครามกับอับซาโลมสิ้นสุดลงและดาวิดกลับมาครองบัลลังก์อีกครั้ง ถึงกระนั้น พระวิญญูณบริสุทธิก็ทรงแสดงชัดเจนถึงพระคำของพระคริสต์ทั้งก่อน ระหว่างและหลังการทนทุกข์ของพระองค์ แม้ดาวิดเป็นผู้เขียน พระคำของพระคริสต์ก็ปรากฏชัดเจนตลอดทั้งเพลงนี้ ดาวิดอุทิศเพลงสดุดีบทนี้แก่หัวหน้านักร้อง (นั่นคือ หัวหน้าคณะนักร้องประสานเสียง) ของพลับพลาเหมือนเดิม

สดด 40:1-3 เพลงสดุดีบทนี้เริ่มต้นด้วยการที่ดาวิดยกย่องพระเจ้า ข้าพเจ้าได้เพียรรอคอยพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเอนพระองค์ลงสดับคำร้องทูลของข้าพเจ้า ดังที่เนื้อหาต่อไปนี้จะบอกไปอย่างชัดเจน เพลงสดุดีบทนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในการทนทุกข์ของพระองค์ หากเป็นเช่นนั้นจริง ความคิดตรงนี้อาจเป็นตอนที่พระเยซูทรงนึกย้อนถึงคำอธิษฐานอันโศกเศร้าของพระองค์ในสวนเกทเซmani พระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานนั้นและทรงใช้ทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาชูกำลังพระองค์ (ลูกา 22:43)

2 พระองค์ทรงถอดข้าพเจ้าขึ้นมาจากหลุมอันน่าสลด ออกมาจากเลนตม แล้ววางเท้าของข้าพเจ้าลงบนศิลา กระทำให้ย่างเท้าของข้าพเจ้ามั่นคง สเปนอร์เจียนเขียนไว้อย่างสละสลวยว่า

“เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงแบกรับการแข่งสาปเพราะความบาปไว้บนพระกายของพระองค์เอง พระองค์ก็ทรงถูกเหวี่ยงทิ้งลงจนเป็นเหมือนนักโทษคนหนึ่ง ในคุกใต้ดินที่ลึก มีค และนำกล้วยั้งนัก ท่ามกลางความมืดมิดนั้นนักโทษผู้นี้ก็ได้ยินเสียงดังดุจกระแสน้ำไหลเชี่ยว ขณะที่เหนือศีรษะเสียงเหยียบย่ำของบรรดาคู่อริที่เกรี้ยวกราดก็ดังกึกก้อง” เมื่อพระเยซูทรงแบกรับความบาปของเรา มันคงเป็นเหมือนหลุมอันน่ากลัวอย่างแน่นอน คนอื่นๆก็มองว่านี่หมายถึงที่อาศัยของพระองค์ในหลุมศพ กระทั่งในส่วนลึกของแผ่นดิน โลกในฮาเดส ในการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ พระเจ้าทรงยกพระองค์ขึ้นมาและทรงวางพระบาทของพระองค์บนศิลาหนึ่ง

ขณะที่ดาวิดเขียนถึงประสบการณ์ของตัวเอง ความคิดตรงนี้อาจหมายถึงการที่เขาได้เผชิญหลุมอันน่ากลัวของการถูกขับออกจากบัลลังก์ของเขาในช่วงการกบฏของอับซาโลม กระนั้น พระเจ้าก็ทรงคืนบัลลังก์นั้นให้แก่เขาอย่างเปี่ยมพระกรุณา จะว่าไปแล้ว เมื่อพระเจ้าทรงช่วยเราให้รอดแล้ว พระองค์ก็ทรงเอาเราออกมาจากหลุมอันน่ากลัวนั้นแห่งความบาปและโลก และทรงวางเท้าของเราบนศิลามั่นคงแห่งพระเยซูคริสต์ โดยประทานเสถียรภาพและทิศทางใหม่ในชีวิตแก่เรา

3 พระองค์ทรงบรรจเพลงใหม่ในปากข้าพเจ้า เป็นบทเพลงสรรเสริญพระเจ้าของเรา คนเป็นอันมากจะเห็นและเกรงกลัวและวางใจในพระเยโฮวาห์ เมื่อดาวิดกลับมายังเยรูซาเล็ม บทเพลงแห่งความโศกเศร้าของเขาได้เปลี่ยนเป็นความชื่นชมยินดีแล้ว พระเจ้าทรงช่วยเขาให้พ้นแล้วและบัดนี้เขาจึงร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ คนตรีของพระเจ้าเป็นเพลงบทใหม่เสมอ ซึ่งไม่ถูกทำให้แปดเปื้อนด้วยสไตร์ของโลก อย่างไรก็ตาม เมื่อพระเยซูทรงลุกขึ้นจากหลุมศพนั้น ลองนึกภาพเหล่านักร้องประสานเสียงในสวรรค์เมื่อพระองค์ทรงเป็นขึ้นแล้ว จากนั้นก็เสด็จกลับขึ้นไปยังสวรรค์ ในอาหารมื้อสุดท้ายนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงร้องเพลงสดุดีฮาเลลบทหนึ่งก่อนมุ่งหน้าไปยังสวนเกทเสมนี แต่คนตรีแห่งพระทัยของพระองค์เดี๋ยวนี้ก็อยู่ท่ามกลางบรรดาผู้ที่ถูกไถ่แล้วของพระองค์! ยิ่งกว่านั้น เมื่อพระเจ้าทรงช่วยเราให้รอดแล้ว พระองค์ก็ทรงใส่เพลงบทใหม่ในปากของเรา คนตรีไร้สาระของโลกไม่อยู่ในความคิดของเรา

อีกต่อไปแล้ว แต่เดี๋ยวนี้คือบรรดาบทเพลงแห่งการไถ่และการสรรเสริญถวายแด่พระเจ้าของเรา เมื่อคนอื่นๆ ได้ยินดาวิดร้องเพลงถึงพระเจ้าผู้ไถ่ของเขา พวกเขาจะเริ่มเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้าและวางใจพระองค์เช่นกัน ความเป็นไปได้ในบทเพลงยังมีอยู่จนถึงวันนี้

สดด 40:4 คราวนี้ความคิดตรงนี้เปลี่ยนจากการสรรเสริญเป็นการไคร่ครวญ และการให้คำพยาน คนใดที่วางใจในพระเยโฮวาห์ก็มีความสุข ผู้มิได้หันไปหาคนจ้องมองหรือไปหาบรรดาผู้ที่หลงเงินไปตามความเท็จ หัวข้อหลักอันทรงพลังและลึกซึ้งวกกลับมาข้างหน้า กระดาษศักดิ์สิทธิ์นี้อีกครั้ง พระเจ้าทรงอวยพรคนเหล่านั้นที่วางใจพระองค์ตลอดเส้นทางแห่งชีวิต ท่อพระพรที่สำคัญอย่างหนึ่งของพระเจ้ามาเมื่อเราดำเนินชีวิต โดยความเชื่อ พระสัญญาเดียวกันนี้ได้ถูกกล่าวซ้ำไปก่อนหน้านี้อีกแล้วในเพลงสดุดี 2:12 และ 34:8 มันจะถูกพบอีกครั้งในเพลงสดุดี 84:12 หลักการเรื่องการแยกออกก็อยู่ใต้พื้นผิวนี่เอง ดาวิดหมายเหตุต่อไปว่าพระเจ้าจะทรงอวยพรบุคคลผู้ไม่นับถือคนเยอหิงห์หรือคนหลอกลวง ความคิดที่แฝงอยู่ในอย่างหลังนี้ พรรณนาถึงโลก แม้ที่เดียว บุคคลผู้ไม่ดำเนินตามคำแนะนำของคนอธรรม หรือยืนอยู่ในทางของคนบาป หรือนั่งอยู่ในที่นั่งของคนที่ชอบเยาะเย้ย ผู้นั้นก็มีความสุข นั่นเป็นความคิดเดียวกันซึ่งแฝงอยู่ในครึ่งหลังของข้อนี้ เมื่อเราแยกตัวออกจากชาวโลกและคนจำพวกเดียวกับพวกเขา ก็มีการอวยพรจากพระเจ้า

สดด 40:5 ดาวิดจึงกล่าวต่อไปถึงอีกความคิดหนึ่งอันเปี่ยมสุข โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ พระองค์ได้ทรงทิวพระราชกิจอันมหัศจรรย์ของพระองค์ และพระดำริของพระองค์แก่ข้าพระองค์ ไม่มีผู้ใดรายงานพระราชกิจทั้งสิ้นเหล่านั้นได้ ถ้าข้าพระองค์จะประกาศและบอกกล่าวแล้ว ก็มีมากมายเหลือที่จะนับ สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “การเนรมิตสร้าง การทรงเลี้ยงดู และการทรงไถ่อดมไปด้วยสิ่งมหัศจรรย์ต่างๆเหมือนท้องทะเลซึ่งเต็มไปด้วยชีวิต” พระเจ้าทรงดีเหลือเกินในสิ่งทั้งปวงที่พระองค์ได้ทรงกระทำจนมันเกินความเข้าใจ ดาวิดกล่าวต่อไปว่ามันยากที่จะเรียงสิ่งทั้งปวงเหล่านั้นตามลำดับ ความยิ่งใหญ่แห่งสิ่งมหัศจรรย์ต่างๆของพระเจ้าเหลือที่จะนับได้ เมื่อเราหยุดชั่วคราวเพื่อพิจารณาความอัศจรรย์ต่างๆของจุลชีววิทยา ไม่ว่าจะเป็นครวดตามนุษย์ หู สมอง หรือความสลับซับซ้อนต่างๆอันนับไม่ถ้วน

ของธรรมชาติ พระราชกิจของพระเจ้าก็มีห้ศรรย์ จากนั้นเมื่อเราพิจารณาสิ่งทั้งปวงที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อเราฝ่ายวิญญาณ การสรรเสริญที่สมควรแก่พระนามของพระองค์ก็เหลือที่จะนับได้

สดด 40:6-8 แม้ดาวิดเป็นผู้เขียน ความคิดเหล่านี้ที่ตามมาก็เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราอย่างไม่มีข้อสงสัย อันที่จริง ผู้เขียนหนังสือฮีบรูยกให้ข้อความตอนนี้กล่าวถึงพระคริสต์ ดู ฮีบรู 10:5-7 เครื่องสัตว์บูชาและเครื่องบูชาพระองค์ไม่ทรงประสงค์ พระองค์ทรงเบิกหูของข้าพระองค์ เครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาไถ่บาป พระองค์มิได้ทรงเรียกร้อง เราได้เข้าใจว่าพระเจ้าทรงมองเครื่องสัตว์บูชาต่างๆสมัยพระคัมภีร์เดิมอย่างไร สเปอ์เจียนหมายเหตุไว้อย่างเฉลียวฉลาดด้วยว่า “เมื่อพิจารณาถึงพวกมันและเพื่อเห็นแก่พวกมันเองแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงเห็นอะไรที่น่าพึงพอใจในเครื่องบูชาต่างๆของพระบัญญัติที่เป็นพิธีกรรมเลย เหตุที่หลังเลือดของมันออกมา และแบ่งสาทิเนื้อละเอียดที่ลอยเป็นควันจากแท่นบูชา นั้น ไม่สามารถทำให้พระเยโฮวาห์พึงพอใจเลย พระองค์ไม่ทรงสนพระทัยเนื้อวัวผู้หรือแพะ และพระองค์ไม่ทรงมีความยินดีในข้าวและน้ำองุ่นและน้ำมันด้วย โดยทั่วไปแล้วเครื่องบูชาเหล่านี้มีคุณค่าของมัน แต่เมื่อพระเยซูผู้ทรงเป็นแบบที่พวกมันเล็งถึงเสด็จเข้ามาในโลก พวกมันก็ไม่มีค่าอีกต่อไปแล้ว เหมือนเทียนไม่มีประโยชน์อันใดเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นแล้ว” เครื่องสัตว์บูชาและของถวายทั้งปวงของพระคัมภีร์เดิมเป็นเพียงบทเรียนต่างๆเพื่อสั่งสอนประชาชนของพระเจ้าถึงพระราชกิจอันยิ่งใหญ่กว่าของพระคริสต์ที่จะมานั้น พระเจ้าไม่ทรงสนพระทัยในตัวพวกมันเองเลย

7 แล้วข้าพระองค์ทูลว่า "ดูเถิด ข้าพระองค์มาแล้ว พระเจ้าข้า ในหนังสือม้วนก็มีเขียนเรื่องข้าพระองค์ 8 โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ปิติยินดีที่กระทำตามน้ำพระทัยพระองค์ พระราชบัญญัติของพระองค์อยู่ในจิตใจของข้าพระองค์" ที่ว่านี่สะท้อนถึงพระคำริของพระคริสต์ที่ปราศจากคำถามใดๆ พระเยซูเสด็จมาด้วยความเต็มใจและอย่างสมัครใจเพื่อกระทำตามน้ำพระทัยของพระบิดาในการเสด็จมารับสภาพมนุษย์และการทนทุกข์ของพระองค์ มันถูกพยากรณ์ไว้อย่างมากมาแล้วในหนังสือม้วนเหล่านี้ของพระคัมภีร์เดิม เราได้เห็นเพิ่มเติมถึงอุปนิสัยและพระคำริอันสมบูรณ์แบบขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระองค์ทรงปิติยินดีที่

จะกระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า นอกจากนี้ พระวณะของพระเจ้ายังอยู่ภายในพระทัยของพระองค์ด้วย หากมีตัวอย่างใดๆ สำหรับการถูกเปลี่ยนให้เป็นที่ตามพระฉายแห่งพระบุตรของพระองค์ มันก็คือตรงนี้ พระเยซูไม่เพียงเต็มพระทัยที่จะกระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าเท่านั้น พระองค์ทรงปิติยินดีในการทำเช่นนั้นด้วย ยิ่งกว่านั้น พระองค์ได้ทรงเก็บซ่อนพระวณะของพระเจ้าไว้ภายในพระทัยของพระองค์ อย่างแรกกล่าวถึงผลกระทบ อย่างที่สองพูดถึงสาเหตุ เมื่อเราทำให้ความคิดของเราชุ่มโชกไปด้วยพระวณะของพระเจ้า มันจะทำให้เจตนาของเราเป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์จนถึงจุดที่เราปิติยินดีในมัน ด้วยเหตุนี้ พระเยซูทรงร้องออกมาในสวนเกทเสมนีว่า “อย่าให้เป็นที่ตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นที่ตามน้ำพระทัยของพระองค์เถิด”

สดด 40:9-10 คำพยานของดาวิดอยู่ตรงนี้โดยไม่ต้องสงสัย กระนั้นพระองค์ผู้ทรงเป็นใหญ่กว่าดาวิดก็ตรัสตรงนี้ ข้าพระองค์ได้ประกาศเรื่องความชอบธรรมในชุมนุมชนใหญ่ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ดูก่อนที่พระองค์ทรงทราบแล้ว ข้าพระองค์มิได้ยับยั้งริมฝีปากของข้าพระองค์ไว้เลย ไม่ต้องสงสัยเลยว่าตอนที่ดาวิดเป็นกษัตริย์ เขาเทศนาเรื่องความชอบธรรมในที่ประชุมศักดิ์สิทธิ์ประจำปีในอิสราเอลแต่ละปี กระนั้น พระมหากษัตริย์แห่งความชอบธรรมก็ทรงทำมากกว่านั้นอีกมิใช่หรือตลอดสมัยประวัติศาสตร์ของมนุษย์? อีกครั้งที่เราได้เห็นถึงอุปนิสัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

10 ข้าพระองค์มิได้จำกัดความชอบธรรมของพระองค์ไว้แต่ในจิตใจของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ได้พูดถึงความสัตย์ซื่อและความรอดของพระองค์ ข้าพระองค์มิได้ปิดบังความเมตตาและความจริงของพระองค์ไว้จากชุมนุมชนใหญ่โตนั้น ดาวิดไม่ละอายที่จะเป็นพยานแก่ผู้คนถึงความชอบธรรมและความสัตย์ซื่อแห่งความรอดของพระเจ้า เขาบอกผู้อื่นอย่างเปิดเผยถึงความเมตตาและความจริงของพระเจ้า กระนั้นตลอดสมัยการรับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระองค์ก็ทรงทำแบบเดียวกัน คนเหล่านั้นที่ได้ยินพระองค์ต่างอุทานว่า “ไม่มีผู้ใดพูดเหมือนคนนี่เลย” ดาวิดเปิดปากของตนเพื่อเป็นพยานเรื่องความรอดของพระเจ้า พระเยซูทรงกระทำแบบเดียวกัน นี่จึงเป็นแบบอย่างสำหรับเราเช่นกัน

สดด 40:11-12 คราวนี้ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เปลี่ยนจากคำสรรเสริญและคำ

ประกาศเป็นการอธิษฐาน โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอพระองค์อย่าทรงยึดเหนี่ยวพระกรรณของคุณ
ขอพระองค์จากข้าพระองค์ ขอให้ความเมตตาและความจริงของพระองค์สงวนข้าพระองค์ไว้
เป็นนิตย์ เมื่อความคิดของดาวิดวกกลับมาถึงความจริงต่างๆของปัจจุบัน เขาก็วิงวอนพระเจ้า
ให้ดำรงความเมตตาของพระองค์แก่เขาต่อไป เขาตระหนักว่าเป็นเพราะความดีและความจริง
ของพระเจ้าเท่านั้น เขาจึงยังถูกสงวนชีวิตไว้อยู่ นั่นยังเป็นจริงสำหรับเราเหมือนเดิมจนถึงตอนนี้

นอกจากนี้ ดาวิดทราบดีถึงภัยอันตรายเหล่านั้นในสมัยของเขา 12 เพราะความชั่วได้ล้อม
ข้าพระองค์ไว้อย่างนับไม่ถ้วน ความชั่วช้าของข้าพระองค์ตามทันข้าพระองค์ จนข้าพระองค์
มองอะไรไม่เห็น มันมากกว่าเส้นผมบนศีรษะข้าพระองค์ จิตใจของข้าพระองค์ก็ฟุ้งไป คำที่แปล
เป็น ความชั่ว (ราห์) อาจหมายถึงทั้งความชั่วในทางศีลธรรมและความทุกข์ลำบาก อย่างหลังน่าจะ
จะใช้มากกว่า นอกจากนี้ ดาวิดก็ตระหนักถึงความบาปหนาของตนด้วย อย่างไรก็ตาม คำที่แปล
เป็น ความชั่วช้า (ฮาโววน) อาจหมายถึงการพิพากษาความบาปได้เช่นกัน หากใช้อย่างหลัง การ
ประยุกต์ใช้ที่ยิ่งใหญ่กว่าก็อาจหมายถึงพระเยซู สเปอริเจียนเขียนไว้ว่า “พระองค์ทรงถูกความชั่ว
ร้ายต่างๆล้อมไว้รอบด้าน วิบัตินับไม่ถ้วนห้อมล้อมพระองค์ผู้ทรงรับโทษบาปแทนเรา ความ
บาปของเรามีมากมายนับไม่ถ้วน ความทุกข์โศกของพระองค์ก็นับไม่ถ้วนเช่นกัน ไม่มีทางหนี
สำหรับเราจากความชั่วช้าของเรา และไม่มีทางหนีสำหรับพระองค์จากวิบัติเหล่านั้นที่เราสมควร
ได้รับ ความชั่วร้ายจากทุกสารทิศแห่กันมาห้อมล้อมพระองค์ แม้ในพระทัยของพระองค์ไม่มี
ความชั่วร้ายเลย” เมื่อพระองค์ทรงกลายเป็นความบาปเพราะเราในบ่ายวันซึ่งจะดานั้น พระทัยอัน
บริสุทธิ์ของพระองค์ก็แตกสลายเพราะความบาปอันหนักอึ้งของเรา ตรงนี้เราพบเสียงร้องอัน
โศกเศร้าของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราขณะที่พระองค์ทรงทนทุกข์ในวันร้ายนั้นบนกางเขน

สดด 40:13 แม้พระวิญญูณบริสุทธิ์ทรงคลอใจดาวิดให้เขียนในช่วงเวลาทุกข์
ใจของเขา ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเหมือนเดิม ขณะที่พระเยซูทรง
ถูกตรึงบนกางเขนนั้น อาจเป็นไปได้ว่าพระองค์ทรงร้องออกมาจากภายในต่อพระบิดาของพระองค์
โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงพอพระทัยที่จะช่วยข้าพระองค์ให้พ้น โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอ

ทรงเร่งมาสงเคราะห์ข้าพระองค์เถิด หรือนี่อาจเป็นส่วนหนึ่งของคำอธิษฐานอันโศกเศร้าของพระองค์ในสวนนั้นในคืนก่อนหน้า พระเยซูทรงอธิษฐานขอมิใช่เพื่อให้ด้วยนั้นผ่านเลยไปโดยไม่ถูกตี แต่ขอให้พระองค์มีกำลังขณะตีมัน

สดด 40:14-15 ขอให้ผู้ที่หาโอกาสทำลายชีวิตของข้าพระองค์ได้อายและเกิดความยุ่งเหยิงด้วยกัน ขอให้ผู้ปรารถนาสิ่งชั่วร้ายต่อข้าพระองค์นั้นต้องหันกลับไปและได้รับความอัปยศ แม้ควิดให้โครงร่างของความคิดนี้ผ่านทางจิตใจของพระวิญญูณบริสุทธิ จริงๆแล้วคำอธิษฐานของเขาก็เป็นคำพยากรณ์หนึ่งถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา คำอธิษฐานนี้ไม่ได้มีลักษณะเป็นคำแช่งสาป พระองค์มิได้ทรงหาทางแก้แค้นคนเหล่านั้นที่หาช่องทำลายพระองค์เลย ตรงกันข้าม พระองค์ทรงอ่อนวอนพระบิดาของพระองค์ให้นำความอับอายและความสับสนมาโดยปรับโทษพวกเขาเรื่องความโง่เขลาของพวกเขา สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “ซาตานสับสนเป็นยิ่งนักที่ความพยายามของมันที่จะทำลายพระผู้ช่วยให้รอดกลับมาทำลายตัวมันเอง บรรดาคนที่ปรักขยกันเพื่อคิดแผนทำลายพระองค์ก็ถูกทำให้อับอายเช่นกัน เพราะว่าพระเยซูเจ้าทรงทำให้พวกเขาจนมุมทุกด้าน และเปลี่ยนสติปัญญาทั้งสิ้นของพวกเขาให้กลายเป็นความโง่เขลา”

ดังนั้น พระองค์จึงทรงร้องออกมาว่า **15** ขอให้คนเหล่านั้นสาบสูญไปเพื่อเป็นรางวัลสำหรับความน่าละอายที่เขาได้พบกับข้าพระองค์ว่า "อ้อฮา อ้อฮา" นั้น พระเยซูทรงเตือนเยรูซาเล็มล่วงหน้าแล้วในช่วงวันท้ายๆแห่งการรับใช้ของพระองค์ว่า “ดูเถิด นิเวศของท่านทั้งหลายก็ถูกทิ้งให้ร้างเปล่าแก่พวกท่าน” คำว่า “อ้อฮา อ้อฮา” แม้ไม่ได้มีความหมายเดียวกับการพูดว่า “อ้อฮา” ในภาษาอังกฤษสมัยใหม่ มันก็หมายถึงการล้อเลียนอยู่ดี พระเยซูทรงถูกล้อเลียนขณะที่พระองค์ทรงถูกแขวนให้ทุกข์ทรมานบนกางเขนนั้น ดู มัทธิว 27:39-44 มีการเหน็บแนมและการเยาะเย้ยแฝงอยู่ภายใน ข้อเท็จจริงก็คือ เยรูซาเล็มและบุตรชายทั้งหลายของคนเหล่านั้นที่ล้อเลียนพระผู้ช่วยให้รอดอย่างทารุณก็ถูกทำให้กรังว่างเปล่าในอีกสี่สิบปีต่อมา พวกเขาก็ถูกทิ้งให้ร้างเปล่าจริงๆเพื่อเป็นรางวัลสำหรับความน่าละอายของพวกเขาล้อเลียนพระบุตรของพระเจ้าขณะพระองค์ทรงทนทุกข์

สดด 40:16 ตรงกันข้าม คำวิดขอร้องประชาชนของพระเจ้าให้ชื่นชมยินดีในพระเจ้าของพวกเขา ขอให้บรรดาผู้แสวงหาพระองค์เปรมปรีดีและยินดีในพระองค์ ขอให้บรรดาผู้ที่รักความรอดของพระองค์ กล่าวเสมอว่า "พระเยโฮวาห์ใหญ่ยิ่งนัก" คำสาปแช่งเปลี่ยนเป็นคำอวยพรแล้ว เอบาลกลายเป็นเกริชิมแล้ว แน่ทีเดียว คนเหล่านั้นที่แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้ามีเหตุผลทุกประการที่จะเปรมปรีดีและยินดีในพระองค์ เรามีหน้าที่ที่จะสรรเสริญพระองค์ โปรดสังเกตด้วยว่าผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้พูดถึงการรักความรอดของพระองค์ นั่นควรเป็นจุดสนใจหลักของเราและในการทำเช่นนั้น เราก็มีหน้าที่ที่จะขอพระเกียรติองค์พระผู้เป็นเจ้า

สดด 40:17 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ปิดท้ายด้วยการที่คำวิดตีแผ่จิตใจของตนออกต่อพระพักตร์พระเจ้า ภาระนั้น พระคำริของพระคริสต์ก็ปรากฏให้เห็นอยู่เบื้องหลัง ฝ่ายข้าพระองค์ยากจนและขัดสน แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเอาพระทัยใส่ข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขออย่าทรงรอช้า พระองค์ทรงเป็นผู้อุปถัมภ์และเป็นผู้ช่วยให้พ้นของข้าพระองค์ ช่างเป็นความคิดอันเปี่ยมสุข: องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเอาพระทัยใส่ข้าพเจ้า! แน่ทีเดียว พระองค์ทรงเป็นความอุปถัมภ์และผู้ช่วยให้พ้นของเรา อีกครั้งที่ขณะพระเยซูทรงดำเนินผ่านหุบเขาเงาไม้จอร์แดน ในความเป็นมนุษย์ของพระองค์ พระองค์ก็ทรงร้องทูลต่อพระบิดาของพระองค์ให้ทรงเร่งรีบมาช่วยพระองค์ให้พ้นจากขากรรไกรแห่งความตาย พระบิดาทรงกระทำตามที่พระองค์ขอจริงๆ

ภาพรวมของเพลงสดุดี 41: เพลงสดุดีบทถัดไปนี้มีลักษณะเฉพาะตัวคล้ายกับบทก่อนหน้า แม้คำวิดกำลังเขียนถึงเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตของเขาอย่างชัดเจน การประยุกต์ใช้ที่ยิ่งใหญ่กว่าก็ขยายต่อถึงพระเยซู เช่นเดียวกับในเพลงสดุดีบทที่แล้ว คำวิดอุทิศมันให้แก่หัวหน้านักร้องที่พลับพลา เพลงนี้ น่าจะถูกเขียนขึ้นในตอนนี้อาหิโรเฟลหันมาเล่นงานดาวิดในช่วงการก่อรัฐประหารของอับซาโลม อาหิโรเฟลเคยเป็นที่ปรึกษาของดาวิดแต่ทรยศเขาโดยการเข้าร่วมกับ

อับซาโลม ความเหมือนกันกับการทรยศองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา โดยยูดาส อิสคาริโอทที่
ปรากฏชัดเจน โดยเฉพาะในข้อ 9

สดด 41:1-3 เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นโดยกล่าวถึง ‘คนจน’ ผู้ใดเอาใจใส่คนจนก็
เป็นสุข พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเขาให้พ้นในวันยากลำบาก คำที่แปลเป็น คนจน (ดวล) มีความ
หมายทั้งคนที่ยากจนเงินทองและคนที่ยากจนฝ่ายวิญญาณ ความคิดอย่างหลังบอกเป็นนัยถึงผู้ที่
ถ่อมใจหรือต่ำต้อยในจิตวิญญาณ นั่นอาจเป็นความหมายตรงนี้ (แม้ความคิดแรกเรื่องความ
ยากจนเงินทองอาจถูกสื่อตรงนี้เช่นกัน)

ตอนที่ดาวิดหนีจากอับซาโลมไปยังกิเลอาด เขาก็ถูกทำให้ถ่อมใจลงอย่างแท้จริง
นอกจากนี้ เขาถูกบังคับให้ต้องทิ้งทรัพย์สิ่งของและความมั่งคั่งส่วนใหญ่ของตนไว้ที่เยรูซาเล็ม
ขณะนั้นเขาทั้งยากจนเงินทองและยากจนในจิตวิญญาณ กระนั้น ขณะอยู่ในมาหะนาอิม บาร์ซิล
ลีย์ได้นำเสบียงอาหารและข้าวของต่างๆมาให้เขาเพื่อตอบสนองความต้องการต่างๆของเขา ดู 2
ซามูเอล 17:27-29 นั่นน่าจะเป็น โอกาสที่ดาวิดเขียนถึงอย่างไม่ต้องสงสัย เขาจึงทูลขอพระพร
ของพระเจ้าให้แก่บาร์ซิลีย์สหายเก่าของเขา

เขากล่าวต่อไปอย่างสละสลวยว่า 2 พระเยโฮวาห์จะทรงป้องกันเขาและรักษาเขาให้มี
ชีวิต ในแผ่นดินเขาจะได้รับพระพร พระองค์จะไม่ทรงมอบเขาไว้กับศัตรูของเขาให้ทำตามใจ
ชอบ 3 เมื่อเขาอยู่บนที่นอนด้วยความอิดโรยพระเยโฮวาห์จะทรงทำให้เขาแข็งแรงขึ้น เมื่อเขาอยู่
บนที่นอนแห่งความเจ็บไข้พระองค์จะทรงรักษาเขาให้หายหมด พระพรที่ทรงสัญญาไว้เรื่องการ
พิทักษ์รักษา การช่วยให้พ้น พละกำลังและความช่วยเหลือจะมีแก่คนเหล่านั้นที่ช่วยเหลือคน
ยากจนในความทุกข์ยากของพวกเขา นี้ไม่ได้หมายถึงแนวคิดสวัสดิการสมัยใหม่ที่ผู้คนซึ่ง
ยากจนลงเพราะความบาปได้รับความช่วยเหลือเพื่อให้เงินสงเคราะห์ความบาปของพวกเขา ตรง
กันข้าม จุดสนใจหลักอยู่ที่คนเหล่านั้นที่ยากจนอย่างแท้จริงเพราะเหตุการณ์ต่างๆที่อยู่นอกเหนือ
การควบคุมของพวกเขา ตลอดหลายยุคสมัยมีเด็กกำพร้า แม่ม่ายและเหยื่อของเคราะห์ร้ายซึ่ง
ทำให้พวกเขาอยากจนลง พระวณะของพระเจ้าสัญญาพระพรบริบูรณ์ของพระเจ้าแก่คนเหล่านั้น

ที่หยุดเพื่อช่วยเหลือคนทั้งหลายที่ยากจนลงเพราะเหตุดังกล่าว พระพรนั้นถูกขอให้แก่บารซิลลัย และคนเหล่านั้นที่ปฏิบัติตามอย่างเขา

อาจมีการประยุกต์ใช้แบบแฝงถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในวาระแห่งความทุกข์ใจของพระองค์ด้วย แน่ทีเดียว พระองค์ทรงมีใจอ่อนสุภาพและใจถ่อมขณะที่พระองค์ทรงเทพระโลหิตแห่งชีวิตของพระองค์เพราะความบาปของเรา

สดด 41:4 ข้อความต่อไปนี้กล่าวถึงดาวิดอย่างชัดเจน ข้าพระองค์ทูลว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงพระกรุณาแก่ข้าพระองค์ ขอทรงรักษาจิตวิญญาณข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ได้ทำบาปต่อพระองค์" ผู้อธิบายพระคัมภีร์หลายท่านพยายามที่จะประยุกต์ใช้ข้อความนี้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเหมือนเดิม อย่างไรก็ตาม การสารภาพความบาปก็ย่อมตัดความเป็นไปได้ใดๆที่ข้อความนี้จะเชื่อมโยงกับพระองค์ ตอนที่ดาวิดถูกบังคับให้หนีไปต่อหน้าการก่อรัฐประหารของอับซาโลม มันคือการพิพากษาครั้งสุดท้ายของพระเจ้าที่มีต่อดาวิดเพราะความบาปของเขากับนางบัทเชบา

ผู้พยากรณ์นาธานบอกดาวิดว่าเขาจะชดใช้คืนสี่เท่าเพราะความบาปของเขา นั่นถูกทำให้สำเร็จจริงในความตายของบุตรชายทารกของเขา การถูกข่มขืนของทามาร์ ความตายของอัมโนน โดยอับซาโลมและสุดท้ายคือการกบฏและความตายของอับซาโลม ดาวิดทราบว่าพระเจ้ากำลังเล่นงานเขาอยู่ เขาจึงอ่อนวอนพระเจ้าให้ทรงมีความเมตตาและรักษาจิตวิญญาณของเขาให้หาย เขารับรู้ความบาปของตนอย่างเปิดเผย

สดด 41:5-6 ดาวิดเปิดเผยต่อไปถึงคนเหล่านั้นที่สมคบคิดกันต่อสู้เขา อาจมีการสื่อถึงบรรดาศัตรูขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเช่นกัน ศัตรูของข้าพเจ้ากล่าวไว้ร้ายข้าพเจ้าว่า "เมื่อไรเราจะตายนะ และชื่อของเราจะได้พินาศ" เหล่าคนที่ติดตามอับซาโลมขอให้ดาวิดตายเหมือนพวกฟาริสี พวกสะดูสีและพวกปุโรหิตใหญ่ขอให้พระเยซูตาย พวกเขาคิดแผนการฆ่าพระองค์อย่างต่อเนื่องในช่วงเดือนต่างๆของการรับใช้ของพระองค์

6 ถ้าคนหนึ่งคนใดมาเห็นข้าพระองค์ เขาจะพูดเรื่องไร้สาระ ขณะที่ใจของเขาเก็บเรื่องความชั่วช้า เมื่อเขาออกไปเขาก็ปาวร้องไป ความคิดในทันทีอาจหมายถึงอัปซาโลมหรืออาหิโธเฟลที่มาเยี่ยมดาวิดขณะที่ยังสมคบคิดกันต่อสู้เขาก่อนทำให้การกบฏของพวกเขาสัมฤทธิ์ผล จากนั้นเขาก็จากไปและเล่าสู่กันฟังถึงการประชุมของเขากับกษัตริย์

สดด 41:7-8 ทุกคนที่เกลียดข้าพระองค์ เขาซุบซิบกันถึงเรื่องข้าพระองค์ เขาปองร้ายต่อข้าพระองค์ 8 เขาทั้งหลายกล่าวว่า "โรคร้ายเข้าไปอยู่ในตัวเขาแล้ว เขาจะไม่ลุกไปจากที่ที่เขาอนนอนอีก" ดาวิดเขียนถึงการซุบซิบนินทาของพวกศัตรูของเขา บางคนคิดว่าดาวิดอาจเป็นไข้ทรพิษหรือฝีดาษก่อนการกบฏของอัปซาโลมแม้ไม่มีบันทึกในพระคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่องนั้นก็ตาม ไม่ว่าจะกรณีใด บรรดาศัตรูของเขาก็แพร่เรื่องซุบซิบนินทา โดยอ้างว่ากษัตริย์เป็นโรคอันน่ารังเกียจ น่าสนใจที่วลี "โรคร้าย" มีความหมายตรงตัวว่า 'คำพูดหนึ่งของเบลีอัธ' นั่นน่าจะเป็นสำนวนหนึ่งซึ่งหมายถึงคำกล่าวหาอันชั่วช้าซึ่งมาจากพวกบุตรของเบลีอัธ (นั่นคือพญามาร) เรื่องซุบซิบนินทาส่วนใหญ่ก็เป็นเช่นนั้น ไม่ว่าในกรณีใด ดาวิดก็คร่ำครวญถึงเรื่องโกหกเหล่านั้นที่พวกศัตรูของเขาพูดต่อสู่เขา อาจมีการบอกใบ้เพิ่มเติมถึงวิธีปฏิบัติของเหล่าศัตรูขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราด้วยในระหว่างการรับใช้บน โลกนี้ของพระองค์

สดด 41:9 จุดสำคัญของบทนี้อยู่ตรงนี้ แม้ว่าเพื่อนนอกของข้าพระองค์ ผู้ซึ่งข้าพระองค์ไว้วางใจ ผู้ที่รับประทานอาหารของข้าพระองค์ได้ยกส้นเท้าต่อข้าพระองค์ การประยุตต์ใช้ทันทีก็กล่าวถึงอาหิโธเฟลและการทรยศของเขาที่มีต่อดาวิด ดู 2 ซามูเอล 17 อย่างไรก็ตาม การประยุตต์ใช้ที่ยิ่งใหญ่กว่าย่อมกล่าวถึงการตีสองหน้าของยูดาส อิสคาริโอทที่กระทำต่อพระเยซู อาหิโธเฟลแสวงทำตัวเป็นที่ปรึกษาผู้จงรักภักดีของดาวิดและรับประทานอาหารโต๊ะเดียวกันกับเขา กระนั้นเขาก็เป็นคนทรยศ ความเหมือนกันกับยูดาส อิสคาริโอทที่รับประทานกับพระเยซูในพระกระยาหารมื้อสุดท้ายนั้นขณะเริ่มปฏิบัติตามแผนการของตนเพื่อทรยศพระองค์ แล้วก็ปรากฏชัดเจน แม้ดาวิดเป็นผู้เขียน ข้อนี้ก็มิได้ลักษณะเป็นคำพยากรณ์ถึงความปวศรัวพระทัยของพระเยซูขณะที่พระองค์ทรงตรัสถึงการทรยศของยูดาส

สดด 41:10

โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอแต่พระองค์ทรงพระกรุณาต่อข้า

พระองค์ ขอทรงยกข้าพระองค์ขึ้น เพื่อข้าพระองค์จะสนองเขา ไม่ควรมีคำถามเลยว่าดาวิด
อธิษฐานเช่นนี้โดยขอความเมตตาของพระเจ้าให้ทรงยกเขากลับคืนสู่อำนาจเหมือนเดิม ใน
เหตุการณ์เหล่านั้นที่เกิดขึ้นต่อมา ดาวิดก็สนองเหล่าศัตรูของตนอย่างสาสมจริงๆ ไม่น่าเป็นไปได้
ได้ว่าพระเยซูทรงอธิษฐานแบบเดียวกันนี้เกี่ยวกับยูดา

สดด 41:11-12

ขณะที่เพลงสดุดีบทนี้ใกล้ถึงตอนจบ ดาวิดก็เป็นพยานว่า โดยข้อ
นี้ ข้าพระองค์ทราบว่า พระองค์ทรงพอพระทัยในข้าพระองค์ คือศัตรูของข้าพระองค์ไม่ได้ชนะ
ข้าพระองค์ แม้เรื่องการกบฏของอับซาโลมคือการสำเร็จจริงอย่างหนึ่งของการพิพากษาของ
พระเจ้าที่มีต่อความบาปของดาวิด กระนั้นความจริงอันยิ่งใหญ่กว่าก็ยังเหมือนเดิม นั่นคือ
พระเจ้าจะยังทรงอวยพรดาวิดอยู่ดี พระเจ้าทรงให้ดาวิดหลบซ่อนตัวนานพอแล้ว คราวนี้
พระองค์ทรงรับปากผู้รับใช้ที่ถูกปญฺหารุมเร้าของพระองค์ว่าศัตรูของเขาจะไม่มีชัยเหนือเขา นั่น
เป็นพระพรอย่างหนึ่งจริงๆ

12 แต่พระองค์ทรงคำหู่ข้าพระองค์ไว้เพราะความสัตย์สุจริตของข้าพระองค์ และทรงตั้ง
ข้าพระองค์ไว้ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์เป็นนิตย์ แม้ความบาปก่อนหน้านั้นของเขา ดาวิดก็
วางใจได้ในข้อเท็จจริงที่ว่าเขาได้ดำเนินชีวิตในความสัตย์สุจริตต่อพระพักตร์พระเจ้า คำที่แปล
เป็น ความสัตย์สุจริต (โทม) มีความหมายว่า ‘ความเที่ยงธรรม’ วลีสุดท้ายนี้สอดคล้องกับเพลง
สดุดี 11:7 แม้ถูกพระเจ้าตีสอน ดาวิดก็ดำเนินในความเที่ยงธรรมต่อพระพักตร์พระองค์ เขารู้ว่า
พระเจ้าจะทรงตั้งเขาให้อยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ นั่นคือ พระองค์จะทรงอวยพร

สดด 41:13

สาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลเป็นนิตย์ในอดีต

และสืบไปเป็นนิตย์ เอเมนและเอเมน เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยคำอวยพรซึ่งเป็นการสรรเสริญ
แด่พระเจ้า คำสรรเสริญของเขาขยายจากอดีตกาลนิรันดร์ไปจนถึงอนาคตกาลนิรันดร์ – นิรันดร์
กาลจนถึงนิรันดร์กาล การกล่าวซ้ำ เอเมน มีไว้เพื่อหมายเหตุตอนจบของเนื้อหาส่วนนี้ของ

หนังสือเพลงสดุดีซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อเล่มที่หนึ่ง คำว่า *เอเมน* เป็นคำฮีบรูที่ไม่ถูกแปลซึ่งมีความหมายว่า ‘ขอให้เป็นอย่างนั้น’ หรือ ‘อย่างแท้จริง’

ภาพรวมของเพลงสดุดี 42: เพลงสดุดีบทนี้ไม่ได้ถูกยกให้เป็นของดาวิดโดยตรง แต่ถูกเชื่อกันโดยทั่วไปว่าถูกเขียนขึ้นโดยเขา มันถูกอุทิศให้แก่หัวหน้านักร้องของพลับพลาเหมือนเดิมเพื่อที่จะถูกขับร้องที่นั่น ความเห็นที่ว่า **มัสคิลบทหนึ่งของคณะโคราห์** มีความหมายว่าเป็นบทเพลงที่มีลักษณะเป็นคำสั่งสอนหรือการใคร่ครวญ **คณะโคราห์**คือคนเลวีที่รวมตัวกันเป็นคณะนักร้องประสานเสียงที่พลับพลา

เพลงสดุดีบทนี้ถูกออกแบบมาเพื่อให้กำลังใจเราในฐานะคนสัตย์จริงที่กำลังจะไปสวรรค์ เช่นเดียวกับดาวิด เพลงสดุดีบทนี้จึงมีเนื้อหาเกี่ยวกับชายผู้ดำเนินตามพระทัยของพระเจ้าซึ่งโหยหาพระเจ้าของตน เพลงสดุดีบทนี้อาจถูกแบ่งออกได้เป็นสองส่วนซึ่งทั้งสองส่วนปิดท้ายเหมือนกันดังที่หมายเหตุไว้ใน 42:1-5 และ 42:6-11 หัวใจของดาวิดถูกตีแผ่ขณะที่เขาร้องทูลต่อพระเจ้าอย่างไพเราะพร้อมกับความโหยหาฝ่ายวิญญาณอย่างลึกซึ้ง เพลงสดุดีบทนี้อาจถูกเขียนเนื่องในโอกาสเดียวกับเพลงสดุดีบทที่แล้วตอนที่ดาวิดหนีไปยังมาหะนาอิมในช่วงการกบฏของอับซาโลม

สดด 42:1-3 เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยภาพเปรียบเทียบอันงดงามจากโลกธรรมชาติ กวางกระเสือกกระสนหาอาหารที่มีน้ำไหลรินใด โอ ข้าแต่พระเจ้า จิตวิญญาณของข้าพระองค์ก็กระเสือกกระสนหาพระองค์ฉันนั้น คำที่แปลเป็น **กระเสือกกระสน (ออร์รัก)** มีความหมายว่า ‘โหยหา’ ช่างเป็นภาพที่น่ารักจริงๆ กวางที่ถูกไล่ล่าย่อมโหยหาน้ำดื่มดับกระหายที่ลำธารสายหนึ่งซึ่งมีน้ำใสไหลเย็นในหุบเขาแคบเล็กๆที่อยู่โดดเดี่ยวในป่า เขาจึงพบที่ลี้ภัยนั้นและดับความกระหายของตนด้วยน้ำเย็นจากที่นั่น ในทำนองเดียวกัน เมื่อเรากระหายหาพระเจ้า พระองค์ก็ทรงทำให้จิตวิญญาณที่โหยหาอิมสบาย

2 จิตวิญญาณของข้าพเจ้ากระหายหาพระเจ้า หาพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ เมื่อไรข้าพเจ้าจะได้มาปรากฏต่อพระพักตร์พระเจ้า เหมือนกับที่กวางกระหายหาลำธารที่มีน้ำเย็นในหุบเขา แคบๆ ดาวิดก็กระหายหาพระเจ้าเช่นกัน โปรดสังเกตว่าผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้พรรณนาถึงพระเจ้าสามหนเพื่อเป็นการเน้นความสำคัญ การมาปรากฏตัวอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าย่อมหมายถึงการมาที่พลับพลา นั่น ในยุคพระบัญญัติ พลับพลาคือที่ประทับของการสถิตอยู่ของพระเจ้าบนโลกนี้ ในการมายังพลับพลา ดาวิดจริงๆ แล้วก็กำลังมาอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าของเขา เหมือนกวางตัวหนึ่งยอมกระหายหาน้ำแห่งลำธาร ดาวิดก็โหยหาที่จะอยู่ในพระนิเวศของพระเจ้า เขาโหยหาที่จะกลับไปยังเยรูซาเล็มและไปยังพลับพลา

3 ข้าพเจ้ากินน้ำตาต่างอาหารทั้งวันคืน ขณะที่คนพูดกับข้าพเจ้าวันแล้ววันเล่าว่า "พระเจ้าของเจ้าอยู่ที่ไหน" ดาวิดเขียนเพลงบทนี้เนื่องในโอกาสที่บุตรชายของเขาจับไล่เขาจากบัลลังก์ของเขา เขาอยู่ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ใจอย่างหนัก สเปออร์เจียนเขียนไว้ว่า “เหมือนกับที่น้ำตาหยดใหญ่ๆ อยู่ในตาของกวางตัวผู้ในยามที่มันทุกข์ใจ น้ำตาหยดเท่าเม็ดเกลือก็ส่องประกายในตาของดาวิดเช่นกัน ความอยากรับประทานอาหารหมดสิ้นไปแล้ว น้ำตาของเขาไม่เพียงขูรสอาหารของเขาเท่านั้น แต่กลายเป็นอาหารเพียงอย่างเดียวของเขาไปแล้ว เขาไม่คิดถึงอาหารอย่างอื่นเลย” ขณะเดียวกัน บรรดาปฏิบัติของเขาก็ทำให้เขาเจ็บใจ โดยเหินแสมว่า “พระเจ้าของเจ้าอยู่ที่ไหน” บรรดาศัตรูของเขาเป็นผู้ใดก็ไม่ชัดเจน เขาอาจเป็นชิมอิตอนที่ดาวิดหนีไปจากอับซาโลม ไม่ว่าจะเป็นผู้ใด พวกเขาก็มีแต่ซ้ำเติมเข้ากับ ความโศกเศร้าของดาวิด

สดด 42:4 ดาวิดจึงนึกย้อนถึงความทุกข์ลำบากของตน **เมื่อข้าพเจ้าระลึกถึงสิ่งเหล่านี้ ข้าพเจ้าก็ระบายความในใจออกมาได้** สิ่งเลวร้ายที่สุดที่เราทำได้คือ จมปลักในความทุกข์ยากของเรา เหล่าปฏิบัติก็มีความสุขเหลือเกินที่จะ โจมตีเรา ที่พึ่งเดียวของเราคือ เทจิตใจของเราออกต่อพระเจ้า นั่นคือสิ่งที่ดาวิดกระทำจริงๆ และนั่นเป็นสิ่งที่เราต้องกระทำเมื่อวันแห่งความมืดคลุ้มและความสิ้นหวังดูเหมือนจะตีวงล้อมเข้ามา

ดาวิดยังระลึกถึงวันประชุมตามกำหนดที่พลับพลา ในวันนั้นเขาเขียนว่า เพราะข้าพเจ้า
ไปกับประชาชน คือไปกับพวกเขาถึงพระนิเวศของพระเจ้า ด้วยเสียงโห่ร้องยินดีและเสียงเพลง
โมทนา คือมวชนกำลังมีเทศกาลฉลอง วันสำคัญทางศาสนา เช่น ยมคิปปूर หรือเทศกาลปีสกา
หรือเทศกาลอยู่เพิง หรือบางทีวันเพ็นเทคอสต์อาจถูกหมายถึงตรงนี้ ดาวิดนึกย้อนถึงช่วงเวลา
เหล่านั้นเมื่อเขาพร้อมกับฝูงชนที่เป็นผู้เชื่อฟังไปยังพลับพลาเพื่อนมัสการพระเจ้า

ขณะที่เขาไปนั้น จิตวิญญาณของเขาก็ถูกยกชูขึ้น ด้วยเสียงโห่ร้องยินดีและเสียงเพลง
โมทนา คือมวชนกำลังมีเทศกาลฉลอง บทเพลงสรรเสริญเหล่านั้นของประชาชนของพระเจ้า
ที่มารวมตัวกันที่พระนิเวศของพระเจ้าเป็นเหตุให้จิตใจที่ท้อแท้ของดาวิดฟื้นชื่นขึ้น หลักการ
เดียวกันยังมีอยู่เหมือนเดิมจนถึงวันนี้ในการร่วมประชุมกันของคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ เมื่อ
เราสวดขอร้องในการเข้าร่วมประชุม ความท้อใจก็ถูกทำให้สูญสลายไปได้เมื่อเราร่วมใจกัน
สรรเสริญพระเจ้า

สดด 42:5 ดาวิดจึงกะพริบตาและถามตัวเองว่า โอ จิตใจของข้าพเจ้าเอ๋ย ไฉน
เจ้าจึงฝ่ออยู่ ไฉนเจ้าจึงกระสับกระส่ายอยู่ในข้าพเจ้า เจ้าจงหวังใจในพระเจ้า เพราะข้าพเจ้าจะยัง
คงสรรเสริญพระองค์สำหรับความช่วยเหลือที่มาจากพระพักตร์ของพระองค์ ในการระลึกถึง
ความดีของพระเจ้าซึ่งมีอยู่ท่ามกลางประชาชนของพระเจ้า เขาก็ได้แต่ถามตัวเองว่าทำไมเขาถึง
ปล่อยให้ตัวเองท้อใจขนาดนั้น เมื่อเรามาอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์และโดยความเชื่อได้เห็นรัศมี
แห่งพระพักตร์ของพระองค์ส่องมาถึงเรา ความทุกข์ลำบากต่างๆของเราก็ดูเล็กไปในลับปล้น
เมื่อเทียบกันแล้ว เมื่อดาวิดกับฝูงชนที่รวมตัวกันต่างร่วมใจกันสรรเสริญพระเจ้า เขาก็สงสัยว่า
ทำไมเขาถึงหดหู่ขนาดนั้นในตอนแรก คำเทศนาของเขามีสู่ถึงตัวเขาเองคือ “เจ้าจงหวังใจใน
พระเจ้า” ดังที่ผู้เขียนเพลงได้เขียนไว้ “จงหันไปมองดูพระเยซู จงมองพระพักตร์มหัศจรรย์ของ
พระองค์ให้เต็มตา และบรรดาสิ่งต่างๆของโลกจะกลับมิดลงอย่างน่าประหลาด เมื่อเจอกับความ
สว่างแห่งสง่าราศีและพระคุณของพระองค์”

เขาจึงตั้งใจแน่วแน่ที่จะสรรเสริญ (นั่นคือ ขอบพระคุณ) พระเจ้าล่องหนสำหรับความช่วยเหลือของพระองค์ วลีที่กล่าวถึงพระพักตร์ของพระองค์ก็หมายถึงการที่พระเจ้าทรงมองดูเขาอย่างกรุณา และแน่ทีเดียว เมื่อเราหันไปมองดูพระเยซูในความทุกข์ใจของเรา เราก็วางใจได้ว่าพระองค์จะทรงมองดูเราอย่างโปรดปราน และดังนั้น ดาวิดจึงนึกย้อนถึงการที่ในความทุกข์ยากของเขาๆ ได้หันมาหาพระเจ้าและองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยกชูจิตวิญญาณของเขา

สดด 42:6 รวากับว่าเพื่อเน้นย้ำประเด็นนี้ ดาวิดจึงบันทึกคำอธิษฐานแห่งความท้อใจของเขาเพื่อเรา โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ จิตใจของข้าพระองค์ฝ่ออยู่ภายในข้าพระองค์ เพราะฉะนั้นข้าพระองค์จึงจะระลึกถึงพระองค์ ตั้งแต่แผ่นดินแห่งแม่น้ำจอร์แดนและแห่งภูเขาเฮอร์โมนตั้งแต่เนินมิซาร์ วลีที่กล่าวถึงแผ่นดินแห่งแม่น้ำจอร์แดนอาจหมายถึงต้นน้ำของมันซึ่งอยู่ทางทิศเหนือของแคว้นกาลิลีในเขตแดนของภูเขาเฮอร์โมน มิซาร์คือเนินเขาเล็กๆ ลูกหนึ่งซึ่งเห็นได้ชัดว่าอยู่ในบริเวณเดียวกัน อาจเป็นไปได้ว่าดาวิดอยู่ที่นั่นขณะนั้นและโหยหาที่จะอยู่ที่พลับพลานั้น ถึงกระนั้น แม้กระทั่ง ณ ที่สุดปลายแห่งอาณาจักรของเขา และจากบ้านมาไกล ดาวิดก็ตั้งใจแน่วแน่ที่จะระลึกถึงพระเจ้าของตน เขาจึงหันใจของตนขึ้นสู่เบื้องบน

สดด 42:7 เมื่อเสียงน้ำแก่งตกที่ลึกก็ถูกรู้สึกที่ลึก บรรดาคลื่นและระลอกของพระองค์ท่วมข้าพระองค์แล้ว ภาพเปรียบเทียบนี้กล่าวถึงทะเล บางทีดาวิดเคยอยู่บนทะเลกาลิลีตอนที่พายุลูกหนึ่งก่อตัวขึ้น เหมือนนักเดินเรือผู้หนึ่งที่ชำนาญ (ซึ่งดาวิดไม่น่าจะเป็น) อาจรู้สึกหวาดกลัวได้เพราะอำนาจของท้องทะเลเมื่อพายุลูกหนึ่งพัดกระหน่ำ อาจเป็นไปได้ว่าดาวิดกำลัง ‘ล่องเรือ’ บนทะเลกาลิลีตอนที่พายุฝนที่รุนแรงก่อให้เกิดส่วนของพายุหมุนรูปกรวยที่ตะผิวน้ำ เขาประสบความสำเร็จว่าคลื่นมึนหิมาจะซัดเรือที่เขานั่งอยู่ให้แตก ไม่ว่ากรณีใด ดาวิดก็เปรียบเทียบความท้อใจของเขาว่าเป็นเหมือนกับอำนาจอันท่วมท้นของทะเลเมื่อเกิดพายุ คลื่นลูกมึนหิมาทำให้เกิดความกลัวและความสิ้นหวังในแบบที่เหตุการณ์ไม่ก็อย่างทำได้ ดาวิดจึงเปรียบเทียบความทุกข์ลำบากของตนกับสิ่งนี้

สดด 42:8 แม้พายุชีวิตพัดโหมกระหน่ำอยู่รอบตัวเขา ดาวิดก็รู้ว่าการช่วยให้
ฟื้นของตนมาจากไหน กลางวันพระเยโฮวาห์จะทรงบัญชาความเมตตาของพระองค์ และกลาง
คืนเพลงของพระองค์จะอยู่กับข้าพเจ้า พร้อมกับคำอธิษฐานต่อพระเจ้าแห่งชีวิตของข้าพเจ้า
เหมือนกับที่พระเยซูทรงทำให้พายุสงบขณะที่เหล่าสาวกของพระองค์ตัวสั่นด้วยความกลัวใน
เรือลำเล็กของพวกเขา ดาวิดก็เขียนถึงเรื่องเดียวกันตรงนี้ แม้คลื่นรุนแรงซัดสาครอยู่รอบด้าน เขา
ก็รู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรง “บัญชาความเมตตาของพระองค์” แม้กระทั่งในความมืดของ
ค่ำคืน บทเพลงของเขาก็จะกล่าวถึงพระเจ้าของเขา ในโมงยามนั้นแห่งความทุกข์ลำบาก ดาวิด
เขียนว่าคำอธิษฐานของเขาจะมี “ต่อพระเจ้าแห่งชีวิตของข้าพเจ้า” แน่ทีเดียว เมื่อพายุชีวิตดู
เหมือนบอกละอองน้ำถึงภัยพิบัติที่ใกล้เข้ามา เมื่อเราอธิษฐานต่อพระเจ้าแห่งชีวิตของเรา
พระองค์จะทรงเข้าแทรกแซงและช่วยให้ฟื้น ดาวิดเคยอยู่ตรงนั้นมาแล้วและเคยประสบ
เหตุการณ์นั้นมาแล้ว พระเจ้าไม่เคยเปลี่ยนแปลงและยังทรงรอคอยที่จะช่วยเหลือประชาชนของ
พระองค์จนถึงวันนี้เมื่อพวกเขาหันไปขอความช่วยเหลือจากพระองค์

สดด 42:9-10 ดาวิดเล่าย้อนอีกครั้งถึงความท้อใจของตน หลายครั้งเราก็ถูก
ลงใจให้คิดว่าพระเจ้าทรงลืมเราเสียแล้ว ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็เคยอยู่ตรงนั้นมาแล้ว เขาจึง
เขียนว่า ข้าพเจ้าทูลพระเจ้าศิลาของข้าพเจ้าว่า "ไฉนพระองค์ทรงลืมข้าพระองค์เสีย ไฉนข้า
พระองค์จึงต้องไปอย่างเป็นทุกข์ เพราะการบีบบังคับของศัตรู" ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นที่
ภัยของเราแต่เราดูเหมือนไม่พบที่ลี้ภัยใดๆเลย มันก็ถึงเวลาที่จะถามว่า “ทำไม?” ดาวิดจึงเกิด
ความสงสัย หลายครั้งพระเจ้าอาจไม่ทรงเข้าแทรกแซงทันทีในเวลาหรือในวิธีที่เราคิดว่า
พระองค์ควรกระทำ ความทุกข์ลำบากยังคงอยู่เหมือนเดิมและเราก็ถามว่า “ทำไม?” ดาวิดยัง
นึกถึงการต่อสู้ขัดขวางของศัตรูของเขาอีก – อาจเป็นชิมอีหรืออาหิไซเฟลหรืออับซาโลม
อย่างไรก็ตาม มันเป็นเรื่องอันตรายที่จะปล่อยให้ความคิดสงสัยเข้ามาครอบงำเวลาที่พระเจ้าไม่
ทรงตอบสนองทันที หนึ่งในคุณธรรมที่ยิ่งใหญ่ของโยบก็คือว่า ในความทุกข์ลำบากทั้งปวงของ
เขา เขาไม่เคยสงสัยสักครั้งเลยว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเขาให้ฟื้น ในที่สุด หลายครั้งพระเจ้าอาจทรง

ยอมให้พายุนั้นโหมกระหน่ำต่อไปนานกว่าที่เราคิดไว้เพื่อที่จะทดสอบเรา และในการทดสอบเรา พระองค์อาจทรงถ่ายทอดผลกำลังเพิ่มมากขึ้นแก่เราด้วยการทดสอบนั้นที่เราสู้ทน

นอกเหนือจากนั้น ดาวิดร้องทุกข์ต่อไปอีกว่า **10** **ปรบักษ์ของข้าพเจ้าเยะเยี้ยข้าพเจ้า ประคูดาบภายในบรรดากระดูกของข้าพเจ้า ในเมื่อเขากล่าวแก่ข้าพเจ้าทุกวันว่า "พระเจ้าของเจ้าอยู่ที่ไหน"** คำพูดเหน็บแนมของพวกศัตรูของเขาเป็นเหมือนดาบเล่มหนึ่งที่ฟันเขาถึงกระดูก คำพูดเหน็บแนมทุกวันของพวกเขาคือ “พระเจ้าของเจ้าอยู่ที่ไหน?” ที่ดาวิดต้องเผชิญพายุแห่งชีวิตก็แย่มากอยู่แล้ว แต่ที่แย่งไปกว่านั้นก็คือ คำพูดเยะเยี้ยของบรรดาศัตรูของเขา ซึ่งถามว่าพระเจ้าของเขาอยู่ที่ไหน ในยามที่เขาต้องการพระองค์ พวกเขาเห็นว่าดาวิดได้ขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าและขณะที่เขารอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่นั้น พวกเขาก็ดูถูกเขา โดยพูดเป็นเชิงว่าไม่มีหนทางเยียวยาในพระเจ้า

สดด 42:11 แต่เมื่อตรึงตรองดูแล้ว ดาวิดก็รู้ดีกว่าที่จะจมปลักอยู่ในการเวทนาตัวเอง เขาจึงเปรมปรีดิ์อีกครั้งว่า **โอ จิตใจของข้าพเจ้าเอ๋ย โฉนเจ้าจึงฝ่ออยู่ โฉนเจ้าจึงกระสับกระส่ายอยู่ในข้าพเจ้า เจ้าจงหวังใจในพระเจ้า เพราะข้าพเจ้าจะยังคงสรรเสริญพระองค์ ผู้ทรงเป็นสวัสดิภาพแห่งสิหน้ำของข้าพเจ้า และพระเจ้าของข้าพเจ้า** เขาถามตัวเองว่าทำไมเขาถึงท้อใจขนาดนั้นและบ่นปวนอยู่ภายใน คำเทศนาของเขามีมายังตัวเขาเอง มันคือการหวังในพระเจ้า ในการทำเช่นนั้นพระเจ้าจะประทานสุขภาพแก่ใบหน้าของเขา นั่นคือ พระเจ้าจะทรงทำให้สิหน้ำของเขาสว่างขึ้น พระองค์จะทรงให้กำลังใจเขา นอกจากนี้ ดาวิดเตือนสติตัวเองว่าผู้ใดทรงเป็นพระเจ้าของเขา เขาจึงตั้งใจแน่วแน่ที่จะสรรเสริญพระองค์

บทเรียนอันทรงพลังอย่างหนึ่งสำหรับชีวิตอยู่ตรงนี้ ช่วงเวลาแห่งความท้อใจจะมาแน่ พายุชีวิตจะมีแน่ กระนั้น ยารักษาอาการท้อใจและความหดหู่คือ การให้ดวงตาของเราจับจ้องที่พระเยซูต่อไป เมื่อเรายอมแพ้การทดลองและจมปลักอยู่ในความทุกข์ลำบากของเรา เราก็จะหดหู่ยิ่งกว่าเดิมอย่างรวดเร็ว เมื่อเราหันสายตาของเราขึ้นสู่เบื้องบน โดยจับจ้องที่พระสัญญาของ

พระเจ้าและพระเจ้าแห่งพระสัญญา เราก็จะมีกำลังใจขึ้นจนกว่าจะถึงเวลานั้นที่พระองค์ทรงเห็นสมควรที่จะขับไล่พายุนั้น ไปไกลๆ ได้แล้ว เมื่อนั้นชัยชนะก็จะเด็ดขาด

ภาพรวมของเพลงสดุดี 43: เพลงสดุดีบทนี้น่าจะเป็นของดาวิดเหมือนเดิม เมื่อเพลงสดุดีบทหนึ่งถูกตั้งชื่อ ประเพณีของคนฮีบรูก็เชื่อว่าผู้แต่งเป็นคนเดียวกับที่แต่งเพลงลำสุดที่ถูกตั้งชื่อในกรณีนี้ ผู้แต่งคือดาวิดในเพลงสดุดี 41 เพราะความคล้ายคลึงกันของเพลงสดุดีบทนี้กับเพลงลำสุด เชื่อกันว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนเนื่องในโอกาสเดียวกับเพลงสดุดีบทก่อนหน้า นั่นอาจเป็นตอนที่ดาวิดอยู่ในมาหะนาอิมขณะหลบหนีจากอับซาโลม ข้อสุดท้ายของบทนี้เกือบเหมือนทุกอย่างกับข้อสุดท้ายของเพลงสดุดี 42 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ร้องทูลต่อพระเจ้าในคำอธิษฐานในข้อ 1-3 เขาสัญญาว่าจะสรรเสริญพระองค์ขณะตั้งตาคอยคำตอบของพระเจ้าในข้อ 4 และเขาคำหนดตัวเองที่ทำตัวหุดหู่ในข้อ 5

สดด 43:1-3 เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยการที่ดาวิดอธิษฐานขอพระเจ้าให้ทรงเข้าแทรกแซงและช่วยเหลือ โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงแก้แทนข้าพระองค์ และต่อผู้คดีของข้าพระองค์ต่อประชาชาติที่ไร้ธรรม โอ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากคนล่อลวงและคนอธรรม ขณะดาวิดนั่งอยู่ในมาหะนาอิมและสงสัยว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป เขาก็วิงวอนพระเจ้าให้ทรงพิพากษาเขา แม้เป็นคนบาปคนหนึ่ง เขาก็รู้ว่าชีวิตของเขาหลักๆแล้วชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า นี่บอกเป็นนัยว่าคำร้องทูลขอการช่วยให้พ้นของเขามีพื้นฐานอยู่บนการดำเนินชีวิตอันดีงามต่อพระพักตร์พระเจ้า ประชาชาติที่ไร้ธรรมที่นั่นอาจเป็นอาณาจักรของเขาเองซึ่งหลงไปกับความหลอกลวงแห่งกลอุบายทางการเมืองของอับซาโลม คนอธรรมที่นั่นอาจเป็นอับซาโลมเอง (หรืออาจเป็นอาหิโธเฟล) ดาวิดจึงร้องทูลพระเจ้าให้ทรงตัดสินเขาว่าเป็นคนชอบธรรม เขาวิงวอนพระเจ้าให้ทรงสู้คดีกับคนเหล่านั้นที่ยึดบัลลังก์ของเขาไปจากเขาอย่างอยุติธรรม แม้ดาวิดเคยผ่านความทุกข์ลำบากมามากมาย มันอาจไม่เคยมีวันที่มีดีกว่านี้ในทั้งชีวิตของเขา

ดาวิดจึงเตือนพระเจ้าให้ทรงระลึกว่า 2 เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งกำลังของข้าพระองค์ ตลอดชีวิตของเขา ดาวิดได้ดำเนินชีวิตเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าและได้หันมาขอพลังจากพระองค์ กระนั้นบัดนี้เขาก็ดูเหมือนถูกตัดออกจากการอวยพรของพระเจ้า เขาจึงร้องออกมาว่า ไฉนพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย ไฉนข้าพระองค์จึงต้องไปอย่างเป็นทุกข์เพราะการบีบบังคับของศัตรู ดาวิดจึงถามพระเจ้าว่า “ทำไม?” ทำไมพระองค์ถึงทรงปล่อยให้เรื่องนี้เกิดขึ้น? เขาไม่เพียงถูกเหยียดหยามโดยลูกชายของตัวเองเท่านั้น แต่เขากลัวว่าจะชีวิตของตนจะสูญสิ้นด้วย (ส่วนหนึ่งของคำตอบที่มีต่อคำถามของเขาอาจอยู่ในข้อเท็จจริงที่ว่านี่เป็นการทดสอบของพระเจ้างวดสุดท้ายเพราะความบาปของเขากับนางบัทเชบา) ดาวิดอยู่ในวาระแห่งความทุกข์ใจที่สุดแล้วก็เพราะความบาปของเขา แม้เขาได้สารภาพและได้รับการยกโทษไปก่อนหน้านี้แล้ว ผลลัพธ์อันขมขื่นแห่งความบาปของเขาก็ยังย้อนกลับมาอยู่เหมือนเดิม

เขาจึงวิงวอนว่า 3 โอ ขอทรงโปรดใช้ความสว่างและความจริงของพระองค์ออกไปให้หน้าข้าพระองค์ ให้ทั้งสองนำข้าพระองค์มาถึงภูเขابริสุทธิของพระองค์ และถึงพลับพลาของพระองค์ ดาวิดอ้อนวอนพระเจ้าให้ทรงเปล่งความสว่างแห่งการหนุนใจและความจริงของพระองค์มายังเรื่องวุ่นวายทั้งหมดนี้ เขาจึงวิงวอนพระเจ้าให้ทรงอนุญาตให้เขาได้ถูกพากลับไปยังเยรูซาเล็ม ไปยังบัลลังก์ของเขาและไปยังพลับพลาของพระเจ้า แม้ดาวิดยังอยู่ในภาวะจนตรอกเพราะความบาปก่อนหน้านี้ เขาก็หันไปขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าอยู่ดี นี่เท่ากับว่าเขาขอพระเจ้าให้ทรงพลิกผันสถานการณ์ มองอย่างมนุษย์นั่นก็ดูเหมือนเป็นไปได้ กระนั้นดาวิดก็มอบเรื่องที่เป็นไปไม่ได้นี้แด่พระเจ้าเพื่อให้ทรงคลี่คลาย

สดด 43:4 เมื่อได้รับการช่วยให้ฟื้นและกลับสู่สภาพเดิมแล้ว ดาวิดก็ให้คำมั่นต่อพระเจ้าว่า แล้วข้าพระองค์จะไปยังแท่นบูชาของพระเจ้า ถึงพระเจ้าซึ่งเปี่ยมความชื่นบานยอดเยี่ยมของข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเจ้า พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะถวายเพลงสดุดีแก่พระองค์ด้วยพิณเขาคู่ เมื่อได้กลับคืนสู่บัลลังก์ของตนแล้ว ดาวิดก็สัญญาพระเจ้าว่าเขาจะไปถวายเครื่องสัตวบูชาที่แท่นบูชาของพระเจ้าทันที โปรดสังเกตว่าเขาเรียกพระเจ้าว่าเป็นความชื่นบานยอดเยี่ยมของเขา เขาสัญญาด้วยว่าจะสรรเสริญพระเจ้า พระเจ้าของเขา องค์พระผู้เป็น

เจ้าทรงเป็นส่วนตัวต่อดาวิดมากๆ น่าสนใจที่คำซึ่งแปลเป็น ถวายเพลงสดุดี (ยอว์ดอว์) มีความหมายด้วยว่า ‘ขอบพระคุณ’ ดาวิดสัญญาล่วงหน้าว่าจะสรรเสริญและขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับการช่วยเขาให้พ้นจากสถานการณ์ยากลำบากที่เขาเผชิญอยู่ บทเรียนที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าดาวิดนำปัญหาของตนมาทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าและวิงวอนพระเจ้าให้ทรงแก้มัน นั่นคือการดำเนินชีวิตโดยความเชื่อ

สดด 43:5 เพลงสดุดีสั้นๆ บทนี้ปิดท้ายด้วยคำพูดที่เกือบเหมือนทุกอย่างกับของเพลงสดุดีบทก่อนหน้า โอ จิตใจของข้าพเจ้าเอ๋ย โคนเจ้าจึงฝ่ออยู่ โคนเจ้าจึงกระสับกระส่าย อยู่ในข้าพเจ้า จงหวังใจในพระเจ้า เพราะข้าพเจ้าจะยังคงสรรเสริญพระองค์ ผู้ทรงเป็น สวัสดิภาพแห่งสีหน้าของข้าพเจ้า และพระเจ้าของข้าพเจ้า เมื่อนึกย้อนถึงความท้อใจและความหดหู่ของตน ดาวิดก็เตือนสติตัวเอง แทนที่จะจมปลักและพุ่มพ่ายในความทุกข์ลำบากของตน ดาวิดกระตุ้นตัวเองให้หวังในพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นกำลังใจของเขา (นั่นคือ “สวัสดิภาพแห่งสีหน้าของข้าพเจ้า”) พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเขา ดาวิดจึงสัญญาล่วงหน้าว่าจะสรรเสริญพระเจ้าสำหรับการช่วยให้พ้นที่เขาเชื่อว่ากำลังจะมา

อีกครั้งบทเรียนยังเหมือนเดิมคือ จงหันไปมองดูพระเยซูยามเผชิญพายุชีวิต แทนที่จะปล่อยให้ตัวเองจมปลักอยู่ในความทุกข์ลำบากของตน ดาวิดหันสายตาของตนขึ้นสู่เบื้องบนในความเชื่อ โดยวางใจพระเจ้าว่าจะทรงช่วยเขาให้พ้นจากความทุกข์ลำบากที่อยู่ตรงหน้าเขา

ภาพรวมของเพลงสดุดี 44: ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ไม่ปรากฏชัดเจน แต่ดูเหมือนว่าจะเป็นเพลงสดุดีที่กล่าวถึงการตกเป็นเชลย – อาจในบาบิโลน ดังนั้นเพลงสดุดีบทนี้จึงอาจถูกเขียนโดยเอสรา ดาเนียล เนหะมีย์หรือผู้แต่งคนอื่นซึ่งตามทางพระเจ้าแต่ไม่ปรากฏชื่อ ผู้แต่งเพลงสดุดีซึ่งไม่ปรากฏชื่อผู้นี้เล่าย้อนถึงความดีในอดีตของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอล (1-3), ความเชื่อในปัจจุบันของพวกเขา (4-8), คำร้องทุกข์ของเขาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของพวกเขา (9-16), ความสัจย์ชื่อ (โดยอย่างน้อยบางคน) ของประชาชนเหล่านั้น (17-22) และคำทูลขอให้พระเจ้า

ทรงเข้าแทรกแซง (23-26) เพลงสดุดีบทนี้ถูกอุทิศให้แก่หัวหน้านักร้องเหมือนเดิมสำหรับการใช้โดยคณะโคราห์ (ดูความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ในภาพรวมของเพลงสดุดี 42)

สดด 44:1-3 เพลงสดุดีอัน โศกเศร้าบทนี้เริ่มต้นด้วยการที่ผู้เขียนของมันระลึกถึงความดีในอดีตของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอล โอ ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ยืนกับหูของตม บรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลายเล่าให้ฟัง ถึงกิจการซึ่งพระองค์ทรงกระทำในสมัยของเขา ในสมัยโบราณกาลนั้น 2 พระองค์ทรงขับไล่บรรดาประชาชาติออกไปด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เอง แต่พระองค์ทรงปลุกบรรพบุรุษทั้งหลายไว้ พระองค์ทรงให้ชาติทั้งหลายทุกข์ใจ และได้ทรงขับไล่ชาติทั้งหลายนั้นออกไป 3 เพราะเขาทั้งหลายไม่ได้แผ่นดินนั้นมาครอบครองด้วยดาบของเขาเอง มีไม้แขนของเขาที่ช่วยให้เขารอด แต่โดยพระหัตถ์ขวา และพระกรของพระองค์ และโดยความสว่างจากสิพระพักตร์พระองค์ เพราะพระองค์ทรงโปรดปรานเขาทั้งหลาย

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงเล่าย้อนให้พระเจ้าฟังเกี่ยวกับความดีของพระองค์ในสมัยอดีตที่ทรงมีต่ออิสราเอล พวกเขาได้ยืนเกี่ยวกับการทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นอย่างอัศจรรย์ของพระเจ้าจากอียิปต์และตอนข้ามทะเลแดง พวกเขาได้ยืนว่าพระเจ้าทรงขับไล่ชนต่างชาติออกไปจากต่อหน้าพวกเขาตั้งที่บันทึกไว้ในหนังสือ โยชูวาและผู้วินิจฉัย และผู้เขียนท่านนี้ก็รับรู้ว่า การได้แผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ไม่ใช่โดยพลังกำลังของพวกเขา แต่โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า บทนี้จึงเริ่มต้นด้วยการหวนรำลึกถึงสง่าราศีในอดีตต่อพระพักตร์พระเจ้า

สดด 44:4-5 ขณะที่เนื้อหาส่วนถัดไปของเพลงสดุดีบทนี้เริ่มต้น ผู้เขียนของมันก็เตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงการพึ่งพาพระองค์ในปัจจุบันของพวกเขา โอ ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงบัญชาการช่วยให้พ้นไว้สำหรับยาโคบ แม้อิสราเอลน่าจะอยู่ในบาบิโลนและไม่มีกษัตริย์ในขณะนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็รับรู้อย่างเปิดเผยถึงอำนาจสิทธิ์ขาดของพระเจ้าบนตัวพวกเขา เขาจึงอ้อนวอนพระเจ้าให้ทรงเข้าแทรกแซงเพื่อพวกเขา เมื่ออ่านหนังสือเอเสเคียลและดาเนียลจนจบ เราก็เห็นได้ชัดว่าคนส่วนใหญ่ของยู

ดาห์ในบาบิโลนยังไม่ยอมกลับใจใหม่ อย่างไรก็ตาม เห็นได้ชัดว่ายังมีคนส่วนน้อยที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าเหลืออยู่ซึ่งเป็นตัวแทนในเพลงสดุดีบทนี้

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงกล่าวด้วยใจกล้าว่า 5 ข้าพระองค์ทั้งหลายดันศัตรูออกไปโดยพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายเหยียบคนที่ลุกขึ้นต่อสู้ข้าพระองค์ลงด้วยพระนามของพระองค์ แม้บางคนพยายามจะให้ข้อความนี้แสดงภาพการต่อสู้แบบประจันหน้า ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็กล่าวเพียงว่าด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า อิสราเอลจะพิชิตเหล่าศัตรูของนาง หลักการนั้นยังมีอยู่จนถึงวันนี้ ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า เราก็มิซัยเหนือปญฺกษัใด ๆ ได้ทั้งนั้น

สดด 44:6-8 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงประกาศว่า เพราะข้าพระองค์ไม่วางใจในคัณษุของข้าพระองค์ และดาบของข้าพระองค์ช่วยข้าพระองค์ให้รอดไม่ได้ เขาตระหนกอย่างมีปัญญาว่าอาวุธต่างๆ ไม่ใช่สิ่งที่ป้องกันเขา คัณษุและดาบคืออาวุธปกติของสมัยนั้น ปืนคืออาวุธปกติสำหรับปัจจุบัน แต่บุคคลที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าย่อมตระหนกกว่าการปกป้องของเรา มิได้อยู่ในทั้งสองอย่าง

ตรงกันข้าม ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ตระหนกอย่างถ่องแท้ว่า 7 แต่พระองค์ได้ทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้รอดจากศัตรู และทรงให้ผู้เกลียดข้าพระองค์ได้ความอาย คนทั้งหลายที่ดำรงชีวิตด้วยดาบจะตายเพราะดาบนั้น อย่างไรก็ตาม “แต่บุคคลที่วางใจในพระเยโฮวาห์ก็จะปลอดภัย” (สุภษิต 29:25) การปกป้องสุดยอดของเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าจอมโยธา ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ทราบเรื่องนั้น

ดังนั้นเขาจึงประกาศว่า 8 ข้าพระองค์ทั้งหลายอวดถึงพระเจ้าได้ตลอดทั้งวัน และข้าพระองค์ทั้งหลายสรรเสริญพระนามของพระองค์เป็นนิตย์ เซลาห์ การอวดของพวกเขา มิอยู่ในพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาอวดถึงพระเจ้าเรื่อยไป ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงสรรเสริญพระเจ้าอย่างไม่รู้สิ้นสุด แม้อิสราเอลโดยรวมไม่ได้อุทิศตัวขนาดนั้น เห็นได้ชัดว่ามีคนส่วนน้อยที่ยำเกรงพระเจ้ากระทั่งในการตกเป็นเชลยนั้น

สดด 44:9-14

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงคร่ำครวญถึงการที่พระเจ้าได้ทรงตีสอนประชาชนของพระองค์ แต่พระองค์ยังทรงทอดทิ้งข้าพระองค์ทั้งหลายเสีย และให้ข้าพระองค์ได้รับความอับยศ และมีได้เสด็จออกไปกับกองทัพของข้าพระองค์ทั้งหลาย 10 พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์ทั้งหลายลอยกลับจากคู่อริ และคนที่เกลียดข้าพระองค์ทั้งหลายก็ได้ขอรีบไป 11 พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นดังแกะที่จะเอาไปกิน และทรงกระจายข้าพระองค์ทั้งหลายให้ไปอยู่ท่ามกลางบรรดาประชาชาติ 12 พระองค์ทรงขายประชาชนของพระองค์อย่างให้เปล่า ตามราคาไม่ทรงได้อะไรเพิ่มเลย 13 พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์เป็นที่นินทาของเพื่อนบ้าน เป็นที่เยาะเย้ยและดูหมิ่นแก่ผู้ที่อยู่รอบข้าพระองค์ 14 พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นคำครหาท่ามกลางประชาชาติ เป็นที่สิ้นศิริระท่ามกลางชาติทั้งหลาย

ด้วยการมคมคายแบบกวี ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้พรรณนาถึงสภาพของยูดาห์ในการตกเป็นเชลยยังบาบิโลน ความทุกข์โศกปรากฏชัดเจน พระเจ้าทรงพิพากษาประชาชนของพระองค์เองแล้ว อย่างน้อยพวกเขาบางคนก็ทราบดีว่าเพราะเหตุใด แต่ที่เดียวมันเป็นเสียงร้องไห้อันเศร้าโศก

สดด 44:15-16

ด้วยความคร่ำครวญเทียบเท่ากับของเยเรมีย์ กวีผู้นี้กล่าวต่อไปว่า ความอับยศอดสู้อยู่ตรงหน้าข้าพระองค์วันยังค่ำ และความอับอายคลุมหน้าข้าพระองค์ 16 เนื่องด้วยเสียงของคนเยาะเย้ย และคนหมิ่นประมาท เนื่องด้วยศัตรูและผู้แก้แค้น กระทั่งหลังจากถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยแล้ว หลายคนในยูดาห์ก็ยังไม่เจ็ดหลาย ดาเนียลตระหนักถึงเรื่องนี้และอาสาวิงวอนเผื่อชนชาติของเขาในดาเนียล 9 กระนั้น ยังมีิวหลายคนกระทั่งในการตกเป็นเชลยในบาบิโลนซึ่งอยู่ห่างไกลจากพระเจ้าของพวกเขา ผู้เขียนสดุดีสิทธิ์ท่านนี้จึงรับหน้าที่เป็นตัวแทนของชนชาติของเขาและประกาศความทุกข์ใจของเขาเองต่อพระพักตร์พระเจ้า เขากลับใจใหม่ต่อพระพักตร์พระเจ้าเผื่อชนชาติของเขาเหมือนที่ดาเนียลกระทำ มันแย่มากอยู่แล้วเมื่อเหล่าศัตรูของพวกเขาหมิ่นประมาทพระเจ้า แต่เมื่อพวกเขาที่กลับสัตย์ยังเป็นความเสื่อมเสียต่อพระเจ้าอยู่ มันก็ทำให้คนที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าอับยศอดสู

สดด 44:17-18 แม้ยังมีชีวิตหลายคนที่ไม่ยอมกลับใจใหม่ กระทั่งในการตกเป็นเชลยนั้น กวีผู้ดำเนินตามทางของพระเจ้าท่านนี้ก็กล่าวชัดเจนต่อพระเจ้าว่ามีชนส่วนน้อยที่ยังสัจซื่อต่อพระองค์อยู่ สิ่งทั้งปวงนี้เกิดแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย แม้ว่าข้าพระองค์ไม่ลืมพระองค์หรือทุจริตต่อพันธสัญญาของพระองค์ 18 จิตใจของข้าพระองค์ทั้งหลายก็ได้หันกลับ ย่างเท้าของข้าพระองค์ทั้งหลายก็ได้พรางจากพระมรรคาของพระองค์ ยังมีชนส่วนน้อยซึ่งเป็นยิวที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าอยู่ซึ่งแสวงหาพระเจ้าของพวกเขาอย่างสัจซื่อแม้ในยามที่ผู้อื่นเริ่มหาเงินในบาบิโลนแล้ว คนอื่นๆก็เริ่ม ‘ทำตามอย่างชาวโลก’ และทำตัวกลมกลืนเข้ากับวัฒนธรรมใหม่ที่พวกเขาเข้าไปอยู่ กระนั้น ผู้เขียนที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าท่านนี้ก็เตือนพระเจ้าให้ระลึกว่าหลายคนมิได้ลืมพระองค์และไม่ได้ถูกคุกคามพันธสัญญาของพระองค์ที่กระทำกับพวกเขา พวกเขาที่ยึดมั่นอยู่ในความสัจซื่อของพวกเขาต่อพระองค์ พวกเขาอยู่ในโลก (แห่งบาบิโลน) แต่ได้ตั้งใจแน่วแน่ว่าจะไม่เป็นส่วนหนึ่งของมัน

สดด 44:19-21 ในบาบิโลน พวกเขาถูกจับให้ไปอยู่ในสถานที่ของพวกเขาและกึ่งกำ ยูดาห์เป็นชนชาติที่هلكลาญ ถึงแม้พระองค์ทรงให้ข้าพระองค์ทั้งหลายهلكลาญในที่ของมังกร และคลุมข้าพระองค์ทั้งหลายไว้ด้วยเงามัจจุราช กวีท่านนี้จึงถามว่า 20 ถ้าเราได้ลืมพระนามพระเจ้าของเรา หรือพนมมือของเราให้แก่พระอื่น 21 พระเจ้าจะไม่ทรงค้นหาเรื่องนี้หรือ ผู้เขียนที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าท่านนี้ตระหนักดีถึงการทรงรู้เห็นทุกสิ่งของพระเจ้า ถ้าประชาชนของพระเจ้าจะลืมพระองค์และไปติดตามพระอื่น พระเจ้าจะทรงทราบเป็นแน่ ไม่มีคำถามในหัวของเขาเลยว่า เพราะพระองค์ทรงทราบความลึกลับของจิตใจ พระเจ้าทรงทราบความคิดหรือเหตุจูงใจที่อยู่ลึกที่สุดในใจของเรา ไม่มีสิ่งใดถูกปิดซ่อนไว้จากพระองค์

สดด 44:22 ด้วยความสะเทือนอารมณ์อันคมคาย กวีผู้นี้จึงสรุปถึงสภาพของยูดาห์ เพราะเห็นแก่พระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายจึงถูกประหารวันยังค่ำ และนับว่าเป็นเหมือนแกะสำหรับจะเอาไปฆ่า ในช่วงปีแรกๆของการตกเป็นเชลยยังบาบิโลน เห็นได้ชัดว่ายังมีการข่มเหงและการบีบบังคับจากรัฐบาลอยู่ อัครสาวกเปาโลยกข้อนี้ใน โรม 8:36 โดยประยุกต์ใช้มันกับการข่มเหงที่คริสตจักรยุคต้นกำลังเผชิญแม้ในขณะนั้น

สดด 44:23-26

เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยคำทูลขอให้พระเจ้าทรงเข้าแทรกแซง และช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้น โธ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงตื่นเถิด ไฉนพระองค์ บรรทมอยู่ ขอทรงตื่นขึ้นเถิด ขออย่าทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสียตลอดกาล 24 ไฉนพระองค์ทรง ชอนพระพักตร์ของพระองค์เสีย ไฉนพระองค์ทรงลืมการที่ข้าพระองค์ทั้งหลายทุกข์ยากและถูก บีบบังคับเสีย แม้เยเรมีย์และดาเนียลจะเข้าใจในภายหลังว่าการกวาดต้อนยูดาห์ไปเป็นเชลยใน ตอนแรกจะกินเวลาเจ็ดสิบปี เห็นได้ชัดว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้นก่อนการเปิดเผยนั้น ผู้แต่ง เพลงสดุดีท่านนี้จึงวิงวอนพระเจ้าให้ช่วยพวกเขาให้พ้น เขาใช้ภาพเปรียบเทียบของแกะและบรเว้า พระเจ้าให้ทรงตื่นขึ้นเพื่อช่วยเหลือพวกเขา

ขณะที่เพลงสดุดีบทนี้ใกล้ถึงตอนจบ ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้ก็เตือนพระเจ้าเป็นครั้ง สุดท้ายให้ทรงระลึกว่า 25 เพราะจิตวิญญาณข้าพระองค์ทั้งหลายโน้มถึงผนัง ร่างกายของข้า พระองค์ทั้งหลายเกาะติดดิน ด้วยคำพูดเปรียบเทียบที่ทำให้เห็นภาพชัดเจน ผู้เขียนท่านนี้ พรรณนาถึงการถูกทำให้ต่ำลงสุดๆที่พวกเขาได้ประสบ พวกเขาต่ำลงพอๆกับผนังแห่งพื้นดิน เขาจึงถ่อมตัวลงต่อพระพักตร์พระเจ้าแทนชนชาติของเขา

เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยคำวิงวอนสุดท้ายเพื่อทูลขอการช่วยให้พ้น 26 ลูกขึ้นเถิด พระเจ้าข้า ขอเสด็จมาช่วยข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงไถ่ข้าพระองค์ไว้เพื่อเห็นแก่ความเมตตา ของพระองค์ อาจเป็นไปได้ว่าผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้คือ ดาเนียลเองก่อนเหตุการณ์เหล่านั้นของดา เนียล 9 ไม่ว่าจะกรณีใด กวีศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้ก็อ้อนวอนขอความช่วยเหลือของพระเจ้า โดยฝากตัวเขา เองและชนชาติของเขาไว้กับความเมตตาของพระเจ้า

ภาพรวมของเพลงสดุดี 45: เพลงสดุดีบทที่สี่สิบห้าคือหนึ่งในยอเดเขาเหล่านั้นของ หนังสือที่ได้รับพระพรเล่มนี้อย่างแท้จริง เห็นได้ชัดว่ามันเป็นเพลงสดุดีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพระ มหากษัตริย์ในสง่าราศีของพระองค์ มันคือหนึ่งในบทเหล่านั้นของพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงพระเมส สลियाห์ ผู้แต่งของมันไม่ปรากฏแน่ชัดแม้บางคนคิดว่ามันอาจถูกเขียนขึ้น โดยมเหสีคนหนึ่งของ

ซาโลมอน ดังที่หมายเหตุไว้ในชื่อเรื่อง มันคือ เพลงแห่งความรัก ความหมายตรงตัวก็คือ บทเพลงแห่งผู้เป็นที่รัก – กษัตริย์องค์นั้น เช่นเดียวกับเพลงสดุดีบทอื่นๆหลายบท เพลงสดุดีบทนี้ก็ถูกอุทิศให้แก่หัวหน้าคณะนักร้องประสานเสียงและนักดนตรีแห่งพระวิหาร มันถูกเขียนขึ้นตามทำนองโซซานิมี มัสคิลบทหนึ่งของคณะโคราห์ โซซานิมีมีความหมายตรงตัวว่าดอกกลีดี และหมายรวมถึงฤดูใบไม้ผลิด้วย มันจึงอาจเป็นบทเพลงหนึ่งที่ถูกขับร้องโดยบุตรทั้งหลายของโคราห์เพื่อเฉลิมฉลองเทศกาลปัสกาที่พระวิหาร มัสคิล หมายถึงการสั่งสอนหรือการไคร่ครวญเหมือนเดิม นี่จึงเป็นบทเพลงหนึ่งที่ต้องถูกพิจารณาและถูกไคร่ครวญ

เพลงสดุดีบทนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์องค์นั้นล้วนๆ นอกจากนี้ ผู้เขียนหนังสือฮีบรูก็ประยุกต์ใช้ข้อ 6-7 โดยตรงกับพระเยซูคริสต์ในฮีบรู 1:8-9 ดังนั้นจึงไม่มีคำถามเลยเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะตัวของเพลงบทนี้ที่กล่าวถึงพระเมสสิยาห์

สดด 45:1-2 ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้ไม่เสียเวลาเลยในการประกาศหัวข้อหลักของตน จิตใจข้าพเจ้าล้นไปด้วยแนวคิดดี ข้าพเจ้าเล่าบทประพันธ์ของข้าพเจ้าถวายกษัตริย์ ลีนของข้าพเจ้าเหมือนปากไก่ของอาลักษณ์ที่ชำนาญ ความคิดเบื้องต้นก็คือว่าหัวใจของผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้ท่วมท้นไปด้วยสิ่งหนึ่งที่มหัศจรรย์ สิ่งที่ดีนั้นเกี่ยวข้องกับกษัตริย์องค์นั้น – ของอิสราเอลก่อนในตอนแรก อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ชัดในไม่ช้าว่าพระองค์ผู้ทรงสิทธิ์ขาดยิ่งกว่าทรงถูกกล่าวถึง – พระมหากษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งหลาย ลีนของผู้เขียนท่านนี้ ซึ่งเป็นเหมือนปากกาของอาลักษณ์ที่ชำนาญและฉับไว ก็พร้อมแล้วที่จะประกาศความยิ่งใหญ่ของพระมหากษัตริย์องค์นี้

2 พระองค์ท่านงามเลิศยิ่งกว่าบุตรทั้งหลายของมนุษย์ พระคุณหลังลงบนริมฝีปากของพระองค์ท่าน เพราะฉะนั้นพระเจ้าทรงอำนวยพระพรพระองค์ท่านตลอดกาล ตัวตนทั้งสิ้นของพระมหากษัตริย์ของเราถูกพรรณนาถึง โดยเริ่มต้นด้วยความงามทางกายภาพของพระองค์และเรือนร่างของพระองค์ ความสมบูรณ์แบบทางกายภาพของพระองค์ก็ยิ่งใหญ่มากกว่ามนุษย์คนใด นอกจากนี้ เมื่อพระคุณถูกหลังลงบนริมฝีพระโอษฐ์ของพระองค์ สิ่งใดก็ตามที่พระองค์ตรัสก็

ล้วนเปี่ยมด้วยพระคุณ จงระลึกถึงถ้อยคำอันเปี่ยมด้วยพระคุณซึ่งถูกยกให้เป็นของพระเยซูในลูก
า 4:22 พระองค์ทรงนำรักใคร่ไปทุกส่วนไม่เพียงในเรื่องรูปลักษณ์ภายนอกเท่านั้นแต่ในเรื่อง
จิตใจและคำพูดด้วย ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าได้ทรงอวยพรทุกส่วนแห่งตัวตนของพระองค์แล้วตลอด
กาล ช่างเป็นเรื่องน่าตื่นตะลึงที่ได้พบกับพระผู้ช่วยให้รอด เจ้าบ่าวและพระมหากษัตริย์ของเรา
หน้าต่อหน้า

สดด 45:3-5 กวีศักดิ์สิทธิ์ผู้นี้จึงรับเร้าพระมหากษัตริย์ของเขาให้เสด็จออกไป
ทำศึก โอ ข้าแต่องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ขอทรงขัดดาบไว้ที่เอวของพระองค์ท่าน โดยสง่าราศีและ
ความสูงส่งของพระองค์ท่าน วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพระมหากษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งหลายจะทรง
ม้าข้ามท้องฟ้ามาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่งพร้อมกับดาบที่ชักออกขณะที่พระองค์ทรง
กำราบประชาชาติต่างๆ ดู วิวรรณ์ 19:11 พระองค์ทรงเปี่ยมด้วยสง่าราศีและความสง่างามจริงๆ

พร้อมกับฉากหลังนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กำชับพระมหากษัตริย์ต่อไปอีกว่า **4 ขอทรง**
ม้าอย่างโอ้อ่า มาตรการเสด็จไปอย่างมีชัย เพื่อเห็นแก่ความจริง ความอ่อนสุภาพและความชอบ
ธรรม เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา มันจะเป็นไปด้วยความจริงและความชอบธรรมทั้งสิ้น ดู วิวรรณ์
19:11 แม้ทรงครอบครองอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และแผ่นดิน โลก พระองค์ก็จะไม่มีความ
จงหองหรือความหยิ่งยโสอันไม่สมควรเลย ตรงกันข้าม พระมหากษัตริย์ของเราจะทรง
แสดงออกซึ่ง**ความอ่อนสุภาพ** คำหลังนี้ในภาษาฮีบรู (*อันวอว์*) สื่อความหมายที่เป็นความถ่อม
ใจ

แม้ทรงเป็นพระมหากษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งหลาย องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราก็ตรงถ่อม
พระทัย พระเยซูเองทรงหมายเหตุน่าประหลาดว่าพระองค์ทรง “มีใจอ่อนสุภาพและถ่อมลง” (มัทธิว 11:29)
ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือ การไร้ซึ่งความเย่อหยิ่ง ความโอหัง ความจงหอง หรือการเหยียด
หยาม พร้อมกับลักษณะเฉพาะตัวเช่นนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงหมายความว่า **ให้หัตถ์ขวาของ**
พระองค์ท่านสอนกิจอันน่าครั้นคร้ามแก่พระองค์ท่าน ความหมายก็คือว่าพระหัตถ์ขวาของ

พระองค์จะสอนสิ่งน่าอัศจรรย์ต่างๆ โดยอาภักดิ์ปรีชาแห่งพระหัตถ์ขวาของพระองค์เอง พระมหากษัตริย์องค์นี้จะทรงทำให้เหตุการณ์น่าอัศจรรย์ต่างๆเกิดขึ้น

ยิ่งกว่านั้น 5 ลูกหนูของพระองค์ท่านก็มอยู่ในจิตใจของศัตรูของกษัตริย์ ประชาชาติทั้งหลายจึงล้มอยู่ใต้พระองค์ท่าน แม้ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้อาจกำลังเขียนเพื่อสรรเสริญความชำนาญต่างๆ ในการทำศึกของกษัตริย์แห่งอิสราเอล การประยุกต์ใช้ที่ยิ่งใหญ่กว่ากับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราที่ยังมีอยู่เหมือนเดิม เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา บรรดากองทัพที่มารวมตัวกันของประชาชาติเหล่านั้นที่อาร์มาเกด โคนจะล้มลงต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เมื่อสิ่งนั้นสำเร็จ การครอบครองแห่งสันติสุขเป็นเวลาหนึ่งพันปีของพระองค์ก็จะเริ่มต้นขึ้น

สดด 45:6-8 การครอบครองของพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่และอุปนิสัยของพระองค์ถูกพรรณนาถึงเพิ่มเติม โอ พระเจ้าข้า พระที่นั่งของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์และเป็นนิรันดร์ ธารพระกรแห่งอาณาจักรของพระองค์ก็เป็นธารพระกรที่ยิ่งขรรคม แม้ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กำลังกล่าวถึงพระเจ้า ฮีบรู 1:8-9 ก็กล่าวชัดเจนว่านี่หาใช่ใครอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์ แน่ทีเดียวพระที่นั่งของพระเจ้าดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ ลักษณะเฉพาะตัวที่ชี้เฉพาะของอาณาจักรของพระมหากษัตริย์องค์นี้จะเป็นความชอบธรรม ธารพระกรคือไม้เท้าหรือกระบองของกษัตริย์ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงอำนาจและสิทธิอำนาจของกษัตริย์ ในกรณีขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ธารพระกรนั้นคือความชอบธรรม นอกจากนี้ ฮีบรู 1:8-9 ก็กล่าวชัดเจนเหลือเกินว่าการสำเร็จจริงในที่สุดของข้อความตอนนี้หาใช่ใครอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์ การครอบครองของพระองค์จะมีความชอบธรรมเป็นลักษณะเฉพาะตัว

นอกจากนี้ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้หมายเหตุนอกจาก 7 พระองค์ทรงรักความชอบธรรมและทรงเกลียดชังความชั่วช้า ฉะนั้นพระเจ้าคือพระเจ้าของพระองค์ท่านได้ทรงเจิมพระองค์ท่านไว้ด้วยน้ำมันแห่งความยินดียิ่งกว่าพระสหายทั้งปวงของพระองค์ท่าน องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ทรงรักความชอบธรรม! พระองค์ทรงเกลียดชังความชั่วช้า ถ้าเราอยากเป็นเหมือนพระเยซู นี่ก็เป็นหลักการที่เราควรเลียนแบบ ดังนั้นพระเจ้าเองจึงทรงเจิมพระเยซูเหนือผู้อื่นทั้งปวง คำว่า

พระคริสต์ มีความหมายตรงตัวว่า 'ผู้ที่ได้รับการเจิม' พระเจ้าเองทรงเป็นผู้ที่ได้เจิมพระเยซูเป็นพระมหากษัตริย์ นอกจากนี้ นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าการเจิมนี้เป็นเพราะความรักความชอบธรรมและความเกลียดชังความชั่วช้าของพระเยซู นี่จึงเป็นเหตุว่าทำไมพระองค์จะทรงเป็นพระมหากษัตริย์ บทเรียนหนึ่งจึงมีอยู่สำหรับเราต่อไปเพื่อที่จะปฏิบัติตาม

ยิ่งกว่านั้น กวีศักดิ์สิทธิ์ผู้นี้จึงหมายความว่า 8 บรรดาฉลองพระองค์ของพระองค์ท่านก็หอมฟุ้งไปด้วยกลิ่นมดยอบ กฤษณา และการบูรจากพระราชวังงาช้าง ฉลองพระองค์เหล่านี้กระทำให้พระองค์ท่านยินดี น้ำมันเจิมศักดิ์สิทธิ์ของอิสราเอลคือ สารประกอบที่ทำจากตำรับพิเศษซึ่งรวมน้ำหอมต่างๆเข้าไปด้วย เช่น มดยอบ, กฤษณา และการบูร เมื่อกษัตริย์องค์หนึ่งถูกเจิมด้วยน้ำมันมะกอกซึ่งมีกลิ่นหอมพิเศษนี้ มันก็ไหลลงบนเสื้อผ้าของเขาซึ่งทำให้เสื้อผ้าของเขามีกลิ่นหอม นี่ถูกกระทำที่เยรูซาเล็มซึ่งเป็นที่ๆพระราชวังของกษัตริย์ตั้งอยู่

อย่างไรก็ตาม วลีที่กล่าวถึง “พระราชวังงาช้าง” ตรงนี้เห็นได้ชัดว่าบอกเป็นนัยถึงพระราชวังเหล่านั้นแห่งสวรรค์เอง มันคือที่นั่นที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงถูกเจิม โดยพระเจ้าให้เป็นพระมหากษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งหลาย ในวันนั้นจะมีการชื่นชมยินดีใหญ่ยิ่งในพิธีสวมมงกุฎอันศักดิ์สิทธิ์นั้น

สดด 45:9 ความคิดตรงนี้วกกลับไปยังอิสราเอลและราชวงศ์นั้น ในหมู่สตรีผู้มีเกียรติของพระองค์ท่านมีราชธิดาของบรรดากษัตริย์ พระราชินีประดับทองคำเมืองโอฟีร์ ประทับอยู่ข้างขวาพระหัตถ์พระองค์ท่าน ราชสำนักของกษัตริย์แห่งอิสราเอลสมัยนั้นรวมถึงธิดาของกษัตริย์องค์ก่อนๆด้วย เจ้าหญิงเหล่านี้อยู่ที่นั่นเพื่อนำของกำนัลต่างๆมาถวายแก่กษัตริย์องค์ใหม่ และจากนั้นผู้เขียนพระคัมภีร์ท่านนี้กล่าวถึงพระราชินีของกษัตริย์ซึ่งยืนอยู่ข้างขวาของเขาโดยแต่งชุดประดับทองคำเนื้อดีที่สุด ภาพเหตุการณ์นี้เปลี่ยนไปกล่าวถึงมเหสีและเหล่าผู้เข้าร่วมของพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ที่จะเสด็จมานั้น

สดด 45:10-11 แม้พิธีสวมมงกุฎของกษัตริย์องค์หนึ่งแห่งอิสราเอลถูกใช้เป็นภาพประกอบ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็กล่าวถึงเจ้าสาวของพระมหากษัตริย์องค์นั้น – คริสตจักร โอ

ธิดาเอ๋ย จงพิเคราะห์ ฟังและเอียงหูของเธอลง จงลืมนชาติของเธอ และลืมนบ้านบิดาของเธอ
เสีย คริสตจักรในฐานะเจ้าสาวของพระคริสต์ถูกกำชับให้ลืมนกำพิศฝายโลกของเธอและมองไป
ยังมรดกของเจ้าบ่าวของเธอ

11 และกษัตริย์จะทรงปรารถนาความงามของเธอ เนื่องจากพระองค์ท่านเป็นเจ้านายของ
เธอ จงโค้งลงให้พระองค์ท่านเถิด แม้พิธีราชาภิเษกของคนฮีบรูอยู่ในฉากหลัง ความจริงที่ยิ่ง
ใหญ่กว่าก็เป็นเรื่องความปรารถนาของพระมหากษัตริย์องค์นี้ที่มีให้แก่เจ้าสาวของพระองค์ ดู
วิวรณ์ 21 เราในฐานะคริสตจักรจึงได้รับคำสั่งให้นมัสการพระองค์เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นไม่
เพียงเจ้าบ่าวผู้ยิ่งใหญ่ของเราเท่านั้น แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราด้วย

สดด 45:12 ภาพประกอบเพิ่มเติมของพิธีราชาภิเษกและงานสมรสของกษัตริย์
ฮีบรูองค์หนึ่งยังเป็นฉากหลังอยู่เหมือนเดิม ธิดาของเมืองไทรจะเอาของกำนัลมากำนัลเธอ คือ
เศรษฐีมั่งคั่งที่สุดของประชาชนจะขอความกรุณาจากเธอ เหมือนกับที่มีของกำนัลต่างๆและการ
เฉลิมฉลองใหญ่โตเสมอที่พิธีราชาภิเษกและพิธีอภิเษกสมรสของกษัตริย์ มันจะเป็นเช่นนั้นด้วย
กับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

สดด 45:13-15 แม้ตรงนี้มีกรกล่าวถึงธิดาของกษัตริย์ บริบทก็กล่าวชัดเจนถึง
งานสมรสหนึ่ง คริสตจักรเป็นทั้งธิดาของพระมหากษัตริย์องค์นั้นและเจ้าสาวของพระองค์ใน
ขณะเดียวกัน การประยุกต์ใช้เชิงคำพยากรณ์ตรงนี้จึงหมายถึงคริสตจักร ณ การสมรสของพระ
เมษโปดก เจ้าหญิงประดับพระกายในห้องของพระนางเธอด้วยเสื้อฝ้ายทองคำ จงเปรียบเทียบ
ข้อความนี้กับวิวรณ์ 21:11 ที่คริสตจักรในฐานะเจ้าสาวของพระคริสต์ถูกพรรณนาว่าเปี่ยมด้วย
สง่าราศี จงสังเกตวิวรณ์ 19:8 ด้วย วลีที่กล่าวว่าเสื้อฝ้ายของเธอยกทองคำอาจหมายถึงเครื่อง
ประดับของเจ้าสาวขณะที่เธอมายังเจ้าบ่าวของเธอ

14 เขาจะนำพระนางผู้ทรงเสื้อหลายสีเข้าเฝ้ากษัตริย์ และจะนำหญิงพรหมจารีผู้ติดตาม
คือเพื่อนเจ้าสาวมาถวายพระองค์ท่าน ความงามของเครื่องแต่งกายของเจ้าสาวของพระมหา
กษัตริย์องค์นี้ถูกพรรณนาถึงเพิ่มเติม ความหมายของ “เสื้อหลายสี” ก็คือความงามอันยิ่งใหญ่

ที่สุด ในแผนการอันยิ่งใหญ่กว่าของเหตุการณ์ต่างๆที่สุดท้าย หญิงพรหมจารีเหล่านั้นอาจเป็น
บรรดาผู้ที่ถูกไล่แล้วของอิสราเอลซึ่งมาในฐานะเพื่อนเจ้าสาว จึงสังเกตถึงความเหมือนกัน
กับคำอุปมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในมัทธิว 25:1-13 **15** เขาทั้งหลายจะถูกนำไปด้วยความ
ซึ้นบานและยินดี เขาจะเข้าไปในพระราชวัง ความสัมพันธ์อันใกล้ชิดของอิสราเอลที่ถูกไล่แล้ว
กับคริสตจักรในอาณาจักรที่จะมานั้นจึงถูกบอกเป็นนัย

สดด 45:16-17 เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยคำสรรเสริญสุดท้ายถวายแด่พระมหา
กษัตริย์ บรรดาโอรสของพระองค์ท่านจะแทนบรรพบุรุษของพระองค์ท่าน พระองค์ท่านจะแต่ง
ตั้งให้เป็นเจ้านายทั่วแผ่นดินโลกทั้งสิ้น ไม่มีการบอกเป็นนัยเลยว่าพระมหากษัตริย์จะทรงให้
กำเนิดบุตรเป็นคนจริงๆในอาณาจักรนั้น ตรงกันข้ามมีการบอกเป็นนัยตรงนี้ถึงเชื้อสายฝ่าย
วิญญาณของพระมหากษัตริย์ พวกเขาจะปกครองและครอบครองไปทั่วแผ่นดินโลก อาจเป็นไปได้
ว่าคริสตจักร ในฐานะธิดาของพระมหากษัตริย์และเจ้าสาวของพระองค์ด้วยอาจเป็นเหล่าเจ้าชาย
และลูกๆของพระองค์ในวันนั้นด้วยเมื่อพระองค์เสด็จกลับมาเพื่อปกครองและครอบครอง
เพราะว่าแน่ทีเดียว “แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ พระองค์ทรงประทานอำนาจให้เขาเป็น
บุตรของพระเจ้า คือคนทั้งหลายที่เชื่อในพระนามของพระองค์” (ยอห์น 1:12)

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เพิ่มพระสัญญาสุดท้ายเข้าไปด้วย **17** เราจะกระทำให้พระนามของ
พระองค์ท่านเป็นที่เชิดชูตลอดบรรดาชั่วอายุ ฉะนั้นชนชาติทั้งหลายจะสดุดีพระองค์ท่านเป็น
นิมิตกาล แน่ทีเดียว ดังที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงคลอใจกวีท่านนี้ พระนามของพระมหากษัตริย์
ได้ถูกจดจำมาแล้วและจะถูกจดจำในทุกยุคสมัย ดังนั้นคนทั้งปวงจะสรรเสริญพระองค์เป็นนิมิต
กาล!

*ภาพรวมของเพลงสดุดี 46: มีหลากหลายความคิดเห็นเกี่ยวกับว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียน
ขึ้นเนื่องใน โอกาสใด ไต่ตั้งแต่ชัยชนะของอิสราเอลที่ทะเลแดง ไปจนถึงชัยชนะต่างๆของดาวิด
เหนือเหล่าศัตรูของเขาไปจนถึงการที่เซนาเคอริบถูกทำให้พ่ายแพ้ในสมัยของเฮเซคียาห์*

อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงที่ว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกอุทิศให้แก่หัวหน้านักร้องก็บอกเป็นนัยว่ามันถูกเขียน โดยดาวิดและจึงกล่าวถึงชัยชนะต่างๆที่พระเจ้าได้ประทานแก่เขา อย่างไรก็ตาม ใจความหลักที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ ที่ลี้ภัยที่ประชาชนของพระเจ้าหาพบได้ในพระเจ้าจริงๆแล้วมีการบอกเป็นนัยเชิงพยากรณ์หลายอย่างในเนื้อความนี้เกี่ยวกับวันแห่งพระเยโฮวาห์ เพลงสดุดีบทนี้จึงเริ่มต้นเพลงสดุดีสามบทที่กล่าวถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์

เพลงสดุดีบทนี้ถูกเกริ่นนำว่า ถึงหัวหน้านักร้อง ของคณะโคราห์ บทเพลงตามทำนองอาลาโมท อีกครั้งที่หัวหน้านักร้องผู้นี้เป็นผู้อำนวยการดนตรีที่พลับพลาและคณะโคราห์คือ คนเลวี่ กลุ่มหนึ่งที่ได้รับมอบหมายให้เป็นคณะนักร้องประสานเสียงที่พลับพลา คำว่า อาลาโมท เป็นคำที่น่าสนใจ มันมาจาก 'อัลมาห์' ซึ่งเป็นคำฮีบรูที่มีความหมายว่า 'หญิงพรหมจารี' นี้จึงหมายถึงเหล่าสาวพรหมจารีและอาจเป็นพวกหญิงสาวที่ร้องเสียงโซปราโน บางคนคิดว่าอาลาโมทคือบรรดาบุตรสาวของบุตรชายเหล่านั้นของโคราห์และร้องเพลงเป็นคณะนักร้องประสานเสียงหญิงคณะหนึ่ง

สดด 46:1 เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยคำประกาศอันเปี่ยมสุข พระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยและเป็นกำลังของข้าพระองค์ทั้งหลาย เป็นความช่วยเหลือที่พร้อมอยู่ในยามยากลำบาก แม้ผู้เขียนท่านนี้กำลังให้การเกี่ยวกับประสบการณ์ในอดีต มีการบอกเป็นนัยชัดเจนถึงเหตุการณ์ต่างๆในยุคสุดท้าย ดาวิดทราบดีว่าพระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยและกำลังของเขา เขาได้ประสบกับการช่วยให้พ้นของพระเจ้ามาหลายครั้งแล้ว ความหมายของ “ความช่วยเหลือที่พร้อมอยู่” ก็คือผู้หนึ่งที่อยู่เคียงข้าง เมื่อความยากลำบากมาถึง ความช่วยเหลือของพระเจ้าง่ายๆเราเลยเพราะพระองค์ตรัสไว้ว่า “เราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย” (ฮีบรู 13:5) ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็น (1) ที่ลี้ภัยของเรา, (2) พละกำลังของเรา และ (3) ทรงอยู่ใกล้เสมอยามความทุกข์ลำบากมาใกล้

สดด 46:2-3 ความคิดตรงนี้ดูเหมือนจะเปลี่ยนไปยังวันแห่งพระเยโฮวาห์และเหตุการณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับอิสราเอลในระหว่างและหลังจากยุคเจ็ดปี ฉะนั้นเราจะไม่กลัว

แม้ว่าแผ่นดินโลกจะถูกยกออกไป แม้ว่าภูเขาทั้งหลายจะโคลงเคลงลงสู่สะดือทะเล แม้ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้อาจกำลังใช้คำกล่าวเกินจริงในการพูดถึงแผ่นดินโลกที่ถูกยกออกไปและภูเขาทั้งหลายถูกแบกลงไปในทะเล กระนั้นมีความคล้ายคลึงกันอันน่าทึ่งหลายประการกับเหตุการณ์ต่างๆซึ่งจะเกิดขึ้นในช่วงยุคเจ็ดปี ในวันนั้น พระเจ้าจะทรงเขย่าแผ่นดินโลกด้วยแผ่นดินไหวรุนแรงต่างๆซึ่งรวมถึงแผ่นดินไหวที่ผ่าภูเขาเมกะกอกเทศไปจนถึงทะเลเมดิเตอร์เรเนียนด้วย ดูเศคาริยาห์ 14:4-5, 8 ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือการพบที่ลึกลับในพระเยโฮวาห์พระเจ้าในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งนั้น ข้อความตอนนี้อาจถูกอ้างโดยพวกยิวที่กลับใจเชื่อใหม่ๆในยุคเจ็ดปีเมื่อพวกเขาเผชิญเหตุการณ์ต่างๆที่สะท้อนสะท้อนซึ่งนำไปสู่ตอนจบของยุคเจ็ดปี

3 แม้ว่าน้ำทะเลลึกจะนองและฟองฟู แม้ว่าภูเขาสิ้นสะท้อนเพราะทะเลอลวนนั้น เซลาห์ ความคิดตรงนี้อาจพยากรณ์ถึงเหตุการณ์น่ากลัวเหล่านั้นในช่วงยุคเจ็ดปี มีคำพยากรณ์มากมายเกี่ยวกับแผ่นดินไหวรุนแรงต่างๆในช่วงวันแห่งพระเยโฮวาห์ แม้กระนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็ประกาศว่า “ฉะนั้นเราจะไม่กลัว” เพราะเหตุใดนะหรือ? เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นที่ลึกลับ พลละกำลังและความช่วยเหลือของพวกเขา พระสัญญาอันนั้นยังเป็นจริงอยู่เหมือนเดิมจนถึงตอนนี้

สดด 46:4-5 **ในบริบทเดียวกันนี้ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ประกาศเดี๋ยวนี้นี้ว่า มีแม่น้ำสายหนึ่ง ที่คลองระบายจะกระทำให้พระมหานครของพระเจ้ายินดี คือพลับพลابริสุทธีขององค์ผู้สูงสุด** แม้บางคนพยายามประยุกต์ใช้ข้อความนี้กับลำธารขิดโรนซึ่งเคยไหลลงด้านทิศตะวันออกของเยรูซาเล็ม ระหว่างภูเขาของพระวิหารและภูเขาเมกะกอกเทศ ทางน้ำไหลนั้นก็ไม่เคยมีขนาดใหญ่โตเลย ปัจจุบัน มันก็ไม่มีอยู่อีกต่อไปแล้ว มันเป็นลำธารสายหนึ่งที่มีขนาดเล็กเสมอ ตรงกันข้าม ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้อาจถูกนำพาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้มองล่องหน้าไปยังยุคพันปีซึ่งจะมีแม่น้ำสายหนึ่งที่ไหลออกมาจากเยรูซาเล็มจริงๆ เศคาริยาห์ 14:8 กล่าวชัดเจนมากมายเกี่ยวกับเรื่องนี้เช่นเดียวกับเอเสเคียล 47:1-2 ในบริบทที่ใหญ่กว่า นี้ดูเหมือนจะเป็นเจตนาในที่สุดของพระวิญญาณบริสุทธิ์ตรงนี้ เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา ลักษณะภูมิประเทศและภูมิศาสตร์ทั้งสิ้นของเยรูซาเล็ม (และบริเวณโดยรอบ) จะถูกเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิง แม่น้ำหลัก

สายหนึ่งจะไหลจากเยรูซาเล็มไปยังทะเลนั้น มีความเหมือนกันหลายประการตรงนี้ก็กับวิวรณ์ 22:1-2 แม้ว่าการสำเร็จจริงของเรื่องนั้นไม่ได้พ้องกับแม่น้ำยูคัพพันปีที่ถูกพรรณนาถึงตรงนี้ก็ตาม

ในวันนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้บอกล่วงหน้าถึงการที่ 5 พระเจ้าทรงสถิตกลางพระมหานคร เธอจะไม่โคลงเคลงย้ายไป พอรุ่งอรุณพระเจ้าก็ทรงช่วยเธอไว้ แม้สง่าราศีเชคินาห์ของพระเจ้าสถิตอยู่ที่พลับพลาในสมัยของดาวิดและจากนั้นที่พระวิหารในรัชกาลของซาโลมอน อย่างแน่นอน เห็นได้ชัดว่ามันถูกพรวดออกไปเมื่ออิสราเอลได้เข้าสู่การละทิ้งความจริง ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าขณะนั้นพระเจ้าทรงสถิตอยู่ท่ามกลางนครแห่งพระเจ้านั้น ความหวังของดาวิดก็คือว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเยรูซาเล็ม ความคิดของ “พอรุ่งอรุณ” คือ เดียวนั้นเลยหรือในทันที แน่แน่นอนว่ามีการสำเร็จจริงแบบจำกัดของความหวังนั้นในสมัยของดาวิดและแม้แต่ซาโลมอน อย่างไรก็ตาม การสำเร็จจริงในที่สุดของความหวังอันยิ่งใหญ่ก็จะเกิดขึ้นในยุคพันปีเมื่อการสถิตอยู่ด้วยของพระเจ้าจะประทับในพระวิหารยุคพันปีอีกครั้งและพระเจ้าพระบุตรจะประทับบนพระที่นั่งของพระองค์ที่เยรูซาเล็ม ในวันนั้นเยรูซาเล็มจะไม่ถูกย้ายไปเลย

สดด 46:6-7 จุดสนใจหลักยังอยู่ที่วันแห่งพระเยโฮวาห์ต่อไป บรรดา

ประชาชาติก็ถล่มทลาย และราชอาณาจักรทั้งหลายก็คลอนแคลน พระองค์ทรงเปล่งพระสุรเสียงแผ่นดินโลกก็ละลายไป อาจมีการสำเร็จจริงแบบจำกัดของเรื่องนี้ในครั้งอดีตเมื่อดาวิดกล่าวถึงการพิพากษาของพระเจ้าโดยใช้คำพูดเชิงเปรียบเทียบ อย่างไรก็ตาม การสำเร็จจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าย่อมมีลักษณะเป็นอวสานกาล ในยุคเจ็ดปี ประชาชาติต่างๆจะเดือดดาลต่อสู้อิสราเอลและพระเจ้าของเธอ พวกเขาจะรุกรานแผ่นดินนั้นด้วยกองกำลังมหาศาลก่อนสงครามอารมาเกดโดน กระนั้น พระองค์จะทรงสังหารเหล่าคนชั่วด้วยลมแห่งริมฝีพระโอษฐ์ของพระองค์ ดู อิศยาห์ 11:4 อาจมีคำพยากรณ์ที่ระยะยาวกว่าด้วยของการที่แผ่นดินโลกในปัจจุบันละลายไปหลังยุคพันปี ดู 2 เปโตร 3:10, 12 อย่างไรก็ตาม บริบทที่ใหญ่กว่าก็ดูเหมือนกล่าวถึงเหตุการณ์สะเทือนสะท้านต่างๆซึ่งเกิดขึ้นรอบๆอิสราเอลในตอนท้ายของยุคเจ็ดปีเมื่อพระเจ้าทรงทำลายเหล่าศัตรูของพวกเขา

ถึงกระนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็ให้การปลอบใจแก่ประชาชนของพระเจ้าโดยเตือนพวกเขาให้ระลึกว่า 7 พระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงสถิตกับเราทั้งหลาย พระเจ้าของยาโคบทรงเป็นที่ลี้ภัยของพวกเรา เซลาห์ เมื่อพวกยิวที่เพิ่งกลับใจเชื่อเผชิญความน่าสะพรึงกลัวต่างๆของยุคเจ็ดปีในช่วงวันท้ายๆของมัน พระเจ้าก็ทรงใจกำลังใจพวกเขาอย่างมาก โดยเตือนใจพวกเขาว่าพระองค์จะทรงอยู่กับพวกเขา พระองค์จะทรงอยู่กับพวกเขาและเป็นที่ลี้ภัยของพวกเขา พระสัญญา นั้นจะว่าไปแล้วก็ประยุกต์ใช้กับประชาชนทุกคนของพระเจ้าตลอดทุกยุคสมัย

สดด 46:8-9 ลักษณะเฉพาะตัวที่เป็นอวสานกาลของเพลงสดุดีบทนี้ยิ่งชัดเจนมากขึ้นในสองข้อนี้ มาเถิด มาดูพระราชกิจของพระเยโฮวาห์ ว่าพระองค์ทรงกระทำให้เกิดการรกร้างอะไรบ้างในแผ่นดินโลก แม้คำที่แปลเป็น แผ่นดินโลก (เอเรทซ์) อาจแปลได้ด้วยว่า 'แผ่นดิน' (ซึ่งหมายถึงแผ่นดินอิสราเอล) บริบทที่ใหญ่กว่าก็กล่าวถึงแผ่นดินโลกทั้งสิ้น ความคิดตรงนี้อาจหมายถึงอิสราเอลที่กลับใจเชื่อแล้วในตอนต้นของยุคพันปีซึ่งอัศจรรย์ใจกับการพิพากษาแบบทำลายล้างของพระเจ้าที่เกิดขึ้นทั่วแผ่นดินโลกในช่วงยุคเจ็ดปี

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กล่าวต่อไปว่า 9 พระองค์ทรงให้สงครามสงบถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก พระองค์ทรงหักคันธนูและฟันหอกเสีย พระองค์ทรงเผาธรรบเสียด้วยไฟ แม้บางคนจะประยุกต์ใช้ข้อนี้กับแผ่นดินนั้น (เอเรทซ์) ของอิสราเอล ไม่เคยมีเวลาใดในประวัติศาสตร์เลยที่สงครามต่างๆในอิสราเอลได้สิ้นสุดลง นั่นยังเป็นจริงอยู่เหมือนเดิมจนถึงชั่วโมงนี้ อย่างไรก็ตามมันจะเป็นตามนั้นอย่างแน่นอนเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาและสถาปนาอาณาจักรทั่วโลกของพระองค์ สงครามนำกลัวเหล่านั้นของยุคเจ็ดปีจะสิ้นสุดลงและจะมีการครอบครองแห่งสันติสุขหนึ่งพันปี ในวันนั้นดาบต่างๆจะถูกตีให้เป็นพลัดไถ อาวุธเพื่อการสงครามต่างๆจะไม่มีอยู่อีกต่อไป แม้โลกพยายามที่จะลดอาวุธกันในยุคสมัยนี้ มันจะไม่มีวันเป็นจริงจนกว่าองค์สันติราชทรงสถาปนาพระที่นั่งของพระองค์ในอาณาจักรของพระองค์ ในวันนั้น สงครามต่างๆจะสิ้นสุดลงจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก จงสรรเสริญพระเจ้า!

สดด 46:10-11

พร้อมกับฉากหลังอันน่าตะลึงนั้น พระเจ้าผ่านทางผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงทรงสั่งประชาชนของพระองค์ว่า "จงนิ่งเสีย และรู้เถิดว่า เราคือพระเจ้า เราจะเป็นที่ยกย่องท่ามกลางประชาชาติ เราจะเป็นที่ยกย่องในแผ่นดินโลก" แม้ช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากจะมาอย่างแน่นอน เราก็ถูกเตือนใจให้สงบนิ่งและระลึกว่าพระเจ้ายังทรงประทับบนพระที่นั่งของพระองค์เหมือนเดิม นั่นเป็นจริงในขณะนี้ มันจะเป็นจริงในตอนนั้น ในวันนั้น พระองค์จะทรงเป็นที่ยกย่องท่ามกลางทุกประชาชาติที่เป็นคนต่างชาตินบนแผ่นดินโลก พระองค์จะทรงเป็นที่ยกย่องจากปลายสุดด้านหนึ่งของแผ่นดินโลกไปยังปลายสุดอีกด้านหนึ่ง การนมัสการพระเยโฮวาห์พระเจ้าจะเป็นสากลในวันนั้น คำที่แปลเป็น **จงนิ่งเสีย (รอว์ฟาร์ห์)** จริงๆแล้วมีความหมายว่า 'ผ่อนคลาย' แม้อิสราเอลจะเห็นพระพิโรธของพระเจ้าในวันนั้น พระเจ้าก็ตรัสว่า 'จงทำใจให้สบาย' และระลึกว่าเราคือพระเจ้าอยู่เหมือนเดิม การประยุกต์ใช้ความจริงนั้นยังมีอยู่เหมือนเดิมจนทุกวันนี้ แม้ความทุกข์ลำบากอาจมา แทนที่จะเดือดร้อนใจและวิตกกังวล พระเจ้าก็ตรัสว่า **จงทำใจให้สบาย และจงระลึกว่าเรายังเป็นพระเจ้าอยู่เหมือนเดิม**

เพลงสดุดีบทนี้จึงปิดท้ายด้วยคำประกาศว่า **11 พระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงสถิตกับเราทั้งหลาย พระเจ้าของยาโคบทรงเป็นที่ลี้ภัยของพวกเรา เซลาห์** พระเยซูตรัสว่า "เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป" (มัทธิว 28:20) พระเจ้าทรงอยู่กับประชาชนของพระองค์เสมอมาและจะทรงอยู่ด้วยเสมอไป พระองค์จะทรงเป็นที่ลี้ภัยของเราเสมอ เพลงสดุดีบทนี้จึงปิดท้ายด้วยคำที่พบบ่อย **เซลาห์ - จงหยุดสักครู่และไคร่ครวญ**

ภาพรวมของเพลงสดุดี 47: เพลงสดุดีบทนี้ถูกอุทิศให้แก่หัวหน้านักร้องที่พลับพลาเหมือนเดิม เพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนเพื่อที่จะถูกขับร้องโดยเหล่าบุตรชายของโคราห์ - พวกเลวีที่เป็นสมาชิกของคณะนักร้องประสานเสียงแห่งพลับพลา แม้ดาวิดไม่ได้ถูกหมายเหตุน่าเป็นผู้แต่งเพลงนี้ เขาก็น่าจะใช่ ไม่เป็นที่ทราบแน่ชัดว่าเพลงสดุดีบทนี้เขียนขึ้นเนื่องในโอกาสใด บางคนคิดว่ามันกล่าวถึงตอนหามที่บินขึ้นมายังเยรูซาเล็ม มันอาจกล่าวถึงช่วงเวลาอื่นที่เป็น

ชัยชนะและการเฉลิมฉลองครั้งใหญ่ บางคนก็คิดว่าเพลงสดุดีบทนี้บอกเป็นนัยถึงการเสด็จขึ้น
ของพระคริสต์กลับไปสู่สง่าราศี อย่างไรก็ตาม บริบทที่ตามมาของเพลงสดุดีบทนี้ก็เห็นได้ชัดว่า
เป็นคำพยากรณ์ถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์และอิสราเอลในยุคพันปี โดยนี่ย้อนถึงชัยชนะเหล่านั้น
ของพระเมสสิยาห์ของพวกเขา นี่จึงเป็นเพลงที่สองของเพลงสดุดียุคพันปีตามเพลงนั้น

สดด 47:1-2 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ประกาศว่า โอ คู่ก่อนชนชาติทั้งหลาย จง
ตบมือ จงโห่ร้องถวายพระเจ้าด้วยเสียงไชโย พวกยิวจนทุกวันนี้ตบมือยามที่พวกเขาร้องเพลง
สรรเสริญพระเจ้า นี่ไม่ได้หมายถึงการปรบมือให้แก่เครื่องที่ขับร้องเพลงศาสนาเหมือนอย่างที่
กระทำกันแพร่หลายเหลือเกินในปัจจุบัน ตรงกันข้าม นี่หมายถึงความร่าเริงเปรมปรีดิ์ของการ
สรรเสริญแด่พระเจ้า

เหตุผลของการสรรเสริญเช่นนั้นถูกให้ไว้ 2 เพราะพระเยโฮวาห์องค์ผู้สูงสุดเป็นที่นำ
คร้ามกลัว ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น คำที่แปลเป็น นำคร้ามกลัว
(ยอว์เรย์) มีความหมายว่า 'น่าสะพรึง' หรือ 'น่าตกตะลึง' แม้ในแง่หนึ่งพระเจ้าทรงเป็นพระมหา
กษัตริย์เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้นกระทั่งในปัจจุบัน วันนั้นก็มาแน่เมื่อพระองค์ในพระภาคของ
พระบุตรจะทรงเป็นพระมหากษัตริย์เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้นในความหมายตรงตัวจริงๆ มุมมอง
นั้นเห็นได้ชัดว่ามาจากยุคพันปี

สดด 47:3-4 ลักษณะเฉพาะตัวแบบอวสานกาลของเพลงสดุดีบทนี้ปรากฏ
ชัดเจนเพิ่มเติม พระองค์จะทรงปราบปรามชนชาติทั้งหลายให้อยู่ภายใต้เรา และชาวประเทศทั้ง
หลายให้อยู่ภายใต้เท้าของเรา แม้ดาวิดกำลังพูดเชิงเปรียบเปรยถึงการที่พระเจ้าทรงปราบ
ประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติต่อหน้าอิสราเอล การสำเร็จจริงในที่สุดของข้อนี้ก็จะเกิด
ขึ้นในช่วงวันแห่งพระเยโฮวาห์

ในบริบทนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ประกาศว่า 4 พระองค์จะทรงเลือกมรดกของเราให้
เรา เป็นสิ่งภูมิใจของยาโคบที่พระองค์ทรงรัก เซลาห์ พระเจ้าทรงจัดสรรมรดกที่ดินต่างๆ ให้แก่
อิสราเอลแล้วในหนังสือโยชูวาและผู้วินิจฉัย ตรงนี้ความคิดก็กล่าวถึงอนาคตโดยมองล่วงหน้า

ไปยังวันแห่งพระเยซูฮาวาห์ โปรดสังเกตสำนวนโวหารแบบบทกวีของการที่ดาวิดเรียกอิสราเอลว่า “ความรุ่งโรจน์ของยาโคบที่พระองค์ทรงรัก” ในยุคพันปี พระเจ้าจะทรงจัดสรรที่ดินให้แก่พวกอิสราเอลใหม่ มันจะกลายเป็นมรดกของพวกเขาสำหรับลูกหลานของพวกเขา

สดด 47:5 **ตรงนี้ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กล่าวอีกคำพูดหนึ่งซึ่งเป็นปริศนา**
พระเยซูฮาวาห์เสด็จขึ้นด้วยเสียงโห่ร้อง พระเยซูฮาวาห์เสด็จขึ้นด้วยเสียงแตร ดูเหมือนว่าไม่มีเหตุการณ์ใดเลยในพระคัมภีร์เดิมที่ตรงกับคำบรรยายข้างบน บางคนยกให้นี่เป็นการเสด็จขึ้นของพระคริสต์ อย่างไรก็ตาม ไม่มีบันทึกเกี่ยวกับเสียงโห่ร้องหรือเสียงแตรเลยเมื่อเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นเว้นเสียแต่ว่ามันเกิดขึ้นในหมู่พวกทูตสวรรค์ในสวรรค์ อย่างไรก็ตามดูเหมือนมีความคล้ายคลึงกันกับการรับขึ้น เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาในการรับขึ้นจะมีเสียงโห่ร้องและเสียงแตรขณะพระองค์ทรงพาเจ้าสาวที่ถูกไถ่แล้วของพระองค์กลับไปยังสวรรค์ ดู 1 เซสะโลนิกา 4:16 เพราะว่าส่วนที่เหลือของเพลงสดุดีบทนี้ดูเหมือนจะถูกกล่าวโดยอิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วในยุคพันปี ข้อนี้จึงอาจเป็นการตริตรองของพวกเขาเกี่ยวกับการรับขึ้นของคริสตจักรก่อนเข้าสู่ยุคเจ็ดปี

สดด 47:6-7 **เมื่อเล็งถึงเหตุการณ์อันเปี่ยมสุขนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึง**
ประกาศว่า จงร้องเพลงสรรเสริญถวายพระเจ้า จงร้องเพลงสรรเสริญเถิด จงร้องเพลงสรรเสริญ
ถวายพระมหากษัตริย์ของเรา จงร้องเพลงสรรเสริญเถิด เมื่อเห็นถึงสิ่งมหัศจรรย์เหล่านั้นทั้งสิ้นที่พระเจ้าได้ทรงกระทำ การตอบสนองอย่างเดียวของเราก็ควรเป็นการสรรเสริญพระองค์ นอกจากนี้ จุดสนใจหลักของดนตรีแบบคริสเตียนก็ปรากฏชัดเจน มันคือการสรรเสริญพระเจ้า และพระมหากษัตริย์ของเรา ไม่มีการกล่าวถึงการให้ความบันเทิงแก่ผู้ฟังตรงไหนเลย ดนตรีศักดิ์สิทธิ์พุ่งเป้าไปที่การสรรเสริญพระองค์เสมอและไม่เคยพุ่งเป้าไปที่การให้ความบันเทิงเราเลย

สาเหตุของการสรรเสริญเช่นนั้นถูกหมายเหตุไว้อีกครั้ง 7 เพราะพระเจ้าทรงเป็นกษัตริย์เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น จงร้องเพลงสรรเสริญด้วยความเข้าใจ แม้ ณ เวลานี้พระเจ้าประทับอยู่

บนพระที่นั่งของพระองค์ จุดสนใจหลักตรงนี้ก็คือ เมื่อพระองค์ในพระภาคของพระเมสสิยาห์เสด็จกลับมาเพื่อนั่งบนพระที่นั่งของพระองค์ ในวันนั้นพระองค์จะทรงเป็นพระมหากษัตริย์เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น ดังนั้นเราจึงถูกกำชับให้ร้องเพลงสรรเสริญพระองค์โดยเฉพาะเมื่อเราเข้าใจความหมายโดยนัยต่างๆของเรื่องนี้

สดด 47:8-9 เมื่อเห็นถึงสง่าราศีเหล่านั้นของยุคพันปีและพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ของมัน ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงปิดท้ายโดยหมายเหตุน่าประหลาดว่า พระเจ้าทรงครอบครองเหนือนานาชาติ พระเจ้าทรงประทับบนพระที่นั่งแห่งความบริสุทธิ์ของพระองค์ คำที่แปลเป็นนานาชาติ (โกลิม) หมายถึงประชาชาติต่างๆที่เป็นคนต่างชาติ (คำนี้ถูกใช้โดยยิวจนทุกวันนี้ในความหมายนั้น) แต่วันนั้นจะมานั้นเมื่อพระเจ้าในพระภาคของพระเมสสิยาห์จะทรงครอบครองเหนือทุกประชาชาติ นอกจากนี้ พระที่นั่งของพระองค์จะถูกสถาปนาในความบริสุทธิ์ด้วยมันจะเป็นลักษณะเฉพาะตัวที่ชี้เฉพาะแห่งการครอบครองของพระองค์

ในบริบทนั้น เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายโดยหมายเหตุน่าประหลาดว่า 9 บรรดาเจ้านายของชนชาติทั้งหลายประชุมกัน เป็นประชาชนของพระเจ้าแห่งอับราฮัม เพราะบรรดาโล่ของแผ่นดินโลกเป็นของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นที่ยกย่องอย่างสูง ความคิดตรงนี้ก็คือน่าประหลาดที่ว่าเจ้านายทั้งปวงของประชาชาติเหล่านั้นจะมารวมตัวกันพร้อมกับอิสราเอลต่อพระพักตร์พระเจ้าเพื่อนมัสการ บรรดาโล่ของพวกเขาจะถูกมอบถวายแด่พระองค์เพื่อเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการปกครองของพระองค์เหนือพวกเขา

ภาพรวมของเพลงสดุดี 48: เพลงสดุดีสามบทที่กล่าวถึงยุคพันปีปิดท้ายด้วยเพลงสดุดีบทที่ 48 บริบทมาจากมุมมองของยุคพันปีเหมือนเดิมเมื่ออิสราเอลที่ถูกไล่แล้วอวดในพระมหากษัตริย์ของเธอ วลีที่กล่าวว่ามันเป็นทั้งบทเพลงและเพลงสดุดีอาจหมายถึงการที่มันถูกขับร้องทั้งโดยใช้เครื่องดนตรีและเสียงร้อง สเปออร์เจียนเรียกมันว่า “บทเพลงสำหรับความชื่นชมยินดีและเพลงสดุดีสำหรับการเคารพยำเกรง” แม็คดาวิด (ซึ่งเชื่อว่าเป็นผู้แต่ง) อาจกำลังเขียนถึงสง่า

ราศีต่างๆของพระเยโฮวาห์ในเยรูซาเล็มแห่งสมัยของเขา การสำเร็จจริงอันยิ่งใหญ่กว่าก็คือในยุคพันปีอย่างไม่ต้องสงสัย

สดด 48:1-3 รัศมีแห่งเยรูซาเล็มยุคพันปีถูกนำเสนอ พระเยโฮวาห์นั้นยิ่งใหญ่ และสมควรจะสรรเสริญอย่างยิ่ง ในนครแห่งพระเจ้าของเรา บนภูเขาแห่งความบริสุทธิ์ของพระองค์ แน่ทีเดียวพระเยโฮวาห์นั้นทรงยิ่งใหญ่ นั่นเป็นจริงในสมัยของดาวิดและยังเป็นจริงอยู่เหมือนเดิมจนทุกวันนี้ อย่างไรก็ตาม ในยุคพันปี พระองค์จะทรงเป็นที่สรรเสริญอย่างสากลในนครแห่งพระเจ้าซึ่งก็คือเยรูซาเล็ม – ภูเขาแห่งความบริสุทธิ์ของพระองค์ แม้ส่งราศีเชคินาห์ของพระเจ้าประทับอยู่ ณ ที่บริสุทธิ์ที่สุดที่พลับพลาอันในสมัยของดาวิด ในยุคพันปีพระเมสสิยาห์เองจะประทับนั่งบนพระที่นั่งของพระองค์ที่เยรูซาเล็ม

ดังนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงร้องออกมาว่า 2 มองขึ้นไปก็ดูงาม เป็นความชื่นบานของแผ่นดินโลกทั้งสิ้น คือภูเขาศิโยน ด้านทิศเหนือ ซึ่งเป็นนครของพระมหากษัตริย์ เมื่อวันนั้นมาถึง นครเยรูซาเล็มแห่งยุคพันปีจะมีความงดงามจนแทบลิ้มหายใจ มันจะเป็นความชื่นบานของแผ่นดินโลกทั้งสิ้น มันคือนครของพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ ที่น่าสนใจคือวลี “ด้านทิศเหนือ” นี้ อาจหมายถึงเยรูซาเล็มซึ่งตั้งอยู่ด้านทิศเหนือของภูเขาศิโยนที่ถูกสถาปนาขึ้นใหม่ของยุคพันปี ปราสาททั้งหลายของเยรูซาเล็มในสมัยพระคัมภีร์ถูกสร้างบนด้านทิศเหนือของภูเขาศิโยนซึ่งหันหน้าเข้าหาพระวิหารนั้น อย่างไรก็ตามอาจมีการสื่อถึงความคิดที่ยิ่งใหญ่งว่านั้น ในอิสยาห์ 14:13 ด้านทิศเหนือถูกกล่าวถึงในบริบทของสวรรค์ อาจมีการบอกเป็นนัยถึงเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์ซึ่งตรงนี้ถูกประยุกต์ใช้กับนครยุคพันปีของพระเจ้า

ในกรณีใดก็ตาม 3 ภายในปราสาททั้งหลายของนครนั้นก็เป็นที่ทราบกันแล้วว่า พระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยอันมั่นคง พระองค์ทรงเป็นที่ลี้ภัยสำหรับประชาชนของพระองค์เสมอมาและจะทรงเป็นเสมอไป นั่นจะเป็นจริงอย่างแน่นอนในวันนั้น

สดด 48:4-7 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้พรรณนาต่อไปถึงความเกรงกลัวของพวกกษัตริย์ที่เป็นมนุษย์ในวันนั้นที่มีต่อพระเมสสิยาห์ เพราะคุณเลิศ กษัตริย์ข่มขู่กันแล้วเสด็จไป

ด้วยกัน 5 พอท่านทั้งหลายเห็นนครนั้นท่านก็พากันประหลาดใจ ท่านเป็นทุกข์ แล้วก็ตื่นหนี
ไป 6 ความตระหนกตกประหม่าจับใจท่านที่นั่น มีความทุกข์ระทมอย่างหญิงกำลังคลอดบุตร
แม้อาจมีการสำเร็จจริงแบบจำกัดเชิงประวัติศาสตร์ในสมัยของดาวิดเมื่อบรรดากษัตริย์ต่างชาติ
การระต่อเขา การสำเร็จจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าก็เห็นได้ชัดว่าเป็นอวสานกาล ในยุคพันปีบรรดา
กษัตริย์ของประชาชาติต่างๆจะรวมตัวกันเพื่อถวายบังคมต่อพระเมสสิยาห์ แต่พวกเขาจะทำเช่น
นั้นพร้อมกับความกลัวและการตัวสั่น พระองค์จะทรงปกครองด้วยคทาเหล็กในวันนั้น
เหตุการณ์ที่ว่านี้อาจเป็นตอนต้นของยุคพันปีซึ่งเหล่ากษัตริย์ของประชาชาติต่างๆพากันมา
นบনอบต่อพระมหากษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งหลาย การใช้อำนาจของพวกเขาจะเป็นไปตามการ
แจกจ่ายและการอนุญาตของพระองค์ นอกจากนี้ พระองค์จะทรงแต่งตั้งเหล่าวิสุทธิชนที่ถูกไถ่
แล้วของพระองค์ให้ไปปกครองและครอบครองทั่วแผ่นดินโลกพร้อมกับบรรดากษัตริย์ของ
ประชาชาติต่างๆแห่งแผ่นดินโลก

เพื่อเป็นภาพเปรียบถึงอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้หมายเหตุคำ
สุภาษิตหนึ่งในสมัยโบราณ 7 พระองค์ทรงฟาดทำลายกำปั่นแห่งทารุณด้วยลมตะวันตก
พระเจ้าทรงฟาดทำลายบรรดากำปั่นแห่งทารุณด้วยลมตะวันตกได้อย่างง่ายดายอย่างไร
พระองค์ก็ทรงถอดกษัตริย์แห่งประชาชาติต่างๆได้อย่างง่ายดายเช่นกัน บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดิน
โลกในวันนั้นจะทราบดีถึงเรื่องนี้ พวกเขาจึงมาอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ด้วยความกลัวและ
ตัวสั่น

สดด 48:8 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้โดยการคลใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ตรึก
ตรองถึงความแน่นอนของสิ่งเหล่านี้ เราได้ยินอย่างไร เราก็ได้เห็นอย่างนั้น ในนครแห่งพระเยโฮ
วาห์จอมโยธา ในนครแห่งพระเจ้าของเรา ซึ่งพระเจ้าจะทรงสถาปนาไว้เป็นนิรันดร์ เชลาห์ วันนั้น
จะมานั้นเมื่อพระเจ้าจะทรงสถาปนาพระมหากษัตริย์ของพระองค์บนพระที่นั่งของพระองค์ใน
เยรูซาเล็ม พระองค์จะทรงสถาปนาสิ่งเหล่านี้ไว้เป็นนิรันดร์

สดด 48:9-10 ดาวิดจึงครุ่นคิดว่า โอ ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ทั้งหลายคำนึงถึงความเมตตาของพระองค์ ในท่ามกลางพระวิหารของพระองค์ เพราะดาวิดไปนมัสการที่พลับพลาบ่อยๆ (ซึ่งตรงนี้เขาเรียกว่าพระวิหาร) เขาจึงคำนึงถึงความเมตตา (ความกรุณา) ของพระเจ้าเสมอ คำที่แปลเช่นนั้น (เชเซด) มักถูกแปลเป็น 'ความเมตตา'

ดังนั้น 10 โอ ข้าแต่พระเจ้า พระนามของพระองค์ไปถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลกอย่างไร คำสรรเสริญพระองค์ก็ไปถึงอย่างนั้น พระหัตถ์ขวาของพระองค์เต็มไปด้วยความชอบธรรม ในปัจจุบัน คริสเตียนมากมายที่เป็นคนต่างชาติสรรเสริญพระนามของพระองค์จนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก ในวันนั้นมันจะเป็นเรื่องสากล อีกครั้งที่ลักษณะเฉพาะตัวหลักของการครอบครองของพระคริสต์ถูกหมายเหตุนั้นว่าเป็นความชอบธรรม การใช้มือขวาของคนเราเป็นธรรมชาติอย่างไร ความชอบธรรมก็จะเป็นเช่นนั้นด้วยในวันนั้น มันจะเป็นฟ้าคาดเอวของพระองค์ (อิสยาห์ 11:5) และธารพระกรแห่งอาณาจักรของพระองค์ (เพลงสดุดี 45:6 และฮีบรู 1:8)

สดด 48:11-13 ดาวิดจึงสั่งว่า ขอภูเขาศิโยนจงเปรมปรีดิ์ ขอธิดาแห่งยูดาห์จงยินดี เพราะเหตุคำตัดสินของพระองค์ 12 จงเดินรอบศิโยน ไปให้รอบเถิด จงนับหอคอยของศิโยน 13 จงสังเกตเชิงเทินของเธอให้ดี จงพิจารณาปราสาททั้งหลายของเธอ เพื่อท่านจะได้บอกคนชั่วอายุต่อไป เยรูซาเล็มสมัยนั้น ในตอนนี้และในวันแห่งพระเยโฮวาห์ถูกสั่งให้เปรมปรีดิ์และประกาศสง่าราศีแห่งพระวณะอันมหัศจรรย์ของพระเจ้า พวกเขาต้องเดินรอบเยรูซาเล็ม – หอคอย เชิงเทิน และปราสาททั้งหลายของเธอ โดยประกาศสง่าราศีถวายแด่พระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ของเธอ

สดด 48:14 ผู้ที่พวกเขาสรรเสริญมีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นว่านี่คือพระเจ้า ทรงเป็นพระเจ้าของเราเป็นนิกาล พระองค์จะทรงเป็นผู้นำของเราจนถึงเวลาสิ้นชีวิต ความจริงของคำพูดนี้ยังมีอยู่เหมือนเดิมจนทุกวันนี้และใช้ได้กับพวกเราที่เป็นคริสเตียนต่างชาติด้วย พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเราและเมื่อเรายอมให้พระองค์ทรงเป็นเช่นนั้น พระองค์ก็จะทรงนำเราอย่าง

กรุณาไปจนถึงวันที่เราสิ้นชีวิต ถ้ามนุษย์ทั้งหลายยอมให้พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของตนเป็นผู้นำทาง
ของตนก็คงจะดี! พระองค์ทรงทราบหนทางผ่านถิ่นทุรกันดาร ที่เราต้องทำก็แค่เดินตาม

ภาพรวมของเพลงสดุดี 49: ชื่อเรียกของเพลงสดุดีบทนี้เหมือนกับอีกหลายเพลงก่อนหน้าและไม่ต้องออกความเห็นเพิ่มเติมอีก ไม่เป็นที่ทราบแน่ชัดว่าเพลงสดุดีบทนี้เขียนขึ้นเนื่องในโอกาสใด แต่เห็นได้ชัดว่ามันเป็นเพลงสดุดีของดาวิด ใจความหลักคือกำลังใจสำหรับผู้ถูกบีบบังคับ ชีวิตในสมัยนั้นและตอนนี้ก็มีตัวอย่างต่างๆของการที่คนอธรรมเจริญขึ้นขณะที่คนดำเนินตามทางของพระเจ้ากลับเผชิญความยากลำบาก สำหรับเรื่องที่คุณเหมือนขัดแย้งกันนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ชี้ให้เห็นปลายทางในที่สุดของแต่ละพวก คนอธรรมจะพินาศและคนชอบธรรมจะถูกไถ่

สดด 49:1-2 ดูก่อนชาติทั้งหลาย จงฟังข้อความนี้ ชาวพิภพทั้งปวงเอ๋ย จงเงี้ยวหูฟัง 2 ทั้งผู้น้อยผู้ใหญ่ ทั้งเศรษฐีและคนจนด้วยกัน เพลงสดุดีบทนี้ถูกเกริ่นนำด้วยคำเชิญชวนให้ทุกคนมาฟัง ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นคนที่มีสถานะทางสังคมต่ำต้อยหรือสูงส่ง ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นคนร่ำรวยหรือยากจน คำเชิญชวนนี้มีไปยังคนทั้งปวง

สดด 49:3-5 พร้อมกับฉากหลังนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้หยุดชั่วคราวเพื่อออกความเห็นที่ปากของข้าพเจ้าจะเผยปัญญา การรำพึงของจิตใจข้าพเจ้าคือความเข้าใจ สิ่งที้อีกเดียวจะตามมานั้นจะมาจากใจที่มีความเข้าใจและถ้อยคำแห่งสติปัญญา เขากล่าวเสริมอีกว่า 4 ข้าพเจ้าจะเอียงหูฟังคำอุปมา ข้าพเจ้าจะแก้ปริศนาของข้าพเจ้าให้เข้ากับเสียงพิณเขาๆ คำที่แปลเป็น คำอุปมา (มอว์ซอว์ล) ก็แปลด้วยว่า ‘สุภายิต’ คำที่แปลเป็น ปริศนา (คีดอว์) มีความหมายว่า ‘คำถามที่ทำไมถึงงวย’ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าดาวิดจะตรวจสอบปัญหาที่เป็นสุภายิตนี้และกล่าวถึงคำถามที่ทำไมถึงงวยนี้ นอกจากนี้ เขาตั้งใจว่าจะคิดพิณเขาๆประกอบบทเพลงนี้ด้วย

ก่อนเข้าสู่สุภานี้และคำอุปมานี้ ดาวิดใส่ความคิดเกริ่นนำเพิ่มเข้าไปอีกหนึ่ง 5 ท่าไม้
ข้าพเจ้าจึงกลัวในคราวทุกข์ยากลำบาก เมื่อความชั่วช้าแห่งผู้ข่มเหงล้อมตัวข้าพเจ้า คนของ
พระเจ้าผู้นี้มองล่วงหน้าอย่างใจเย็น ไปยังวันอันยากลำบากเหล่านั้นเมื่อความชั่วร้ายต่างๆ (ซึ่งจะ
ถูกกล่าวถึง) ดูเหมือนตามทันเขา ดาวิดตั้งตาคอยคำถามอันกวนใจเหล่านั้นที่รออยู่เบื้องหน้าและ
เปรียบพวกมันเป็นเหมือนกับงูตัวหนึ่งที่ลิกเข้าที่สันเท้าของนักเดินทางคนหนึ่ง

สดด 49:6-7 ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้จึงหมายเหตุสุภานิตหนึ่งของชีวิต คนผู้
วางใจในทรัพย์ศฤงคารของตัว และอวดอ้างความมั่งคั่งอันอุดมของตน 7 แน่ทีเดียวไม่มีใครใดไล่
พี่น้องของตนได้ หรือถวายเป็นค่าชีวิตของเขาแด่พระเจ้า

ตลอดหลายยุคสมัย มีคนมั่งมีมากมายที่คิดว่าความมั่งคั่งของตนสามารถซื้ออะไรให้พวก
เขาได้ทั้งนั้น – แม้แต่ความรอด กระนั้นทรัพย์สมบัติทั้งปวงในโลกก็ไม่สามารถไถพี่น้องของผู้
ใดจากความบาปของเขาได้เลย และไม่มีใครสามารถติดสินบนพระเจ้าเพื่อที่จะช่วยญาติพี่น้อง
คนหนึ่งจากนรกได้ด้วย

สเปอร์เขียนเขียนไว้อย่างคมคายว่า “ค่าไถ่ของกษัตริย์องค์หนึ่งจะไม่มีประโยชน์อันใด
ทับทิมเท่ากองภูเขาเลากา เงินปริมาณมากเท่าประเทศอเมริกา ทองคำของทั้งโลก เพชรใหญ่เท่า
ดวงอาทิตย์จะถูกมองว่ากระจอกอย่างสิ้นเชิง โอ ท่านทั้งหลายผู้โอ้อวดเอ๋ย อย่าคิดว่าจะทำให้เรา
กลัวเลยด้วยทรัพย์อันไร้ค่าของพวกท่าน พวกท่านจงไปข่มขวัญความตายก่อนที่พวกท่านข่มขู่
มนุษย์ทั้งหลายที่มีความเป็นอมตะและชีวิตเกิด” แม้กระนั้น โลกก็มีคนเหล่านั้นที่คิดว่าความ
มั่งคั่งของตนสามารถซื้ออะไรได้ทั้งนั้นซึ่งรวมถึงความโปรดปรานกับพระเจ้า

สดด 49:8 ดาวิดจึงหยุดชั่วคราวเพื่อสอดแทรกความเห็นหนึ่งอันลึกซึ้ง (เพราะ
ค่าไถ่ดวงวิญญาณของเขานั้นมีค่ามากและมันสิ้นสุดตลอดไป) ความหมายก็คือว่า การไถ่ดวง
วิญญาณนั้นดีเป็นราคาไม่ได้ ไม่มีเงินปริมาณเท่าใดเลยที่สามารถไถ่ดวงวิญญาณของใครคนหนึ่ง
ได้ นอกจากนี้ ความตายก็อยู่เป็นนิรันดร์ด้วย เมื่อผู้หนึ่งผู้ใดตาย ชีวิตของดวงวิญญาณนั้นก็หยุด

ตลอดไปสำหรับคนที่ไม่รอด นี่ไม่ได้หมายถึงความเสื่อมสูญไป แต่หมายถึงความตายครั้งที่สองมากกว่า ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ ความมั่งคั่งปริมาณเท่าใดก็ไม่สามารถช่วยผู้ใดให้รอดได้

สดด 49:9 ความคิดในข้อ 9 ต่อเนื่องจากที่ค้างไว้ในข้อ 7 ตรงนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ได้กล่าวไว้ว่า “แน่ที่เดียวไม่มีคนใดไถ่พี่น้องของตนได้ หรือถวายเป็นค่าชีวิตของเขาแด่พระเจ้า” ข้อ 9 เสริมว่า **ที่เขาจะมีชีวิตเรื่อยไปเป็นนิรันดร์และไม่ต้องเห็นความเปื่อยเน่า** ไม่มีใครสามารถซื้อชีวิตนิรันดร์ได้หรือหลีกเลี่ยงความเปื่อยเน่าอันเกิดจากความตายได้ ในโลกไม่มีเงินพอที่จะช่วยแม้แต่คนเดียวให้พ้นได้

สดด 49:10-11 **เออ เขาเห็นว่า ถึงปราชญ์ก็ยังคงตาย คนโง่และคนโหดก็ต้องพินาศเหมือนกัน และละทรัพย์ศฤงคารของตนไว้ให้คนอื่น คนมั่งมียอดไม่ได้ที่จะเห็นว่าคนมีปัญหา ก็ตายเหมือนคนโง่ ในทุกกรณี พวกเขาทิ้งสิ่งใดก็ตามที่ตนเป็นเจ้าของไว้ข้างหลัง (คำที่แปลเป็นคนโหด (บาห์อาร์) มีความหมายว่า ‘คนโง่’ ชนชั้นต่ำที่สุดของสังคมก็ตายเหมือนกับชนชั้นสูง)**

แม้กระนั้น คนร่ำรวยและคนมีชื่อเสียงก็มักคิดอย่าง โง่เขลาว่า **11 จิตใจเขาคิดว่าวงศ์วานของเขาจะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ และที่อยู่ของเขาถึงทุกชั่วอายุ ถึงเขาเคยเรียกที่ดินของตัวตามชื่อของตน** แม้ความตายมาถึงคนทุกคนไม่ช้าก็เร็ว ชนชั้นสูงของโลกนี้ก็คิดว่าพวกเขาสามารถหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่อาจหนีพ้นได้ ความคิดของ “วงศ์วานของเขา” อาจหมายถึงชนรุ่นหลังของพวกเขา นอกจากนี้ คนร่ำรวยจำนวนมากก็ตั้งชื่อที่ดินของตนตามชื่อของพวกเขาเอง โดยคิดว่าชื่อของพวกเขาอย่างน้อยจะเป็นที่จดจำตลอดไป

สดด 49:12-14 **มนุษย์จะคงชีพในยศศักดิ์ของตนไม่ได้ เขาก็เหมือนสัตว์เดียรฉานที่พินาศ** ความคิดตรงนี้ก็คือว่า แม้มนุษย์มีเกียรติและสูงกว่าสิ่งทรงสร้างที่เหลือ เขาก็จะตายคู่สัตว์ตัวหนึ่ง แม้คนๆหนึ่งอาจร่ำรวยและมีชื่อเสียงสักเท่าใด ความตายก็จะมาพรากชีวิตของเขาไปด้วยเหมือนที่มันทำกับสัตว์ทุกตัว มันเป็นเรื่องที่หนีไม่พ้น นอกจากนี้ ความตายก็ไม่แตกต่างกันเลยสำหรับมนุษย์เมื่อเทียบกับสัตว์ตัวหนึ่ง

13 วิธีทางของพวกเขาคือความโง่เขลา ถึงกระนั้นคนชั่วอายุต่อไปก็พอใจกับคำกล่าวของเขา เซลาห์ แม้ความเป็นจริงของความเป็นนิรันดร์ที่อยู่เบื้องหน้าปรากฏชัดเจนเหลือเกิน พวกเขาชนชั้นสูงของโลกนี้ก็พยายามเมินเฉยมันอย่าง โง่เขลา นอกจากนี้ แม้แต่ทายาทของพวกเขาที่มีความคิดที่หลอกลวงตามพวกเขาไปด้วย

14 ดังแะ เขาถูกกำหนดไว้ให้แก่แดนผู้ตาย มัจจุราจะเป็นเมฆบาลของเขา คนที่เที่ยงธรรมจะมีอำนาจเหนือเขาทั้งหลายในเวลาเช้า และความงามของเขาจะเปื่อยล้าไปในแดนผู้ตาย ซึ่งคือที่อาศัยของเขา แม้พวกเขาพยายามอย่างแน่วแน่ที่จะเพิกเฉยนิรันดร์กาลที่อยู่เบื้องหน้าชนชั้นสูงของโลกนี้ก็ถูกฝังศพเหมือนแะ บรรดาหนอนแห่งความตายจะกินพวกเขาเป็นอาหาร ตรงกันข้าม คนที่เที่ยงธรรมจะปกครองและครอบครองเมื่อถึงรุ่งอรุณแห่งการเป็นขึ้นจากตายขณะที่ศพของพวกเขาชั้นสูงถูกกัดกินอยู่ในหลุมศพ

สดด 49:15 ตรงข้ามกันอย่างสิ้นเชิง ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กลับหยุดชั่วคราวเพื่อใคร่ครวญชะตากรรมของตนเอง แต่พระเจ้าจะทรงไถ่จิตวิญญาณของข้าพเจ้าจากฤทธาานุภาพของแดนผู้ตาย เพราะพระองค์จะทรงรับข้าพเจ้าไว้ เซลาห์ แม้คนชั่วที่ร่ำรวยของโลกนี้จะตายและออกไปเพื่อเผชิญนิรันดร์กาล ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็รอดในการที่พระเจ้าจะทรงไถ่ดวงวิญญาณของเขา แม้ร่างกายของเขาจะถูกฝัง ดวงวิญญาณของเขาก็จะถูกไถ่ พระเจ้าจะทรงรับเรา เพราะว่าเราอยู่ในพระคริสต์ นั่นเป็นเหตุที่ควรหยุดชั่วคราวและใคร่ครวญอย่างแน่อนดังที่หมายเหตุไว้ในคำว่า เซลาห์

สดด 49:16-17 ท่านอย่ากลัวเมื่อผู้หนึ่งมั่งมีขึ้น เมื่อสง่าราศีของบ้านของเขาเพิ่มขึ้น 17 เพราะเมื่อเขาตาย เขาจะไม่เอาอะไรไปเลย สง่าราศีของเขาจะไม่ลงไปตามเขา ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงวกกลับมายังใจความหลักของเขา อย่าเคียดริ้นใจเพราะพวกเขาชนชั้นสูงที่ชั่วของโลกนี้ เมื่อคนเหล่านั้นตาย พื้นดินก็ราบเท่ากันสำหรับคนทั้งปวง พวกเขาอาจเจริญขึ้นในระยะสั้นของชีวิตนี้ แต่เมื่อมองคุณค่าต่างๆของนิรันดร์กาล พวกเขาก็เป็นเหมือนไม่มีค่าอะไรเลย คน

มั่งมีจะทิ้งทุกอย่างไว้ข้างหลัง เขาจะไม่เอาอะไรติดมือไปด้วยเลย ชื่อเสียงและสง่าราศีทั้งสิ้นของเขาจะถูกทิ้งไว้เช่นกัน เมื่อเขาเข้าสู่นรก เขาจะไม่แตกต่างจากอาชญากรระดับต่ำที่สุดเลย

สดด 49:18-19 **แม้ว่าเมื่อเขาเป็นอยู่ เขานับว่าตัวเขาสุขสบาย และคนอื่นจะยกย่องท่านเมื่อท่านเจริญ 19** เขาจะไปอยู่กับพวกบรรพบุรุษของเขา ผู้ซึ่งจะไม่เห็นความสว่างอีก ‘พวกคนสวยงาม’ ของโลกอาจสั่งสมการเป็นที่ยอมรับและชื่อเสียงไว้ให้ตัวเอง แต่เมื่อพวกเขาตาย จะไม่มีสปอตไลท์ส่องบนตัวพวกเขาเลย พวกเขาจะเป็นคนไม่สำคัญในนรก นอกจากนี้ นี่บอกเป็นนัยว่าไม่มีแสงสว่างเลยแม้แต่ชนิดเดียวในนรก มันคือความมืดทึบ – “เป็นผู้ที่ตกอยู่ในความมืดทึบตลอดกาล” (ยูดาส 13)

สดด 49:20 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ด้วยสุภาษิตนี้ **มนุษย์ซึ่งมียศศักดิ์ แต่ขาดความเข้าใจ เขาก็เหมือนสัตว์เดียรฉานที่พินาศ คนร่ำรวยและมีอำนาจ – ผู้ซึ่งมียศศักดิ์ – แต่ซึ่งไม่เข้าใจข้อเสนออันเปี่ยมกรุณาของพระเจ้าในเรื่องความรอดก็จะตายเหมือนสัตว์ตัวหนึ่ง** นี่ไม่ได้หมายถึงการสิ้นสุดของการมีชีวิตตนซึ่งเป็นจุดจบของสัตว์ทั้งหลาย ตรงกันข้าม ประเด็นก็คือว่า คนทั้งปวงจะตายและถูกฝังเหมือนบรรดาสัตว์แห่งท้องทุ่ง

ภาพรวมของเพลงสดุดี 50: แตกต่างจากเพลงสดุดีบทก่อนหน้า บทถัดไปนี่คือข้อความหนึ่งซึ่งมาจากพระเจ้าโดยตรง โปรดสังเกตว่าผู้แต่งของมันคือ อาสาฟ ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะนักร้องประสานเสียงของพลับพลาในสมัยรัชกาลของดาวิด (บางคนยังคิดอยู่ว่าดาวิดแต่งเพลงสดุดีบทนี้และอุทิศมันให้แก่อาสาฟ) ในเพลงสดุดีบทนี้ ทั้งโลกถูกเรียกตัวให้มาฟังสิ่งที่พระเจ้ากำลังจะตรัส จากนั้นพระเจ้าทรงบรรยายต่อไปถึงลักษณะเฉพาะตัวของการนมัสการที่แท้จริง พระองค์ยังทรงต่อว่าคนชั่วด้วย เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยคำเตือนอันเฉียบขาดจากพระเจ้าและการอวยพรที่ทรงสัญญาไว้

สดด 50:1 เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยคำเรียกตัวจากพระเจ้าที่มีไปถึงแผ่นดินโลกทั้งสิ้น พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์คือพระเยโฮวาห์ตรัสและทรงเรียกแผ่นดินโลก ตั้งแต่ที่ดวง

อาทิย์ขึ้นจนถึงที่ดวงอาทิตย์ตก ชื่อเรียก “พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์” ถูกสร้างขึ้นจากคำฮีบรู สองคำที่แปลว่า *พระเจ้า – เอล* และ *เอ โลฮิม* ซึ่งแปลได้ว่า ‘พระเจ้าแห่งพระทั้งหลาย’ พระองค์ ทรงถูกหมายเหตุน่าว่าเป็นพระเยโฮวาห์เช่นกัน ความหมายในคำว่า *ทรงเรียก* ก็คือการเรียก (ในกรณีนี้) แผ่นดินโลกทั้งสิ้น ตั้งแต่ทิศตะวันออกจนถึงทิศตะวันตก ทุกสิ่งถูกเรียกให้มาฟังสิ่งที่ พระเจ้ากำลังจะตรัส

สดด 50:2-4 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้สอดแทรกความเห็นของตัวเองก่อนคำ ประกาศต่างๆของพระเจ้า **พระเจ้าทรงทอแสงออกมาจากศิโยนครแห่งความงามหมดจด** นั่น นอนว่าศิโยนหมายถึงเยรูซาเล็ม โปรดสังเกตว่าพระเจ้าทรงถูกพรรณนาว่าเป็น “ความงาม หมดจด” นอกจากนี้ จากเยรูซาเล็ม พระเจ้าทรงทอแสงความจริงของพระองค์ออกมาเหมือน ปรากฏการณ์สูงใหญ่ที่ส่องแสงไปในโลกที่มีมืดมิด นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงความจริงที่ว่า พระเจ้าทรงเป็นความสว่าง

3 พระเจ้าของเราจะเสด็จมา พระองค์จะมีได้ทรงเจียบอยู่ เพลิงจะเผาผลาญมาข้างหน้า พระองค์ รอบพระองค์คือวาทะอันทรงมหิทธิฤทธิ์ อาจมีการรวมกันของคำพูดเปรียบเทียบและ คำพยากรณ์ด้วย ไฟที่เผาผลาญของพระเยโฮวาห์พระเจ้าตั้งที่บันทึกไว้ในหนังสือห้าเล่มแรกของ โมเสสอาจเป็นสิ่งที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กำลังหมายถึง กระนั้นอาจมีการบอกเป็นนัยเชิง พยากรณ์ถึงพระคริสต์ พระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่เมื่อพระองค์เสด็จมาในเปลวเพลิงเพื่อสนอง โทษคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้า ดู 2 เซสะ โลงนิกา 1:7-8 ภาพเหตุการณ์นี้อาจหมายถึงการ พิพากษาอิสราเอลเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา

4 พระองค์จะทรงเรียกถึงฟ้าสวรรค์เบื้องบน และถึงแผ่นดินโลก เพื่อพระองค์จะทรง พิพากษาประชาชนของพระองค์ว่า บรรดาทูตสวรรค์และมนุษย์ชาติต่างได้รับเชิญให้มาเป็น พยานถึงเหตุการณ์เหล่านั้นที่กำลังจะเกิดขึ้นแล้ว คนเหล่านั้นที่ถูกพิพากษาจะเป็นประชาชนของ พระองค์

สดด 50:5-6 ประชาชนของพระเจ้า (อิสราเอล) ถูกเรียกตัวให้มายังการพิพากษาที่จะมีขึ้นนี้ "จงรวบรวมบรรดาวิสุทธิชนของเรามาให้เรา ผู้กระทำพันธสัญญากับเราด้วยเครื่องสัตวบูชา" บรรดาวิสุทธิชนตรงนี้ถูกนิยามว่าเป็นคนเหล่านั้นที่ได้กระทำพันธสัญญาหนึ่งโดยเครื่องสัตวบูชากับพระเจ้า เห็นได้ชัดว่านั่นคืออิสราเอล เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่งหลังยุคเจ็ดปี อิสราเอลในฐานะประชาชาติหนึ่งจะเผชิญวันแห่งการพิพากษาโดยพระเมสสิยาห์ผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์แล้วของพวกเขา นั่นน่าจะใช่สิ่งที่ถูกกล่าวถึงตรงนี้

6 **ฟ้าสวรรค์จะประกาศความชอบธรรมของพระองค์ เพราะพระเจ้านั้นแหละทรงเป็นผู้พิพากษา เซลาห์** ด้วยสำนวนคมคายแบบลึกซึ้ง ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้หมายความว่าฟ้าสวรรค์เองยอมทำให้ทราบถึงความชอบธรรมของพระเจ้า แม้บริบทกล่าวถึงการพิพากษาของอิสราเอล ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าสิ่งทรงสร้างเองยอมประกาศความชอบธรรมของพระเจ้า ฟ้าสวรรค์เองไม่เพียงบอกเล่าถึงความเป็นระเบียบและความคาดเดาได้ของสิ่งทรงสร้างของพระเจ้าเท่านั้น พวกมันยังเป็นพยานถึงเรื่องนี้ด้วย นี่บอกเป็นนัยว่าพระเจ้าทรงชอบธรรม ความจริงนั้นปรากฏชัดเจนให้ผู้ใดก็ตามในที่ใดก็ตามได้เห็น ความชอบธรรมของพระเจ้าซึ่งถูกเปิดเผยโดยฟ้าสวรรค์เองยอมปรับโทษความไม่ชอบธรรมของมนุษย์ สิ่งทรงสร้างเองยอมให้การว่าพระเจ้าผู้สร้างทรงยุติธรรม เป็นระเบียบ และคาดเดาได้ กล่าวโดยสรุป พระองค์ทรงชอบธรรม เราจึงถูกสั่งให้หยุดชั่วคราวและใคร่ครวญเกี่ยวกับความจริงอันลึกซึ้งนั้น

สดด 50:7 พร้อมกับบทนำอันสง่างามนั้น พระเจ้าทรงประกาศตรงนี้ว่า "โอประชาชนของเราเอ๋ย จงฟัง และเราจะพูด โอ อิสราเอลเอ๋ย เราจะเป็นพยานปรักปรำเจ้า เราเป็นพระเจ้า พระเจ้าของเจ้า พระเจ้ากำลังจะทรงกล่าวโทษอิสราเอลประชาชนของพระองค์เองแล้ว พระองค์จึงทรงเตือนใจพวกเขาว่า "เราเป็นพระเจ้า พระเจ้าของเจ้า" นำเศร้าที่ตลอดหลายศตวรรษ อิสราเอลได้ลืมพระเจ้าของเธอบ่อยๆ

สดด 50:8-9 **เราจะมีได้สักเดือนเจ้าเรื่องเครื่องสัตวบูชาของเจ้า เครื่องเผาบูชาของเจ้ามีอยู่ต่อหน้าเราเสมอ** อิสราเอลอาจปล่อยให้ละเลยในการถือปฏิบัติภายนอกในเรื่องเครื่องสัตวบูชาต่างๆที่พลับพลา กระนั้นพระเจ้าก็กำลังจะทรงเรียกพวกเขาเพื่อให้การเกี่ยวกับเรื่องนี้: เรื่องที่หนักหนาสาหัสยิ่งกว่ากำลังถูกพิจารณาตอนนี้

9 **เราจะไม่รับวัวผู้จากเรือนของเจ้า หรือแพะผู้จากคอกของเจ้า** อิสราเอลในช่วงหลายพันปีก่อนนั้นคิดว่าพวกเขาทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัยด้วยเครื่องสัตวบูชาต่างๆของตน กระนั้นฮีบรู 10:5-8 ก็กล่าวอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าไม่เคยทรงพอพระทัยในสิ่งเหล่านั้นเลย อาจเป็นไปได้ว่าในพระวิหารซึ่งถูกใช้ในช่วงยุคเจ็ดปี อิสราเอลจะถวายเครื่องสัตวบูชาต่างๆแต่พระเจ้าต่อ แต่พระเจ้าไม่ทรงสนพระทัยในสิ่งเหล่านั้นเลย

สดด 50:10-11 **ตรงกันข้าม เพราะสัตว์ทุกตัวในป่าเป็นของเรา ทั้งสัตว์เลี้ยงบนภูเขาตั้งพันยอด** พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของสัตว์ทุกตัวในโลก พระองค์ทรงเป็นเจ้าของในที่สุดของฝูงสัตว์ทุกฝูงบนแผ่นดินโลก (ความมั่งคั่งอันยิ่งใหญ่ของพระองค์จึงปรากฏชัดเจน) ยิ่งกว่านั้นพระเจ้าทรงประกาศว่า **11** **เรารู้จักบรรดานกแห่งภูเขาทั้งหลาย และบรรดาสัตว์ในนาเป็นของเรา** พระองค์ทรงรู้จักพวกมันทั้งหมดและทรงเป็นเจ้าของพวกมันทั้งหมด

สดด 50:12-13 **นอกจากนี้** พระเจ้าทรงกล่าวต่อไปว่า **ถ้าเราหิว เราจะไม่บอกเจ้า** เพราะพิภพและสารพัดที่อยู่ในนั้นเป็นของเรา พระเจ้าทรงใช้คำบรรยายแบบมนุษย์เพื่อพรรณนาถึงพระองค์เอง แน่แน่นอนว่าความคิดที่ว่าพระเจ้าทรงหิวเป็นเรื่องเหลวไหล แต่มันก็เป็นอะไรที่เราพอเข้าใจได้ อันที่จริงแล้วพระเจ้าตรัสว่า หากเป็นไปได้ว่าพระองค์ทรงมีความต้องการใดๆ (ซึ่งพระองค์ไม่มี) พระองค์ก็จะไม่บอกเราให้รู้เลย เพราะเหตุใดนะหรือ? เพราะว่า “โลกเป็นของเรา และสารพัดที่อยู่ในนั้น” ความคิดนี้สอดคล้องอย่างใกล้ชิดกับของเพลงสดุดี 24:1 พระองค์ทรงเป็นเจ้าของสิ่งทั้งปวง นั่นคือความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่า พระองค์ไม่ทรงต้องการเครื่องสัตวบูชาเหล่านั้นที่อิสราเอลคิดว่าเป็นสิ่งสำคัญเหลือเกิน เราทราบผ่านทางพระคัมภีร์ใหม่ว่าเครื่องสัตวบูชาเหล่านั้นทั้งสิ้นเป็นเพียงภาพเล็งถึงการเสียสละในที่สุดของพระคริสต์ ดู ฮีบรู 10:12, 18

ในการทำงานเดียวกัน พระเจ้าทรงถามว่า **13** เราจะกินเนื้อวัวผู้หรือ หรือดื่มเลือดแพะหรือ อีกครั้งที่จุดสนใจหลักอยู่ที่การถวายเครื่องสัตวบูชาไม่รู้จักจบสิ้นของอิสราเอล พวกเขาสนใจในสิ่งเหล่านั้นมากกว่าพระเจ้าผู้ที่พวกเขาถวายสิ่งเหล่านั้นให้

สดด 50:14-15 แทนที่จะพุ่งเป้าไปที่ความไม่มีชีวิตของเครื่องสัตวบูชาเหล่านั้น พระเจ้าทรงสั่งประชาชนของพระองค์ให้ถวายเครื่องสักการบูชาฝ่ายวิญญาณแต่พระองค์ จงนำเครื่องการโมทนาพระคุณมาเป็นเครื่องสักการบูชาแต่พระเจ้า และทำตามคำปฏิญาณของเจ้าต่อองค์ผู้สูงสุด พระเจ้ากลับกำชับประชาชนของพระองค์ให้มีใจขอบพระคุณต่อพระองค์ เพลงสดุดี 116:17 กล่าวถึงเครื่องสักการบูชาโมทนาพระคุณและฮีบรู 13:15 กล่าวถึงเครื่องสักการบูชาแห่งคำสรรเสริญ สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องสักการบูชาฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้าทรงพอพระทัยมากกว่า ความคิดที่ว่าพวกเขาทำตามคำปฏิญาณของตนก็คือการทำตามคำสัญญาที่พวกเขาได้ให้ไว้ต่อพระเจ้า บ่อยครั้งขนาดไหนที่ผู้คนสัญญาสิ่งต่างๆต่อพระเจ้าและไม่เคยทำตามที่สัญญาไว้เลย พระเจ้าทรงบอกอิสราเอลว่านั่นเป็นสิ่งที่สำคัญต่อพระองค์มากกว่าเครื่องสัตวบูชาทั้งปวงของพวกเขา ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าพระเจ้าทรงพอพระทัยกับเครื่องสักการบูชาฝ่ายวิญญาณที่เป็นการ โมทนาพระคุณ การสรรเสริญและการรักษาคำพูดของเราต่อพระองค์

15 และจงร้องทูลเราในวันทุกข์ยากลำบาก เราจะช่วยเจ้าให้พ้น และเจ้าจะถวายสง่าราศีแก่เรา" สิ่งที่พระเจ้าทรงสนพระทัยอย่างแท้จริงคือ การที่มนุษย์มาหาพระองค์ในความเชื่ออันเรียบง่าย โดยวางใจพระองค์สำหรับการช่วยให้พ้น นั่นสำคัญต่อพระเจ้ามากกว่าเครื่องสัตวบูชาไม่รู้จักจบสิ้น เมื่อเราร้องทูลพระองค์ด้วยความเชื่อแบบเรียบง่าย โดยเฉพาะในยามทุกข์ยากลำบาก พระเจ้าก็ทรงสัญญาแล้วว่าจะช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้น ดังนั้นมันจึงเป็นหน้าที่ของเราที่จะถวายสง่าราศีแด่พระองค์

สดด 50:16-17 น้ำเสียงของเพลงสดุดีบทนี้เปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมือเมื่อพระเจ้าผ่านทางผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เปลี่ยนจากการดำเนินประชาชนของพระองค์เองเป็นการตีสอนคนชั่ว แต่พระเจ้าตรัสกับคนชั่วว่า "เจ้ามีสิทธิอะไรที่จะทอญกฏเกณฑ์ของเรา หรือรับปาก

ตามพันธสัญญาของเรา 17 เพราะเจ้าเกลียดคำสั่งสอน และเจ้าเหวี่ยงคำของเราไว้ข้างหลังเจ้า สิ่งที่เป็นการประชดประชันก็คือว่า คนชั่วตรงนี้คือคนเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงพรรณนาว่า ประกาศกฎเกณฑ์ต่างๆของพระองค์และเทศนาพันธสัญญาของพระองค์ เห็นได้ชัดว่าพระองค์กำลังพูดถึงพวกผู้นำทางศาสนาที่หน้าซื่อใจคดในสมัยนั้น เห็นได้ชัดว่ามีพวกเสรีนิยมทางศาสนาและพวกคนละทิ้งความจริงในสมัยของดาวิด แม้พวกเขาแสวงว่าถือตามทางของพระเจ้าจริงๆแล้วพวกเขาก็เกลียดชังคำสั่งสอนแห่งพระวาระของพระเจ้าและเหวี่ยงมันทิ้งไปเสีย มันเปลี่ยนแปลงไปน้อยมากในช่วงสามพันปี

สดด 50:18-20 พระเจ้าทรงกล่าวโทษพวกผู้นำทางศาสนาที่หน้าซื่อใจคดในสมัยนั้นต่อไป เมื่อเจ้าเห็นโจร เจ้าก็คบเขา และเจ้าเข้าสังคมกับคนลวงประเวณี พวกเขาขยิบตาให้การถือโกงและถึงขนาดสมรู้ร่วมคิดไปกับมันด้วย พวกเขาไม่เพียงขมขื่นเกี่ยวกับพวกคนเล่นซู้เท่านั้น แต่พวกเขาสุดท้ายแล้วก็ร่วมวงไปกับคนเหล่านั้นด้วย การประยุกต์ใช้กับพวกธรรมจารย์และพวกฟาริสีในสมัยพระเยซูก็ปรากฏชัดเจน ดู มัทธิว 12:39 และยอห์น 8:4-9 ความหน้าซื่อใจคดทางศีลธรรมแบบเดียวกันนี้ยังมีอยู่เหมือนเดิมจนทุกวันนี้ในบรรดาองค์กรศาสนาแบบเสรีนิยมและละทิ้งความจริง

นอกเหนือจากรูปแบบอื่นๆของความไม่ชอบธรรมแล้ว พระเจ้าผ่านทางผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ยังเสริมข้อหานี้เข้าไปด้วย **19** เจ้าปล่อยปากของเจ้าให้พูดชั่ว และลิ้นของเจ้าประกอบการหลอกลวง อาจมีการบอกเป็นนัยเชิงพยากรณ์ตรงนี้ถึงพวกธรรมจารย์ พวกฟาริสีและพวกปุโรหิตใหญ่ที่กล่าวโทษองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าทรงกล่าวโทษพวกเขาว่า **20** เจ้านั่งพูดใส่ร้ายพี่น้องของเจ้า เจ้านินทาลูกชายมารดาของเจ้าเอง พี่น้องร่วมสายเลือดถูกหมายถึงอย่างไม่ต้องสงสัย อย่างไรก็ตาม อาจมีการบอกเป็นนัยถึงคำกล่าวโทษใส่ร้ายเหล่านั้นที่พวกเขาปรักปำพระเยซูผู้ซึ่งในฐานะยิวคนหนึ่งทรงเป็นเพื่อนร่วมชาติของพวกเขาและเป็นเชื้อสายของอิสราเอล กล่าวโดยสรุป พระเจ้าทรงตำหนิพวกผู้นำทางศาสนาที่หน้าซื่อใจคดและไม่ชอบธรรม และปุโรหิตและคนเลวี่จำนวนมากในสมัยนั้น นำเสรีที่รูปแบบนั้นของความหน้าซื่อใจคดยังมีอยู่เหมือนเดิมจนทุกวันนี้ในพวกเสรีนิยมทางศาสนา

สดด 50:21 พระเจ้าจึงทรงออกคำเตือนนี้ **เจ้าได้กระทำสิ่งเหล่านี้แล้ว** เราก็นิ่งเงียบ **เจ้าคิดว่าเราเป็นเหมือนเจ้า แต่เราจะขนาบเจ้า และเราจะรายงานสิ่งเหล่านั้นต่อหน้าต่อตาเจ้า** พวกคนบาปหนา มักคิดว่าเพราะไม่มีการพิพากษาความบาปของตนในทันที พวกเขาจึงจะลอยนวลไปพร้อมกับมัน เพราะว่าพระเจ้าไม่ทรงพิพากษาพวกเขาในทันที พวกคนหน้าซื่อใจคดที่ว่านี่จึงคิดแบบเดียวกัน ที่แย่งไปกว่านั้น พวกเขาคิดอย่างหมั่นประมาทว่าบางทีพระเจ้าอาจทรงเป็นเหมือนพวกเขาและจะทรงขยิบตาและยิ้มเยาะกับความเสื่อมทรามของพวกเขา อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงเตือนว่าพระองค์จะทรงจัดการสิ่งต่างๆ ให้เรียบร้อยต่อสายพระเนตรของพระองค์

สดด 50:22 ถ้าคนหน้าซื่อใจคดเหล่านี้ยังไม่เข้าใจอยู่อีก พระเจ้าก็ตรัสตรงๆ **เจ้าทั้งหลายผู้ลืมนะพระเจ้า จงพิจารณาเรื่องนี้ หากไม่เราจะฉีกเจ้าเป็นชิ้นๆ และจะไม่มีสักคนที่ช่วยเจ้าให้พ้นได้** พวกเขาได้รับคำเตือนแล้ว จงกลับใจเสียใหม่ มิฉะนั้นพระเจ้าจะทรงจัดการกับพวกเขาดุจสิงโตตัวหนึ่งฉีกเหยื่อของมันเป็นชิ้นๆ

นี่เป็นภัยคุกคามที่น่ากลัวที่สุด การ "ฉีก...เป็นชิ้น ๆ" เป็นการกระทำของสัตว์ป่า ดู สดุดี 7:2 โยบประกาศว่าพระเจ้าทรง "ฉีกเขา" แต่นอกจากนั้นไม่ค่อยใช้สำนวนนี้เกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงลงโทษคน แน่นอนถ้าพระเจ้าทรงตั้งพระทัยที่จะลงโทษผู้ใด ก็ไม่มีใครสามารถช่วยผู้นั้นได้ ดู สดุดี 49:7-8 การช่วยให้รอดจะต้องมาจากพระเจ้าเอง

สดด 50:23 บุคคลที่นำการสรรเสริญมาเป็นเครื่องสักการบูชาทำให้เกียรติแก่เรา **เราจะลำแดงความรอดของพระเจ้าแก่ผู้จัดทางของเขาอย่างถูกต้อง**" ในข้อ 22 พระเจ้าทรงเตือนคนชั่ว ในข้อ 23 พระองค์ก็ทรงให้กำลังใจแก่คนชอบธรรม พระเจ้าทรงรับ "เกียรติ" จากบรรดาคนที่สรรเสริญพระองค์ด้วยใจจริง และถ้ามนุษย์คนใดจะ "จัดทางของเขาอย่างถูกต้อง" พระเจ้าจะทรง "ลำแดงความรอดของพระเจ้า" แก่คนนั้น คือจะนำสันติสุขและพระพรต่าง ๆ มาสู่ชีวิตของคนนั้น